This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Κύριε ἐλέησον. τοῦ κυρίου δεηθ.

Ὁ Ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος, Χριστὸς ὁ θεὸς ὁ μακρόθυμος ὁ πολυέλεος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν, καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν. ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν, διὰ τὰς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν. αὐτὸς κύριε πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις. καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν. πρὸς τὰς ἐντολάς σου. τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἁγίασον. τὰ σώματα ἅγνισον. τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον. τὰς ἐννοίας κάθαρον, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. τείχισον ἡμᾶς ἁγίοις ἀγγέλοις σου. ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι, καὶ ὁδηγούμενοι, καταντήσωμεν εἰς τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως, καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης. ὅτι εὐλογητὸς εἶ. εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν χερουβίμ. καὶ ἀπόλυσις. Τοῦτο τὸ μεσονύκτιον λέγουσιν οἱ μοναχοὶ, ὅταν ὁδοιποροῦσιν, ἐν δὲ τοῖς μοναστηρίοις ἐν τῷ χορῷ τὸ ἴδιον τοῦ τυπικοῦ.

Εὐχὴ λεγομένη, ἐν τῷ τέλει τοῦ ὄρθρου, τοῦ ἑσπερινοῦ, καὶ ἀποδείπνου πάτερ ἡμῶν.

Χ Αῖρε δέσποινα μῆτερ ἐλέους. ζωή. γλυκύτης, καὶ ἐλπὶς ἡμῶν χαῖρε. πρὸς σὲ βοῶμεν οἱ τῆς Εὔας ἐξόριστοι παῖδες. πρὸς σὲ ἀτενίζομεν στενάζοντες, καὶ θρηνοῦντες ἐν τῇ δὲ τῇ τοῦ κλαυθμῶνος κοιλάδι. ἄγε δὴ συνήγορε ἡμῶν τοὺς εὐσπλάγχνους σου ὀφθαλμοὺς ἐφ᾽ ἡμᾶς ἐπίστρεψον. καὶ Ἰησοῦν τὸν εὐλογημένον καρπὸν τῆς κοιλίας σου, μετὰ τὴν ἐξορίαν ταύτην ἡμῖν ἀνάδειξον. ὦ ἐπιεικής. ὦ εὔσπλαγχνε. ὦ ἡδεῖα παρθένε Μαρία. Εὔχου ὑπὲρ ἡμῶν ἁγία θεοτόκε. ἀποκρ. Ὅπως ἀξιωθῶμεν τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν. Εὐχή.

Π Αντοκράτωρ ἀΐδιε θεέ. ὁ τὸ τῆς ἐνδόξου παρθενομήτορος Μαρίας σῶμά τε, καὶ ψυχὴν, ὥστ᾽ ἐπάξιον τοῦ υἱοῦ σου κατασκήνωμα. γενέσθαι συνεργείᾳ τοῦ ἁγίου πνεύματος προετοιμάσας. παράσχου, ἵν᾽ ἧς τῇ μνήμῃ χαίρωμεν, ταύτης τῇ εὐσπλάγχνῳ μεσιτείᾳ ἀπὸ τῶν ἐπικειμένων δεινῶν, καὶ τοῦ αἰωνίου θανάτου ῥυσθῶμεν δι᾽ αὐτοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν. ἀμήν.

ΤΕΛΟΣ.

Digitized by Google

ρον ἀποδέδωκεν ἡμῖν τὸ πάσχα τὸ οἰκεῖον. Τὸν γὰρ ἄρτον λαβὼν καθηγίασε. Τοῦτο λέγων ὑπάρχει τὸ σῶμά μου. καὶ τὸ ποτήριον ὁμοίως ηὐλόγησε. καὶ μαθηταῖς μεταχεῖν ἐπιδέδωκεν. ἡμεῖς δὲ τοῦτο μετασχόντες βοῶμεν. δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Δοξολογία μεγάλη, τὰ λοιπὰ καὶ ἀπολ.

Τέλος τοῦ πεντηκοσταρίου. τῷ θεῷ χάριτας.

Μεσονύκτιον ψαλλόμενον ὑπὸ τῶν μοναχῶν τοῦ ἁγίου Βασιλείου τοῦ μεγάλου. Εὐλογητὸς ὁ θεὸς ἡμῶν. Δόξα σοι Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν δόξα σοι. Βασιλεῦ οὐράνιε. ζήτει εἰς τὴν γ΄. ὥραν. Τὸ τρισάγιον. Τὸ παναγία τριάς. Τὸ πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν. Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ΄. ὁ ν΄. εἶτα τὰ τροπ. ταῦτα, ἢ τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν ἁγίου.

Ἐλέησον ἡμᾶς κύριε ἐλέησον ἡμᾶς. πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἱκεσίαν ὡς δεσπότῃ, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποίθαμεν. μὴ ὀργισθῇς ἡμῖν σφόδρα, μὴ δὲ μνησθῇς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. ἀλλ᾽ ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὔσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. σὺ γὰρ εἶ θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαός σου. πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικαλούμεθα.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν εὐλογημένη θεοτόκε. ἐλπίζοντες εἰς σὲ μὴ ἀστοχήσωμεν. ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων. σὺ γὰρ εἶ σωτηρία τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν.

Πολλὰ τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν θεοτόκε πταισμάτων. πρὸς σὲ κατέφυγον ἁγνὴ σωτηρίας δεόμενος. ἐπίσκεψαι τὴν ἀσθενοῦσαν μου ψυχήν, καὶ πρέσβευε τῷ υἱῷ σου καὶ θεῷ ἡμῶν δοθῆναι μοι τὴν ἄφεσιν, ὧν ἔπραξα δεινῶν μόνη εὐλογημένη.

Παναγία θεοτόκε τοῦ χρόνου τῆς ζωῆς μου μὴ ἐγκαταλείπῃς με. ἀνθρωπίνῃ προστασίᾳ μὴ καταπιστεύσῃς με, ἀλλ᾽ αὐτὴ ἀντιλαβοῦ, καὶ ἐλέησόν με.

Ἡ ἐλπὶς τῶν ἀπελπισμένων ἡ ζωὴ τῶν ἀπεγνωσμένων, ἡ ἀντίληψις τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων ἁγία δέσποινα θεοτόκε. τὴν βοήθειαν σου, κατάπεμψον ἡμῖν.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι, μήτηρ τοῦ θεοῦ φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Κύριε

Digitized by Google

Βίου πιθαρχοῦ χνοῦ τοῦ κτίσῃ ἵνα τοῦτο σῶμα, καὶ τὸ τίμιον αἷμα δέξῃ, ὥσπερ ἴαμα σὺ ἀθανατοῦντα καὶ ζήσῃ εἰς αἰῶνας. Καρδίαν κτίσον ἐν ἐμοὶ καθαρὰν ὡς ἀγαθὸς σωτὴρ τοῦ κόσμου, καὶ τὸ θεῖον σου πνεῦμα ἐγκαίνισον τοῖς ἐμοῖς ἐγκάτοις ὡς εὔσπλαγχνος, ἵνα καθ' ἑκάστην δοξάζω σε τὸν κτίστην. θ'.

Ὁ θεῖος ἄρτος τῆς ζωῆς, ἐν γαστρί σου ἀληθῶς θεοχαρίτωτε, ἐξ οὗ ὤφθη φυλάξας ἀδιαλώβητον, τὴν νηδύν σου τὴν παναμώμητον, ὅθεν ὡς τροφόν σε ὑμνοῦμεν εἰς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ἀνάρχου γεννήτορος.

Ἁγίασον κύριε, συνέτισον, καὶ στήριξον, τὰς καρδίας τῶν μετεχόντων τὸ θεῖον σῶμά σου, ἀποδεχομένων φόβῳ, σὺν τῷ σεπτῷ αἵματι, καὶ δεῖξον, πληροῦντας τὸν λόγον σου, καὶ υἱοὺς τῆς βασιλείας σου. Ἡγίασας δέσποτα ἡμῶν τὸν κοινὸν ὡς εὔσπλαγχνος, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα ἐπιφοιτήσει σου, διὰ τοῦ ἀχράντου σου λόγου σώματος, διό σε δοξάζομεν καὶ πιστῶς δοξολογοῦμέν σε. Ἠξίωσας δέσποτα καὶ με τὸ θεῖον σῶμά σου, καὶ τὸ τίμιον αἷμα χερσὶ καὶ χείλεσι ῥερυπωμένοις σωτήρ μου δέξασθαι, νῦν τί σοι προσοίσω ἀντάξιον κύριε, τῇ πολλῇ μακροθυμίᾳ σου. θ'.

Θεὸν τὸν ἀσώματον, χαρίσου σωματώσασα, ..., διπλοῦν ταῖς φύσεσι, καὶ τοὺς ἐκπαντας τῇ δίψῃ μήτηρ ἁγνὴ ἁγία πιστεύοντας, εὔσπλαγχνε δέσποινα, μεγαλύνομεν τὸν τόκον σου.

Ἐξαποστειλ. γυναῖκες.

Φρικτῆς οἰκονομίας σου, Χριστὲ τελῶν μυστήρια, σῶμα καὶ αἷμα τὸ θεῖον, προτέθεικας διδαχὴν, ἧς μετασχὼν Ἰούδας, καὶ πρὸ σχεῖν οὐκ ἔλυσεν, ἑκουσίως θυόμενον. ἀλλὰ τῆς τούτου με ῥῦσαι, φιλαργυρίας οἰκτίρμον. ἄλλο.

Τὸν ἐκ πατρὸς ἀμήτορα, καὶ ἐκ μητρὸς ἀπάτορα, σοῦ τὸ σωτήριον πάθος, σὺν τῇ ἐγέρσει δοξάζω, συνέγειρον δυναστείαν, καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ σῶσαί με, ὑπὲρ ἐμοῦ προβαλοῦσαν, τὴν σὴν κυήσασαν ἔχων, ὁ ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου.

Εἰς τοὺς αἴνους πᾶσα πνοή στιχηρὰ ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ. γινόνται ς'.

Ἀνάμνησιν πρὸς τοὺς ἐκτελοῦντες τοῦ δείπνου, τοῦ μυστικοῦ συμφώνως, τὸ δόξα ἐν ὑψίστοις, θεῷ ἀναβοήσωμεν. Τοῖς μύσταις ὁ Χριστὸς, συνεσθίων τὸ πάσχα, λαβὼν ἄρτον καὶ κλάσας, τούτοις παρέσχε φήσας, τοῦτο ἐστὶ τὸ σῶμά μου. Ποτήριον λαβὼν, Χριστὸς τοῖς μύσταις ἔφη, πίετε τοῦτο πάντες, τοῦ ποτηρίου φίλοι, τοῦτο ἐστὶ τὸ αἷμά μου. Συνοῦσα τῷ υἱῷ ἡ παρθένος καὶ μήτηρ, καὶ τὸ τοῦ δείπνου ξένον μυστήριον ἀθροῦσα, ἀγαλλομένη ἐθαύμαζε.

Δόξα καὶ νῦν. ἦχος β'.

Σήμερον ὁ Χριστὸς τοῖς μύσταις κλιθεὶς συνδειπνοῦσι. σήμερον

Digitized by Google

καὶ πεπάχεαντον αἷμα καὶ τίμιον. Τὰς δ' χαριστηρίους θείας σοὶ δέσποτα, προσάγομεν φωνὰς οἱ δοῦλοι σου, ὅτι ἡμᾶς ἠξίωσας μεταχεῖν τοῦ τιμίου σου σώματος. Ἡ σκηνὴ ἡ ἁγία, σὺ πέφυκας δέσποινα πανάμωμε, ἐν σοὶ γὰρ κύριος, σωματωθεὶς αὖθις ἐστιν, ὡς περ ἄρτος τοῦ κόσμου καλούμενος.

Κοντάκιον ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

ΤΟν ἄρτον λαβὼν, εἰς χεῖρας ὁ προδότης, κρυφίως αὐτὰς ἐκτείνει, καὶ λαμβάνει τὴν τιμὴν τοῦ πλάσαντος οἰκείαις χερσὶ τὸν ἄνθρωπον, καὶ ἀδιόρθωτος ἔμεινεν Ἰούδας ὁ δοῦλος καὶ δόλιος. ὁ οἶκος. Τῇ μυστικῇ τραπέζῃ, φόβῳ προσεγγίσαντες πάντες καθαραῖς ταῖς ψυχαῖς τὸν ἄρτον ὑποδεξώμεθα, συμπαραμένοντες τῷ διδασκάλῳ, ἴδωμεν καὶ τοὺς πόδας πῶς ἀπονίπτει τῶν μαθητῶν, καὶ ποιήσωμεν ὥσπερ κατίδωμεν, ἀλλήλων τοὺς πόδας νίπτειν, ὅπως φίλοι κυρίου γενώμεθα. Χριστὸς γὰρ οὕτως ἐδίδαξε τοὺς αὐτοῦ μαθητάς. ἀλλ' οὐκ ἤκουσεν Ἰούδας ὁ δοῦλος καὶ δόλιος.

ᾠδὴ ζ'. ὁ εἱρμός. Τὰ χερουβὶμ μιμούμενοι.

ΚΥριε ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ κατὰ μόνας πάντας τοὺς νεφροὺς ἡμῶν, καὶ τὰς καρδίας κύριε γινώσκων, διὰ τὸ ἀσθενὲς τῆς σαρκὸς, μὴ μνησθῇς φιλάνθρωπε ἡμῶν, διὰ τὰς ἁμαρτίας ὡς ὑπεράγαθος. Πίστει προσέλθωμεν, φόβῳ προσπτύσωμεν, ἵνα ἀξιωθῶμεν ἀκατακρίτως μεταλαβεῖν, τοῦ θείου σώματος τοῦ Χριστοῦ, καὶ τοῦ αἵματος τοῦ τιμίου αὐτοῦ. πηγὴ γὰρ ζωῆς, καὶ ἀδαπάνητος βρῶσις, καὶ πόσις ἁγιασμοῦ ἐστι τὸ τελούμενον. Οἱ κατηχούμενοι τάχος προσέλθετε, οὓς ὁ ἱερεὺς προτρέπει μὴ διαλέγεσθαι πρὸς ἀλλήλους, ἐνθάδε. φρικτὰ γὰρ ἀδελφοὶ, καὶ φοβερὰ ὡς ἀληθῶς, τὰ τελούμενα ὧδε, προσέχωμεν αὐτοῖς, φόβῳ στοιχούμενοι. θ'. Ἐνδόξῳ ἐν μήτρᾳ σου παρθενομῆτορ, λόγον τὸν προανάρχου πατρὸς, καὶ σωματώσας, αὐτὸς ἠνδύκυσε, καὶ πάντας δέσποινα, τῆς αὐτοῦ ἀξίωσον, σαρκὸς μετασχεῖν πανάμωμε.

ᾠδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ.

ΠΑτέρα κράζεις καὶ βοᾷς, προσεῦσα ὦ ψυχὴ τοῦ παντεπόπτου, μηδαμῶς ἐκπληροῦσα, αὐτοῦ τὸ πρόσταγμα, υἱὸς γὰρ γνήσιος ταλαίπωρε, ὥσπερ λέγεις, μὴ κατακριθῇς. Χριστὸς ἐντέλλεται ἡμῖν, καὶ διδάσκει ἀδελφοὶ ἀλλήλους πάντας ἀγαπᾶν, καὶ φοβεῖσθαι αὐτὸν τὸν θάνατον, καὶ πιστεύειν αὐτὸ τὸ ἀχράντον σῶμα, καὶ τὸ αἷμα δέχεσθαι εἰς τοὺς αἰῶνας. Τῷ ἐμβατεύοντι νεφροὺς, καὶ καρδίας ἀληθῶς διερευνῶντι. πῶς τολμήσωμεν λέγειν. ἄφες ἡμῖν ὁ θεὸς, ἅπερ σοι χρεώσται ὑπάρχομεν. ἔχοντες τὸ μῖσος πρὸς πάντας ἀδελφοί μου. Δοχεῖον ἄξιον ψυχὴ, διαβίου

Κάθισμα ἦχος πλαγ. δ΄.

Ἄρτον ἔφαγεν ἄνθρωπος ἀγγέλων πάλαι Ἰσραὴλ Σινᾶ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐτύπου δὲ τὴν ἀλήθειαν σὲ Χριστέ. ἦλθες γὰρ πληρώσας τὰ πάντα εἰς βρῶσιν, ἔδου τὸ σῶμα σου πιστῶς, ἐν ἀγαλλιάσει ἀεὶ σὲ δοξάζειν. ἄλλο. ἦχος ά. Τὸν τάφον σου.

Ὁ λίμνας καὶ πηγάς, καὶ θαλάσσας ποιήσας, ταπείνωσιν ἡμῖν ἐκπαιδεύων ἀρίστην. λεντίῳ ζωσάμενος μαθητῶν πόδας ἔνιψε, ταπεινούμενος ὑπερβολῇ ἀφθαλαγχίας, καὶ ὑψῶν ἡμᾶς ἀπὸ βαράθρων κακίας, ὁ μόνος φιλάνθρωπος.

ᾠδὴ δ΄. Ἐλήλυθας ἐκ.

Στῶμεν πάντες, μετὰ φόβου καὶ τρόμου τὰ ὄμματα, τὰς καρδίας ἔχοντες, πρὸς τὸν σωτῆρα κραυγάζοντες, στήριξον, συνέτισον, θεὲ παντοκράτορον εἰς τὸν φόβον σου. Ὁ βασιλεὺς γὰρ, τῶν ἁπάντων προέρχεται σήμερον, ἁγιάζων ἅπαντας ἐν τῇ εἰσόδῳ ὡς εὔσπλαγχνος. σὺ δὲ τοῦτον βλέπουσα, οὐ χαλινοῦσα τῷ φόβῳ ἁμαρτάνουσα. Μηδεὶς ἡμῶν τῶν ἐν ταῦθα ἑστώτων τολμήσοιεν, ἐξελθεῖν τὸ σύνολον πρὶν ἂν τὴν θείαν τελέσωμεν, λειτουργίαν. τοῦτο δὲ, ὁ μὴ ποιῶν ἀδελφοί μου ἤδη κέκριται. Ἀναχῶμεν τὰς καρδίας τὰ κάτω μισήσαντες, ὅπου τὸ πολίτευμα ἡμῶν ὑπάρχει ὀφείλομεν, πάντες πολιτεύεσθαι, καὶ μὴ ὡς ὄφις συρθῶμεν πρὸς τὰ γήϊνα. θ΄. Ἡ ἄμπελος, ἡ τὸν βότρυν τὸν θεῖον βλαστήσασα, ἀσπόρως σὺ πέφυκας, θεογεννῆτορ πανάμωμε, καὶ ψυχὰς κατεύφρανας τῶν ἀπαύστως θεοτόκον δοξαζόντων σε.

ᾠδὴ έ. ὁ εἱρμός. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Φρῖζον ψυχὴ ταπεινή, παρισταμένη τῷ θεῷ βλέπουσα, τὸ φοβερὸν, καὶ ἄχραντον σῶμα Χριστοῦ ἐν τραπέζῃ, ὑπὸ ἱερέων σεπτῶς μελιζόμενον. Οἱ ἱερεῖς ἀδελφοὶ ἀνέκλινας τῷ θεῷ δέεται ὑπὲρ ἡμῶν, ἡμεῖς δὲ ἑστῶτες, ῥεμβόμεθα τὸν νοῦν, ματαίοις φροντίσι, βίου περιστάσεων. Εἰπέ μοι ἄνθρωπε σὺ, τὸν μαργαρίτην τὸν φαιδρὸν δέξασθαι. μέλλων νυνὶ, ἑστὼς γελιάζεις προσέρχεσθαι, Χριστοῦ γὰρ ὑπάρχει, τὸ μέγα μυστήριον. Μεμολυσμένην ψυχὴν, καὶ χείλη ἔχων ῥυπαρὰ, ἐτολμῶ ὅλως προσεγγίσαι, καὶ δέξασθαι τὸ σὸν σῶμα, ἀλλὰ σύ με ἀξίωσον δέσποτα. θ΄. Ἐν τῇ ὑλώδει γαστρὶ τὸν φύσει ἄϋλον σεμνὴ τέτοκας, ὑπερφυῶς, καὶ τοῦτον παρθένε σαρκώσασα, ἡμᾶς τῆς θείας μετέχειν, σαρκός σου ἀξίωσον.

ᾠδὴ ς΄. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Βασιλεῖ ἐπιγείῳ, καὶ ἄρχουσι φόβῳ παριστάμεθα, ἐν ταῦθα δὲ ἀδελφοὶ, ἑστῶτες οὐ πτοούμεθα. βλέποντες τὸν τὰ πάντα, θείᾳ δυνάμει δεσπόζοντα. Σκιὰ, τέφρα ὑπάρχει ὁ ἄνθρωπος, χόρτος καὶ ἐνύπνιον. τί οὖν ἐπαίρεται; ἐν τάφοις κύψας βλέψον, τῆς μορφῆς τὸ ὡραῖον καὶ θρήνησον. Μετὰ φόβου καὶ τρόμου προσέλθωμεν, πάντες νῦν τὸ ἅγιον σῶμα, δεξώμεθα, Χριστοῦ καὶ τὸ πανάγιον

καὶ

νας εὐχαριστίας ἀναπέμπομεν αὐτῷ τῷ ἐν τριάδι ὑμνουμένῳ, καὶ ἐν μονάδι προσκυνουμένῳ Θεῷ. Τῇ ἀφάτῳ σου εὐσπλαγχνίᾳ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εἶτα οἱ ἀναβαθμοὶ ἀντίφωνον ἕν. ἦχος δ΄. ζήτει φύλ. σέ. προκείμενον ἦχος δ΄.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. στίχος.

Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην. κεφ.

Εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τοὺς πεπιστευκότας αὐτῷ Ἰουδαίους. ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει κἀγὼ ἐν αὐτῷ, καθὼς ἀπέστειλέ με ὁ πατὴρ, κἀγὼ ζῶ διὰ τὸν πατέρα, καὶ ὁ τρώγων με κἀκεῖνος ζήσεται δι᾽ ἐμέ. οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβὰς, καθὼς ἔφαγον οἱ πατέρες ἡμῶν τὸ μάννα ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἀπέθανον, καὶ ὁ τρώγων με τοῦτον τὸν ἄρτον ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὁ ν΄. ὁ κανὼν ἦχος β΄. μετὰ τὸ δόξα καὶ νῦν, γίνονται στιχ. ιδ΄. ᾠδὴ α΄. ὁ εἱρμός. Δεῦτε λαοὶ, ᾄσωμεν.

Βλέπε ψυχὴ τάλαινα Χριστὸν θυόμενον, ἐπὶ τὴν θείαν τράπεζαν, καὶ μὴ τοῖς φίλοις σου, προσεχῶς διαλέξῃς, καὶ Θεὸν παροξύνῃς πολυαμάρτητε. Ἐν οὐρανῷ ἄγγελοι φόβῳ παρίστανται. καὶ σὺ ψυχὴ τάλαινα πῶρε. ἀφόβως ἕστηκας, μετεωριζομένη, βλέπουσα τὸν σωτῆρα Χριστὸν θυόμενον. Ποία ψυχὴ βλέπουσα, ἢ ποῖος ἄνθρωπος, ὁρῶν τὰ νῦν τελούμενα; Χριστὸν θυόμενον. Ἱερεῖς λειτουργοῦντας, οὐ δοξάζει τὸν μελιζόμενον. Τὰ χερουβὶμ φόβῳ καὶ τρόμῳ παρίστανται, τὰ σεραφὶμ δοξάζουσι, τὰ ἑξαπτέρυγα, συγκαλύπτονται φόβῳ. ἡμεῖς δὲ παρεστῶτες οὐδὲν δεδοίκαμεν. Θ΄. Ὁ τοῦ πατρὸς λόγος σκηνώσας ἐν μήτρᾳ σου, παρθενομῆτορ ἄχραντε, ἡμᾶς ἐνέπλησε σαρκωθεὶς ἑκουσίως, καὶ θείας μεταχεῖν σου σαρκὸς πεποίηκεν.

ᾠδὴ γ΄. ὁ εἱρμός. Στερέωσον ἡμᾶς.

Ἀξίωσον ἡμᾶς τοῦ σοῦ σώματος σωτήρ μου, μεταχεῖν ἀκατακρίτως, καὶ τοῦ αἵματος τοῦ τιμίου σου. καὶ δοξάζειν τὴν σὴν ἀγαθότητα. Μὴ ὥσπερ ἐπὶ τοῦ πτώματος τῷ λόγῳ συναχθῶμεν, ἀδελφοί μου. ἵνα μὴ τὸ ἀνεξίκακον παροργίσωμεν, ὅπως οἱ ἀνάξιοι. Ἐνυνέπισον ἡμᾶς εἰς τὸν φόβον σου σωτήρ μου, καὶ τὴν θείαν ἀξίαν λειτουργίαν καταξίωσον, μετὰ φόβου πολλοῦ ἐκτελέσαι ἡμᾶς. Ὁ κήρυξ ἐκ βοᾷ ἡμᾶς πάντοτε προτρέπων τὸν οἶκον καταλαβεῖν τοῦ Θεοῦ, μὴ ἀποχήσωμεν, ἀλλὰ δράμωμεν ὡς καιρὸν ἔχομεν. Θ΄. Ἐθέωσας ἡμᾶς τῷ θείῳ τόκῳ σου παρθένε. τὸν θεὸν γὰρ ὑπεδέξω ἐν γαστρί σου σωματούμενον, οὗ τὴν σάρκα ἡμεῖς κατεσθίομεν.

Κάθισ

πάθους τῆς σωτηρίας κατέλιπεν. ἄρτον γὰρ λαβὼν, καὶ ποτήριον πλήσας, εὐχαριστῶν εὐλογήσας τε, τοῖς μαθηταῖς ἐπεδίδου φάγετε φήσας, καὶ πίετε πάντες, τοῦτο λέγων, ὦ φίλοι εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν πράττετε, καταγγέλλοντές μου τὸν μόρον, καὶ τὴν ἀνάστασιν ὁμολογοῦντες.

Συναξάριον ἐκ τοῦ πεντηκοσοδδωτέρου ἐγχειριδίου τοῦ Μακαρίου Θωμᾶ τοῦ Ἀκουΐνου, ἐκ τῆς Ῥωμαΐδος φωνῆς κατὰ παράφρασιν ἐξεληνισθέν.

Στίχος. Δειπνοῦ θεῖε πάσχα γὰρ νόμου φέρε. Καὶ πάσχα καινὸν αἷμα δεσπότου.

ΚΑτὰ τὸν καιρὸν τῆς ἁγίας πεντηκοστῆς αὐτῶν ἁγίων ἀποστόλων καρδίαι διδαχθεῖσαι διὰ τῆς ἐμφανίσεως χάριτός τε, καὶ δωρεᾶς τοῦ ἁγίου πνεύματος, ἀρτίως ἐπέγνωσαν τὴν τῶν θείων μυστηρίων δύναμίν τε καὶ θειότητα. ἔκτοτε γὰρ καὶ παρὰ τοῖς πιστοῖς ταῦτα τὰ θεῖα μυστήρια ἤρξαντο συχνάζεσθαι. τῇ γὰρ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ πέμπτῃ (ἡνίκα τοῦ μυστικοῦ δείπνου μνημονεύομεν) ἀνάμνησιν ποιοῦμεν ἐν ἐκείναις ταῖς θείαις ἀκολουθίαις καὶ ἱερατελεσταῖς περὶ τῶν ἀχράντων μυστηρίων, ἀλλ' οὐκ ἰδίως, ἐπεὶ τότε καὶ περὶ τῶν παθῶν μνείαν ποιούμεθα. διὸ Οὐρβανὸς ὁ τέταρτος τῶν Ῥωμαίων ἄκρος ἀρχιερεὺς εὐδιαθέτως ἔχων, καὶ ἀντιλαβόμενος τόδε τὸ θεῖον μυστήριον, καὶ κατανοήσας συνεχῶς τὰς κατὰ τοῦτον τὸν καιρὸν γινομένας θείας ἐνεργείας, εὐσεβῶς ἐθεσπίσατο διαταξάμενος. ἵνα τῇ πέμπτῃ τῇ μετὰ τὴν κυριακὴν τῶν ἁγίων πάντων (τὴν τῆς ἁγίας πεντηκοστῆς ὀγδοάδα καλουμένην) πάντες οἱ καθ' ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ περικύκλιον χρώμενοι πρὸς ψυχικὴν σωτηρίαν. τοῖς δὲ τοῖς ἁγίοις ἀχράντοις ἀθανάτοις, ἐπουρανίοις τοῦ θεοῦ μυστηρίοις σεβασμίως πανηγυρίζωσι καὶ μεγάλως δοξολογῶσι τὴν πανθαύμαστον ταύτην καὶ μεγίστην ἑορτὴν τῆς τοῦ κυριακοῦ σώματος φημὶ, καὶ αἵματος ἀναμνήσεως ἐξαιρέτως καὶ ἐπισήμως, μεθ' ἑορτάζειν τε ἔτι καὶ ἄχρι τῆς ὀγδόης ἡμέρας. ὅθεν αὐτὰ τῶν ὑλικῶν μεταδόσεων τῶν χορηγουμένων τοῖς ὑπηρετοῦσί τε καὶ συλλειτουργοῦσιν ἅμα καὶ διακονοῦσιν ἐν πάσαις ταῖς νυχθημέροις ἀκολουθίαις, ἔτι καὶ περιπομπαῖς ἐφ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς δὲ τῆς ὀγδοάδος ἐν ταῖς καθεδρικαῖς ἐκκλησίαις, ὁ ῥηθεὶς Ῥωμαίων ἄκρος ἀρχιερεὺς πᾶσι τοῖς ἐν εὐσεβείᾳ καὶ φόβῳ θεοῦ συνεισερχομένοις καὶ λιτανεύουσιν ἐν ταῖς ῥηθείσαισιν ἀκολουθείαις ταῖς κατ' ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ ᾀδομέναις, ἀποστολικῇ χορηγήσει πνευματικὰς μισθαποδέδωται χάριτας. τούτου χάριν ἅπαντες ὁλοψύχως καὶ ὁμοθυμαδὸν ἑορτάζοντες μνείαν τῶν ῥηθεισῶν ποιούμενοι, καὶ τὴν ἀφαῖτον τρόπῳ ἀοράτως ἐν τοῖς ἁγίοις δώροις ὅλην θεότητα μετὰ τρόμου ὑμνοῦμεν, αἰνοῦντές τε καὶ τὴν ἐν αὐτοῖς πανθαυμάστως καὶ πανσόφως ἐνεργοῦσαν ἐξουσίαν, παρ' ἧς μεγάλως εὐεργετηθέντες, τὰς ὀφειλομέ-

Digitized by Google

ὠδίνουσα ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου, μᾶλλον ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα.

Εἰς τὴν. στίχον στιχηρά. ἦχος ά. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἄρτον οὐράνιον ὕμνοις, ζῶντα ὑμνήσωμεν, ἐξ οὐρανοῦ ἀπαύστως, κατελθόντα ἀρρήτως, εἰπόντες ὁμοφρόνως, σῶμα Χριστοῦ, δι' οὗ πάντες ἐρρύσθημεν, χαίροις τὸ αἷμα τὸ θεῖον καὶ ἱερόν, δι' οὗ καὶ ἐξηγοράσθημεν. στίχος ά. Ἄρτον ἀγγέλων ἔφαγεν ἄνθρωπος, ἐπισιτισμὸν ἀπέστειλεν αὐτοῖς εἰς πλησμονήν.

Ἐν τῇ τοῦ δείπνου ἑσπέρᾳ σαυτὸν ἐν δέδωκας, τοῖς μαθηταῖς καὶ φίλοις, ὢ θαύματος εἰς βρῶσιν, φάγετε τὸν ἄρτον τούτοις εἰπών, καὶ γάρ ἐστι τὸ σῶμά μου. τὸ δὲ ποτήριον ἔφης, πάντες λαβόντες, πίετε ὑμεῖς τὸ αἷμά μου. στίχος β΄. Καὶ ἔβρεξεν αὐτοῖς μάννα φαγεῖν, καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς.

Ὢ θεῖον πάνσεπτον σῶμα, καὶ τιμαλφέστατον, τοῦ θεανθρώπου λόγου, σῶζε τοὺς σοὺς οἰκέτας, ἐκθλίψεων ἀπείρων, καὶ πειρασμῶν, καὶ πασῶν περιστάσεων, τὴν οὐρανῶν βασιλείαν τε καὶ ζωήν. χορηγῶν διὰ σὸν ἔλεος.

Δόξα καὶ νῦν. πλαγίου δ΄.

Ὢ θαύματος παραδόξου, ὁ καταβὰς ἐξ οὐρανοῦ ἄρτος ζῶν καὶ θειότητος, ἐξουσίαις εἰς βρῶσιν ἐδόθη ἐν ἑσπέρᾳ τοῦ μυστηρίου. λαβὼν γὰρ ἄρτον εὐλογήσας ἔδωκεν, εἰπὼν τοῖς μαθηταῖς. λάβετε φάγετε τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου, ὁμοίως καὶ τὸ ποτήριον. διὸ ἑαυτὸν δοκιμαζέτω ἕκαστος πρὸ τοῦ καταλαβεῖν. καὶ οὕτως ἐσθιέτω καὶ πινέτω, εἰς σωτηρίαν καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Τὸ τροπ. ἦχος δ΄.

Ἡ ἀνάμνησίς σου Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν, ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ ἡμέραν ἑόρτιον, ὑπὸ σοῦ γὰρ οἱ τοὺς ἰχθύας ἀγρεύοντες, θυσίαν τὴν ἀναίμακτον ἐν ἄρτῳ καὶ οἴνῳ σοὶ τελεῖν ἐδιδάσκοντο. οὕτω τε ποιεῖν τὴν σὴν θείαν ἀνάμνησιν, ἣν καὶ ἡμεῖς ἑορτάζοντες, κράζομεν κύριε δόξα σοι.

Τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τὸ θεὸς κύριος. τρία. εἶτα ἡ στιχολογία τοῦ ὄρθρου ἀντίφωνα τρία. Τὸ πρῶτον. Δίκασον κύριε τοὺς ἀδικοῦντας. ψαλ. λδ΄. φύλ. κά.

Τὸ β΄. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν. ψαλ. νή. φύλ. λή.

Τὸ γ΄. Ὁ θεὸς ὁ θεός μου. ψαλ. ... φύλ. ιβ. εἶτα ἡ ὑπακοή ἦχος βαρ.

Προλαβόντες τὴν πόλιν Πέτρος καὶ Ἰωάννης, καὶ αἴροντες τὴν οἰκίαν ἡυτρεπισμένην. ἤκουον τοῦ δεσπότου, τοῦ ἐν φωτὶ ἀϊδίῳ ὑπάρχοντι, σὺν μαθηταῖς ἐντέλλεται. τὴν αὐτοῦ νῦν ἀνάμνησιν, ὅτι ὑπάρχει θεοῦ υἱὸς τοῦ σώζοντος τὸ γένος ἀνθρώπων.

Καθ. ἦχος πλαγ. δ΄. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Χαριστήριον αἶνον, χριστιανικῶς ἀναμέλψωμεν πάντες φίλοι Χριστοῦ, ἐν τῇ μνήμῃ σήμερον, τοῦ αὐτοῦ μυστηρίου, ἐπεὶ γὰρ τὸν ἑκούσιον ἀφικόμενος μόρον ὑπόμνημα ἡμῖν τοῖς

πᾶσιν

πεποίθατε ἐπὶ τῷ ὀνόματι κυρίου, καὶ ἀντιστηρείσασθε ἐπὶ τῷ θεῷ. ἰδοὺ πάντες ὑμεῖς πῦρ καίετε, καὶ κατισχύετε φλόγα· πορεύεσθε τῷ φωτὶ τοῦ πυρὸς ὑμῶν, καὶ τῇ φλογὶ ᾗ ἐξεκαύσατε. δι' ἐμὲ ἐγένετο ταῦτα ὑμῖν, ἐν λύπῃ κοιμηθήσεσθε.

Τὸ γ'. Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα. κεφ. νβ'. νγ'. καὶ νδ'.

ΤΑδε λέγει κύριος Σαβαώθ. Ἰδοὺ συνήσει ὁ παῖς μου καὶ ὑψωθήσεται, καὶ δοξασθήσεται σφόδρα. ὃν τρόπον ἐκστήσονται ἐπὶ σὲ πολλοί, οὕτως ἀδοξήσει ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τὸ εἶδός σου, καὶ ἡ δόξα σου ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων. οὕτω θαυμάσονται ἔθνη πολλὰ ἐπ' αὐτῷ, καὶ συνέξουσι βασιλεῖς τὸ στόμα αὐτῶν. ὅτι οἷς οὐκ ἀνηγγέλη περὶ αὐτοῦ, ὄψονται, καὶ οἳ οὐκ ἀκηκόασι, συνήσουσι. Κύριε τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; καὶ ὁ βραχίων κυρίου τίνι ἀπεκαλύφθη; ἀνηγγείλαμεν ὡς παιδίον ἐναντίον αὐτοῦ, ὡς ῥίζα ἐν γῇ διψώσῃ. οὐκ ἔστιν εἶδος αὐτῷ, οὐδὲ δόξα. καὶ εἴδομεν αὐτόν, καὶ οὐκ εἶχεν εἶδος οὐδὲ κάλλος, ἀλλὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ ἄτιμον, καὶ ἐκλεῖπον παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. ἄνθρωπος ἐν πληγῇ ὤν, καὶ εἰδὼς φέρειν μαλακίαν, ὅτι ἀπέστραπται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, ἠτιμάσθη, καὶ οὐκ ἐλογίσθη. οὗτος τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν φέρει, καὶ περὶ ἡμῶν ὀδυνᾶται, καὶ ἡμεῖς ἐλογισάμεθα αὐτὸν εἶναι ἐν πόνῳ, καὶ ἐν πληγῇ, καὶ ἐν κακώσει. αὐτὸς δὲ ἐτραυματίσθη διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ μεμαλάκισται διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν, παιδεία εἰρήνης ἡμῶν ἐπ' αὐτόν· τῷ μώλωπι αὐτοῦ ἡμεῖς ἰάθημεν. πάντες ὡς πρόβατα ἐπλανήθημεν. ἄνθρωπος τῇ ὁδῷ αὐτοῦ ἐπλανήθη, καὶ κύριος παρέδωκεν αὐτὸν ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ αὐτὸς διὰ τὸ κεκακῶσθαι οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ. ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη, καὶ ὡς ἀμνὸς ἐναντίον τοῦ κείροντος ἄφωνος, οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα. ἐν τῇ ταπεινώσει ἡ κρίσις αὐτοῦ ἤρθη. τὴν γενεὰν αὐτοῦ τίς διηγήσεται; ὅτι αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ, ἀπὸ τῶν ἀνομιῶν τοῦ λαοῦ μου ἤχθη εἰς θάνατον. καὶ δώσω τοὺς πονηροὺς ἀντὶ τῆς ταφῆς αὐτοῦ, καὶ τοὺς πλουσίους ἀντὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ. ὅτι ἀνομίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ, καὶ κύριος βούλεται καθαρίσαι αὐτὸν τῆς πληγῆς. ἐὰν δῶτε περὶ ἁμαρτίας ἡ ψυχὴ ἡμῶν, ὄψεται σπέρμα μακρόβιον, καὶ βούλεται κύριος ἀφελεῖν ἀπὸ τοῦ πόνου τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, δεῖξαι αὐτῷ φῶς, καὶ πλάσαι τῇ συνέσει, δικαιῶσαι δίκαιον εὖ δουλεύοντα πολλοῖς, καὶ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν αὐτὸς ἀνοίσει. διὰ τοῦτο αὐτὸς κληρονομήσει πολλούς, καὶ τῶν ἰσχυρῶν μεριεῖ σκῦλα. ἀνθ' ὧν παρεδόθη εἰς θάνατον ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς ἀνόμοις ἐλογίσθη, καὶ αὐτὸς ἁμαρτίας πολλῶν ἀνήνεγκε, καὶ διὰ τὰς ἀνομίας αὐτῶν παρεδόθη. Εὐφράνθητι στεῖρα ἡ οὐ τίκτουσα, ῥῆξον καὶ βόησον ἡ οὐκ ὠδί-

Digitized by Google

ἀμνοῦ, τοῦ αἴροντος τοῦ κόσμου τὰ πλημμελήματα, οὐ ζύμῃ κακίας παλαιᾶς, ἀλλ' εἰλικρινείας ἀζύμοις καὶ ἀληθείας, ἐκκαθάραντες οὖν ἑαυτοὺς ἀξίως αὐτῷ μεταλάβωμεν, ὅπως τύχωμεν τῆς αἰωνίου βασιλείας αὐτοῦ.

Τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας. καὶ ἀναγνώσματα γʹ. Τὸ αʹ. Τῆς ἐξόδου. Τὸ ἀνα. κεφ. ιθ.

Εἶπε κύριος πρὸς Μωϋσῆν καταβὰς διαμάρτυραι τῷ λαῷ, καὶ ἅγνισον αὐτοὺς σήμερον καὶ αὔριον, καὶ πλυνάτωσαν τὰ ἱμάτια, καὶ ἔστωσαν ἕτοιμοι εἰς τὴν ἡμέραν τὴν τρίτην. τῇ γὰρ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καταβήσεται κύριος ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ σινᾶ, ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ, καὶ ἀφοριεῖς τὸν λαὸν κύκλῳ, λέγων· προσέχετε ἑαυτοῖς τοῦ ἀναβῆναι εἰς τὸ ὄρος, καὶ θιγεῖν τι αὐτοῦ. πᾶς ὁ ἁψάμενος τοῦ ὄρους, θανάτῳ τελευτήσει. οὐχ ἅψεται αὐτοῦ χείρ. ἐν γὰρ λίθοις λιθοβοληθήσεται, ἢ βολίδι κατατοξευθήσεται. ἐάν τε κτῆνος ἐάν τε ἄνθρωπος, οὐ ζήσεται. ὅταν αἱ φωναὶ καὶ αἱ σάλπιγγες καὶ ἡ νεφέλη ἀπέλθῃ ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἐκεῖνοι ἀναβήσονται ἐπὶ τὸ ὄρος. κατέβη δὲ Μωϋσῆς ἐκ τοῦ ὄρους πρὸς τὸν λαόν, καὶ ἡγίασεν αὐτούς. καὶ ἔπλυναν τὰ ἱμάτια. καὶ εἶπε τῷ λαῷ. γίνεσθε ἕτοιμοι, τρεῖς ἡμέρας μὴ προσέλθητε γυναικί. ἐγένετο δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ γενηθέντος πρὸς ὄρθρον, καὶ ἐγένοντο φωναὶ καὶ ἀστραπαὶ καὶ νεφέλη γνοφώδης ἐπ' ὄρους σινᾶ. φωνὴ τῆς σάλπιγγος ἤχει μέγα. καὶ ἐπτοήθη πᾶς ὁ λαὸς ὁ ἐν τῇ παρεμβολῇ. καὶ ἐξήγαγε Μωϋσῆς τὸν λαὸν εἰς συνάντησιν τοῦ θεοῦ ἐκ τῆς παρεμβολῆς. καὶ παρέστησαν ὑπὸ τὸ ὄρος. τὸ ὄρος τὸ σινᾶ ἐκαπνίζετο ὅλον, διὰ τὸ καταβεβηκέναι ἐπ' αὐτὸ τὸν θεὸν ἐν πυρί. καὶ ἀνέβαινεν ὁ καπνὸς, ὡσεὶ καπνὸς καμίνου, καὶ ἐξέστη πᾶς ὁ λαὸς σφόδρα. ἐγίνοντο δὲ αἱ φωναὶ τῆς σάλπιγγος προβαίνουσαι ἰσχυρότεραι σφόδρα. Μωϋσῆς ἐλάλησεν, ὁ δὲ θεὸς ἀπεκρίνατο αὐτῷ φωνῇ.

Τὸ βʹ. Ἡσαΐου κεφ. ν.

Κύριος κύριος δίδωσί μοι γλῶσσαν παιδείας, τοῦ γνῶναι ἡνίκα δεῖ εἰπεῖν λόγον. ἔθηκέ μοι πρωΐ, προσέθηκέ μοι ὠτίον ἀκούειν, καὶ ἡ παιδεία κυρίου κυρίου ἀνοίγει μου τὰ ὦτα, ἐγὼ δὲ οὐκ ἀπειθῶ, οὐδὲ ἀντιλέγω. τὸν νῶτόν μου ἔδωκα εἰς μάστιγας, τὰς δὲ σιαγόνας μου εἰς ῥαπίσματα, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ἀπέστρεψα ἀπὸ αἰσχύνης ἐμπτυσμάτων, καὶ κύριος κύριος βοηθός μοι ἐγενήθη. διὰ τοῦτο οὐκ ἐνετράπην, ἀλλὰ ἔθηκα τὸ πρόσωπόν μου ὡς στερεὰν πέτραν, καὶ ἔγνων ὅτι οὐ μὴ αἰσχυνθῶ, ὅτι ἐγγίζει ὁ δικαιώσας με. τίς ὁ κρινόμενός μοι; ἀντιστήτω μοι ἅμα. καὶ τίς ὁ κρινόμενός μοι; ἐγγισάτω μοι. ἰδοὺ κύριος κύριος βοηθήσει μοι. τίς κακώσει με; ἰδοὺ πάντες ὑμεῖς, ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσεσθε, καὶ σὴς καταφάγεται ὑμᾶς. τίς ἐν ὑμῖν ὁ φοβούμενος τὸν κύριον; ὑπακουσάτω τῆς φωνῆς τοῦ παιδὸς αὐτοῦ. οἱ πορευόμενοι ἐν σκότει, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς φῶς.

πεποί-

Digitized by Google

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΗΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΑΙΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ,

Ἐπιτελουμένη τῇ πέμπτῃ μετὰ τὴν κυριακὴν τῶν ἁγίων πάντων. Τῇ δ΄. ἑσπέρας εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ πλαγίου β΄. Ἅπορον συλλήψ. γίνονται η΄.

Τὸ μέγα μυστήριον τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως, ἐπὶ τοῦ δείπνου συνανακειμένου σου, τοῖς μύσταις φιλάνθρωπε, ἀνακαλύψας ἔφης, λάβετε ἄρτον ζωοποιόν. τοῦτό μου ἐστὶ τὸ σῶμα καὶ τὸ αἷμα τῆς ἀφθάρτου ζωῆς. Τὸ α΄. τρίς.

Σκηνὴ ἐπουράνιος, ἐδείχθη τὸ ἀνώγεον. ἔνθα τὸ πάσχα, Χριστὸς ἐπετέλεσε καὶ δεῖπνον ἀναίμακτον καὶ λογικὴν λατρείαν. ἡ τράπεζα δὲ τῶν ἐκεῖ τελεσθέντων μυστηρίων, νοητὸν θυσιαστήριον.

Τὸ β΄. τρίς.

Τὰς χεῖρας ἐξέτεινας ἐν αἷς τὸν ἄρτον ἔλαβες τῆς ἀφθαρσίας, λαβεῖν τὰ ἀργύρια, τὸ στόμα προσφίλημα προσάγον δολιῶδες, ἐν ᾧ τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ καὶ τὸ αἷμα ὑπολέξω, ἀλλ' ἐν αἰῶσιν ὥς φησιν ὁ Χριστός.

Τὸ γ΄. δίς. δόξα καὶ νῦν ἦχος δ΄.

Δεῦτε φιλέορτοι πιστοὶ κροτήσωμεν σήμερον, κόσμῳ σωτηρίαν πανηγυρεῖν τοῦ ζῶντος ἄρτου καὶ θείου

Digitized by Google

εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ἀναφανέντες ἅγιοι, ὡς φωστῆρες πολύφωτοι, τὸν τῆς ἐκκλησίας οὐρανὸν φαιδρύνετε, ποικίλοις χαρίσμασι, καὶ διαφόροις κάλλεσιν, ἐν δικαιοσύνῃ, σωφροσύνῃ, ἀνδρείᾳ, φρονήσει τὸν δεσπότην, ἱερεῖς αἰνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Μετὰ εὐφροσύνης ἁπάσης, γυναικῶν αἱ θεόφρονες, αἱ τελειωθεῖσαι ἐν Χριστῷ τῷ πνεύματι, παρθένον τὴν ἄχραντον, καὶ ἀληθῆ μητέρα θεοῦ, τὴν ἐκ τῆς κατάρας τῆς προμήτορος Εὔας, ἡμᾶς λυτρωσαμένην, δι' ἧς λαβοῦσαι πρὸς ἅπασαι, τῆς ταύτης αἰνυμνεῖτε, καρπὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπί.

Ἐλπίδι καὶ ἀγάπῃ θωρακισθέν, καὶ πίστει πεφραγμένον τὸ σύνταγμα τῶν ἐκλεκτῶν, πάσας τῶν τυράννων τὰς ἀπειλάς, τοὺς αἰκισμούς, καὶ μάστιγας, χαίροντες ὑπέμειναν εὐκλεῶς, Χριστὸν πεπλουτηκότες, νικοποιὸν ἐν ἄθλοις, τῆς ἀληθείας πρωτομάρτυρες τὸν ὑμένα σωτηρίας τὸν βαπτιστήν, ἀποστόλους, προφήτας, καὶ μάρτυρας, σὺν ἀσκηταῖς, θείοις διδασκάλοις, καὶ ἱερεῖς πατριαρχῶν τε σύλλογον, καὶ ἱερομάρτυρας δικαίους, γυναῖκας φιλοθέους, ὁσίους, καὶ δικαίους, νῦν ἐπαξίως εὐφημήσωμεν. Πυρὶ δοκιμασθέντες τῶν πειρασμῶν καὶ τρυφαῖς μὴ θελχθέντες ἀγάλλεσθε, εἰλικρινῶς, θρόνῳ τοῦ δεσπότου φωτοειδεῖ, παρεστηκότες ἔνδοξοι, δῆμος τῶν ἁγίων ἐν οὐρανοῖς, λυθέντων τῶν ἐσόπτρων, σκιᾶς τε παρηγμένης, τῆς ἀληθείας ταῖς ἐμφάσεσιν. Ὡ ῥέθης δεσποτῶν συναπτική. διὰ σοῦ γὰρ ἀγγέλοις ὁμόσκηνοι, ἐν οὐρανοῖς ἄνθρωποι γεγόνασιν ἀληθῶς, καὶ μαρτυροῦσι τάγματα πάντων τῶν ἁγίων, νῦν σὺν αὐτοῖς, ὑμνοῦντες τὸν σὸν τόκον, παρθένε θεοτόκε, ἐν αἰωνίοις μελῳδήμασιν.

Ἐξαποστειλ. τοῖς μαθηταῖς συνέλθ.

Τὸν βαπτιστὴν καὶ πρόδρομον, ἀποστόλους, προφήτας, μάρτυρας, ἱεράρχας τε, ἀσκητὰς καὶ ὁσίους, ἱερομάρτυρας ἅμα, φιλοθέους γυναῖκας, καὶ τοὺς δικαίους ἅπαντας, καὶ ἀγγέλων τὰς τάξεις, χρεωστικῶς ὕμνοις καταστέψωμεν δυσωποῦντες, τῆς δόξης τούτων τεύξασθαι, πρὸς Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος.

Εἰς τοὺς αἴνους πᾶσα πνοή. στιχηρὰ ἀναστάσιμα πλαγίου δ'. ἤ. ζήτει φωσφόρα. δόξα ἰδιόμ. πλαγ. β'.

Μαρτύρων θεῖος χορός. τῆς ἐκκλησίας ἡ βάσις, τοῦ εὐαγγελίου ἡ τελείωσις, ὑμεῖς ἔργῳ τοῦ σωτῆρος τὰ ῥήματα ἐπληρώσατε. ἐν ὑμῖν γὰρ αἱ πύλαι τοῦ ᾅδου κατὰ τῆς ἐκκλησίας ἀνεῳχθεῖσαι ἐκλείσθησαν. ἡ τοῦ αἵματος ὑμῶν χύσις, τὰς εἰδωλικὰς σπονδὰς ἐξήρανεν, ἡ σφαγὴ ὑμῶν ἀπέτεκε τῶν πιστῶν τὸ πλήρωμα, τοὺς ἀσωμάτους ἐξεπλήξατε. τῷ θεῷ στεφανηφόροι παρίστασθε, πρὸς ὃν ἀπαύστως πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν ὑπερευλογημένη. τὰ λοιπὰ καὶ ἀπό.

Digitized by Google

...σουν. Υ μνοῦμεν πανδσεβῶς, μαρτύρων νέφος τὸ ἔνθεον. τῇ χάριτι λαμπρυνθεὶς, καὶ λάμψαν φαιδρότερον πορφύρᾳ τῇ αἵματος, καὶ τῇ ἁλουργίδι. τῆς σεῤῥᾶς αὐτῶν ...θλήσεως. Μ ητέρα παναληθῆ, Θεοῦ σὲ πάντες γινώσκομεν, δι᾽ ἧς φύσις γυναικῶν ῥυσθεῖσα παναμώμου Χριστοῦ ὑπερήθλησεν, ἀρετῆς τε ... εὐσεβῶς γέγονεν ἔμπλεως.

Κοντάκιον ἦχος πλαγίου δ΄.

Ω Σ ἀπ᾽ ἀρχὰς τ φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως. ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι κύριε, τοὺς θεοφόρους μάρτυρας, ταῖς αὐτ ἱκεσίαις ἐν εἰρήνῃ βαθείᾳ, τὴν ἐκκλησίαν σου τὴν πολιτείαν σου, διὰ τῆς θεοτόκου συντήρησον πολυέλεε.

Ὁ οἶκος. Ο ἱ ἐν πάσῃ τῇ γῇ μαρτυρήσαντες, καὶ ἐν τοῖς οὐρανοῖς μετοικήσαντες, οἱ τὰ πάθη Χριστοῦ μιμησάμενοι, καὶ τὰ πάθη ἡμῶν ἀφαιρούμενοι ἐν τῷδε σήμερον ἀθροίζονται πρωτοτόκων δεικνύοντες ἐκκλησίαν, ὡς τ ἄνω τὸν τύπον ἐπέχουσαν, καὶ Χριστῷ ἐκβοῶσα, θεός μου εἶ σὺ, διὰ τῆς θεοτόκου συντήρησον πολυέλεες.

ᾠδὴ ζ΄. ὁ εἱρμός. Θεῖς συγκατα.

Α Γίων τὰ τάγματα, τ ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενον ἀσιγήτως ὑμνοῦντα, θυμοῖς ἐν θεοῦ νῦν ἀπολαύσαντες, καὶ γεγηθότες χορδᾶις ψάλλοντες. ὁ τ πατέρων θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Τ αῖς θείαις ἐλλάμψεσι, τῆς τρισηλίου φωτοχυσίας σεπτῶς, τῶν ἁγίων οἱ δῆμοι, περιλαμφθέντες μονάδα τρισάριθμον, θεολογοῦμεν, πατέρα συνάναρχον, καὶ τὸν υἱὸν εὐσεβῶς καὶ πνεῦμα ἅγιον. Α φράσῳ τῇ δόξῃ σου, ὅταν ὀφθήσῃ θεὸς ἐν μέσῳ θεῶν, τοῖς ἀξίοις παρέχων, καὶ δωρεὰν νέμων, καὶ τοῖς στεφάνοις διδοὺς, τότε σῶτερ ἀξίως σου ψάλλειν σοι. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν. Γ ηθόμενοι μέλψωμεν, τὴν τῶν ἁγίων πάντων ὁμήγυριν, ἐκ παντὸς κροτουμένην, καὶ γένεσι ἅμα καὶ ἀξιώματος, καὶ πολιτείας καὶ τούτοις συμψάλλομεν. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν. Μ αρίαν τὴν ἄχραντον καὶ παναγίαν θεογεννήτριαν, αἱ νεάνιδες πᾶσαι, χορείαν πᾶσαι ἅμα στησάμεναι, μεγαλοφώνως ἀγάλλου βοήσατε, ἡ τ χαρᾶς τὴν πηγὴν ἡμῖν βλυσάνουσα.

ᾠδὴ η΄. ὁ εἱρμός. Επταπλασίως κάμινον.

Α Γαλλιᾶσθε μάρτυρες, οἱ προφῆται ἀπόστολοι, ἱερομαρτύρων ὁ σεπτὸς κατάλογος, δικαίων ὁσίων τε καὶ διδασκάλων θεῖος χορὸς, σὺν ταῖς μυροφόροις, γυναιξὶ μελῳδοῦντες, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Τ ῆς ὑπερνοοῦ λαμπρότητος, ἐμφορούμενοι ἅγιοι θείας εὐφροσύνης, καὶ χαρᾶς πληρούμενοι, θεοὶ χρηματίζετε, τῇ πρὸς θεὸν ἐγγύτητι, ταῖς θεαρχικαῖς, μαρμαρυγαῖς ὁμιλοῦντες, καὶ δόξῃ τῆς ἀφράστου, φωτισθέντες ἀκτῖσι, Χριστὸν ὑπερυψοῦτε

ὡς φιλάνθρωπος. ἵνα πάντες βοῶμεν σοι ὁ θεὸς ἐνδοξαζόμενος, ἐν βουλῇ ἁγίων σου ὑπάρχεις ἀληθῶς. ὁ δοξάσας τὴν μνήμην ἀξίως αὐτῶν.

ᾠδὴ δ'. ὁ εἱρμός. Σύ μου ἰσχὺς κύριε σύ μου καὶ.

Ἀνακραθεὶς, ὅμιλος ὁ τῶν ἁγίων σου, δι' ἀγάπης, καὶ σοὶ ἑνωθέμενος, εἰλικρινῶς τε καὶ καθαρῶς, ἐν ἀγαλλιάσει, χορείαν τὴν ἀκατάλυτον ἀγγέλοις συγχορεύει. ἀεὶ σὲ παντεπόπτα, τὸν ἀπάντων θεόν τε καὶ κύριον. Οὐρανικῶς, ἔνδοξοι ἱερομάρτυρες, τῶν μαρτύρων σέβος ἐνεδύσασθε, τῷ θεουργῷ χρίσματι τὸ πρὶν, τῆς ἱερωσύνης ἠγλαϊσμένῳ πανόλβιοι. διὸ διπλοῖς στεφάνοις ἐπαξίως λαβόντες σὺν Χριστῷ αἰωνίως ἀγάλλεσθε. Τὸ τῆς σαρκὸς, φρόνημα ἅπαν τῷ πνεύματι, θεοφόροι ὄντως ὑπετάξατε, ἀσκητικῶς τούτου τὰς ὁρμὰς, τὰς ἀκατασχέτους, νηστείᾳ καταμαράναντες, καὶ νῦν τῆς ἀπαθείας, τῷ φωτὶ πυρσωθέντες, ἀμοιβὰς τὰς τῶν πόνων εἰλήφατε. Ὡς τοῦ Χριστοῦ μάρτυρες τοῦ πρωτομάρτυρος, τὰς βασάνους ἄγαν ὑπεμείνατε, καρτερικῶς τε καὶ γενναίως, ὡς ἐν ἀλλοτρίοις, ἀθλοῦντες σώμασιν ἔνδοξοι, καὶ νῦν τῆς βασιλείας κληρονόμοι δειχθέντες. τοῖς πιστοῖς τὰς ἰάσεις πηγάζετε. Θ. Νύμφη θεοῦ, γέγονας θεογεννήτρια. τὸν γὰρ τοῦτο λόγον προαιώνιον, σωματικῶς τέτοκας ἡμῖν. ἐν ᾧ καὶ γυναῖκες ἀξίως πολιτευσάμεναι, καὶ ἄθλοις παμποικίλοις, διὰ σοῦ κοσμηθεῖσαι, τῆς προμήτορος πτῶσιν ἀνώρθωσαν.

ᾠδὴ ε'. ὁ εἱρμός. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Προορᾷν, ὡς προφῆται, θεῖοι τὰ ἐσόμενα κατηξιώθητε. καὶ ἐνσπονδοῦντες τῆς ψυχῆς ἀγρυπνίᾳ καθάραντες, διὰ πολιτείας εἰλικρινοῦς ὦ θεοφόροι φωτιζόμενοι. θείως τοῦ πνεύματος. Ὁ χορὸς τῶν ἁγίων, νῦν ἐναγλαΐζεται θείοις χαρίσμασιν, οἱ προνόμου πάντες, πατριάρχαι προφῆται ἀπόστολοι, καὶ μαρτύρων δῆμοι καὶ προφητῶν καὶ διδασκάλων, καὶ δικαίων σὺν ἱερομάρτυσι. Λαμπομένην ὁρῶντες, τὴν τῶν σῶν ἁγίων ὁμήγυριν σήμερον, τῇ σῇ σῶτερ αἴγλῃ, καὶ λάμπουσιν ἀστέροις τῆς χάριτος, τὸν σὸν θεῖον πλοῦτον τῶν ἀγαθῶν καὶ βασιλείαν. ἀνυμνοῦμεν ἀπαύστως φιλάνθρωπε. Θ. Τὸν περιθαύμαστον τόκον, τὸν σὸν ἀγαπήσασαι γυναῖκες πάνσεμναι, τὰ τερπνὰ τοῦ βίου, εἰς οὐδὲν ἐλογίσαντο πάναγνε, τοῦ αὐτοῦ καὶ μόνης, ἐρωτικῶς ἐπιθυμοῦσαι, ἀγλαΐας καὶ θείας ἐλλάμψεως.

ᾠδὴ ς'. ὁ εἱρμός. Ἱλάσθητί μοι σῶτερ.

Ὡς ἔντιμον ἐκλεκτὸν τεθέντες λίθον ἀκρογωνιαῖον. οἱ ἅγιοι ἐν Σιὼν δέσποτα, κρηπῖδα ἀσάλευτον, ἐκλεκτοὺς ὡς λίθους ἑαυτοὺς ἐπῳκοδόμησαν. Νυγείσης σου τῆς πλευρᾶς, ῥανίδες αἵματος στάξασαι σὺν ὕδατι θεουργῷ τὸν κόσμον ἀνέπλασαν, καὶ θείαν ὁμήγυριν, τῶν ἄθλων. πάντων δέσποτα συνεκάλεσαν.

Digitized by Google

ρησίδων. Εἶτα Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι. ὁ ν΄. καὶ οἱ ἀναστάσιμοι κανόνες ὁ μὲν α΄. προσ. δ΄. μετὰ τοῦ εἱρμοῦ καὶ ὁ σταυροαναστάσιμος. προσ. β΄. ζήτει φ. σλζ. ὁ δὲ τῶν ἁγίων πάντων κανὼν προσ. ς΄. μετὰ τὸ δόξα καὶ νῦν. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τῶν ἁγίων πάντων πολυώνυμα τάγματα μέλπω.

ᾨδὴ α΄. ἦχος πλαγ. δ΄. ὁ εἱρμός. Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Τῶν σῶν ἁγίων ἀνυμνῶ τὰ τάγματα, τῷ σῷ φωτὶ τὴν ψυχήν, ταῖς πρεσβείαις τούτων αὐγασθῆναι δέομαι. σὺ γὰρ εἶ φῶς ἀπρόσιτον, τῆς ἀγνοίας τὸν ζόφον, διώκων τοῖς σοῖς πνεύμασι, λόγε τοῦ θεοῦ φωτοδότα Χριστέ. Ὡς ἀνυψωθεὶς ἐπὶ ξύλου εἵλκυσας πρὸς σὴν ἐπίγνωσιν, τὴν τῶν ἐθνῶν πᾶσαν πληρουχίαν δέσποτα, καὶ φωτὶ κατελάμπρυνας τῆς ἁγίας τριάδος, δι' ἀποστόλων ἁγίων σου, δι' ὧν τὴν ἀπάτην ἀπήλασας. Νομοθεσίᾳ σου Χριστὲ πειθόμενοι, οἱ σοὶ ἀπόστολοι, τὰ ἐπὶ γῆς πάντα ἀσεβείας ἀπηνάντο, καὶ τῷ φωτὶ τῆς χάριτος κατελάμπρυναν πᾶσαν τὴν οἰκουμένην οἱ ἔνδοξοι, ἀγγελικῶς σε κηρύττοντες. Ἀγαλλιώμενοι σταυρὸν οἱ μάρτυρες τὸν σὸν αἰρόμενοι, καὶ τὸ σεπτὸν πάθος, ἀκλινῶς μιμούμενοι, τυραννικὴν οὐκ ἔπτηξαν ἀπειλὴν οἱ γενναῖοι, οὐ πῦρ οὐ ξίφος, οὐ μάστιγας, ἀλλ' οὐδὲ λιμόν, οὐδὲ θάνατον. Θ. Γνώμην ἀνδρείαν αἱ παρθένοι ἀνάγνε, ἀναλαβοῦσαι σαφῶς. μαρτυρικοῖς ἄθλοις, ἀκλινῶς μιμούμεναι καὶ ψαλμικῶς ὀπίσω σου, τοῦ υἱοῦ σου παρθένε. ἐνθέως συναγαλλόμεναι τῷ παμβασιλεῖ προσῳκειώθησαν.

ᾨδὴ γ΄. ὁ εἱρμός. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ἱερωσύνην ἱερὰν, ἀσφαλῶς καὶ ποιμένες ἐνδυσάμενοι, καὶ πίστιν ἀμφότεροι κυβερνήσαντες Χριστέ, ἀξίως κατεκόσμησαν διδασκαλίας λόγον, ἄνωθεν ὄντως πλουτήσαντες. Ὡραιωθέντες καλλοναῖς τῆς ἀρετῆς πολλοποιΐας, καὶ φανέντες ἀπλανεῖς ὡς φωστῆρες, ἐφαίδρυναν Χριστοῦ τὴν ἐκκλησίαν ἅγιοι, ἄλλοθεν ἄλλος πίστιν ποικίλαις κατακοσμήσαντες. Νόμῳ πειθόμενοι τῷ σῷ τῶν μακαρίων οἱ δῆμοι πολυτρόποις ἀρεταῖς φαιδρυνθέντες, ἐκληρώσαντο μονὰς τὰς οὐρανίους χαίροντες· ἄλλην γὰρ ἄλλοις πάντες, ταύτας ἀξίως ἐπλήρωσαν. Θ. Παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς τὸν ὄντα θεοῦ θεὸν λόγον, ἀπεκύησας ἡμῖν θεομῆτορ. ὃν νεάνιδες ἁγναὶ θεοπρεπῶς ἐποθήσαν, καὶ ὀπίσω πᾶσαι τούτου σαφῶς ἐκολλήθησαν.

Κάθισμα. ἦχος πλαγ. δ΄. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Προπατόρων, πατέρων, πατριαρχῶν, ἀποστόλων, μαρτύρων, ἱεραρχῶν, προφητῶν, καὶ ὁσίων σου, ἀσκητῶν καὶ δικαίων τε, καὶ παντὸς ὀνόματος ἐγγεγραμμένου ἐν βίβλῳ ζωῆς, τὴν ἁγίαν μνήμην τελοῦντες Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν, τούτους συγκαλοῦμεν εἰς πρεσβείαν δεόμενοι, εἰρήνευσον τὸν κόσμον σου, δι' αὐτῶν

ὡς

Digitized by Google

τῶν βασιλείων ἐντός. ἐπεὶ δὲ τῇ ἐκκλησίᾳ κοινωσάμενος τὸν σκοπὸν, οὐκ εἶχε πειθομένην ταύτῃ τῷ αὐτοῦ θελήματι. ἅμα μὲν τὸ τοῦ βασιλέως ἔχουσα φρόνημα. ὁμοῦ δὲ καὶ μηδὲν εἶναι λογισαμένην τὴν χθὲς καὶ πρώτριτα βασιλικῇ φαντασίᾳ καὶ τρυφῇ φθειρομένην, ἐξ αὐτῆς οὕτω τιμῆσαι. ὡς καὶ ναῷ σεμνῦναι μεγαλοπρεπεῖ τε καὶ ἐξαισίῳ, μὴ καὶ τοῦ χρόνου παρασχόντος, ταύτῃ τὸ τίμιον, καὶ σεβάσμιον, κἂν τῷ θεῷ διηρέστησεν, ὁ σοφώτατος βασιλεὺς, συνδακρύσης καὶ τῆς ἐκκλησίας ἁπάσης, τὸν ἀνεγερθέντα δόμον, τοῖς ἁπανταχοῦ τῆς γῆς πᾶσιν ἁγίοις ἀνέθεντο εἰπών. εἰ καὶ Θεοφανὼ ἁγία, μετὰ τούτων πάντων συναριθμείσθω. ἐγὼ δὲ οἶμαι, κἀντεῦθεν ἐπιμᾶλλον σχεῖν τὴν ἀρχὴν, καὶ τὴν παροῦσαν ἑορτὴν ἑορτάζεσθαι οὖσαν καὶ πρότερον. τούτου δὲ χάριν καὶ ὑστέραν τῷ βιβλίῳ κεῖσθαι, ἅρδην πάσας τὰς ἑορτὰς περικλείουσαν ὡς φραγμός. ἡ γὰρ τῆς ἐκκλησίας διαταξία τε καὶ κατάστασις, κἂν ἄνωθεν ἤρξατο κατ' ὀλίγον ἄριστα καθισταμένη καὶ ὡς ἔχειν, ἀλλ' οὖν ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ βασιλέως τούτου, εἰς τὸ παντελὲς κατέστη καὶ ἐτυπώθη, ὡς νῦν ἔχει τάξεώς τε καὶ καταστάσεως, τὸ δὲ βιβλίον ὡς ἐν βραχεῖ φάναι περιέχειν ἐντὸς διηγούμενον, ἐμμελῶς ὅσα θεὸς περὶ ἡμᾶς ἀρρήτοις λόγοις ἐνήργησε, τὴν τοῦ διαβόλου ἐξ οὐρανοῦ ἔκπτωσιν, διὰ τῆς πρώτης παραβολῆς. τὴν ἐξορίαν τοῦ Ἀδὰμ καὶ παράβασιν. τὴν δι' ἡμᾶς τοῦ θεοῦ λόγου οἰκονομίαν ἅπασαν, καὶ ὅπως εἰς οὐρανοὺς διὰ τοῦ ἁγίου πνεύματος αὖθις ἀνεβιβάσθημεν, καὶ τὸ ἐκπεπτωκὸς ἐκεῖνο τάγμα ἀνεπληρώσαμεν, ὃ διὰ τῶν ἁγίων πάντων γνωρίζεται. ἰστέον δὲ, ὡς ἅπαντα νῦν ἑορτάζομεν, ὅσα ἀγαθοδότως ἡγίασε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. λέγω δὴ τοὺς ὑψηλοτάτους, καὶ ἁγιαστικοὺς νόας. Τὰ ἐννέα δηλαδὴ τάγματα, τοὺς προπάτορας, καὶ πατριάρχας, τοὺς προφήτας, καὶ τοὺς ἱεροὺς ἀποστόλους, τοὺς μάρτυρας, καὶ τοὺς ἱεράρχας, τοὺς ἱερομάρτυρας, καὶ ὁσιομάρτυρας, τοὺς ὁσίους καὶ δικαίους καὶ ἁπάσας τὰς τῶν ἁγίων γυναικῶν χορείας, καὶ τοὺς ἄλλους ἅπαντας ἀνωνύμους ἁγίους, μεθ' ὧν ἔσονται καὶ οἱ ἐπιγενησόμενοι, περὶ δὲ πάντων καὶ ἐν πᾶσι, καὶ μετὰ πάντων τὴν τῶν ἁγίων ἁγίαν, τὴν ὑπεραγίαν καὶ αὐτῶν ὑπερασυγκρίτως κρείττονα, τῶν ἀγγελικῶν ταγμάτων, τὴν κυρίαν ἡμῶν καὶ δέσποιναν θεοτόκον Μαρίαν τὴν ἀειπάρθενον. ἧς ταῖς πρεσβείαις καὶ πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος ἁγίων σου Χριστὲ ὁ θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ὡς μόνος ἅγιος καὶ φιλάνθρωπος.

Οἱ ἀναβαθμοὶ, ἦχος πλάγιος δ'. Προκείμενον ἦχος δ'.

Βασιλεύσει κύριος. Στίχος.

Αἴνει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον. Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον ἑωθινὸν α'. Ἰστέον ὅτι ἀπ' ἐντεῦθεν ἀναγινώσκονται καὶ ... τὰ ἑωθινὰ εὐαγγέλια μέχρι τῆς ε'. κυριακῆς τῶν

Digitized by Google

πῦρ, φύσει τὴν ἄνω τάσιν ἔχον βόπιν. ἄνεισι πρὸς τὰς ἄνω ἀρχάς, φύσει κατάρροπος ὤν, καὶ τὸ ἡμέτερον φύραμα πρὸ βραχέως μὲν, ἡ προσληφθεῖσα καὶ θεωθεῖσα τῷ Θεῷ λόγῳ σάρξ ὑψωθεῖσα, καὶ ἐν δεξιᾷ τῆς πατρικῆς δόξης καθίσασα· νῦν δέ, καὶ πάντας ἕλκει τοὺς βουλομένους ὡς ἡ ὑπόσχεσις, ὥσπερ τοῦ Θεοῦ λόγου ἐνδεικνυμένου τὰ τῆς καθ' ἡμᾶς ἀγάπης ἔργα· καὶ τί τὸ σκοπιμώτατον τέλος, τῆς πρὸς ἡμᾶς διὰ σαρκὸς παρουσίας αὐτοῦ καὶ οἰκονομίας, ὅτι τοὺς πρὶν ἀπωσμένους εἰς ἕνωσιν καὶ φιλίαν ἄγει Θεοῦ, τὸν ἁγιώτατον ἐξ ἐθνῶν λαόν, τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, οἱονεί τινας ἀπαρχάς, προσφέροντι Θεῷ, τοῖς ἐν πάσῃ τῇ διαφερόντως εὐδοκιμήσασιν, καθ' ἕνα μὲν οὖν τρόπον, οὕτω τὴν τῶν ἁγίων πάντων ἑορτὴν ἑορτάζομεν, κατὰ δ' ἕτερον δέ· ἐπεὶ πολλοὶ μὲν διηρέστησαν τῷ Θεῷ, τὴν ἀρετὴν δὲ ἄκραν, καὶ ἀλλαχοῦ ἀνώνυμοι παρ' ἀνθρώποις ἐγένοντο, καὶ διὰ πάντα ἴσως τῶν ἀνθρώπων· πολλὴν δ' ὅμως πρὸς Θεὸν τὴν παρρησίαν ἔχοντες. ἢ καὶ ὅτι πολλοὶ μὲν κατὰ Χριστὸν ἐπολιτεύσαντο ἐν Ἰνδοῖς, καὶ Αἰγυπτίοις, καὶ Ἄραψι, Μεσοποταμίᾳ τε, καὶ Φρυγίᾳ, καὶ τῆς ἄνωθεν τοῦ Εὐξείνου, ἔτι δὲ ἐν πάσῃ τῇ ἑσπέρᾳ, ἄχρι καὶ αὐτῶν τῶν Βρεττανικῶν νήσων· ἁπλῶς εἰπεῖν ἐν ἀνατολῇ καὶ δύσει. οὐκ ἐνῆν δ' ἐπὶ τούτοις ἅπαντας ὡς χρεὼν τιμῆσαι, διὰ τὴν ἀπειρίαν,

καθὰ ἡ ἐκκλησιαστικὴ παρείληφεν συνήθεια. ἵνα τοίνυν καὶ τὴν παρ' ἐκείνων πάντων βοήθειαν ἐπισπασώμεθα, ὅπου δήποτε γῆς τῷ Θεῷ διηρέστησαν. ἀλλ' ὥς τε καὶ διὰ τοὺς ἀγνοουμένους, ἴσως ἁγίοις τὴν τῶν ἁγίων πάντων ἑορτὴν οἱ θειότατοι πατέρες ἑορτάζειν διετάξαντο, πάντας τε τοὺς πρότερον καὶ ὕστερον ἀφανεῖς τε καὶ ἐμφανεῖς, ὅσους δὴ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον σκηνώσαν ἡγίασε, τιμῶντες καὶ συμπεριλαμβάνοντες. ἢ καὶ τρίτον, ἐχρῆν τοὺς κατὰ μέρος ἐφ' ἑκάστης ἡμέρας ἑορταζομένους ἁγίους, καὶ μιᾷ συνεχθῆναι ἡμέρᾳ· ἵνα δειχθείη, ὡς ὑπὲρ ἑνὸς Χριστοῦ ἠγωνίσαντο, καὶ πάντες τὸν αὐτὸν τῆς ἀρετῆς ἔδραμον στάδιον, καὶ οὕτω πάντες, ὡς ἑνὸς Θεοῦ δοῦλοι ἀξίως ἐστεφανώθησαν, καὶ τὴν ἐκκλησίαν οὕτως συνεστήσαντο, τὸν ἄνω κόσμον ἀναπληρώσαντες· διεγείραντες δὲ καὶ ἡμᾶς, τὸν ἴσον ἀγῶνα τούτοις ἀνύειν, διάφορον ὄντα καὶ πολυειδῆ, πρὸς ὃ ἕκαστος ἔχει δυνάμεως, ὅλῃ προθυμίᾳ ἐπιγενέσθαι. τούτοις δὴ τοῖς ἀπ' αἰῶνος ἁγίοις ἅπασι, Λέων ὁ ἀοίδιμος, καὶ σοφώτατος βασιλεύς, ναὸν μέγιστον καὶ περικαλλῆ ἀνεδείματο. ἔγγιστα δὲ ἐστὶν οὗτος τοῦ τῶν ἁγίων ἀποστόλων νεώ, τῆς Κωνσταντίνου ἐντός. τὰ μὲν πρῶτα Θεοφανῷ τῇ αὐτοῦ πρώτῃ ὥς φασι γυναικὶ τοῦτον οἰκοδομῆσαι, διαρεστησάσῃ κατ' ἄκρως τῷ Θεῷ, καὶ τὸ δὴ παράδοξον ἐν μέσῳ θορυβοῦ, καὶ

τῶν

οὕτω λέγει κύριος ὁ θεὸς ὁ λυτρούμενος ὑμᾶς, ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραήλ.

Τὸ β΄. σοφίας Σαλομῶντος. Δικαίων ψυχαὶ ἐν χερσὶ θεοῦ. ζήτει Δεκεμβρίῳ εἰς τὰς ς΄. φύλ. ρξη.

Τὸ γ΄. ἀνάγνωσμα. Σοφίας σαλομῶντος. κεφ. ε. Δίκαιοι δὲ εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι. ζήτει ὁμοίως τῷ αὐτῷ μηνὶ Δεκεμβρίῳ καὶ ἡμέρᾳ.

Εἰς τὸ στίχον στιχηρὸν τοῦ στίχου ἕν, καὶ τοῦ ἀλφαβήτου ἕν ἦχος πλαγίου δ΄. ζήτει φ. σιέ.

Εἶτα στίχος τῶν ἁγίων πλαγίου β΄.

Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ κύριος πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.

στιχηρὸν πλαγίου β΄. ἰδιόμ.

Δεῦτε πιστοὶ σήμερον χορείαν ἐπικροτήσαντες δι᾽ εὐσεβῶς πανηγυρίσωμεν, καὶ τῶν ἁγίων πάντων τὴν ἔνδοξον καὶ σεβάσμιον μνήμην ἐνδόξως τιμήσωμεν, λέγοντες. χαίρετε ἀπόστολοι ἔνδοξοι, προφῆται, καὶ μάρτυρες, καὶ ἱεράρχαι. χαίρετε ὁσίων ὁ δῆμος καὶ τῶν δικαίων, χαίρετε τῶν τιμίων γυναικῶν ὁ χορὸς, καὶ Χριστὸν ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβεύσατε, νίκας τῷ βασιλεῖ κατὰ βαρβάρων δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

στίχος β΄. πλαγίου δ΄. Θαυμαστὸς ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις. πλαγ. δ΄.

Ἀσματικὴν χορείαν κροτήσωμεν σήμερον, τῶν ἀπ᾽ αἰῶνος ἁγίων, τελοῦντες μνήμην φαιδράν. οὗτοι γὰρ ἐν τῇ Σιὼν τῇ ἁγίᾳ σκηνώσαντες, τοῦ ἐχθροῦ θριαμβευταὶ εἰς ἀεὶ ἀναδείκνυνται, καὶ Χριστῷ ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσιν, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα καὶ νῦν ἦχος ὁ αὐτός. πλαγίου δ΄.

Ἀνύμφευτε παρθένε. Τὸ τροπάριον ἦχος δ΄. Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ μαρτύρων σου ὡς πορφύραν καὶ βύσσον τὰ αἵματα ἡ ἐκκλησία σου στολισαμένη, δι᾽ αὐτῶν βοᾷ σοι, Χριστὲ ὁ θεὸς τοὺς οἰκτιρμούς σου τῷ λαῷ σου κατάπεμψον, καὶ εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος. Τὰ λοιπὰ καὶ ἀπόλ.

Εἰς τὸν ὄρθρον, εἰς τὸ θεὸς κύριος τὸ ἀναστάσιμον βαπ. β΄. δόξα τῶν ἁγίων, καὶ νῦν θ΄. ἡ στιχολογία, ἡ ὑπακοὴ ἀναστάσιμος, καὶ τὸ κάθισμα. πλ. δ΄. ζήτει φ. σλς. εἶτα ἡ ἀνάγνωσις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, κυριακῇ μετὰ τὴν πεντηκοστὴν τὴν τῶν ἁπανταχοῦ τῆς οἰκουμένης, ἐν Ἀσίᾳ, Λιβύῃ, καὶ Εὐρώπῃ, βορρᾷ τε, καὶ νότῳ, ἁγίων πάντων ἑορτὴν ἑορτάζομεν. ἣν δὴ μετὰ τὴν τοῦ παναγίου πνεύματος κάθοδον, οἱ θειότατοι πατέρες ἡμῶν ἐθέσπισαν ἐκτελεῖν, ὡσανεὶ τροπόν τινα ἐνδεικνύμενοι, ὅτι ἡ τοῦ παναγίου πνεύματος παρουσία τοιαῦτα διὰ τῶν ἀποστόλων ἐνήργησεν, ἁγιάσασα καὶ σοφίσασα, τοὺς ἀπὸ τοῦ ἡμετέρου φυράματος, καὶ εἰς ἀναπλήρωσιν τοῦ ἐκπεπτωκότος ἐκείνου τάγματος ἀγγελικοῦ, τούτοις ἀποκαταστήσασα, καὶ θεῷ διὰ τοῦ Χριστοῦ παραπέμψασα, τοῖς μὲν διὰ τοῦ μαρτυρίου καὶ αἵματος. τοῖς δὲ, δι᾽ ἐναρέτου πολιτείας καὶ ἀγωγῆς, καὶ τὰ ὑπὲρ φύσιν διαπρέπεται. κάτεισι μὲν γὰρ τὸ πνεῦμα ἐν εἴδει πυ-

ρὸς

Digitized by Google

Κυριακῇ τῶν ἁγίων πάντων. Τῷ σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὴν στιχολογίαν. εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα. στιχηρὰ ἀναστάσιμα τοῦ πλαγ. δ'. ἤχου ς'. Ἑσπερινὸν ὕμνον. καὶ τὰ ἀκόλουθα. ζήτει, φ. ε. καὶ τῶν ἁγίων γ'. ἦχος πλαγίου β'. Ὅλην ἀποθέμενοι ἐν.

Οἱ [illegible], οἱ μαθηταὶ τοῦ σωτῆρος, τοῦ [illegible] πίστει [illegible] εἰς τὰ εἰς γῆς πέρατα τὸ θεῖον κήρυγμα, ὀρθοδόξως κατασπείραντες, ἐξ ὧν ἐβλάστησαν θείᾳ γεωργίᾳ καὶ χάριτι, μαρτύρων τὰ στρατεύματα, πάθος τὸ ὅμοιον εἰκονίζοντες, διὰ πολυτρόπων, στρεβλώσεων, μαστίγων, καὶ πυρὸς, καὶ παρρησίᾳ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Χειρὶ [illegible], τομὴ πριζόμενοι ξίφει, ὄνυξι ξεόμενοι, χεῖρας ἀφαιρούμενοι, καὶ στρεβλούμενοι, οἱ στερροὶ μάρτυρες, καὶ πυρὶ σφοδρῷ ἀνενδότως φλογιζόμενοι, καὶ ἐκκεντούμενοι, καὶ τὰς ἁρμονίας τεμνόμενοι, λῆξιν προορῶντες τὴν μέλλουσαν τοῖς ἀθλητικοῖς στεφάνοις, καὶ τὴν δόξαν τοῦ Χριστοῦ, ᾧ παρρησίᾳ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ἐν πᾶσι τοῖς πέρασι, τοὺς ἐναθλήσαντας πίστει, ἀποστόλους, μάρτυρας, ἱερεῖς θεόφρονας, σεμνὰ γύναια. ἱερὸν ἄθροισμα, ἱεροῖς ᾄσμασι κατὰ χρέος ἀνυμνήσωμεν. ὅτι συναφθέντες τοῖς ἐπουρανίοις οἱ γήϊνοι, καὶ πάθει τὴν ἀπάθειαν, χάριτι Χριστοῦ ἐκομίσαντο, καὶ νῦν ὡς ἀστέρες στερροὶ περιαυγάζοντες ἡμᾶς. ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα ἦχος πλαγ. β'.

Ἀπόστολοι, προφῆται, καὶ μάρτυρες, ὅσιοι δυσωπήσατε καὶ ἱεράρχαι, αὐτὸς ὁ χορὸς ἱκετεύσατε τὸν σωτῆρα καὶ θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἁγιάσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. καὶ νῦν. Τίς μὴ μακαρίσει σε. ζήτει φ. σ. εἶτα εἴσοδος τὸ φῶς ἱλαρὸν τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας. ἀναγνώσματα γ'. τὸ α'. Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα. κεφ. μγ'.

Τάδε λέγει κύριος, πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀναγγελεῖ ὑμῖν; ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ ἀκουσάτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ, γένεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς, λέγει κύριος ὁ θεὸς, καὶ ὁ παῖς ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε ὅτι ἐγώ εἰμι. ἔμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος θεὸς, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. ἐγὼ ὁ θεὸς, καὶ οὐκ ἔστι παρὲξ ἐμοῦ σώζων. ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες καὶ ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ἔτι ἀπ' ἀρχῆς, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό;

ἔτω

Digitized by Google

χεῖν με.. Θεὸν ἀληθινὸν παρθένε μῆτερ ἐγέννησας εἰς ἡμῶν σωτηρίαν.

ᾠδὴ η΄. ὁ εἱρμός. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ἄλλον παράκλητον ἡμῖν, ὁ παράκλητος Χριστὸς ἀγαθοδότης, ἐξαπέστειλε πνεῦμα τὸ ἐν πυρὸς φύσεις [illegible], καὶ γλώσσαις πυρίναις φθεγγόμενον ταῖς τῶν [illegible] καὶ σοφῶν ἀποστόλων. Τῶν χαρισμάτων ἡ πηγή, [illegible] χορηγός, ἐπιφοιτήσας ὁ παράκλητος ἄλλοις τοῖς τοῦ Χριστοῦ μαθηταῖς, [illegible] αὐτοῖς ἀνέλαμψε φέγγος εὐσεβείας, δι' αὐτῶν ἀπεφάνας.. Θ.

Ἐξαίρετε μου νῦν ὅτι εἰς τὰ βάθη ἐμπεσὼν τῆς ἀτιμίας, ὡς ἐν τοῦ [illegible] ἀλλὰ σὺ παρθένε [illegible] ἀπαθείας φωτὶ περιβαλοῦσα.

ᾠδὴ θ΄. ὁ εἱρμός. Τὸν ἐκ θεοῦ θεὸν λόγον.

Ὁ τὰς ἀγγέλων χορείας ἀγλαΐζων καὶ τούτων, τὰς τάξεις κυβερνῶν ὡς ἀγαθός. οὗτος καὶ νῦν παραγέγονεν, οὐρανόθεν φωτίσας τῇ οἰκουμένῃ θείας ἀστραπάς, τοὺς σοφοὺς ἀποστόλους σοφίσας ἐξαποστείλας. Τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας καὶ συνέσεως, πνεῦμα σοφίας καὶ ἰσχύος, καὶ βουλῆς, τὸ ἐκ πατρὸς καὶ υἱοῦ προερχόμενον, δι' υἱοῦ δὲ τῇ κτίσει πλουσίως χορηγούμενον ἡμᾶς, τοὺς πιστοὺς προσκυνοῦντας τὸ κράτος σου διάσωσον. Θ. Θεομακάριστε κόρη τὴν ἐλπίδα μου πᾶσαν [illegible] ἀνατίθημι [illegible],

σῶσόν με μήτηρ τῆς ὄντως ζωῆς, καὶ χαρᾶς αἰωνίου, καταξίωσαι καθικέτευσον ἁγνή. ἵνα πίστει καὶ πόθῳ ἐν ὕμνοις μεγαλύνωσι.

στίχ. τοῦ στίχου. ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ἔργῳ τοῖς μαθηταῖς. ὡς ἐπηγγείλω λόγῳ ἀπέστειλας τὸ θεῖον, καὶ ἅγιον σου πνεῦμα. καὶ τούτους κατεφώτισας.

στίχος α΄. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί.

[illegible] παράκλητε [illegible] ἀποστόλοις [illegible]

στίχος β΄. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου.

Δέσποινα ἀγαθή, καὶ μήτηρ τοῦ ὑψίστου, [illegible] ἡμῶν [illegible]

Τέλος τῆς ἁγίας πεντηκοστῆς [illegible]

Ἰστέον ὅτι τὴν ἑορτὴν τῆς πεντηκοστῆς ἀποδίδομεν τῷ σαββάτῳ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος. καὶ ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῆς ἀποδόσεως οὐ ψάλλομεν, οὔτε τὰ [illegible] οὔτε τὸ [illegible].

[illegible]φερομένης ἐπιπνοίας τοῦ ἁγίου πνεύματος. τὰ μεγαλεῖα τοῦ θεοῦ παραδόξως ἀπεφθέγξαντο οἱ ἀπόστολοι Χριστοῦ, συμφώνως ψάλλοντες· ὁ τῶν πατέρων θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σύμβολα τοῦ σοῦ τόκου οἱ παῖδες τῇ ἐν καμίνῳ ἔδειξαν· ὡς γὰρ διέμειναν ἐκεῖ ἀβλαβεῖς, διετηρήθης ἀφθάρτως δεξαμένη ἐν γαστρὶ τὸ πῦρ τῆς θεότητος. ὁ τῶν πατέρων θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'. ὁ εἱρμός. Θαύματος ὑπερφυοῦς [illegible]

Ἴδον τὸ θεῖον [illegible] πνεῦμα, [illegible] τοῖς ἀποστόλοις [illegible] ἄνθρωποι ἀγέννητοι [illegible]φυκες. διὸ ἀνυμνοῦντες ἀνα[illegible] εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νόμοις [illegible] εὐεργέτης, ἀγαθότητος [illegible] ὑμνοῦσι δωρεαῖς παράκλητε [illegible] γὰρ περιεκτικῶς χρηματίζεις, καὶ χρηστότητος πέλαγος. διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν. εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κύριον ζωοποιὸν ἐστὶ τὸ πνεῦμα, αὐτοκίνητον, αὐτεξούσιον, διαιροῦν ὡς βούλεται χαρισμάτων διανομάς, αὐτοκέλευστον, καὶ αὐτοδέσποτον. αὐτὸ προσκυνοῦντες ἀναμέλψωμεν. εὐλογείτω ἡ κτίσις.

[illegible] Τίς σου τὴν ὑπερβολὴν τῆς διαπλαστικίας οὐκ ἐκπλήττεται, ἄναρχε λόγε, δι' ἡμᾶς ἐπτώχευσας, πλούσιος ὤν, καὶ ἐν γαστρὶ τῆς παρθένου τῆς ἀξίας κατεσκήνωσας. διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν. εὐλογητός.

ᾠδὴ θ'. ὁ εἱρμός.

Χαῖρε τὸ τῆς παρθενίας καύχημα, χαῖρε μήτηρ ἄχραντε, [illegible] ἡ σύμπασα κτίσις. [illegible] ᾠδαῖς μεγαλύνομεν.

Ἴδε σεπτὰς ἡμᾶς παράκλητον ἄλλον [illegible] καὶ τῇ πατρί σου τὸν σύνθρονον. [illegible] ἡμῶν, παράκλητε [illegible] φρονοῦντές σε, καὶ τοὺς δοξαλογοῦντάς σε τὴν [illegible] ὕπαρξιν. [illegible] σεπτὰς ἡμᾶς παράκλητε [illegible] τὴν δόξαν σου θεολογοῦντας τὴν ἄφθονον. Νύμφη τοῦ θεοῦ [illegible] μακαρίως τοὺς δοξάζοντάς σε, καὶ τιμῶντας ἀξίως ῥῦσαι [illegible] τῆς πρεσβείας σου.

Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ δ' τῆς ἑορτῆς. δόξα, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. δοξολογία μεγάλη, τὰ λοιπὰ καὶ ἀπόλυσις.

Τριῴδιο ψαλλόμενον τῇ αὐτῇ ἑβδομάδι τῆς ἁγίας πεντηκοστῆς, εἰς τὸ ἀπόδειπνον. ᾠδὴ β'. ἦχος β'. ὁ εἱρμός. Ὁ θεὸς ἀληθινὰ τὰ ἔργα.

Τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον εὐθὲς εἰς ὁδὸν θείας ὁδήγησον τοὺς σὲ θεολογοῦντας. Ζωὴ ζωοποιὸς καὶ φῶς ὑπάρχων παράκλητε φώτισον τὰς ψυχὰς

Digitized by Google

φωτὸς σὲ ὀνομάζομεν, δι᾽ ἧς ἐπέστη θι πρὸς ἡμᾶς ὁ Χριστὸς, ὡραῖος ἐπιφανεὶς, ἀστραπαῖς θεότητος, σαρκὸς ἐν στολῇ κεκαλυμμένος, ἀόρατος ὡς Θεὸς, ἤδη καθ᾽ ἡμᾶς καθορώμενος.

ᾠδὴ ε΄. ὁ εἱρμός. Θεὸς ὢν εἰρήνης πατὴρ. [illegible]

Πνεῦμα σοφίας καὶ φόβου Θεοῦ, ἀληθείας βουλῆς καὶ συνέσεως, εἰρήνην παρεχόμενον, ἐνοίκησον ἡμῖν, ὅπως ἁγιασθέντες τῇ σῇ κατασκηνώσει, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, δοξολογοῦμέν σε φιλάνθρωπε.

Τὸ πάντα συνέχον, τὰ πάντα πληροῦν, τὸ τὴν κτίσιν πληροῦν ἀδιάπτωτον, μετάδος ἁγιότητος ἡμῖν καὶ φωτισμοῦ, ὅπως ἐμφορηθέντες τῆς σῆς φωταγωγίας, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, δοξολογοῦμέν σε φιλάνθρωπε.

Ὁ πάλαι τὸν νόμον χαράξας Μωσεῖ, τῆς καινῆς διαθήκης τὰ δόγματα, καὶ τοὺς νόμους τοὺς τῆς χάριτος, ἐντίθεται τρανῶς ἐν ταῖς τῶν ἀποστόλων καρδίαις ἐπιγράψας, ὁ θεῖος παράκλητος ἐπιδημήσας ὡς φιλάνθρωπος.

Θ. Κατάραν τῆς [illegible] πάντων μητρὸς, τῷ σῷ τόκῳ παρθένε κατήργησας, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἀνατείλασα Χριστόν. διό σε γεγηθότες καὶ στόματι καὶ γλώσσῃ Θεοτόκον κυρίως ὁμολογοῦντες, μακαρίζομεν.

ᾠδὴ ς΄. ὁ εἱρμός. Σπλάγχνων Ἰωνᾶ. [illegible]

Τοῖς σοῖς μαθηταῖς πληρῶν τὴν ὑπόσχεσιν, τὸ πνεῦμα Χριστὲ τούτοις ἀπέστειλας τῶν μεγάλων γὰρ καὶ φρικτῶν σου θαυμάτων δεξάμενοι καὶ γλώσσας πυρίμορφους χαριζόμενον, ἵνα τῆς σῆς ἐπιγνώσεως τῶν ἐθνῶν τὰς ἀγέλας πληρώσωμεν.

Ἦλθε πρὸς ἡμᾶς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, μετόχους τῆς σῆς ἀπεργασάμενον ἁγιότητος, καὶ τῆς σῆς ἀνεσπέρου φαιδρότητος, καὶ τῆς [illegible] διανοίας. σὺ γὰρ ποταμὸς θεότητος ἐκ πατρὸς δι᾽ υἱοῦ προερχόμενος.

Σῶσον τοὺς πιστῶς ὑμνοῦντας [illegible] τὴν θεοπρεπῆ ἐπιδημίαν σου καὶ καθάρισον ἀπὸ πάσης κηλίδος ὡς εὔσπλαγχνος· καὶ ἀνάδειξον ἀξίους τῆς σῆς ἐλλάμψεως, [illegible] τῶν σῶν ἐντολῶν [illegible].

[illegible] ὁ χορὸς [illegible] μένος, ὁ τὴν προφητείαν σου [illegible], τὸ μυστήριον τῆς [illegible] θείας σαρκώσεως τῆς ἐκ τοῦ [illegible] λόγου [illegible]. σὺ γὰρ [illegible] θεσπέσιόν τε καὶ ἀρχαίαν [illegible] φανέρωσας.

Τὸ κοντάκιον. Ὅτε καταβὰς [illegible] ἦχος [illegible]. Ταχεῖαν καὶ στεῤῥὰν [illegible].

ᾠδὴ ζ΄. ὁ εἱρμός. Οἱ παῖδες [illegible].

Νῦν τῆς [illegible] μία τοῦ Χριστοῦ [illegible] διαμερισμὸς γὰρ τῶν γλωσσῶν, [illegible] πνεύματος ἐδήλωσε παρουσίαν μαθηταῖς [illegible] τῆς τριάδος ἑνὸς τῆς [illegible].

Πάλαι μὲν [illegible] συμφωνία τῶν γλωσσῶν [illegible] μίαν [illegible] ἁρμονίαν συνήχθησαν [illegible] θεῖον [illegible] τριάδος ἑνὸς [illegible] Θεὸν

θεν

Digitized by Google

ἀγοῦ σταθεὶς καὶ δημηγορήσας ἐπὶ μέσῳ τῷ πλήθει, τοῦτο ἐπιλέγξε μὴ ἀληθείας ἐχόμενον· τὴν τοῦ Ἰωὴλ προφητείαν ἐν τῷ λόγῳ παρεμμιγνὺς, καὶ ἐχειρώσατο ἐξ αὐτῆς αὐτοῦ χιλιάδας τρεῖς. παράκλητος δὲ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον λέγεται, ὡς παραμυθεῖσθαι καὶ ἀναψύχειν ἡμᾶς δυνάμενον. αὐτὸ γὰρ τοῦ Χριστοῦ, τοῦτο ἐλάβομεν, κἀκεῖνο δι' αὐτοῦ ἔχοντες, καὶ ὅτι ἐν τυγχάνῃ ὑπὲρ ἡμῶν φωναῖς ἀλαλήτοις πρὸς τὸν Θεὸν, ὡς φιλάνθρωπον ἡμῶν προϊστάμενον, καθὰ δὴ ἔστι καὶ ὁ Χριστὸς, παράκλητος γὰρ κἀκεῖνος. διὰ τοῦτο καὶ ἄλλος παράκλητος τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον λέγεται. φησὶ γὰρ ὁ ἀπόστολος. ἔχομεν παράκλητον Ἰησοῦν τὰ πρὸς τὸν Θεὸν, τὸ δὲ ἄλλος εἴρηται διὰ τὸ ὁμοούσιον. τὸ γὰρ ἄλλος καὶ ἄλλος, ὁμοουσιότητα καὶ ὁμοφυΐαν, τὸ δὲ ἄλλο καὶ ἄλλο ἐπὶ διαφόρων ἑτεροφυΐαν, τοῦτο τὸ ἅγιον πνεῦμα, ὁμότιμον τῷ πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ κατὰ πάντα, [illegible] καὶ δημιουργοῦν τοῖς [illegible] καὶ αὐτοῖς τὴν ἐσομένην ἀνάστασιν, καὶ ὅσα βούλεται ποιοῦσι, ἁγιάζει, ἀφορίζει, υἱοποιεῖ, ἀποστόλους σοφίζει, χρίει προφήτας, ἐνεργοῦν ἐν τοῖς ἅπασιν. αὐτεξούσιον, θεοποιὸν, ἀγαθὸν, εὐθὲς, ἡγεμονικόν, δι' αὐτοῦ πᾶσα σοφία, σύνεσις, ἐπιστήμη, μετέχον ἁγιωσύνης καὶ παντοίας ζωῆς. ἁπλῶς ὅσα ἔχει ὁ πατὴρ καὶ ὁ υἱὸς, πλὴν τῆς ἀγεννησίας καὶ τῆς γεννήσεως, ἐκ τοῦ πατρὸς δι' υἱοῦ ἐκπορευόμενον. ἐκχυθὲν ἐν ἐπὶ πᾶσαν σάρκα [illegible]

ματος ὁ κόσμος παντοίων χαρισμάτων ἐμπέπλησται, καὶ δι' αὐτοῦ τὰ ἔθνη πάντα πρὸς θεογνωσίαν ἐχειραγωγήθησαν, καὶ πᾶσα νόσος καὶ πᾶσα μαλακία ἐξώρισται. Τεσσαράκοντα δὲ τοῖς μαθηταῖς ἐδόθη παρὰ Χριστοῦ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον πρὸ τοῦ πάθους, ἀμυδρῶς λίαν. μετὰ τὴν ἀνάστασιν δι' ἐμφυσήματος ἐμφανέστερον. καὶ νῦν κατέπεμψε τοῦτο ἐνυποστάτως. μᾶλλον δὲ αὐτὸ κατῆλθε τελεώτερον, φωτίζον, καὶ ἁγιάζον αὐτοὺς, καὶ δι' αὐτῶν πάλιν τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα οἰκειούμενον. Τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ ἁγίου πνεύματος, πρεσβείαις τῶν ἀποστόλων σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. ἀμήν.

ᾠδὴ ά. ὁ εἱρμὸς. Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης.

Μεγάλα δωρούμενος ἡμῖν, τὸ πνεῦμα τὸ πανάγιον, τοῖς ἀποστόλοις ἐπιφοιτήσαν, ὡς θεῖον, ὡς ἀγαθὸν, ὡς πληροῦν τὰ σύμπαντα, ὡς θεοποιοῦν, ἁγιάζον, ὡς πάντων ποιητικὸν, ἡγεμονικὸν, αὐτεξούσιον. Ἐν θρόνῳ Χριστὲ τῷ πατρικῷ καθίσας, ἐξαπέστειλας τοῖς μαθηταῖς σου τὸν παράκλητον, ὡς ἐπηγγείλω σωτὴρ, ὡς θεὸν ἐρχόμενον, πεμπόμενον δὲ ἐκ ἐναντίον ὡς πάντων δημιουργὸν, τὸ ἐξ ἀμφοῖν ἐκπορευόμενον.

Λαλήσαν ἐν γλώσσαις προφητῶν τὸ μέλλον προεθέασθε, τὸ πνεῦμα πάλαι τὸ πανάγιον ἐν γλώσσαις [illegible] τῶν σοφῶν ἀποστόλων φθέγγεται, ἐν ἤχῳ πνοῆς βιαιοτάτης τὰ μεγαλεῖα θεοῦ, ἐπιδημοῦν νῦν συγγινόμενον. [illegible] Μελλῶν θεσπίζοντος νοητὸς

Digitized by Google

τὴν. ἄλλοι δὲ ἐθαύμαζον λέγοντες· τί ἂν θέλοι τοῦτο εἶναι. ἦσαν δὲ οὗτοι ἐκ τῆς ἁπανταχοῦ γῆς συνειλεγμένοι διὰ τὴν ἑορτὴν, Πάρθοι, Μῆδοι καὶ Ἐλαμῖται, ὑπὸ Ἀντιόχου πρὸς ὀλίγον αἰχμαλωτευθέντες. μετὰ γοῦν τὴν ἀνάληψιν δέκα παρελθουσῶν ἡμερῶν, ἐπιδημεῖ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ οὐ παραυτίκα τοῦ ἀναληφθῆναι. ἵνα θερμοτέρους μᾶλλον ποιήσῃ τοὺς μαθητὰς ἀναδεχομένους αὐτό. φασὶ δέ τινες, ὅτι καθ' ἑκάστην τῶν ἡμερῶν, ἓν εἶχον τῶν ἀγγελικῶν ταγμάτων προσιὸν, τὴν θεωθεῖσαν ἐκείνην σάρκα προσκυνεῖν. τῶν οὖν ἐννέα πληρωθεισῶν ἡμερῶν, τῇ δεκάτῃ ὁ παράκλητος ἐπιδήμησε, τῆς καταλλαγῆς γινομένης διὰ τοῦ υἱοῦ. μετὰ δὲ πεντηκοντα ἀπὸ τοῦ πάσχα εἰς ὑπόμνησιν τοῦ παλαιοῦ νόμου. ὁ γὰρ Ἰσραὴλ ἐξ οὗ τὴν ἐρυθρὰν διεπεραιώθη πεντήκοντα παρελθουσῶν ἡμερῶν τὴν δεκάλογον ἔλαβεν. ὅρα δὲ καὶ τὰ σύμβολα. ἐκεῖ ὄρος, ἀντὶ ὑπερῷον. ἐκεῖ πῦρ, ἀντὶ γλῶσσαι πύριναι. αὐτὶ δὲ βροντῶν καὶ γνόφου πνοὴ βιαίας ἐνταῦθα. ἐν εἴδει μὲν οὖν γλωσσῶν κατῆλθε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὅτι οἰκείως ἔχειν πρὸς τὸν ζῶντα λόγον παραδηλοῖ. ἢ καὶ ὅτι οἱ ἀπόστολοι διδάσκειν, καὶ ἐπάγειν τὰ ἔθνη διὰ γλώσσης ἔμελλον. πυρίνων δὲ ὅτι ὁ θεὸς πῦρ καταναλίσκον ἐστὶ, καὶ διὰ τὴν κάθαρσιν, μεριζομένων δὲ διὰ τὰ χαρίσματα. καὶ ὥσπερ ποτὲ τοῖς τὴν μίαν γλῶσσαν ἐπισταμένοις εἰς πολλὰς διεῖλε καὶ συνέχεεν, οὕτω καὶ

νῦν τοῖς τὴν μίαν γλῶσσαν ἐπισταμένοις, εἰς πολλὰς ἐμέρισεν, ἵνα συντάξῃ τοὺς ὑπ' ἐκείνων τῇ γλώσσῃ, εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης διασπαρέντας. ἐν ἑορτῇ δὲ γίνεται, ἵνα πλειόνων, ἀθροισθέντων, ἅπασι τὸ χάρισμα ἐξεχύθη. καὶ ἵνα οἱ τὸ πάσχα τυχόντες καὶ τὰ ἐπὶ Χριστῷ γεγενημένα ἰδόντες, θαυμάζειν ἔχωσιν. ἐν τῇ πεντηκοστῇ δὲ [illegible] ἐχρῆν καθ' ὃν καιρὸν ὁ [illegible] μος ἐδόθη, κατ' αὐτὸν καὶ τὴν [illegible] πνεύματος χάριν ἐκχυθῆναι, [illegible] διὰ καὶ ὁ Χριστὸς ἐποίησεν, ἐν τῷ [illegible] κῷ πάσχα τὸ οἰκεῖον πάσχα [illegible] σας, τὸ ἀληθινὸν πάσχα, οὕτω [illegible] σόμενα δὲ ἐκάθισε τὸ πνεῦμα [illegible] ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν ἀποστόλων [illegible] ἡγεμονικὸν περιλαμβάνον, καὶ τὸ [illegible] φέρον τοῦ σώματος, καὶ αὐτὸν [illegible] ἀφ' οὗ καὶ ἡ γλῶσσα τὸ λέγειν [illegible] ἢ καὶ ὅτι πρότερον τινὰ ἐφανέρωσε διὰ [illegible] γλώσσης τὸ πνεῦμα ἀφ[illegible] χειροτονεῖν τοὺς ἀποστόλους [illegible] κεφαλῶν ἐπιστασίας τῆς ὑπ' [illegible] διδασκάλους, ἡ γὰρ χειροθεσία ἐπὶ [illegible] κορυφῇ γίνεται, ὁ δὲ ἦχος καὶ τὸ [illegible] ὅτι καὶ ἐν Σινᾷ τοιαῦτα ἐγένοντο [illegible] ἂν δειχθείη τὸ αὐτὸ πνεῦμα καὶ [illegible] χρόνου, τὸ νομοθετοῦν, καὶ [illegible] διατιθέμενον. συνεχέθη δὲ τὰ [illegible] θος τῆς πνοῆς ἤχῳ, ὅτι [illegible] τέλος ἔχειν, ὅσα τοῖς Ἰουδαίοις ὁ [illegible] σος δεῖ τῆς αὐτῶν καταστροφῆς [illegible] γειλεν. ὡσεὶ πυρὸς δὲ εἶπεν, ἵνα [illegible] δέν τι σωματικὸν ἐννοήσῃς τὸ [illegible] ἁγίου πνεύματος. μεθύειν [illegible] τι κρίνονται οἱ ἀπόστολοι. ἀλλ' ὁ Πέ-

τρος

Digitized by Google

ρουντες ὑμνήσωμεν, ἐν τρισαγίῳ βοῶντες φωνῇ· ἅγιος εἶ κύριε. Θ. Χρῆμα φωτοφόρον, καὶ φαιδρὸν ἐνδιαίτημα πάναγνε, τῶν Χερουβὶμ ὑψηλοτέρα τὸν θεὸν ἐν ἀγκάλαις βαστάσασα σεσαρκωμένον. διὸ σοι πάντες βοῶμεν ἁγνή· χαίροις παμμακάριστε.

Καθ. πλαγ. δ΄. Τὴν σοφίαν.

ΤΟ παράκλητον πνεῦμα νῦν κατελθὸν, ἐπὶ τοὺς ἀποστόλους εἴδει πυρὸς, θάμβος ἐπλήρωσε τῶν βροτῶν τὰ συστήματα. ἐν γὰρ γλώσσαις λαλούντων πυρίναις φιλάνθρωπε· τὴν ἰδίαν ἕκαστος διάλεξιν ἤκουεν· ὅθεν καὶ τὸ θαῦμα τοῖς ἀπίστοις ὡς μέθη, πιστοῖς δὲ σωτήριον, ἀληθῶς ἐγνωρίζετο. διὰ τοῦτο δοξάζομεν τὸ κράτος σου Χριστὲ ὁ θεὸς, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν αἰτούμενοι καταπέμψαι πλουσίως τοῖς δούλοις σου.

Δόξα καὶ νῦν τὸ τῆς ἑορτῆς. εἶτα ἡ ἀνάγνωσις.

ΤΗ αὐτῇ ἡμέρᾳ δευτέρᾳ τῆς πεντηκοστῆς, αὐτὸ τὸ πανάγιον καὶ ζωοποιὸν καὶ παντοδύναμον ἑορτάζομεν πνεῦμα, τὸν ἕνα τῆς τριάδος θεόν. τὸ ὁμότιμον, καὶ ὁμοούσιον, καὶ ὁμόδοξον τῷ πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ. ἐπεὶ αὐτὴν μὲν τὴν ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς, τοῖς ἁγίοις ἀποστόλοις ἐδοθεὶς ἐπεδήμησεν ἐν εἴδει πυρίνων γλωσσῶν, καθίσαν ἐφ' ἕνα ἕκαστον αὐτῶν, ἐν τῷ ὑπερώῳ ἐν ᾧ ἦσαν καταμένοντες. διὰ δὲ τὴν εἰς τὸ ἅγιον πνεῦμα τιμὴν, καὶ μεμερισμένως καὶ ἐν αὐτῇ τῇ πεντηκοστῇ ἐθέσπισαν ἑορτάζειν αὐτὸ, οἱ τὰ πάντα καλῶς διαταξάμενοι θεῖοι πατέρες. ἐπαγγειλάμενος γὰρ ὁ σωτὴρ πρὸ τοῦ πάθους τὴν τοῦ παρακλήτου ἔλευσιν, εἶπεν· συμφέρει ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω· ἐὰν γὰρ ἐγὼ μὴ ἀπέλθω, ὁ παράκλητος οὐκ ἐλεύσεται, καὶ πάλιν. ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος διδάξει ὑμᾶς καὶ ὁδηγήσει ὑμᾶς εἰς πᾶσαν ἀλήθειαν. καὶ αὖθις, ἐρωτήσω τὸν πατέρα καὶ ἄλλον παράκλητον πέμψει ὑμῖν, τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ παρὰ τοῦ πατρὸς καὶ υἱοῦ ἐκπορευόμενον, καὶ μετὰ τὸ πάθος δὲ πάλιν. ὅτε πρὸς οὐρανὸν ἀνῄει εἶπεν· ὑμεῖς δὲ περιμείνατε ἐν Ἱερουσαλὴμ, ἕως οὗ ἐνδύσησθε δύναμιν ἐξ ὕψους, πέμπει αὐτό. περιμενόντων γὰρ αὐτῶν ἐν τῷ συμπληροῦσθαι δέκα ἡμέρας τῆς πεντηκοστῆς, περὶ ὥραν τρίτην τῆς ἡμέρας, ἐν τῷ ὑπερῴῳ, αἴφνης βροντὴ ὑψόθεν ἐγένετο, ὡς καὶ τὰ πλήθη τῆς οἰκουμένης διαδραμεῖν. καὶ ἐν εἴδει πυρίνων γλωσσῶν ὤφθη τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἐνὶ αὐτῶν ἑκάστῳ οὐ μόνον τῶν δώδεκα ἀλλὰ καὶ τῶν ἑβδομήκοντα, καὶ ἐλάλουν ξέναις γλώσσαις, ἤτοι εἷς ἕκαστος τῶν ἀποστόλων πάσαις ταῖς τῶν ἐθνῶν ἐλάλει γλώσσαις, οὐ μόνον τὴν ἰδίαν τοῦ ἀποστόλου λέγοντος, ἀλλόφυλος ἤκουεν, ἀλλὰ τὴν ἑκάστου ἔθνους ὁ ἀπόστολος ἤκουε καὶ ἐλάλει. ὅθεν καὶ τοῖς συνειλεγμένοις μέθην ἔδοξαν. μὴ γινώσκων γὰρ ἕκαστος πῶς ὁ ἀπόστολος πᾶσι κατὰ μέρος διαλέγεται, μέθην αὐτὸν ὑπολάμβανεν.

στέλων γὰρ χορείας ἀξιούμενον. ἐξ αὐτῆς κατὰ μέθεξιν τοῖς πιστοῖς τὴν χάριν ἐφ' ὑπάρχοντι, καὶ πιστοῦται αὐτῆς τοῦ κραταιοῦ ἐπιφοιτήσιν ἐν πνεύματι τοῦ εἴδει, τοῖς μαθηταῖς διανέμων τὰς γλώσσας εἰς ὑμνῳδίαν καὶ δόξαν θεοῦ. διὸ τὰς καρδίας νοερῶς ἐλλαμπόμενοι, ἐν πίστει στηριχθέντες τῷ ἁγίῳ πνεύματι δυσωποῦμεν σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

[illegible] Μὴ ἀπορρίψης.

Κ[illegible], οἱ Χριστοῦ ἀφ' ὕψους ἀπόστολοι· ἐγκαινίζει γὰρ αὐτοὺς ὁ παράκλητος ἐν αὐτοῖς καινιζόμενος μυστικῇ καινότητι γνώσεως. ἣν ταῖς ξέναις φωναῖς καὶ ὑψηγόροις κηρύττοντες τὴν ἀΐδιον φύσιν καὶ ἁπλῆν, τοῖς ἐκείνων διδάγμασι [illegible] προσκυνήσωμεν σὺν υἱῷ καὶ πνεύματι δυσωποῦντες σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. δόξα [illegible] νῦν [illegible] Ο παράκλητος [illegible] εἰς τὸ [illegible] τῆς ἑορτῆς. εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα. τὸ νῦν ἀπολύεις. τὸ τρισάγιον. τὸ ἀπολ. Εἰς τὸ ἀπόδ. καὶ ἐν τῷ μεσονυκτίου. τὰ κοινὰ καὶ ἀπολ.

Τῇ β'. τοῦ ἁγίου πνεύματος, εἰς τὸ θεὸς κύριος τροπ. Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν. γ'. οὐ συγκαθίσματα, ἀλλὰ [illegible] οἱ κανόνες. πρῶτον τῆς ἑορτῆς [illegible] Π[illegible] τροπ. δ'. [illegible] τοῦ ἁγίου πνεύματος ὁ κανὼν ἦχος α'. τροπ. ς'. ᾠδὴ α'. Χ[illegible] σεις δύναται δοξάσαι; οὗ ἡ ἀκρόστιχις· Τὸ πνεῦμα μέλπω τὸ κτίσαν πᾶσαν κτίσιν.

Τὸ θεῖον πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ πᾶσι διαιροῦν τὰ χαρίσματα, καὶ πάντα ποιοῦν βουλήματι, πνεῦσόν μοι τὴν φωσφόρον σου δωρεάν, ὅπως σε δοξάζω τῷ πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ τὸ συνούμενον.

Οὐρανίαις [illegible] τῆς ἁγιαστικῆς ἐπιπνοίας σου χάριν [illegible] παράκλητε, τῆς ἐμῆς διανοίας ὡς ἀγαθός, ῥύπον ἐκκαθαίρων, ἁγιότητος τῆς σῆς δεῖξον ἀνάπλεων.

Πηγὴ ζωῆς πιστευόμενον, καὶ φυσικῆς ἀγαθότητος, τὸ πνεῦμα θεοῦ τὸ ἅγιον, τὸν νοῦν μου νεκρωθέντα ζωοποίει, τῇ σῇ ἐνεργείᾳ [illegible] ἀνυμνεῖν τὴν σὴν θεότητα.

Θ. [illegible] παρθένε γεγέννηκας, θεοῦ τῇ ἐπελεύσει τοῦ πνεύματος, δημιουργικῇ δυνάμει σου δύναμιν [illegible] μένη γεννητικήν, κεχαριτωμένη, ἐξ ἧς ἔτεκες σαρκὶ λόγον τὸν [illegible] χον.

ᾠδὴ γ'. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Ἔχον κατὰ φύσιν, τῇ βουλήσει δύναμιν σύνθρονον, τοῖς [illegible] οἷς διακόσμοις, ὡς θεὸς δημιουργῆσαν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον [illegible] παύστως διδάσκει βοᾶν· ἅγιος εἶ κύριε.

Τοῖς [illegible] μνοις ἀσιγήτοις τὴν [illegible] φασιν χάριν τοῦ πνεύματος, [illegible] θεηγόρον ἀποστόλοις, ἐν πνοῇ [illegible] συμφώνοις δοξάσωμεν, σὺν ἀσωμάτοις βοῶντες χοροῖς· ἅγιος εἶ κύριε.

Μίαν ἐξουσίαν, καὶ θεότητα μίαν, καὶ δύναμιν. μίαν ἀρχὴν καὶ βασιλείαν τῆς ἁγίας τριάδος φρονοῦντες

Digitized by Google

[illegible] Χριστὲ ὁ. Καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα. Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ.

Τὸ κοντάκιον. πλάγιος δ.

Ὅτε καταβὰς τὰς γλώσσας. αἴτα.

Καταξίωσον κύριε ἐν τῇ ἑσπέρᾳ.

Ζήτει εἰς τὸ ὡρολόγιον. φ. ρλζ. καὶ μετὰ τοῦτο ὁ διάκονος τὰς αἰτήσεις.

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ κυρίῳ. Ὁ ἱερεύς.

Ὁ θεὸς ὁ μέγας καὶ ὕψιστος, ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, ὁ πᾶσαν τὴν κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας, ὁ διαχωρίσας ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους, καὶ τὸν ἥλιον θέμενος εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας, σελήνην καὶ ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός, ὁ καταξιώσας ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς, καὶ ἐπὶ τῆς παρούσης ἡμέρας προφθάσαι τὸ πρόσωπόν σου ἐν ἐξομολογήσει, καὶ τὴν ἑσπερινήν σοι λατρείαν προσαγαγεῖν, αὐτὸς φιλάνθρωπε κύριε, κατεύθυνον τὴν προσευχὴν ἡμῶν ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν εἰς ὀσμὴν εὐωδίας. παράσχου δὲ ἡμῖν τὴν παροῦσαν ἑσπέραν καὶ τὴν ἐπιοῦσαν νύκτα εἰρηνικήν. ἔνδυσον ἡμᾶς ὅπλα φωτός. ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, καὶ ἀπὸ παντὸς πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου. καὶ δώρησαι ἡμῖν τὸν ὕπνον, ὃν εἰς ἀνάπαυσιν τῇ ἀσθενείᾳ ἡμῶν ἐδωρήσω, πάσης διαβολικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. ναὶ δέσποτα τῶν ἁπάντων, τῶν ἀγαθῶν χορηγέ. ἵνα καὶ ταῖς κοίταις ἡμῶν κατανυγόμενοι, μνημονεύωμεν καὶ ἐν νυκτὶ τοῦ ὀνόματός σου τοῦ παναγίου, καὶ τῇ μελέτῃ τῶν σῶν ἐντολῶν καταυγαζόμενοι, ἐν ἀγαλλιάσει ψυχῆς διανιστώμεθα πρὸς δοξολογίαν τῆς σῆς ἀγαθότητος. δεήσεις καὶ ἱκεσίας τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ προσάγοντες ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρτημάτων καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου, ὃν ταῖς πρεσβείαις τῆς ἁγίας θεοτόκου ἐν ἐλέει ἐπίσκεψαι. ὁ διάκ. Ἀντιλαβοῦ. Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν. Ἄγγελον εἰρήνης. Συγγνώμην καὶ. Τὰ καλὰ καὶ. Τὸν ὑπόλοιπον. Χριστιανὰ τὰ τέλη. Τῆς παναγίας ἀχράντου. Ὁ ἱερ. Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν. Ε ἱρήνη πᾶσι. ὁ λαός. Καὶ τῷ πνεύματί σου. ὁ διάκ. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ κυρίῳ κλίνατε. ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχήν. Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ κλίνας οὐρανούς. ζήτει εἰς τὸ ὡρολόγιον. φ. ρλθ. Ἔστω τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου.

Οἱ ψάλται τὰ στιχηρὰ τοῦ στίχου. ἦχος γ.

Νῦν εἰς σημεῖον τοῖς πᾶσιν ἐμφανῶς αἱ γλῶσσαι γεγόνασιν. Ἰουδαῖοι γὰρ ἐξ ὧν κατὰ σάρκα Χριστὸς, ἀπιστίαν νοσήσαντες, θείας ἐξέπεσον χάριτος, καὶ τοῦ θείου φωτὸς οἱ ἐξ ἐθνῶν ἠξιώθημεν, στηριχθέντες τοῖς λόγοις τῶν μαθητῶν, φθεγγομένων τὴν δόξαν τοῦ εὐεργέτου τῶν ὅλων θεοῦ, μεθ' ὧν καρδίας καὶ τοῖς γόνασι κλίναντες, ἐν πίστει προσκυνήσωμεν τῷ ἁγίῳ πνεύματι, στηριχθέντες σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχος. Καρδίαν καθαράν.

Νῦν τὸ παράκλητον πνεῦμα ἐπὶ πᾶσαν σάρκα ἐκκέχυται, ἀπο-

 στόλων

Digitized by Google

παραπλησίως σαρκὸς καὶ αἵματος διὰ συγκατάβασιν ἄκραν, καὶ τῶν ἡμετέρων ἀδιαβλήτων παθῶν, ἐν τῷ ἑκουσίως εἰς πεῖραν καταστῆναι, προσβαλλόμενος σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, καὶ ἐν ᾧ πέπονθας πειρασθεὶς αὐτὸς, τοῖς πειραζομένοις ἡμῖν γινόμενος αὐτεπάγγελτος βοηθὸς, διὸ καὶ συνήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν σὴν ἀπάθειαν. δέξαι οὖν δέσποτα δεήσεις καὶ ἱκεσίας ἡμετέρας, καὶ ἀνάπαυσον πάντας τοὺς πατέρας ἑκάστου καὶ μητέρας, καὶ ἀδελφοὺς καὶ ἀδελφὰς καὶ τέκνα, καὶ εἴ τι ἄλλο ὁμογενὲς καὶ ὁμόφυλον, καὶ πάσας τὰς προαναπαυσαμένας ψυχὰς ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου, καὶ κατάταξον τὰ πνεύματα αὐτῶν, καὶ τὰ ὀνόματα ἐν βίβλῳ ζωῆς, ἐν κόλποις Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ, ἐν χώρᾳ ζώντων, εἰς βασιλείαν οὐρανῶν, ἐν παραδείσῳ τρυφῆς, διὰ τῶν φωτεινῶν ἀγγέλων σου εἰσάγων ἅπαντας εἰς τὰς ἁγίας σου μονάς. συνεγείρων καὶ τὰ σώματα ἡμῶν ἐν ἡμέρᾳ, ᾗ ὥρισας κατὰ τὰς ἁγίας σου καὶ ἀψευδεῖς ἐπαγγελίας. οὐκ ἔστι οὖν κύριε τοῖς δούλοις σου θάνατος, ἐκδημούντων ἡμῶν ἀπὸ τοῦ σώματος, καὶ πρὸς σὲ τὸν θεὸν ἐνδημούντων, ἀλλὰ μετάστασις ἀπὸ τῶν λυπηροτέρων ἐπὶ τὰ χρηστότερα καὶ θυμηδέστερα, καὶ ἀνάπαυσις καὶ χαρά. εἰ δέ τι καὶ ἡμάρτομεν εἰς σέ, ἵλεως γενοῦ ἡμῖν τε καὶ αὐτοῖς. διότι οὐδεὶς καθαρὸς ἀπὸ ῥύπου ἐνώπιόν σου, οὐδ' ἂν μία ἡμέρα ἡ ζωὴ αὐτοῦ ᾖ, εἰ μὴ μόνος σὺ ὁ ἐπὶ γῆς φανεὶς ἀναμάρτητος, ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, δι' οὗ πάντες ἐλπίζομεν ἐλέους τυχεῖν, καὶ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν. διὰ τοῦτο ἡμῖν τε καὶ αὐτοῖς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος θεὸς, ἄνες, ἄφες, συγχώρησον τὰ παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἑκούσιά τε καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἐν ἀγνοίᾳ, τὰ πρόδηλα, καὶ τὰ λανθάνοντα, τὰ ἐν πράξει, τὰ ἐν διανοίᾳ, τὰ ἐν λόγῳ, τὰ ἐν πάσαις ἡμῶν ταῖς ἀναστροφαῖς, καὶ τοῖς κινήμασι, καὶ τοῖς μὲν προλαβοῦσιν ἐλευθερίαν καὶ ἄνεσιν δώρησαι. ἡμᾶς δὲ τοὺς περιεστῶτας εὐλόγησον, τέλος ἀγαθὸν καὶ εἰρηνικὸν παρεχόμενος ἡμῖν τε καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου, καὶ ἐλέους σπλάγχνα καὶ φιλανθρωπίας διανοίγων ἡμῖν ἐν τῇ φοβερᾷ καὶ φρικτῇ παρουσίᾳ σου, καὶ τῆς βασιλείας σου ἀξίους ἡμᾶς ποίησον.

ὁ διάκονος. Ἀντιλαβοῦ. [illegible] γίας. ἱερεύς. Σὺ γὰρ εἶ ἡ ἀνάπαυσις τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν. καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ πατρὶ, καὶ τῷ υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι. νῦν καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς ὁ ψάλτης ἀντίφωνον [illegible] στίχον. ἦχος πλάγιος δ´.

Αἰνεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ ἔθνη.

Τὸ δεῖ. Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ πάνσοφος.

[illegible] αὐτὸν στίχος.

Αἰνεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς [illegible] τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς. Εὐλογητὸς [illegible]

Χριστὲ

Digitized by Google

ξας ἡμῖν, καὶ τὴν ἐπιφοίτησιν, καὶ παρουσίαν τοῦ ἁγίου καὶ ζωοποιοῦ σου πνεύματος ἐν εἴδει πυρίνων γλωσσῶν, ἐπὶ τοὺς ἁγίους σου ἀποστόλους ἐκχέας, καὶ εὐαγγελιστὰς αὐτοὺς θέμενος τῆς εὐσεβοῦς ἡμῶν πίστεως, καὶ ὁμολογητὰς καὶ κήρυκας τῆς ἀληθοῦς ἀναδείξας θεολογίας, ὁ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ παντελείῳ ἑορτῇ καὶ σωτηριώδει. ἱλασμοὺς μὲν ἱκεσίους, ὑπὲρ τῶν κατεχομένων ἐν ᾅδῃ καταξιώσας δέχεσθαι. μεγάλας τε παρέχων ἡμῖν ἐλπίδας, ἄνεσιν τοῖς κατεχομένοις, τῶν κατεχόντων αὐτοὺς ἀνιαρῶν, καὶ παραψυχὴν παρὰ σοῦ καταπέμπεσθαι. ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ταπεινῶν καὶ σῶν ἱκετῶν δεομένων σου, καὶ ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, τῶν προκεκοιμημένων ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα πᾶσα ὀδύνη, λύπη, καὶ στεναγμός. καὶ κατάταξον τὰ πνεύματα αὐτῶν ἐν σκηναῖς δικαίων, καὶ εἰρήνης καὶ ἀνέσεως ἀξίωσον αὐτάς. ὅτι οὐχ οἱ νεκροὶ αἰνέσουσί σε κύριε, οὐδὲ οἱ ἐν ᾅδῃ ἐξομολόγησιν παρρησιάσονται προσφέρειν σοι. ἀλλ᾽ ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογοῦμέν σε, καὶ ἱκετεύομεν καὶ τὰς ἱλαστηρίους εὐχὰς καὶ θυσίας προσάγομέν σοι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν αὐτῶν.

Καὶ ἐπισυνάπτει τὴν εὐχὴν τοῦ τρισαγίου.

Ὁ θεὸς ὁ μέγας καὶ αἰώνιος. ὁ ἅγιος καὶ φιλάνθρωπος. ὁ καταξιώσας ἡμᾶς καὶ ἐν ταύτῃ τῇ ὥρᾳ στῆναι ἐνώπιον τῆς ἀπροσίτου σου δόξης εἰς ὕμνον καὶ αἶνον τῶν θαυμασίων σου. ἱλάσθητι ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις δούλοις σου καὶ παράσχου χάριν τῇ μετὰ συντετριμμένης καρδίας ἀμετεωρίστως προσενεγκεῖν σοι, τὴν τρισάγιον δοξολογίαν, καὶ τὴν εὐχαριστίαν τῶν μεγάλων σου δωρεῶν, ὧν ἐποίησας καὶ ποιεῖς πάντοτε εἰς ἡμᾶς. μνήσθητι κύριε τῆς ἀσθενείας ἡμῶν, καὶ μὴ συναπολέσῃς ἡμᾶς ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν, ἀλλὰ ποίησον μέγα ἔλεος μετὰ τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν, ἵνα τὸ τῆς ἁμαρτίας σκότος διαφυγόντες, ἐν ἡμέρᾳ δικαιοσύνης περιπατήσωμεν, καὶ ἐνδυσάμενοι τὰ ὅπλα τοῦ φωτός, ἀνεπιβουλεύτως διατελέσωμεν, ἀπὸ πάσης ἐπηρείας τοῦ πονηροῦ, καὶ μετὰ παρρησίας δοξάσωμεν, ἐπὶ πᾶσι, σὲ τὸν μόνον ἀληθινὸν καὶ φιλάνθρωπον θεόν.

Καὶ ἐπισυνάπτει τὴν δʹ εὐχήν.

Σὺ γὰρ ὡς ἀληθῶς καὶ μέγα ὄντως μυστήριον, δέσποτα τῶν ἁπάντων καὶ ποιητά. ἥ τε πρόσκαιρος λύσις τῶν σῶν κτισμάτων, καὶ ἡ μετὰ ταῦτα συνάφεια καὶ ἀνάπαυσις ἡ εἰς αἰῶνας. σοὶ χάριν ἐπὶ πᾶσιν ὁμολογοῦμεν, ἐπὶ ταῖς εἰσόδοις ἡμῶν ταῖς εἰς τὸν κόσμον τοῦτον καὶ ταῖς ἐξόδοις. αἳ τὰς ἐλπίδας ἡμῶν τῆς ἀναστάσεως καὶ τῆς ἀκηράτου ζωῆς, διὰ τῆς σῆς ἀψευδοῦς ἐπαγγελίας προμνηστεύονται. ἧς ἀπολαύσαιμεν ἐν τῇ δευτέρᾳ μελλούσῃ παρουσίᾳ σου. σὺ γὰρ εἶ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἡμῶν ἀρχηγὸς, καὶ τῶν βεβιωμένων ἀδέκαστος καὶ φιλάνθρωπος κριτὴς, καὶ τῆς μισθαποδοσίας δεσπότης καὶ κύριος. ὁ καὶ κοινωνήσας ἡμῖν

Digitized by Google

δώσω τῷ κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι. σῶσον ἡμᾶς παράκλητε ἀγαθὲ ψάλλοντάς σοι ἀλληλούϊα. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα κυρίου ἐπικαλέσομαι. σῶσον ἡμᾶς παράκλητε ἀγαθὲ ψάλλοντάς σοι ἀλληλούϊα. Δόξα. Σῶσον ἡμᾶς παράκλητε ἀγαθέ. Καὶ νῦν. Ὁ μονογενὴς υἱὸς καὶ λόγος. Ὁ διάκονος. Ἔτι καὶ ἔτι κλίνοντες τὰ γόνατα ἐν εἰρήνῃ τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχήν.

Ἡ ἀέναος βρύουσα ζωτικὴ καὶ φωτιστικὴ πηγή, ἡ συναΐδιος τοῦ πατρὸς δημιουργικὴ δύναμις, ὁ πᾶσαν τὴν οἰκονομίαν διὰ τὴν τῶν βροτῶν σωτηρίαν ὑπερκάλλως πληρώσας Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν. ὁ θανάτου δεσμοὺς ἀλύτους καὶ κλεῖθρα ᾅδου διαρρήξας. πονηρῶν δὲ πνευμάτων τὰ πλήθη καταπατήσας. ὁ προσαγαγὼν ἑαυτὸν ἄμωμον ὑπὲρ ἡμῶν ἱερεῖον, τὸ σῶμα δοὺς τὸ ἄχραντον εἰς θυσίαν, τὸ πάσης ἁμαρτίας ἄψαυστόν τε καὶ ἄβατον, καὶ διὰ τῆς φρικτῆς ταύτης, καὶ ἀνεκδιηγήτου ἱερουργίας, ζωὴν ἡμῖν αἰώνιον χαρισάμενος. ὁ εἰς ᾅδου καταβάς, καὶ μοχλοὺς αἰωνίους συντρίψας. καὶ τοῖς κάτω καθημένοις ἄνοδον ὑποδείξας. τὸν δὲ ἀρχέκακον καὶ βύθιον δράκοντα θεοσόφῳ δελέσματι ἀγκιστρεύσας, καὶ σειραῖς ζόφου δεσμεύσας ἐν ταρτάρῳ, καὶ πυρὶ ἀσβέστῳ, καὶ σκότει ἐξωτέρῳ διὰ τῆς ἀπειροδυνάμου σου κατασφαλισάμενος ἰσχύος. ἡ μεγαλώνυμος σοφία τοῦ πατρός, ὁ τοῖς ἐπηρεαζομένοις μέγας ἐπίκουρος φανείς, καὶ φωτίσας τοὺς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένους. σὺ δόξης ἀεννάου κύριε, καὶ πατρὸς ὑψίστου υἱὲ ἀγαπητέ, ἀΐδιον φῶς, ἐξ ἀϊδίου φωτός. Ἥλιε δικαιοσύνης ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων σου, καὶ ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, τῶν προκεκοιμημένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ τῶν λοιπῶν συγγενῶν κατὰ σάρκα, καὶ πάντων τῶν οἰκείων τῆς πίστεως, περὶ ὧν καὶ τὴν μνήμην ποιούμεθα νῦν. ὅτι ἐν σοὶ πάντων τὸ κράτος, καὶ ἐν τῇ χειρί σου κατέχεις πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. δέσποτα παντοκράτορ θεὲ πατέρων, καὶ κύριε τοῦ ἐλέους. γένους θνητοῦ τε καὶ ἀθανάτου, καὶ πάσης φύσεως ἀνθρωπίνης δημιουργέ, συνισταμένης τε καὶ πάλιν λυομένης, ζωῆς τε καὶ τελευτῆς. τῆς ἐνταῦθα διαγωγῆς, καὶ τῆς ἐκεῖθεν μεταστάσεως. ὁ χρόνους μετρῶν τοῖς ζῶσι, καὶ καιροὺς θανάτου ἱστῶν. κατάγων εἰς ᾅδου καὶ ἀνάγων. δεσμεύων ἐν ἀσθενείᾳ καὶ ἀπολύων ἐν δυναστείᾳ. ὁ τὰ παρόντα χρησίμως οἰκονομῶν, καὶ τὰ μέλλοντα λυσιτελῶς διοικῶν, ὁ τοὺς θανάτῳ κέντρου πληγέντας, ἀναστάσεως εὐφραίνων ἐλπίσιν. αὐτὸς δέσποτα τῶν ἁπάντων, ὁ θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν. Ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν. ὁ καὶ ἐν ταύτῃ τῇ ἐσχάτῃ καὶ μεγάλῃ καὶ σωτηρίῳ ἡμέρᾳ τῆς πεντηκοστῆς ἑορτῆς, τὸ μυστήριον τῆς ἁγίας, καὶ ὁμοουσίου, καὶ συναϊδίου, καὶ ἀδιαιρέτου καὶ ἀσυγχύτου τριάδος ὑποδείξας

λόντων, ὀρέξασθαι τῆς ἀπολαύσεως ἐπίχυσιν θησαυρῶν. σὺ γὰρ εἶπας δέσποτα. ὅτι περὶ ὅσων αὐτῆς αἰτήσηται ἐν τῷ ὀνόματί σου, ἀκωλύτως παρὰ τοῦ σοῦ λαμβάνει συναϊδίου θεοῦ καὶ πατρός. διὸ κἀγὼ ὁ ἁμαρτωλὸς ἐν τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ ἁγίου σου πνεύματος τὴν σὴν ἱκετεύω ἀγαθότητα. ὅσα ηὐξάμην ἀπόδος μοι εἰς σωτηρίαν. ναὶ κύριε ὁ πάσης εὐεργεσίας πλουσιοπάροχος δοτὴρ ἀγαθέ. ὅτι σὺ εἶ ὁ διδοὺς ὑπὲρ ἐκ περισσοῦ ὧν αἰτούμεθα. σὺ εἶ ὁ συμπαθής, ὁ ἐλεήμων, ὁ ἀναμαρτήτως γενόμενος τῆς σαρκὸς ἡμῶν κοινωνός, καὶ τοῖς κάμπτουσι πρὸς σὲ γόνυ ἐπικαμπτόμενος φιλοσπλάγχνως, ἱλασμός τε γενόμενος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. δὸς δὴ κύριε τῷ λαῷ σου τοὺς οἰκτιρμούς σου. ἐπάκουσον ἡμῶν ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου σου. ἁγίασον αὐτοὺς τῇ δυνάμει τῆς σωτηρίου δεξιᾶς σου. σκέπασον αὐτοὺς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου. μὴ παρίδῃς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου. σοὶ μόνῳ ἁμαρτάνομεν, ἀλλὰ καὶ σοὶ μόνῳ λατρεύομεν. οὐκ οἴδαμεν προσκυνεῖν θεῷ ἀλλοτρίῳ, οὐδὲ διαπετάζειν πρὸς ἕτερον θεὸν τὰς ἡμῶν χεῖρας δέσποτα. ἄφες ἡμῖν τὰ παραπτώματα, καὶ προσδεχόμενος ἡμῶν γονυπετεῖς δεήσεις. ἔκτεινον πᾶσιν ἡμῖν χεῖρα βοηθείας, πρόσδεξαι τὴν εὐχὴν πάντων ὡς θυμίαμα δεκτὸν ἀναλαμβανόμενον τῆς σῆς ὑπεραγάθου βασιλείας.

Ἐπισυνάπτει καὶ τὴν εὐχὴν ταύτην.

Κύριε ὁ ῥυσάμενος ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς βέλους πετομένου ἡμέρας. ῥῦσαι ἡμᾶς καὶ ἀπὸ παντὸς πράγματος πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου. πρόσδεξαι θυσίαν ἑσπερινήν, τὰς τῶν χειρῶν ἡμῶν ἐπάρσεις. καταξίωσον δὲ ἡμᾶς καὶ τὸ νυκτερινὸν στάδιον ἀμέμπτως διελθεῖν, ἀπειράστους κακῶν. καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ταραχῆς καὶ δειλίας, τῆς ἐκ τοῦ διαβόλου ἡμῖν προσγινομένης. χάρισαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν κατάνυξιν, καὶ τοῖς λογισμοῖς ἡμῶν μέριμναν τῆς ἐν τῇ φοβερᾷ καὶ δικαίᾳ σου κρίσει ἐξετάσεως. καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ νέκρωσον τὰ χείλη ἡμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς. ἵνα καὶ ἐν τῇ καθ' ὕπνον ἡσυχίᾳ ἐμφαιδρυνώμεθα τῇ θεωρίᾳ τῶν κριμάτων σου. ἀπόστησον δὲ ἀφ' ἡμῶν πᾶσαν φαντασίαν ἀπρεπῆ, καὶ ἐπιθυμίαν βλαβεράν. διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς ἐστηριγμένους ἐν τῇ πίστει, καὶ προκόπτοντας ἐν τοῖς παραγγέλμασί σου. ὁ διάκονος. Ἀντιλαβοῦ. Τῆς παναγίας ἀχράντου. ἐκφώνως ὁ ἱερεύς. Εὐδοκίᾳ, καὶ χάριτι τοῦ μονογενοῦς σου υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί. καί.

Ἀντίφωνον β'. ἦχος πλαγίου β'.

Ἐπίστευσα διὸ ἐλάλησα, ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην σφόδρα. σῶσον ἡμᾶς παράκλητε ἀγαθέ ψάλλοντάς σοι ἀλληλούϊα. Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης. σῶσον ἡμᾶς παράκλητε ἀγαθέ, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούϊα. Τί ἀνταπο-

δώσω

κας σοὶ διαφυλάξαι αὐτήν. ὁ διάκονος. Ἀντιλαβοῦ. Τῆς παναγίας ἀχράντου. ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ. Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καί.

Ἀντίφωνον α΄. ἦχος β΄. στίχος α΄.

Ἠγάπησα ὅτι εἰσακούσεται κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου. Ταῖς πρεσβείαις τῆς θεοτόκου σῶτερ σῶσον ἡμᾶς. Ὅτι ἔκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοί, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι. Ταῖς πρεσβείαις τῆς θεοτόκου σῶτερ σῶσον. Ἐλεήμων ὁ κύριος καὶ δίκαιος, καὶ ὁ θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ. Ταῖς πρεσβείαις τῆς θεοτόκου σῶτερ σῶσον ἡμᾶς. Εὐαρεστήσω ἐνώπιον κυρίου ἐν χώρᾳ ζώντων. Ταῖς. Δόξα. Ταῖς πρεσβείαις. Καὶ νῦν. Ταῖς πρεσβείαις. ὁ διάκονος. Ἔτι καὶ ἔτι κλίναντες τὰ γόνατα τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ ἱερεὺς ἐπεύχεται μεγαλοφώνως.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν σὴν εἰρήνην δεδωκὼς τοῖς ἀνθρώποις, καὶ τὴν τοῦ παναγίου πνεύματος δωρεάν, ἔτι τῷ βίῳ καὶ ἡμῖν συμπαρών, εἰς κληρονομίαν ἀναφαίρετον τοῖς πιστοῖς ἀεὶ παρέχων. ἐμφανέστερον δὲ ταύτην τὴν χάριν τοῖς σοῖς μαθηταῖς καὶ ἀποστόλοις σήμερον καταπέμψας, καὶ τὰ τούτων χείλη στομώσας πυρίναις γλώσσαις, δι' ὧν πᾶν γένος ἀνθρώπων τὴν θεογνωσίαν ἰδίᾳ διαλέκτῳ εἰς ἀκοὴν ὠτίων δεξάμενοι φωτὶ τοῦ πνεύματος ἐφωτίσθημεν, καὶ τῆς πλάνης ὡς ἐκ σκότους ἀπηλλάγημεν, καὶ τῇ τῶν αἰσθητῶν καὶ πυρίνων γλωσσῶν διανομῇ καὶ ὑπερφυεῖ ἐνεργείᾳ τὴν εἰς σὲ πίστιν ἐμαθητεύθημεν, καὶ σὲ θεολογεῖν σὺν τῷ πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι ἐν μιᾷ θεότητι καὶ δυνάμει καὶ ἐξουσίᾳ κατηυγάσθημεν. σὺ οὖν τὸ ἀπαύγασμα τοῦ πατρός, ὁ τῆς οὐσίας καὶ φύσεως αὐτοῦ ἀπαράλλακτος, καὶ ἀμετακίνητος χαρακτήρ. ἡ πηγὴ τῆς σοφίας καὶ χάριτος, διάνοιξον κἀμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ τὰ χείλη, καὶ δίδαξόν με πῶς δεῖ, καὶ ὑπὲρ ὧν χρὴ προσεύχεσθαι. σὺ γὰρ εἶ ὁ γινώσκων τὸ πολὺ τῶν ἁμαρτιῶν μου πλῆθος, ἀλλ' ἡ σὴ εὐσπλαγχνία νικήσει τούτων τὸ ἄμετρον. ἰδοὺ γὰρ φόβῳ παρίσταμαί σοι, εἰς τὸ πέλαγος τοῦ ἐλέους σου τὴν ἀπόγνωσιν ἀπορρίψας τῆς ψυχῆς μου. κυβέρνησόν μου τὴν ζωήν, ὁ πᾶσαν ῥήματι τὴν κτίσιν ἀρρήτῳ σοφίας δυνάμει κυβερνῶν, ὁ εὔδιος τῶν χειμαζομένων λιμήν. καὶ γνώρισόν μοι ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι, πνεῦμα σοφίας σου τοῖς ἐμοῖς παράσχου λογισμοῖς, πνεῦμα συνέσεως τῇ ἀφροσύνῃ μου δωρούμενος. πνεῦμα φόβου σου τοῖς ἐμοῖς σκίασον ἔργοις, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξον τὸ τῆς διανοίας μου ὀλισθηρόν. ἵνα καθ' ἑκάστην ἡμέραν τῷ πνεύματί σου τῷ ἀγαθῷ πρὸς τὸ συμφέρον ὁδηγούμενος, καταξιωθῶ ποιεῖν τὰς ἐντολάς σου, καὶ τῆς σῆς ἀεὶ μνημονεύειν ἐνδόξου καὶ ἐρευνητικῆς τῶν πεπραγμένων ἡμῖν παρουσίας, καὶ μὴ παρίδῃς με τοῖς φθειρομένοις τοῦ κόσμου τούτου συναπατᾶσθαι τερπνοῖς, ἀλλὰ τῶν μελλόντων

Digitized by Google

ταπεινῶν καὶ κατακρίτων, καὶ ἐπίστρεψον τὴν αἰχμαλωσίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὴν οἰκείαν συμπάθειαν ἔχων ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσαν. δέξαι ἡμᾶς προσπίπτοντάς σοι, καὶ βοῶντας τό, ἡμάρτομεν. ἐπὶ σὲ ἐπεῤῥίφημεν ἐκ μήτρας, ἀπὸ γαστρὸς μητρὸς ἡμῶν. Θεὸς ἡμῶν σὺ εἶ. ἀλλ' ὅτι ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν, γεγυμνώμεθα τῆς σῆς βοηθείας, ἐστερήμεθα ἀπὸ πάσης ἀπολογίας, ἀλλὰ θαῤῥοῦντες τοῖς οἰκτιρμοῖς σου κράζομεν. ἁμαρτίας νεότητος ἡμῶν καὶ ἀγνοίας μὴ μνησθῇς, καὶ ἐκ τῶν κρυφίων ἡμῶν καθάρισον ἡμᾶς, ἴδε τὴν ταπείνωσιν ἡμῶν, καὶ ἄφες ἡμῶν τὰς ἁμαρτίας. μὴ ἀποῤῥίψῃς ἡμᾶς εἰς καιρὸν γήρως, ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ἰσχὺν ἡμῶν μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς, πρὶν ἡμᾶς εἰς τὴν γῆν ἀποστρέψαι, ἀξίωσον πρὸς σὲ ἐπιστρέψαι. καὶ πρόσχες ἡμῖν ἐν εὐμενείᾳ καὶ χάριτι, ἐπιμέτρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν τοῖς οἰκτιρμοῖς σου, ἀντίθες τὴν ἄβυσσον τῶν οἰκτιρμῶν σου τῷ πλήθει τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν. ἐπίβλεψον ἐξ ὕψους ἁγίου σου, κύριε, ἐπὶ τὸν λαόν σου τὸν περιεστῶτα, καὶ ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος. ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου. ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῆς καταδυναστείας τοῦ διαβόλου. ἀσφάλισαι τὴν ζωὴν ἡμῶν, τοῖς ἁγίοις καὶ ἱεροῖς σου νόμοις. ἀγγέλῳ πιστῷ φύλακι παράθου τὸν λαόν σου. πάντας ἡμᾶς συνάγε εἰς βασιλείαν σου. δὸς συγγνώμην τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σέ. ἄφες αὐτοῖς καὶ ἡμῖν τὰ ἁμαρτήματα. καθάρισον ἡμᾶς τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ ἁγίου σου πνεύματος, διάλυσον τὰς καθ' ἡμῶν μηχανὰς τοῦ ἐχθροῦ.

Ἐπισυνάπτει καὶ ταύτην τὴν εὐχήν.

Εὐλογητὸς εἶ κύριε, δέσποτα παντοκράτορ, ὁ φωτίσας τὴν ἡμέραν τῷ φωτὶ τῷ ἡλιακῷ, καὶ τὴν νύκτα φαιδρύνας ταῖς αὐγαῖς τοῦ πυρός. ὁ τὸ μῆκος τῆς ἡμέρας διελθεῖν ἡμᾶς καταξιώσας, καὶ προσεγγίσαι ταῖς ἀρχαῖς τῆς νυκτός. ἐπάκουσον τῆς δεήσεως ἡμῶν, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου, καὶ πᾶσιν ἡμῖν συγχωρήσας τὰ ἑκούσια, καὶ τὰ ἀκούσια ἁμαρτήματα. πρόσδεξαι τὰς ἑσπερινὰς ἡμῶν ἱκεσίας, καὶ κατάπεμψον τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. τείχισον ἡμᾶς ἁγίοις ἀγγέλοις σου. ὅπλισον ἡμᾶς ὅπλοις δικαιοσύνης σου. περιχαράκωσον ἡμᾶς τῇ ἀληθείᾳ σου. φρούρησον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου. ῥῦσαι ἡμᾶς πάσης περιστάσεως, πάσης ἐπιβουλῆς τοῦ ἀντικειμένου. Παράσχου τε ἡμῖν καὶ τὴν παροῦσαν ἑσπέραν σὺν τῇ ἐπερχομένῃ νυκτί, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικήν, ἀναμάρτητον, ἀσκανδάλιστον, ἀφαντασίαστον, καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ἁγίας θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶ-

Digitized by Google

τὸ φῶς ἐπεδήμησεν ἐκ τοῦ πατρὸς τῶν φώτων. Ὁ παράκλητος ἐπὶ γῆς ἐπέφανε. καὶ ἐκ γῆς εἰς οὐρανοὺς ἀνελήλυθε. Χριστὸς πρὸς πατέρα ἀνέδραμε. Καὶ τοὺς μύστας λαμπρύνει ἐν πνεύματι. Ἡμεῖς δὲ ἀκαταπαύστως βοῶμεν. Δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς.

Δοξολογία μεγάλη. τὸ βιστάριον. τὸ ῥοπ. ἡ ἐκτενής· αἱ αἰτήσεις καὶ ἀπολ.

Ἑσπέρας μετὰ τὸν προοιμιακὸν ψαλμὸν καὶ τὴν συναπτὴν εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα στιχηρά· ἦχος δʹ. Παράδοξα σήμερον. καὶ τὰ ὅμοια. ποιοῦμεν αὐτὰ ϛʹ. δόξα καὶ νῦν ἦχος πλαγίου βʹ. Βασιλεῦ οὐράνιε. καὶ μετὰ τὴν εἴσοδον λέγει ὁ διάκονος σοφία. ὁ ψάλτης προκείμ. ἦχος βαρύς· Τίς θεὸς μέγας ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν· σὺ εἶ ὁ θεὸς ὁ ποιῶν θαυμάσια. στίχος· Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου. ἐλυτρώσω ἐν τῷ βραχίονί σου τὸν λαόν σου. Ἡ ἐκτενὴς καὶ μετὰ τό· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος θεὸς ὑπάρχεις. ὁ λαός. Ἀμήν. ὁ διάκονος λέγει. Κλίνοντες τὰ γόνατα. Ἐν εἰρήνῃ τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Καὶ κλινόντων τὰ γόνατα· ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὴν αʹ. εὐχὴν, μεγαλοφώνως.

Ἄχραντε, ἀμίαντε, ἄναρχε, ἀόρατε, ἀκατάληπτε, ἀνεξιχνίαστε, ἀναλλοίωτε, ἀνυπέρβλητε, ἀμέτρητε, ἀνεξίκακε κύριε, ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν, καὶ τὴν γῆν, καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ δημιουργηθέντα ἐν αὐτοῖς, ὁ πρὸ τοῦ αἰτεῖσθαι τοῖς πᾶσι τὰς αἰτήσεις παρέχων. σοῦ δεόμεθα καὶ σὲ παρακαλοῦμεν, δέσποτα φιλάνθρωπε, τὸν πατέρα τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντος ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντος ἐκ πνεύματος ἁγίου, καὶ Μαρίας τῆς ἀειπαρθένου καὶ ἐνδόξου θεοτόκου. ὃς πρότερον μὲν λόγοις διδάσκων, ὕστερον δὲ τοῖς ἔργοις ὑποδεικνὺς, ἡνίκα τὸ σωτήριον ὑφίστατο πάθος, παρέσχεν ὑμῖν ὑπογραμμὸν τοῖς ταπεινοῖς καὶ ἁμαρτωλοῖς, καὶ ἀναξίοις δούλοις σου, δεήσεις προσφέρειν ἐν αὐχένος καὶ γονάτων κλίσεσιν ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων. αὐτὸς οὖν πολυέλεε καὶ φιλάνθρωπε ἐπάκουσον ἡμῶν ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε. ἐξαιρέτως δὲ καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ τῆς πεντηκοστῆς, ἐν ᾗ μετὰ τὸ ἀναληφθῆναι τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεσθῆναι ἐν δεξιᾷ σοῦ τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς, κατέπεμψε τὸ ἅγιον πνεῦμα ἐπὶ τοὺς ἁγίους μαθητὰς καὶ ἀποστόλους αὐτοῦ. ὃ καὶ ἐκάθισεν ἐφ' ἕνα ἕκαστον αὐτῶν. καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες τῆς ἀκενώτου χάριτος αὐτοῦ. καὶ ἐλάλησαν ἑτέραις γλώσσαις τὰ μεγαλεῖά σου, καὶ προεφήτευσαν. νῦν οὖν δεομένων, ἐπάκουσον ἡμῶν, καὶ μνήσθητι ἡμῶν τῶν

ταπει-

Digitized by Google

Ἅπαν γὰρ εὐδίνητον εὔλαλον στόμα.
Ῥητρεύειν οὐ σθένει σε μέλπειν ἀξίως.
Ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς ἅπας σου τὸν τόκον.
Νοεῖν ὅθεν σε συμφρόνως δοξάζομεν.
Υἅδειν ἔοικε τὴν φυσίζωον κόρην.
Μόνη γὰρ ἐκδίνησι κεχρυμμένον λόγον.
Νοσοῦσαν ἀλθαίνοντα τὴν βροτῶν φύσιν.
Ὃς δεξιοῖς κλισμοῖσι τοῦ ἱδρυμένου
Πατρὸς πέπομφε τὴν χάριν τοῦ πνεύματος.
Ὅσοις ἐμπνεύσει ἡ θεόρρυτος χάρις,
Λάμποντες ἀστράπτοντες ἠλλοιωμένοι.
Ὀθνείαν ἀλλοίωσιν ἀρεπεστάτην,
Ἰσοσθενοῦσαν τὴν ἄτμητον εἰδότες,
Σοφὴν τρίφεγγον οὐσίαν δοξάζομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

ΤΟ πανάγιον πνεῦμα τὸ προϊὸν ἐκ τοῦ πατρὸς, καὶ δι' υἱοῦ ἐπιδημῆσαν, τοῖς ἀγραμμάτοις μαθηταῖς, τοὺς σὲ θεὸν ἐπιγνόντας, σῶσον ἁγίασον πάντας. Ἕτερον ὅμοιον.

ΦΩς ὁ πατὴρ, φῶς ὁ λόγος, φῶς καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα, ὅπερ ἐν γλώσσαις πυρίναις, τοῖς ἀποστόλοις ἐπέμφθη, καὶ δι' αὐτοῦ πᾶς ὁ κόσμος φωταγωγεῖται. τριάδα σέβειν ἁγίαν.

Εἰς τοὺς αἴνους ἱστῶμεν στίχους ς'. ἦχος δ'. γίνονται ς'. ἰδιόμ.

ΠΑράδοξα σήμερον, εἶδον τὰ ἔθνη πάντα ἐν πόλει Δαβίδ. ὅτι τὸ πνεῦμα κατῆλθε τὸ ἅγιον, ἐν πυρίναις γλώσσαις, καθὼς ὁ θεηγόρος Λουκᾶς ἀπεφθέγξατο. φησὶ γὰρ συνηγμένων τῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ, ἐγένετο ἦχος καθάπερ φερομένης βιαίας πνοῆς, καὶ ἐπλήρωσε τὸν οἶκον οὗ ἦσαν καθήμενοι, καὶ πάντες ἤρξαντο φθέγγεσθαι, ξένοις ῥήμασι, ξένοις δόγμασι. ξένοις διδάγμασι τῆς ἁγίας τριάδος.

Δίς. ὁ αὐτός.

ΤΟ πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἦν μὲν ἀεὶ, καὶ ἔστι καὶ ἔσται, οὔτε ἀρξάμενον, οὔτε παυσόμενον, ἀλλ' ἀεὶ πατρὶ καὶ υἱῷ συντεταγμένον καὶ συναριθμούμενον. ζωὴ καὶ ζωοποιοῦν, φῶς καὶ φωτὸς χορηγὸν, αὐτάγαθον καὶ πηγὴ ἀγαθότητος. δι' οὗ πατὴρ γνωρίζεται, καὶ υἱὸς δοξάζεται, καὶ παρὰ πάντων γινώσκεται, μία δύναμις, μία σύνταξις, μία προσκύνησις τῆς ἁγίας τριάδος.

Δίς. ὁ αὐτός.

ΤΟ πνεῦμα τὸ ἅγιον, φῶς καὶ ζωὴ καὶ ζῶσα πηγὴ νοερὰ, πνεῦμα σοφίας, πνεῦμα συνέσεως, ἀγαθὸν, εὐθὲς, νοερὸν, ἡγεμονεῦον, καθαῖρον τὰ πταίσματα. θεὸς καὶ θεοποιοῦν, πῦρ ἐκ πυρὸς προϊόν. λαλοῦν, ἐνεργοῦν, διαιροῦν τὰ χαρίσματα, δι' οὗ προφῆται ἅπαντες, καὶ θεοῦ ἀπόστολοι μετὰ μαρτύρων ἐστέφθησαν, ξένον ἄκουσμα, ξένον θέαμα, πῦρ διαιρούμενον, εἰς νομὰς χαρισμάτων.

Δίς. εἶτα δόξα καὶ νῦν ἦχος β'.

ΣΗμερον ἐξεχύθη ἐφ' ἡμᾶς τοῦ πνεύματος ἡ χάρις. σήμερον

τὸ

Digitized by Google

ᾠδὴ η'. ὁ εἱρμός.

Ἄφλεκτος πυρὶ ἐν Σινᾶ προσομιλοῦσα βάτος, θεὸν ἐγνώρισε τῷ βραδυγλώσσῳ καὶ δυσήχῳ Μωσεῖ. καὶ παῖδας ζῆλος θεοῦ τρεῖς ἀμαλάκτους τῷ πυρὶ ὑμνῳδοὺς ἔδειξε. πάντα τὰ ἔργα τὸν κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ζωτικῆς ἐξ ὕψους, βιαίας φερομένης, ἠχητικῶς τοῦ πνεύματος τοῦ παναγίου, ἁλιεῦσι πνοῆς, πυρίνων ἡ διὰ γλωσσῶν, τὰ μεγαλεῖα τοῦ θεοῦ ἐρρητορεύοντο. πάντα τὰ ἔργα τὸν κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὡς μὴ θηγομένῳ προσβαίνοντες ἐν ὄρει, μὴ πεφρικότες πῦρ δειματουμένῳ. δεῦτε καὶ στῶμεν ἐν τῷ ὄρει Σιών, ἐν πόλει ζῶντος θεοῦ πνευματοφόροις μαθηταῖς νῦν συγχορεύοντες. πάντα τὰ ἔργα τὸν κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς. ἄλλος.

Λύει τὰ δεσμὰ καὶ δροσίζει τὴν φλόγα.
Ὁ φωσφοφεγγὴς τῆς θεαρχίας τύπος.
Ὑμνοῦσι παῖδες, εὐλογεῖ δὲ τὸν μόνον,
Σωτῆρα καὶ παντουργὸν ὡς εὐεργέτην.
Ἡ δημιουργηθεῖσα σύμπασα κτίσις.
Μνήμην ὁ Χριστὸς τῶν βροτοσώων ἐπῶν.
Ἀπαρξάμενος θεὶς τοῖς ἀποστόλοις ἔφη.
Τὸ πνεῦμα τάχει γλωσσοπυρσεύτῳ θέᾳ.
Ἔφιζον δ' ἀλογητὸν οἰκουμένῃ.
Ἠλλοτριωμένη δὲ μέλπει σου κτίσις.
Σωτηριωδῶς αὐτοδεσπότου τόν.
Φῶς αὐτολαμπὲς καὶ πορευτικὸν φάσις.
Ὑπάρχον ἦχες ἐμφόρει ἀποστόλοις.
Τιμῶσι ὡς ἄνακτα τοῖς σοῖς ὁπλίταις.
Δεληπτορημένον τε πνεῦμα προσγόνοις.
Ἦσαν προφητῶν πνεῦμα τὲ μορφοῦν στόμα.
Σὺν σωματοειδῶς ὢ μέλον ἐνδημίαν,
Καὶ πνεῦμα κόλπων πατρικῶν προηγμένον.
Ἄκτιστον, συμπλαστουργὸν, σύνθρονον σέβειν.
Ἰεὶς ἐν ἀνθρωπίσκοις πιστοῖς σέβας.

ᾠδὴ θ'. ὁ εἱρμός.

Μὴ τῆς φθορᾶς διαπεῖραν κυοφορήσασα, καὶ παντεχνήμονι λόγῳ σάρκα δανείσασα, μῆτερ ἀπείρανδρε παρθένε θεοτόκε, δοχεῖον τοῦ ἀστέκτου, χωρίον τοῦ ἀπείρου πλαστουργοῦ σου μεγαλύνομεν. Ἐπιπαμφλάζοντος πάλαι πυρίνου ἅρματος, ὁ ζηλωτὴς καὶ πυρίπνους, χαίρων ὀχούμενος, τὴν νῦν ἐκλάμψασαν ἐπίπνοιαν ἐδήλου, ἐξ ὕψους ἀποστόλοις, ὑφ' ἧς καταλαμφθέντες, τὴν τριάδα πᾶσιν ἐγνώρισαν. Νόμου τοῦ φύσεως δίχα ξένον ἠκούετο, τῶν μαθητῶν τῆς μιᾶς γὰρ φωνῆς ἀπηχουμένης, πνεύματος χάριτι ποικίλως ἐνηχοῦντο λαοὶ φυλαὶ καὶ γλῶσσαι τὰ θεῖα μεγαλεῖα τῆς τριάδος γνῶσιν μυούμενοι. ἄλλος.

Χαίροις ἄνασσα μητροπάρθενον κλέος.

Ἀπαν

Digitized by Google

Ρῦσαι τῆ φρενῶν, ῥυσθικὸν παντοκράτορ.

Ορεκτὸν ἀξίωμα τοῖς ἀποστόλοις, Σιωνίταις μέμνησο σὴν παρουσίαν.

Γνώρισμα πνεῦμα παντογενήτου λόγου.

Αἴγλιω ἄπλιω τ' ἐθνῶν πολυσμάτων.

Ωλισα δεικνὺ πυρπνόοις καρδίαις.

Κοντάκιον ἦχος πλαγίου δ'.

Ὅτε καταβὰς τὰς γλώσσας συνέχεε, διεμέριζεν ἔθνη ὁ ὕψιστος, ὅτε τοῦ πυρὸς τὰς γλώσσας διένειμεν, εἰς ἑνότητα πάντας ἐκάλεσε, καὶ συμφώνως δοξάζομεν τὸ πανάγιον πνεῦμα. ὁ οἶκος.

Ταχεῖαν καὶ σταθερὰν δίδου παραμυθίαν τοῖς δούλοις σου Ἰησοῦ, ἐν τῷ ἀκηδιᾶσαι τὰ πνεύματα ἡμῶν, μὴ χωρίζου τῆς ψυχῶν ἡμῶν ἐν θλίψεσι, μὴ μακρύνου τ' φρενῶν ἡμῶν ἐν περιστάσεσιν. ἀλλ' ἀεὶ ἡμᾶς προφθάνε ἐγγισον ἡμῖν ἔγγισον ὁ πανταχοῦ, ὥσπερ καὶ τοῖς ἀποστόλοις σου πάντοτε συνῆς. οὕτω καὶ τοῖς σὲ ποθοῦσιν ἕνωσον σεαυτὸν οἰκτίρμων. ἵνα συνημμένοι ὑμνῶμεν καὶ δοξολογῶμεν, τὸ πανάγιον πνεῦμα.

ᾠδὴ ζ'. ὁ εἱρμός.

Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς ἐμβληθέντες ὅσιοι παῖδες, τὸ πῦρ εἰς δρόσον μετέβαλον διὰ τῆς ὑμνῳδίας, οὕτω βοῶντες. εὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ θεὸς τ' πατέρων ἡμῶν. Ρητορευόντων τὰ θεῖα μεγαλεῖα τῶν ἀποστόλων, τ' πνεύματος ἡ ἐνέργεια, ἐνομίζετο μέθη τοῖς ἀπιστοῦσι, δι' ἧς βίας γνωρίζεται. εἰς θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν. Τὴν ἀδιαίρετον φύσιν ὀρθοδόξως θεολογοῦμεν, θεὸν πατέρα τὸν ἄναρχον, τῆς αὐτῆς ἐξουσίας λόγον καὶ πνεῦμα. εὐλογητὸς εἶ κράζοντες ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν. ἄλλος.

Στήματον ἱδρύσεν δεξαίων μάλος.

Σέβειν τὸ χρυσότευκτον ἄψυχον βρέτας.

Η τοῦ παρακλήτου δὲ φωσφόρος χάρις.

Σεβασμιάζει τοῦ βοᾶν βίας μόνη. Ιουδαῖος ἄναρχος εὐλογητὸς εἶ.

Φωνὴν ἀπορρητόφθεγκτον ἠγνοηκότες.

Βραβεῖον οἰνότευκτον ἄφρονες μάθην.

Ρήσεις ξενηκύθησαν οἱ ἀποστόλων.

Οἱ δ' εὐσεβοῦς δὲ σοι βοῶμεν ἐνθέως.

Νεῦμα τ' σύμπαντος εὐλογητὸς εἶ.

Θέλων καταβροντήσειν ὁ βλέπων ὅπη.

Βυθοὺς Ιωὴλ τ' θεαρχικώτατου.

Οἷς ἐκχεῶ φήσαντος οἷα περ λόγω.

Τοῦ πνεύματός μου συμβοήσαντες φύσις.

Η βιοσοφεγγόφωτος εὐλογητὸς εἶ.

Τριστὴ μὲν ἐμοίρησεν ὁρᾶν τὴν χάριν.

Ὅπως διεσφαλίσθη πρὸς ὑποστάσεις.

Σέβειν ἐν ἁπλότητι τῆς ἐξουσίας.

Αλλ' ἐν μιᾷ νῦν ἡμερῶν τῇ κυρίᾳ. Υἱὸς πατὴρ καὶ πνεῦμα εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ

Digitized by Google

Ἐν γὰρ προσώποις εἶδε τρισὶν οὐσίαν.

Νημερτὲς ἀπερίσπαστον ἀχραντομίαν.

Ἔλαμψε φῶς γὰρ ἡ χάρις τοῦ πνεύματος.

Τελειωθεὶς πάντες τῇ θεαρχικωτάτῃ.

Ὅσοι λαμβάνετε τῆς τρισφεγγοῦς οὐσίας.

Ὑπερφυῶς τελεῖ γὰρ ὡς εὐεργέτης.

Καὶ πυρσολαμπεῖ Χριστὸς εἰς σωτηρίαν.

Ὅλην πορίζων τὴν χάριν τοῦ πνεύματος. ᾠδὴ ε'. ὁ εἱρμός.

ΤΟ διὰ τὸν φόβον σου ληφθὲν κύριε, ἐν γαστρὶ τῶν προφητῶν, καὶ κυηθὲν ἐπὶ τῆς γῆς, πνεῦμα σωτηρίας, ἀποστολικὰς καρδίας κτίζει καθαράς, ἐν τοῖς πιστοῖς δὲ θεὶς ἐγκαινίζεται φῶς γὰρ καὶ εἰρήνη, διότι τὰ σὰ προστάγματα. Ἡ ἐπιφοιτήσασα ἰσχὺς σήμερον, αὕτη πνεῦμα ἀγαθόν, πνεῦμα σοφίας θεοῦ, πνεῦμα ἐκ πατρὸς ἐκπορευθέν, καὶ δι' υἱοῦ πιστοῖς ἡμῖν πεφηνός, μεταδοτικὸν ἐν οἷς κατοικίζεται φύσει, τῆς, ἐν ᾗ κατοπτεύεται ἁγιότητος. ἄλλος.

ΑΥτήριον κάθαρσιν ἀμπλακημάτων.

Πυρίπνοον δέξασθαι πνεύματος δρόσον.

Ὦ τέκνα φωτόμορφα τῆς ἐκκλησίας.

Νῦν ἐκ Σιὼν γὰρ ἐξελήλυθε νόμος.

Ἡ γλωσσοπυρσόμορφος πνεύματος χάρις.

Καθώσπερ εὐδόκησεν αὐτεξουσίως.

Ἀδιάσπαστον κάτεισι πνεῦμα πατρόθεν.

Σοφίζον ἐν γλώσσῃ τοὺς ἀποστόλους.

Ἐπισφραγίζον τὸν φερέζωον λόγον.

Παρθενικῆς ξύμμορφον ὡς σωτὴρ ἔφη.

Ἴσχε τὰς φρένας μὲν ἐξ ἁμαρτίας.

Χ' αὐτὸ κατισκίαζε τοὺς ἀποστόλους.

Θεὸς λόγος πάντευχος ἄχραντον δόμον.

Ὁμοθρόνου δὲ καὶ συνουσιωμένου.

Νῦν ἐγκατοικίζεται πνεύματος φάος. ᾠδὴ ς'. ὁ εἱρμός.

ΝΑυτιῶν τῷ σάλῳ τῶν βιωτικῶν μολυσμάτων, συμπλόοις πεπτώμενος ἁμαρτίαις, καὶ ψυχοφθόρῳ θηρὶ προσριπτόμενος, ὡς ὁ Ἰωνᾶς Χριστὲ βοῶ σοι, ἐκ θανατηφόρου με βυθοῦ ἀνάγαγε. Ἐκ τοῦ πνεύματός σου, σάρκα ἐπὶ πᾶσιν, ὡς εἶπας, πλουσίως ἐξέχεας, καὶ ἐπληρώθη τῆς σῆς ἡ σύμπασα γνώσεως κύριε. ὅτι ὁμοπατρὸς υἱὸς ἀρρήτως ἔφυς, καὶ τὸ πνεῦμα ἀμερίστως πρόεισιν. ἄλλος.

ΙΛασμὸς ἡμῖν Χριστὲ καὶ σωτηρία.

Ὁ δεσπότης ἔλαμψας ἐκ τῆς παρθένου.

Ἰν' ὡς προφήτην θηρὸς ἐκ θαλαττίου.

Στέρνων Ἰωνᾶν τῆς φθορᾶς διαρρύσῃς.

Ὅλον τὸν Ἀδὰμ συντριβῇ πεπτωκότα.

Ἱμερτὸν ἡμῖν δὲ θεὶς ἐν τοῖς ἐσχάτοις.

Αἰωνίως ἔξωσε πνεῦμα χαριτίσαι.

Παρθοσεβλήτως πάντα τε ξυνημμένον.

Ὕλης ἀπεχθοῦς καυστικὸν μολυσμάτων,

Ῥύπου

Ἄλλος.

Ἔρρηξε γαστρὸς ἡ τεκνουμένης παῖδας.
Ὕβριν τε δυσκάθεκτον δ' ἀτεκνουμένης.
Μόνη προσευχῇ τῆς προφήτιδος πάλαι.
Ἄννης φερούσης πνεῦμα συντετριμμένον.
Πρὸς τὸν δυνάστην καὶ θεὸν τῶν γνώσεων.
Ἄληπτος ἐστὶν ἡ θεαρχικωτάτη.
Ῥήτρας γὰρ ἐξέφηνε τοῖς ἀγραμμάτοις.
Ἁλιεῦσι σοφιστὰς συστομίζοντας λόγῳ.
Καὶ τῆς βαθείας νυκτὸς ἐξερρυμένους.
Λαοὺς ἀπείρους ἀστραπῇ τοῦ πνεύματος.
Ἦν ἐκ πορευτὸν ἐξ ἀγεννήτου φάους.
Τὸ παντοσθενουργόφωτον ἄφθιτον σέλας.
Οὗ τὴν δι' υἱοῦ πατρικῆς ἐξουσίας.
Νῦν ἐμφανίζει συμφυῆ φρυκτωρίαν.
Πυρώδης ἦχος ἐν Σιὼν τοῖς ἔθνεσιν.

Κάθ. ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν μεθέορτον πιστοὶ, καὶ τελευταίαν ἑορτὴν. ἑορτάσωμεν φαιδρῶς. αὕτη ἐστὶ πεντηκοστὴ, ἐπαγγελίας συμπλήρωσις καὶ προθεσμίας. ἐν ταύτῃ γὰρ τὸ πῦρ τοῦ παρακλήτου, κατέβη ἐπὶ γῆς ὡς περ ἐν εἴδει γλωσσῶν, καὶ μαθητὰς ἐφώτισε καὶ τούτους οὐρανομύστας ἀνέδειξε. τὸ φῶς ἐπέστη τοῦ παρακλήτου, καὶ τὸν κόσμον ἐφώτισε.

Δόξα καὶ νῦν τὸ αὐτό. ᾠδὴ δ'. ὁ εἱρμός.

Κατανοῶν ὁ προφήτης, τὴν ἐπ' ἐσχάτων σου Χριστὲ ἔλευσιν ἀνεβόα· τὴν σὴν εἰσακήκοα κύριε δυναστείαν, ὅτι πάντας τοῦ σῶσαι τοὺς χριστούς σου ἐλήλυθας. Οὗ προφήταις λαλήσας, καὶ διὰ νόμου κηρυχθεὶς. πρώην τοῖς ἀτελέσι, θεὸς ἀληθὴς ὁ παράκλητος, τοῖς τοῦ λόγου ὑπηρέταις, καὶ μάρτυσι γνωρίζεται σήμερον, Σῆμα θεότητος φέρων τοῖς ἀποστόλοις ἐν πυρὶ, πνεῦμα κατεμερίσθη, καὶ ξέναις ἐν γλώσσαις ἐνέφηνεν, ὡς πατρόθεν θεῖον σθένος. ἐρχόμενον ἐστιν αὐτοκέλευθον. ἄλλος.

Ἄναξ ἀνάκτων οἷος ἐξ οἵου μόνος,
Λόγος προελθὼν πατρὸς ἐξ ἀναιτίου.
Ἰσοσθενές σου πνεῦμα τοῖς ἀποστόλοις.
Νημερτὲς ἐξέπεμψεν ὡς εὐεργέτης.
Ἄδουσι δόξα τῷ κράτει σου κύριε.
Λουτρὸν τὸ θεῖον τῆς πάλιν γενεσιουργοῦ.
Λόγῳ κεράννυς συντεθειμένη φύσις.
Ὀμβροβλυτεῖς μοι ῥεῖθρον ἐξ ἀχηράτου.
Νενυγμένης σου πλευρᾶς ὦ θεοῦ λόγε,
Ἐπισφραγίζων τῇ ζέσει τοῦ πνεύματος.
Κάμπτει τὰ πάντα τῷ παρακλήτῳ γόνυ.
Γόνῳ τε πατρὸς, πατρὶ συμφυεστάτῳ.

Τὸ πᾶσα πνοὴ εὐαγγέλιον ἑωθινὸν θ΄. Θ ὕσης ὀψίας ἔως. τὸ Α νῦν νικατεῖτε κεκράτηται. ζήτει φησί. Ἀνάστασιν Χριστοῦ οὐ λέγομεν, ἀλλ' εὐθὺς τὸ ν΄. Οἱ κανόνες ὁ μὲν βαρὺς προσ. ή. ὁ δὲ δ΄. τροπ. ς΄. μετὰ τὸ δόξα κὴ νῦν. Ο κανὼν ἦχος βαρύς, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς Πεντηκοστὴν ἑορτάζομεν. ποίημα Κοσμᾶ μοναχοῦ. ᾠδὴ α΄. ἦχος βαρύς. ὁ εἱρμός.

ΠΟντῳ ἐκάλυψε Φαραὼ σὺν ἅρμασιν, ὁ συντρίβων πολέμους ἐν ὑψηλῷ βραχίονι. ᾄσωμεν αὐτῷ. ὅτι δεδόξασται. Εργῳ ὡς πάλαι τοῖς μαθηταῖς ἐπηγγείλω τὸ παράκλητον πνεῦμα ἐξαποστείλας Χριστέ. ἔλαμψας τῷ κόσμῳ φῶς φιλάνθρωπε. Νόμῳ τὸ πάλαι προκηρυχθὲν καὶ προφήταις ἐπληρώθη τοῦ θείου πνεύματος σήμερον. πᾶσι γὰρ πιστοῖς χάρις ἐκκέχυται.

Ετερος κανὼν Ιαμβικός, ποίημα Ιωάννου τοῦ Ἀρκλᾶ. οὗ ἡ ἀκροστιχὶς διὰ στίχων Ηρωελεγίων.

Θ Ειογενὲς λόγε πνεῦμα παράκλητον πάλιν ἄλλον.
Ἐκ γενέτου κόλπων ἦκας ἐπιχθονίοις,
Οἷα πυρὸς γλώσσῃσι φέρων θεότητος αὔλου.
Σῆμα τεῆς φύτλης κὴ χάριν ὑμνοπόλοιο.

ᾠδὴ α΄. ἦχος δ΄. ὁ εἱρμός.

Θ Εἴῳ καλυφθεὶς ὁ βραδύγλωσσος γνόφῳ.
Ερητόρευσε τὸν θεόγραφον νόμον.
Ιλὺν γὰρ ἐκτινάξας ὄμματος νόου.
Ορᾷ τὸν ὄντα κὴ μυεῖται πνεύματος.
Γνῶσιν γεραίρων ἐνθέοις τοῖς ᾄσμασιν.

Ε φη τὸ σεπτὸν κὴ σεβάσμιον στόμα.
Νοσφισμὸς ὑμῖν οὐ προσέσεται φίλοις.
Εγὼ γὰρ εἰς πατρῷον ὕψιστον θρόνον.
Συνεδριάζων ἐκχεῶ τοῦ πνεύματος,
Λάμψαι ποθοῦσι τὴν χάριν τὴν ἄφθονον.

Ο ρος βεβαιωτὸς ἀτρεκέστατος λόγος,
Γαληνόμορφον ἐκτελεῖ τὴν καρδίαν.
Εργον γὰρ ἐκπεράνας εὐφρανεῖ φίλοις.
Πνοῇ βιαίᾳ καὶ πυρὸς γλωττίσμασι.
Νείμας τὸ πνεῦμα Χριστὸς ὡς ὑπέσχετο.

ᾠδὴ γ΄. ὁ εἱρμός.

ΤΗν ἐξ ὕψους δύναμιν τοῖς μαθηταῖς Χριστέ, ἕως ἂν ἐνδύσησθε. ἔφης καθίσατε ἐν Ιερουσαλήμ. ἐγὼ δὲ ὡς ἐμὲ παράκλητον ἄλλον, πνεῦμα τὸ ἐμόν τε κὴ πατρὸς ἀποστελῶ, ἐν ᾧ στερεωθήσεσθε. Η τοῦ θείου πνεύματος ἐπιδημήσασα δύναμις τὴν μερισθεῖσαν πάλαι φωνὴν, κακῶς ὁμονοησάντων, εἰς μίαν ἁρμονίαν, θείως συνῆψε γνώσει συνετίζουσα πιστοὺς τῆς τριάδος, ἐν ᾗ στερεώθημεν.

ἄλλος.

Digitized by Google

σιν. Τὴν δὲ πεντηκοστὴν ἑόρταζον εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἐν τῇ ἐρήμῳ κακοπαθείας αὐτῶν, καὶ ὅπως διὰ πολλῶν θλίψεων εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας εἰσήχθησαν. τότε γὰρ καὶ καρποῦ καὶ σίτου, καὶ οἴνου ἀπήλαυσαν, καὶ δηλοῦσι τὴν ἡμετέραν ἐξ ἀπάτης κάκωσιν, καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν εἰσέλευσιν. τότε γὰρ καὶ ἡμεῖς τοῦ δεσποτικοῦ μεταλαμβάνομεν σώματος, καὶ αἵματος. οἱ μὲν οὖν διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν λέγουσι τὴν παρ᾽ ἑβραίοις πεντηκοστὴν ἑορτάζεσθαι. Οἱ δὲ εἰς τιμὴν ὥς φασι τῶν πεντήκοντα ἡμερῶν. ἃς νηστεύσας ὁ Μωϋσῆς τὸν θεόγραφον νόμον ἐδέξατο, ἐν ταύταις μεμνημένοις, καὶ τῆς μοσχοθυσίας, καὶ τῶν ἄλλων, ἅπερ ὅτε Μωϋσῆς ἀνιὼν ἐν τῷ ὄρει, καὶ κατιὼν διεπράξατο. ἑτέροις ἔδοξε τὴν πεντηκοστὴν παρ᾽ ἑβραίοις ἐπινοηθῆναι, διὰ τὴν τοῦ ἑπτὰ τιμήν, ὡς εἴρηται. αὐτὸς γὰρ ἐφ᾽ ἑαυτὸν συντιθέμενος ποιεῖ τὰ πεντήκοντα. μιᾶς δὲ οὔσης ἡμέρας. ἡ τιμὴ αὐτοῖς οὐκ ἐν ἡμέραις δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ εἰς ἐνιαυτοὺς φθάνουσα. ἐξ ὧν καὶ τὸν παρ᾽ ἐκείνοις Ἰοβηλαῖον γινώσκουσιν, ἑπταπλασιαζομένων γὰρ τῶν ἑπτὰ, οὗτος γίνεται, ὅτε καὶ τὴν γῆν ἄσπορον ἀφιᾶσι καὶ ζώοις παρέχουσιν ἄνεσιν, καὶ τοῖς θνητοῖς τῶν δούλων ἀναχωρεῖν ἐπιτρέπουσι. Τρίτη δὲ ἑορτὴ ἡ σκηνοπηγία ἑορταζομένη μετὰ τὴν συγκομιδὴν τῶν καρπῶν, μετὰ πέντε δηλονότι μῆνας τῆς ἑορτῆς τοῦ πάσχα. ἐτελεῖτο δὲ αὕτη εἰς μνήμην τῆς ἡμέρας, καθ᾽ ἣν Μωϋσῆς πρῶτον ἔπηξε τὴν ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ ὁραθεῖσαν καὶ διὰ νεφέλης καὶ κατασκιασθεῖσαν, ὑπὸ τοῦ ἀρχιτέκτονος Βεσελεὴλ σκηνήν. σκηνὰς γὰρ καὶ οὗτοι διαπεπλόμενοι, τὴν αὐτὴν ἐπιτελοῦσιν ἑορτήν, καὶ ἐν ἀγροῖς διάγοντες, καὶ ἀχαριστοῦντες θεῷ τοὺς καρποὺς τῶν ἰδίων συνεκόμιζον πόνων. ἐν ταύτῃ δοκεῖ καὶ Δαβὶδ τοὺς ὑπὲρ τῶν ληνῶν ἐπιγράφειν ψαλμούς. Τύπος δὲ ἦν αὕτη τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως. ὅτι διαλυθέντων τῶν σωματικῶν ἡμῶν σκηνῶν, καὶ αὖθις συμπηγνυμένων, τῶν ἰδίων πονημάτων τοὺς καρποὺς ἀπολαύσομεν πανηγυρίζοντες ἐν ταῖς αἰωνίοις σκηναῖς. Χρὴ δὲ εἰδέναι, ὡς κατ᾽ αὐτὴν τὴν ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς τελουμένης τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον τοῖς μαθηταῖς ἐπεδήμησεν. ἐπεὶ δὲ τοῖς ἁγίοις ἔδοξε μερίσαι τὰς ἑορτὰς διὰ τὸ μεγαλεῖον τοῦ παναγίου καὶ ζωοποιοῦ πνεύματος, ὅτι ἕν ἐστι τῆς ἁγίας καὶ ζωαρχικῆς τριάδος. ἰδοὺ καὶ ἡμεῖς εἰς αὔριον, ὅπως τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπεδήμησε λέξομεν. ταῖς τῶν ἁγίων ἀποστόλων πρεσβείαις Χριστὲ ὁ θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. ἀμήν.

Οἱ ἀναβαθμοί. ἦχος δʹ. ἀντίφωνον αʹ. ζήτει ὀκτ. σέ. προκείμ. ἦχος δʹ. Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ κύριε. στίχος. Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. ἐνώτισαι τὴν.

Digitized by Google

ψυχὰς ἡμῶν.

...νε, τῷ πατρὶ, καὶ τῷ υἱῷ συμπαρακλήτῳ δόξα σοι.

Δόξα καὶ νῦν ἦχος β΄.

Ετέχθης ὡς αὐτὸς ἠθέλησας, ἐφάνης ὡς αὐτὸς ηὐδόκησας, ἔπαθες σαρκὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐκ νεκρῶν ἀνέστης πατήσας τὸν θάνατον, ἀνελήφθης ἐν δόξῃ ὁ τὰ σύμπαντα πληρῶν, καὶ ἀπέστειλας ἡμῖν πνεῦμα θεῖον τοῦ ἀνυμνεῖν καὶ δοξάζειν σου τὴν θεότητα.

Τὸ προσόμοιον ἦχος πλάγιος δ΄.

Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς ἁλιεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τὸ ἀπόδειπνον. καὶ ἀπὸ τοῦ ν΄. κανὼν ἀναστάσιμος ἦχος βαρύς. Κ**έκριται τοῦ θανάτου.** ζήτει εἰς τὴν ὀκτώηχον φ. σκδ΄. ἀπὸ ς΄. προσόμ. ἀναστάσιμον. Κ**ατέλυσας τῷ σταυρῷ σου τὸν θάνατον.** ζήτει φ. σκι. μετὰ τὸν κανόνα τὸ τριώδιον. τὸ προσόμ. Ε**ὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ πανσόφους.** καὶ ἀπόλ.

Εἰς τὸν ὄρθρον, εἰς τὸ Θεὸς κύριος τὸ προσόμ. Εὐλογητὸς γ΄. στιχολογοῦμεν ἀντίφωνα γ΄. τὸ α΄. Ε**λέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.**

ψαλ. ν΄. φ. λδ΄. τὸ β΄. Κ**ύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς.** ψαλ. ρμβ. φ. ρθ. γ΄. οἱ αἶνοι. Α**ἰνεῖτε τὸν κύριον.** ... φ. ... ἡ ὑπακοή. ἦχος πλάγιος β΄.

Η Πηγὴ τῶν δακρύων ἐξέλιπεν, ἀλλ' ὄμβρον ἐλέους ὑπερέχου...

...μαι, ὁ τὴν πρώην ποτὲ μητέρα ἀναδείξας, Χριστὲ ὁ Θεὸς καὶ σωτήρ μου.

Κάθισμα ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Η Τοῦ πνεύματος πηγὴ, ἐπιδημοῦσα τοῖς ἐν γῇ, εἰς πυρφόροις ποταμοῖς, μεριζομένη νοητῶς, τοὺς ἀποστόλους ἐδρόσιζε φωταγωγοῦσα, καὶ γέγονεν αὐτοῖς νέφος δροσῶδες τὸ πῦρ, φωτίζουσα αὐτοὺς καὶ ὑετίζουσα φλὸξ, δι' ὧν ἡμεῖς ἐλάβομεν τὴν χάριν διὰ πυρός τε καὶ ὕδατος, τὸ φῶς ἐπέστη τοῦ παρακλήτου, καὶ τὸν κόσμον ἐφώτισε.

Η ἀνάγνωσις. Δέσποτα εὐλόγησον.

ΤΗΙ αὐτῇ ἡμέρᾳ κυριακῇ ὀγδόῃ ἀπὸ τοῦ πάσχα τὴν ἁγίαν πεντηκοστὴν ἑορτάζομεν, καὶ ταύτην δὲ ἀπὸ τῶν ἑβραϊκῶν παρειλήφαμεν βιβλίων. ὥσπερ γὰρ ἐκεῖνοι τὴν παρ' αὐτοῖς πεντηκοστὴν ἑορτάζουσι τιμῶντες τὸν ἕβδομον ἀριθμὸν, καὶ ὅτι μετὰ τὸ πάσχα πεντήκοντα ἡμέρας διαβιβάσαντες, τὸν νόμον ἔλαβον. οὕτω καὶ ἡμεῖς πεντήκοντα ἡμέρας ἑορτάζοντες τὸ πανάγιον πνεῦμα λαμβάνομεν, νομοθετοῦν καὶ ὁδηγοῦν εἰς πᾶσαν ἀλήθειαν, καὶ τὰ ἀρέσκοντα τῷ Θεῷ διατατόμενον. Ἰστέον δὲ ὡς παρ' ἑβραίοις τρεῖς ἦσαν ἑορταί. τὸ πάσχα. ἡ πεντηκοστὴ. καὶ ἡ σκηνοπηγία. τὸ μὲν οὖν πάσχα εἰς ἀνάμνησιν ἐποίουν τῆς διαβάσεως τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης. τὸ γὰρ πάσχα διάβασις ἑρμηνεύεται. ἐδήλου δὲ ἡ τοιαύτη ἑορτὴ, τὴν ἡμετέραν ἀπὸ τῆς σκοτεινῆς ἁμαρτίας πρὸς τὸν παράδεισον αὖθις διάβασιν καὶ ἐπάνοδον.

Digitized by Google

καὶ ἐλαίου. καὶ ἀνταποδώσω ὑμῖν ἀντὶ τῶν ἐτῶν ὧν κατέφαγεν ἡ ἀκρὶς καὶ ὁ βροῦχος καὶ ἡ ἐρυσίβη καὶ ἡ κάμπη, ἡ δύναμίς μου μεγάλη, ἣν ἐξαπέστειλα εἰς ὑμᾶς. καὶ φάγεσθε ἐσθίοντες καὶ ἐμπλησθήσεσθε, καὶ αἰνέσετε τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν, ἃ ἐποίησε μεθ' ὑμῶν εἰς θαυμάσια. καὶ οὐ μὴ καταισχυνθῇ ὁ λαός μου εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐν μέσῳ τοῦ Ισραὴλ ἐγώ εἰμι, καὶ ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι πλὴν ἐμοῦ. καὶ οὐ μὴ καταισχυνθῶσιν ἔτι ὁ λαός μου εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ ἔσται μετὰ ταῦτα, καὶ ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα, καὶ προφητεύσουσιν, οἱ υἱοὶ ὑμῶν, καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐνύπνια ἐνυπνιασθήσονται, καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὁράσεις ὄψονται. καὶ ἐπὶ τοὺς δούλους μου, καὶ ἐπὶ τὰς δούλας ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου. καὶ δώσω τέρατα ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς αἷμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ. ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς σκότος, καὶ ἡ σελήνη εἰς αἷμα πρὶν ἐλθεῖν τὴν ἡμέραν κυρίου τὴν μεγάλην, καὶ ἐπιφανῆ, καὶ ἔσται πᾶς ὃς ἂν ἐπικαλέσηται τὸ ὄνομα κυρίου, σωθήσεται.

Τὸ γ'. προφητείας Ιεζεκιὴλ τὸ ἀνάγνωσμα. κεφ. λς'.

ΤΑδε λέγει κύριος λήψομαι ὑμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν, καὶ ἀθροίσω ὑμᾶς ἐκ πασῶν τῶν γαιῶν, καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν ὑμῶν, καὶ ῥανῶ ἐφ' ὑμᾶς καθαρὸν ὕδωρ, καὶ καθαρισθήσεσθε ἀπὸ πασῶν τῶν ἀκαθαρσιῶν ὑμῶν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν εἰδώλων ὑμῶν. καὶ καθαριῶ ὑμᾶς, καὶ δώσω ὑμῖν καρδίαν καινὴν, καὶ πνεῦμα καινὸν δώσω ἐν ὑμῖν, καὶ ἀφελῶ τὴν καρδίαν τὴν λιθίνην ἐκ τῆς σαρκὸς ὑμῶν, καὶ δώσω ὑμῖν καρδίαν σαρκίνην, καὶ τὸ πνεῦμά μου δώσω ἐν ὑμῖν καὶ ποιήσω ἵνα ἐν τοῖς δικαιώμασί μου πορεύησθε καὶ τὰ κρίματά μου φυλάξησθε, καὶ ποιήσητε. καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς ἔδωκα τοῖς πατράσιν ὑμῶν, καὶ ἔσεσθέ μοι εἰς λαόν, κἀγὼ ἔσομαι ὑμῖν εἰς θεόν.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ ἦχος α'.

ΠΕντηκοστὴν ἑορτάζομεν, καὶ πνεύματος ἐπιδημίαν, ἐπαγγελίας καὶ ἐλπίδος συμπλήρωσιν, καὶ τὸ μυστήριον ὅσον, ὡς μέγα τε καὶ σεβάσμιον. διὸ βοῶμέν σοι δημιουργὲ τοῦ παντὸς κύριε δόξα σοι. στίχος α'. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ θεὸς, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

ΓΛώσσαις ἀλλοδαπῶν ἐκαινούργησας Χριστὲ τοὺς σοὺς μαθητάς. ἵνα δι' αὐτῶν σε κηρύξωσι τὸν ἀθάνατον λόγον, καὶ θεὸν, τὸν παρέχοντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος. στίχος β'. Μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον.

ΠΑντα χορηγεῖ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον βρύει προφητείας, ἱερέας τελειοῖ, ἀγραμμάτους σοφίαν ἐδίδαξεν. ὅλον συγκροτεῖ τὸν θεσμὸν τῆς ἐκκλησίας, ὁμοούσιε καὶ ὁμόθρο-

Digitized by Google

τοῖς δὲ πιστοῖς προξενοῦν σωτηρίας· οὗ τῆς ἐλλάμψεως, καὶ ἡμᾶς ἀξίωσον δεόμεθα φιλάνθρωπε.

Τὸ γ΄. δίς.

Βασιλεῦ οὐράνιε, παράκλητε τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας· ὁ πανταχοῦ παρὼν, καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς χορηγὸς ἐλθὲ, καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλῖδος καὶ σῶσον ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα καὶ νῦν πλαγ. β΄.

Ὁ Παράκλητος ὥσπερ βρέφος τοῖς σοῖς ἀποστόλοις ἐπιφοιτήσας, ποταμοῖς ναμάτων ζωηρρύτων τῆς αὐτῶν κοιλίας ἐξέβλυσεν, ἐξ ὧν ποτισθεῖσα ἡ οἰκουμένη θεογνωσίαν ἐβλάστησεν· ὅθεν σύμπασα γλῶσσα ἐξομολογουμένη, γόνυ κάμπτει σοι σὺν πατρὶ καὶ ἁγίῳ πνεύματι.

Εἶτα εἴσοδος. τὸ φῶς ἱλαρόν, τὸ προκείμ. τῆς ἡμέρας. καὶ τὰ ἀναγνώσματα γ΄. τὸ α΄. Ἀριθμῶν τὸ ἀνάγνωσμα· κεφ. ια΄.

Εἶπε κύριος πρὸς Μωϋσῆν. συνάγαγέ μοι ἑβδομήκοντα ἄνδρας ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων Ἰσραήλ. οὓς αὐτὸς σὺ οἶδας, ὅτι οὗτοί εἰσι πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ καὶ γραμματεῖς αὐτῶν. καὶ ἄξεις αὐτοὺς πρὸς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ στήσονται ἐκεῖ μετὰ σοῦ. καὶ καταβήσομαι καὶ λαλήσω ἐκεῖ μετὰ σοῦ, καὶ ἀφελῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἐπὶ σοὶ, καὶ ἐπιθήσω ἐπ' αὐτούς. καὶ συναντιλήψομαι μετὰ σοῦ τὴν ὁρμὴν τοῦ λαοῦ, καὶ οὐκ οἴσεις αὐτοὺς σὺ μόνος. καὶ συνήγαγε Μωϋσῆς ἑβδομήκοντα ἄνδρας ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ, καὶ ἔστησεν αὐτοὺς κύκλῳ τῆς σκηνῆς. καὶ κατέβη κύριος ἐν νεφέλῃ, καὶ ἐλάλησε πρὸς Μωϋσῆν. καὶ παρείλατο ἀπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἐπ' αὐτῷ, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τοὺς ἑβδομήκοντα ἄνδρας τοὺς πρεσβυτέρους. ὡς δὲ ἐπανεπαύσατο πνεῦμα ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἐπροφήτευσαν, καὶ οὐκ ἔτι προσέθεντο. καὶ κατελείφθησαν δύο ἄνδρες ἐν τῇ παρεμβολῇ, ὄνομα τῷ ἑνὶ Ἐλδὰδ, καὶ ὄνομα τῷ δευτέρῳ Μωδάδ, καὶ ἐπανεπαύσατο ἐπ' αὐτοῖς πνεῦμα. καὶ οὗτοι ἦσαν τῶν καταγεγραμμένων, καὶ οὐκ ἦλθον εἰς τὴν σκηνήν. καὶ ἐπροφήτευσαν ἐν τῇ παρεμβολῇ. καὶ προσδραμὼν ὁ νεανίσκος ἀπήγγειλε τῷ Μωϋσῇ. καὶ εἶπεν αὐτῷ, λέγων. Ἐλδὰδ, καὶ Μωδὰδ προφητεύουσιν ἐν τῇ παρεμβολῇ. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ ὁ παρεστηκὼς Μωϋσῇ ὁ ἐκλεκτὸς εἶπε. Κύριε Μωϋσῆ κώλυσον αὐτούς. καὶ εἶπεν αὐτῷ Μωϋσῆς· μὴ ζηλοῖς ἐμέ; καὶ τίς δῴη πάντα τὸν λαὸν κυρίου προφήτας, ὅταν δῷ κύριος τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐπ' αὐτούς;

Τὸ β΄. προφητείας Ἰωήλ. τὸ ἀνάγνωσμα· κεφ. β΄.

Τάδε λέγει κύριος· τὰ τέκνα Σιὼν χαίρετε καὶ εὐφραίνεσθε ἐπὶ τῷ κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν, διότι ἔδωκεν ὑμῖν τὰ βρώματα εἰς δικαιοσύνην, καὶ βρέξει ὑμῖν ὑετὸν πρώϊμον καὶ ὄψιμον, καθὼς ἔμπροσθεν, καὶ πλησθήσονται αἱ ἅλωνες σίτου, καὶ ὑπερχυθήσονται αἱ ληνοὶ οἴνου

καὶ

Digitized by Google

[illegible], αἰχμαλώτοις ῥῦσαι, χηρῶν προΐστασθαι. ὀρφανῶν ὑπερασπίσαι. μνήσθητι κύριε τῶν ἡμετέρων γονέων, καὶ ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν καὶ γνωστῶν, καὶ πάντων τῶν χριστιανῶν. μνήσθητι κύριε τοῦ πνευματικοῦ μου πατρὸς καὶ διδασκάλου, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἀδελφότητος ἡμῶν. μνήσθητι κύριε τῶν μισούντων καὶ ἀγαπώντων ἡμᾶς. μνήσθητι κύριε τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις καὶ ἁμαρτωλοῖς εὔχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν, καὶ τὸ συμφέρον ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν οἰκονόμησον. μνήσθητι κύριε τῶν διακονούντων καὶ διακονησάντων ἡμῖν, καὶ συγχώρησον αὐτοῖς πάντα τὰ πλημμελήματα αὐτῶν, ἑκούσιά τε καὶ ἀκούσια. μνήσθητι κύριε τῶν καρποφορούντων, καὶ καλλιεργούντων ἐν ταῖς ἁγίαις σου ἐκκλησίαις, καὶ μεμνημένων τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν πενήτων. μνήσθητι κύριε τῆς ἁγίας σου καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας, τῶν ἱερέων, τῶν βασιλέων, τοῦ στρατοῦ καὶ παντὸς τοῦ χριστιανικωτάτου λαοῦ. μνήσθητι κύριε τῶν ἐξορίαις, καὶ μετάλλοις, καὶ φυλακαῖς καὶ πάσῃ θλίψει κεκακωμένων. μνήσθητι κύριε τῶν ἐν ὄρεσι καὶ σπηλαίοις, καὶ ταῖς ὀπαῖς τῆς γῆς κακουχουμένων, καὶ ἐλέησον αὐτούς, καὶ ἡμᾶς διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον. μνήσθητι κύριε τῶν ἐν μακαρίᾳ τῇ μνήμῃ κοιμηθέντων πατέρων, καὶ ἀνάπαυσον αὐτούς, ὅπου ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου κύριε, ἔνθα οἱ δίκαιοι ἐπαναπαύονται [illegible] χαρᾶς, καὶ ἱκεσίαις τῆς παναχράντου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ πάντων τῶν ἁγίων σου. καὶ βοήθησον, καὶ ὁδήγησον ἡμᾶς εἰς τὸν φόβον σου καὶ εἰς τὸν πόθον σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν σκανδάλων καὶ παγίδων τοῦ πονηροῦ, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

Τέλος τῆς ἀκολουθίας τῶν κοιμηθέντων.

Τῷ σαββάτῳ ἑσπέρας τῆς ἁγίας πεντηκοστῆς, οὐ στιχολογοῦμεν τὸ Μακάριος ἀνήρ. ἀλλὰ μετὰ τὸ Εὐλόγει ἡ ψυχή μου καὶ τὴν συναπτὴν, τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ί. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ, ἦχος πλ. β΄. Τὸ [illegible].

Ἀγνοοῦντα τὰ ἔθνη κύριε, τὴν τοῦ παναγίου πνεύματος, ἐν τοῖς ἀποστόλοις σου γενομένην δύναμιν. τὴν ἐναλλαγὴν τῶν γλωσσῶν, μέθην εἶναι ἐνόμιζον. ἡμεῖς δὲ οἱ στηριχθέντες δι᾽ αὐτῶν, ἀπαύστως οὕτω λέγομεν. τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον, μὴ ἀντανέλῃς ἀφ᾽ ἡμῶν δέσποτα φιλάνθρωπε.

Τὸ [illegible].

Κύριε τοῦ ἁγίου πνεύματος ἡ ἐπιφοίτησις τοὺς ἀποστόλους ἐμφορήσασα, ἐν ἑτέραις γλώσσαις λαλεῖν παρεσκεύασεν. ὅθεν τὸ παράδοξον, τοῖς μὲν ἀπίστοις μέθη ἐνομίζετο.

Digitized by Google

ταῖς τρισσοφαέσιν ἰδιώμασιν. καὶ νῦν. Ὑπὲρ νοῦν ὁ τόκος σου. τίκτεις γὰρ τὸν προόντα, καὶ γαλουχεῖς ἀφράστως τὸν τροφοδότην τοῦ κόσμου, ἀγκαλίζῃς τὸν τοῦ παντὸς συνοχέα, Χριστὸν τὸν λυτρωτὴν ἡμῶν. πανάμωμε.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων ἐξουσιάζων ὡς Θεός, ἀνάπαυσον τοὺς σοὺς δούλους ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν. εἰ γὰρ καὶ ἥμαρτον σῶτερ, ἀλλ' οὐκ ἀπέστησαν ἐκ σοῦ.

Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ ἦχος πλ. α΄. δ΄. ἐγράφησαν εἰς τὸν ἑσπερινόν. Τὸν ἀπ' αἰῶνος σήμερον. καὶ τὰ ὅμοια τούτων, γίνονται δ΄. δόξα καὶ νῦν δ΄. ἐκ τῶν αὐτῶν. καὶ μετὰ τὸ δόξα ἐν ὑψίστοις στιχηρὰ ἦχος πλ. α΄. ἰδ΄. Ἰωάννου μοναχοῦ.

Ἀμέτρητος ὑπάρχει τοῖς ἀσώτως βιοῦσιν ἡ κόλασις, βρυγμὸς ὀδόντων, καὶ κλαυθμὸς ἀπαράκλητος. σκότος ἀφεγγὲς, καὶ σκότος ἐξώτερον, καὶ σκώληξ ἀκοίμητος, δάκρυα ἀνενέργητα, καὶ κριτὴς ἀσυμπάθητος, διὰ τοῦτο πρὸ τέλους βοήσωμεν λέγοντες, δέσποτα Χριστέ, οὓς ἐξελέξω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν σου ἀνάπαυσον. στίχος. Χρηστότητα ἐποίησας κύριε μετὰ τῶν δούλων σου κατὰ τὸν λόγον σου.

Ἐβρόντησεν ἡ σάλπιγξ, ὡς ἐξ ὕπνου νεκροὶ ἐξανίστανται, ζωὴν ποθοῦντες τὴν αἰώνιον τεύξασθαι. ἤλπισαν εἰς σὲ τὸν κτίστην καὶ κύριον. μὴ κρίνῃς τοὺς δούλους σου. θνητὸς γὰρ ὁ ἀθάνατος δι' ἡμᾶς ἐχρημάτισας. διὰ τοῦτο πρὸ τέλους βοήσωμεν λέγοντες. δέσποτα Χριστέ, οὓς ἐξελέξω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν σου. ἀνάπαυσον. στίχος. Ζήσεται ἡ ψυχή μου καὶ αἰνέσει σε, καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει μοι.

Ἐπ' ὤμων τὸν ζυγόν σου ἀράμενοι σῶτερ οἱ δοῦλοί σου, ζυγοῦ πταισμάτων ἐλευθέρωσον εὔσπλαγχνε. ἤθεσι χρηστοῖς τραφέντας ὁσίως, τοὺς ἐν σκότει ἐκλύτρωσαι, θάνατον καὶ ἀπάθειαν, ἡδονήν τε καὶ αἴνεσιν, ὡς μισήσαντες, ἔνθεν ἀνάπαυσον κράζοντας. δέσποτα Χριστέ, μὴ καταισχύνῃς ἐν τῇ σῇ παρουσίᾳ τοὺς δούλους σου. δόξα ὅμοιον.

Φιλάνθρωπε οἰκτίρμον, ἐλεῆμον καὶ μόνε μακρόθυμε, Χριστὲ [illegible]. Βασιλεῦ ἐπουράνιε. ψάλλοντες ἰδού, καὶ πίστει σοὶ κράζομεν, ὡς ὄντως ὑπεράγαθος, τῆς σῆς μητρὸς ταῖς δεήσεσι, σὺ τοὺς πάντας οἰκτείρας, διάσωσον, λέγοντας. δέσποτα Χριστέ. μὴ καταισχύνῃς ἐν τῇ σῇ παρουσίᾳ τοὺς δούλους σου. καὶ νῦν.

Πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε Χριστὲ καὶ τῶν μαρτύρων σου, ἀποστόλων, προφητῶν, ἱεραρχῶν ὁσίων καὶ δικαίων, καὶ πάντων τῶν ἁγίων τοὺς κοιμηθέντας δούλους σου ἀνάπαυσον.

Η ἀρχή.

Μνήσθητι κύριε τοῦ κόσμου, καὶ ἐλέησον πάντας, καὶ ἀνάλαβε τοὺς πάντων. τοῖς ἐν θαλάσσῃ πλέουσι σύμπλευσον. τοῖς ἐν ὁδοιπορίᾳ συνόδευσον. τοὺς ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων πειραζομένους ἐλευθέρωσον.

[illegible] τῆς πίστεώς σου οἰκήτορας. Δί-
δοις αὐτοῖς τὴν αἰωνίαν ἀνά-
παυσιν.

ᾠδὴ ζ. ὁ εἱρμός. Ὁ ἐν ἀρχῇ τὴν
γῆν θεμελιώσας.

Τῶν εὐσεβῶς θανέντων ἐξ αἰῶ-
νος μνημόσυνα τελοῦντες ἐκ-
βοῶμεν. εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶ-
νας κύριε ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.
[illegible] αἰῶνος ἐξ [illegible] θανόν-
των [illegible]
[illegible] ξύλου [illegible]
[illegible] ὁ θεὸς [illegible]
[illegible]. Ἐν τῇ φρικτῇ ἐλεύσει
σου [illegible] ἐκ δεξιῶν σου [illegible]
[illegible] τοὺς ὀρθοδόξως τῇ [illegible]
[illegible] λειτουργήσαντας [illegible]
[illegible] πρός σε. Ὁ [illegible] γῆς [illegible]
[illegible] σαρκὸς,
[illegible]
[illegible], οἷς [illegible] ὁ
θεὸς ἐν τῇ [illegible] ζωῇ. Δόξα. Ὁ [illegible]
[illegible] ἡ [illegible], μιᾶς φωτὸς
[illegible], πατήρ, υἱὸς
[illegible] θεῖον πνεῦμα τῇ φύσει ἓν
[illegible]. Καὶ νῦν.
[illegible] σοι μελῳδοῦμεν [illegible]
[illegible] θεοῦ σε καλοῦντες παρθένε, [illegible]
[illegible] οἰκήσας σαρκὶ ὁ [illegible]
[illegible] ἐν αὐτῇ.

ᾠδὴ η. ὁ εἱρμός. Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ
δοξασθέντα.

Ῥ[illegible] θανόν-
των, [illegible] ἥλιος [illegible]
[illegible], [illegible] τῆς ἀναστάσεως [illegible]
[illegible] τῆς δόξης [illegible]
[illegible] ἐν πίστει εἰς αἰῶνας. Τ[illegible]
[illegible] καὶ κρυφίως [illegible]
τοὺς

λεῖς ἐν καλύψει τῷ σκότους, τὰ ἔρ-
γα καὶ βουλὰς τῶν καρδιῶν ἡμῶν, τό-
τε μὴ συνάψῃς, λόγε μετὰ πάντων
τῶν πίστει κοιμηθέντων. Ὅταν μέλ-
λῃς καθίσαι ἐπὶ θρόνου καὶ καλέσαι
εἰς κρίσιν [illegible] τοὺς ἐξ ἀρχῆς
[illegible] γῆς διὰ τῆς σάλπιγγος [illegible]
[illegible], τότε φεῖσαι πάντων,
Χριστὲ ὡς ἐλεήμων. Οὓς θανέντας
[illegible]
[illegible] ῥα-
πίσματος, πυγμῆς τε, καὶ [illegible]
σεως, κύριε τῆς δόξης πίστει κοιμη-
θέντας [illegible]. Δόξα.
[illegible] μονάδα τῇ οὐσίᾳ ὑμνῶ σε, ὡς
[illegible] πά-
τερ, υἱέ, καὶ πνεῦμα τὸ [illegible]
[illegible] τὸ κράτος τῆς σῆς βασιλείας
δοξάζω εἰς αἰῶνας. Καὶ νῦν.
πηγὴ ἐσφραγισμένη, ἀναδείχθης
θεοτόκε παρθένε, ἀνάνδρως γὰρ τὸν
κύριον [illegible], τῆς [illegible]
τοῖς [illegible], [illegible] εἰς
αἰῶνας.

ᾠδὴ θ. ὁ εἱρμός. Τὸν [illegible]
[illegible].

Ἔνθα [illegible] ἡ [illegible]
[illegible], [illegible] τῶν ἁγίων [illegible]
[illegible], τοὺς ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένους
[illegible] ἀγαλλιᾶσθαι
καταξίωσον. Ἕκαστον κατ' ὄνομα τῶν
[illegible] θανέντων ἀπ' αἰῶνος, καὶ
[illegible] ἀκατακρίτως [illegible]
σθῆναί σοι, τότε ἐν τῇ παρουσίᾳ σου
καταξίωσον. Δόξα. Ὁ εἷς ἐν τριάδι
θεὸς δόξα σοι ἀπαύστως, εἰ γὰρ καὶ
θεὸς ἕκαστος, ἀλλ' εἷς πέλει τῇ φύσει,
ὁ πατήρ, ὁ υἱὸς καὶ τὸ θεῖον πνεῦμα,
τοῖς

Digitized by Google

ἀλλάξαντας τὸν βίον, ἀμιαφεῖς παιδεύοντας, ἡ δὺν πρεσβεία πάντας ἀνάπαυσον σωτὴρ ἡμῶν. Δόξα. Οὐκ ἔστιν ἐν τῇ τριάδι ἡ θεότης, ἀλλὰ καθ' ἑνὸς προσώπου ἀμερίστως, πατὴρ γάρ, υἱὸς, καὶ ἅγιον πνεῦμά ἐστι τὸ προσκυνούμενον, ὡς εἷς δὲ θεός. Καὶ νῦν. Ἴθυνον ἡμᾶς ἁγνὴ σὺ κυβερνῶσα καὶ ἰθυνιζομένους ἐν ἁμαρτίαις σωτηρίους λιμένας, θεοτόκε, ἐκλογιζομένη ἐκ παντοίων δεινῶν.

[illegible] ὁ εἱρμός. [illegible] τὸ πνεῦμα [illegible]

Κόσμου κατηργηκὼς τὸν θάνατον δι' ὅπλου τὸν τῶν αἰώνων κύριε, [illegible] πάντας ἀνάπαυσον μετὰ τῶν ἁγίων σου. Οὓς ἔλαβες [illegible] ἐν βασιλεῦσιν, ἐν ἄρχουσιν, ἐν μονάζουσιν, γέρουσι [illegible] τῆς αἰωνίου [illegible] κολάσεως. Ἀ [illegible] ἐπλανήθης τὰ [illegible] συμπτώμασι [illegible] ῥῦσαι κολάσεως πάσης ὁ θεὸς ἡμῶν. Δόξα. Ὁ μόνος ἄναρχε, τρισυπόστατε μονάς, ἡ διαιρέσει τὸ [illegible] καὶ [illegible] ἔχουσα [illegible] ὡς τὸ ἡμᾶς [illegible] θέλημα τῶν ἐντολῶν. Καὶ νῦν. Ὑπὲρ τὰ πυρίμορφα σεραφίμ, ὤφθης [illegible] Ἰησοῦν τὸν σωτῆρα, σαρκώσει θεϊκῇ θεώσαντα τῶν γηγενῶν τὸ φύραμα.

ᾠδὴ ς΄. ὁ εἱρμός. [illegible] λέξαι.

Τοῦ θανάτου λύσας τὰς ὠδῖνας, [illegible] ἀρχηγὲ τῆς ζωῆς ὁ θεὸς ἡμῶν, τοὺς ἐξ αἰῶνος κεκοιμημένους δούλους σου ἀνάπαυσον. Τοῖς ἀρρήτοις σου κρίμασιν, οὓς ἔκτειναν φαρμακοποσίαι, δηλητήρια, [illegible] μετὰ ἁγίων κύριε ἀνάπαυσον. Ὅταν κρίνῃς τὰ σύμπαντα, ἑστῶτας γυμνοὺς καὶ τετραχηλισμένους πρὸ προσώπου σου, τότε [illegible] θεός. Τῇ ἐσχάτῃ σου [illegible] Δόξα. Ὁ σαρκωθεὶς [illegible] ὁ πατήρ, ὁ υἱὸς [illegible] θεὸς μονὰς [illegible] καὶ νῦν. [illegible] Χριστὸς ὁ θεός. [illegible]

Κοντάκιον ἦχος β΄. [illegible]

Ὁ τῇ σῇ ἐξουσίᾳ μόνε ἀκήρατε, ἐκ τῆς γῆς διαπλάσας [illegible] καὶ [illegible] τοὺς ἐξ αἰῶνος [illegible] ἐν τῇ ἐσχάτῃ [illegible] ἀνάπαυσον. ὁ εἱρμός. Δέξαι ἡμῶν τὸν ὕμνον [illegible] βοώντων, [illegible] ψυχῆς πρὸς σὲ βοῶντι, καὶ [illegible] τῆς κρίσεως [illegible] τοὺς [illegible] ἐκ τῶν αἰώνων. Ἢ ἐν [illegible] ἢ ἐν γῇ, ἢ ἐν λίμναις [illegible] ἁμαρτημάτων [illegible] δεξάμενος αὐτοὺς [illegible]

λυσῃ

[illegible]. Οὓς ὥσπερ κατεκάλυψεν ὕδωρ καὶ πόλεμος ἐθέρισε, σεισμὸς δὲ καὶ [illegible] καὶ ἔκτειναν φονοῦντες, καὶ [illegible] οἷς ἐστέρρασε, τῶν πιστῶν ἐλπίδα [illegible] μερίδι τάξον τῶν δικαίων σου. Πάντας παρορῶν, τὰ τῶν [illegible] ὀφλήματα σωτὴρ ἡμῶν. ἐν πάσῃ ἡλικίᾳ [illegible] τοὺς ψυχὰς ἀνθρώπων, [illegible] τῶν [illegible] ἐκ [illegible] ἀκατακρίτους [illegible] ἀπολαυομένης. δόξα. Τρίας [illegible] ὑμνεῖ [illegible], ἀγέννητον [illegible] [illegible], καὶ πνεῦμα [illegible] βασιλείαν, ἐξουσίαν, [illegible] καὶ νῦν. Ο [illegible] μειζότερος [illegible] [illegible] ἀνύμφευτε παρθένε [illegible] [illegible] ἐν τῷ κόσμῳ [illegible] τῆς [illegible] [illegible] ἄλλη. Ὁ [illegible] [illegible] χεῖρί σου λόγε θεοῦ.

Τοὺς διανύσαντας τὸν τοῦ βίου δρόμον ἐν δόξῃ δι' εὐσεβείας τῆς δικαιοσύνης ἀναδήσασθαι στέφανον, ἀξίωσον [illegible] τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν [illegible]. Τοὺς ἐν [illegible] ἀνερ[illegible] [illegible] ἐκλειχθέντας [illegible], καὶ [illegible] ἐν κρύοις, καὶ [illegible] αἰάσωσον ὁ θεός, ὅτε [illegible] δακρύων. [illegible] [illegible] τὴν τοῦ βίου [illegible] Χριστὲ, ἐν τῷ τῆς [illegible] σου ζωῆς [illegible] τοὺς ὀρθοδόξως [illegible]. Ὁ [illegible] φύσις τῶν [illegible] καὶ [illegible] τοῦ οὐρανοῦ [illegible] κατάβρωμα Χριστὲ τοῖς σοῖς [illegible] ἀνάστησον ὁ θεὸς ἐν τῇ

ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ μετὰ δόξης. δόξα. Νοητικῶς τὴν θείαν μονάδα, εἰς τρία πρόσωπα ἁπλῶς, ἅμα τοῦ τεμεῖν [illegible] τὰ ἄτομα, ὡς τάχος γὰρ ἀστραπῆς [illegible] ὁρᾶται εἰς ἑνάδα. καὶ νῦν. Ἀκατανόητόν σου τὸ θαῦμα, πλὴν γὰρ ἀνδρὸς κυοφορεῖς, καὶ τὴν παρθενίαν σου ἁγνὴν φρουρεῖς τίκτουσα. διὸ ἀγγέλων πληθύς, καὶ βροτῶν γένος ὑμνεῖ σε εἰς αἰῶνας.

Κάθισμα [illegible]. Τὴν σοφίαν τοῦ.

Ὁ τὰ πάντα ποιήσας νεύματι σῷ, τοὺς ἐν πίστει θανέντας Χριστιανούς, πατέρας, προπάτορας, πάππους τε, καὶ προπάππους. συγγενεῖς καὶ φίλους, πλουσίους καὶ πένητας, βασιλεῖς, ἱερεῖς τε, λαϊκοὺς καὶ μονάζοντας, [illegible] τῶν ἁγίων καὶ δικαίων σου [illegible] ἁπάντων ἡ οἴκησις [illegible] μεν [illegible], ταῖς πρεσβείαις τῆς [illegible] Χριστὲ ὁ θεός. τῶν [illegible] [illegible] αὐτοῖς, ἃν ἔπλησαν ζῶντες ὡς ἄνθρωποι.

ᾠδὴ [illegible]. ὁ εἱρμός. Ἰξ ὅρους κατάσκιε.

Προπάτορες, [illegible], πάππους καὶ προπάππους, ἐκ τῆς ἀρχῆς καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων, ἐν [illegible] θανόντας καὶ [illegible] ἁπάντων, μνημόνευσον σωτὴρ ἡμῶν. [illegible] ὄρει ἐν ὁδῷ, ἐν τόποις, ἐν ἐρήμοις τὸν βίον [illegible], [illegible] ἐν πίστει, μοναδικούς τε [illegible], νέους πρεσβύτας, μετὰ ἁγίων Χριστὲ συνάγαγε. Ἐλπίδος καὶ χαρᾶς [illegible] παρελπίδα, [illegible] παρὰ σοῦ θεὲ

ἀλλά-

Digitized by Google

τῆς ὀκτωήχου. ἀλλὰ μόνον τὰ ἀναστάσιμα.

Τὸ δ' ἀπόδειπνον. ψάλλομεν ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ ψάλλοντες καὶ τὸν κανόνα τῆς ἀξίας· τὸν γ'· καὶ τὰ λοιπά, καὶ ἀπολύομεν.

Εἰς τὸν ὄρθρον εὐλογεῖ ὁ ἱερεὺς. λέγων. Εὐλογητὸς ὁ θεὸς ἡμῶν πάντοτε. τὸ τρισάγιον. τὸ παναγία τριάς. τὸ πάτερ ἡμῶν· ὅτι σοῦ. τὸ ἐξάψαλμον· εἶτα συναπτὴ μεγάλη. εἶτα ἀλληλούϊα γ'. ἦχος β'. στίχος ά. Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος. ὅτι πνεῦμα διῆλθεν. Ἀναστήσονται οἱ νεκροί. τὸ τροπάριον· μνήσθητι κύριε ὡς ἀγαθός. καὶ θ'. Μάρτυρες ἀγίου· ζήτει ἀπαντήσεις φ. ρκθ'. καὶ ρλ'. εἶτα στιχολογεῖται ὁ ἄμωμος μετὰ τοῦ ἀλληλούϊα εἰς ἦχον πλαγ. ά. ἀντὶ ψαλ. ριη'. φ. πε'. καὶ εἰς τὸ. Σός εἰμι ἐγὼ σῶσόν με· λέγε τροπ. πλαγ. ά. τῶν ἀγίων πολυτελῶν [illegible] καὶ τὴν ψυχήν. Ὁ θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκὸς. ὁ τὸν θάνατον. ζήτει φ. ρλ'. καὶ μετὰ τὸ τέλος τοῦ ἀμώμου ψάλλομεν τροπ. πλαγίου ά. τὰ εὐλογητάρια. τῶν ἁγίων ὁ χορός. καὶ. Ὁ τὴν ὁδὸν τὴν στενὴν. καὶ. Ἀνάπαυσον. δόξα. Τὸ τελευτὴν. καὶ νῦν. Τὸν [illegible] τὸν Θεὸν. ζήτει ἀπαντά φ. ρλ'. καὶ ρλά. εἶτα κάθισμα πλαγίου ά. Ἀνάπαυσον σωτὴρ ἡμῶν. καὶ τὸ Πανσεμνος ὁ θεὸς ἡμῶν. προσεχὲς φιλ. εἶτα ἡ ἀνάγνωσις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνείαν ποιοῦμεν τῶν ἀπ' αἰῶνος ὀρθοδόξως τελευτησάντων ἀνθρώπων πάντων οἱ θεῖοι πατέρες ἐθέσπισαν ἐπιτελεῖν. δι' αἰτίαν τοιαύτην. ἐπειδὴ γάρ τινες ἄωροι πολλάκις ἐπὶ ξένης [illegible] θανάτου ἐν θαλάσσῃ τε καὶ ἀβάτοις ὄρεσι κρημνοῖς τε καὶ χάσμασι, καὶ λιμοῖς, καὶ πολέμοις καὶ ἐμπρησμοῖς [illegible] ἄλλοις πολλοῖς θανάτοις ἀποθανόντες. ἴσως δὲ καὶ πένητες ὄντες καὶ ἄποροι, καὶ τῶν νενομισμένων ψαλμῳδιῶν καὶ μνημοσύνων οὐκ ἔτυχον· [illegible] φιλανθρώπως οἱ θεῖοι πατέρες κοινὴν μνείαν τῆς [illegible] ἐκκλησίαν ποιεῖσθαι [illegible] ἀπὸ τῶν ἱερῶν ἀποστόλων [illegible] ἵνα καὶ οἱ μὴ τῶν [illegible] κατὰ μέρος [illegible] τούτων [illegible] κοινῇ [illegible] ἐνῶσι [illegible] καθ' ἕνα μὲν οὖν τρόπον [illegible] ἡ ἐκκλησία τὴν μνείαν [illegible] τῶν ψυχῶν.

Εἶτα ὁ ν'. Ὁ κανὼν πλαγ. β'. ᾠδὴ α'. [illegible] τροπ. κύριε [illegible] ἀπέλωμεν λαοί.

Πάντας [illegible] μνήμην σήμερον [illegible] ἀπ' αἰῶνος [illegible] ὅπως αὐτοὺς ῥύσηται [illegible] καὶ [illegible] σὺ κύριε, [illegible] ὅρους καὶ τὸν τρόπον, [illegible] τόπον [illegible] ὅπως [illegible] ἡμῶν [illegible] [illegible] ἡμέρας [illegible] ῥεύσεις [illegible] ἱερῶν ὀρθοδόξως [illegible] ζῆσαι [illegible] τε καὶ πάντα [illegible] σου.

...ματι σου. Εἶτα τὸ κοντάκιον. Μετὰ τῶν ἁγίων ἀνάπαυσον. Τὸ οἶκον. Αὐτὸς μόνος. καὶ θ. Η ἀπαρθένε. ζήτει ἅπαντα εἰς τ ἀκολουθίαν τ σαββάτου. φυλλά. ὁ γ'. ψαλμός. Ελέησόν με ὁ θεὸς κατὰ τὸ μέγα. φ. λδ'. εἶτα ᾠδὴ ζ'. ὁ [illegible] παῖδες ἑβραίων. ζήτει εἰς τ κανόνα τ σαββ. καὶ μετὰ τὴν θ'. ᾠδὴν ψάλλομεν ταῦτα. ἦχος πλάγιος δ'.

Τοὺς μεταστάντας ἀπὸ τῆς ἀνάπαυσον μετὰ τῶν δικαίων ἐν χώρᾳ [illegible] ψυχῆς. σὺ γὰρ ἀναμάρτητος μόνος ὑπάρχεις καὶ εὔσπλαγχνος. στίχος. Χρηστότητα ἐποίησας κύριε μετὰ τῶν δούλων σου κατὰ τὸ λόγιόν σου. Ο διὰ πάθους σταυροῦ καὶ τὸν θάνατον, καὶ τὰ τοῦ ᾅδου κλεῖθρα συντρίψας τῇ δυνάμει σου, αὐτῆς καὶ τοὺς δούλους σου, μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν σου ἀνάπαυσον. στίχος. Ζήσεται ἡ ψυχή μου καὶ αἰνέσει σε καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει μοι. Προφήτευμενος ὁ θεὸς, ὁ οὕτως [illegible] ἁγίῳ σου, τ ἄνθρωπον τίκτειν, καὶ τῶν φθαρτῶν μεταποιῆσαι [illegible]. Δόξα καὶ νῦν θ. Τὴν θεομήτορα κόρην ἅπαντες ἐν ὕμνοις ἀσιγήτοις ἀξίως εὐφημήσωμεν. δι' αὐτῆς γὰρ ἅπαντες ἐκ τῆς φθορᾶς ἐλυτρώθημεν.

Εἶτα τὸ τρισάγιον τὸ παναγία τριάς. Τὸ πάτερ ἡμῶν. ὅτι σοῦ. καὶ λέγομεν τὸ τροπ. Μνήσθητι κύριε ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου. καὶ τὸ θ. Μήτηρ ἁγία τοῦ ἀχράντου. Η ἐκτενής. ὁ ἱερεὺς ἀπολύει. λέγων.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς θεὸς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ μητρὸς δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, τοὺς κοιμηθέντας δούλους σου ἀνάπαυσον καὶ ἡμᾶς ἐλέησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Εὐχὴ εἰς τὸ εὐλογηθῆναι κόλλυβα.

Τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν ἐπικαλουμένων σε καὶ ἐπεγνωκότων σου τὸ πανάγιον ὄνομα, τὰ εἰς μνήμην τῶν προαναπαυσαμένων δούλων σου ἐν τῷ ἁγίῳ ναῷ σου προτεθέντων σπέρματα, εὐλόγησον. καὶ ὧν δι' ὧν, καὶ ἐφ' οἷς αὐτὰ προσηνέχθησαν ἐν κόλποις Αβραάμ, καὶ Ισαάκ, καὶ Ιακώβ, ἐν χώρᾳ ζωῆς κατασκήνωσον, ἄφεσιν αὐτοῖς καὶ τῶν πλημμελημάτων συγχώρησιν παρεχόμενος. καὶ δέσποτα ὁ τὴν ἀνθρωπίνην ἀσθένειαν εἰδὼς, καὶ τὸ ταύτης ὀλισθηρόν. μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τῶν ἐν πίστει εἰς σέ. καὶ ἐλπίδι μεταστάντων, δίδους καὶ ἡμῖν ἐκτελεῖν ἐν ἁγιωσύνῃ τὰς ἐντολάς σου, καὶ τοῦ τὴν αὐτῶν κοίμησιν ἐκτελοῦντες ἀξίως τῆς προαιρέσεως ἀμειβόμενος. Τὰ ἐλέη τοῦ θεοῦ καὶ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, καὶ τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν αἰτησάμενοι ἑαυτοῖς καὶ ἀλλήλοις καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ θεῷ παραθώμεθα. Οτι σὺ εἶ ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις τῶν κεκοιμημένων δούλων σου Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν. καὶ σοὶ.

Οὐ γὰρ ψάλλομεν ἁγίου τινὸς ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, οὔτε τὰ μαρτυρικὰ

Digitized by Google

[illegible] ὁ διάκονος [illegible] ἀλληλούϊα δ' [illegible]
[illegible] ὁ ἑρμὸς. [illegible]

[illegible] ἰδὼν ἀνοδεύσας ὡσεὶ ξηράν. [illegible] τῆς ἀχολασίαν τῆς εἰσόδου [illegible] [illegible] [illegible] ἐκ [illegible] [illegible]

Περὶ κοιμήσεως, ἀνέσεως, ἀφέσεως ἁμαρτιῶν, καὶ μακαρίας μνήμης τῶν ψυχῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Ὅπως κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν κατατάξῃ τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἐν κόλποις Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι αὐτούς τε καὶ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου, καὶ ἀνάγκης, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. ὁ ἱε.

Ὁ Θεὸς ὁ τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ μεταφέρων ἀπὸ τῶν ὧδε εἰς τὰ ἐκεῖ, ὁ ζωῆς καὶ θανάτου ἐξουσίαν ἔχων, μνησθῆναι καταξίωσον τῶν δούλων σου τούτων, ὑπὲρ ὧν ἱκεσίαν σοι προσφέρομεν, ἄφες αὐτοῖς τε καὶ ἡμῖν τὰ ἀνθρώπινα πταίσματα. ἐὰν γὰρ ἀνομίας παρατηρήσῃς κύριε κύριε τίς ὑποστήσεται. τούτοις μὲν ἐκεῖ ἀνάπαυσον, καὶ ἡμᾶς ἐν τῷδε ἐλέησον καὶ ὁδήγησον εἰς τὴν ἐπουράνιόν σου βασιλείαν. ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάπαυσις τῶν κεκοιμημένων δούλων σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ πατρί, καὶ τῷ υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι. νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Εἰρήνη πᾶσι. ὁ χορός. Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Καθίσμα [illegible]

Ἀνάπαυσον σωτὴρ ἡμῶν μετὰ δικαίων τοὺς δούλους σου, καὶ τούτους κατασκήνωσον ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, καθὼς γέγραπται, παρορῶν ὡς ἀγαθὸς τὰ πλημμελήματα, τὰ ἑκούσια, καὶ τὰ ἀκούσια καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνώσει φιλάνθρωπε.

Δόξα καὶ νῦν. [illegible]

Γινώσκεις ὁ Θεὸς ἡμῶν ὅτι ἐν ἁμαρτίαις γινόμεθα. διὸ ἱκετεύομεν, τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον, συγχωρῶν ὡς ἀγαθὸς τὰ πλημμελήματα αὐτῶν, ἃ ὡς ἄνθρωποι ἔδρασαν τὰ ἐν βίῳ ἔπραξαν. πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἁγίων σου.

[illegible] ᾠδὴ ε'. [illegible] καὶ [illegible] ὁ διάκονος [illegible] Ἔτι καὶ ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν. Ὑπὲρ κοιμήσεως, ἀνέσεως, ἀφέσεως ἁμαρτιῶν αὐτῶν. Ὅπως κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν κατατάξῃ τὰς ψυχὰς αὐτῶν. Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι αὐτούς τε καὶ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης. Ἡ εὐχὴ τοῦ ἱερέ.

Ὁ φυλάσσων τὰ νήπια κύριε ἐν τῷ παρόντι βίῳ, ἐν δὲ τῷ μέλλοντι ἐπιμελήσας αὐτοῖς κατὰ τὴν [illegible] πλάτυντα αὐτῶν τοῖς Ἀβραμιαίοις κόλποις, ἐν οἷς αὐλίζεται τὰ τῶν [illegible] πνεύματα. αὐτὸς δέσποτα σωτὴρ ὑπεράγαθε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου πρόσδεξαι ἐν εἰρήνῃ. αὐτὸς εἶπας τῶν τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ δόξα καὶ μεγαλοπρέπεια, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου πνεύματι. νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν. Εἰρήνη πᾶσιν. ὁ λαός. Καὶ τῷ πνεύ-

πνεύ-

Digitized by Google

[illegible]τος. τρέψον σωτὴρ, καὶ τὰς ἀποστάσεις μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν σου ἀνάπαυσον. δόξα ἦχος πλάγιος β'. Ζ: ὑ[illegible] αὐτὴ ὁ θεὸς ἡμῶν. ζήτει εἰς τὰ [illegible] [illegible] εἰς τὴν ἀκολουθίαν [illegible] [illegible] φ. ρλβ'. καὶ νῦν. Π. πρεσβείαις τῆς. ζήτει ὁμοίως. [illegible] Μετὰ [illegible] κύριε ὡς ἀγαθὸς τῶν. ζήτει φ. ρλ'. [illegible] Μ. ὅτι ἄξιον [illegible]

Καὶ μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ [illegible] [illegible] τὴν ἀκολουθίαν τὴν κο[illegible] εἰς μνήμην τῶν κοιμηθέντων. Ἰδίως μέντοι μετὰ τὴν κοίμησιν [illegible] [illegible] τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ [illegible] [illegible] μ. καὶ ἐνιαυτόν. Κ[illegible] [illegible] πρῶτον Σάββατον τῆς [illegible] [illegible] τοῦ Σαββάτου, τῆς ἀποκρέου, καὶ τοῦ σαββάτου τῆς ἁγίας πεντη[illegible] [illegible] λέγομεν τὰ [illegible] καὶ τὰ [illegible] [illegible] [illegible]

Εὐλογητὸς ὁ θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

[illegible] [illegible] τὸ [illegible] [illegible] ὁ [illegible] ἡμῶν. ὅτι σοῦ. Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ'. καὶ ὁ [illegible] [illegible] Ο κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ [illegible] [illegible] δόξα [illegible] ἀλληλούϊα γ'. [illegible] [illegible] συναπτὴ μεγάλη. Ἐν εἰρήνῃ τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως. [illegible]

Ὑπὲρ τῶν [illegible] ἀδελφῶν ἡμῶν τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἑκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εἰς [illegible] τὰ συνδιάμενα αὐτῶν ἐν τόπῳ φωτεινῷ. τοῦ κυρίου δεηθ.

Ὑπὲρ τοῦ κοινωνοὺς αὐτοὺς φυλάξαι τῆς αἰωνίου εὐφροσύνης, τῶν [illegible] αἰῶνος ἀξίων τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ [illegible] αὐτοὺς [illegible] ἑορταζόντων, καὶ ἀγγέλων χοροστασίας, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι αὐτοὺς [illegible] [illegible] τῆς [illegible] καὶ ζωαρχικῆς τριάδος τοῦ κυρίου. [illegible] [illegible] ὁ θεὸς ἡμῶν κατατάξῃ τὰ πνεύματα αὐτῶν ἐν κόλποις Ἀβραὰμ, καὶ Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακώβ. ἔνθα οἱ δίκαιοι ἐπαναπαύονται. τοῦ κυρίου δεηθ.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι αὐτούς τε καὶ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου, καὶ ἀνάγκης τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

[illegible] Ο θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός. [illegible] [illegible] Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάπαυσις. ζήτει φ. ρλ'.

Εἰρήνη πᾶσι. [illegible] Καὶ τῷ πνεύματί σου. [illegible] ψάλλομεν [illegible] [illegible] [illegible] Ἀλληλούϊα γ'. [illegible] [illegible] ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος. ζήτει [illegible] [illegible] τὸ [illegible] ἦχος πλ. δ'. ὁ [illegible]

Ο βάθει σοφίας φιλανθρώπως πάντα οἰκονομῶν, ὁ τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων, μόνε δημιουργὲ ἀνάπαυσον κύριε τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ θεῷ. δόξα, καὶ νῦν. [illegible] καὶ τεῖχος καὶ λιμένα ἔχομεν, καὶ πρεσβείαν [illegible] πρὸς ὃν ἔτεκες θεὸν θεοτόκε ἀνύμφευτε τῶν πιστῶν ἡ σωτηρία.

ταρίου βασιλείας αὐτοῦ. [illegible]

Τῷ οἰκείῳ αἵματι βροτοὺς σωτὴρ ἐξαγορασάμενος, καὶ θανάτῳ σου θανάτου τοῦ πικροῦ ἐκλυτρωσάμενος ἡμᾶς, καὶ ζωὴν αἰώνιον παρασχὼν τῇ ἀναστάσει σου ἡμῖν, πάντας ἀνάπαυσον κύριε τοὺς κοιμηθέντας ἐν εὐσεβείᾳ· ἢ ἐν ἐρήμοις, ἢ ἐν πόλεσιν, ἢ ἐν θαλάσσῃ, ἢ ἐν γῇ, ἢ ἐν παντὶ τόπῳ, βασιλεῖς, ἱερεῖς, ἀρχιερεῖς, μοναστὰς καὶ μιγάδας ἐν ἡλικίᾳ πάσῃ πανγενῆ· καὶ ἀξίωσον αὐτοὺς τῆς οὐρανίου βασιλείας σου. Τὸ β. [illegible]

Ἡ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσεώς σου Χριστὲ οὐκ ἔτι ὁ θάνατος κυριεύει τῶν θανέντων εὐσεβῶς. διὸ αἰτοῦμεν ἐκτενῶς τοῖς σοῖς δούλοις ἀνάπαυσον ἐν αὐλαῖς σου, καὶ ἐν κόλποις Ἀβραὰμ, τοὺς ἐξ Ἀδὰμ μέχρι σήμερον, λατρεύσαντάς σοι καθαρῶς, πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν, φίλους ὁμοῦ καὶ συγγενεῖς, ἅπαντα ἄνθρωπον τὸν τοῦ βίου λειτουργήσαντα πιστῶς, καὶ πρὸς σὲ μεταστάντα πολυειδῶς καὶ πολυτρόπως ὁ θεὸς, καὶ ἀξίωσον τούτους τῆς οὐρανίου βασιλείας σου. Δόξα. [illegible]

Δεῦτε πάντων τῶν πιστῶν ἐκ τοῦ αἰῶνος θανέντων, τελοῦντες μνημόσυνα, κράξωμεν ἐκτενῶς πρὸς τὸν τῶν ὅλων κύριον, τοῦ ῥύσασθαι αὐτοὺς ἐκ πυρὸς ἀσβέστου, καὶ ἰοβόλου σκωλήκων βαρέος, ἀπὸ σκότους ἀφεγγοῦς, βρυγμοῦ ὀδόντων, καὶ δεινῆς πάσης κατακρίσεως, ὅτε καθίσῃ εἰς κριτήριον τὴν παγκόσμιον χαρμονὴν, καὶ τοὺς πράξεις εὐθύνων ἀπαιτήσει ἑκάστῳ ἀποδιδοὺς κατ' ἀξίαν τῶν ἔργων αὐτοῦ. διὸ βοήσωμεν πάντες αἰτοῦντες ἀνάπαυσον φιλάνθρωπε τοὺς δουλεύσαντάς σοι πιστῶς. Καὶ νῦν. [illegible]

θέντες ἀπειρόγαμε ἡ τεκοῦσα τὸν κύριον εὐλογημένη. πρέσβευε τοῖς δούλοις σου. τοῖς πιστῶς σε δυσωποῦσι. εἰς τὸ τυχεῖν τὴν ἐλπίδα ἀνέδειξε τὴν δεξιωτέραν τῶν χερουβίμ. Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ [illegible] ἦχος πλ. α.

Λόγος τοῦ Ἀδὰμ ἐξεκρέμασε τοῦ ξύλου ἀπόγευσις. πάλαι ἐν Ἐδὲμ, ὅτε ὄφις ἰὸν ἐξηρεύξατο. δι' αὐτοῦ γὰρ εἰσῆλθεν ὁ θάνατος παμφάγος κατεσθίων τὸν ἄνθρωπον. ἀλλ' ἐλθὼν ὁ δεσπότης καθεῖλε τὸν δράκοντα, καὶ ἀνάπαυσιν ἡμῖν ἐδωρήσατο, πρὸς αὐτὸν οὖν βοήσωμεν. φεῖσαι σωτὴρ, καὶ οὓς προσελάβου μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν σου ἀνάπαυσον. Δόξα. Χρηστότητα ἐποίησας κύριε μετὰ τῶν δούλων σου κατὰ τὸν λόγον σου.

Λόγος τοῦ θεοῦ ἐνυπόστατος ὑπάρχων ἀΐδιος, σάρκα προσλαβὼν, καὶ ψυχὴν νοερὰν αὐτεξούσιον, διὰ τοῦτο ἐν δύο ταῖς φύσεσι τὸν Χριστὸν τὸν υἱὸν προσκυνήσωμεν, τὸν αὐτὸν κτιστὸν ὁμοῦ τε καὶ ἄκτιστον, μεμαθήκαμεν ἀτρέπτως τὸν ἕνα θεόν. ὃν βοήσωμεν λέγοντες, φεῖσαι σωτὴρ, καὶ οὓς προσελάβου μετὰ τῶν δικαίων ἀνάπαυσον. [illegible] ήσεται ἡ ψυχή μου καὶ αἰνέσει σε καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει μοι.

Ὄντως ματαιότης τὰ σύμπαντα, καὶ γὰρ μάτην ταράττεται πᾶς γηγενὴς, θησαυρίζων πυρὸς ἀπεκύματα, ἐννοήσωμεν τὴν φλόγα τὴν ἄσβεστον καὶ τὸν σκώληκα τὸν ἀκοίμητον, καὶ βοήσωμεν λέγοντες

Digitized by Google

ἀσώματοι ἔλεγον, ὃν τρόπον βλέπετε, καὶ πάλιν Χριστὸς ἐνδόξως ἥξει. Ἡ ἀγεωργήτως βλαστήσασα, τὸν ἐπουράνιον στάχυν, τὸν διατρέφοντα θεϊκῇ δυναστείᾳ, τὰ πέρατα παρθένε, ἔμπλησον πεινῶσαν τὴν ταπεινὴν ψυχήν μου.

ᾠδὴ θ΄. Τύπος τῆς ἁγνῆς λοχείας.

Κράζει Μωϋσῆς ἐν πνεύματι, ἀγγελικαὶ δυνάμεις ἐνισχυσάτωσαν, τῷ παμβασιλεῖ σωματικῶς, ἀναβαίνοντι ἀπὸ γῆς, πρὸς τὰ ἄνω βασίλεια, καὶ θρόνῳ καθιζόντι τῷ πατρικῷ, φύσιν τὴν ἔκπτωτον. Πύλας νοητὰς ἐπάρατε, προφητικῶς ἐβόα ἤδη ἐν πνεύματι, ὁ μονογενὴς υἱὸς θεοῦ ἐβασίλευσεν, ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἄνεισι σαρκὶ πρὸς τὸν πατέρα, ὃν κατερχόμενος οὐκ ἔλιπεν. Ὅλος γλυκασμὸς καὶ ἔφεσις, ὁ σὸς ὑπάρχει υἱὸς καὶ κύριος, ἄχραντε ἁγνή. ὃν ἐκτενῶς καθικέτευε, σὺν ταῖς ἄνω ἀπείροις δυνάμεσι, πικρίας ψυχοφθόρου, ἁμαρτημάτων λυτρωθῆναι ἡμᾶς.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ

ΑΠ' ΑΙΩΝΟΣ ΠΑΝΤΩΝ.

ΚΕΚΟΙΜΗΜΕΝΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ.

ψαλλομένη τῷ πρώτῳ Σαββάτῳ τοῦ Ὀκτωβρίου μηνός, καὶ τῷ Σαββάτῳ τῆς ἀποκρέω, καὶ τῷ Σαββάτῳ τῆς Πεντηκοστῆς. Τῇ παρασκευῇ ὀψέ εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ πλαγίου δ΄.

γίνονται ς΄.

Τῶν ἀπ' αἰῶνος σήμερον νεκρῶν ἁπάντων κατ' ὄνομα, μετὰ πίστεως ζησάντων εὐσεβῶς, μνήμην τελοῦντες οἱ πιστοὶ τὸν σωτῆρα καὶ κύριον ἀνυμνήσωμεν αἰτοῦντες ἐκτενῶς, τούτους ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως ἀπολογίαν ἀγαθὴν δοῦναι αὐτῷ τῷ θεῷ ἡμῶν, τῷ πᾶσαν κρίνοντι τὴν γῆν, τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ παραστάσεως τυχόντες ἐν χαρᾷ καὶ ἐν μερίδι δικαίων, καὶ ἐν ἁγίων κλήρῳ φωτεινῷ, καὶ ἀξίους γενέσθαι τῆς οὐρανίου

Digitized by Google

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτ.

Πατέρων θείων σήμερον, τὴν μνήμην ἑορτάζοντες, ταῖς παρακλήσεσι τούτων, δεόμεθα πανοικτίρμον, πάσης βλάβης αἱρέσεων, ῥῦσαι λαόν σου κύριε, καὶ πάντας καταξίωσον, πατέρα, λόγον δοξάζειν, καὶ πανάγιον πνεῦμα.

Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ ἀναστάσιμα δ΄. τοῦ πλαγίου β΄. ἤχου. ζήτει φ. σκε΄. δόξα καὶ νῦν ἦχος β΄. τῆς ἀναλήψεως. Σήμερον ὁ Χριστὸς εἰς οὐρανοῖς ἐν δόξῃ. δοξολογία μεγάλη. τὸ τροπάριον. τροπ. πλαγίου β΄. Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος. ζήτει εἰς τὸ ἀπολόγιον φ. ρκε΄. καὶ τὸ, Ὑπερδεδοξασμένος εἶ Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν. Ἡ ἐκτενὴς, αἱ αἰτήσεις καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ κυριακῇ ἑσπέρας στιχηρὰ τῆς ἀναλήψεως γ΄. καὶ τοῦ μιναίου γ΄. καὶ δ΄. Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Πληρώσας ἀγαθὲ, πατρὸς τὴν εὐδοκίαν, ἑνώσας τε τὰ ἄνω τοῖς κάτω, ἀνελήφθης ἐνδόξῳ πρὸς τὸ πρότερον.

Στίχος α΄. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας.

Οὐ λείπω ὀρφανοὺς, οὓς περ ἐγὼ συνῆξα, ὁ κύριος τοῖς φίλοις, ἐλάλει ἀλλὰ πέμψω, ἡμῖν πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Στίχος β΄. Ἀνέβη ὁ θεὸς ἐν.

Ὅπερ τοῖς μαθηταῖς, ἀπέστειλας ἐξ ὕψους, τὸ συμφυές σου πνεῦμα, καὶ τῷ λαῷ σου πέμψον, Χριστὲ σωτὴρ τὴν χάριν σου.

Δόξα καὶ νῦν τῆς ἀναλήψεως. Ὅθεν θέλεις.

Εἰς τὸ ἀπόδειπνον διῴδιον ἦχος α΄. ὁ εἱρμός. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά.

Σοῦ τὴν ἐπὶ γῆς καινοπρεπῆ, ἀγνοησάντων ἀγγέλων κατάβασιν, ταύτην ἀναβαίνοντος, ἐν οὐρανοῖς μεμαθηκότες ἔλεγον. τίς οὗτος ὑπάρχει ὁ βασιλεὺς τῶν δυνάμεων; Σταύρωσιν ἑκούσιον Χριστὲ, καθ' ὑπομείνας ἀνέστης τριήμερος, αὖθις ἀνελήφθης τε πρὸς οὐρανοὺς τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε, καὶ ἐκπληττομένων τὴν ὑπὲρ νοῦν δυναστείαν σου. Θ΄. Τάγματα ἀγγέλων ἀληθῶς, ἐπουρανίων σὺ ἀγγέλων ὑπερβέβηκας, λόγον σωμάτωσαι, τὸν τοῦ πατρὸς, ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, πράξεων ἀλόγων ἡμᾶς ῥυσθῆναι παναμώμε.

ᾠδὴ θ΄. Τὸν τοὺς ὑμνολόγους.

Ἄσατε καὶ ψάλατε κυρίῳ, ἀναλαλάξατε φόβῳ αἱ πατριαὶ τῆς γῆς, ἀνελήφθη ἐν δόξῃ σήμερον, συνάψας τοῖς ἐπουρανίοις ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄνδρες Γαλιλαῖοι τί ὁρῶντες, εἰς τὸ ὕψος οὕτως ἐν φόβῳ ἑστήκατε, μαθηταὶ θεῖοι;

τὸν χιτῶνα φοροῦσα τῆς ἀληθείας, τὸν ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἄνω θεολογίας, ὀρθοτομεῖ καὶ δοξάζει τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα μυστήριον. ὁ οἶκος.

Ἐν τῷ ὑψηλῷ κηρύγματι τῆς τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας, ἀκούσωμεν βοώσης· ὁ διψῶν ἐρχέσθω καὶ πινέτω, ὁ κρατὴρ ὃν φέρω, κρατήρ ἐστι τῆς σοφίας. τοῦτο τὸ πόμα ἀληθείας λόγῳ ἐκέρασα. ὕδωρ οὐ προχέων ἀντιλογίας, ἀλλ' ὁμολογίας· ἧς πίνων ὁ νῦν Ἰσραήλ, θεὸν ὁρᾷ φθεγγόμενον, ἴδετε, ἴδετε ὅτι αὐτὸς ἐγώ εἰμι καὶ οὐκ ἀλλοιοῦμαι, ἐγὼ θεὸς πρῶτος ἐγὼ καὶ μετὰ ταῦτα, καὶ πλὴν ἐμοῦ ἄλλος οὐκ ἔστιν. ἔνθεν οἱ μετέχοντες, πλησθήσονται καὶ αἰνέσουσι. τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα μυστήριον.

ᾠδὴ ζ΄. ὁ εἱρμός. Δροσοβόλον μὲν τὴν.

Τὸν ὕψος βροντῆς μιμούμενοι θεοκήρυκες, λόγον περὶ συνανάρχου καὶ ὁμοθρόνου, πνευματοφόροι θεορρήμονες, τοὺς πάντας διδάσκετε βοᾶν. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν. Ὡς ἐπουράνιοι λόγῳ βοηθήσαντες πᾶσι τῆς οἰκουμένης γὰρ ἐκ περάτων ἤθροισεν ὑμᾶς, τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον βοᾶν. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν. θ΄. Νεανίας κάμινος οὐκ ἔφλεξε, προτυποῦσαν τὴν σὴν, τὸ γὰρ θεῖον πῦρ, σὲ μὴ φλέξαν ᾤκησεν ἐν σοί. καὶ πάντας ἐφώτισε βοᾶν. εὐλογημένος ὁ θεὸς σαρκὶ κινούμενος.

ᾠδὴ η΄. ὁ εἱρμός. Ἐκ φλογὸς.

Ὁ Χορὸς τῶν ποιμένων ὁ πανοίδιμος, ἀθροισθεὶς θεοφρόνως, Τριάδα ἄκτιστον, νῦν θεολογῶν πάντας διδάσκει βοᾶν. σὲ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ἱεράρχαι ποιμένες οἱ ἀξιάγαστοι τὴν Χριστοῦ ἐκκλησίαν καταφωτίζουσιν, ἄλλοι ἀλλαχοῦ ταύτην καὶ παραινοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. θ΄. Μετὰ τῶν εἴκοσι προεθεάσαντο, οἱ προφῆται σὲ πάντων λόγον κηρύσσουσιν. σάρκα γὰρ ἐκ σοῦ λαβὼν ἔτος προῆλθε διπλοῦς. ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ΄. Θεὸν ἀνθρώποις.

Νόμου ἱερεῖς θείου ἀρρεναρέτως, ὡς ἰατροὶ ψυχῶν τε καὶ σωμάτων ἐστήσατε, ἱερῶς τῆς πίστεως τὸ σύμβολον, πᾶσιν ἐκτεθεικότες, ὅθεν νῦν μετέχοντες, μιμήσει τὴν ὑμῶν ἱερουργοὶ ἀεὶ δοξάζομεν. Ὡς φῶς ὑπάρχων Χριστὲ προάναρχον, τῆς τῶν παθῶν ἀχλύος τὴν ψυχήν μου ἐκλύτρωσαι, ταῖς πρεσβείαις δέσποτα τῶν σῶν λειτουργῶν, τῶν νῦν σε κηρυξάντων, ἄναρχον, ἄκτιστον, κτίστην τε τῶν ὅλων καὶ θεὸν, πατρὶ συνάναρχον. θ΄. Νεκρωθεῖσ' ἀνάστασις νῦν δέδεικται διὰ τῆς ἀπορρήτου κυήσεως, θεοτόκε δέσποινα, ζωὴ γὰρ ἐκ σοῦ, σαρκὶ τεχθεῖσα. πᾶσιν ὑψηλὰ μεγαλεῖα τὸ τοῦ θανάτου ἀμυδρῶς σκότος διέλυσεν.

δυσσεβῶς ὁ ἀσεβὴς, προσάπτων τῇ τμητικῇ τῶν πατέρων ξίφει ἀποτέμνεται. Ὡς πάλαι θεῖος Ἀβραὰμ, στρατευόμενοι πάντες, ἀνδρεῖοι θεηγόροι, τοὺς ἐχθροὺς σου ἀγαθὲ, τοὺς μανιώδεις τῇ σῇ δυναστείᾳ κραταιῶς ἀπώλεσαν. Θεοτοκίον. Ἠδόνη λόγοις σε βροτῶν, αἱ δὲ γλῶσσαι παρθένε, ἀφυμνεῖν σε ἀξίως, ἐκ σοῦ γὰρ ἀδιαστόρως, ὁ ζωοδότης Χριστὸς, σαρκωθεὶς πάναγνε ἐδείχθη.

Καθίσμα. ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Φωστῆρες ὡράθητε ὑπέρλαμπροι, τῆς ἀληθείας Χριστοῦ, τῷ κόσμῳ ἐδείχθητε, ἐπὶ τῆς γῆς ἀληθῶς, πατέρες μακάριοι, τήξαντες τὰς αἱρέσεις, τῶν δυσφήμων γλωττάλγων, σβέσαντες τὰς φλογώδεις τῶν βλασφήμων συγχύσεις, διὸ ὡς ἱεράρχαι Χριστοῦ, πρεσβεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, τῆς αὐτῆς.

ᾨδὴ ε'. Χριστός μου δύναμις.

Ὑπὲρ σοῦ δέσποτα ἀγωνιζόμενος, ὁ χορὸς τῶν πατέρων σοῦ, τοὺς ἐχθροὺς, ἅπαν ἐτροπώσατο, καὶ σύμμορφον τῷ πατρὶ, καὶ τῷ πνεύματι ἔδειξε σε. Μεσίτης γέγονας θεὸς καὶ ἄνθρωπος, τοῦ θεοῦ καὶ ἀνθρώπων. ὅθεν Χριστὲ δύο σε ταῖς φύσεσιν, ἀνάγνως ἴσαντες θεόνευστοι θεόφρονες ἐκήρυξαν. Νεκρὸν με ἔδειξε φυτοῦ ἀπογεύσασθαι, τῆς ζωῆς γὰρ τὸ ξύλον ἐκ σοῦ φανὲν, πάναγνε ἀρέσκοντος, καὶ παραδείσου τῆς τρυφῆς κληρονόμον με κατέστησεν.

ᾨδὴ ς'. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Σοφίαν δύναμιν τοῦ πατρὸς, λόγον ἐνυπόστατον Χριστὲ, σε οἱ σεπτοὶ, καλλύναντες ἐκήρυξαν, οἱ τῆς πανευγένους ἱερωσύνης σεπτῶς. τῷ μήτε φθεγγέντες θεῖοι διδάσκαλοι τῇ δόγμασι ἐνθέοις, τῇ ἐκκλησίᾳ τὴν ὀρθόδοξον ἀνάγνωσιν πιστώσαντες, ἐπὶ τῆς ὑψίστης τῆς ἀναπαύσεως νῦν, σκηνώσαντες δι' αἰῶνος ἀγαλλιώμενοι. Ἀρχιερέων παγχρυσῳ φαεινῇ, πᾶσιν ἀπαυγάζομεν, Χριστὸν, δικαιοσύνης τὸν ἥλιον σε ἰδόντες μόνη, θεογεννῆτορ ἄχραντε, τὴν σὴν γὰρ προστασίαν ἐπιγνόντες.

Κοντάκιον. ἦχος πλ. δ'. Τῷ βίου τὴν θάλασσαν.

Ὁ θεῖος κατάλογος, τῶν πατέρων ὁ σεπτὸς, μονογενῆ ἀπαύγασμα, τῆς οὐσίας ἐκ κόλπων πατρικῶν, κηρύττει σε δέσποτα, πρὸ πάντων αἰώνων, γεννηθέντα υἱόν. Τὸ πῦρ διαρρήγνυσι ἀεὶ, γάρ ἡ πηγὴ, τὴν θολερὰν καὶ αὐτὸν, αἱρέσεων πηγάσαι, ἀρδεύσας λύσεως ἱερῶν ἐνθέων μυηθέντα. Ὁ μέγας προέχει ὁ ἐν προφήταις, Μωϋσῆς, σε χερσὶ καὶ τράπεζαν καὶ λυχνίαν, καὶ νῦν συμβολικῶς, ποιμαίνουσι τὴν ἐκκλησίαν, τὴν ἐκ σοῦ τοῦ ὑψίστου, μυηθέντες.

Κοντάκιον. ἦχος πλ. δ'. ὡς ἀπαρχάς.

Τῶν ἀποστόλων τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν πατέρων τὰ δόγματα, τῇ ἐκκλησίᾳ μίαν πίστιν ἐσφράγισε, καὶ

τὸν

παρ' αὐτῶν κυρωθέντα τε καὶ ὑποχαραχθέντα ἀῤῥήτοις λόγοις θεοῦ. τελεσθείσης δὲ τῆς συνόδου, ἐπεὶ καὶ ἡ πόλις ἤδη ἀνοικοδομηθεῖσα πεπλήρωτο, μετακαλεῖται Κωνσταντῖνος ὁ μέγας τοὺς ἁγίους ἐκείνους ἅπαντας ἄνδρας, οἳ καὶ εἰσελθόντες ἅμα πάντες, καὶ δεξάμενοι ταύτην ἐγκαινιάζουσιν· βασιλεύουσαν εἶναι τῶν πόλεων προσαγορεύουσι, καὶ τῷ κυρίῳ τὸν λόγον ταύτην ἀνέθεντο. τοῦ βασιλέως τελευτήσαντος, καὶ οὕτως οἱ ἅγιοι ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια ἀνεχώρησαν. ἀλλὰ μήπω τοῦ μεγάλου πρὸς θεὸν ἐκδημήσαντος Κωνσταντίνου, σὺν τῷ υἱῷ αὐτοῦ Κωνσταντίῳ τὰ σκῆπτρα διέποντος, ὁ Ἄρειος τῷ βασιλεῖ προσεισι. λέγων κατηλλαχέναι ἅπαντα, καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ ἑνωθῆναι θέλειν θεοῦ, χαίρειν τοίνυν τὰς αὐτοῦ βλασφημίας, ἀναθεματίζων τῷ χειρόγραφον. καὶ εἰς δηλοῦν τῇ συνόδῳ πειθόμενος, ὑπ' ἐκείνῃ τῇ χειρὶ ἐπιγράψας, τούτοις ἔλεγχε πείθεσθαι. ἀμέλει καὶ ὁ βασιλεὺς προσέταξε δέξασθαι εἰς κοινωνίαν τὸν Ἄρειον τῷ ἀρχιεπισκόπῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐπιτέλλεται. ἦν δὲ τότε μετὰ Μητροφάνην Ἀλέξανδρος, ὃς τὸ δύστροπον εἰδὼς τοῦ ἀνδρὸς, ἀμφιβάλλων ἦν. ἐπευξάμενος τῷ θεῷ δεῖξαι αὐτῷ, εἰ ἀρεστὸν γνώμην αὐτοῦ κοινωνήσει Ἀρείῳ. ἐπεὶ δ' ὁ καιρὸς ἐπέστη καθ' ὃν ἔδει συλλειτουργῆσαι αὐτῷ, θερμότερος γίνεται τῆς προσευχῆς. ὁ δὲ Ἄρειος περὶ τὴν ἐκκλησίαν ἐρχόμενος, ἐφίσταται τὸν κίονα τοῦ φόρου νυχθεὶς αὐτὸν τὴν γαστρὸς, εἰς δημόσιον ἀφεδρῶνα εἰσῆλθε. καὶ εὐθὺς διαῤῥαγεὶς γίνεται νεκρὸς εὑρεθεὶς, καὶ οὕτως ἡ τοῦ θεοῦ ἐκκλησία, τῆς ἐκείνου λύμης ἀπήλλακται. ταῖς τῶν ἁγίων τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ θεοφόρων πατέρων πρεσβείαις Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς. ἀμήν.

Οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ πλαγίου β' ἤχου. Ἀντίφωνον α'. προκείμ. πλαγ. β'. ζήτει φ. σκα. Εὐαγγέλιον ἑωθινὸν ζ'. Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι. Κανόνες γ'. ὁ ἀναστάσιμος πλαγ. β'. ζήτει φ. σκα. προσ. δ'. καὶ τῆς ἀναλήψεως δ'. καὶ τῶν ἁγίων πατέρων δ'. μετὰ τὸ δόξα καὶ νῦν. Ὁ κανὼν τῶν ἁγίων πατέρων. ἦχος πλαγ. β'. ᾠδὴ α'. ὁ εἱρμός. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Την τῶν ἁγίων πατέρων αἰδέσιμον, πανάγιον σύνοδον, τὸ πανάγιον αὐτῆς ἐν ἐμοὶ χρηστὸν σύστημα βοῶν. ἱκετεύω σε Χριστὲ διαφυλάττεσθαι. Οἱ θεοφόροι πατέρες ὡς ἀστραπαὶ, συνελθόντες σήμερον, σὲ Χριστὲ μονογενῆ, τῷ πατρὶ συνάναρχον υἱὸν, ὡμολόγησαν τρανῶς καὶ ὁμοούσιον. Θ. Περιλαμπομένη τῇ δόξῃ τῇ θεϊκῇ, ἡ σεπτὴ βασίλισσα, τῷ υἱῷ τῷ ἑαυτῆς, καὶ θεῷ παρίσταται ἡμῖν σωτηρίαν ψυχικὴν ἱκετεύουσα.

ᾠδὴ γ'. ὁ εἱρμός. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Ρομφαίᾳ καὶ τεῖχος καὶ τομὴν, Ἄρειος ὁ θεοστυγὴς τῇ γεννήσει τῇ θεία

πρεσβύτησι. τοῦ δὲ Ἀχιλλᾶ τελευτήσαντος Ἀλέξανδρος γίνεται. ὃς τὸν Ἄρειον πάλιν τὰ αὐτὰ καὶ χείρονα βλασφημοῦντα ὁρῶν, τῆς ἐκκλησίας ἐξώθησε διὰ συνόδου αὐτὸν καθελών. ὡς δὲ φησὶ Θεοδώρητος, ὅτι καὶ πρὸ τῆς φύσεως τὸν Χριστὸν ἐδογμάτισε, καὶ τὸ ἄνουν καὶ ἔμψυχον ἀνειληφέναι σάρκα τὸν Χριστὸν, πρῶτος οὗτος ἤρξατο. ὁ μέντοι Ἄρειος πολλοὺς τῇ αὐτοῦ δυσσεβείᾳ ὑπαγαγὼν, γράφει καὶ οἰκειοῦται τὸν Νικομηδείας Εὐσέβιον. τὸν Τύρου Παυλῖνον. Εὐσέβιόν τε τὸν Καισαρείας, καὶ ἄλλους, καὶ κατὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου χωρεῖ. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἁπανταχοῦ τῆς οἰκουμένης τὰς βλασφημίας ἐκείνου, καὶ τὴν καθαίρεσιν πέμψας, πολλοὺς πρὸς ἄμυναν ἤγειρε. τῆς οὖν ἐκκλησίας ταραττομένης, καὶ πολλῶν δεομένων τὰ χριστιανῶν λέγεσθαι. ἐπερχομένων δὲ τῇ φιλονεικείᾳ τοῦ δόγματος. Ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἁπανταχοῦ τῆς οἰκουμένης δημοσίοις ὀχήμασι τοὺς παρόντας πατέρας συναγαγὼν ἐν Νικαίᾳ, ἐκεῖσε καὶ αὐτὸς παραγίνεται. καὶ δὴ τῶν πατέρων πάντων καθισάντων, παρελθὼν καὶ αὐτὸς ἐκάθισεν, οὐκ ἐν βασιλικῷ θρόνῳ, ἀλλ' ἐν ὑφειμένῳ τῆς ἀξίας καθίσματι, καὶ τῶν κατὰ τὸν Ἄρειον λαληθέντων ἀναθέματι μὲν ἐκεῖνος, καὶ οἱ ἐκείνῳ συμφρονοῦντες ἅπαντες ὑποβάλλονται. ὁ δὲ τοῦ Θεοῦ λόγος παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων, ὁμοούσιος καὶ ὁμότιμος καὶ συνάναρχος ἀνακηρύττεται τῷ πατρί. ἐκτιθέασι δὲ οὗτοι καὶ τὸ τῆς πίστεως ἅγιον σύμβολον, ἀναγόντες αὐτὸ μέχρι τοῦ καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ γὰρ ἑξῆς ἡ δευτέρα ἀνεπλήρωσε σύνοδος. ἐκύρωσε δὲ πρὸς τούτοις ἡ πρώτη σύνοδος, καὶ τὴν τοῦ πάσχα ἑορτὴν, πότε καὶ πῶς δὴ ἡμᾶς αὐτὴν ἐκτελεῖν. καὶ μὴ μετὰ Ἰουδαίων ὡς πρότερον ἔθιμον, ἐκτιθέασι δὲ καὶ κανόνας περὶ ἐκκλησιαστικῆς καταστάσεως εἴκοσι. τὸ δὲ ἅγιον τῆς πίστεως σύμβολον, ὁ μέγας καὶ ἰσαπόστολος Κωνσταντῖνος ὕστερον ἐν τοῖς ἐρυθροῖς ἐπεκύρωσε γράμμασιν. ἦσαν δὲ ἀρχιερεῖς μὲν τῶν ἁγίων τούτων πατέρων διακόσιοι τριάκοντα καὶ δύο. ἱερεῖς δὲ καὶ διάκονοι καὶ ἔτι δὲ καὶ μονάζοντες ὀγδοήκοντα ἕξ. οἱ συμπαρόντες δὲ, τριακόσιοι δέκα καὶ ὀκτώ. οἱ δ' ἐπισημότεροι τούτων οὗτοι. Σίλβεστρος ὁ τῆς Ῥώμης ἀρχιερεὺς, Μητροφάνης Κωνσταντινουπόλεως ἀσθενῶν. οὗτοι δὴ παρῆσαν διὰ τοποτηρητῶν. Ἀλέξανδρος Ἀλεξανδρείας σὺν Ἀθανασίῳ τῷ μεγάλῳ ἀρχιδιακόνῳ τότε ὑπάρχοντι. Εὐστάθιος ὁ Ἀντιοχείας, καὶ Μακάριος Ἱεροσολύμων. ὁ ὅσιος Κουρδούβης ἐπίσκοπος. Παφνούτιος ὁ ὁμολογητὴς, ὁ μυροβλύτης Νικόλαος. καὶ Σπυρίδων ὁ Τριμυθοῦντος, ὃς ἐκεῖσε φιλόσοφον καταβαλὼν ἐπίστωσε, τὸ τρισήλιον αὐτῷ ὑποδείξας, ἐν τῷ μεταξὺ δὲ τῆς συνόδου δύο πρὸς Θεὸν μεταστάντων πατέρων ἀρχιερέων, ὁ μέγας Κωνσταντῖνος τοῖς αὐτῶν κιβωτίοις τὸν ὅρον τῆς ἁγίας συνόδου ἐνθέμενος, καὶ ἀσφαλίσας, εὗρεν ἐκείνους ὑπογράψαντας.

φας, καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν πάντας ἡμᾶς ὁδηγήσας πολυεύσπλαγχνε κύριε δόξα σοι.

Τὰ λοιπὰ καὶ ἀπόλ. Εἰς τὸ ἀπόδειπνον προσ. πλαγ. β΄. Ἀγγελικαὶ δυνάμεις. κανὼν τῆς θεοτόκου, μετὰ τὸ βιαιώμιον. προσ. πλαγ. δ΄. Ὑπερδεδοξασμένος. Τὸ κύριε ἐλέησον ιβ΄. καὶ ἀπολύσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον. εἰς τὸ θεὸς κύριος προσ. ἀναστάσιμον. Ἀγγελικαὶ δυνάμεις. δόξα τὸ προσ. τῆς ἀναλήψεως. καὶ νῦν τὸ τῶν ἁγίων πατέρων. καὶ μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν ὑπακοὴ ἀναστάσιμος. καὶ κάθισμα ἀναστάσιμον. εἶτα ἡ ἀνάγνωσις. Πάντα ἐπλούτισου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ κυριακῇ ἕκτῃ ἀπὸ τοῦ πάσχα, τὴν ἐν Νικαίᾳ πρώτην σύνοδον ἑορτάζομεν τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ θεοφόρων πατέρων, δι' αἰτίαν τοιαύτην. ἐπειδὴ γὰρ ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς τὴν καθ' ἡμᾶς φορέσας σάρκα, τὴν οἰκονομίαν ἅπασαν ἀρρήτως ἐνήργησε, καὶ πρὸς τὸν πατρῷον κλῆρον ἀποκατέστη θρόνον. θέλοντες δεῖξαι οἱ ἅγιοι ὅτι ἀληθῶς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ἐγένετο ἄνθρωπος, καὶ τέλειος ἄνθρωπος, ἀνελήφθη θεὸς καὶ ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλοσύνης ἐν ὑψηλοῖς. Ἡ σύνοδος αὕτη τῶν ἁγίων πατέρων, οὕτως αὐτὸν ἀνεκήρυξε καὶ ἀνωμολόγησεν ὁμοούσιον, καὶ ὁμότιμον τῷ πατρί, τούτῳ τῷ λόγῳ μετὰ τὴν ἔνδοξον ἀνάληψιν τὴν παροῦσαν ἐθέσπισαν ἑορτήν, ὡσανεὶ τὸν σύλλογον τῶν τοσούτων πατέρων προβιβάζοντες τοῦτον δὴ τὸν ἐν σαρκὶ ἀναληφθέντα, θεὸν ἀληθινόν, καὶ ἐν σαρκὶ τέλειον ἄνθρωπον ἀνακηρύττοντα, ἡ δὲ σύνοδος αὕτη γέγονεν ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου ἐν τῷ εἰκοστῷ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ. τοῦ γὰρ διωγμοῦ παυσαμένου, ἔτος ἐν Ῥώμῃ πρότερον ἄρχει. μετέστησε δὲ καὶ τὴν πανευδαίμονα πόλιν, τὴν ἑαυτῷ ἐπώνυμον κτίσας ἔτει ἀπὸ τῆς κτίσεως κόσμου πεντακισχιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ τριακοστῷ ὀγδόῳ, τὰ κατὰ τὸν Ἄρειον ἤρξατο. ὃς ὥρμητο μὲν ἐκ Λιβύης. εἰς Ἀλεξάνδρειαν δὲ γεγονώς, καὶ διάκονος ὑπὸ τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Πέτρου Ἀλεξανδρείας χειροτονηθείς, ἐπειδὴ βλασφημεῖν κατὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ ἤρξατο, κτίσμα τοῦτον ἀνακηρύττων, ἐξ οὐκ ὄντων τε γενέσθαι, καὶ πόρρω ὄντα τῆς θεϊκῆς ἀξίας, καταχρηστικῶς δὲ σοφίαν καὶ λόγον θεοῦ λέγεσθαι. ὡς δῆθεν ἀντικαθιστάμενος Σαβελλίῳ τῷ δυσσεβεῖ, μονοπρόσωπον, καὶ μονοϋπόστατον λέγοντι τὴν θεότητα. ἣν ποτὲ μὲν πατέρα γενέσθαι, ποτὲ δὲ υἱόν, ποτὲ δὲ πνεῦμα ἅγιον. ταῦτα δὴ τὸν Ἄρειον βλασφημοῦντα, ὁ μέγας Πέτρος τῆς ἱερωσύνης ἀφίστησι, τὸν Χριστὸν ὡς βρέφος ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου ἰδών, διερρωγὸς ἀναβεβλημένον ἱμάτιον, καὶ λέγοντα τὸν Ἄρειον διαρρῆξαι αὐτό. Ἀχιλλᾶς δὲ ὁ μετὰ Πέτρον ἀρχιερατεύσας τῆς Ἀλεξάνδρου, ἐπὶ ὑποσχέσεσι λύει πάλιν τὸν Ἄρειον, πρὸς δὲ καὶ πρεσβύτερον χειροτονεῖ, καὶ τοῦ κατ' Ἀλεξάνδρειαν διδασκαλείου

καὶ κρίνετε δικαίως ἀνὰ μέσον ἀνδρὸς, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον προσηλύτου αὐτοῦ, οὐκ ἐπιγνώσεσθε πρόσωπον ἐν κρίσει, κατὰ τὸν μικρὸν, καὶ κατὰ τὸν μέγα κρινεῖς, οὐ μὴ ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου. ὅτι ἡ κρίσις τοῦ θεοῦ ἐστίν.

Τὸ γ'. Δευτερονομίου τὸ ἀνάγνωσμα κεφ. ι.

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ. Ἰδοὺ κυρίου τοῦ θεοῦ σου ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ, πλὴν τοὺς πατέρας ἡμῶν προείλετο κύριος ἀγαπᾶν αὐτοὺς, καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτοὺς ὑμᾶς παρὰ πάντα τὰ ἔθνη κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην, καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε. ὁ γὰρ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν, οὗτος θεὸς τῶν θεῶν, καὶ κύριος τῶν κυρίων, ὁ θεὸς ὁ μέγας καὶ ἰσχυρὸς καὶ φοβερὸς, ὅστις οὐ θαυμάζει πρόσωπον, οὐδ' οὐ μὴ λάβῃ δῶρον, ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ καὶ ὀρφανῷ, καὶ χήρᾳ, καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσήλυτον δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον, καὶ ἀγαπήσετε τὸν προσήλυτον. προσήλυτοι γὰρ ἦτε ἐν γῇ Αἰγύπτῳ. κύριον τὸν θεόν σου φοβηθήσῃ, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὀμῇ. οὗτος καύχημά σου, καὶ οὗτος θεός σου, ὅστις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ θαυμαστὰ καὶ τὰ ἔνδοξα ταῦτα, ἃ εἴδοσαν οἱ ὀφθαλμοί σου.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὸν τῶν στίχων ἐν τῷ [illegible], ἦχος πλαγίου β'. ζήτει φ. στίχ. οὕτω στιχηρὸν τῶν ἁγίων πατέρων. στίχος. Ὁ θεὸς ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν, οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν.

Πλαγίου β'.

Ταῖς μυστικαῖς σήμερον τοῦ πνεύματος σάλπιγξι τοὺς θεοφόρους πατέρας ἀνευφημήσωμεν, τοὺς μελῳδήσαντας ἐν μέσῳ τῆς ἐκκλησίας μέλος ἐναρμόνιον θεολογίας, τριάδα μίαν ἀπαράλλακτον οὐσίαν τε καὶ θεότητα, τοὺς καθαιρέτας Ἀρείου, καὶ ὀρθοδόξων προμάχους, τοὺς πρεσβεύοντας πάντοτε κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. στίχος β'. Εὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον.

Πλαγίου δ'. ἰδιόμ.

Ἀποστολικῶν παραδόσεων ἀκριβεῖς φύλακες γεγόνατε ἅγιοι πατέρες, τῆς γὰρ ἁγίας τριάδος τὸ ὁμοούσιον ὀρθοδόξως δογματίσαντες, Ἀρείου τὸ βλάσφημον συνοδικῶς κατεβάλετε, μεθ' ὃν καὶ Μακεδόνιον, πνευματομάχον ἀπελέγξαντες, κατεκρίνατε Νεστόριον, Εὐτυχέα καὶ Διόσκορον, Σαβέλλιόν τε, καὶ Σεβῆρον τὸν ἀκέφαλον, ὧν τῆς πλάνης [illegible]σασθε ῥυσθέντας ἡμᾶς ἀκηλίδωτον ἡμῶν τὸν βίον, ἐν τῇ πίστει φυλάττεσθαι δεόμεθα.

Δόξα καὶ νῦν ἰδιόμ. τῆς ἀναλήψεως πρ[illegible]. ἦχος πλαγ. δ'.

Ὑπερδεδοξασμένος εἶ Χριστὲ ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν. ὁ φωστῆρας ἐπὶ γῆς τοὺς πατέρας ἡμῶν θεμελιώ-

σας

πατρὶ καὶ πνεύματι σύνθρονον.

Κρημνῷ περιπίπτει τῆς ἁμαρτίας Ἄρειος ὁ μύσας τὸ φῶς μὴ βλέπειν, καὶ θείῳ σπαράττεται ἀγκίστρῳ τοῖς ἐγκάτοις, πᾶσαν ἐκδοῦναι τὴν οὐσίαν, καὶ τὴν ψυχὴν βιαίως, ἄλλος Ἰούδας χρηματίσας, τῇ γνώμῃ καὶ τῷ τρόπῳ, ἀλλ' ἡ σύνοδος ἡ ἐν Νικαίᾳ υἱὸν θεοῦ σε ἀνεκήρυξε κύριε, πατρὶ καὶ πνεύματι σύνθρονον.

Ἄρειος ὁ ἄφρων τῆς παναγίας, τέτμηκε τριάδος τὴν μοναρχίαν, εἰς τρεῖς ἀνομοίους τε καὶ ἐκφύλους οὐσίας. ὅθεν πατέρες θεοφόροι, συνελθόντες προθύμως, ζήλῳ πυρούμενοι καθάπερ ὁ Θεσβίτης Ἠλίας, τῷ τοῦ πνεύματος τέμνουσι ξίφει. τὸν τῆς αἰσχύνης δογματίσαντα βλάσφημα, καθὼς τὸ πνεῦμα ἀπεφήνατο.

Δόξα καὶ νῦν. τῆς ἀναλήψεως ἰδιόμ. [illegible]εμ. τῆς ἡμέρας. καὶ ἀναγνώσματα γ΄. τὸ α΄. Γενέσεως, τὸ ἀνάγνωσμα. κεφ. ιδ΄.

Ἀκούσας Ἀβραμ, ὅτι ᾐχμαλώτευται Λὼτ, ὁ ἀδελφιδοῦς αὐτοῦ, ἠρίθμησε τοὺς ἰδίους οἰκογενεῖς αὐτοῦ, τριακοσίους δέκα καὶ ὀκτώ, καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν ἕως Δάν. καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς τὴν νύκτα αὐτὸς, καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ. καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς ἕως Χωβὰλ, ἥ ἐστιν ἐν ἀριστερᾷ Δαμασκοῦ. καὶ ἀπέστρεψε πᾶσαν τὴν ἵππον Σοδόμων. καὶ Λὼτ τὸν ἀδελφιδοῦν αὐτοῦ ἀπέστρεψε, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὸν λαόν. ἐξῆλθε δὲ βασιλεὺς Σοδόμων εἰς συνάντησιν αὐτῷ, μετὰ τὸ ἀποστρέψαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς κοπῆς τοῦ Χοδολλογομόρ, καὶ τῶν βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Σαβῆ. τοῦτο ἦν τὸ πεδίον τῶν βασιλέων. καὶ Μελχισεδὲκ βασιλεὺς Σαλὴμ ἐξήνεγκεν ἄρτους καὶ οἶνον. ἦν δὲ ἱερεὺς τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου. καὶ εὐλόγησε τὸν Ἀβραμ, καὶ εἶπεν. εὐλογημένος Ἀβραμ τῷ θεῷ τῷ ὑψίστῳ, ὃς ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. καὶ εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ ὕψιστος, ὃς παρέδωκε τοὺς ἐχθρούς σου ὑποχειρίους σοι.

Τὸ β΄. Δευτερονομίου τὸ ἀνάγνωσμα. κεφ.

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἴδετε παραδέδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν, εἰσελθόντες κατακληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε τοῖς πατράσιν ὑμῶν. τῷ Ἀβραὰμ, καὶ Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακώβ. δοῦναι αὐτὴν αὐτοῖς, καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτούς. καὶ εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λέγων. οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς, κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς, καὶ ἰδοὺ ἐστὲ σήμερον ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει. κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, προσθείη ὑμῖν ὡς ἐστὲ χιλιοπλασίως, καὶ εὐλογήσει ἡμᾶς, καθότι ἐλάλησεν ἡμῖν, καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφοὺς καὶ ἐπιστήμονας, καὶ συνετούς. καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἡγεῖσθαι ἐφ' ὑμῶν, χιλιάρχους, καὶ ἑκατοντάρχας, καὶ δεκάρχους, καὶ γραμματοεισαγωγεῖς τοῖς κριταῖς ὑμῶν καὶ ἐνετειλάμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λέγων. διακούετε ἀνὰ μέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν

καὶ

Digitized by Google

Αγγελικαῖς οἱ ἐν κόσμῳ πανηγυρίσωμεν, τῷ ἐπὶ θρόνου δόξης θεῷ ἐποχουμένῳ κραυγάζοντες τὸν ὕμνον, ἅγιος εἶ ὁ πατὴρ ὁ οὐράνιος, ὁ συναΐδιος λόγος, ἅγιος εἶ, καὶ τὸ πνεῦμα τὸ πανάγιον. Οἱ Γαλιλαῖοι ὁρῶντες ἀναληφθέντα σε, ἀπὸ τοῦ ἐλαιῶνος, μετὰ σώματος λόγε, ἤκουον ἀγγέλων βοώντων αὐτοῖς, τί ἑστήκατε βλέποντες, οὗτος ἐλεύσεται πάλιν μετὰ σαρκὸς, καθ' ὃν τρόπον ἐθεάσασθε.

Δόξα καὶ νῦν ...

Σήμερον ὁ Χριστὸς ἐν δόξῃ ἀνελήφθη. σήμερον τὸ γήϊνον φύραμα δόξῃ θείᾳ τιμᾶται. αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἀγάλλονται. καὶ ἡ γῆ σὺν τοῖς ἀνθρώποις εὐφραίνεται. τὰ ἄνω τοῖς κάτω συναπτεται. καὶ ὁ χοῦς εἰς οὐρανοὺς ἀναφέρεται. οἱ ἀπόστολοι ἰδόντες ἐξέστησαν, τὸ παράδοξον ὁρῶντες μυστήριον. ἡμεῖς δὲ ἀκαταπαύστως βοῶμεν. δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Δοξολογία μεγάλη. τὸ ϛοιχ. ἡ ἐκτενὴς, αἱ αἰτήσεις. καὶ ἀπόλ.

Τῇ ἕ. τῆς ἀναλήψεως ἑσπέρας. εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα. ϛιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ μηναίου γ'. εἰς τὸ δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. προκείμ. ἦχος βαρύς.

Ο θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησεν.

Εἰ ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου.

Εἰς τὸν ϛίχον τῆς ἑορτῆς.

Τῇ ἐπαύριον εἰς τὸν ὄρθρον οὐ ϛιχολογοῦμεν, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ θεὸς κύριος οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς ... καὶ τοῦ μηναίου δ'. μετὰ τὸ δόξα καὶ νῦν ... γ'. κάθισμα τοῦ μηναίου, ἀπὸ ἐ. κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, ἀπὸ θ'. ἐξαποστειλάριον. Εἰς τοὺς αἴνους ϛιχηρὰ ἑορτῆς δ'. δόξα καὶ νῦν. Σήμερον ὁ Χριστὸς οἱ οὐρανοὶ ἐν δόξῃ, δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπολύσ.

Ιστέον ὅτι ἡ ἑορτὴ αὕτη ἐνναήμερος ψάλλεται. τῇ γὰρ παρασκευῇ τῆς πεντηκοστῆς ἀποδίδομεν.

Κυριακῇ ϛ'. ἀπὸ τοῦ πάσχα τῶν ἁγίων τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ θεοφόρων πατέρων, τῶν ἐν Νικαίᾳ. Τῷ σαββάτῳ ἑσπέρας ϛιχηρὰ ἀναστάσιμα, τοῦ πλαγίου β' ἤχου ἐξ τῆς ... καὶ τῶν ἁγίων πατέρων προσόμοια γ'. ἦχος πλάγιος ... ἡ ἀπεγνωσμένη.

Εκ γαστρὸς ἐτέχθης πατρὸς ... αἰώνων, κἂν Ἄρειος κτίσμα ... σε θεὸν δοξάζῃ, τόλμῃ συναπτων τὴν κτίσιν, τοῖς κτίσμασιν ἀφρόνως, ὕλην πυρὸς τοῦ αἰωνίου ἑαυτῷ θησαυρίζων. ἀλλ' ἡ σύνοδος ἐν Νικαίᾳ ἱερὸν θεοῦ σε ἀνεκήρυξε, κύριε

Digitized by Google

αὐτὴ ἐν τῇ μήτρᾳ σου, τὸν τούτοις ἐποχούμενον βαστάσασα. ὃν σὺν ἀσωμάτοις βροτοὶ δοξολογοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ἄλλος, ὁ εἱρμός. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ.

Ὤφθησαν οἱ υἱοὶ ἀποστόλοις, ἐν τῇ ἀναλήψει, καὶ ἐφθέγγοντο. τί ἐνατενίζοντες, ἵστασθε θαμβούμενοι, οὗτος ὁ ἀνερχόμενος εἰς τὰ οὐράνια, ἐλεύσεται καὶ πάλιν τοῦ κρῖναι, τοὺς ἐν γῇ ἀνθρώποις. κριτὴς ὑπάρχων μόνος. Ἤρθη ὑπὲρ ἄνω τῶν ἀγγέλων, ἡ φύσις ἡμῶν ἡ πάλαι ἔκπτωτος, καὶ θρόνῳ ἐνίδρυται θείῳ ὑπὲρ ἔννοιαν. δεῦτε πανηγυρίσωμεν, καὶ ἀνακράξωμεν. τὸν κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. θ´. Ἰδοὺ ὁ υἱός σου θεοτόκε, σκυλεύσας σταυρῷ αὐτοῦ τὸν θάνατον, ἀνέστη τριήμερος. καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἐμφανισθεὶς ἀνέδραμε πρὸς τὰ οὐράνια, μεθ' οὗ σε προσκυνοῦντες ὑμνοῦμεν, καὶ δοξολογοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ´. ὁ εἱρμός.

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον μητέρα θεοῦ, τὴν ἐν χρόνῳ τὸν ἄχρονον ἀφράστως κυήσασαν. οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως μεγαλύνομεν.

Σὲ τὸν λυτρωτὴν τοῦ κόσμου Χριστὸν τὸν θεόν, οἱ ἀπόστολοι βλέποντες, ἐν θείως ὑψούμενον, μετὰ δέους σκιρτῶντες ἐμεγάλυνον. Σὲ τὴν θεωθεῖσαν σάρκα ὁρῶντες Χριστὲ ἐν τῷ ὕψει οἱ ἄγγελοι, ἀλλήλοις ἐνεδίδουν ἀληθῶς οὗτός ἐστιν ὁ θεὸς ἡμῶν. Σὲ τὸν καταβάντα ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς, καὶ τὸν ἄνθρωπον σώσαντα, καὶ τῇ ἀναβάσει σου ἀνυψώσαντα τοῦτον μεγαλύνομεν. Χαῖρε θεοτόκε μήτηρ Χριστοῦ τοῦ θεοῦ, ὃν ἐκύησας σήμερον ἐκ γῆς ἀνιπτάμενον, σὺν ἀγγέλοις ὁρῶσα ἐμεγάλυνες.

ἄλλος. ὁ εἱρμός. Ἅπας γηγενής.

Ὢ τῶν δωρεῶν, τῆς ὑπὲρ κατάληψιν, ὢ μυστηρίου φρικτοῦ. πάντων ὁ δεσπόζων γῆθεν ἐκ γῆς ἀπαίρων πρὸς τὰ οὐράνια, τοῖς μαθηταῖς ἀπέστειλε, πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ φωτίσαν, τούτων τὴν διάνοιαν, καὶ πυρίνους τελέσαν ἐν χάριτι. Σοφοῖς μαθηταῖς, ὁ κύριος ἔφησεν, ὑμεῖς καθίσατε, εἰς Ἱερουσαλήμ, κἀγὼ ἐκπέμψω ὑμῖν παράκλητον. ἄλλον πατρί, τε σύνθρονον, κἀμοῦ ὁμότιμον, ὡς ὁρᾶτε ἀναλαμβανόμενον, καὶ νεφέλῃ φωτὸς ἐποχούμενον. Φῶς τὸ ἐκ φωτός, ἐκλάμψαν πανάμωμε, ἐκ σοῦ ἀνέτειλε, καὶ τὴν ἀμαυρότητα τῆς ἀθείας πᾶσαν διέλυσε, καὶ τοὺς νυκτὶ καθεύδοντας ἐφωταγώγησε. διὰ τοῦτο, πάντες κατὰ χρέος σε, εἰς αἰῶνας ἀεὶ μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον. αὐτόμελον. Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε ἀνελήφθης Χριστέ, πρὸς τὸν πατέρα συνεδριάζων, ἄγγελοι προτρέχοντες ἐκραύγαζον, ἄρατε πύλας ἄρατε, ὁ βασιλεὺς γὰρ ἀνῆλθε, πρὸς τὴν ἀρχίφωτον δόξαν.

Εἰς τοὺς αἴνους πᾶσα πνοή, στιχηρά. ἦχος α´. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων. ς.

Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ἀγγέλων κατανοοῦντες σωτήρ, τὸ τῆς ἀνόδου ξένον, διηπόρουν ἀλλήλοις, τίς ἡ θέα αὕτη, ἄνθρωπος μὲν τῇ μορφῇ ὁ ὁρώμενος ὡς δὲ θεὸς ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν μετὰ σώματος ἀνέρχεται.

Ἀγγε-

Digitized by Google

τὴν ἄσπορον γέννησιν, δι᾽ ἧς ἐρρύσθημεν καταφθορᾶς καὶ κακώσεως, καὶ ζοφερᾶς τοῦ ᾅδου ἁγνὴ καθείρξεως.

Κοντάκιον πλαγ. β.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν, καὶ τὰ ἐπὶ γῆς ἑνώσας τοῖς οὐρανίοις, ἀνελήφθης ἐν δόξῃ Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν, οὐδαμόθεν χωριζόμενος· ἀλλὰ μένων ἀδιάστατος, καὶ βοῶν τοῖς ἀγαπῶσιν· ἐγώ εἰμι μεθ᾽ ὑμῶν καὶ οὐδεὶς καθ᾽ ὑμῶν. Ὁ οἶκος.

Τὰ τῆς γῆς ἐπὶ τῆς γῆς καταλιπόντες, τὰ τῆς τέφρας τῷ χοῒ παραχωροῦντες. δεῦτε ἀνανήψωμεν καὶ εἰς ὕψος ἐπάρωμεν ὄμματα καὶ νοήματα. πετάσωμεν τὰς ὄψεις ὁμοῦ καὶ τὰς αἰσθήσεις. ἐπὶ τὰς οὐρανίους πύλας οἱ θνητοί· νομίσωμεν εἶναι τοῦ ἐλαιῶνος εἰς ὄρος, καὶ ἀτενίζειν τῷ λυτρουμένῳ, ἐπὶ νεφέλης ἐποχουμένῳ· ἐκεῖθεν γὰρ ὁ κύριος εἰς οὐρανοὺς ἀνέδραμεν, ἐκεῖ καὶ ὁ φιλόδωρος τὰς δωρεὰς διένειμε τοῖς ἀποστόλοις αὐτοῦ. κολακεύσας ὡς πατὴρ καὶ στηρίξας αὐτούς. ὁδηγήσας ὡς υἱούς, καὶ λέξας πρὸς αὐτούς. οὐ χωρίζομαι ὑμῶν. ἐγώ εἰμι μεθ᾽ ὑμῶν καὶ οὐδεὶς καθ᾽ ὑμῶν.

ᾠδὴ ζ. ὁ εἱρμός.

Ὁ ἐν καμίνῳ πυρὸς τοὺς ὑμνολόγους σώσας παῖδας. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ὁ ἐν νεφέλῃ φωτὸς, ἀναληφθεὶς καὶ σώσας κόσμον. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν. Ἐπὶ τῶν ὤμων Χριστὲ τὴν πλανηθεῖσαν ἄρας φύσιν, ἀναληφθεὶς τῷ θεῷ καὶ πατρὶ προσήγαγες. Τὴν νεκρωθεῖσαν ἡμῶν τῇ ἁμαρτίᾳ φύσιν ἄρας, τῷ σῷ ἰδίῳ πατρὶ σῶτερ προσήγαγες. Θε.

Ὁ ἐκ παρθένου τεχθεὶς, τὴν θεοτόκον ἀπεργασάμενος. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἄλλος. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Φωτογενὴς φῶς ὑπάρχοντα, ὑπέλαβε νεφέλη κύριε, ἀπὸ τῆς γῆς ὑπὲρ νοῦν, ἀναλαμβανόμενον, καὶ ἐπουράνιοι δῆμοι ἤνεσαν, σὺν ἀποστόλοις λέγοντες. ὁ θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Χεῖρας ἅπαντες γηθόμενοι, κροτήσωμεν τῇ ἀναλήψει Χριστοῦ. καὶ ἀλαλάξωμεν, ἀνέβη ὁ κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος, καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν, ὁ σύνθρονος, τοῦ πατρὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Θ᾽. Ὢ θαυμάτων παραδόξων, πῶς ἐχώρησας θεὸν ἀχώρητον θεοχαρίτωτε, τὸν σάρκα πτωχεύσαντα, καὶ μετὰ δόξης πολλῆς, εἰς οὐράνια ἀναληφθέντα σήμερον καὶ θεώσαντα ἀνθρώπους.

ᾠδὴ η. ὁ εἱρμός.

Τὸν ἐκ πατρὸς πρὸ αἰώνων γεννηθέντα υἱὸν καὶ θεὸν, καὶ ἐπ᾽ ἐσχάτων τῶν χρόνων σαρκωθέντα ἐκ παρθένου μητρὸς, ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐνδύσει τῆς οὐσίας ἀναπλάσαντα ζωοδότην Χριστὸν, εἰς οὐρανοὺς μετὰ δόξης, καὶ πατρὶ συγκαθιζόμενον. ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Τὸν ἐκ δουλείας τῶν εἰδώλων τὴν κτίσιν λυτρωσάμενον, καὶ παραστήσαντα ταύτην ἐλευθέραν τῷ ἰδίῳ πατρὶ σὲ σωτὴρ ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Τὸν τῇ αὐτοῦ καταβάσει καθελόντα τὸν ἀντίπαλον, καὶ τῇ αὐτοῦ ἀναβάσει συνδοξάσαντα τὸν ἄνθρωπον. ἱερεῖς ὑμνεῖτε. Τῶν χερουβὶμ ὑπερτέρα ἀνεδείχθης θεοτόκε

ἁγνὴ

Digitized by Google

καὶ τούτων ἐβλάστησε, καὶ τοῖς πατρῴοις νεφέλῃ ἐποχούμενος κόλποις ἔφθασεν, οὓς οὐδαμῶς καταλέλοιπε. Κόσμος ὅλος ἑορτάζει, ὁρατὸς καὶ ἀόρατος, ἐναγαλλιάσθω· ἄγγελοι σκιρτῶσι καὶ ἄνθρωποι δοξολογοῦντες ἀπαύστως, τὴν ἀνάληψιν τοῦ σαρκὶ ἑνωθέντος ἡμῖν ἀγαθότητι. Θ. Μακαρία ἡ κοιλία σου πανάμωμε γέγονε, τὸν γὰρ τὴν κοιλίαν ᾅδου προδόξας κενώσαντα, ἀνερμηνεύτως χωρῆσαι κατηξίωσαι, ὃν ἱκέτευε σῶσαι ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

ᾠδὴ ε΄. ὁ εἱρμός.

Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι κύριε. σῶσον ἡμᾶς· σὺ γὰρ εἶ θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν.

Πληρώσας εὐφροσύνης τὰ σύμπαντα ἐλεῆμον, τοῖς ἄνω δυνάμεσι, μετὰ σαρκὸς ἐπεδήμησας.

Ἀγγέλων αἱ δυνάμεις αἰρόμενόν σε ἰδοῦσαι, τὰς πύλας ἐκραύγαζον τῷ βασιλεῖ ἡμῶν ἄρατε. Θ. Παρθένον μετὰ τόκον, ὑμνοῦμέν σε θεοτόκε, σὺ γὰρ τὸν θεὸν λόγον σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκύησας.

ἄλλος. ὁ εἱρμός. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Νεκρώσας τὸν θάνατον, τῷ σῷ θανάτῳ κύριε, λαβὼν οὓς ἠγάπησας ἀνῆλθες, τοῦ ἐλαιῶνος εἰς ὄρος ἅγιον· κἀκεῖθεν ἀνέδραμες Χριστὲ, πρὸς τὸν σὸν γεννήτορα, νεφέλῃ ἐποχούμενος. Ὁρῶντες ἐφθέγγοντο, τοῖς ἀποστόλοις ἄγγελοι, ἄνδρες Γαλιλαῖοι, τί ἐνθαμβεῖσθε τῇ ἀναλήψει τοῦ ζωοδότου Χριστοῦ; οὗτος ἥξει πάλιν ἐπὶ γῆς, κρῖναι κόσμον ἅπαντα, ὡς κριτὴς δικαιότατος. Θ. Παρθένον φυλάξας σε, μετὰ τὸν τόκον ἄφθορον, ἄνεισι Χριστὸς πρὸς τὸν πατέρα θεογεννῆτορ, ὃν οὐ κατέλιπεν· εἰ καὶ σάρκα εἴληφεν ἐκ σοῦ ἔννουν τε, καὶ ἔμψυχον, δι᾿ ἔλεος ἄφατον.

ᾠδὴ ϛ΄. ὁ εἱρμός.

Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος, ταφή μοι τὸ κῆτος ἐγένετο· ἐγὼ δὲ ἐβόησα πρὸς σὲ τὸν φιλάνθρωπον, καὶ ἔσωσέ με ἡ δεξιά σου κύριε.

Ἐξίστησαν ἀπόστολοι, ὁρῶντές σε μετάρσιον σήμερον, τὸν ποιητὴν αἰρόμενον ἐλπίδι τοῦ πνεύματος, καὶ φόβῳ ἔκραζον· δόξα τῇ ἀνόδῳ σου.

Ἐπέστησαν ἄγγελοι, βοῶντες Χριστὲ τοῖς μαθηταῖς σου, ὃν τρόπον κατίδετε, Χριστὸν ἀνερχόμενον, σαρκὶ ἐλεύσεται δίκαιος πάντων κριτής.

Ὡς εἶδόν σε σωτὴρ ἡμῶν, δυνάμεις αἱ οὐράνιαι, εἰς ὕψος αἰρόμενον στόματι, ἐκραύγαζον λέγουσαι· μεγάλη δέσποτα ἡ φιλανθρωπία σου. Θ. Βάτον σε ἀκατάφλεκτον, καὶ ὄρος καὶ κλίμακα ἔμψυχον, καὶ πύλην οὐράνιον, ἀξίως δοξάζομεν Μαρία ἔνδοξε ὀρθοδόξων καύχημα.

ἄλλος. Τὴν θείαν ταύτην.

Ῥανάτωσαν ἡμῖν ἄνωθεν νεφέλαι, εὐφροσύνην αἰώνιον, Χριστὸς νεφέλῃ γὰρ, ὡς χερουβὶμ ἐποχούμενος, πρὸς τὸν αὐτοῦ πατέρα ἄνεισι σήμερον. Σαρκὸς φανεὶς ὁμοιώματι, τὰ πρώην συνεστῶτα συνήγαγες εἰς ἓν φιλάνθρωπε, καὶ ἀνελήφθης ὁρώντων σου, τῶν μαθητῶν οἰκτίρμον πρὸς τὰ οὐράνια. Θ. Ὑμνοῦμεν κόρη τὴν σύλληψιν. ὑμνοῦμέν σου

τὴν

Digitized by Google

πρὸς τὸν αὐτοῦ πατέρα, ὅν περ οὐ κατέλιπε κἂν σάρκα εἴληφεν.

ᾠδὴ γ΄. ὁ εἱρμός.

Δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου Χριστέ. στερέωσον μου τὴν διάνοιαν εἰς τὸ ὑμνεῖν, καὶ δοξάζειν σου τὴν σωτήριον ἀνάληψιν.

Ἀνῆλθες ζωοδότα Χριστὲ, πρὸς τὸν πατέρα καὶ ἀνύψωσας ἡμῶν τὸ γένος φιλάνθρωπε τῇ ἀφάτῳ διαπλαγχνίᾳ σου. Ἐξίσταντο ἀγγέλων χοροὶ, Χριστὲ ὁρῶντες μετὰ σώματος ἀναληφθέντα καὶ ἀνύμνουν τὴν ἁγίαν σου ἀνάληψιν. Τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων Χριστὲ, φθορᾷ πεσοῦσαν ἐξανέστησας. καὶ τῇ ἀνόδῳ σου ὑψώσας, καὶ σεαυτῷ ἡμᾶς ἐδόξασας.

Θ. Ἱκέτευε ἀπαύστως ἁγνὴ τὸν σαρκωθέντα ἐκ λαγόνων σου. ῥυσθῆναι πλάνης διαβόλου τοὺς ὑμνοῦντάς σε μητέρα θεοῦ.

ἄλλος. ὁ εἱρμός. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Ἐπάρατε πύλας οὐρανίους, ἰδοὺ παραγέγονε Χριστὸς, ὁ βασιλεὺς τῆς κτίσεως, σῶμα φορέσας γήϊνον, ταῖς ἀνωτέραις ἔλεγον. δυνάμεις αἱ κατώτεραι. Ἡ γῆ ἑορτάζει καὶ χορεύει, ἀγάλλεται καὶ ὁ οὐρανὸς, τῇ ἀναλήψει σήμερον, τοῦ ποιητοῦ τῆς κτίσεως, τοῦ περιφανῶς ἑνώσαντος, τὰ διεστῶτα βουλήματι. Θ. ἀνάτου τεκοῦσα καθυπερέτιμε, τὸν μόνον ἀθάνατον θεὸν, παρθενομῆτορ ἄχραντε, τοῦτον ἀεὶ ἱκέτευε, τὰ θανατοῦντα πάθη με ἀπονεκρῶσαι καὶ σῶσαι με.

Κάθισμα. ἦχος πλάγιος δ΄. Τὴν σοφίαν τοῦ λόγου.

Ἐπιβὰς ἐν νεφέλαις τῶν οὐρανῶν, καταλείψας εἰρήνην τοῖς ἐπὶ γῆς. ἀνῆλθες καὶ ἐκάθισας τοῦ πατρὸς ἐκ δεξιόθεν, ὡς ὁμοούσιος τούτῳ ὑπάρχων, καὶ πνεύματι. καὶ ἐν σαρκὶ γὰρ ὤφθης, ἀλλ' ἄτρεπτος ἔμεινας. ἔνθεν ἀναμένεις συντελείας τὸ πέρας, τοῦ κρῖναι ἐρχόμενον, ὅτι γῆς κόσμον ἅπαντα δικαιοκρίτα κύριε, φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τῶν πλημμελημάτων ἄφεσιν δωρούμενος, ὡς θεὸς ἐλεήμων τοῖς δούλοις σου. Δόξα. καὶ νῦν. ὁ αὐτό.

ᾠδὴ δ΄. ὁ εἱρμός.

Εἰσακήκοα κύριε τὴν ἀκοὴν τῆς δυναστείας τοῦ σταυροῦ σου, ὡς ὁ παράδεισος ἠνοίγη δι' αὐτοῦ, καὶ ἐβόησα. δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, ὁ τῶν ἀγγέλων βασιλεὺς, τὸν παράκλητον ἡμῖν ἐκ τοῦ πατρὸς ἀποστελῶν, διὸ βοῶμεν δόξα Χριστὲ τῇ ἀναλήψει σου. Ὡς ἀνῆλθες ὁ σωτὴρ, πρὸς τὸν πατέρα σαρκὶ, κατεπλάγησαν αὐτῷ αἱ τῶν ἀγγέλων στρατιαὶ, καὶ ἐβόησαν. δόξα Χριστὲ τῇ ἀναλήψει σου. Αἱ τῶν ἀγγέλων δυνάμεις ταῖς ἀνωτέραις ἐβόων, πύλας ἄρατε Χριστῷ τῷ ἡμετέρῳ βασιλεῖ, ὃν ἀνυμνοῦμεν ἅμα πατρὶ, καὶ τῷ πνεύματι. Θ. Ἡ παρθένος ἔτεκε, καὶ τὰ μητέρων οὐκ ἔγνω, ἀλλὰ μήτηρ μὲν ὤφθη, παρθένος δὲ διέμεινεν. ἣν ἀνυμνοῦντες χαῖρε θεοτόκε κραυγάζομεν.

ἄλλος. ὁ εἱρμός. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ἰησοῦς ὁ ζωοδότης, προσλαβὼν οὓς ἠγάπησεν, ἐλαιῶν εἰς ὄρος, αἴρεται

καὶ

στόλοι τοῦ ἀτενίζειν ἀποκαμόντες, ὑπέστρεψαν ἀπὸ τοῦ ὄρους τῶν ἐλαιῶν. ἔγγιστα δὲ τοῦτό ἐστι τῆς Ἱερουσαλὴμ δισχιλίοις τεσσαράκοντα ποδῶν βήμασι διέχον αὐτῆς. τοῦτο γάρ ἐστιν ἡ τοῦ σαββάτου ὁδός. οὕτω δὲ νενομοθέτηται τῷ Μωϋσῇ ἐπὶ τοσούτοις βήμασι τῷ σαββάτῳ περιπατεῖν, ὅτι περ καὶ ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου τοσούτοις βήμασι ποδῶν ὑπῆρχεν, ἀφισταμένη τῆς τῶν Ἰουδαίων παρεμβολῆς. ἐξῆν γὰρ ἐκεῖσε, καὶ ἐν σαββάτῳ ἀπιέναι τινὰς προσκυνοῦντας. καὶ μὴ πλέον τὴν πορείαν ἐκτείνειν. διὰ τοῦτο ἐκλήθη καὶ σαββάτου ὁδός. δοκεῖ δέ τισιν ἐν τεῦθεν, ὅτι καὶ ἡ τοῦ Χριστοῦ ἀνάληψις ἐν σαββάτῳ ἐγένετο. ὅπερ τέως ἀπόδειρον: ὑποστρέψαντες δὲ οἱ ἀπόστολοι ἀνέβησαν ἐν τῷ ὑπερώῳ, ἐν ᾧ ἦσαν καταμένοντες σὺν ταῖς μυροφόροις γυναιξὶ, καὶ τῇ τοῦ λόγου μητρὶ, νηστείᾳ καὶ προσευχῇ, καὶ δεήσει σχολάζοντες, καὶ τὴν ἐπιφοίτησιν τοῦ παναγίου πνεύματος ἐκδεχόμενοι, ὡς ἡ ὑπόσχεσις. Ὁ ἀναληφθεὶς ἐν δόξῃ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν. ἐλέησον ἡμᾶς. ἀμήν.

Οἱ ἀναβαθμοί. τοῦ δ΄ ἤχου. ἀντίφωνιν ἕν. προκείμενον. ἦχος δ΄. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος. στίχος. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας. Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον ἑωθινὸν γ΄. ὁ ν΄. οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς ὁ εἰς προτ. ἤ. μετὰ τοῦ εἱρμοῦ. ἦχος πλ. α΄. ᾠδὴ α΄. Ἰωάννου μοναχοῦ. ὁ εἱρμός.

Τῷ σωτῆρι Θεῷ τῷ ἐν θαλάσσῃ λαὸν, ποσὶν ἀβρόχοις ὁδηγήσαντι, καὶ Φαραὼ πανστρατιᾷ καταποντίσαντι. αὐτῷ μόνῳ ᾄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Ἄσωμεν πάντες λαοὶ, τῷ ἐπὶ ὤμων χερουβὶμ ἀναληφθέντι μετὰ δόξης Χριστῷ, καὶ συγκαθίσαντι ἡμᾶς ἐν δεξιᾷ τοῦ πατρὸς, ᾠδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται. Τὸν μεσίτην Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων χοροὶ ἀγγέλων θεασάμενοι, μετὰ σαρκὸς ἐν ὑψίστοις ἐξεπλήττοντο. συμφώνως δὲ αὐτῷ μελπον ὕμνον ἐπινίκιον. Τῷ ὀφθέντι Θεῷ, ἐπὶ τοῦ ὄρους Σινᾶ, καὶ νόμον δόντι θεόπτῃ Μωσεῖ, τῶν ἐλαιῶν ἐκ τοῦ ὄρους ἀναληφθέντι σαρκὶ, ᾄσωμεν πάντες, ᾄσωμεν. ὅτι δεδόξασται. Θ΄. Ἄχραντε μήτηρ Θεοῦ. τὸν σαρκωθέντα ἐκ σοῦ, καὶ ἐκ τῶν κόλπων τοῦ γεννήτορος μὴ ἐκφοιτήσαντα Θεὸν, ἀπαύστως πρέσβευε, ἐκ πάσης περιστάσεως σῶσαι οὓς ἔπλασε.

Ἕτερος κανὼν τοῦ κυρίου Ἰωσήφ. ἦχος δ΄. ᾠδὴ α΄. ὁ εἱρμός. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ἀνέστης σήμερος, ὁ κατὰ φύσιν ἀθάνατος, καὶ ὤφθης τοῖς ἕνδεκα, καὶ πᾶσι τοῖς μαθηταῖς, καὶ ἀνέδραμες Χριστὲ πρὸς τὸν πατέρα, νεφέλῃ ὀχούμενος ὁ τοῦ παντὸς ποιητής. Πηράσαντα κύριε, κόσμον πολλοῖς ἁμαρτήμασι, καινίσας τῷ πάθει σου καὶ τῇ ἐγέρσει σου, ἀνελύκησας ὀχούμενος νεφέλῃ, πρὸς τὰ ἐπουράνια. δόξα τῇ δόξῃ σου. Θ΄. Δεσπότην ἐκύησας, πάντων πανάμωμε δέσποινα, τὸν πάθος ἑκούσιον καταδεξάμενον, καὶ ἀνελθόντα

φιλάνθρωπε. Δόξα καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Ἡ ἀνάγνωσις.

ΤΗ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῇ πέμπτῃ τῆς ἕκτης ἑβδομάδος ἀπὸ τοῦ πάσχα, τὴν ἀνάληψιν ἑορτάζομεν τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. ἐπειδὴ γὰρ τοῖς μαθηταῖς συνὼν πρὸ τοῦ παθεῖν, τὴν τοῦ παναγίου πνεύματος ἐπηγγείλατο παρουσίαν, εἰπών. συμφέρει, ἵνα ἀπέλθω. ἐὰν γὰρ ἐγὼ μὴ ἀπέλθω, ὁ παράκλητος οὐκ ἐλεύσεται. καὶ πάλιν, ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος διδάξει ὑμᾶς εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν, μετὰ τὸ ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι, ἐν ἡμέραις τεσσαράκοντα αὐτοῖς ὀπτανόμενος, οὐκ ἀεὶ ἀλλ᾽ ἐκ διαλειμμάτων συνεσθίων τε αὐτοῖς καὶ πίνων. βεβαιοτέραν τὴν ἀνάστασιν παριστῶν. τό τε λοιπὸν πολλὰ περὶ τῆς τοῦ θεοῦ βασιλείας ἐπαγγειλάμενος παρηγγύα τούτοις ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλ᾽ ἐκεῖσε μένοντας τὴν τοῦ παναγίου πνεύματος παρουσίαν ἐκδέχεσθαι, βαπτισθησομένοις, καὶ δι᾽ αὐτοῦ. ἐν ὕδατι γὰρ καὶ μόνῳ ἦσαν βαπτισθέντες τὸ πρότερον ὑπὸ Ἰωάννου, καθὼς ὕστερον ὁ Ἐπιφάνιος Κύπρου ἱστόρησεν. ὅτι ὁ μὲν θεολόγος Ἰωάννης τὴν θεοτόκον βαπτίζει, ὁ Πέτρος δὲ καὶ αὐτὸς πάλιν τοὺς τῶν ἀποστόλων λοιπούς. παρήγγειλε δὲ αὐτοῖς μένειν εἰς Ἱερουσαλήμ, ἵνα ἐκεῖσε πρῶτον τὸ κήρυγμα τοῦ εὐαγγελίου βεβαιωθῇ, μήπως εἰς ἀλλοτρίους ἀπελθόντας τόπους οἱ ἐχθροὶ διαβάλλωσι· καὶ ὅτι ἐχθρῶν καθάπερ εἴπομεν πληρουμένους ἐντεῦθεν περισώσασθαι ἐνδύσασθαι τοῖς ὅπλοις τοῦ πνεύματος δεῖ καὶ οὕτως εἰς μάχην χωρῆσαι τοῖς ἐχθροῖς τοῦ Χριστοῦ. ἐπεὶ δ᾽ ὁ καιρὸς ἐπέστη τῆς ἀναλήψεως, ἐξάγει μὲν αὐτοὺς ἐπὶ τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν. καλεῖται δὲ οὕτως. ὅτι πλείσταις ἐλαίαις κατάφυτον ἦν, καὶ διαλεγόμενος αὐτοῖς περὶ τῆς εἰς τὰ πέρατα αὐτῶν ἀνακηρύξεως. ἔτι δὲ καὶ περὶ ἀκαταλύτου αὐτοῦ βασιλείας τῆς ἐν τῷ μέλλοντι. ἐπειδὴ κἀκείνοις οὐδέποτε ἐρωτᾶν μέλλοντας ἑώρα, παρούσης ἐκεῖσε καὶ τῆς ἀχράντου αὐτοῦ μητρός, ἐφίστησιν ἀγγέλους αὐτοῖς, τὴν εἰς οὐρανοὺς ἄνοδον ὑποδείξαντας· καὶ δὴ βλεπόντων ἐπήρθη ἐκ τοῦ μέσου αὐτῶν, νεφέλης ἐκεῖνον ὑπολαβούσης, καὶ οὕτως ὑπὸ τῶν ἀγγέλων περιπεμπόμενος, διακελευομένων ἀλλήλοις, τὰς οὐρανίους θύρας ἐπαίρειν, καὶ καταπληττομένων τὸ ἐξ αἱμάτων τῆς σαρκὸς αὐτοῦ ἐρυθρόν, ἀνέβη καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ πατρός. θεώσας τὴν σάρκα, καὶ ἐπὶ τὸ κρεῖττον λέγειν ποιήσας ταύτην ὁμόθρονον, δι᾽ ἧς ἡμεῖς κατηλλάγημεν τῆς ἀρχαίας ἔχθρας διαλυθείσης, τοῖς μέντοι ἀποστόλοις ἄγγελοι ἐν εἴδει ἀνδρῶν ἐπέστησαν λέγοντες. ἄνδρες Γαλιλαῖοι τί ἑστήκατε καταπληττόμενοι καὶ εἰς οὐρανὸν ἀτενίζοντες. οὗτος ὃν βλέπετε μετὰ σαρκὸς θεὸν τὸν Ἰησοῦν, οὕτως ἐλεύσεται πάλιν, μετὰ σαρκὸς δηλαδή, πλὴν οὐχ᾽ ὡς πρότερον πενιχρῶς τε καὶ ἡσυχῇ, ἀλλὰ μετὰ δόξης μεγάλης, καθὼς νῦν ὁρᾶτε ὑπὸ ἀγγέλων περιπεμπόμενον. τότε οἱ ἀπό-

στολοι

μῷ, οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης, καὶ ἵνα τί αὐτοῦ ἐρυθρὰ τὰ ἱμάτια ἐκ Βοσὸρ ἥξει, ὅπερ ἐστὶ τῆς σαρκός. αὐτὸς δὲ ὡς θεὸς ἐν δεξιᾷ καθίσας τῆς μεγαλοσύνης, ἀπέστειλας ἡμῖν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. ἵνα ὁδηγήσῃ καὶ σώσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν. στίχος α΄. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως.

Ἦχος πλάγιος β΄.

Κύριε τῆς οἰκονομίας πληρώσας τὸ μυστήριον, παραλαβὼν τοὺς σοὺς μαθητὰς εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν ἀνελάμβανες. καὶ ἰδοὺ τὸ στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ παρῆλθες, ὁ δι' ἐμὲ πτωχεύσας κατ' ἐμὲ, καὶ ἀναβὰς ὅθεν οὐκ ἐχωρίσθης, τὸ πανάγιόν σου πνεῦμα ἐξαπόστειλον, φωτίζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. στίχος β΄. Ἀνέβη ὁ θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος.

Ἦχος πλάγιος β΄.

Σήμερον ἐν οὐρανοῖς αἱ ἄνω δυνάμεις τὴν ἡμετέραν φύσιν θεώμεναι, θαυμάζουσαι τοῦ ξένου τρόπου τὴν ἄνοδον. διηπόρουν ἀλλήλαις λέγουσαι τίς οὗτος ὁ παραγινόμενος; βλέπουσαι δὲ τὸν οἰκεῖον δεσπότην τὰς οὐρανίους πύλας αἴρειν διεκελεύοντο. μεθ' ὧν ἀπαύστως ὑμνήσωμεν, τὸν μετὰ σαρκὸς ἐκεῖθεν πάλιν ἐρχόμενον, ὡς κριτὴν τῶν ἁπάντων καὶ θεὸν παντοδύναμον.

Δόξα καὶ νῦν. πλάγιος β΄.

Κύριε ἀπόστολοι ὡς εἶδόν σε ἐν νεφέλαις ἐπαιρόμενον, ὀδυρμοῖς δακρύων ζωοδότα Χριστὲ κατηφείας πληρούμενοι θρηνοῦντες ἔλεγον. δέσποτα μὴ ἐάσῃς ἡμᾶς ὀρφανούς, οὓς δι' οἶκτον ἠγάπησας δούλους σου ὡς εὔσπλαγχνος, ἀλλ' ἀπόστειλον ὡς ὑπέσχου ἡμῖν τὸ πανάγιόν σου πνεῦμα, φωταγωγοῦν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τροπ. ἦχος δ΄.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν χαροποιήσας τοὺς μαθητὰς τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ ἁγίου πνεύματος. βεβαιωθέντων αὐτῶν διὰ τῆς εὐλογίας. ὅτι σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου.

Τὸ αὐτὸ βοτ. καὶ εἰς τὸ ἀπόδειπνον. καὶ ὁ κανὼν τοῦ μεσωρίου. εἶτα μετὰ τὸ τρισάγιον πάλιν τὸ αὐτὸ τρο. γίνεται δὲ καὶ ἐκτενὴς τῶν κοιμηθέντων πατέρων. Τὸ κύριε ἐλέησον ιβ΄. καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον. εἰς τὸ θεὸς κύριος. βοτ. γ΄. στιχολογοῦμεν ἀντίφωνα γ΄. Τὸ α΄. ψαλ. μς΄. φ. λα΄. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε. Τὸ β΄. ψαλ. νς΄. φ. λδ΄. Ἐλέησόν με ὁ θεὸς ἐλέησόν με. Τὸ γ΄. ψαλ. κβ΄. καὶ κγ΄. ὁμοῦ. φύλ. ιε΄. καὶ ιϛ΄. Κύριος ποιμαίνει με. καὶ. Τοῦ κυρίου ἡ γῆ. εἶτα κάθισμα ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ἀγγέλων θαυμαζόντων τῆς ἀνόδου τὸ ξένον, καὶ μαθητῶν ἐκπληττομένων τὸ φρικτὸν τῆς ἐπάρσεως, ἀνῆλθες μετὰ δόξης ὡς θεὸς, καὶ πύλαι σοὶ ἐπήρθησαν σωτήρ. διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐθαύμαζον βοῶσαι. δόξα τῇ καταβάσει σου σωτὴρ, δόξα τῇ βασιλείᾳ σου. δόξα τῇ ἀναλήψει σου μόνε φι-

καὶ τοὺς λίθους ἐκ τῆς ὁδοῦ διαῤῥίψατε, ἐξάρατε σύσσημον εἰς τὰ ἔθνη. Ἰδοὺ γὰρ κύριος ἐποίησεν ἀκουστὸν ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. εἴπατε τῇ θυγατρὶ Σιὼν, ἰδοὺ ὁ σωτήρ σου παραγέγονεν ἔχων τὸν παρ' αὐτοῦ μισθὸν, καὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ πρὸ προσώπου αὐτοῦ. καὶ καλέσει αὐτὸν λαὸν ἅγιον, λελυτρωμένον ὑπὸ κυρίου, σὺ δὲ κληθήσῃ ἐπιζητουμένη πόλις, καὶ οὐκ ἐγκαταλελειμμένη. Τίς οὗτος ὁ παραγινόμενος ἐξ Ἐδώμ; ἐρύθημα ἱματίων ἐκ Βοσόρ; οὕτως ὡραῖος ἐν στολῇ, βίᾳ μετὰ ἰσχύος; ἐγὼ διαλέγομαι δικαιοσύνην καὶ κρίσιν σωτηρίου, καὶ διατί σου ἐρυθρὰ τὰ ἱμάτια, καὶ τὰ ἐνδύματά σου ὡς ἀπὸ πατητοῦ ληνοῦ πλήρης καταπεπατημένης; ληνὸν ἐπάτησα μονώτατος, καὶ τῶν ἐθνῶν οὐκ ἔστιν ἀνὴρ μετ' ἐμοῦ; καὶ κατεπάτησα αὐτοὺς ἐν τῷ θυμῷ μου, καὶ κατέθλασα αὐτοὺς ὡς γῆν, καὶ κατήγαγον τὸ αἷμα αὐτῶν εἰς γῆν. ἡμέρα γὰρ ἀνταποδόσεως ἐπῆλθεν αὐτοῖς, καὶ ἐνιαυτὸς λυτρώσεως πάρεστι. καὶ ἐπέβλεψα καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθός. καὶ προσενόησα, καὶ οὐδεὶς ἀντελαμβάνετο. καὶ ἐῤῥύσατο αὐτοὺς ὁ βραχίων μου, καὶ ὁ θυμός μου ἐπέστη, καὶ κατεπάτησα αὐτοὺς τῇ ὀργῇ μου, καὶ κατήγαγον τὸ αἷμα αὐτῶν εἰς γῆν. τὸν ἔλεον κυρίου ἐμνήσθην, τὰς ἀρετὰς κυρίου ἐν πᾶσιν οἷς ἡμῖν ἀνταποδίδωσι. κύριος κριτὴς ἀγαθὸς τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, ἐπάγει ἡμῖν κατὰ τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ. καὶ εἶπεν οὐχ ὁ λαός μου; τέκνα οὐ μὴ ἀθετήσωσι. καὶ ἐγένετο αὐτοῖς εἰς σωτηρίαν ἐκ πάσης θλίψεως αὐτῶν. οὐ πρέσβυς, οὐδ' ἄγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ κύριος ἔσωσεν αὐτοὺς, διὰ τὸ ἀγαπᾶν αὐτοὺς, καὶ φείδεσθαι αὐτῶν. αὐτὸς ἐλυτρώσατο αὐτοὺς, καὶ ἀνέλαβεν αὐτοὺς, καὶ ὕψωσεν αὐτοὺς πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ αἰῶνος.

Τὸ γ'. προφητείας Ζαχαρίου κ. ιδ.

Τάδε λέγει κύριος. ἰδοὺ ἡμέρα ἔρχεται κυρίου. καὶ στήσονται οἱ πόδες αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπὶ τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν, τὸ κατέναντι Ἱερουσαλὴμ ἐξ ἀνατολῶν. καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξελεύσεται ὕδωρ ζῶν ἐξ Ἱερουσαλὴμ, τὸ ἥμισυ αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν τὴν ἐσχάτην, ἐν θέρει καὶ ἔαρ ἔσται οὕτω. καὶ ἔσται κύριος εἰς βασιλέα ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται κύριος εἷς, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἓν, κυκλοῦν πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ τὴν ἔρημον ἀπὸ γαβαὲ ἕως ῥεμμὼν κατὰ νότον Ἱερουσαλήμ. καὶ ὑψωθήσεται καὶ ἐπὶ τοῦ τόπου μενεῖ, ἀπὸ τῆς πύλης τῆς πρώτης, ἕως τῆς πύλης τοῦ Γομόρ. καὶ ἕως τοῦ πύργου ἀναμεὴλ, καὶ ἕως τοῦ πύργου τῶν γωνιῶν, καὶ ἕως τῶν ὑπολήνιων τοῦ βασιλέως καὶ κατοικήσουσιν ἐν αὐτῇ, καὶ ἀνάθεμα οὐκ ἔτι ἔσται. καὶ κατοικήσει Ἱερουσαλὴμ πεποιθότως.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὸν ἦχος β'.

Ἀναλαμβανομένου σου Χριστὲ εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν. αἱ δυνάμεις ὁρῶσαι ἑτέρα τῇ ἑτέρᾳ ἐβόων. τίς ἐστιν οὗτος; καὶ φησὶ πρὸς αὐτὰς, οὗτός ἐστιν ὁ κραταιὸς καὶ δυνατὸς, οὗτός ἐστιν ὁ δυνατὸς ἐν πολέ-

Digitized by Google

Τῇ δ΄. ἑσπέρας τῇ ἀπερχομένῃ τῆς ἀναλήψεως εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους η΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἰδιόμελα. πλαγίου β΄ Ἰωάννου μοναχοῦ. τὸ α΄ γ΄.

Ο Κύριος ἀνελήφθη εἰς οὐρανούς, ἵνα πέμψῃ τὸν παράκλητον τῷ κόσμῳ. οὐρανοὶ ἡτοίμασαν τὸν θρόνον αὐτοῦ, νεφέλαι τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ἄγγελοι θαυμάζουσιν, ἄνθρωπον ὁρῶντες ὑπεράνω αὐτῶν, ὁ πατὴρ ἐκδέχεται, ὃν ἐν κόλποις ἔχει συναΐδιον, τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον κελεύει πᾶσι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ, ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν. πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, ὅτι ἀνέβη Χριστὸς ὅπου ἦν τὸ πρότερον. Τὸ β΄. γ΄.

Κύριε τῇ σῇ ἀναλήψει ἐξεπλάγησαν τὰ χερουβίμ, θεωρήσαντά σε τὸν θεόν, ἐπὶ νεφελῶν ἀνερχόμενον, τὸν ἐπ᾽ αὐτῶν καθεζόμενον, καὶ δοξάζομέν σε. ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου δόξα σοι. Τὸ γ΄. β΄.

Ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις θεωροῦντές σου τὰς ὑψώσεις Χριστέ, τὸ ἀπαύγασμα τῆς δόξης τοῦ πατρὸς ἀνυμνοῦμέν σου τὴν φωτοειδῆ τοῦ προσώπου μορφήν, προσκυνοῦμέν σου τὰ παθήματα, τιμῶμεν τὴν ἀνάστασιν, τὴν ἔνδοξον ἀνάληψιν δοξάζοντες. ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα καὶ νῦν πλαγ. β΄.

Τῶν κόλπων τῶν πατρικῶν, μὴ χωρισθεὶς γλυκύτατε Ἰησοῦ, καὶ τοῖς ἐπὶ γῆς ὡς ἄνθρωπος συναναστραφεὶς σήμερον ἐπὶ ὄρους τῶν ἐλαιῶν ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, καὶ τὴν πεσοῦσαν φύσιν ἡμῶν συμπαθῶς ἀνυψώσας τῷ πατρὶ συνεκάθισας, ὅθεν αἱ οὐράνιαι τῶν ἀσωμάτων τάξεις τὸ θαῦμα ἐκπληττόμεναι, ἐξίσταντο θάμβει, καὶ τρόμῳ συνεχόμεναι, τὴν σὴν φιλανθρωπίαν ἐμεγάλυνον, μεθ᾽ ὧν καὶ ἡμεῖς οἱ ἐπὶ γῆς, τὴν πρὸς ἡμᾶς σου συγκατάβασιν, καὶ τὴν ἀφ᾽ ἡμῶν ἀνάληψιν δοξολογοῦντες ἱκετεύομεν, λέγοντες. ὁ τοὺς μαθητὰς καὶ τὴν τεκοῦσάν σε θεοτόκον χαρᾶς ἀπείρου πλήσας ἐν τῇ σῇ ἀναλήψει, καὶ ἡμᾶς ἀξίωσον τῶν ἐκλεκτῶν σου τῆς χαρᾶς ἐν χαρᾷ αὐτῶν διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Εἴσοδος. προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα γ΄. τὸ α΄. Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα κεφ. β΄.

Τάδε λέγει κύριος. ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις ἐμφανὲς τὸ ὄρος κυρίου, καὶ ὁ οἶκος τοῦ θεοῦ ἐπ᾽ ἄκρου τῶν ὀρέων, καὶ ὑψωθήσεται ὑπεράνω τῶν βουνῶν, καὶ ἥξουσιν ἐπ᾽ αὐτὸ πάντα τὰ ἔθνη. καὶ πορεύσονται λαοὶ πολλοί, καὶ ἐροῦσι. δεῦτε ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος κυρίου, καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ Ἰακώβ. καὶ ἀναγγελεῖ ἡμῖν τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ πορευσόμεθα ἐν αὐτῇ.

Τὸ β΄. Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα. κεφ. ξβ΄. καὶ ξγ΄.

Τάδε λέγει κύριος. πορεύεσθε διὰ τῶν πυλῶν μου ὁδεύσατε τὴν ὁδόν μου, καὶ ὁδοποιήσατε τῷ λαῷ μου,

Εἰς τὸ ἀπόδειπνον. τριῴδιον ἦχος πλαγίου α΄. ὁ εἱρμός. Ἄσωμεν τῷ κυρίῳ.

Διὰ τοῦ σοῦ τιμίου σταυροῦ κύριε, τῆς τοῦ ξύλου ἅπαντες ἐρρύσθημεν κατάρας. διό σου δοξάζομεν τὴν ἀγαθότητα. Ξένῃ μορφῇ ἰδοῦσαι ἐξαστράπτοντα μυροφόροι ἄγγελον, τὴν θείαν ἐμυοῦντο τοῦ ἀκτίστου ἀνάστασιν χαρᾶς πληρούμεναι. Ἀνατολὴ παρθένε ἐχρημάτισας τοῦ ἡλίου ἄχραντε, τοῦ τῆς δικαιοσύνης. διό σου δοξάζομεν τὴν ἀγαθότητα.

ᾠδὴ η΄. ὁ εἱρμός. Τὸν ποιητὴν τῆς κτίσεως.

Θεὸν σαρκὶ σταυρούμενον, ὁ ἥλιος βλέψας ἐσκοτίζετο, καὶ γῆ ἐσαλεύθη, καὶ ἐρρήγνυντο πέτραι. Πατέρα τὸν παναίτιον, λόγον συναΐδιον, καὶ πνεῦμα θεοῦ ἄκτιστον τριάδα ὑμνήσωμεν ἀπαύστως. Ῥῦσαι ἡμᾶς κολάσεως, καὶ τῆς αἰωνίου κατακρίσεως, τοὺς σὲ ἀνυμνοῦντας εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ΄. ὁ εἱρμός. Σὲ τὴν μακαρίαν ἐν γυναιξί.

Πύλας τοῦ θανάτου, καὶ τοὺς μοχλοὺς λύσας, ἐκ νεκρῶν τριήμερος, ἐξανέστης ὁ πάντων σωτήρ μου ἡ ἐξανάστασις. Ἔβλυσας νεκροῖς Χριστὲ τὴν ζωήν, καὶ ἐξαναστὰς τριήμερος ἀνελήφθης ἐν δόξῃ ὁρώντων τῶν σῶν μαθητῶν. Ἵλεον ἡμῖν ἀπεργάσω, ἄχραντε παρθένε τὸν σὸν υἱόν, καὶ θεὸν τῶν ἁπάντων, τοῖς πίστει ὑμνοῦσί σε.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι πᾶσα ἡ ἀναστάσιμος ἀκολουθία καὶ τὸ ἅγιος κύριος τοῦ ὄρθρου καὶ τὰ λοιπὰ μέχρι τῆς δ΄. ψάλλονται τῆς ἀναλήψεως, καὶ τότε ἀποδίδομεν.

Τῇ γ΄. ἑσπέρας ἀποδίδονται πάντα τὰ ἀναστάσιμα, εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ ἀναστάσιμα ς΄. δόξα καὶ νῦν πλαγίου δ΄. Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας. εἰς τὸν στίχον τοῦ μηναίου δόξα καὶ νῦν. Δικαιοσύνης ἥλιος. προκ. τὸν συνάναρχον λόγον. χαῖρε πύλη κυρίου. καὶ ἀπολ. Τῇ δ΄. εἰς τὸν ὄρθρον εἰς τὸ θεὸς κύριος τὸν συνάναρχον λόγον β΄. καὶ τὸ χαῖρε πύλη κυρίου α΄. μετὰ τὴν στιχολογίαν κάθισμα ἀναστάσιμον, καὶ ἀνάστασιν Χριστοῦ ὁ ν΄. κανόνες δύο· πάσχα Ἀναστάσεως ἡμέρα. πρὸς τοὺς ς΄. καὶ τοῦ μηναίου δ΄. ἀπὸ γ΄. κάθισμα τοῦ μηναίου, ἀπὸ ς΄. κοντάκιον. Εἰ καὶ ἐν τάφῳ, ἀπὸ θ΄. Ἐξαποστειλάριον. Σαρκὶ ὑπνώσας. Εἰς τοὺς αἴνους πάσχα ποιοῦ στιχηρὰ ἀναστάσιμα τοῦ πάσχα πλαγίου α΄. Πάσχα ἱερὸν ἡμῖν σήμερον, καὶ ἕτερα δύο ποιοῦμεν αὐτὰ δ΄. δόξα καὶ νῦν πλαγίου α΄. Ἀναστάσεως ἡμέρα καὶ λαμπρυνθῶμεν. τὸ Χριστὸς ἀνέστη γ΄. εἶτα δοξολογία μεγάλη. τὸ προκ. τὸν συνάναρχον λόγον χαῖρε πύλη κυρίου ἡ ἐκτενὴς αἱ αἰτήσεις, καὶ ἀπολ.

Digitized by Google

θεὲ πρόβολον, καὶ κτίστα τοῦ παντός, τοὺς ὑμνολογοῦντας, καὶ πιστῶς προσκυνοῦντας, τὸ κράτος σου, παντοίων πειρατηρίων σῶζε, θ. Παρθένε ἄχραντε θεοχαρίτωτε, τὸν σὸν φιλοῦντι υἱὸν διαπαντός, μή με καταισχυνῇ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης, ἀλλὰ συναρίθμησαι τοῖς ἐκλεκτοῖς προβάτοις.

ᾠδὴ θ. ὁ εἱρμός. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα.

Ἠγέρθης καθὼς εἶπας, ζωοδότα, ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ὤφθης τοῖς ἁγίοις μαθηταῖς μετὰ τὴν ἔγερσιν, ὃ σημεῖα ποιήσας, καὶ ὀμματώσας τυφλούς, μεθ' ὧν σε εἰς αἰῶνας μεγαλύνομεν. Τριαδικόν.

Φῶς τὸν πατέρα σέβω, φῶς δοξάζω καὶ τὸν υἱόν, φῶς ἀνυμνῶ τὸ πνεῦμα τὸ θεῖον, ἓν φῶς ἀμέριστον, ἐν τρισὶ χαρακτῆρσι, καταυγούμενον, θεὸν βασιλέα πάσης κτίσεως. θ΄. Ἡ γενοῦσα πλατυτέρα οὐρανῶν παρθένε ἁγνή, ἐχώρησας θεὸν σωματικῶς, τὸν ἀπερίγραπτον, καὶ ἐκύησας πάντων εἰς ἀπολύτρωσιν, τῶν πίστει ἀδιστάκτῳ ἀνυμνούντων σε.

Εἶτα τὸ ἅγιος κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ τὸ ἐξαπος. τοῦ τυφλοῦ Ἐπεφάνης σήμερον.

Τοὺς νοερούς μου ὀφθαλμούς, πεπηρωμένους κύριε, ἐκ ζοφερᾶς ἁμαρτίας, σὺ φωταγώγησον ὡς θεός, οἰκτείρων τὴν ταπείνωσιν, καὶ τοῖς τῆς μετανοίας ἀπόπλυνον δάκρυσιν.

Εἰς τοὺς αἴνους πᾶσα πνοή, στιχηρὰ ἀναστάσιμα. ἦχος πλαγ. α΄. η΄. ζήτει φ. στίχ. Δόξα πλαγ. δ΄.

Ὁ διὰ σπλάγχνα ἐλέους σαρκωθεὶς Χριστὲ ὁ θεός, τὸν τοῦ φωτὸς ἐστερημένον ἀπὸ μήτρας, σπλάγχνοις ἀφάτοις οἰκτιρμῶν λαμπηδόνος θείας καταξιώσας, τούτου τὰς κόρας τῷ χοῒ τοῖς πλαστουργοῖς δακτύλοις σου προσψαύσας αὐτός, καὶ νῦν φωτοπάροχε, καὶ ἡμῶν καταύγασον, τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια, ὁ μόνος ἀφθονοπάροχος.

Καὶ νῦν ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, καὶ τὰ λοιπά, καὶ ἀπόλ.

Τῇ κυριακῇ ἑσπέρας εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ ἰδιόμελα. πλαγίου δ΄. ζήτει ὄπισθεν. Τῆς κλήσει τῆς δυναστείας. Δικαιοσύνης ἥλιε. Ὁ διὰ σπλάγχνα ἐλέους. Ἤγουν ἡ δόξα εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, ἡ δόξα τοῦ στίχου καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἴνους. εἶτα τοῦ μηναίου γ΄. δόξα καὶ νῦν θ΄.

Εἰς τὸν στίχον καθὼς προστέτακται, ἀναστάσιμον α΄. κατανυκτικὸν α΄. καὶ μαρτυρικὸν ἕν. τοῦ πλαγίου α΄. εἰς τὸ δόξα καὶ νῦν τοῦ τυφλοῦ ἦχος δ΄.

Ὁ ἴδιον τὸν βίον ὁ τυφλὸς νύκτα λογιζόμενος ἐβόησε πρὸς σὲ κύριε, ἄνοιξόν μου τὰς κόρας υἱὲ Δαβίδ, ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἵνα μετὰ πάντων κἀγὼ ὑμνήσω σου τὴν δύναμιν.

Digitized by Google

ζοντες. θ'. Τὸν τόκον σου ἄχραντε τὸν ὑπὲρ φύσιν δοξολογοῦμεν, μακαρίζοντες, πίστει σε πανάμωμε, ὡς Θεοῦ τῶν ὅλων λοχεύτριαν.

ᾠδὴ ε'. ὁ εἱρμός. Τὴν τάλαιναν.

Τὰ ὄμματα ἀνοίξας τῷ μὴ ἰδόντος τὸ φῶς τὸ αἰσθητὸν, ψυχῆς ἐφώτισας τὰς κόρας, δοξάζειν ἔπεισας ἄσμενον, διηγνόντα σε ποιητὴν, δι' ἀγαθότητα ὀφθέντα βροτόν. Τριάδα ἐν μονάδι, καὶ ἐν μονάδι τριάδα, οἱ πιστοὶ δοξολογήσωμεν, πατέρα, καὶ υἱὸν ἅπαντες, πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἕνα Θεὸν δημιουργὸν τοῦ παντὸς ἀληθῶς. Θ. Πῶς τέτοκας μὴ γνοῦσα παρθενομῆτορ ἁγνὴ, πεῖραν ἀνδρὸς θεοχαρίτωτε, πῶς τρέφεις τὸν τὴν κτίσιν τρέφοντα, μόνος ὡς ἐπίσταται αὐτὸς, ὁ τοῦ παντὸς ποιητής.

ᾠδὴ ς'. ὁ εἱρμός. Ὡς τὸν προφήτην.

Πηλὸν ποιήσας ὀφθαλμοῖς τυφλοῦ ἐπέχρισας, τοῦ ἐκ γενετῆς, καὶ ἐχαρίσω αὐτῷ τὸ βλέπειν, ὑμνοῦντί σου λόγε τὴν ἄφατον δύναμιν, δι' ἧς ἔσωσας τὸν κόσμον. Ἡ τρισυπόστατος μονὰς, πάτερ ἀγέννητε, υἱὲ γεννητὲ, καὶ πνεῦμα ἐκπορευτὸν, τρισάγιε κύριε, μία οὐσία καὶ δύναμις, σῶζε πάντα τὸν λαόν σου. Θ. Τὰ μεγαλεῖά σου ἁγνὴ, τίς διηγήσεται; Θεὸν γὰρ ἐν σαρκὶ ἔτεκες ὑπερφυῶς, διὰ σοῦ ῥυόμενον κόσμον, παρθένε πανάμωμε ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας.

Κοντάκιον ἦχος δ'.

Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα πεπηρωμένος, σοὶ Χριστὲ προσέρχομαι, ὡς ὁ τυφλὸς ἐκ γενετῆς, ἐν μετανοίᾳ κραυγάζων σοι, σὺ τῶν ἐν σκότει τὸ φῶς τὸ ὑπέρλαμπρον. ὁ οἶκος.

Ῥεῖθρόν μοι δώρησαι Χριστὲ σοφίας τῆς ἀρρήτου, καὶ γνώσεως τῆς ἄνωθεν, τὸ φῶς τὸ ἐν τῷ σκότει, καὶ πλανωμένων ὁδηγὲ, ἵνα ἐξισχύσω τὰ θαυμάσια τὰ σὰ, ὁ πάλαι διηγήσασθαι, ἅπερ ἡ θεία βίβλος ἐδίδαξε τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης. δηλονότι τὴν θαυματοποιΐαν, ὅτι ἐκ γενετῆς τυφλὸς ὑπάρχων, ὀφθαλμοὺς τοὺς αἰσθητοὺς ἀπολαμβάνει, καὶ τοὺς τῆς ψυχῆς ἐν πίστει ἀνακραυγάζων. σὺ τῶν ἐν σκότει τὸ φῶς ὑπέρλαμπρον.

ᾠδὴ ζ'. ὁ εἱρμός. Πυρὸς ὁ βεα... των.

Πηλὸν ἐπέχρισας τοῖς ὀφθαλμοῖς τοῦ τυφλοῦ, καὶ τοῦτον προστάξας πρὸς Σιλωὰμ ἀπελθεῖν, νιψάμενος δὲ ἀνέβλεψεν, ὑμνολογοῦσε Χριστὲ βασιλεῦ τοῦ παντός. Πατέρα ἄναρχον, συνάναρχόν τε υἱὸν, πνεῦμα πανάγιον ὑμνολογήσωμεν. ἀγαθὸς εὐλογητὸς, ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς βασιλεὺ τοῦ παντός. θ. Μετὰ τὴν κύησιν παρθένος ὤφθης ἁγνὴ, Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, καινοτομήσαντα φύσεις ἄχραντε, τῇ δυνάμει αὐτοῦ, ὃν ἐκδυσώπει ἀεὶ τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

ᾠδὴ η'. ὁ εἱρμός. Ἀγγέλων σύστημα, ἀνθρώπων.

Τυφλὸν ὀμματώσας, σοὶ προσελθόντα Χριστὲ, τοῦτον προστάξας πηγῇ τῇ Σιλωὰμ νίψασθαι, καὶ βλέψαι, καὶ Θεόν σε κηρύξαι, σαρκὶ ἐπιφανέντα εἰς κόσμου σωτηρίαν. Τριὰς ἀμέριστε, μονὰς ἀσύγχυτε

Θεὲ

...χεσιν, ἐπὶ τῷ ἐδίδαξεν αὐτοὺς ...ὅτι ὡσεὶ σταγὼν κατέβη ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐσαρκώθη ἐκ τῆς ἁγίας παρθένου. εἶτα καὶ τὸ θεῖον βάπτισμα παραδέδωκεν. ὃ δηλοῖ ἡ Σιλωάμ, ἐπεὶ τὰ ὁ ἐξ ἐθνῶν χριστιανισμὸς καλὸς ὑπὸ Χριστοῦ πρὸς πάντας ...ἐτμῆσται καὶ διώκεται, καὶ μαρτυρεῖ, καὶ ὕστερον παρ' αὐτοῦ ἀνακηρύττεται, καὶ δοξάζεται. Τῷ ἀπείρῳ ...σου φωτοδότα Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ἀμήν. Οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ πλαγ. α. ἤχου ἀντίφωνον ἓν. προκείμενον. ζήτει φ. στίχ. πᾶσα πνοή, Εὐαγγέλιον ἑωθινὸν ...ἀνάστασιν Χριστοῦ ὁ ν. κανόνες β' ἀναστάσιμοι ...καὶ τοῦ τυφλοῦ ... ᾠδὴ α'. ἦχος πλαγίου α. ὁ εἱρμὸς ... ἵππον καὶ ἀναβάτην.

Θαύματα παράδοξα ἐπιτελῶν ὁ λυτρωτὴς, ἰάσατο καὶ τυφλὸν ἐκ γεννητῆς, πηλὸν ἐπιχρίσας, καὶ φάσκων. πορεύθητι καὶ νίψαι ἐν τῷ Σιλωάμ, ὅπως γνώσῃ με Θεὸν ἐπὶ γῆς βαδίζοντα, σάρκα φορέσαντα διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν. Μίαν τρισυπόστατον οὐσίαν σέβοντες πιστοί, δοξάσωμεν τὸν πατέρα καὶ υἱὸν, καὶ πνεῦμα τὸ ἅγιον, ποιητὴν καὶ κύριον, καὶ λυτρωτὴν τοῦ παντὸς, ἕνα ἄκτιστον Θεὸν, σὺν ἀσωμάτοις κράζοντες, ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ βασιλεῦ. Μήτραν ἀπειρόγαμον τὴν σὴν κατῴκησεν ἁγνὴ, κύριος διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, σῶσαι βουλόμενος τὸν φθαρέντα ἄνθρωπον, ταῖς μεθοδείαις τοῦ ἐχθροῦ. αὐτὸν οὖν ...ε τὴν πόλιν ταύτην σώζεσθαι πάσης ἁλώσεως καὶ ἐχθρῶν ἐπιδρομῆς. ᾠδὴ γ'. ὁ εἱρμός.

Σαλευομένην τὴν καρδίαν μου κύριε, τοῖς κύμασι τοῦ βίου στερέωσον εἰς λιμένα εὔδιον καθοδηγῶν ὡς Θεός.

Τυφλὸν ἐκ γεννητῆς προσελθόντα σοι ἰάσω πανοικτίρμον, δοξάζοντα τὴν οἰκονομίαν σου καὶ τὰ θαυμάσια. Θεὸν πατέρα προσκυνοῦμεν προάναρχον, υἱὸν καὶ πνεῦμα θεῖον, βιοάκτιστον, φύσιν τρισυπόστατον, ἕνα Θεὸν τοῦ παντός. Θ. Παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς ἀπεκύησας Θεὸν σεσαρκωμένον, ὃν αἴτησαι πανάχραντε Δέσποινα, κατοικτειρῆσαι ἡμᾶς. Κάθισμα ... δόξα καὶ νῦν. πλαγ. δ'. Τὴν σοφίαν ...

Ὁ τῶν ὅλων δεσπότης, καὶ ποιητὴς παρερχόμενος εὗρεν ἐν ὁδῷ, τυφλὸν καθεζόμενον, θρηνῳδοῦντα καὶ λέγοντα, οὐ κατεῖδον ἐν βίῳ τὸν ἥλιον λάμποντα, οὐ δὲ τῆς σελήνης τὸ φέγγος αὐγάζουσαν, ὅθεν ἐκβοῶ σοι ὁ τεχθεὶς ἐκ παρθένου, φωτίσας τὰ σύμπαντα, φώτισόν με εὔσπλαγχνε, ἵνα κράζω προσπίπτων σοι, δέσποτα Χριστὲ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δώρησαι διὰ πλῆθος ἐλέους ἡμῖν φιλάνθρωπε. ᾠδὴ δ'. ὁ εἱρμός.

Εἰσακήκοα κύριε τὴν ἀκοήν σου.

Ὀμμάτωσας κύριε τυφλὸν ἐκ μήτρας γεγεννημένον, εἰπών. ἄπελθε νίψαι, καὶ ἀνάβλεψον, τὴν ἐμὴν δοξάζων θεότητα. Ὁ μόνε ἄναρχε, τριὰς ἀμέριστε τῇ φύσει, μεριστὴ ταῖς ὑποστάσεσι, σῶζε πάντας τοὺς πιστῶς σε πόθῳ δοξάζοντας.

ἡ τοῦ ὕδατος ἔχροια, καὶ ἐξ ἐκείνου οὕτως ἐγίνετο. ἵνα τοίνυν δείξῃ καὶ ὁ Χριστός, ὅτι ἐκ Θεοῦ καὶ αὐτός, διὰ τοῦτο τὸν τυφλὸν ἀποστέλλει ἐκεῖ, καὶ τὸ φῶς αὐτίκα ἐφέπεται. τινὶ μέντοι ἔδοξεν ἀπεσταλμένον τὸν Σιλωὰμ ἑρμηνεύεσθαι. καὶ διὰ τὸν παρόντα τυφλὸν ἀποσταλέντα παρὰ Χριστοῦ, ὀμματοῦται τοίνυν νιψάμενος, ὁ τυφλὸς ἀρρήτῳ τινὶ δυνάμει, μηδ' αὐτοῦ τοῦ παθόντος τὸ μυστήριον ἐξειδότος. οἱ δὲ γειτνιῶντες αὐτῷ, καὶ ἄλλως γνώριμοι καὶ ἰδόντες αὐτὸν ἐξεπίτηδες ἀναβλέψαντα ἀμφιβάλλοντες ἦσαν, ἐκεῖνος δ' οὖν ὁμολογεῖ ὁ πρώην εἶναι τυφλός, καὶ τὸ αἴτιον τῆς ὁράσεως ἐρωτώμενος, ἰατρόν τοῦ πάθους τὸν Χριστὸν ἀνεκήρυξεν. τῶν οὖν φαρισαίων τὸ παράδοξον ἀκηκοότων σημεῖον, πάλιν ὁ σωτὴρ βλασφημεῖται, ὡς τὸ σάββατον μὴ τηρῶν. ἐν σαββάτῳ γὰρ ὡς ἔοικε, καὶ τὸ κατὰ τὸν τυφλὸν διεπεράχθη. σχίσμα τοίνυν γίνεται τούτων μεταξύ, τῶν μὲν λεγόντων ἐκ Θεοῦ εἶναι τὸν Ἰησοῦν, διὰ τὰ γινόμενα θαύματα, τῶν δὲ μὴ ἀπὸ Θεοῦ, ὅτι τὸ σάββατον οὐ τηρεῖ. οἱ οὖν ἀγαθὴν περὶ αὐτοῦ δόξαν ἔχοντες τὸν τυφλὸν ἐρωτῶσι. σὺ τί λέγεις περὶ αὐτοῦ; ὁ δὲ προφήτην τοῦτον ἀνακηρύσσει, ὃ δὴ παρ' ἐκείνοις ἦν τιμιώτερον. οἱ δὲ πάλιν διαπορῶσιν, ὅτι τυφλῷ γε ὄντι τὴν θεραπείαν ὁ Χριστὸς ἐχαρίσατο, ἀμέλει καὶ τοὺς γονεῖς αὐτοῦ μεταστέλλονται, μὴ τοῖς γείτοσιν ἴσως πιστεύσαντες, ὅθεν καὶ μᾶλλον αὐτὸ συσκιάσαι θέλοντες, ἐπὶ πλεῖον ποιοῦσι κατάδηλον, τῶν γεννητόρων ἅπαντα διομολογούντων. κἂν διὰ τὸ μὴ ἀποσυνάγωγοι γενέσθαι εἰς τὴν ἐκείνου ἡλικίαν τὴν πρᾶξιν ἀνάγουσιν, ἀλλὰ καὶ πάλιν πρὸς τὸν τυφλὸν λέγουσι. δὸς δόξαν τῷ Θεῷ, ὅτι ἐκεῖθεν ἡ ἴασις ἐδόθη οὐχ ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ, ἁμαρτωλὸς γάρ ἐστιν ὅτι λύει τὸ σάββατον, ὁ δὲ ἔργοις δηλῶσαι θέλων, ὅτι Θεός ἐστιν, οὐκ οἶδα φησίν. ἓν ἐπίσταμαι, ὅτι τυφλὸς ὤν, δι' αὐτοῦ βλέπω. πάλιν οὖν εἶπον αὐτῷ, πῶς ἤνοιξέ σου τοὺς ὀφθαλμούς. ὁ δ' ἀχθόμενος, οὐ κατὰ λόγον λέγει. ἀλλὰ συνιστᾷ, ὅτι εἰ μὴ ἀπὸ Θεοῦ ἦν, οὐκ ἂν τοιοῦτο σημεῖον ἐποίησε, καὶ πρῶτον μὲν ὑβρίζεται παρ' ἐκείνων, ὡς ὁμολογήσας μαθητὴς εἶναι ἐκείνου, καὶ ὅτι εἶπεν οὐδεὶς ἀνέῳξεν ὀφθαλμοὺς τυφλοῦ γεγεννημένου. τυφλοὺς γὰρ καὶ ἄλλοι ὠμμάτωσαν. γεγεννημένου δὲ τυφλοῦ, οὐδ' εἷς. ἐμπαίζοντες τοίνυν αὐτὸν, πόρρω τῆς συναγωγῆς ἔβαλλον. μετὰ δὲ ταῦτα, εὑρίσκει αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει αὐτῷ. σὺ πιστεύεις εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ; ὁ δὲ μαθὼν ὅς τις ἐστὶν, ὅτι ὁ μετ' αὐτοῦ λαλῶν, καὶ ὁρώμενος δι' αὐτοῦ. οὐ γὰρ ἤδει αὐτὸν πρότερον ἅτε τυφλὸς ὤν, προσεκύνησεν αὐτῷ, καὶ μαθητὴς αὐτοῦ ἐχρημάτισε, τὴν εὐεργεσίαν ἀνακηρύττων. ῥηθείη δ' ἂν καὶ ἀναγωγικῶς, τυφλὸς μὲν, καὶ ὁ ἐξ ἐθνῶν λαός. ὅν τινα παράγων, ἤτοι τὸν ἐν τῇ γῇ διατρίβοντα οὐκ ἐν οὐρανῷ, εὗρεν ὁ Χριστός, ἢ καὶ διὰ τὸν ἑβραϊκὸν ἦλθε λαόν. παροδικῶς δὲ διέβη καὶ εἰς τὰ ἔθνη, καὶ πτύσας χαμαὶ καὶ πηλὸν ποιήσας

ἔχρι-

Digitized by Google

Εἰς τὸν ὄρθρον. εἰς τὸ θεὸς κύριος. ἦχος πλαγ. α'. Τὸν συνάναρχον λόγον β'. καὶ τὸ ὁ. χαῖρε πύλη κυρίου καὶ μετὰ τὴν στιχολογίαν ἡ ὑπακοὴ, ἀναστάσιμος, ζήτει φ. σ. καὶ ἀνάγνωσις.

Τῇ αὐτῇ κυριακῇ πέμπτῃ ἀπὸ τοῦ πάσχα, τὸ εἰς τὸν ἐκ γενετῆς τυφλὸν ἑορτάζομεν τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ θαῦμα, ὃ δὴ καὶ αὐτὸ, ἐξ ὑψοῦ διεπράχθη, καθὰ καὶ τὸ τῆς σαμαρείτιδος, καὶ τὸ τοῦ παραλύτου. γέγονε δὲ οὕτω. τοῦ Χριστοῦ διαλεγομένου τοῖς Ἰουδαίοις, καὶ ἑαυτὸν ἴσον ἀποδεικνύντος τῷ πατρὶ, καὶ πρὶν Ἀβραὰμ γενέσθαι ἐγώ εἰμι λέγοντος, ἐκεῖνοι λίθοις κατ' αὐτοῦ βάλλουσιν. ὁ δὲ ἀναχωρῶν ἐκεῖθεν, εὑρίσκει τὸν τυφλὸν προσαιτοῦντα. ἦν δὲ οὕτω γεννηθεὶς, τύπον καὶ τὰ κοῖλα ἔχων μόνον τῶν ὀφθαλμῶν. ἰδὼν οὖν αὐτὸν ὁ σωτὴρ οὕτως ἔχοντα, ἐρωτᾶται παρὰ τῶν μαθητῶν, ἀκηκοότων ἐν τῷ εἰς τὸν παράλυτον, ἴδε ὑγιὴς γέγονας, μηκέτι ἁμάρτανε, καὶ ὅτι ἁμαρτία γονέων εἰσὶ τέκνα, ῥαββὶ, τίς ἥμαρτεν; οὗτος, ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα τυφλὸς γεννηθῇ. ἄλλως τε καὶ δόξα ἐπικούριός τις ἐκράτει, τὰς ψυχὰς προϋπάρχειν. καὶ ἁμαρτήσας ἄλλως καταπέμπεσθαι εἰς τὰ σώματα, ἅπερ ἅπαντα ἀναιρῶν ὁ Χριστὸς ἔφησεν. οὐ διὰ ταῦτα, ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ, ἤγουν ἐμοῦ. οὐ γὰρ περὶ τοῦ πατρὸς ὁ λόγος, τὸ δὲ ἵνα τῆς ἀποφάσεώς ἐστιν, οὐ τῆς αἰτίας. καὶ τοῦτο εἰπὼν ὁ Χριστὸς πτύσας χαμαὶ, καὶ πηλὸν ποιήσας, ἐπέχρισε τοῖς τύποις τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, καὶ πρὸς τὴν τοῦ Σιλωὰμ πηγὴν ἀπελθεῖν καὶ νίψασθαι ἐγκελεύεται. ἵνα δείξῃ, ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ κατ' ἀρχὰς χοῦν λαβὼν ἀπὸ τῆς γῆς καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον. ἐπεὶ δὲ πάντων ὁ ὀφθαλμὸς τῶν ἐν τῷ σώματι κυριώτερον, τοῦτον πλάττει μὴ ὄντα. δεικνύων, ὅτι καὶ τῇ ψυχικῇ δυνάμει κίνησιν αὐτός ἐστιν ὁ παρέχων. οὐκ ἐχρίσατο δὲ ὕδατι, ἀλλὰ πτύσματι, ἵνα γνώριμον εἴη, ὡς ἡ χάρις ἅπασα, ἀπὸ τοῦ ἐμπτύσαντος στόματος ἦν, καὶ ὅτι πρὸς τὸν Σιλωὰμ αὐτὸν ἀποπέμπειν ἔμελλε. νίψασθαι δὲ αὐτὸν προστρέπει. ἵνα μήτις τῇ ἐκεῖθεν γῇ καὶ τῷ πηλῷ δοίη τὴν θεραπείαν. στέλλει δὲ αὐτὸν πρὸς τὸν Σιλωὰμ, ἵνα πολλοὺς ἔχοι τῆς ἰάσεως μάρτυρας, πολλοῖς γὰρ ἂν συνήντησεν ἀπιὼν, κεχρισμένος πηλῷ τὰ ὄμματα, φασὶ δέ τινες ὡς νιψάμενος οὐκ ἀπεβάλλετο τὸν ἐκ τοῦ πτύσματος πηλὸν, ἀλλ' αὐτὸς ὁ πηλὸς τῇ προσβολῇ τοῦ ὕδατος, πρὸς ὀφθαλμῶν πλάσιν μετεσχηματίζετο. Σιλωὰμ δὲ ἀπεσταλμένος ἑρμηνεύεται. ἡ γὰρ κολυμβήθρα αὕτη, ἔξω τῆς πόλεως Ἱερουσαλὴμ ἐτύγχανεν, ἐπεὶ δὲ ἐξ ἐκείνου πολεμίων περισχεθησάντων τὴν πόλιν, καὶ τὴν Σιλωὰμ κατασχόντων, ἀνεχαιτίσθη τὸ ὕδωρ ἐκεῖθεν πρὶν δὲ, καὶ φρέατα καὶ λάκκους ὀρύξαι, τοὺς ἔνδον εἰς ὑποδοχὴν ὕδατος. εἴ τις καλέσει τοῦ προφήτου Ἡσαΐου ἐκεῖσε ἐστέλλετο, τὸ ὕδωρ πάλιν ἄθρουν ἐξήρχετο καὶ ὑδρεύετο, εἰ δέ τις ἐξ ἑαυτοῦ ἢ καὶ πολέμιος, ἐπείχετο

ἢ τοῦ

Digitized by Google

ᾠδὴ θ΄. ὁ εἱρμός. Εὔα μὲν τῇ τῆς πα.

Η Πλάνη θελήσασα ἐν σταυρῷ καὶ ἥλιος, στενάζων σε ὑπεράγαθε, φόβῳ συνέστειλεν ἀκτῖνας, ἐσαλεύθησαν τῆς γῆς τὰ θεμέλια, καὶ πέτραι διεσχίσθησαν, διεῤῥάγη καὶ τοῦ ναοῦ τὸ καταπέτασμα. Ὁ ἐγερθεὶς ἐκ τάφου ἀναστάς, φάμενος ἀποστόλοις καὶ βοήσας, ἄπιτε φίλοι μαθηταί μου, κηρύξατε ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν, ἃ εἴδετε καὶ γνῶτε θαύματα τῆς ὑπὲρ λόγον δυναστείας μου.

Τῇ παρασκευῇ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος ἑσπέρας εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα. στιχηρὰ ἀναστάσιμα γ΄. καὶ τοῦ μηναίου γ΄. δόξα καὶ νῦν θ΄. Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὸν ἀναστάσιμον τοῦ στίχου, καὶ τοῦ ἀλφαβήτου. Δόξα καὶ νῦν τῆς κυριακῆς. Εἰς τὸν ὄρθρον, εἰς τὸ θεὸς κύριος. τροπ. ἦχος δ΄. τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως. β΄. καὶ τὸ θ΄. ἡ στιχολογία τοῦ ἀμώμου. εἶτα κάθισμα ἀναστάσιμον, καὶ ἀνάγνωσιν. ἀνάστασιν Χριστοῦ. ὁ ν΄. οἱ κανόνες ὁ ἀναστάσιμος τροπ. ς΄. καὶ τοῦ μηναίου δ΄. ἀπὸ γ΄. κάθισμα τοῦ μηναίου, ἀπὸ ς΄. τὸ κοντάκιον, ἀπὸ θ΄. ἐξαποστειλάριον, ἅγιος κύριος ὁ θεός. εἰς τοὺς αἴνους πᾶσα πνοή. στιχηρὰ ἀναστάσιμα δ΄. τοῦ δ΄. ἤχου. δόξα. ἰδιόμ. τῆς κυριακῆς. δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ τὸ μέγα[illegible]. τὸ βοη. τὰ λοιπὰ καὶ ἀπόλ.

Κυριακῇ ε΄. ἀπὸ τοῦ πάσχα τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ. Τῷ σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὴν στιχολογίαν εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ ἀναστάσιμα η΄. τοῦ πλαγίου α΄. ἤχου. Διὰ τοῦ τιμίου σου σταυροῦ. ζήτει φ. στιά. δόξα καὶ νῦν ἦχος πλαγίου δ΄.

Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου Χριστέ, ἢ τίς ἐξαριθμήσει τῶν θαυμασίων σου τὰ πλήθη; διπλοῦς γὰρ ὤφθης ἐπὶ γῆς δι᾽ ἀγαθότητα, διπλᾶς καὶ τὰς ἰάσεις τοῖς νοσοῦσιν ἐχορήγεις. οὐ μόνον γὰρ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ σώματος διήνοιξας, τοῦ ἐκ μήτρας πηρωθέντος, ἀλλὰ καὶ τοὺς τῆς ψυχῆς. ὅθεν θεόν σε ὁμολογεῖ τὸν κρυπτόμενον, καὶ πᾶσι παρέχοντα τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὸν ἀναστάσιμον τοῦ στίχου, καὶ τὰ τοῦ ἀλφαβήτου. ζήτει φοιβ. δόξα καὶ νῦν πλαγ. δ΄.

Δικαιοσύνης ἥλιε νοητὲ Χριστὲ ὁ θεός, ὁ τὸν ἐκ μήτρας τοῦ φωτὸς ἐστερημένον, διὰ τῆς σῆς ἀχράντου προσψαύσεως φωτίσας κατ᾽ ἄμφω, καὶ ἡμῶν τὰ ὄμματα τῶν ψυχῶν αὐγάσας, υἱοὺς ἡμέρας δεῖξον, ἵνα πίστει βοῶμεν σοι· πολλή σου καὶ ἄφατος, ἡ εἰς ἡμᾶς εὐσπλαγχνία φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Τὸ τροπ. τὸν συνάναρχον λόγον. ζήτει ὁμοίως. καὶ θ΄. χαῖρε πύλη κυρίου. τὰ λοιπὰ καὶ ἀπόλ.

Εἰς τὸ ἀπόδειπνον κανὼν τῆς θεοτόκου.

Εἰς

Digitized by Google

[illegible] καὶ λύτρωσιν, ζωοδότα κύριε δόξα σοι.

Καὶ μετὰ τὸ ἀπόστ. ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος ἡ ἐκτενὴς, αἱ αἰτήσεις, καὶ ἀπόλ.

Τῇ κυριακῇ τῆς σαμαρείτιδος καὶ ὅλη τῇ ἑβδομάδι, ἑσπέρας στιχηρὰ εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα. ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

[illegible] πηγῇ ἀγαθότητος, καθ' ὑπάρχων καὶ [illegible] τῆς ζωῆς [illegible] μόνε [illegible], [illegible] ὁμιλῶν [illegible], [illegible] τῇ [illegible], ὅπως [illegible] [illegible] πολλὴν [illegible], ἧς [illegible] τὸ [illegible] ἅπαν τὸ γένος [illegible] ἀγαθότητι. [illegible] ἄνθρωπον, ὃς ἐξεῖπε [illegible] καὶ τῇ πηγῇ καθήμενος ὅσα ἔπραξα. προφήτης γὰρ ἀληθέστατος, ὑπάρχει καὶ μέγιστος, τὰ κρυπτὰ καὶ φανερὰ [illegible] [illegible], ἀλλὰ [illegible] ὕδωρ ζωῆς ὃ παρέχεις τοῖς [illegible], [illegible] μὴ [illegible] εἰς τὸν αἰῶνα φιλάνθρωπε. Η πηγὴ ἡ ἀέναος ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος, [illegible] τε καὶ ἄφθαρτον, ὁ δοιπορήσας [illegible], πλησίον τοῦ φρέατος, τοὺς οἰκείους μαθητὰς, ἀποστείλας πρὸς βρώματα, προσωμίλει τῇ γυναικὶ [illegible] [illegible], ταύτην [illegible] τοῦ [illegible] [illegible] καὶ [illegible] [illegible] ὡς μόνος [illegible] [illegible].

Καὶ τῶν [illegible] γ΄. δόξα καὶ νῦν θ΄.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὸν ἀναστάσιμον ἕν, κατανυκτικὸν ἕν, μαρτυρικὸν ἕν. Δόξα τῷ ἁγίῳ, καὶ νῦν τὸ κυριακῆς ζήτει εἰς τοὺς αἴνους. Εἰς τὸ ἀπόδειπνον, τριῴδιον. ἦχος δ΄. Τριστάτας κραταιούς. ᾠδὴ α΄.

Δεσμεύσας τὸν ἐχθρὸν [illegible] κράτος, οἷς [illegible] ἡμᾶς φιλάνθρωπε δεσμοῖς, τῷ σταυρῷ σου ἐρρύσω κύριε τοὺς δεσπότας, καὶ τὴν ἔχθραν διέλυσας τὸ μεσότοιχον. ὅθεν ὑμνοῦμέν σε. Κύριος καθὼς πρὸ τοῦ πάθους προεῖπεν, ἐξανέστη κραταιῶς, σκυλεύσας ὡς θεὸς, τὰ τοῦ ᾅδου βασίλεια, ἅπαντάς τε συνεγείρας, τοὺς ἐκεῖσε καθεύδοντας, ἀπ' αἰῶνος [illegible] μεγαλύνοντας. [illegible] ἁγνὴ, ὡς νυμφίον ὡραῖον, ἐκ τῶν σῶν πανδιλάβων λαγόνων σαρκωθέντα, [illegible] ἀγαθότητι, ὅθεν σὺν τοῖς ἀποστόλοις [illegible] ἐδόξασαν, τὴν τριήμερον τούτου ἀνάστασιν.

ᾠδὴ γ΄. ὁ εἱρμός. Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς παντοδύναμε.

Τὰς ἀχράντους ἐκτείνας παλάμας σου, ἐν σταυρῷ ἑκουσίως μακρόθυμε ἐκ [illegible] ἅπαντας, καὶ χειρὸς ἀλλοτρίας πάντας ἐρρύσω, διὰ τοῦτο φόβῳ δοξάζομεν. Θαυμαστὰ καὶ παράδοξα τεράσματα καὶ τυφλὸς ὀμματωθεὶς τῷ ῥήματι, δημοσιεύσας [illegible] βλέψας σε, [illegible] θανάτου, ζωὴν τῶν ὅλων, χρηματίζοντα [illegible] χύριον. θ΄. Ὢ φρικτός σου ὁ τόκος πανάμωμε, δι' οὗ πάντες φρικτῆς κατακρίσεως, λελυτρωμένοι κράζομεν· χαῖρε πάντων ἀνθρώπων, ἡ σωτηρία, χαῖρε κόσμου πεσόντος ἀνάκλησις.

ᾠδὴ

Digitized by Google

ποιητὴν τοῦ παντὸς, καὶ θεόν. ὃν πᾶσαι οὐρανῶν ὑμνοῦσι τάξεις. θ´. Μετὰ λοχείαν φρικτὴν, παρθένος ἁγνὴ διεφυλάχθης ἁγία θεοτόκε, διό σε ἅπασαι ἀγγέλων χορεῖαι, καὶ τῶν ἀνθρώπων γενεαὶ ἅπασαι, ἀσιγήτοις ἀνυμνοῦσι φωναῖς χαρίτων κα[illegible] [illegible].

[illegible]

Τ Ας ἱκετεύοντα δέσποτα τῆς σῆς [illegible] ἔδειξας, ὀφθείσης τὴν πηγὴν παρθένου [illegible], διὸ [illegible] βοῶμεν συμμελῳδοῦντες. εὐλογεῖτε τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον.

Π Λησίον ἐκάθισας, πηγῆς ἐν ὥρᾳ σωτὴρ ἐκ τῆς τῇ σαμαρείτιδι ὕδωρ τὸ ζῶν παρέχων, καὶ γνώσεως νάματα, διὰ πολλὴν εὐσπλαγχνίαν. μεθ᾽ ἧς πάντες βοῶμεν ἀνυμνοῦντες, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον. Πατέρα προάναρχον, υἱὸν συνάναρχον ὑμνοῦμεν, καὶ πνεῦμα τὸ ἅγιον, θεὸν ἕνα τὰ τρία, ἀδιαίρετον, ἄτμητον, δημιουργὸν τῶν ἁπάντων, ὁμοδύναμον κράτος αὐτεξούσιον, καὶ βοῶμεν, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον.

Α Νθρακα καθαρτήριον, ὁ Ἡσαΐας [illegible], τὸν νοητὸν ἄνθρακα σαρκούμενον παρθένε ἐν σῇ γαστρὶ [illegible] τῶν βροτῶν τὰ μιλαιδῆ(?) ἁμαρτήματα, καὶ θεοῦντα δι᾽ ἧς τὴν φύσιν ἡμῶν παναμώμητε. [illegible]

Ε [illegible] [illegible]

[illegible] θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὃς [illegible] ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἐξ ἀνατολῆς ἐξ ὕψους, καὶ κατηύθυνεν ἡμᾶς εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Η Ζωὴ τῶν ζώντων, ἡ πηγὴ τῶν ἀγαθῶν, ὁ κύριος πλούσιος, διηγόρευσε(?) τὰ νάματα τῆς διδαχῆς [illegible] τῇ γυναικὶ [illegible] μοι ὕδωρ τοῦ πιεῖν, ὅπως σοι δώσω ὕδωρ. τῶν ἁμαρτημάτων μου τὰς πηγὰς ξηραίνον. [illegible] ὃν [illegible], ἡ τρισήλιος μονὰς, ὁ ἄναρχος πατὴρ, ὁ υἱὸς, καὶ πνεῦμα θεότης, μία [illegible] τῆς αὐτῆς [illegible] ἀσωμάτων [illegible] λογοῦντες. θ´. Φωτὸς [illegible] τόπον ἁγνὴ, [illegible] τῆς ψυχῆς μου, [illegible] πολλαῖς μεθοδείαις τοῦ ἐχθροῦ, καὶ [illegible] ἀναλάμψαι φέγγος ἐν σοῦ γαστρὶ ἔννοιαν [illegible] [illegible].

[illegible] τὸ ἅγιος κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν. [illegible] [illegible]

Α Μαρτίαν [illegible] παντοδύναμε, καὶ [illegible] ἐζήτεις ὕδωρ [illegible] [illegible] [illegible] νίας. [illegible] [illegible] [illegible]

Ε Πὶ τὸ φρέαρ ὡς [illegible] ρος, ἡ σαμαρεῖτις [illegible] [illegible] ὕδωρ τῆς πίστεως, καὶ [illegible] τῆς [illegible] τὰ νάματα [illegible].

σὺ κύριε τὸ πνεῦμά μου ὀρθρίζει καὶ ὑμνεῖ, σὺ γὰρ Θεὸς ἡμῶν, καὶ πρὸς σὲ κατέφυγα τῆς εἰρήνης βασιλεῦ.

Πηγὴν ὑπάρχων κύριε, ζωῆς ὕδωρ ἀφέσεως, καὶ ἐπηγγείλω δωρήσασθαι γυναικὶ αἰτούσῃ, πάλαι σαμαρείτιδι, διὸ ἀνυμνοῦμεν σου τὸ κράτος ἐν ὕμνοις. Μονάδα τρισυπόστατον, τριάδα ὁμοούσιον, πατέρα, λόγον, πνεῦμα ἅγιον ἀμέριστον τῇ φύσει, θεὸν ἕνα σέβομεν. ποιητὴν καὶ κύριον, καὶ δεσπότην τῶν πάντων. Θ. Τὴν πύλην ἀδιόδευτον, καὶ χώραν ἀγεώργητον, καὶ κιβωτὸν, τὸ μάννα φέρουσαν, καὶ στάμνον, καὶ λυχνίαν, καὶ θυμιατήριον, τοῦ ἄϋλου ἀνθρακος ὀνομάζομεν ἁγνή.

ᾠδὴ ϛ. ὁ εἱρμὸς.

Μή καταποντισάτω με καταιγὶς ὕδατος, μηδὲ καταπιέτω με βυθὸς, ἀπῶσμαι γὰρ εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης ... διό σοι κραυγάζω ὡς Ἰωνᾶς, ἀναβήτω ἐκ φθορᾶς ἡ ζωή μου πρὸς σὲ ὁ θεός.

Ρεῖθρον ὑπάρχων κύριε τῆς ζωῆς ἄφθονον, καὶ ἄβυσσος ἐλέους ἀγαθὸς, ὁδοιπορήσας καθέζῃ πλησίον τοῦ φρέατος τοῦ ἀρχαίου, καὶ τῇ σαμαρείτιδι ἐκβοᾷς, δός μοι ὕδωρ τοῦ πιεῖν, ὅπως λάβῃς ἀφέσεως νάματα. Τριάδα. Τὸν πατέρα ἄναρχον, καὶ υἱὸν σύνθρονον, καὶ πνεῦμα ὁμοούσιον πιστῶς, μίαν οὐσίαν, καὶ φύσιν, καὶ δόξαν, καὶ μίαν βασιλείαν, θεὸν τῶν πάντων ποιητὴν, συνοχέα τοῦ παντὸς, μετὰ τῶν ἀσωμάτων δυνάμεων. Θ. Παρθένον μόνην τίκτουσαν, καὶ τηροῦσαν ἄφθορον τηρήσασαν, ὑμνοῦμέν σε ἁγνή. θρόνον κυρίου, καὶ πύλην καὶ ὄρος, καὶ φωτεινὴν λυχνίαν, νυμφῶνα ὁλόφωτον τοῦ θεοῦ, καὶ σκηνὴν δόξης ἀφθῆς, κιβωτόν τε καὶ στάμνον, καὶ τράπεζαν.

Κοντάκιον ἦχος πλάγιος δ.

Πίστει ἐλθοῦσα ἐν τῷ φρέατι ἡ σαμαρεῖτις ἐθεάσατο, τῷ τῆς σοφίας ὕδατι ἐποτίσθη δαψιλῶς, καὶ βασιλείαν ἄνωθεν κληρωσαμένη αἰωνίως, ὡς ἀοίδιμος. Ὁ οἶκος.

Τῶν ὑψηλῶν μυστηρίων ἀκούσωμεν, Ἰωάννου ἡμᾶς ἐκ διδάσκοντος, τὰ ἐν τῇ Σαμαρείᾳ γινόμενα. πῶς γυναικὶ ὡμίλει ὁ κύριος. ὕδωρ αἰτήσας ὁ τὰ ὕδατα εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν συνάξας, ὁ πατρὶ καὶ τῷ πνεύματι σύνθρονος. ἦλθε γὰρ ἐκζητῆσαι τὴν εἰκόνα αὐτοῦ. Αἰωνίως ὡς ἀοίδιμος.

ᾠδὴ ζ. ὁ εἱρμός.

Μὴ παραδῴης ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σου. καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου. καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν κύριε ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ὁ ὑπερυμνούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὕδωρ ὑπάρχεις ζωῆς, δέσποτα Χριστέ, ᾗ ἡ σαμαρεῖτις. πόθῳ σου λόγῳ διψῶσα πάντοτε, σοῦ τὴν θείαν χάριν, ὅπως μηκέτι Ἰησοῦ κύριε, ἀγνωσίας κρατῶμαι αὐχμῷ, ἀλλὰ κηρύξω σου τὰ μεγαλεῖα. Πατέρα, καὶ τὸν υἱὸν, καὶ θεῖον πνεῦμα ὑμνολογοῦμεν, ἀμέριστον τριάδα φύσει ὑπάρχουσαν μεριστὴν προσώποις, μίαν οὐσίαν συμφυῆ ἄναρχον, ποιη-

Καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ ἀντίφωνον α΄. ἦχος δ΄. προκείμενον. ζήτει φ. στ΄. Πᾶσα πνοὴ. εὐαγγέλιον ἑωθινὸν ζ΄. Ἀνάστασιν Χριστοῦ. ὁ ν΄. οἱ ἀναστάσιμοι κανόνες. ζήτει φ. σς΄. καὶ τῆς Σαμαρείτιδος ς΄. ᾠδὴ α΄. ἦχος δ΄. ὁ εἱρμός.

Ὁ Πάλαι ἕξας Αἰγυπτίους καὶ Φαραὼ τὸν τύραννον, βυθίσας ἐν θαλάσσῃ, λαὸν διασώσας ἐλευθερίας Μωσαϊκῆς ᾄδοντα, ᾠδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται.

Ὁ Στεγάζων ὕδασι τὰ ὑπερῷα Κύριε, ὕδωρ ζωῆς ὑπάρχων, τῇ Σαμαρείτιδι αἰτούσῃ τὰ σὰ σεπτὰ νάματα, παρέχεις ἐπιγνώσῃ τὴν διαλλαγχίαν σου. Τριὰς τοῖς πιστοῖς εἰλικρινεῖ δοξάζοντας, πάτερ υἱὲ καὶ πνεῦμα, ὡς πηγὴ τῶν ὅλων σῶζε, καὶ ἱλασμὸν δώρησαι ἡμῖν ἁμαρτημάτων, ὡς ὑπεράγαθος. θ. Χαῖρε θρόνε πύρινε· χαῖρε λυχνία πάγχρυσε, χαῖρε φωτὸς νεφέλη, χαῖρε παλάτιον τοῦ λόγου, καὶ νοητὴ τράπεζα, ἄρτον ζωῆς ἀξίως Χριστὸν βλαστήσασα.

ᾠδὴ γ΄. ὁ εἱρμός.

Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ τῷ διδόντι ἰσχὺν τῷ δυναμένῳ, ὅτι τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν.

Ζωὴ ὑπάρχων Κύριε, καὶ πηγὴ τῆς ἀθανασίας, ἐκαθέσθης πρὸς τῇ πηγῇ οἰκτίρμον· καὶ τῶν σῶν αἰτησαμένη ἔπλησας πανσόφων ναμάτων, τὴν Σαμαρεῖτιν ὑμνοῦσάν σε. Εἷς ἐπὶ πάντων ἐν τριάδι Θεὸς ὑμνεῖται, ὁ πατὴρ, καὶ ὁ υἱὸς, καὶ θεῖον πνεῦμα φῶς, ὃν δοξάζει οὐρανῶν τὰ τάγματα. τρανῶς ἐκβοῶντα. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας. θ. Ἀπερμάτως συλλαβοῦσα ἐν τῇ γαστρί σου, τὸν τῶν ὅλων Θεὸν παρθενομῆτορ, ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ λόγον τέτοκας, μείνασα παρθένος, ὡς πρὸ τοῦ τόκου θεόνυμφε.

Κάθισμα ἀναστάσιμον. δόξα καὶ νῦν. ἦχος δ΄. ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Ἀγαλλιάσθω οὐρανὸς, χορευέτω τὰ ἐπὶ γῆς, ὅτι Χριστὸς ἐκ παρθένου ἐπιφανεὶς ὡς ἄνθρωπος, ἐρρύσατο φθορᾶς ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον. τῷ ἰδίῳ θανάτῳ, θαύμασιν ἐκπλήξας δὲ γυναικὶ Σαμαρείτιδι, ὕδωρ αἰτῶν, παρέχει τὴν πηγὴν τῶν ἰαμάτων ὡς μόνος ἀθάνατος.

ᾠδὴ δ΄. ὁ εἱρμός.

Εἰσακήκοα Κύριε τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην, κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐξέστην, ὅτι τῆς αἰνέσεως πλήρης ἡ γῆ.

Σαμαρεῖτιν Κύριε αὐτὴν ἀμίσθως παρέχεις ὕδωρ τῶν ἐπιγνώσει τῶν κρατοῖς σου, ὅθεν εἰς αἰῶνας οὐ διψᾷ, ἀνυμνοῦσά σε. Τριὰς ὑπερούσιε, πάτερ, καὶ λόγε, καὶ θεῖον πνεῦμα ὁμοδύναμε συνάναρχε, σῶζε ἡμᾶς πάντας τοὺς πιστῶς ἀνυμνοῦντάς σε. θ. Ἀκατάφλεκτον βάτον σε, ὁ νομοθέτης ἑώρα πάλαι, Δανιὴλ δὲ ὄρος ἅγιον, κατενόει μόνη μητροπάρθενε δέσποινα. ᾠδὴ ε΄. ὁ εἱρμός.

Ἀνατειλόν μοι Κύριε, τὸ φῶς τῶν προσταγμάτων σου, ὅτι πρὸς σὲ

Digitized by Google

διότι ἐκεῖ πρῶτον ὁ Ἀβραὰμ θυσιαστήριον ἔπηξε τῷ Θεῷ, ὡς καὶ Ἰουδαῖοι πάλιν ἔλεγον, ἐν Ἱεροσολύμοις δεῖ προσκυνεῖν μόνον τὸν Θεόν. διὸ καὶ οἱ ἁπανταχοῦ ἐν ταῖς ἑορταῖς ἐκεῖσε συνήγοντο, ὁ δὲ Χριστὸς ἀποκρίνεται πρὸς τὴν Ἰουδαίων λέγων οὐδὲ συντελείᾳ τοῦ κόσμου, πλὴν φησὶν ὁ Θεὸς ἄϋλός ἐστι, καὶ οἱ προσκυνοῦντες ἀξιωθησόμενοι οὐκ ἐν θυσίαις ἔτι ἢ τόπῳ αὐτὸν προσκυνήσουσιν. ἀλλ' ἐν πνεύματι, καὶ ἀληθείᾳ, ἢ καὶ οὕτω τὸν Θεὸν γνωρίσουσιν· οὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν πνεύματι τῷ ἁγίῳ, καὶ τῷ υἱῷ· ἐπεὶ καὶ ἡ ἀλήθεια. ἡ γυνὴ πάλιν λέγει, ἀκούομεν ἐκ τῶν γραφῶν ὅτι Μεσσίας ἔρχεται, ὅ ἐστιν ὁ Χριστός. ὁ δὲ Ἰησοῦς φησίν. ἐγώ εἰμι. τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς γυναικὸς ἐγνωκώς. ἤδεισαν γὰρ οἱ Σαμαρεῖται καὶ περὶ τοῦ Μεσσίου ἀπὸ τῶν Μωσαϊκῶν βιβλίων. ἐξαιρέτως δὲ ἀπὸ τοῦ προφήτου ἡμῖν ἀναστήσει κύριος ὁ Θεός. καὶ ἄλλων πολλῶν συντελεσθείσης δὲ τῆς ὁμιλίας, καὶ οἱ μαθηταὶ ἔρχονται, καὶ τὴν ἀκραν ἐκπλήττονται συγκατάβασιν, ὅτι μετὰ γυναικὸς διαλέγεται. τέως γε μὴν παρεκάλουν αὐτὸν φαγεῖν. ἅμα μὲν διὰ τὸ κεκοπιακέναι, καὶ διὰ τὸ τοῦ καιροῦ καύσους, ὁ δὲ περὶ τῆς αἰωνίου βρώσεως αὐτοῖς διαλέγεται, τῆς τῶν ἀνθρώπων δηλαδὴ σωτηρίας, καὶ ὅπως δεῖ αὐτοὺς τοὺς τῶν προφητῶν κόπους θερίσαι, ἀλλὰ τῆς γυναικὸς πρὸς τὴν πόλιν φθασάσης, καὶ τὰ κατ' αὐτὸν εἰπούσης, ἅπαντες διεγείρονται καὶ πρὸς Χριστὸν ἔρχονται. πεισθέντες, ὡς οὐκ ἂν ἡ γυνὴ ἑαυτῆς κατηγόρησεν εἰ μὴ μέγα τι ἔγνω. καὶ δέησιν ἐκχέαντες, αὐτὸν μεῖναι παρ' αὐτοῖς ἐφ' ἡμέραις δυσὶ πείθουσι, καὶ μείνας πάμπολλα ἐνέργησε θαύματα. ἃ διὰ τὸ πλῆθος τοῖς εὐαγγελισταῖς οὐκ ἐγράφησαν. αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ Σαμαρεῖτις, ἡ εἰς ὕστερον ὑπὸ Χριστοῦ Φωτεινὴ κατονομασθεῖσα, ἥτις καὶ τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἐπὶ Νέρωνος ἀνεδήσατο, καὶ μετὰ τῶν ἑπτὰ ταύτης υἱῶν, μετὰ πολλὴν κάκωσιν, καὶ ξεσμοὺς, καὶ μαστίγων, ἐκτομὴν καὶ θλασμὸν χειρῶν, καὶ καλάμων λεπτῶν κατὰ τῶν ὀνύχων εἰσβολὴν, καὶ μόλυβδον κατάποσιν. καὶ ἄλλων βασάνων ἀπείρων ἐξέτασιν. Ἰστέον δὲ ὡς τὸ τοῦ φρέατος ἐκείνου στόμιον. Ὁ βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς ἐκεῖθεν ἐντίμως μετακομισάμενος, εἰς τὸ τοῦ Θεοῦ Λόγου ἀνάκτορον. τὸν μέγαν λέγω τῆς ἁγίας Σοφίας νεὼν ἀνέθετο ἐπὶ φρέατι, ἀλλὰ καὶ τὸν λίθον ἐφ' ᾧ ὁ Χριστὸς καθεσθεὶς τῇ Σαμαρείτιδι διελέγετο. καὶ νῦν εἰς δεύτερον καὶ ἀμφότερα διαμένουσι περὶ τοῦ νάρθηκος ἐξ ἀνατολῶν τὸν νεὼν εἰσιέναι, πρὸς τὰ εὐώνυμα. πᾶσαν καὶ παντοίαν νόσον ἰώμενα. μάλιστα δὲ, οἷς ἐκ πυρετῶν πάσχειν συμβαίνει, καὶ ῥίγους φλογίζοντος ἀλεξιφάρμακα γίνεται.

Ταῖς τῆς σῆς μάρτυρος Φωτεινῆς πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Και

Digitized by Google

πέμπει. ἔτι γὰρ ἐκεῖ ἦσαν αἰχμάλωτοι, ὡς ἂν καὶ τοῖς τοῦ θεοῦ νόμοις εἰσδέξονται, καὶ τῶν μὲν εἰδώλων ἀθέως ἀπεπήδησαν. μόνα δὲ τὰ πέντε βιβλία Μωσέως ἐδέξαντο, ἀπαναινόμενοι τοὺς προφήτας, καὶ τὴν λοιπὴν γραφήν. οὗτοι καὶ σαμαρεῖται ἐκαλοῦντο, ὡς ἀπὸ τοῦ ὄρους Σομόρ. καὶ μισητοὶ ἦσαν τοῖς ἑβραίοις ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας ἄρτι ἐπανιοῦσιν. ὅτι ἐξ ἡμισείας ἰουδαΐζον, καὶ συνήθων αὐτοῖς βδελυκτοὺς αὐτοῖς ἡγούμενοι. διὸ καὶ τὸν Χριστὸν πολλάκις σαμαρείτην ἐκάλουν. ὥς τινα τῶν νομικῶν δῆθεν καταλύοντα, καθάπερ ἐκεῖνοι. ἔρχεται οὖν εἰς Συχάρ, κεκοπιακὼς ἀπὸ τῆς ὁδοιπορίας ἐκάθισε, περὶ ὥραν τῆς ἡμέρας ἕκτην. γυνὴ δέ τις ἀπὸ τῆς πόλεως ἔρχεται ἀντλῆσαι ὕδωρ, τῶν μαθητῶν πρὸς ὠνὴν ἀπελθόντων τροφῆς. ζητεῖ οὖν ὕδωρ ὁ Ἰησοῦς. ἡ δέ, τὸ μὴ συγχρᾶσθαι τούτοις προβάλλεται. ἔγνω γὰρ αὐτόν, καὶ ἀπὸ τῆς φωνῆς, καὶ ἀπὸ τῆς στολῆς. ὁ δέ, ἀνάγει ταύτην. τὸ πνευματικὸν ὕδωρ ἐνάγων εἰς μέσον. ὃ τὸ ἄφθονον δηλοῖ, καὶ καθαρτικόν. τὸ γὰρ πνεῦμα ὕδατι καὶ πυρὶ ἀεὶ παρεικάζει. ἡ δὲ γυνὴ ἀσφαλῶς διακειμένη τὸ μὴ ἔχειν ἐκεῖνον ὕδωρ τοιοῦτο ἐκ τοῦ μὴ ἄντλημα ἐπιφέρεσθαι. καὶ τὸ φρέαρ εἶναι βαθὺ ἐπιλέγει, εἶτα καὶ εἰς τὸν προπάτορα Ἰακὼβ ἀναφέρειν τὸν λόγον. ὅτι ἐκεῖνος τὸ φρέαρ ἀνώρυξε. Καὶ αὐτὸς καὶ τὰ θρέμματα αὐτοῦ ἐξ ἐκείνου ἔπιον, τὸ πλούσιον ἐντεῦθεν τῆς πηγῆς παριστάνουσα, καὶ τὸ ἄλλως εὐχρηστον καὶ ψυχρόν. ὁ Χριστὸς μέντοι, οὐ μείζονα ἑαυτὸν λέγει τοῦ Ἰακώβ, ἵνα μὴ τὴν γυναῖκα θροήσῃ, ἀλλὰ περὶ τοῦ ὕδατος πάλιν διαλέγεται. παριστῶν ἐντεῦθεν τὸ αὐτοῦ διαφέρον. εἴπερ ὁ πίνων ἐκ τοῦ ὕδατος ἐκείνου, διψᾷ οὐδαμῶς, ἀπαιτεῖ αὐτῷ ἡ γυνή. ὁ δέ, τὸν ταύτης ἄνδρα λέγει φωνῆσαι, ὡς στερροτέρας τῶν λόγων δεομένη φρονήσεως. ἡ δὲ ἀπαρνεῖται μὴ ἔχειν ἄνδρα. ὁ δὲ πάντα εἰδώς, λέγει. καλῶς εἶπας. πέντε γὰρ ἔσχες ὡς ὁ νόμος διακελεύεται, ὃν δὲ νῦν ἔχεις ἕκτον ὡς παρανόμως ἐκείνῳ συγγινομένη, οὐκ ἔστι σου ἀνήρ. τινὲς μὲν οὖν πέντε ἄνδρας τὴν πεντάβιβλον τοῦ Μωϋσέως εἶναι ἐνόμισαν. ἥνπερ οἱ σαμαρεῖται ἐδέχοντο. ἕκτον δὲ αὐτοὺς τοὺς λόγους τοῦ Χριστοῦ. οἱ οὐκ ἦσαν ἐκείνης ἔτι. οὔπω γὰρ ἡ χάρις ἐξεκέχυτο, ἄλλοι δὲ τοὺς δοθέντας πέντε νόμους παρὰ θεοῦ. τὸν ἐν παραδείσῳ. τὸν μετὰ τὴν ἐξορίαν. τὸν ἐπὶ Νῶε. τὸν ἐπὶ Ἀβραάμ. τὸν ἐπὶ Μωσέως. τὸ ἕκτον δὲ τὸ εὐαγγέλιον, ὃ οὐ μὴν οὐκ εἶχεν. εἰσὶ δὲ οἱ καὶ τὰς πέντε αἰσθήσεις λέγουσιν. ἀποκρίνεται αὐτῷ ἡ γυνή. προφήτην αὐτὸν ὀνομάζουσα, εἶτα ἐρωτᾷ αὐτόν, καὶ περὶ τοῦ ὄρους, ποῦ δεῖ προσκυνεῖν, ἐν Σομόρ, ἢ ἐν Ἱεροσολύμοις. οὐ γὰρ ἐνόμιζον οἱ σαμαρεῖται, ὡς ἀτελεῖς πανταχοῦ τὸν θεὸν εἶναι, ἀλλ' ἐκεῖσε τὸν θεὸν διατρίβειν μόνον, ὅπου καὶ προσεκύνουν, ἐν τῷ Γαριζὶν δηλαδὴ ὄρει, διὰ τὸ ἐκεῖ δοθῆναι τὰς εὐλογίας παρὰ θεοῦ.

ἢ διότι

Digitized by Google

θεὲ τῶν ὅλων, καὶ κτίστα τοῦ παντὸς, τοὺς ὑμνολογοῦντας, καὶ πιστῶς προσκυνοῦντας, τὸ κράτος σου, παντοίων πειρατηρίων σῶζε, θ. Παρθένε ἄχραντε θεοχαρίτωτε, τὸν σὸν δυσώπει υἱὸν διαπαντὸς, μή με καταισχυνθῆ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης, ἀλλὰ συναριθμῆσαι τοῖς ἐκλεκτοῖς προβάτοις.

ᾠδὴ θ. ὁ εἱρμός. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα.

Ἠγέρθης καθὼς εἶπας, ζωοδότα ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ὤφθης τοῖς ἁγίοις μαθηταῖς μετὰ τὴν ἔγερσιν, ὁ σημεῖα ποιήσας, καὶ ὀμματώσας τυφλοὺς, μεθ᾽ ὧν σε εἰς αἰῶνας μεγαλύνομεν. Τριαδικόν.

Φῶς τὸν πατέρα σέβω, φῶς δοξάζω καὶ τὸν υἱὸν, φῶς ἀνυμνῶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἓν φῶς ἀμέριστον, ἐν τρισὶ χαρακτῆρσι, κατανοούμενον, θεὸν βασιλέα πάσης κτίσεως. θ.

Χωρίον πλατυτέρα οὐρανῶν παρθένε ἁγνὴ, ἐχώρησας θεὸν σωματικῶς, τὸν ἀπερίγραπτον, καὶ ἐκύησας πάντων εἰς ἀπολύτρωσιν, τῶν πίστει ἀδιστάκτως ἀνυμνούντων σε.

Εἶτα τὸ ἅγιος κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ τὸ ἐξαποστ. τοῦ τυφλοῦ Ἐπιφανῆς σήμερον.

Τοῖς νοεροῖς μου ὀφθαλμοῖς, πεπηρωμένοις κύριε, ἐκ ζοφερᾶς ἁμαρτίας, σὺ φωταγώγησον ἐν θεῖς, οἰκτίρμον τὴν ταπείνωσιν, καὶ τοῖς τῆς μετανοίας ἀποπλυνον δάκρυσιν.

Εἰς τοὺς αἴνους πάσας πνοὴ, στιχηρὰ ἀναστάσιμα. ἦχος πλαγ. α. ἢ. ζήτει φ. σίζ. Δόξα πλαγ. δ.

Ὁ διὰ σπλάγχνα ἐλέους σαρκωθεὶς Χριστὲ ὁ θεὸς, τὸν τοῦ φωτὸς ἐστερημένον ἀπὸ μήτρας, σπλάγχνοις ἀφάτοις οἰκτιρμῶν λαμπηδόνος θείας καταξιώσας, τούτου τὰς κόρας τῷ χοῒ τοῖς πλαστουργοῖς δακτύλοις σου προσψαύσας, αὐτὸς καὶ νῦν φωτοπάροχε, καὶ ἡμῶν καταύγασον, τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια, ὁ μόνος ἀφθονοπάροχος. Καὶ νῦν ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, καὶ τὰ λοιπὰ, καὶ ἀπολ.

Τῇ κυριακῇ ἑσπέρας εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ ἰδιόμ. πλαγίου δ. ζήτει ὄπισθεν. Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας. Δικαιοσύνης ἥλιε. Ὁ διὰ σπλάγχνα ἐλέους. Ἡ νῦν ἡ δόξα εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, ἡ δόξα τοῦ στίχου καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἴνους. εἶτα τοῦ μηναίου γ. δόξα καὶ νῦν θ.

Εἰς τὸν στίχον καθὼς προστέτακται, ἀναστάσιμον α. κατανυκτικὸν α. καὶ μαρτυρικὸν ἓν. τοῦ πλαγίου α. εἰς τὸ δόξα καὶ νῦν τοῦ τυφλοῦ ἦχος δ.

Ὅλον τὸν βίον ὁ τυφλὸς νύκτα λογιζόμενος ἐβόησε πρὸς σὲ κύριε, ἄνοιξόν μου τὰς κόρας υἱὲ Δαβὶδ, ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἵνα μετὰ πάντων κἀγὼ ὑμνήσω σου τὴν δύναμιν.

ζοντας. Θ΄. Τὸν τόκον σου ἄχραντε τὸν ὑπὲρ φύσιν δοξολογοῦμεν, μακαρίζοντες, πίστει σε παναμώμε, ὡς Θεοῦ τῶν ὅλων λοχεύτριαν.

ᾨδὴ έ. ὁ εἱρμός. Τὴν πάλαι μὲν

ΤΑ ὄμματα ἀνοίξας τῷ μὴ ἰδόντι τὸ φῶς τὸ αἰσθητὸν, ψυχῆς ἐφώτισας τὰς κόρας, δοξάζειν ἔπεισας σὲ τὸν ἐπιγνόντα σε ποιητήν. διὰ σπλαγχνίαν ὀφθέντα βροτόν. Τριάδα ἐν μονάδι, καὶ ἐν μονάδι τριάδα, οἱ πιστοὶ δοξολογήσωμεν, πατέρα, καὶ υἱὸν ἅπαντες, πνεῦμα τὸ ἅγιον ἕνα Θεὸν δημιουργὸν τοῦ παντὸς ἀληθῶς. Θ. Πῶς τέτοκας μὴ γνοῦσα παρθενομῆτορ ἁγνὴ, πεῖραν ἀνδρὸς Θεοχαρίτωτε, πῶς τρέφεις τὸν τὴν κτίσιν τρέφοντα, μόνος ὡς ἐπίσταται αὐτὸς, ὁ τοῦ παντὸς ποιητής.

ᾨδὴ ς΄. ὁ εἱρμός. Ὡς τὸν προφήτην.

ΠΗλὸν ποιήσας ὀφθαλμοὺς τυφλοῦ ἐπέχρισας, τοῦ ἐκ γενετῆς, καὶ ἐχαρίσω αὐτῷ τὸ βλέπειν, ὑμνοῦντί σου λόγε τὴν ἄφατον δύναμιν, δι᾽ ἧς ἔσωσας τὸν κόσμον. Ἡ τρισυπόστατος μονὰς, πάτερ ἀγέννητε, υἱὲ γεννητὲ, καὶ πνεῦμα ἐκπορευτὸν, τρισάγιε κύριε, μία οὐσία καὶ δύναμις, σῶζε πάντα τὸν λαόν σου. Θ. Τὰ μεγαλεῖά σου ἁγνὴ, τίς διηγήσεται; Θεὸν γὰρ ἐν σαρκὶ ἔτεκες ὑπερφυῶς, διὰ σοῦ ῥυόμενον κόσμον, παρθένε παναμώμε ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας.

Κοντάκιον ἦχος δ΄.

ΤΗς ψυχῆς τὰ ὄμματα πεπηρωμένος, σοὶ Χριστὲ προσέρχομαι, ὡς ὁ τυφλὸς ἐκ γενετῆς, ἐν μετανοίᾳ κραυγάζων σοι, σὺ τῶν ἐν σκότει τὸ φῶς τὸ ὑπέρλαμπρον. ὁ οἶκος, Ῥεῖθρον μοι δώρησαι Χριστὲ σοφίας τῆς ἀρρήτου, καὶ γνώσεως τῆς ἄνωθεν, τὸ φῶς τῶν ἐν τῷ σκότει, καὶ πλανωμένων ὁδηγὲ, ἵνα ἐξισχύσω τὰ θαυμάσια τὰ σὰ, ὃ πάλαι διηγήσασθαι, ἅπερ ἡ θεία βίβλος ἐδίδαξε τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης. δηλονότι τὴν τοῦ τυφλοῦ θαυματοποιΐαν, ὅτι ἐκ γενετῆς τυφλὸς ὑπάρχων, ὀφθαλμοὺς τοὺς αἰσθητοὺς ἀπολαμβάνει, καὶ τοὺς τῆς ψυχῆς ἐν πίστει ἀνακραυγάζων. σὺ τῶν ἐν σκότει τὸ φῶς ὑπέρλαμπρον.

ᾨδὴ ζ΄. ὁ εἱρμός. Πυρὸς ὁ βρασμὸς ὑπέρ τῶν.

ΠΗλὸν ἐπέχρισας τοῖς ὀφθαλμοῖς τοῦ τυφλοῦ, καὶ τούτῳ προστάξας πρὸς Σιλωὰμ ἀπελθεῖν, νιψάμενος δὲ ἀνέβλεψεν, ὑμνολογῶν σε Χριστὲ βασιλεῦ τοῦ παντός. Πατέρα ἄναρχον, συνάναρχόν τε υἱὸν καὶ πνεῦμα πανάγιον ὑμνολογήσωμεν. ἀριστάρχος, ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς βασιλεῦ τοῦ παντός. Θ. Μετὰ τὴν κύησιν παρθένος ὤφθης ἁγνὴ, Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, καινοτομήσαντα φύσεις ἄχραντε, τῇ δυνάμει αὐτοῦ, ὃν ἐκδυσώπει ἀεὶ τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

ᾨδὴ η΄. ὁ εἱρμός. Ἀγγέλων σύστημα, ἀνθρώπων.

ΤΥφλὸν ὀμματώσας, σοὶ προσελθόντα Χριστὲ, τοῦτον προστάξας πηγῇ τοῦ Σιλωὰμ νίψασθαι, καὶ βλέψαι, καὶ Θεόν σε κηρύξαι, σαρκὶ ἐπιφανέντα εἰς κόσμου σωτηρίαν. Τριὰς ἀμέριστε, μονὰς ἀσύγχυτε

Digitized by Google

χέσιν, ἐπὶ τῷ ἐδίδαξεν αὐτοὺς ...ρόντον, ὅτι ὡσεὶ σταγὼν κατέβη ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐσαρκώθη ἐκ τῆς ἁγίας παρθένου. εἶτα καὶ τὸ θεῖον βάπτισμα παραδέδωκεν. ὃ δηλοῖ ὁ Σιλωάμ, ἑπτὰ ὁ ἐξ ἐθνῶν χριστιανισμὸς καλῶς ὑπὸ Χριστοῦ πρὸς πάντας παρρησιάζεται, καὶ διώκεται, καὶ μαρτυρεῖ, καὶ ὕστερον παρ' αὐτοῦ ἀνακηρύττεται, καὶ δοξάζεται. Τῷ ἀπείρῳ ἐλέει σου φωτοδότα Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ἀμήν.

Οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ πλα. α΄. ἤχου. ἀντίφωνον ἕν. προκείμενον. ζήτει φ΄. στίχος πνοή, Εὐαγγέλιον ἑωθινὸν ή. ἀνάστασιν Χριστοῦ ὁ ν΄. κανόνες β΄ ὁ ἀναστάσιμος βοπ. ς΄. καὶ τοῦ τυφλοῦ ς΄. ᾠδὴ α΄. ἦχος πλαγίου α΄. ὁ εἱρμός· [illegible]

Θαύματα παράδοξα ἐπιτελῶν ὁ λυτρωτὴς, ἰάσατο καὶ τυφλὸν ἐκ γεννητῆς, πηλὸν ἐπιχρίσας, καὶ εἰπών. πορεύθητι καὶ νίψαι ἐν τῷ Σιλωάμ· ὅπως γνώσῃ με θεὸν ἐπὶ γῆς βαδίζοντα, σάρκα φορέσαντα διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν. Μίαν τρισυπόστατον οὐσίαν σέβοντες πιστοί, δοξάσωμεν τὸν πατέρα καὶ υἱὸν, καὶ πνεῦμα τὸ ἅγιον, ποιητὴν καὶ κύριον, καὶ λυτρωτὴν τοῦ παντὸς, ἕνα ἄκτιστον θεὸν, σὺν ἀσωμάτοις κράζοντες, ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ βασιλεῦ. Μήτραν ἀπειρόγαμον τὴν σὴν κατῴκησεν ἁγνὴ, κύριος διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, σῶσαι βουλόμενος τὸν φθαρέντα ἄνθρωπον, ταῖς μεθοδείαις τοῦ ἐχθροῦ. αὐτὸν οὖν ἱκέτευε τὴν πόλιν ταύτην σώζεσθαι πάσης ἁλώσεως, καὶ ἐχθρῶν ἐπιδρομῆς. ᾠδὴ γ΄. ὁ εἱρμός.

Σαλευομένην τὴν καρδίαν μου κύριε, τοῖς κύμασι τοῦ βίου στερέωσον εἰς λιμένα εὔδιον καθοδηγῶν ὡς θεός.

Τυφλὸν ἐκ γεννητῆς προσελθόντα σοι ἰάσω παντοικτίρμον, δοξάζοντα τὴν οἰκονομίαν σου καὶ τὰ θαυμάσια. Θεὸν πατέρα προσκυνοῦμεν προάναρχον, υἱὸν καὶ πνεῦμα θεῖον, συνάκτιστον, φύσιν τρισυπόστατον, ἕνα θεὸν τοῦ παντός. θ΄. Παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς ἀπεκύησας, θεὸν σεσαρκωμένον, ὃν αἴτησαι παναγία δέσποινα, κατοικτειρῆσαι ἡμᾶς.

Κάθισμα [illegible] δόξα καὶ νῦν. πλαγ. δ΄. Τὴν [illegible] καὶ.

Ὁ Τῶν ὅλων δεσπότης, καὶ ποιητὴς παρερχόμενος εὗρεν ἐν ὁδῷ, τυφλὸν καθεζόμενον, θρηνῳδοῦντα καὶ λέγοντα, οὐ κατεῖδον ἐν βίῳ τὸν ἥλιον λάμποντα, οὐ δὲ τῆς σελήνης τὸ φέγγος αὐγάζουσαν, ὅθεν ἐκβοῶ σοι ὁ τεχθεὶς ἐκ παρθένου, φωτίσας τὰ σύμπαντα, φώτισόν με εὔσπλαγχνε, ἵνα κράζω προσπίπτων σοι, δέσποτα Χριστὲ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δώρησαι διὰ πλῆθος ἐλέους ἡμῖν φιλάνθρωπε. ᾠδὴ δ΄. ὁ εἱρμός.

Εἰσακήκοα κύριε τὴν ἀκοήν σου.

Ὠμμάτωσας κύριε τυφλὸν ἐκ μήτρας πεπηρωμένον, εἰπών. ἄπελθε νίψαι, καὶ ἀνάβλεψον τὴν ἐμὴν δοξάζων θεότητα. Ὁμότιμε ἄναρχε, τριὰς ἀμέριστε τῇ οὐσίᾳ, μεριστὴ ταῖς ὑποστάσεσι, σῶζε πάντας τοὺς πιστῶς σε πόθῳ δοξάζοντας.

Digitized by Google

ἡ τοῦ ὕδατος ἔχροια, καὶ ἐξ ἐκείνου οὕτως ἐγίνετο. ἵνα τοίνυν δείξῃ καὶ ὁ Χριστὸς, ὅτι ἐκ θεοῦ καὶ αὐτὸς, διὰ τοῦτο τὸν τυφλὸν ἀποστέλλει ἐκεῖ, καὶ τὸ φῶς αὐτίκα ἐφέπεται. πῶς μέντοι ἔδοξεν ἀπεσταλμένον τὸν Σιλωὰμ ἑρμηνεύεσθαι. καὶ διὰ τὸν παρόντα τυφλὸν ἀποσταλέντα παρὰ Χριστοῦ, ὁμματοῦται τοίνυν νιψάμενος, ὁ τυφλὸς ἀῤῥήτῳ τινὶ δυνάμει, μηδ' αὐτοῦ τοῦ παθόντος τὸ μυστήριον ἐξειδότος. οἱ δὲ γειτνιῶντες αὐτῷ, καὶ ἄλλως γνώριμοι κατιδόντες αὐτὸν ἐξαπίνης ἀναβλέψαντα ἀμφιβάλλοντες ἦσαν, ἐκεῖνος δ' οὖν ὁμολογεῖ ὁ πρώην εἶναι τυφλὸς, καὶ τὸ αἴτιον τῆς ὁράσεως ἐρωτώμενος, ἰατρὸν τοῦ πάθους τὸν Χριστὸν ἀνεκήρυσεν. τῶν οὖν φαρισαίων τὸ παράδοξον ἀκηκοότων σημεῖον, πάλιν ὁ σωτὴρ βλασφημεῖται, ὡς τὸ σάββατον μὴ τηρῶν. ἐν σαββάτῳ γὰρ ὡς ἔοικε, καὶ τὰ κατὰ τὸν τυφλὸν διεπεπράχθη. σχίσμα τοίνυν γίνεται τούτων μεταξὺ, τῶν μὲν λεγόντων ἐκ θεοῦ εἶναι τὸν Ἰησοῦν, διὰ τὰ γινόμενα θαύματα, τῶν δὲ μὴ ἀπὸ θεοῦ, ὅτι τὸ σάββατον οὐ τηρεῖ. οἱ οὖν ἀγαθὴν περὶ αὐτοῦ δόξαν ἔχοντες τὸν τυφλὸν ἐρωτῶσι. σὺ τί λέγεις περὶ αὐτοῦ; ὁ δὲ προφήτην τοῦτον ἀνακηρύσσει, ὃ δὴ παρ' ἐκείνοις ἦν τιμιώτερον. οἱ δὲ πάλιν διαπεδοῦσιν, ὅτι τυφλῷ γε ὄντι τὴν θεραπείαν ὁ Χριστὸς ἐχαρίσατο, ἀμέλει καὶ τοὺς γονεῖς αὐτοῦ μεταστέλλονται, μὴ τοῖς γείτοσιν ἴσως πιστεύσαντες, ὅθεν καὶ μᾶλλον αὐτὸ συσκιάσαι θέλοντες, ἐπὶ πλεῖον ποιοῦσι

κατάδηλον. τῶν γεννητόρων ἅπαντα διομολογούντων. κἂν διὰ τὸ μὴ ἀποσυνάγωγοι γενέσθαι εἰς τὴν ἐκείνου ἡλικίαν τὴν πρᾶξιν ἀνάγουσιν, ἀλλὰ καὶ πάλιν πρὸς τὸν τυφλὸν λέγουσι. δὸς δόξαν τῷ θεῷ, ὅτι ἐκεῖθεν ἡ ἴασις δῆθεν οὐχ ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ, ἁμαρτωλὸς γάρ ἐστιν ὅτι λύει τὸ σάββατον, ὁ δὲ ἔργοις δηλῶσαι θέλων, ὅτι θεός ἐστιν, οὐκ οἶδα φησίν. ἓν ἐπίσταμαι, ὅτι τυφλὸς ὢν, δι' αὐτοῦ βλέπω. πάλιν οὖν εἶπον αὐτῷ, πῶς ἤνοιξέ σου τοὺς ὀφθαλμούς. ὁ δ' ἀχθόμενος, οὐ κατὰ λεπτὸν λέγει. ἀλλὰ συνιστᾷ, ὅτι εἰ μὴ ἀπὸ θεοῦ ἦν, οὐκ ἂν τοιοῦτο σημεῖον ἐποίησε, καὶ πρῶτον μὲν ὑβρίζεται παρ' ἐκείνων, ὡς ὁμολογήσας μαθητὴς εἶναι ἐκείνου, καὶ ὅτι εἶπεν οὐδεὶς ἀνέῳξεν ὀφθαλμοὺς τυφλοῦ γεγεννημένου. τυφλοὺς γὰρ καὶ ἄλλοι ὠμμάτωσαν. γεγεννημένου δὲ τυφλοῦ, οὐδ' εἷς. ἐμπαίζοντες τοίνυν αὐτὸν, πόῤῥω τῆς συναγωγῆς ἔβαλλον. μετὰ δὲ ταῦτα, εὑρίσκει αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει αὐτῷ. σὺ πιστεύεις εἰς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ; ὁ δὲ μαθὼν ὅς τίς ἐστιν, ὅτι ὁ μετ' αὐτοῦ λαλῶν, καὶ ὁρώμενος δι' αὐτοῦ. οὐ γὰρ ἤδει αὐτὸν πρότερον ἅτε τυφλὸς ὢν, προσεκύνησεν αὐτῷ, καὶ μαθητὴς αὐτοῦ ἐχρημάτισε, τὴν εὐεργεσίαν ἀνακηρύττων. ῥηθείη δ' ἂν καὶ ἀναγωγικῶς, τυφλὸς μὲν, καὶ ὁ ἐξ ἐθνῶν λαός. ὅντινα παράγων, ἀντὶ τοῦ ἐν τῇ γῇ διατρίβοντα οὐκ ἐν οὐρανῷ, εὗρεν ὁ Χριστὸς, ἢ καὶ διὰ τὸν ἑβραϊκὸν ἦλθε λαόν. παροδικῶς δὲ διέβη καὶ εἰς τὰ ἔθνη, καὶ πτύσας χαμαὶ καὶ πηλὸν ποιήσας

ἔχρι-

Digitized by Google

Εἰς τὸν ὄρθρον. εἰς τὸ θεὸς κύριος, ἦχος πλαγ. αʹ. Τὸν συνάναρχον λόγον βʹ. καὶ τὸ γʹ. χαῖρε πύλη κυρίου. καὶ μετὰ τὴν στιχολογίαν, ἡ ὑπακοή, ἀναστάσιμος. ζήτει φ. σιϛ. καὶ ἀνάγνωσις.

Τῇ αὐτῇ κυριακῇ πέμπτῃ ἀπὸ τοῦ πάσχα, τὸ εἰς τὸν ἐκ γενετῆς τυφλὸν ἑορτάζομεν τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ θαῦμα, ὃ δὴ καὶ αὐτὸ, ἐξ ὑστέρου διεπράχθη, καθὰ καὶ τὸ τῆς σαμαρείτιδος, καὶ τὸ τοῦ παραλύτου. γέγονε δὲ οὕτω. τοῦ Χριστοῦ διαλεγομένου τοῖς Ἰουδαίοις, καὶ ἑαυτὸν ἴσον ἀποδεικνύντος τῷ πατρὶ, καὶ πρὶν Ἀβραὰμ γενέσθαι ἐγώ εἰμι λέγοντος, ἐκεῖνοι λίθοις κατ᾽ αὐτοῦ βάλλουσιν. ὁ δὲ ἀναχωρῶν ἐκεῖθεν, εὑρίσκει τὸν τυφλὸν προσαιτοῦντα. ἦν δὲ οὗτος γεννηθεὶς, τύπον καὶ τὰ κοῖλα ἔχων μόνον τῶν ὀφθαλμῶν. ὁρῶν οὖν αὐτὸν ὁ σωτὴρ οὕτως ἔχοντα, ἐρωτᾶται παρὰ τῶν μαθητῶν, ἀκηκοότων ὅτι τῷ εἰς τὸν παράλυτον, ἴδε ὑγιὴς γέγονας, μηκέτι ἁμάρτανε, καὶ ὅτι ἁμαρτία γονέων ἐπὶ τέκνα, ῥαββὶ, τίς ἥμαρτεν; οὗτος, ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα τυφλὸς γεννηθῇ. ἄλλως τε καὶ δόξα ἐπικούριός τις ἐκράτει, τὰς ψυχὰς προϋπάρχειν. καὶ ἁμαρτήσας ἄλλως κατάγεσθαι εἰς τὰ σώματα, ἅπερ ἅπαντα ἀναιρῶν ὁ Χριστὸς ἔφησεν. οὐ διὰ ταῦτα, ἀλλ᾽ ἵνα φανερωθῇ τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ, ἤγουν ἐμοῦ. ὁ γὰρ περὶ τοῦ πατρὸς ὁ λόγος, τὸ δὲ ἵνα τῆς ἀποφάσεώς ἐστιν, οὐ τῆς αἰτίας, καὶ τοῦτο εἰπὼν ὁ Χριστὸς πτύσας χαμαὶ, καὶ πηλὸν ποιήσας, ἐπέχρισε τοῖς τύποις τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, καὶ πρὸς τὴν τοῦ Σιλωὰμ πηγὴν ἀπελθεῖν καὶ νίψασθαι ἐγκελεύεται. ἵνα δείξῃ, ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ κατ᾽ ἀρχὰς χοῦν λαβὼν ἀπὸ τῆς γῆς καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον. ἐπεὶ δὲ πάντων ὁ ὀφθαλμὸς τῶν ἐν τῷ σώματι κυριώτερον, τοῦτον πλάττει μὴ ὄντα. δεικνύων, ὅτι καὶ τῇ ψυχικῇ δυνάμει, κίνησιν αὐτός ἐστιν ὁ παρέχων, οὐκ ἐχρίσατο δὲ ὕδατι, ἀλλὰ πτύσματι, ἵνα γνώριμον εἴη, ὡς ἡ χάρις ἅπασα, ἀπὸ τοῦ ἐμπτύσαντος στόματος ἦν, καὶ ὅτι πρὸς τὸν Σιλωὰμ αὐτὸν ἀποπέμπειν ἔμελλε. νίψασθαι δὲ αὐτὸν προτρέπει. ἵνα μήτις τῇ ἐκεῖθεν γῇ καὶ τῷ πηλῷ δοίη τὴν θεραπείαν. στέλλει δὲ αὐτὸν πρὸς τὸν Σιλωὰμ, ἵνα πολλοὺς ἔχοι τῆς ἰάσεως μάρτυρας, πολλοῖς γὰρ ἂν συνηντήκει ἀπιὼν, κεχρισμένος πηλῷ τὰ ὄμματα, φασὶ δέ τινες ὡς νιψάμενος οὐκ ἀπεβάλλετο τὸν ἐκ τοῦ πτύσματος πηλὸν, ἀλλ᾽ αὐτὸς ὁ πηλὸς τῇ προσβολῇ τοῦ ὕδατος, πρὸς ὀφθαλμῶν πλάσιν μετεσχηματίζετο. Σιλωὰμ δὲ ἀπεσταλμένος ἑρμηνεύεται. ἡ γὰρ κολυμβήθρα αὕτη, ἔξω τῆς πόλεως Ἱερουσαλὴμ ἐτύγχανεν, ἐπεὶ δὲ Ἐζεκίου πολεμίων περικαθισάντων τὴν πόλιν, καὶ τὴν Σιλωὰμ κατεχόντων, ἀνεχαιτίσθη τὸ ὕδωρ ἐκεῖθεν πρινὶ δὲ, καὶ φρέατα καὶ λάκκους ὀρύξαι, τοὺς ἔνδον εἰς ὑποδοχὴν ὕδατος. εἴτις κελεύσει τοῦ προφήτου Ἡσαΐου ἐκεῖσε ἐστέλλετο, τὸ ὕδωρ πάλιν ἀθρόον ἐξήρχετο, καὶ ὑδρεύετο, εἰ δέ τις ἐξ ἑαυτοῦ ἢ καὶ πολέμιος, ἐπεχεῖτο

ἡ τοῦ

Digitized by Google

ᾠδὴ θ΄. ὁ εἱρμός. Εὔα μὲν τῷ τῆς πα.

Ἡ Πλειάδης θελήσει ἐν σταυρῷ καὶ ἥλιος, θεωρῶν σε ὑπεράγαθε, φόβῳ συνέστειλεν ἀκτῖνας, ἐσαλεύθησαν τῆς γῆς τὰ θεμέλια, καὶ πέτραι διεσχίσθησαν δέσποτα, καὶ σοῦ ναοῦ τὸ καταπέτασμα. Ὦ ἐγερθεὶς ἐκ τάφου ἀναστὰς, βοώμενος ἀποστόλοις καὶ βοῶντας, ἄπιτε φίλοι μαθηταί μου, κηρύξατε ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν, ἃ εἴδετε καὶ γνῶτε θαύματα τῆς ὑπὲρ λόγον δυναστείας μου.

Τῇ παρασκευῇ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος ἑσπέρας εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα. στιχηρὰ ἀναστάσιμα γ΄. καὶ τοῦ μηναίου γ΄. δόξα καὶ νῦν θ΄. Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὸν ἀναστάσιμον τοῦ στίχου, καὶ τοῦ ἀλφαβήτου. Δόξα καὶ νῦν τῆς κυριακῆς. Εἰς τὸν ὄρθρον, εἰς τὸ θεὸς κύριος. τροπ. ἦχος δ΄. τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως. β΄. καὶ τὸ θ΄. ἡ στιχολογία τοῦ ἀμώμου. εἶτα κάθισμα ἀναστάσιμον, καὶ ἀνάγνωσιν. ἀνάστασιν Χριστοῦ. ὁ ν΄. οἱ κανόνες ὁ ἀναστάσιμος τροπ. ς΄. καὶ τοῦ μηναίου δ΄. ἀπὸ γ΄. κάθισμα τοῦ μηναίου, ἀπὸ ς΄. τὸ κοντάκιον, ἀπὸ θ΄. ἐξαποστειλάριον, ἅγιος κύριος ὁ θεός. εἰς τοὺς αἴνους πᾶσα πνοή. στιχηρὰ ἀναστάσιμα δ΄. τοῦ δ΄. ἤχου. δόξα. ἰδιόμ. τῆς κυριακῆς. δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ τὸ [illegible]. τὸ βοη. τὰ λοιπὰ καὶ ἀπόλ.

Κυριακῇ ε΄. ἀπὸ τοῦ πάσχα τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ. Τῷ σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὴν στιχολογίαν εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ ἀναστάσιμα η΄. τοῦ πλαγίου α΄. ἤχου. Διὰ τοῦ τιμίου σου σταυροῦ. ζήτει φ. σιά. δόξα καὶ νῦν ἦχος πλαγίου δ΄.

Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου Χριστὲ, ἢ τίς ἐξαριθμήσει τῶν θαυμάτων σου τὰ πλήθη; ἁπλοῦς γὰρ ὢν ἐφάνης ἐπὶ γῆς δι' ἀγαθότητα, διπλᾶς καὶ τὰς ἰάσεις τοῖς νοσοῦσιν ἐχαρίζεις. οὐ μόνον γὰρ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ σώματος διήνοιξας, τοῦ ἀπὸ μήτρας πηρωθέντος, ἀλλὰ καὶ τοὺς τῆς ψυχῆς. ὅθεν θεόν σε ὁμολογεῖ τὸν κρυπτόμενον, καὶ πᾶσι παρέχοντα τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὸν ἀναστάσιμον τοῦ στίχου· καὶ τὰ τοῦ ἀλφαβήτου. ζήτει φ. ιβ. δόξα καὶ νῦν πλαγ. δ΄.

Δικαιοσύνης ἥλιε νοητὲ Χριστὲ ὁ θεὸς, ὁ τὸν ἐκ μήτρας τοῦ φωτὸς ἐστερημένον, διὰ τῆς σῆς ἀχράντου προσψαύσεως φωτίσας κατ' ἄμφω, καὶ ἡμῶν τὰ ὄμματα τῶν ψυχῶν αὐγάσας, υἱοὺς ἡμέρας δεῖξον, ἵνα πίστει βοῶμέν σοι, πολλή σου καὶ ἄφατος, ἡ εἰς ἡμᾶς εὐσπλαγχνία φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Τὸ τροπ. τὸν συνάναρχον λόγον. ζήτει ὁμοίως. καὶ θ΄. χαῖρε πύλη κυρίου. τὰ λοιπὰ καὶ ἀπόλ.

Εἰς τὸ ἀπόδειπνον κανὼν τῆς θεοτόκου.

Εἰς

Digitized by Google

[illegible] καὶ λύτρωσιν, ζωοδότα κύριε δόξα σοι.

Καὶ μετὰ τὸ βοτ. ἀναστὰς ἐκ τῆς μνήματος ἡ ἐκτενὴς, αἱ αἰτήσεις, καὶ ἀπόλ.

Τῇ κυριακῇ τῆς σαμαρείτιδος κἂν ὅλῃ τῇ ἑβδομάδι ἑσπέρας στιχηρὰ εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα. ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ἐπὶ τῇ πηγῇ ἀγαθότητος, καθ' ὑπάρχων καὶ πέλαγος τῆς ζωῆς [illegible] τῇ μόνῃ [illegible], [illegible] γυναικὶ Σαμαρείτιδι ὁμιλῶν [illegible], [illegible] τοῦ [illegible], ὅπως [illegible] τις ὑπάρχων, [illegible] πολλὴν [illegible] ἀπὸ [illegible] ἀγαθότητα. [illegible] ἄνθρωπον, ὃς ἐξεῖπε μοι ἅπερ ἔπραξα, [illegible] καθήμενος ὅσα ἔπραξα. προφήτης γὰρ ἀληθέστατος, ὑπάρχει καὶ μέγιστος, τὰ κρυπτὰ καὶ φανερὰ [illegible] ἀλλὰ [illegible] ὕδωρ ζωῆς ὃ παρέχεις τοῖς ἀνθρώποις, [illegible] μὴ διψῶσι πάλιν εἰς τὸν αἰῶνα φιλάνθρωπε. Η πηγὴ ἡ ἀέναος καὶ ζωὴ ἡ ἀθάνατος, [illegible] τὸ ἀέναόν τε καὶ ἄφθαρτον, ὁ διοπορήσας [illegible], πλησίον τοῦ φρέατος, τοὺς οἰκείους μαθητὰς, ἀποστείλας πρὸς βρώματα, προσωμίλει τῇ γυναικὶ [illegible] τὴν [illegible] τοῦ [illegible] καὶ προσάξαι πᾶσι ὡς μόνος [illegible].

Καὶ τῆς μεσαίας γ΄. Δόξα καὶ νῦν [illegible].

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὸν ἀναστάσιμον, ἓν, κατανυκτικὸν ἓν, μαρτυρικὸν ἕν. Δόξα τῷ ἁγίῳ, καὶ νῦν τὸ κυριακῆς ζήτει εἰς τοὺς αἴνους. Εἰς τὸ ἀπόστιχον, τριώδιον. ἦχος δ΄. Τρισάγιος κράτους [illegible]

Διαρρήξας τὸ ἐχθροῦ τὸ ἰσχυρὸν κράτος, οἷς ὑπέστης δι' ἡμᾶς φιλάνθρωπε δεσμοῖς, τῷ σταυρῷ σου ἐρρωμάσω κύριε τὰ δεσμὰ, καὶ τὸ ἔχθρας διέλυσας τὸ μεσότειχον. ὅθεν ὑμνοῦμεν σε. Κύριος καθὼς πρὸ τοῦ πάθους προεῖπεν, ἐξανέστη κραταιῶς, σκυλεύσας ὡς θεὸς, τὰ τοῦ ᾅδου βασίλεια, ἅπαντάς τε συνεγείρας, τοὺς ἐκεῖσε καθεύδοντας, ἀπ' αἰῶνος [illegible] [illegible]. [illegible] ὡς νυμφίος ὡραῖος, ἐκ τοῦ σοῦ [illegible] σαρκώσεως, [illegible]. ὅθεν σὺν τοῖς ἀποστόλοις [illegible], τὴν τριήμερον τούτου ἀνάστασιν.

[illegible] ὁ εἱρμός. Λυτρωτὰ τὲ πάντων παντοδύναμε.

Τοὺς ἀχράντους ἐκτείνας παλάμας σου, ἐν σταυρῷ ἑκουσίως μακρόθυμε [illegible] ἅπαντας, καὶ χεῖρας ἀλλοτρίας πάντας ἐρρύσω, διὰ τὸν τοῦ φόβου δοξάζομεν. Θαυμαστὰ καὶ παράδοξα τεράσματα καὶ τυφλὸς [illegible] τῷ ῥήματι, [illegible] βλέψας σε, [illegible] θανάτῳ, ζωὴν τῶν ὅλων, χρηματίζοντα [illegible] κύριε. Θ΄. Ὡς φρικτός σου ὁ τόπος [illegible], δι' οὗ πάντες φρικτῆς κατακρίσεως, λελυτρωμένοι κράζομεν· χαῖρε πάντων ἀνθρώπων ἡ σωτηρία, χαῖρε κόσμου πεσόντος ἀνάκλησις.

ᾠδὴ

Digitized by Google

ποιητὴν τοῦ παντὸς, καὶ Θεόν. ὃν αἱ τῶν οὐρανῶν ὑμνοῦσι τάξεις. Θ'. Μετὰ λοχείαν φρικτὴν, παρθένος ἁγνὴ διεφυλάχθης ἁγία Θεοτόκε, διό σε αἱ πᾶσαι ἀγγέλων χορεῖαι, καὶ τῶν ἀνθρώπων γενεαὶ ἅπασαι, ἀσιγήτοις ἀνυμνοῦσι φωναῖς χαρίτων [illegible] τὸ ἀληθές. [illegible]

[illegible] ὁ εἱρμός.

ΤΑ [illegible] δέσποτα [illegible] [illegible] ἐδέξατο [illegible] τὴν [illegible] [illegible] ὕδατος, διὸ [illegible] βοῶμεν συναμέλποντες· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα κυρίου ἀπαύστως τὸν κύριον.

ΠΑλαιοὶ [illegible], πηγὰς ἐν [illegible] σωτὴρ ἐκ πηγῆς τῇ σαμαρείτιδι ὕδωρ τὸ ζῶν παρέχεις, καὶ γνώσεως νάματα, δι' ἧς πολλοὺς [illegible]. μεθ' ἧς πάντες βοῶμεν ἀναμέλποντες, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα κυρίου ἀπαύστως τὸν κύριον. Πατέρα προάναρχον, υἱὸν συνάναρχον ὑμνοῦμεν, καὶ πνεῦμα τὸ ἅγιον, Θεὸν ἕνα τὰ τρία, ἀσύγχυτον, ἄτμητον, δημιουργὸν τῶν ἁπάντων, ὁμοδύναμον κράτος, αὐτεξούσιον, καὶ βοῶμεν, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα κυρίου ἀπαύστως τὸν κύριον. [illegible] ὁ Ἡσαΐας [illegible] τὸν νοητὸν ἄνθρακα [illegible] παρθένε, [illegible] τὰ παλαιὰ ἁμαρτήματα, καὶ [illegible] τὴν φύσιν [illegible] παναμώμητε. [illegible] ὁ εἱρμός.

ΕΥλογητὸς [illegible]

[illegible] πατέρων [illegible] εὐλογητὸς ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, [illegible] ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, καὶ κατεύθυνεν ἡμᾶς εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

ΗΖωὴ τῶν ζώντων, ἡ πηγὴ τῶν ἀγαθῶν, ὁ κύριος πλούσιος, [illegible] τὸ νᾶμα τῶν διδαχῶν [illegible] τῇ γυναικὶ παράσχου μοι ὕδωρ τοῦ πιεῖν, ὅπως σοι δώσω ὕδωρ, τῶν ἁμαρτημάτων μου τὰς πηγὰς ξηραῖνον. Φῶς ἐν [illegible], ἡ τρισήλιος μονάς, ὁ ἄναρχος πατὴρ, ὁ υἱὸς, καὶ πνεῦμα θεότης, μία [illegible] τῆς αὐτοῦ [illegible] τῶν [illegible] λογοῦντες. Θ'. Φωτὸς [illegible] ἁγνὴ, [illegible] τῆς ψυχῆς μου [illegible] πολλαῖς μεθοδείαις τοῦ ἐχθροῦ, καὶ [illegible] τὸ ἀναλάμψαν φέγγος ἐκ σοῦ [illegible] καρδίας.

[illegible] τὸ ἅγιος κύριος ὁ Θεὸς [illegible]

[illegible] ἐξήτεις [illegible]

[illegible]

ΕΠὶ τὸ φρέαρ ὡς ἦλθες [illegible] ἡ σαμαρεῖτις [illegible] ὕδωρ τῆς πίστεως, καὶ [illegible] τῆς [illegible] τὸ νᾶμα [illegible]

σὲ κύριε τὸ πνεῦμά μου ὀρθρίζει ἀνυμνεῖ, σὺ γὰρ Θεὸς ἡμῶν, καὶ πρὸς σὲ κατέφυγα τῆς εἰρήνης βασιλεῦ.

ΠΗΓῊ ὑπάρχων κύριε, ζωῆς ὕδωρ ἀφέσεως, καὶ ἐπιγνώσεως δωρήσῃ γυναικὶ αἰτούσῃ, πάλαι Σαμαρείτιδι, διὸ ἀνυμνοῦμέν σου τοὺς ἀφάτους οἰκτιρμούς. Μονάδα τρισυπόστατον, τριάδα ὁμοούσιον, πατέρα, λόγον, πνεῦμα ἅγιον ἀμέριστον τῇ φύσει, Θεὸν ἕνα σέβομεν. ποιητὴν καὶ κύριον, καὶ δεσπότην τῶν πάντων. Θ. Σὲ πύλην ἀδιόδευτον, καὶ χώραν ἀμόρφωτον, καὶ κιβωτὸν, τὸ μάννα φέρουσαν, καὶ στάμνον, καὶ λυχνίαν, καὶ θυμιατήριον, τοῦ ἀΰλου ἄνθρακος ὀνομάζομεν ἁγνή.

ᾠδὴ ς'. ὁ εἱρμός.

ΜΗ καταποντισάτω με καταιγὶς ὕδατος, μηδὲ καταπιέτω με βυθὸς· ἀπέῤῥιψαι γὰρ εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης [illegible] διό σοι κραυγάζω ὡς Ἰωνᾶς, ἀναβήτω ἐκ φθορᾶς ἡ ζωή μου πρὸς σὲ ὁ Θεός.

ΡΕῖθρον ὑπάρχων κύριε τῆς ζωῆς ἄφθονον, καὶ ἄβυσσος ἐλέους ἀγαθὲ, ὑδροπορήσας καθέζῃ πλησίον τοῦ φρέατος τοῦ ὅρκου καὶ τῇ Σαμαρείτιδι ἐκβοᾷς, δός μοι ὕδωρ τοῦ πιεῖν, ὅπως λάβῃς ἀφέσεως νάματα. Ὑμνῶ πατέρα ἄναρχον, καὶ υἱὸν σύνθρονον, καὶ πνεῦμα ὁμοούσιον πιστῶς, μίαν οὐσίαν, καὶ φύσιν, καὶ δόξαν, καὶ μίαν βασιλείαν, Θεὸν τῶν πάντων ποιητὴν, συνοχέα τοῦ παντὸς, μετὰ τῶν ἀσωμάτων δυνάμεων. Θ. Παρθένον μόνην τίκτουσαν, καὶ [illegible] ἄφθορον τηρήσασαν, ὑμνοῦμέν σε ἁγνή. θρόνον κυρίου, καὶ πύλην καὶ ὄρος, καὶ φωτεινὴν λυχνίαν, νυμφῶνα ὁλόφωτον τοῦ Θεοῦ, καὶ σκηνὴν δόξης σαφῶς, κιβωτόν τε καὶ στάμνον, καὶ τράπεζαν.

Κοντάκιον ἦχος πλάγιος δ'.

ΠΙστει ἐλθοῦσα ἐν τῷ φρέατι ἡ Σαμαρεῖτις ἐθεάσατο, τὸ τῆς σοφίας ὕδατι ἐποτίσθη δαψιλῶς, καὶ βασιλείαν ἄνωθεν κληρωσαμένη αἰωνίως, ὡς ἀοίδιμος. Ὁ οἶκος.

Τῶν σεπτῶν μυστηρίων ἀκούσωμεν, Ἰωάννου ἡμᾶς ἐκδιδάσκοντος, τὰ ἐν τῇ Σαμαρείᾳ γινόμενα. πῶς γυναικὶ ὡμίλει ὁ κύριος. ὕδωρ αἰτήσας, ὁ τὰ ὕδατα εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν συνάξας, ὁ πατρὶ καὶ τῷ πνεύματι σύνθρονος. ἦλθε γὰρ ἐκζητῆσαι τὴν εἰκόνα αὐτοῦ. Αἰωνίως ὡς ἀοίδιμος.

ᾠδὴ ζ'. ὁ εἱρμός.

Η παραδῴης ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομά σου, καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, εὐλογητὸς κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ὁ ὑπερυμνούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

ὙΔωρ ὑπάρχεις ζωῆς, ἐβόα Χριστῷ ἡ Σαμαρεῖτις. πότισόν με οὖν λόγῳ διψῶσαν πάντοτε, σοῦ τὴν θείαν χάριν, ὅπως μηκέτι Ἰησοῦ κύριε, ἀγνωσίας κρατῶμαι αὐχμῷ, ἀλλὰ κηρύττω σου τὰ μεγαλεῖα. Πατέρα, καὶ τὸν υἱὸν, καὶ θεῖον πνεῦμα ὑμνολογοῦμεν, ἀμέριστον τριάδα φύσει ὑπάρχουσαν μεριστὴν προσώποις, μίαν οὐσίαν συμφυῆ ἄναρχον,

ποιη-

Digitized by Google

Καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ, ἀντίφωνον α΄. ἦχος δ΄. προκείμενον. ζήτει φ. πέ. Πᾶσα πνοή. εὐαγγέλιον ἑωθινὸν ζ΄. Ἀνάστασιν Χριστοῦ. ὁ ν΄. οἱ ἀναστάσιμοι κανόνες. πρὸ τοῦ. ς. ζήτει φ. σς΄. καὶ τῆς Σαμαρείτιδος ς. ᾠδὴ α΄. ἦχος δ΄. ὁ εἱρμός.

Ὁ Πατάξας Αἴγυπτον καὶ Φαραὼ τὸν τύραννον, βυθίσας ἐν θαλάσσῃ, λαὸν δὲ διασώσας δουλείας Μωσαϊκῆς ᾄδοντα, ᾠδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται.

Ὁ Στεγάζων ὕδασι τὰ ὑπερῷα κύριε, ὕδωρ ζωῆς ὑπάρχων. τῇ Σαμαρείτιδι αἰτούσῃ τὰ σὰ σεπτὰ νάματα. παρέχεις ἐπιγνώσῃ τὴν διαλαγχίαν σου. ἡ τριὰς τοὺς πιστοὺς εἰλικρινεῖ δοξάζοντας. πάτερ υἱὲ καὶ πνεῦμα, ὡς πηγὴ τῆς ζωῆς ὅλων σῶζε, καὶ ἱλασμὸν δώρησαι ἡμῖν ἁμαρτημάτων, ὡς ὑπεράγαθος.

θ. Χαῖρε θρόνε πύρινε. χαῖρε λυχνία πάγχρυσε, χαῖρε φωτὸς νεφέλη, χαῖρε παλάτιον τοῦ λόγου, καὶ νοητὴ τράπεζα, ἄρτον ζωῆς ἀξίως Χριστὸν βλαστήσασα.

ᾠδὴ γ΄. ὁ εἱρμός.

Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν κυρίῳ τῷ διδόντι ἰσχὺν τῷ ἀσθενουμένῳ, ὅτι τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν.

Ζωὴ ὑπάρχων κύριε, καὶ πηγὴ τῆς ἀθανασίας, ἐκαθέσθης πρὸς τῇ πηγῇ οἰκτίρμον. καὶ τὴν σῶν αἰτησαμένην ἔπλησας πανσόφων ναμάτων, τὴν Σαμαρεῖτιν ὑμνοῦσάν σε. Εἷς ἐπὶ πάντων ἐν τριάδι θεὸς ὑμνεῖται, ὁ πατὴρ, καὶ ὁ υἱὸς, καὶ θεῖον πνεῦμα φόβῳ, ὃν δοξάζει οὐρανῶν τὰ τάγματα. τρανῶς ἐκβοῶντα. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας. θ. Ἀγερμίω δὲ τοὺς συλλαβοῦσα ἐν τῇ γαστρί σου, τὸν τῶν ὅλων θεὸν παρθενομῆτορ, ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ λόγον τέτοκας, μείνασα παρθένος, ὡς πρὸ τοῦ τόκου θεόνυμφε.

Κάθισμα ἀναστάσιμον. δόξα καὶ νῦν. ἦχος δ΄. ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Ἀγαλλιάσθω οὐρανὸς, χορευέτω τὰ ἐπὶ γῆς, ὅτι Χριστὸς ἐκ παρθένου ἐπιφανεὶς ὡς ἄνθρωπος, ἐρρύσατο φθορᾶς ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον. τῷ ἰδίῳ θαύμασιν ἐκπλήξας δὲ γυναῖκα Σαμαρεῖτιν, ὕδωρ αὐτῇ παρέχει τὴν πηγὴν τῶν ἰαμάτων ὡς μόνος ἀθάνατος.

ᾠδὴ δ΄. ὁ εἱρμός.

Εἰσακήκοα κύριε τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην, κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐξέστην ὅτι τῆς αἰνέσεως πλήρης ἡ γῆ.

Σαμαρεῖτιν κύριε αἰτησαμένην παρέχεις ὕδωρ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ κράτους σου, ὅθεν εἰς αἰῶνας οὐ διψᾷ ἀνυμνοῦσά σε. Τριὰς ὑπερούσιε, πάτερ, καὶ λόγε, καὶ θεῖον πνεῦμα ὁμοδύναμε συνάναρχε, σῶζε ἡμᾶς πάντας τοὺς πιστῶς ἀνυμνοῦντάς σε. θ. Ἀκατάφλεκτον βάτον σε, ὁ νομοθέτης ἑώρα πάλαι, Δανιὴλ δὲ ὄρος ἅγιον, κατενόει μόνη μητροπάρθενε δέσποινα. ᾠδὴ ε΄. ὁ εἱρμός.

Ἀνάτειλόν μοι κύριε, τὸ φῶς τῶν προσταγμάτων σου, ὅτι πρὸς σέ

Digitized by Google

διότι ἐπὶ τῷ ὄρει τούτῳ ὁ Ἀβραὰμ ὥρμησε τὸν υἱὸν ἱερεῖον ἐπιδοῦναι τῷ θεῷ, ὡς καὶ Ἰουδαῖοι πάλιν ἔλεγον, ἐν Ἱεροσολύμοις δεῖ προσκυνεῖν μόνον τὸν θεόν· ὅθεν καὶ οἱ ἁπανταχοῦ ἐν ταῖς ἑορταῖς ἐκεῖσε συνήγοντο, ὁ δὲ Χριστὸς ἀποκρινόμενος [illegible] τῶν Ἰουδαίων λέγων [illegible] τοῦ κόσμου, πλὴν φησὶν ὁ θεὸς ἄϋλός ἐστι, καὶ οἱ προσκυνοῦντες [illegible] οὐκ ἐν θυσίαις ἤτοι ἔτι αὐτὸν προσκυνήσουσιν· ἀλλ' ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ, ἢ καὶ δι' [illegible] θεὸν γνωρίσουσιν· οὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ πνεύματι τῷ ἁγίῳ [illegible] ἐστι γὰρ ἡ ἀλήθεια· ἐγὼ [illegible] λέγει, ἀκούομεν ἐκ τῶν χα[illegible] ὅτι Μεσσίας ἔρχεται, ὅ ἐστιν ὁ [illegible] ὁ Ἰησοῦς φησίν. ἐγώ εἰμι. [illegible] γνωρισάσης τῆς γυναικὸς [illegible]ως· ἤδεισαν γὰρ οἱ σαμαρεῖται καὶ περὶ τοῦ Μεσσίου ἀπὸ τῶν Μωσαϊκῶν βιβλίων. ἐξαιρέτως δὲ ὑπὸ τοῦ προφήτου ἡμῖν ἀναστήσει κύριος ὁ θεός. καὶ ἄλλων πολλῶν συντελεσθείσης δὲ τῆς ὁμιλίας, καὶ οἱ μαθηταὶ ἔρχονται, καὶ [illegible] τεθαυμάκασιν, πῶς μετὰ γυναικὸς διαλέγεται· [illegible] παρεκάλουν αὐτὸν φαγεῖν· ἅμα μὲν διὰ τὸ κεκοπιακέναι, καὶ διὰ τὸ τοῦ καιροῦ καύσωνος, ὁ δὲ περὶ τῆς αἰωνίου βρώσεως αὐτοῖς διαλέγεται, [illegible] ἀνθρώπων [illegible] σωτηρίας, καὶ ὅπως δεῖ αὐτοὺς τοὺς τῶν προφητῶν κόπους θερίσαι, ἀλλὰ τῆς γυναικὸς πρὸς τὴν πόλιν φθασάσης, καὶ τὰ κατὰ αὐτὴν ἀνειπούσης, ἅπαντες διεγείρονται καὶ πρὸς Χριστὸν ἔρχονται· πεισθέντες, ὡς οὐκ ἂν ἡ γυνὴ ἑαυτῆς κατηγόρησεν εἰ μὴ μέγα τι ἔγνω. καὶ δέησιν ἐκχέαντες, αὐτὸν μεῖναι παρ' αὐτοῖς ἐφ' ἡμέραις δυσὶ πείθουσι, καὶ μείνας πάμπολλα ἐνήργησε θαύματα· ἃ διὰ τὸ πλῆθος, τοῖς εὐαγγελισταῖς οὐκ ἐγράφησαν· αὕτη δέ ἐστιν ἡ σαμαρεῖτις, ἣ εἰς ὕστερον ὑπὸ Χριστοῦ φωτεινὴ κατονομασθεῖσα, ἥτις καὶ τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἐπὶ Νέρωνος ἀνεδήσατο, καὶ μετὰ τῶν ἑπτὰ ταύτης υἱῶν, μετὰ πολλὴν κάκωσιν, καὶ ξεσμοὺς, καὶ μαστῶν ἐκτομὴν καὶ θλασμὸν χειρῶν, καὶ καλάμων κεντῶν κατὰ τῶν ὀνύχων εἰς βολὴν, καὶ μολύβδου κατάποσιν. καὶ ἄλλων βασάνων ἀπείρων ἐξέτασιν. Ἰστέον δὲ ὡς τὸ τοῦ φρέατος ἐκείνου στόμιον. Ὁ βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς ἐκεῖθεν ἐντίμως μετακομισάμενος, εἰς τὸ τοῦ θεοῦ λόγου ἀνάκτορον. τὸν μέγαν λέγω τῆς ἁγίας σοφίας νεὼν ἀνέθετο ἐπὶ φρέατι, ἀλλὰ καὶ τὸν λίθον ἐφ' ᾧ ὁ Χριστὸς καθεσθεὶς τῇ σαμαρείτιδι διελέγετο. καὶ νῦν εἰς δεύτερον καὶ ἀμφότερα διαμένουσι περὶ τοῦ νάρθηκος ἐξ ἀνατολῶν τὸν νεὼν εἰσιέναι, πρὸς τὰ εὐώνυμα. πᾶσαν καὶ παντοίαν νόσον ἰώμενα. μάλιστα δὲ, οἷς ἐκ πυρετῶν πάσχειν συμβαίνει, καὶ ῥίγους φλογίζοντος ἀλεξιφάρμακα γίνονται.

Ταῖς τῆς σῆς μάρτυρος φωτεινῆς πρεσβείαις Χριστὲ ὁ θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Digitized by Google

πέμπει· ἐπεὶ γὰρ ἐκεῖ ἦσαν αἰχμάλωτοι, ὡς ἂν καὶ τοῖς τοῦ θεοῦ νόμοις εἰς δέξονται, καὶ τῶν μὲν εἰδώλων ἅθεις ἀπεπήδησαν. μόνα δὲ τὰ πέντε βιβλία Μωσέως ἐδέξαντο, ἀπαναινόμενοι τοὺς προφήτας, καὶ τὴν λοιπὴν γραφήν. οὗτοι καὶ σαμαρεῖται ἐκαλοῦντο, ὡς ἀπὸ τοῦ ὄρους Σομόρ. καὶ μισητοὶ ἦσαν τοῖς ἑβραίοις ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας ἄρτι ἐπανιοῦσιν. ὅτι ἐξ ἡμισείας ἰουδάϊζον, καὶ συνήθιον αὐτοῖς βδελυκτοὺς αὐτοὺς ἡγούμενοι. διὸ καὶ τὸν Χριστὸν πολλάκις σαμαρείτην ἐκάλουν. ὥς τινα τῶν νομικῶν δῆθεν καταλύοντα, καθάπερ ἐκεῖνοι. ἔρχεται οὖν εἰς Συχάρ, κεκοπιακὼς ἀπὸ τῆς ὁδοιπορίας ἐκάθισε, περὶ ὥραν τῆς ἡμέρας ἕκτην. γυνὴ δέ τις ἀπὸ τῆς πόλεως ἔρχεται ἀντλῆσαι ὕδωρ, τῶν μαθητῶν πρὸς ὠνὴν ἀπελθόντων τροφῆς. ζητεῖ οὖν ὕδωρ ὁ Ἰησοῦς. ἡ δὲ, τὸ μὴ συγχρᾶσθαι τούτοις προβάλλεται· ἔγνω γὰρ αὐτὸν, καὶ ἀπὸ τῆς φωνῆς, καὶ ἀπὸ τῆς στολῆς. ὁ δὲ, ἀνάγει ταύτην. τὸ πνευματικὸν ὕδωρ ἐνάγων εἰς μέσον. ὃ τὸ ἄφθονον δηλοῖ, καὶ καθαρτικόν. τὸ γὰρ πνεῦμα ὕδατι καὶ πυρὶ ἀεὶ παρεικάζει. ἡ δὲ γυνὴ ἀσφαλῶς διακειμένη τὸ μὴ ἔχειν ἐκεῖνον ὕδωρ τοιοῦτο ἐκ τοῦ μὴ ἄντλημα ἐπιφέρεσθαι. καὶ τὸ φρέαρ εἶναι βαθὺ ἐπιλέγει, εἶτα καὶ εἰς τὸν προπάτορα Ἰακὼβ ἀναφέρειν τὸν λόγον. ὅτι ἐκεῖνος τὸ φρέαρ ἀνώρυξε. Καὶ αὐτὸς καὶ τὰ θρέμματα αὐτοῦ ἐξ ἐκείνου ἔπιον, τὸ πλούσιον ἐντεῦθεν τῆς πηγῆς παριστάνουσα, καὶ τὸ ἄλλως εὔχρηστον καὶ ψυχρόν. ὁ Χριστὸς μέντοι, οὐ μείζονα ἑαυτὸν λέγει τοῦ Ἰακώβ, ἵνα μὴ τὴν γυναῖκα θροήσῃ, ἀλλὰ περὶ τοῦ ὕδατος πάλιν διαλέγεται. παριστῶν ἐντεῦθεν τὸ αὐτοῦ διαφέρον. εἴπερ ὁ πίνων ἐκ τοῦ ὕδατος ἐκείνου, διψᾷ οὐδαμῶς, ἀπαιτεῖ αὐτῷ ἡ γυνή. ὁ δὲ, τὸν ταύτης ἄνδρα λέγει φωνῆσαι, ὡς στερροτέρας τῶν λόγων δεομένη φρονήσεως. ἡ δὲ ἀπαρνεῖται μὴ ἔχειν ἄνδρα. ὁ δὲ πάντα εἰδὼς, λέγει. καλῶς εἴπας. πέντε γὰρ ἔσχες ὡς ὁ νόμος διακελεύεται, ὃν δὲ νῦν ἔχεις ἕκτον ὡς παρανόμως ἐκείνῳ συγγινομένη, οὐκ ἔστι σου ἀνήρ. τινὲς μὲν οὖν πέντε ἄνδρας τὴν πεντάβιβλον τοῦ Μωϋσέως εἶναι ἐνόμισαν. ἥνπερ οἱ σαμαρεῖται ἐδέχοντο. ἕκτον δὲ αὐτοὺς τοὺς λόγους τοῦ Χριστοῦ. οἳ οὐκ ἦσαν ἐκείνης ἔτι. οὔπω γὰρ ἡ χάρις ἐξεκέχυτο, ἄλλοι δὲ τοὺς δοθέντας πέντε νόμους παρὰ θεοῦ. τὸν ἐν παραδείσῳ. τὸν μετὰ τὴν ἐξορίαν. τὸν ἐπὶ Νῶε. τὸν ἐπὶ Ἀβραάμ. τὸν ἐπὶ Μωσέως. τὸν ἕκτον δὲ τὸ εὐαγγέλιον, ὃν οὐ μὴν οὐκ εἶχεν. εἰσὶ δὲ οἱ καὶ τὰς πέντε αἰσθήσεις λέγουσιν. ἀποκρίνεται αὐτῷ ἡ γυνή. προφήτην αὐτὸν ὀνομάζουσα, εἶτα ἐρωτᾷ αὐτὸν, καὶ περὶ τοῦ ὄρους, ποῦ δεῖ προσκυνεῖν, ἐν Σομὼρ, ἢ ἐν Ἱεροσολύμοις. οὐ γὰρ ἐνόμιζον οἱ σαμαρεῖται, ὡς ἀτελεῖς πανταχοῦ τὸν θεὸν εἶναι, ἀλλ' ἐκεῖσε τὸν θεὸν διατρίβειν μόνον, ὅπου καὶ προσεκύνουν, ἐν τῷ γαριζὶν δηλαδὴ ὄρει, διὰ τὸ ἐκεῖ δοθῆναι τὰς εὐλογίας παρὰ θεοῦ. ἢ διότι

Digitized by Google

γλυκέσι προσρήσασα, μᾶλλον πρὸς αἴτησιν τοῦ ἀϊδίου ὕδατος, ὃ καὶ λαβοῦσα τοῖς πᾶσιν ἐκήρυξεν εἰποῦσα· Δεῦτε ἴδετε τὸν κρυπτῶν γνώστην καὶ Θεὸν παραγενόμενον σαρκί, διὰ τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Εἰς τὸν στίχον. τὸ στιχηρὸν τοῦ στίχου, καὶ τὰ τοῦ ἀλφαβήτου. τοῦ δ΄. ἤχου. ζήτει φ. σδ΄. δόξα καὶ νῦν. ἦχος πλαγίου β΄.

Παρὰ τὸ φρέαρ τοῦ Ἰακώβου. ἰδρῶν ὁ Ἰησοῦς τὴν Σαμαρεῖτιν αἰτεῖ ὕδωρ παρ' αὐτῆς, ὁ νέφεσι καλύπτων τὴν γῆν, ὢ τοῦ θαύματος, ὁ τοῖς χερουβὶμ ἐποχούμενος, πόρνῃ γυναικὶ διαλέγεται. ὕδωρ αἰτῶν, ὁ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας, ὕδωρ ζητῶν ὁ πηγὰς καὶ λίμνας ὑδάτων ἐκχέων. θέλων ἑλκῦσαι ὄντως αὐτήν, τὴν θηρευομένην ὑπὸ τοῦ πολεμήτορος ἐχθροῦ, καὶ ποτίσασθαι ὕδωρ ζωῆς, τὴν φλεγομένην ἐν τοῖς ἀτοπήμασι δεινῶς, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος καὶ φιλάνθρωπος.

Τὸ στιχ. ἦχος δ΄. τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως. ζήτει φ. σδ΄. τὰ λοιπὰ καὶ ἀπόλ. εἰς τὸ [illegible]. κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Θεὸς κύριος, τὸ τροπ. τὸ ἀναστάσιμον β΄. καὶ θ΄. μετὰ τὴν στιχολογίαν. ἡ ὑπακοή, ἀναστάσιμος τοῦ δ΄. ἤχου ζήτει φ. σε. εἶτα ἡ ἀνάγνωσις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, κυριακῇ τετάρτῃ μετὰ τὸ πάσχα. τὴν τῆς Σαμαρείτιδος ἑορτὴν ἑορτάζομεν, ἐπειδὴ ἐν ταύτῃ ὁ Χριστὸς μεσσίαν ἑαυτὸν ἀριδήλως ὁμολογεῖ. ὃ ἐστι Χριστὸς ἡρμηνευμένος. μέσσα γὰρ παρ' ἑβραίοις τὸ ἔλεος. διὰ τοῦτο γὰρ οἶμαι καὶ ἐν τῇ τῆς μεσοπεντηκοστῆς ἑβδομάδι τέτακται, καὶ ὅτι τῇ μὲν πρὸ ταύτης κυριακῇ ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ θαυματουργεῖ, καὶ ἐν ταύτῃ δὲ ἐπὶ τῷ τοῦ Ἰακὼβ φρέατι, ὃ αὐτὸς Ἰακὼβ ἀνώρυξε. καὶ ἐχαρίτο Ἰωσὴφ τῷ υἱῷ αὐτοῦ. ἐξαίρετος γὰρ ἦν ὁ τόπος, ὅπου καὶ πλησίον ὄντως τοῦ ὄρους Σομὼρ οἱ Σαμαρεῖται κατῴκουν πόλεις πολλάς. εἰς Συχὰρ οὖν παραγίνεται ὁ Χριστός, ὅπου παροικήσαντι πάλαι τῷ Ἰακὼβ μετὰ Δίνας τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ καὶ τῶν παίδων. Συχὲμ ὁ υἱὸς τοῦ Ἐμὼρ ὁ χορραῖος ἐρασθεὶς αὐτῆς καὶ βιασάμενος, συνεγίνετο μετ' αὐτῆς. κἀντεῦθεν οἱ ἀδελφοὶ ταύτης διερεθισθέντες πρὸς ζῆλον, αἴφνης εἰσιόντες τὴν πόλιν, ἄρδην ἅπαντας ἀποκτείνουσι, καὶ αὐτὸν Συχέμ, καὶ τὸν πατέρα αὐτοῦ τὸν Ἐμόρ. κατοικεῖ οὖν ἐκεῖ ὁ Ἰακώβ, καὶ τὸ παρὸν φρέαρ ἀνώρυξεν, οὗ Σαμαρεῖται δὲ τὰ πρῶτα κατῴκουν αὐτὸ τὸ ὄρος, ἀλλ' Ἰσραηλῖται, οἱ τῷ Θεῷ προσκεκρουκότες, Φακεὲ βασιλεύοντος, διὰ πρώτης συμβολῆς καὶ δευτέρας, τῶν Ἀσσυρίων παραγενομένων ὑποτελεῖς φόρου κατέστησαν. καὶ μετὰ μικρὸν Ὠσηὲ βασιλεύοντος προσφέρονται τοῖς Αἰθίοψιν. ὃ μαθὼν ὁ Ἀσσύριος, μεθίστησι τούτους εἰς Βαβυλῶνα. ἐν δ' ἐκείνῳ τῷ τόπῳ διάφορα κατοικεῖν ἔθνη προσέταξεν, ἀλλ' ὁ Θεὸς λέοντας τοῖς ἀλλοφύλοις ἐκείνοις ἀφίησι. ὁ δὲ βασιλεὺς Ἀσσυρίων τοῦτο ἀναμαθών, ἱερέα ἐξ Ἰουδαίων αὐτοῖς

Digitized by Google

[illegible]

Νέαν καὶ καινὴν πολιτείαν παρὰ Χριστοῦ μεμαθηκότες. ταύτην μέχρι τέλους φυλάττειν διαφερόντως πάντες σπουδάσωμεν, ὅπως ἁγίου πνεύματος, τὴν παρουσίαν ἀπολαύσωμεν. Σύ μου τὸ θνητὸν ζωοδότα, περιβολὴν ἀθανασίας, καὶ τῆς ἀφθαρσίας τὴν χάριν, ἐνδύσας ὥσπερ συνεξανέστησας, καὶ τῷ πατρὶ προσήγαγες. τὸν χρόνιόν μου λύσας πόλεμον.

Θ. Ὡς ῥίζαν, πηγὴν καὶ αἰτίαν, τῆς ἀφθαρσίας σε παρθένε, πάντες οἱ πιστοὶ πεπεισμένοι ταῖς εὐφημίαις καταγεραίρομεν, σὺ γὰρ τὴν ἐνυπόστατον ἀθανασίαν ἡμῖν ἔβλυσας.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ὁ Τῶν κρατῆρα ἔχων, τῶν ἀκενώτων δωρεῶν, δός μοι ἀρρύσασθαι ὕδωρ, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν: ὅτι συνέχομαι δίψει, εὔσπλαγχνε μόνε οἰκτίρμον.

Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ ἦχος δ'. γίνονται ς'. Κύριε ἀνελθὼν ἐν τῷ σταυρῷ.

Πάρεστιν ἡ μεσότης ἡμερῶν, τῶν ἐκ σωτηρίου ἀρχομένων ἐγέρσεως, πεντηκοστῇ δὲ τῇ θείᾳ σφραγιζομένη καὶ λάμπει τὰς λαμπρότητας, ἀμφοτέρωθεν ἔχουσα, καὶ ἑνοῦσα τὰς δύο, καὶ παρεῖναι τὴν δόξαν προφαίνουσα, τῆς δεσποτικῆς ἀναλήψεως σεμνύνεται. Ἤκουσε καὶ εὐφράνθη ἡ Σιών, εὐαγγελισθείσης τῆς Χριστοῦ ἀναστάσεως, οἱ δὲ πιστοὶ αὐτῆς γόνοι, ἠγαλλιάσαντο, τοῦτον θεασάμενοι καὶ ἐκπλύνοντα πνεύματι, ῥύπον χριστοκτονίας, δι' ἣν ἑορτάζεται πανηγυρίζουσα, τὴν τῶν ἑκατέρων εὐφρόσυνον μεσότητα. Ἡ γέγονεν ἡ τοῦ θείου δαψιλὴ, χύσις ἐπὶ πάντας ὡς προγέγραπται πνεύματος ἡ προθεσμία κηρύττει, ἡ μεσοῦσα τῆς μετὰ Χριστοῦ θάνατον, καὶ ταφήν, καὶ ἀνάστασιν, παρ' αὐτοῦ δεδομένης, ἀψευδοῦς μαθηταῖς ἐπαγγελίας, τὴν τοῦ παρακλήτου δηλούσης ἐπιφάνειαν.

Δόξα καὶ νῦν. ζήτει τὸ β'. στιχηρὸν τοῦ στίχου. Ὅτε παρεγένου ἐν ἱερῷ Χριστὲ ὁ θεός. δοξολογία μεγάλη. τὸ προτ. ἡ ἐκτενὴ αἱ αἰτήσεις. καὶ ἀπολ.

Ταύτην οὖν τὴν ἑορτὴν ἀποδίδομεν τῷ σαββάτῳ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος, ψάλλοντες εἰς τὸν ὄρθρον τὸν κανόνα τῆς ἑορτῆς εἰς ς'. καὶ τοῦ ἁγίου δ'.

Κυριακὴ τετάρτη τῆς Σαμαρείτιδος. Τῷ σαββάτῳ ἑσπέρας στιχηρὰ ἀναστάσιμα δ'. τὸ α'. δίς. καὶ ἀνατολικὰ δ'. γίνονται ὁμοῦ η'. Τοῦ δ'. ἤχου. ζήτει φύλ. σγ'. δόξα καὶ νῦν πλαγ. β'.

Ἡ Πηγὴ τῆς ζωαρχίας Ἰησοῦς ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἐπὶ τὴν πηγὴν ἐπιστὰς τοῦ Πατριάρχου Ἰακώβ. πιεῖν ἐζήτει ὕδωρ παρὰ γυναικὸς Σαμαρείτιδος. τῆς δὲ τὸ ἀκοινώνητον τῶν Ἰουδαίων προειπούσης, ὁ σοφὸς δημιουργὸς μετοχετεύει αὐτήν. ταῖς

γλυ-

ᾠδὴ ϛ'. ὁ εἱρμός. Θύσω σοι μετά.

Μεσούσης πεντηκοστῆς ἐφέστηκε σήμερον, ἔνθεν τοῦ θείου πάλιν παρακλήτου, δεσποτικῆς φέγγος μεταλαμβάνειν, ἐπείδηπερ διὰ τοῦ παρακλήτου λαμπρυνόμενοι χάριτι. Ἐλάλεις ἐν τῷ ναῷ Χριστὲ παριστάμενος τῶν Ἰουδαίων τοῖς δήμοις, τὴν οἰκείαν δόξαν ἀποκαλύπτων, καὶ προφαίνων τὴν ὁμοουσιότητα πρὸς τὸν γεννήτορα. Γενοῦ μοι προστασία καὶ τεῖχος ἀκράδαντον τῶν κοσμικῶν σκανδάλων, λυτρουμένη μόνη θεογεννήτορ, καὶ ταῖς θείαις φωταγωγίαις καταλάμπουσα.

Κοντάκιον ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς μεσαζούσης, ὁ τῶν ἁπάντων ποιητὴς καὶ δεσπότης, πρὸς τοὺς παρόντας ἔλεγες Χριστὲ ὁ θεός, δεῦτε καὶ ἀρύσασθε ὕδωρ ἀθανασίας, ὅθεν σοι προσπίπτομεν καὶ πιστῶς βοῶμεν, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι ἡμῖν. σὺ γὰρ ὑπάρχεις πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ὁ οἶκος.

Τὴν χερσωθεῖσάν μου ψυχὴν παραπτωμάτων ἀνομίαις, ῥοαῖς τῶν σῶν αἱμάτων κατάρδευσον, καὶ δεῖξον καρποφόρον ἀρεταῖς. σὺ γὰρ εἶπας πᾶσι τὸν προσέρχεσθαι πρὸς σὲ λόγε θεοῦ ἀκήρατε. καὶ ὕδωρ ἀφθαρσίας ἀρύσασθαι. ζῶντα καὶ καθαῖρον ἁμαρτήματα. τῶν ὑμνούντων τὴν ἔνδοξον καὶ θείαν σου ἔγερσιν, παρέχων ἀγαθὲ τὴν δύναμιν τοῦ ὕψους ἀνωθεν ἐπελθεῖσαν ἄνωθεν. τοῖς μαθηταῖς σου πνεύματος ἰσχύν, τοῖς σὲ θεὸν γινώσκουσι. Σὺ γὰρ ὑπάρχεις πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

ᾠδὴ ζ'. ὁ εἱρμός. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ἰσχὺν σῶτερ, τὴν τοῦ θανάτου λύσας δυνάμει, τρίβον τῆς ζωῆς ἐγνώρισας τοῖς θνητοῖς. εὐχαρίστως σοι κραυγάζουσιν. εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου κύριε. Σοφίαν καρποφοροῦντα, τεθαυμασμένοι οὐκ ἐπέγνωσαν, δῆμοι, τῶν ἑβραίων λόγε σὲ τὸν θεοῦ, ἀλλ' ἡμεῖς σὲ ἀναμέλπομεν. εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου κύριε. Τὸ σοῦ ὑψίστου ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα. χαῖρε, διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρά, θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν, εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν ὑπάρχεις πανάμωμε δέσποινα.

ᾠδὴ η'. ὁ εἱρμός. Χεῖρας ἐκ.

Ὡραῖος ἀνεφάνης, τῇ τῆς θεότητος δόξῃ κοσμούμενος. τοῖς ἀποστόλοις σου κύριε ἐπηγγείλω τὴν τοῦ πνεύματος, ἐπαγγελλόμενος αὐτοῖς, πέμψαι τὴν ἐνέργειαν, ταῖς βοῶσι, πάντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε τὸν κύριον. Ἔλαμψας ὡς ἥλιος Χριστὲ, δικαιοσύνης φανείς, κόσμῳ ἀπέστειλας, τοὺς ἀποστόλους σου φέροντας, σὲ τὸ φῶς τὸ ἀνεσπέρητον, καὶ τῆς ἀγνοίας τὴν ἀχλὺν ἀποκαθαίροντας, καὶ βοῶντας, πάντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε τὸν κύριον. Ἰδοὺ νῦν ἐξέλιπε σαφῶς, ἐκ τῆς Ἰούδα φυλῆς, ἄρχων ἡγούμενος. σὺ γὰρ πανάμωμε τέτοκας, τὸν αὐτῷ ἀποκείμενα, τὴν προσδοκίαν τῶν ἐθνῶν, Χριστὸν. ᾧ ψάλλομεν. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε τὸν κύριον.

αὐτὴν ἑορτὴν ἑορτάζοντας, ὅτι κακεῖσε πολλὰ περὶ τοῦ Μεσσίου Χριστοῦ διέξεισι, καὶ περὶ ὕδατος καὶ δίψης, ὡς ἐν ταύτῃ, ὃν γὰρ τῷ εὐαγγελιστῇ Ἰωάννῃ τὸ τοῦ τυφλοῦ, μᾶλλον τῆς σαμαρείτιδος προέκειται. Τῷ ἀπείρῳ ἐλέει σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι. ὁ ν΄. καὶ ὁ κανὼν, ἦχος δ΄. ᾠδὴ α΄. [illegible] ὁ εἱρμός. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Μεσάζουσαι τῆς κατὰ νόμον σου δέσποτα θείας σαρκώσεως, αἱ ἑορτάσιμοι λάμπουσιν ἡμῖν. δωρεαί τε καὶ χάριτες, καὶ θεῖαι λαμπρότητες, ἀγαθοδότως ἀναβρύουσι. Ἐπέστης μαρμαρυγαῖς θεότητος, ἐξαποστέλλων Χριστέ. τῆς ἑορτῆς ἐν μέσῳ προφανῶς. ἑορτὴ γὰρ χαρμόσυνος, τῶν σωζομένων πέφυκας, καὶ σωτηρίας ἡμῖν πρόξενος. Σοφία δικαιοσύνης χύσεις, καὶ ἀπολύτρωσις, παρὰ Θεοῦ σὺ γέγονας ἡμῖν, ἐπὶ γῆς πρὸς οὐρανὸν, διαβιβάζων ὕψωμα, καὶ πνεῦμα θεῖον χαριζόμενος.

ᾠδὴ γ΄. Εὐφραίνεται.

Ναμάτων ζωοποιῶν, τῇ ἐκκλησίᾳ τὰς πηγὰς ἤνοιξας, εἴ τις διψᾷ προθύμως, ἴτω καὶ πινέτω βοῶν ἀγαθέ. Ἐκ γῆς μὲν πρὸς οὐρανὸν, ἀνυψωθῆναι προφανῶς, ἔλεγες. ἐξ οὐρανοῦ πνεῦμα δὲ πέμπειν ἐπηγγείλω τὸ ἅγιον. Θ. Ὁ φύσει ζωοποιὸς, καὶ ἐκ παρθένου γεννηθεὶς κύριος. πᾶσι πιστοῖς δεδώρηται τὴν ἀθανασίαν ὡς εὔσπλαγχνος.

Κάθισμα ἦχος πλάγιος δ΄. Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Μεσούσης ἀνελθὼν ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ πάσχα, ὁ κτίστης τοῦ παντὸς ἐν τῷ ναῷ ἔλεγες, ἔρχεσθε οἱ διψῶντες καὶ ἀρύσασθε ὕδωρ ζωηρρύτου, οὗπερ ἐμφορηθέντες, αὐτοῦ τοῦ δίψους ἀπαλλαγήσεσθε, καὶ παθημάτων [illegible] ἐξαρῆσαι [illegible]. Δόξα καὶ νῦν τὸ αὐτό. ᾠδὴ δ΄. ὁ εἱρμός. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Τὴν μεσότητα τῶν ὅλων, καὶ τὸ τέλος ἔχων, καὶ τὴν ἀρχὴν ὡς ἀνάρχως, παραδέδειχας μέσος, ὅστις ἐν τῷ μέσῳ βοῶν. τῆς θείας θεόφρονες, [illegible] δωρεᾶς ἀπολαύσατε. Ὡς Θεὸς καὶ πάντων ἔχων τὴν ἐξουσίαν, ὡς δυνατὸς τὸ κράτος καὶ θέλων τοὺς ἀνθρώπους, πέμψειν ἐπηγγείλω Χριστὲ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ ἐξ [illegible] [illegible]. Θ. Νέκρωσιν τὴν ἀρχαίαν τὴν χαρμοναῖς οὐρανόθεν, καὶ τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα προαιώνιον λόγον μήτηρ ἀπειρόγαμος, πλημμελημάτων τὴν ἄφεσιν, τούτοις ἐντρυφῶσι παρέσχαντε.

ᾠδὴ ε΄. Σὺ κύριέ μου φῶς.

Τῆς θείας ἑορτῆς τὴν μεσότητα φθάσαντες, τὸ τέλος τῆς ἐν θείᾳ ἀρετῆς ἐξασκήσωμεν, [illegible] θεόφρονες. Ὡς ὄντως ἱερὰ καὶ πανήγυρις, μεσότης τῆς μεγίστης ἑορτῆς γὰρ ἐδείχθη, καὶ λάμπει ἀμφοτέρωθεν. Θ. Νῦν ἀρχαγγελικῶν ἐκ [illegible] τὴν [illegible] παρθένον καὶ [illegible] σωτῆρα μου πολυέλεε.

ᾠδὴ

Digitized by Google

του. μετὰ τὸ ἐνεργῆσαι τὸν Χριστὸν τὸ εἰς τὸν παράλυτον θαῦμα ὑπερφυές, οἱ Ἰουδαῖοι δῆθεν ὑπὲρ τοῦ σαββάτου σκανδαλιζόμενοι, καὶ γὰρ ἐν σαββάτῳ πεπέρακται, ἐζήτουν αὐτὸν ἀποκτεῖναι. φεύγει τοίνυν εἰς Γαλιλαίαν, καὶ τοῖς ἐκεῖσε ὄρεσι διατρίβων, τὸ τῶν πέντε ἄρτων καὶ δύο ἰχθύων τεράστιον ἐνεργεῖ, πεντακισχιλίους ἐκθρέψας χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων. μετέπειτα δὲ τῆς σκηνοπηγίας ἐνστάσης. μεγάλη δὲ καὶ αὕτη ἑορτὴ παρὰ Ἰουδαίοις. εἰς Ἱεροσόλυμα ἀναβαίνει, καὶ περιεπάτει κρύφα, περὶ δὲ τὸ μέσον αὐτῆς εἰς τὸ ἱερὸν ἀνιὼν ἐδίδασκε, καὶ πάντες τῇ αὐτοῦ διδαχῇ ἐξεπλήττοντο. φθονοῦντες δὲ αὐτῷ ἔλεγον. πῶς οὗτος οἶδε γράμματα μὴ μεμαθηκώς; νέος γὰρ ὢν Ἀδὰμ οἶδε. καθὰ καὶ ὁ πρῶτος ἐκεῖνος πάσης τῆς σοφίας ἀνάμεστος, καὶ ὡς θεὸς πάλιν· ἐγόγγυζον οὖν ἅπαντες καὶ πρὸς φθόνον ὁρμῶντες ἦσαν αὐτοῦ. ὁ δὲ Χριστὸς ἐλέγχων αὐτοὺς χρώμενος, ὡς ὑπὲρ τοῦ σαββάτου δῆθεν μαχομένοις ἔλεγε. τί με ζητεῖτε ἀποκτεῖναι; ὁ δὲ πάλιν πρὸς τὰ πρότερα ἀποκλίνεται, εἰ ὑπὲρ τοῦ νόμου μάχεσθε λέγων. τί πρός με θυμοῦσθε; ὅτι ὅλον ἄνθρωπον ἐποίησα ὑγιῆ ἐν σαββάτῳ, τοῦ Μωσέως καὶ ταῦτα νομοθετοῦντος, καταλύειν αὐτό. τηνίκα χάριν τῆς περιτομῆς διαλέγεται. πολλὰ οὖν αὐτοῖς περὶ τούτου διαλεχθείς, καὶ ἀποδείξας ἑαυτὸν δεσπότην τοῦ νόμου, καὶ τῷ πατρὶ ἴσον. καὶ μάλιστα τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἑορτῆς λιθάζεται παρ' αὐτῶν. ἀλλὰ λίθος αὐτοῦ τι παράπαν οὐχ ἥψατο. ὅτε καὶ παράγων ἐκεῖθεν, τὸν ἐκ γενετῆς ἀνευρίσκει τυφλὸν καὶ ὀμματοῖ αὐτόν. ἰστέον δέ, ὡς τρεῖς ἦσαν παρὰ Ἰουδαίοις μέγισται ἑορταί. Πρώτη ἡ τοῦ πάσχα. ἥτις δὴ ἐτελεῖτο ἐν τῷ πρώτῳ μηνί, ἀνάμνησιν ἔχουσα τῆς ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ διαβάσεως. Δευτέρα δὲ ἡ πεντηκοστή, τὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ διατριβήν, μετὰ καὶ τῆς ἐρυθρᾶς διάβασιν ὑπομιμνήσκουσα. πεντήκοντα γὰρ ἡμέρας διῆγον ἐν ἐρήμῳ. ἕως οὗ τὸν νόμον τοῦ Μωσέως λάβωσιν. ἔτι δὲ καὶ διὰ τὴν τοῦ ἑπτὰ ἀριθμοῦ τιμήν, σεβασμίου παρ' αὐτοῖς ὄντος. Τρίτη δὲ αὐτοῖς ἑορτή, ἡ τῶν σαλπίγγων, καὶ τῆς σκηνοπηγίας, μνείαν ποιουμένη τῆς σκηνῆς. ἣν ἐν τῇ νεφέλῃ τοῦ ὄρους ἰδών, Μωϋσῆς διὰ τοῦ ἀρχιτέκτονος Βεσελεὴλ πήξας ἔστησεν. ἥτις καὶ ἐν ἑπτὰ ἐτελεῖτο ἡμέραις. τῆς συγκομιδῆς τῶν καρπῶν μνείαν ἔχουσα, καὶ τῆς καταπαύσεως τῆς ἐρημικῆς. ὅτε δὴ τελουμένης ταύτης τῆς ἑορτῆς ἑστὼς ὁ Ἰησοῦς μεγάλῃ φωνῇ ἔκραξεν, εἴ τις διψᾷ ἐρχέσθω πρός με καὶ πινέτω. ἐπεὶ οὖν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ ταύτῃ, ὁ Χριστὸς μεσίαν ἑαυτὸν ἀπέδειξεν. μεσίτης καὶ διαλλακτὴς ἡμῶν γινόμενος, καὶ τοῦ αἰωνίου αὐτοῦ πατρὸς διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν τὴν παροῦσαν ἑορτὴν ἑορτάζοντες, μεσοπεντηκοστὴν ὀνομάζοντες, τὸν μεσίαν τε ἀνυμνοῦμεν Χριστόν, καὶ τὸ τίμιον τῶν παρ' ἑκάτερα δύο μεγάλων ἑορτῶν παριστάνοντες. τούτου δὲ οἶμαι χάριν, καὶ ἡ τῆς Σαμαρείτιδος μετ'

Digitized by Google

Δόξα καὶ νῦν. ἦχος πλάγιος δ'.

ΚΑθαρθῶμεν ἐννοιῶν τοὺς κευθμῶνας, καὶ ψυχικὰς λαμπάδας διαυγάσωμεν, καὶ τὴν ζωὴν κατίδωμεν Χριστὸν, ἐν ἱερῷ ἀφικόμενον, ὑπερβολῇ ἀγαθότητος, ἵνα τὸν ἐχθρὸν θριαμβεύσῃ, καὶ σώσῃ τὸ γένος ἡμῶν, διὰ πάθους σταυροῦ καὶ τῆς ἀναστάσεως. πρὸς ὃν βοήσωμεν ἀκαταλήπτε κύριε δόξα σοι.

Εἰς τὴν [illegible] προσκύνημα τῆς ἡμέρας [illegible], αἱ αἰτήσεις. εἰς τὸν στίχον στιχηρά. ἦχος β.

ΟΤε μέσον τῆς ἑορτῆς ἐπέστη, ἀνέβη ὁ Ιησοῦς ἐπὶ τὸ ἱερὸν, καὶ ἐδίδασκε λέγων, τοὺς ἀπειθεῖς Ιουδαίους. ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρός με καὶ πινέτω, ὕδωρ ζωηρὸν αἰώνιον, καὶ οὐ μὴ διψήσει εἰς τὸν αἰῶνα. ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, ποταμοὶ ῥεύσουσιν ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ, καὶ ἕξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς.

στίχος α'. Εως πότε κρίνατε ἀδικίαν, καὶ πρόσωπα ἁμαρτωλῶν λαμβάνετε.

ΟΤε παρεγένου ἐν ἱερῷ Χριστὲ ὁ θεὸς μεσούσης τῆς ἑορτῆς. τότε τοῖς λαοῖς ἐδίδασκες βοῶν. ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ κἂν ἀποθάνῃ ζήσεται. οἱ δὲ Ιουδαῖοι διεπρίοντο, μετὰ τῶν φαρισαίων, καὶ γραμματέων, καὶ σαδδουκαίων, λέγοντες. τίς ἐστιν οὗτος, ὃς λαλεῖ βλασφημίας. μὴ λογιζόμενοι, ὅτι σὺ ὑπάρχεις, ὁ πρὸ πάντων αἰώνων σὺν πατρὶ καὶ πνεύματι δοξαζόμενος θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

στίχος β'. Ο θεὸς ἔστη ἐν συναγωγῇ θεῶν, ἐν μέσῳ δὲ θεοὺς διακρινεῖ.

πλάγιος β'. Τῆς ἑορτῆς μεσούσης, τῆς σῆς Χριστὲ ἀναστάσεως, καὶ θείας παρουσίας τοῦ ἁγίου σου πνεύματος, συνελθόντες τῶν θαυμάτων σου, ἀνυμνοῦμεν τὰ μυστήρια. δι' ὧν κατάπεμψον ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα καὶ νῦν. ἦχος δ'. Ανατολικόν.

ΦΩτισθέντες ἀδελφοὶ τῇ ἀναστάσει τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ. καὶ φθάσαντες τὸ μέσον τῆς ἑορτῆς τῆς δεσποτικῆς, γνησίως φυλάξωμεν τὰς ἐντολὰς τοῦ θεοῦ. ἵνα ἄξιοι γενώμεθα, καὶ τὴν ἀνάληψιν ἑορτάσαι, καὶ τῆς παρουσίας τυχεῖν τοῦ ἁγίου πνεύματος.

Τὸ ἀπολυτίκιον. πλάγιος δ'.

Μεσούσης τῆς ἑορτῆς διψῶσάν μου τὴν ψυχὴν, εὐσεβείας πότισον νάματα, ὅτι πᾶσι σῶτερ ἐβόησας, ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρός με καὶ πινέτω. ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς Χριστὲ ὁ θεὸς δόξα σοι.

Εἰς τὸ ἀπόδειπνον κανὼν τῶν μηναίων.

Εἰς τὸν ὄρθρον. εἰς τὸ θεὸς κύριος τὸ τροπάριον γ'. στιχολογοῦμεν κάθισμα. εἶτα κάθισμα ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

ΟΠάντων ἐπιστάμενος τὰς καρδιῶν λογισμοὺς, ἐν μέσῳ ἀνέκραγε τοῦ ἱεροῦ ἑστηκὼς, τοῖς ψεύσταις λέγων ἀλήθειαν. τί ζητεῖτε πατάξαι ἐμὲ τὸν ζωοδότην; ἑορτῆς μεσαζούσης, ἐκ βοῶν παῤῥησίᾳ μὴ φθωνοῦντες κατ' ὄψιν κρίσιν κρίνητε ἀδίκως.

Δόξα καὶ νῦν τὸ αὐτό. Ανάγνωσις.

ΤΗ τετάρτῃ τοῦ παραλυτικοῦ τῆς μεσοπεντηκοστῆς ἑορτάζομεν ἑορτὴν, διὰ τὴν τιμὴν τῶν μεγάλων δύο ἑορτῶν. τοῦ πάσχα λέγω καὶ τῆς πεντηκοστῆς, ὡς ἑκατέρας ἐχούσης τι καὶ συνδεούσης. γέγονε δὲ αὕτη οὕτω.

Θεοτόκε, δι' ἡμᾶς θάνατον σαρκὶ καταδεξάμενον, ἀναστάντα βλέψασα ἐκ τοῦ τάφου. περιχαρῶς ἐδόξασας καὶ ἐμεγάλυνες.

ᾠδὴ ηʹ. ὁ εἱρμός. Βαβυλωνία κάμινος.

Τὸν σταυρωθέντα κύριον, πάλαι θεασάμενος ἥλιος ἀπέκρυψε τὸ φῶς, καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν, τὰ ὄρη ἐκλονήθη, καὶ ἡ γῆ ἐτρόμαξε, καὶ οἱ πάλαι δεσμῶται θᾶττον ἀπελύοντο. Ὁ κύριος ἐγήγερται πάντες ἀλαλάξωμεν, χεῖρας τε κροτήσωμεν πιστῶς, χοροῖς συστησώμεθα, τὴν τούτου ἀνάστασιν ἀνακηρύττοντες καὶ βοῶντες. τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θ. Συνέλαβες παναμώμε τὸν πάντα συνέχοντα, τοῦτον καὶ ἐκύησας σαρκὶ, σκυλεύσαντα τὸν θάνατον, θανάτῳ τριημέρῳ, ὃν ἐκδυσώπησον, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη νεκρῶσαι καὶ σῶσαι με.

ᾠδὴ θʹ. ὁ εἱρμός. Τὴν ἐν βάτῳ καὶ πυρὶ περγα.

Τριημέρῳ σου ταφῇ, ἐσκυλεύθη ὁ ἐχθρὸς ἐκ τῶν τοῦ ᾅδου δεσμῶν ἀπελύθησαν νεκροί. νενέκρωται ὁ θάνατος, ἐκενώθη τὰ βασίλεια τοῦ ᾅδου. διό σε ζωοδότα ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν. Ἡ αἰώνιος ζωὴ, πῶς ἐγεύσω δι' ἡμᾶς, θανάτου θέλων Χριστέ. πῶς κατῆλθες ἐν νεκροῖς ἡ πάντων ἐξανάστασις, καὶ ἐκένωσας τοῦ ᾅδου τὰ βασίλεια. διό σε εὐχαρίστως ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν. Ῥῦσαι πόλιν καὶ λαὸν, καταφεύγοντα εἰς σὲ θεογεννῆτορ ἁγνὴ ἡ κυήσασα Χριστόν. ἐκ πάσης ἐναντίας ὀργῆς, καὶ ἁλώσεως ἐθνῶν, ἐπιδρομῆς τε, ὅπως σὲ κατὰ χρέος ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

Τῇ δʹ. τῆς μεσοπεντηκοστῆς. Τῇ γʹ. ἑσπέρας εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα. στιχηρὰ ἦχος πλάγιος δʹ. γίνονται ηʹ. τὸ αʹ. Τριῳδεῖται.

Μεσούσης τῆς ἑορτῆς, διδάσκοντός σου σωτὴρ, ἔλεγον οἱ Ἰουδαῖοι, πῶς οὗτος οἶδε γράμματα, μὴ μεμαθηκώς. ἀγνοοῦντες ὅτι σὺ εἶ σοφία ἡ κατασκευάσασα τὸν κόσμον δόξα σοι.

Τὸ βʹ. τριῳδεῖται Ἰωάννου μοναχοῦ.

Μεσούσης τῆς ἑορτῆς περὶ τοῦ πάθους, καὶ τῆς ἐνδόξου ἀναστάσεώς σου κύριε, ἧς διδάσκων ἀγαθὲ ἐν τῷ ἱερῷ τοὺς ἀπειθοῦντας Ἰουδαίους, καὶ Φαρισαίοις καὶ γραμματεῦσι, καὶ βοῶν πρὸς αὐτούς. ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρός με καὶ πινέτω. ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, ὕδατος ζωῆς πνεύματος θείου, ποταμοὶ ῥεύσουσιν ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ. ὢ τῆς ἀρρήτου σοφίας τῆς σῆς αἰνέσεως, ὁ τὰ πάντα πληρῶν θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Τὸ γʹ. διῳδεῖται.

Μεσούσης τῆς ἑορτῆς τοῦ πάσχα, ἐν τῷ ναῷ ἀνῆλθες τοῦ ἱεροῦ ὁ σωτὴρ ἡμῶν, καὶ στὰς ἐν μέσῳ τοῦ ὄχλου ἐδίδασκες αὐτοὺς παρρησίᾳ, καὶ ἔλεγες ἐγώ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου, ὁ ἐμοὶ ἀκολουθῶν οὐ μὴ περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ· ἀλλ' ἕξῃ τὸ φῶς τῆς ἀθανάτου ζωῆς.

Digitized by Google

καλῶν θεονύμφευτε.

Τὸ ἅγιος κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν. τὸ ἐξαποστειλ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἐπέστη ὁ φιλάνθρωπος, καὶ πανοικτίρμων κύριος, προβατικῇ κολυμβήθρᾳ, τοῦ θεραπεῦσαι τὰς νόσους. εὗρε δὲ κατακείμενον, ἄνθρωπον πλείστοις ἔτεσι, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐβόησεν, ἆρον τὸν κράββατον ἴθι, πρὸς τὰς ὁδοὺς τὰς εὐθείας.

Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου. ἦχος γʹ. ζήτει φ. σβʹ. Δεῦτε. πάντα τὰ ἔθνη. εἶτα δόξα καὶ νῦν. ἦχος πλάγιος δʹ.

Κύριε τὸν παράλυτον οὐχ ἡ κολυμβήθρα ἐθεράπευσεν, ἀλλ᾽ ὁ σὸς λόγος ἀνεκαίνισε, καὶ οὐδ᾽ ἡ πολυχρόνιος αὐτῷ ἐνεπόδισε νόσος. ὅτι τῆς φωνῆς ὀξυτέρα ἡ ἐνέργεια ἐδείχθη, καὶ τὸ δυσβάστακτον βάρος ἀπέρριψε, καὶ τὸ φορτίον τῆς κλίνης ἐβάστασε εἰς μαρτύριον τοῦ πλήθους τῶν οἰκτιρμῶν σου δόξα σοι.

Δοξολογία μεγάλη. καὶ ἀπολ.

Τῇ κυριακῇ καὶ τῇ βʹ. ἑσπέρας εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ ἦχος πλάγιος δʹ. ὢ τοῦ παραδόξου.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος, ὁ ποιητὴς τοῦ παντὸς σαρκοφόρος γενόμενος, τὴν ἡμῶν ἐπτώχευσε φύσιν θέλων, ὡς εὔσπλαγχνος. καὶ τοῖς ἀνθρώποις, συνδιαιτώμενος, θαυμάτων πλήθη ἑβραίοις δέδειχεν, ἔδειξεν ἰάσατο, τὸν ποτὲ παράλυτον. εἰπὼν αὐτῷ. ἆρον σου τὸν κράββατον, ἐν βηθεσδᾷ ἐπιστάς. Σῶτερ θεέ μου καὶ κύριε τοὺς πεπτωκότας βροτούς, ἀναστῆσαι βουλόμενος, ἐπὶ γῆς ὡς ἄνθρωπος, περιήρχου ἰώμενος, πάντων τὰς νόσους, δι᾽ εὐσπλαγχνίαν πολλήν, διὸ φοιτήσας προβατικῇ ἐν στοᾷ. σῶον ἀνέστησας τὸν ποτὲ παράλυτον, λόγῳ τῷ σῷ, ὀκτὼ καὶ τριάκοντα ἔτεσι κείμενον. φθόνῳ ἑβραῖοι τηκόμενοι, δι᾽ ἐργασίας τῆς σῆς, ταράζαντε κύριε, ἀφορμὴν ποιούμενοι καὶ μανίας προκάλυμμα παρανομοῦντες, αὐτοὶ τὸν νόμον ἀεὶ ἐπεζήτουν, κτεῖναι τὸν ὄντως ζωοδότην, διὰ τὸ σάββατον, ὅτε ὅλον ἄνθρωπον, ἔδειξας σὺ, ὑγιῆ παράλυτον ὄντα τὸ πρότερον.

Καὶ τὸ μηναίου γʹ. δόξα καὶ νῦν θ. εἰς τὸν στίχον. τῆς ὀκτωήχου καθὼς προσετάχθη τῇ βʹ. τοῦ Θωμᾶ.

Εἰς τὸ ἀπόδειπνον τριῴδιον τῆς ὅλης ἑβδομάδος. ἦχος γʹ. ᾠδὴ αʹ. ὁ εἱρμός. Τεμνομένην θάλασσαν.

Νεκρωθέντα πάλαι σε, καὶ τεθέντα ἐν τῷ καινῷ μνημείῳ, ἰδὼν ὁ ᾅδης ὅλος νεκρὸς ἔμεινε σωτὴρ ἀνενέργητος. οἱ νεκροὶ δὲ πάντες τῇ σῇ ἐγέρσει τῇ ζωηφόρῳ χαίροντες, δεσμῶν ἐλύθησαν. Ἐν νεκροῖς τὸν ζῶντα τί ἐκζητεῖτε; ταῖς μυροφόροις, ἔφησε πρὸς τὸ μνῆμα, φαεινὸς ἄγγελος ποτὲ, ἐπιφαινόμενος, ἀπελθοῦσαι τάχος τοῖς ἀποστόλοις καταμηνύσατε, τὴν τούτου ἔγερσιν. Σαρκωθέντα κύριον ἀπορρήτως ἐκ τῶν ἁγνῶν αἱμάτων σου

θεο·

Digitized by Google

Κατακείμενον χρόνοις ἐπὶ πλείστοις τὸν παράλυτον λόγῳ ὑγιώσας, ἐβόας ἆρον τὸν κράββατόν σου, καὶ πορεύου ὑμνῶν τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ. Μιχαὴλ ἀρχιστράτηγε Κυρίου, τοὺς πιστοὺς ἐν θείῳ σου τεμένει ἀθροιζομένους Θεοῦ εἰς αἶνον ὁδήγει, σκέπε ἐκ παντοίων κακῶν, τῇ μεσιτείᾳ σου. Ὦ Τριὰς τοὺς πίστει σε ὑμνολογοῦντας, ὡς Θεὸν τῶν ἁπάντων καὶ δεσπότην, ἀπὸ παντοίων κινδύνων σῶζε, καὶ τῶν ἀγαθῶν μετόχους ποίησον. θʹ. Παρθενικῶς τεκοῦσα τὸν λόγον, τὸν πρὸ πάντων αἰώνων γεννηθέντα, ἐκ τοῦ ἀνάρχου πατρὸς ἀῤῥεύστως, διὰ τοῦτο ἁγνὴ σὲ μακαρίζομεν.

ᾠδὴ ηʹ. ὁ εἱρμός.

Τὸν ὑπ' ἀγγέλων ἀσιγήτως ἐν ὑψίστοις δοξαζόμενον Θεὸν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, γῆ, καὶ ὄρη καὶ βουνοὶ, καὶ βυθὸς, καὶ πᾶν γένος ἀνθρώπων ὕμνοις αὐτὸν ὡς κτίστην καὶ λυτρωτὴν εὐλογεῖτε.

Ἔτεσι πλείστοις κατακείμενος, ὁ παράλυτος ἐκραύγαζεν, ἐλέησόν με λυτρωτὰ, ἀπορείᾳ συνεχόμενον. ὁ δὲ προστάττει τοῦτον ἆραι αὐτίκα δὴ τὸν κράββατον καὶ ὀρθῶς βηματίζειν. Ὡς τῶν ἀΰλων προηγούμενος ἀρχιστράτηγε δυνάμεων, σὺν ταύταις αἴτησαι ἡμῖν τῶν πταισμάτων ἀπολύτρωσιν, διόρθωσίν τε βίου, καὶ τὴν ἐκεῖ ἀπόλαυσιν ἀγαθῶν αἰωνίων. Ἄκτιστον, ἄτμητον οὐσίαν, τρισυπόστατον θεότητα, πατέρα ἄναρχον Θεὸν, καὶ υἱὸν καὶ πνεῦμα ἅγιον ὑμνήσωμεν συμφώνως, τῶν σεραφὶμ κραυγάζοντες τὴν φρικτὴν μελῳδίαν. θʹ. Τόμον σὲ πάλαι ἐθεάσατο Ἡσαΐας ἀειπαρθένε, ἐν ᾧ δακτύλῳ τοῦ πατρὸς, λόγος ἄχρονος ἐγέγραπτο. ἐκ πάσης ἀλογίας σῶζον ἡμᾶς, τοὺς λόγοις σὲ ἱεροῖς ἀνυμνοῦντας.

ᾠδὴ θʹ. ὁ εἱρμός.

Ἐν σιναίῳ τῷ ὄρει κατεῖδέ σε, ἐν τῇ βάτῳ Μωϋσῆς, τὴν ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς θεότητος δεξαμένην ἐν γαστρί. Δανιὴλ δέ σε εἶδεν ὄρος ἀλατόμητον, ῥάβδον βλαστήσασαν. Ἡσαΐας κέκραγε, τὴν ἐκ ῥίζης Δαβίδ.

Ἠκολούθει ἡ ῥῶσις τοῦ σώματος τῇ προστάξει σου Χριστὲ, καὶ ἀνέστη ὁ πρώην παράλυτος, διερχόμενος σπουδῇ, καὶ τὸν κράββατον φέρων, ἐφ' ὃν κατεκλίνετο ἔτεσι πλείοσιν, ἀνυμνολογῶν τὴν πολλὴν δυναστείαν σου. Φωτισμὸν ἡμῖν αἴτησαι μέγιστε, ἀρχιστράτηγε, ἀεὶ τῷ μεγάλῳ φωτὶ παριστάμενος, καὶ εἰρήνευσον τὴν ζωὴν ἡμῶν ἐπηρείαις πάντοτε τοῦ ὄφεως. καὶ περιστάσεσι βίου δονουμένην ἀεὶ ἀσφάλισαι. Φῶς καὶ φῶτα ζωήν τε δοξάζουσι, καὶ ζωὰς πανευσεβῶς, πάτερ, λόγε, καὶ πνεῦμα τὸ ἅγιον, τρισυπόστατε μονὰς, ἀδιαίρετον κράτος, θεότης ἀσύγχυτε. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος βοῶν, σὺν ταῖς ἄνω δυνάμεσι. θʹ. Φωτοφόρε προῆλθε νηδύος σου μέγας ἥλιος Χριστὸς, καὶ τὸν κόσμον ἐφώτισεν ἅπαντα, ἐπιλάμψεσι φαιδραῖς, καὶ τὸ σκότος ἐξῆρε τὸ τῆς παραβάσεως. ὅθεν ὑμνοῦμέν σε πάντων ὡς αἰτίαν καλῶν

Digitized by Google

ἄμμιν χερουβικῶν, ὡς ἐπίσκοπε, ὡς ἄϋλοι ὁ τὸ πᾶν συνιστῶσαι.

ᾠδὴ ε΄. ὁ εἱρμός.

ΤΟ φῶς σου τὸ ἀνέσπερον Χριστὲ, καταύγασον τὴν ταπεινήν μου ψυχὴν, καὶ ὁδήγησον εἰς τὸν φόβον σου, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου.

ΠΑραλυτον ὡς ἤγειρας Χριστὲ, τὴν παρειμένην μου ψυχὴν ὑγίωσον παραβάσεσι, καὶ βαδίζειν με ταῖς σαῖς ὀρθαῖς ὁδῶσον τρίβοις. Ἀρχαγγέλων ἀρχηγέτα Μιχαὴλ, τὸν ἀθροιζόμενον ἐν τῷ τεμένει σου λαὸν, σήμερον, καὶ κηρύττοντα τὰ τοῦ Θεοῦ, σῶζε μεγαλεῖα. Ἰσότιμος τρισυπόστατος μονὰς, διαιρουμένη μὲν πιστῶς ταῖς ὑποστάσεσιν. ἑνουμένη δὲ φύσει πέφυκε. πατὴρ, υἱὸς, καὶ τὸ θεῖον πνεῦμα. θ΄. Τὴν ἄσπορον λοχείαν σου ἁγνὴ τὴν ἀκατάληπτον ὑμνοῦμεν γνώσει, μεγαλύνοντες ὡς μητέρα σε τοῦ ποιητοῦ πάντων καὶ δεσπότου.

ᾠδὴ ς΄. ὁ εἱρμός.

ΒΥθὸς μοι τῶν παθῶν ἐπανέστη, καὶ ζάλη ἐναντίων ἀνέμων, ἀλλὰ προφθάσας με σὺ, σῶσον σωτὴρ, καὶ ῥῦσαι φθορᾶς, ὡς ἔσωσας τοῦ θηρὸς τὸν προφήτην.

ΟΠάλαι ἐπὶ κλίνης ἐν νόσοις χρόνοις κατακείμενος πλείστοις τῇ σῇ προστάξει Χριστὲ ἀρτιποδῶς ἀνεδράξας, ὑμνεῖ τὴν δύναμιν τὴν σὴν ζωοδότα. Ἀγγέλων Μιχαὴλ ἀρχηγέτα, τῷ θρόνῳ παρεστὼς τοῦ δεσπότου, παρέσο μέσον ἡμῶν, καθοδηγῶν πρὸς τρίβους ζωῆς, τοὺς σὲ προστασίαν θερμῶς, κεκτημένους.

Τριαδικόν.

Τριάδα τοῖς προσώποις σέβω, μονάδα τῇ οὐσίᾳ κηρύττω, ἄναρχε πάτερ, υἱὲ, πνεῦμα ἅγιον, θεὲ τοῦ παντὸς μετὰ τῶν ἀσωμάτων στρατευμάτων. θ΄. Ὡς ἄνακτα θεῖον νηδύϊ μήτηρ φέρουσα, κρατεῖσα θεοτόκε παρθένε ἐν ταῖς ἀγκάλαις ταῖς σαῖς, πάντας ἡμᾶς ἁρπάζοι χειρὸς δουλείας τοῦ πονηροῦ ὡς οἰκτίρμων.

Κοντάκιον. ἦχος γ΄. Ἡ παρθένος σήμερον.

ΤΗν ψυχήν μου κύριε ἐν ἁμαρτίαις παντοίαις, καὶ ἀτόποις πράξεσι δεινῶς παραλελυμένην, ἔγειρον τῇ θεϊκῇ σου ἐπιστασίᾳ, ὥσπερ καὶ τὸν παράλυτον ἤγειρας πάλαι, ἵνα κράζω σεσωσμένος. οἰκτίρμον δόξα Χριστὲ τῷ κράτει σου.

ὁ οἶκος. Ὁ χειρί σου δρακὶ περικρατῶν τὰ πέρατα, Ἰησοῦ ὁ θεὸς, ὁ τῷ πατρὶ συνάναρχος, καὶ πνεύματι ἁγίῳ συνδιαιωνίζων ἀπαύστως, σαρκὶ ἐφάνης νόσους ἰώμενος, καὶ πάθη ἐκτείνων, τυφλοὺς ἐφώτισας. Καὶ τὸν παράλυτον λόγῳ θεϊκῷ σου ἐξανέστησας, περιπατεῖν ἀθρόως προστάξας, καὶ τὴν βαστάσουσαν αὐτὸν κλίνην ἐπὶ τῶν ὤμων αἴρειν. ὅθεν πάντες σὺν τούτῳ ἀνυμνοῦμεν καὶ κραυγάζομεν. Οἰκτίρμον δόξα Χριστὲ τῷ κράτει σου.

ᾠδὴ ζ΄. ὁ εἱρμός.

ΟΤὴν φλόγα δροσίσας τῆς καμίνου, καὶ τοὺς παῖδας ἀφλέκτους διασώσας. εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας κύριε ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Κανὼν

Digitized by Google

ἄραι χρονίως ἀσθενοῦντι, τὴν ψυχήν μου νοσοῦσαν ἴασαι δεινῶς. Ἀρχηγὲ ἀγγέλων, ἀρχιστράτηγε τῶν ἄνω λειτουργῶν, τοὺς συναθροιζομένους ἐν τῷ σεπτῷ ναῷ σου, καὶ τὸν Θεὸν ἀνυμνοῦντας σκέπε, φρούρει, ἀπὸ παντοίων πειρασμῶν. Ἐν τρισὶ προσώποις, μιᾷ φύσει δὲ, ἄναρχον Θεὸν, ὑμνήσωμεν ἀπαύστως, μετὰ τῶν ἀσωμάτων, πατέρα, λόγον, πνεῦμα, βασιλείαν ἔχουσαν κράτος ἀμερές. Θ'. Τὴν τιμῶσαν ταύτην, ἁγνὴ πόλιν σου, πάντοτε σῶζε, ἐκ κινδύνων, ἁλώσεως βαρβάρων, πολέμου ἐμφυλίου, καὶ μαχαίρας, καὶ πάσης ἄλλης ἀπειλῆς.

ᾠδὴ γ'. ὁ εἱρμός.

Στεῖρα ψυχὴ καὶ ἄγονε κτῆσαι καρπὸν εὐκλεῆ, εὐφραινομένη βόησον· ἐστερεώθη ἡ καρδία μου. οὐκ ἔστιν ἅγιος, οὐκ ἔστι δίκαιος πλήν σου κύριε.

Τὴν ἐπὶ χρόνοις πλείονας ἐξασθενοῦσαν δεινῶς ψυχήν μου ὑπεράγαθε, ὡς τὸν παράλυτον πρὶν ὑγίωσον, ὡς ἂν βηματίζω σου τὰς τρίβους ἃς ἔδειξας τοῖς ποθοῦσι σε. Μετὰ τῶν ἄνω τάξεων, Θεοῦ ἀρχάγγελε, ἱκετηρίαν ποίησον, ὑπὲρ τῶν πίστει ἀνυμνούντων σε, φρουρῶν, σωτηρῶν ἡμᾶς, τοῦ βίου τοῖς πάθεσι περιπίπτοντας. Τριαδικόν.

Δόξα πατρὶ βοήσωμεν, υἱῷ, καὶ πνεύματι. εἷς γὰρ ὑπάρχει φύσει Θεὸς, ὃν αἱ δυνάμεις πᾶσαι τῶν οὐρανῶν, ἐν φόβῳ δοξάζουσι. τὸ ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος κράζουσαι. Θ. Ἄσπορον ἔχεις σύλληψιν, καὶ ὑπὲρ νοῦν τοκετὸν παρθενομῆτορ ἄχραντε, ἔργον φρικῶδες, θαῦμα μέγιστον, ἀγγέλοις τιμώμενον, βροτοῖς δοξαζόμενον, κόρη δέσποινα.

Καθίσματα ἀναστάσιμον. τοῦ γ'. ἤχου. εἶτα δόξα καὶ νῦν τὸ δέ. ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Ῥῆμα παράλυτον μόνον συνέσφιγξε, ὡς τὸν παγκόσμιον λόγος μονώτατος, τοῦ δι' ἡμᾶς ἐπὶ τῆς γῆς, ὀφθέντος δι' εὐσπλαγχνίαν, ὅθεν καὶ τὸν κράββατον ἐπιφέρων διήρχετο, κἂν οἱ γραμματεῖς ὁρᾶν τὸ πραχθὲν οὐχ ὑπέφερον, κακίᾳ παρεχόμενοι, φθόνῳ τὰς ψυχὰς παραλύονται. ᾠδὴ δ'. ὁ εἱρμός.

Τὸ κατάσκιον ὄρος, ὁ Ἀββακοὺμ προεώρα τὴν ἀχράντου σου μήτραν ἁγνή, διὸ καὶ ἀνεκραύγαζεν, ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει ὁ Θεὸς καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέως.

Ἄγγελος μὲν κυρίου κατὰ καιρὸν καταβαίνων, τὸ ὕδωρ ἐν τῇ προβατικῇ ἐτάρασσε, τελῶν ὑγιῆ ἕνα καὶ μόνον. ὁ δὲ Χριστὸς πλήθη ἄπειρα τῷ θείῳ βαπτισμῷ διασώζει. Ἀρχηγὲ τῶν ἀγγέλων, καὶ ὁδηγὲ πλανωμένων, κύριε ἀρχιστράτηγε τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, μέσον ἡμῶν παραγενοῦ, καὶ τὰς προσευχὰς πάντων προσάγαγε τῷ μόνῳ ποιητῇ καὶ δεσπότῃ. Ἑνουμένη τῇ φύσει, διαιρουμένη προσώποις ὑπάρχει ἡ ἀξία βίας. πατὴρ ὁ ὑπερούσιος, συναΐδιός τε υἱὸς, καὶ τὸ ἅγιον, καὶ μόνον παντοδύναμον πνεῦμα. Θ. Ἡ ἁγνὴ πῶς θηλάζεις, πῶς δὲ ἐγέννησας βρέφος τοῦ Ἀδὰμ ἀρχαιότερον, πῶς ἐν ἀγκάλαις φέρεις υἱὸν, τὸν ἐπὶ

ὤμων

σία τὸ πρᾶγμα δέξῃ, τὴν εἰς τὸν οἶκον ἐβάδιζε. σαββάτου δὲ ὄντος ἐκωλύετο παρὰ τῶν Ἰουδαίων περιπατεῖν. ὁ δὲ τὸν ὑγιώσαντα προεβάλετο, ὡς εἰπόντα ἐν σαββάτῳ περιπατεῖν, μὴ εἰδὼς ὁ ποῖος ἐστίν. ὁ γὰρ Ἰησοῦς φησὶν ὄχλου ἐκεῖσε συναθροισθέντος, ἐξέκλινεν ἀποκρυβείς. μετὰ δὲ ταῦτα. εὗρεν αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ λέγει αὐτῷ, ἴδε ὑγιὴς γέγονας μηκέτι ἁμάρτανε, ἵνα μὴ χεῖρον τί σοι γένηται. τοῦτο δέ φασί τινες εἰπεῖν τὸν Χριστόν. οὐκ ὀρθῶς λέγοντες, ἐπειδὴ αὐτὸς ἔμελλε διδόναι τῷ Ἰησοῦ ῥάπισμα ὕστερον, ὅτε τῷ ἀρχιερεῖ Καϊάφᾳ παρίστατο. καὶ χείρονα τῆς παραλύσεως πειρασμὸν ἐντεῦθεν κληρώσασθαι τῷ αἰωνίῳ πυρί, οὐχὶ τριάκοντα ἔτη καὶ ὀκτὼ μόνον, ἀλλ' ἐς ἀεὶ βασανίζεσθαι, μᾶλλον γὰρ ἔδειξεν ὁ κύριος ἐξ ἁμαρτιῶν αὐτῷ τὴν τῆς παραλύσεως ἐπισυμβῆναι ἀσθένειαν, οὐ μὴν δὲ πᾶσα ἀσθένεια ἐξ ἁμαρτιῶν, ἀλλὰ καὶ ἐκ φυσικῆς νόσου καὶ ἀδηφαγίας, καὶ ἀδιαφορίας, καὶ ἑτέρων πολλῶν ἐπιγίνεται. γνοὺς μέντοι ὁ παράλυτος, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ ποιήσας αὐτὸν ὑγιῆ, τοῦτο τοῖς Ἰουδαίοις καθίστησι γνώριμον., οἱ δὲ εἰς ἄμυναν ἐρεθέντες, ἐζήτουν ἀποκτεῖναι Χριστόν, ὅτι δῆθεν τὸ σάββατον ἔλυσεν. ὁ δέ, αὐτοῖς πολλὰ διαλέγεται, συνιστῶν ὡς δίκαιον καὶ ἐν σαββάτῳ εὐεργετεῖν. καὶ ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ τὸ σάββατον εἰπὼν τηρεῖν, ὃς ἴσος ἐστὶ τῷ πατρὶ, καὶ ὥσπερ ἐκεῖνος ἔτι ἐργάζεται, οὕτω καὶ οὗτος. Ἰστέον δὲ, ὡς ἕτερος οὗτος ὁ παράλυτος, τοῦ ἐν τῷ Ματθαίῳ παραλυτικοῦ, ἐκεῖνο μὲν γὰρ ἐν οἰκίᾳ ἐπράχθη, καὶ ὑπηρετούντων ἐκείνῳ ἀνθρώπων, καὶ ἀφέωνταί σου αἱ ἁμαρτίαι ἀκούσαντι. τοῦτο δὲ ἐν τῇ στοᾷ ἐτελέσθη, καὶ ἄνθρωπον οὐκ εἶχεν, ὡς λέγει τὸ ἱερὸν εὐαγγέλιον, καὶ ὅτι τὸν κράββατον ἦρεν ὡς καὶ ἐκεῖνος. ἑορτάζεται δὲ ἀρτίως διὰ τὸ ἐν τῇ πεντηκοστῇ καὶ τοῦτο πραχθῆναι, ὥσπερ καὶ τὸ τῆς Σαμαρείτιδος, καὶ τῷ τοῦ τυφλοῦ. τὸν μὲν γὰρ Θωμᾶν καὶ τὰς μυροφόρους, εἰς πίστωσιν τῆς ἐκ νεκρῶν Χριστοῦ ἀναστάσεως ἑορτάζομεν. τὰ δὲ λοιπὰ μέχρι τῆς ἀναλήψεως. διότι αὐτὰ ἐν τῷ καιρῷ τῆς παρ' Ἑβραίοις πεντηκοστῆς, διαφόρως ἐνήργησε, καὶ ὅτι τούτων ὁ Ἰωάννης χεδὸν οὕτως ἐμνημόνευσε. Τῷ ἀπείρῳ ἐλέει σου Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς. ἀμήν.

Οἱ ἀναβαθμοὶ ἀντίφωνον α΄. ἦχος γ΄. προκείμ. τοῦ γ΄. ἤχου τὸ πᾶσα πνοή, Εὐαγγέλιον ἑωθινὸν δ΄. ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, ὁ ν΄. ὁ κανὼν ὁ ἀναστάσιμος τοῦ γ΄. ἤχου. ζ΄ ἡ τῆς φ. ρ. ηι. προπ. ς΄. καὶ τοῦ παραλύτου ς΄. ᾠδὴ α΄. ἦχος γ΄. ὁ εἱρμός.

Θαυμαστῶς ἐνδόξως ποιῶν τέρατα, σὺ εἶ θεὸς ὁ ἄβυσσον γυμνώσας, καὶ ἅρματα καλύψας, καὶ λαὸν διασώσας, ᾄδοντά σοι ὡς λυτρωτῇ ἡμῶν θεῷ.

Δυνάμει θείᾳ, ποτὲ παράλυτον λόγῳ σου Χριστὲ, συσφίγξας καὶ στερεώσας, αὐτῷ τὴν κλίνην ἆραι,

Digitized by Google

... ἵνα ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ, βάλῃ με εἰς τὴν κολυμβήθραν, ἰατροῖς ... τὸν ἅπαντά μου βίον, καὶ ἐλέους τυχεῖν οὐκ ἠξιώθην. ἀλλ' ὁ ἰατρὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων, λέγει πρὸς αὐτόν. ἆρον σου τὸν κράβατον καὶ περιπάτει, κηρύττων μου τὴν δύναμιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος ... τοῖς πέρασι.

Καὶ μετὰ τὸ τρισάγιον. τὴν ἐκτενῆ καὶ τὰς αἰτήσεις. καὶ εἰς τὸν στίχον. τὸ στιχηρὸν τοῦ στίχου καὶ τοῦ ἀλφαβήτου. τῆς αὐτῆς γ'. ἤχου. ζήτει φύλ. ρης'. δόξα καὶ νῦν. ἦχος πλαγ. δ'.

Ἐν τῇ στοᾷ τοῦ Σαλωμῶντος, ἐκεῖ κατέκειτο πλῆθος τῶν ἀσθενούντων. καὶ μεσούσης τῆς ἑορτῆς. εὗρεν ὁ Χριστὸς, ὀκτὼ καὶ τριάκοντα ἔτη παράλυτον κείμενον, δεσποτικῇ φωνῇ λέγει πρὸς αὐτόν. θέλεις ὑγιὴς γενέσθαι; ὁ ἀσθενῶν ἀπεκρίνατο, κύριε ἄνθρωπον οὐκ ἔχω, ἵνα ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ βάλῃ με εἰς τὴν κολυμβήθραν. ὁ δὲ λέγει πρὸς αὐτόν. ἆρον σου τὴν κλίνην. ἰδὲ ὑγιὴς γέγονας μηκέτι ἁμάρτανε. τῆς θεοτόκου ταῖς πρεσβείαις κατάπεμψον ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸ προκ. Ε ὑφαινέσθω τὰ οὐράνια.

Εἰς τὸ ἀπόδειπνον τὸ αὐτὸ προκ. καὶ μετὰ τὸ ν'. ὁ κανὼν τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου. Οὕτω γὰρ ποιοῦμεν πάσαις ταῖς κυριακαῖς τοῦ χρόνου.

Εἰς τὸν ὄρθρον προκ. ἦχος γ'. Ε ὑφραινέσθω τὰ οὐράνια. ζήτει φύλ. ρης'. δίσ. καὶ τὸ θ'. καὶ μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν ἡ ὑπακοὴ ἀναστάσιμος. ... τὴν ὀργὴν. ζήτει φ.

ρης'. ἀνάγνωσις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ κυριακῇ τετάρτῃ μετὰ τὸ πάσχα τοῦ παραλύτου μνείαν ποιούμεθα, καὶ ὡς εἰκὸς τὸ τοιοῦτο ἑορτάζομεν θαῦμα. τέθειται οὖν ἐν ταῦθα καὶ τοῦτο, ὅτι κατὰ τὸν καιρὸν τῆς παρ' ἑβραίοις πεντηκοστῆς, ὁ Χριστὸς διεπράξατο τοῦτο. ἀναβὰς γὰρ εἰς Ἱεροσόλυμα εἰς ἑορτὴν, καὶ ἐν τῇ πενταστόῳ κολυμβήθρᾳ γενόμενος, ἣν Σαλωμὼν ᾠκοδόμησεν, ἥτις δὴ καὶ προβατικὴ ἐπικέκλητο, ὅτι τῶν ἐν τῷ ἱερῷ σφαζομένων εἰς θυσίαν προβάτων, ἐκεῖσε τὰ ἐντόσθια ἔπλυνον. ἢ καὶ δὴ διὰ τὸ, τὰ πρώτως ἐκεῖσε βαίνοντα, ἡνίκα ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου ἅπαξ τοῦ ἔτους τὸ ὕδωρ ἐταράττετο, ὑγιῆ ἀναδείκνυσθαι. εὑρίσκει οὖν ἐκεῖ ἄνθρωπον, τριάκοντα καὶ ὀκτὼ ἔτη ἔχοντα, καὶ ἀπορίᾳ τοῦ εἰσβάλλοντος αὐτὸν ἐν τῷ ὕδατι κατακείμενον, ἐξ οὗ δὴ μανθάνομεν, πόσον ἡ καρτερία καὶ ἡ ὑπομονὴ ἀγαθόν. καὶ ὅτι ἐπεὶ, τὸ βάπτισμα δοθῆναι ἔμελλε ῥυπτικὸν ἁμαρτίας ἁπάσης, ᾠκοδόμησεν ὁ θεὸς ἐν τῇ παλαιᾷ δι' ὕδατος ἐνεργεῖσθαι τεράστια, ἵνα ὅταν ἐκεῖνο γένηται εὐκόλως παραδεχθείη. ὅτι τοῦτον δὴ τὸν παράλυτον Ἰαρον οὑτωσί πως ὀνομαζόμενον, ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐρωτᾷ αὐτὸν, ὁ δὲ καὶ τὴν ἀπορίαν τοῦ ἐνεργήσοντος προβάλλεται καὶ ὁ Χριστὸς, τὸ ἐπὶ τοσοῦτον ἐνταλαιπωρῆσαι τοῦτον τῇ ἀσθενείᾳ εἰδὼς, λέγει. ἆρον σου τὸν κράβατον καὶ περιπάτει, καὶ αὐτίκα ὑγιὴς ἀναδείκνυται καὶ τὴν κλίνην ἐπ' ὤμων ἀράμενος, ἵνα μὴ φαντασία

ὁ πάντων κύριος, κατὰ δόδωσι τὴν τοῦ-
του ἀνάστασιν τοῖς φίλοις αὐτοῦ κηρύ-
ξατε. Ἐν τῷ καινῷ πάλαι μνη-
μείῳ ὡς ἔθετο, ὁ Ἰωσὴφ ὁ δίκαιος
τὸν καινουργήσαντα, τῶν ἀνθρώπων
φθαρεῖσαν, τὴν φύσιν ζωοδότα τῇ
ἀναστάσει σου. Ἰδὲς θεὸν ἐκ τῶν νε-
κρῶν ἀνατείλαντα, δικαιοσύνης ἥ-
λιον θεοχαρίτωτε, ὃν ἱκέτευε πάν-
των φωτίσαι τὰς καρδίας τῶν ἀνυμ-
νούντων σε.

ᾠδὴ η΄. ὁ εἱρμός. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ
πυρός.

Δακρυρροούσαις γυναιξὶ, τὴν χα-
ρὰν ἐπιφωνεῖ ὁ ζωοδότης, ἁψα-
μέναις τῶν τούτου ἱερωτάτων ποδῶν,
ὧν πάλαι τὸν κρότον παραβᾶσα ἡ
προμήτωρ Εὔα, ἔκρυψεν τοῦ παραδεί-
σου. Τριαδικόν.

Ἕνα θεὸν δοξολογῶ, ὑποστάσεσι τρι-
σὶν, μιᾷ δὲ φύσει, τὸν πατέρα, καὶ
λόγον καὶ πνεῦμα θεῖον ἀδιαίρετον, κραυ-
γάζων. ὑμνεῖτε τὸν κύριον καὶ ὑπερυ-
ψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. θ΄.

Ἱερωτάταις σε φωναῖς, τὴν μητέ-
ρα τοῦ θεοῦ ὑμνολογοῦμεν, ὡς τῶν
ἄνω ταγμάτων ἁγιωτέραν σαφῶς,
θείαν τε γέφυραν μετάγουσαν πρὸς
παρκοσμίους βροτοὺς χοροστασίας.

ᾠδὴ θ΄. Τὸν ἐκ θεοῦ θεὸν λόγον.

Σφραγίδων ἐπικειμένων, ἐξα-
νέστης τοῦ τάφου, ἡ πάντων ἐξα-
νάστασις Χριστὲ, καὶ μαθηταῖς πεφα-
νέρωσαι, τὰ ἀπόρρητα τούτοις, διδά-
σκων καὶ προβάσαθε βοῶν, εἰς τὸν σύμ-
παντα κόσμον, κηρύττοντες τὴν δό-
ξαν σου. Ἡ τῆς ἐγέρσεως αὕτη πα-
ναγία ἡμέρα, παράκλησις ὑπάρ-
χουσα ψυχῶν, καὶ εὐφροσύνη χαρ-
μόσυνος, τοὺς πιστοὺς συγκαλέσαι,
ἀδιαλείπτως ἑορτάζειν καὶ βοᾶν, ὁ πατὴρ ὁ
υἱός τε, καὶ θεῖον πνεῦμα δόξα σοι.
θ΄. Φωτοκυήτορ παρθένε, τῷ φω-
τί σου τῷ θείῳ, καταύγασον ἡμῶν
τοὺς λογισμοὺς, καὶ τὰς καρδίας τῶν πι-
στῶν σου, τῶν παθῶν τὴν ὁμίχλην
σκεδάζουσα καὶ πάντας κοινωνοὺς,
ἀνεσπέρου ἡμέρας ἐργαζομένη χά-
ριτι.

Καὶ εἰς τὸν ὄρθρον καθὼς προεγρά-
φη τῇ β΄. Τῆς ἀντίπασχα.

Κυριακὴ τρίτη, τοῦ παραλυτικοῦ. Τῷ
Σαββάτῳ ἑσπέρας, στιχηρὰ ἀνα-
στάσιμα τῆς ὀκτωήχου τοῦ γ΄ ἤ-
χου, καὶ ἀνατολικὰ δ΄. τὸ γ΄ ἢ
ἀναστάσιμον δίς. καὶ ποιοῦμεν προ-
μοδ. ή. ζήτει εἰς τὴν ὀκτώηχον
φύλ. ρλε΄. δόξα καὶ νῦν. ἦχος πλ-
άγιου α΄.

Ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυ-
μα ἐπὶ τῇ προβατικῇ κο-
λυμβήθρᾳ τῇ λεγομένῃ παρὰ
Ἰουδαίοις Βηθεσδά, πέντε στοὰς ἐχού-
σῃ. ἐν ταύταις γὰρ κατέκειτο πλῆθος
τῶν ἀσθενούντων. ἄγγελος γὰρ τοῦ
θεοῦ κατὰ καιρὸν ἐπιφοιτῶν διεταράττε-
το αὐτήν, καὶ ῥῶσιν ἐχαρίζετο τοῖς
προσιοῦσιν ἐν πίστει. καὶ ἰδὼν ὁ κύριος
χρονίζοντα ἄνθρωπον. λέγει πρὸς
αὐτόν. θέλεις ὑγιὴς γενέσθαι; ὁ ἀσθε-
νῶν ἀπεκρίνατο. κύριε ἄνθρωπον οὐκ
ἔχω,

Digitized by Google

ζηθεὶς ἅγιος, ἅγιος εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας. θ'. Ἐν τῇ γαστρί σου ἁγνῇ, τὸν ἀείζωον ἄρτον, φυραθέντα ἀφύρτως, ἐν φυράματι ἡμῶν ἐγέννησας ἀβέβηλως, ἕνα Χριστὸν τὸν θεὸν ἐνδυσὶ ταῖς οὐσίαις.

ᾠδὴ θ'. ὁ εἱρμός.

Τὴν ὑπερφυῶς σαρκὶ, συλλαβοῦσαν ἐν γαστρί. τὸν ἐκ πατρὸς ἀχρόνως προεκλάμψαντα λόγον, ἐν ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν πιστοί.

Ἰωσὴφ τὸν θαυμαστὸν εὐφημήσωμεν πιστοὶ, σὺν ἅμα Νικοδήμῳ, καὶ πισταῖς μυροφόροις. ὁ κύριος ἀνέστη ἐκβοῶντας ἀληθῶς. Τριαδικόν. Ἄναρχος εἶ ὁ πατὴρ, ἄκτιστος εἶ ὁ υἱός. σύνθρονον καὶ τὸ πνεῦμα, ἓν τὰ τρία τῇ φύσει, καὶ τρία τοῖς προσώποις, εἷς θεὸς ἀληθινός. θ'. Εὐφραινέσθω Ἰεσσαί. χορευέτω καὶ Δαβίδ, ἰδοὺ γὰρ ἡ παρθένος, ἡ θεόφυτος ῥάβδος, ἐβλάστησε τὸ ἄνθος, τὸν ἀείζωον Χριστόν.

Ἐξαποστειλάριον, ἰδιόμελον. ἦχος πλαγίου β'.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε, φωνὴν ἀγαλλιάσεως, τύραννον ᾅδην πατήσας, φθορᾶς ἐξήγειρας κόσμον, δράμετε φίλοις εἴπατε, τοῖς ἐμοῖς εὐαγγέλια. βούλομαι γὰρ τὸ πλάσμα μου, χαρὰν ἐκεῖθεν αὐγάσαι, ἐξ ἧς προῆλθεν ἡ λύπη.

Εἰς τοὺς αἴνους πᾶσα πνοή. ἱστῶμεν στίχους η'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀνατολικὰ τῆς η'. ἤχου. ἦχος β'. ζήτει φ. ρϟδ'. εἰς τὸ δόξα καὶ νῦν. Τῶν μυροφόρων. ἦχος β'.

Τί τὰ μύρα τοῖς δάκρυσι. ζήτει ὄπισθεν εἰς τὸν ἑσπερινόν. φύλ. Δοξολογία μεγάλη. Τροπάριον. Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος. ζήτει εἰς τὸ ὡρολόγιον. φ. ρκϛ. ἡ ἐκτενής, αἱ αἰτήσεις καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ κυριακῇ ἑσπέρας στιχηρὰ γ'. ἦχος β'. οἶκος τοῦ ἐφραθᾶ.

Ὤφθη ταῖς γυναιξὶν, ὁ ἄγγελος ἀστράπτων, ἐν τάφῳ ταύταις λέγων. ἀνέστη ὃν ζητεῖτε ἐκ τῶν νεκρῶν ὁ κύριος. Ἦλθον λίαν πρωῒ, τῆς μιᾶς τῶν σαββάτων, γυναῖκες μυροφόροι, ἐπὶ τὸ μνῆμα εὗρον ἀστραπηφόρον ἄγγελον. Φῶς μέγα ἀληθῶς, ἐπέλαμψε τοῖς πᾶσιν. ὅτι Χριστὸς ἐκ τάφου, τριήμερος ἀνέστη. φωτίζων κόσμου πέρατα.

Καὶ γ'. Τοῦ μηναίου, δόξα καὶ νῦν θ'. Εἰς τὸν στίχον ἀναστάσιμον ἓν τοῦ β'. ἤχου. στίχος α'. Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου. Καὶ κατανυκτικὸν ἕν. στίχος β'. Ἐλέησον ἡμᾶς κύριε. Καὶ μαρτυρικὸν ἕν. ζήτει εἰς τὴν ἀκολουθίαν τῆς ἑβδομάδος. φ. ρνβ'. δόξα τοῦ ἁγίου καὶ νῦν τῆς κυριακῆς. Καθὼς καὶ τῇ β'. τοῦ Θωμᾶ. Εἰς τὸ ἀπόδειπνον τὸ τριῴδιον τῆς ὅλης ἑβδομάδος. Τοῦ Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. ἦχος β'. ὁ εἱρμός. Δεῦτε λαοί.

Δεῦτε φησὶ ταῖς μυροφόροις ὁ ἄγγελος τὸν τόπον ὅπου ἔκειτο ὁ παῖς-

μέγαν τῇ σορῷ. Τριαδικόν.

Τριάδα ἐν μονάδι ὑμνήσωμεν πιστοί, σὺν τῷ υἱῷ τὸ πνεῦμα δοξάζοντες, καὶ πνεῦμα τὸ ὁμοούσιον υἱῷ, καὶ ὃν ἐν πατρὶ συνάναρχον, καὶ ἀΐδιον θεόν. Θ. Γαστρὶ ἀγεωργήτῳ συνέλαβες ἁγνή, τῆς ἀφθαρσίας τὸν βότρυν ὡς ἄμπελος, ἐξ οὗ τῆς ἀθανασίας οἱ κρουνοί, ὡς οἶνον ἡμῖν πηγάζουσι τὴν αἰώνιον ζωήν.

Κοντάκιον ἦχος β΄.

Τὸ χαῖρε ταῖς μυροφόροις φθεγξάμενος, τὸ θρῆνος τῆς προμήτορος Εὔας κατέπαυσας τῇ ἀναστάσει σου Χριστὲ ὁ θεός. τοῖς ἀποστόλοις δὲ τοῖς σοῖς κηρύττειν ἐπέταξας. ὁ σωτὴρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος. Ὁ οἶκος.

Ἐπὶ τὸν τάφον σου σωτὴρ αἱ μυροφόροι πορευόμεναι, πρὸς αὐτὰς διηπόρουν τῷ νοῒ καὶ ἐφθέγγοντο, τίς ἡμῖν τὸν λίθον ἀποκυλίσει τοῦ μνήματος; καὶ ἀναβλέψασαι ὁρῶσιν, ὅτι ὁ λίθος ἀποκεκύλισται. τῇ μορφῇ δὲ τοῦ ἀγγέλου σὺν τῇ στολῇ ἐθαμβοῦντο. συνείχοντο δὲ τρόμῳ, καὶ φεύγειν ἐνόμιζον, καὶ πρὸς αὐτὰς ὁ νεανίσκος ἐβόησε μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς. ὃν ζητεῖτε ἀνέστη. δεῦτε ἴδετε τὸν τόπον, ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ταχὺ πορευθεῖσαι ἀπαγγείλατε τοῖς μαθηταῖς. Ὁ σωτὴρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

ᾠδὴ ζ΄. ὁ εἱρμός.

Τὰ χερουβὶμ μιμούμενοι παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, ἐχόρευον βοῶντες. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεός. ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει ἐπήγαγες ταῦτα πάντα διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, ὁ ὑπερύμνητος καὶ δεδοξασμένος εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τί ὡς νεκρὸν φυλάττετε. τί σφραγῖδας τῷ λίθῳ τεθείκατε ἑβραῖοι. φόβον φοβούμενοι κλοπῆς, ἰδοὺ ἐν ἀληθείᾳ ὁ τάφος ἐσφράγισται. πῶς οὖν ἐξανέστη, εἰ μὴ θεὸς ἦν ὁ Χριστός, πεισάτωσαν ὑμᾶς οἱ ἐξαναστάντες καὶ ὀφθέντες τοῖς πολλοῖς. Τρ. Σὺν τῷ πατρὶ δοξάσωμεν, τὸν υἱὸν καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, βοῶντες ἀκαταπαύστῳ τῇ φωνῇ. τριὰς μοναδικὴ οὐσία ἐλέησον, σῶσον πάντας. ἡ ἐν τρισὶ προσώποις μονάς, ὁ κτίσας ἡμᾶς ὁ δεδοξασμένος θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Θ. Ἐν τῇ γαστρί σου ἄχραντε, πῶς ἐχώρησας βρέφος, ὃν βλέπουσι δυνάμεις, αἱ τῶν ἀγγέλων ὡς θεόν. εἰ μὴ ὡς ἠβουλήθη, ὡς οὐδὲν ἐσκήνωσε, πάντας θέλων σῶσαι τοὺς ἐξ Ἀδὰμ γεγονότας. λύσας τὸν Ἀδὰμ τῆς ἀρᾶς ἐκείνης, τῆς παραβάσεως πικρᾶς.

ᾠδὴ η΄. ὁ εἱρμός.

Τὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσεῖ τῆς παρθένου τὸ θαῦμα, ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει, προτυπώσαντα ποτέ. ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὄντως ἀνέστη Χριστός, ἐσκυλεύθη ὁ ᾅδης. ἐνεκρώθη ὁ ὄφις. ἐλυτρώθη ὁ Ἀδάμ, ἐσιγήθησαν οἱ κάτω, τί ἀπιστεῖτε λοιπὸν ἐχθροὶ καὶ προδόται. Τριαδικόν.

Σὺν τῷ πατρὶ τὸν υἱόν, καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα, τὴν ἁγίαν τριάδα, ἐν θεότητι μιᾷ, δοξάζομεν βοῶντες ἅ-

γιος,

ἐκ ῥίζης Ἰεσσαὶ ἐξ ἧς ἡ ῥάβδος καὶ τὸ ἄνθος ὁ Χριστὸς, κατὰ σάρκα δι' ἡμᾶς ἀναβλαστήσαντα.

Κάθισμα ἦχος β'. Ταῖς μυροφόροις.

Ἐν σοὶ μαθητῶν σου ὁ χορὸς, σὺν μυροφόροις γυναιξὶν ἀγάλλεται συμφώνως. Κοινὴν γὰρ ἑορτὴν σὺν αὐτοῖς ἑορτάζουσιν εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς σῆς ἀναστάσεως, καὶ δι' αὐτῶν βοῶμέν σοι φιλάνθρωπε, τῷ λαῷ σου παράσχου τὸ μέγα ἔλεος.

ᾠδὴ δ'. ὁ εἱρμός.

Τὴν ἐκ παρθένου σου γέννησιν ὁ προφήτης ἀνεκήρυττε βοῶν, ἀκοὴν σου ἀκήκοα καὶ ἐφοβήθην, ὅτι ἀπὸ θεμὰν, καὶ ἐξ ὄρους ἁγίου κατασκίου ἐπεδήμησας Χριστέ.

Ταῖς μυροφόροις τὸ χαίρετε ὁ ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου, προσφωνήσας φησὶ, καὶ ἀποστόλοις κηρύξατε τὴν ἔγερσίν μου, λῦσον μου τὰ δεσμὰ τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων. δύνασαι γὰρ ὅσα θέλεις ἐκπληροῦν. Ἰωσὴφ τὸν εὐσχήμονα, ζηλωτὴν εὐσεβείας, βουλευτὴν καὶ μαθητὴν, σὺν μυροφόροις μακαρίσωμεν, καὶ ἀποστόλοις, κραυγάζοντες σὺν αὐτοῖς καὶ πιστῶς ἀνυμνοῦντες, τοῦ σωτῆρος τὴν ἀνάστασιν τὴν φαιδρὰν. δόξα. Τῆς ὑπερουσίου θεότητος τὴν ἀμέριστον δόξαν, τίς ἰσχύσειεν ἐξειπεῖν, ἐν γὰρ τῇ φύσει ὑπάρχουσα, μίαν ὑμνεῖται, ἄναρχος ἐν τρισὶ μορφαῖς, ὡς μονὰς ἐν τριάδι ὑμνουμένη ὑποστάσεσιν ἁπλαῖς. καὶ νῦν. Τὸν ἐν γαστρί σου σκηνώσαντα, ἀλοχεύτως τεκοῦσα, μητροπάρθενε ὦ ἁγνὴ, ἀπαύστως ἱκέτευε, ὡς

θεοτόκος λῦσον μου τὰ δεσμὰ τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων. δύνασαι γὰρ ὅσα θέλεις βοηθεῖν.

ᾠδὴ ε'. ὁ εἱρμός.

Τὴν ἀχλὺν τῆς ψυχῆς μου σωτήρ μου διασκεδάσας, τῷ φωτὶ τῶν ἐντολῶν σου καταύγασόν με, ὡς μόνος τῆς εἰρήνης βασιλεύς.

Τὴν εὐσεβῶν μυροφόρων, τὴν μνήμην, ἐπιτελοῦντες, καὶ πάντων τῶν μαθητῶν σου ἐν τῇ φαιδρᾷ σου ἐγέρσει, ἀνυμνοῦμέν σε Χριστέ. Τὸν εὐσχήμονα πάντες τιμήσωμεν ἐπαξίως, ὃς τὸ σῶμα τοῦ κυρίου, ἀπὸ τοῦ ξύλου καθεῖλε, καὶ ἐκήδευσε πιστῶς. τριαδικόν. Σὲ τὸν θεὸν καὶ πατέρα, καὶ τὸν υἱὸν, καὶ τὸ πνεῦμα, προσκυνοῦμεν ταῖς ὑποστάσεσι, καὶ ἐν τῇ μίᾳ πιστεύομεν, οὐσιότητι μιᾷ. θ'. Σὲ τὴν ἀσπόρῳ κυήσει, γεννήσασαν ὑπὲρ φύσιν, τὸν καινίσαντα τὴν φύσιν, Χριστὸν τὸν μόνον θεοτόκε ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοί.

ᾠδὴ ς'. ὁ εἱρμός.

Βυθῷ ἁμαρτημάτων συνέχομαι ἀεὶ, καὶ ἐν πελάγει τοῦ βίου βυθίζομαι, ἀλλ' ὥσπερ τὸν Ἰωνᾶν ἐκ τοῦ θηρὸς, κἀμὲ τῶν παθῶν ἀνάγαγε, καὶ διάσωσόν με.

Γυναῖκες μυροφόροι τί [illegible] λοιπόν; τί δὲ τὰ μύρα τῷ ζῶντι κομίζετε; ἀνέστη καθὼς προεῖπεν ὁ Χριστὸς, παυσάτω ὑμῶν τὰ δάκρυα μεταλλάξοντα εἰς χαράν. Σινδόνι σε εἱλήσας κατέθετο Χριστὲ Ἰωσὴφ ὁ εὐσχήμων ἐν μνήματι. μυρίσας δὲ τὸν λυθέντα σου ναὸν τοῦ σώματος προσεκύλισε λίθον

Digitized by Google

τρίτη δὲ τῶν μυροφόρων ἐστὶν Ἰωάννα ἡ γυνὴ τοῦ Χουζᾶ. ὃς ἦν ἐπίτροπος καὶ οἰκονόμος τῆς οἰκίας τοῦ βασιλέως Ἡρώδου. τετάρτη δὲ καὶ πέμπτη, Μαρία καὶ Μάρθα ἀδελφαὶ τοῦ Λαζάρου. Ἕκτη ἡ τοῦ Κλωπᾶ Μαρία. Κλωπᾶν δέ τινες τὸν Κλεόπαν λέγουσιν. Ἑβδόμη ἡ Σωσάννα. καὶ ἄλλαι δὲ πλείους ἦσαν ὡς ὁ θεῖος Λουκᾶς ἱστορεῖ. αἵτινες ἦσαν φησὶ διακονοῦσαι τῷ Χριστῷ, καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων αὐταῖς. ὅτε γοῦν αὗται τὴν ἀνάστασιν ἐκήρυξαν. καὶ πολλὰ τῷ καθ᾽ ἡμᾶς δόγματι συνεβάλλοντο εἰς πίστωσιν καὶ πληροφορίαν ἀκραιφνῆ τῆς Χριστοῦ ἀναστάσεως, μετὰ τὸν Θωμᾶν καὶ ταύτας παρέλαβεν ἑορτάζειν ἡ τοῦ θεοῦ ἐκκλησία, ὡς ἰδούσας πρώτας τὸν Χριστὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ τοῖς πᾶσι καταγγείλασαν τὸ σωτήριον κήρυγμα, καὶ τὴν κατὰ Χριστὸν πολιτείαν μετελθούσας ἀρίστως, καὶ ὡς ἐχρῆν γυναιξὶ μαθητευθείσας Χριστῷ, ταῖς τῶν ἁγίων μυροφόρων πρεσβείαις ὁ θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. ἀμήν.

Οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ β΄. ἦχου ὁ α΄ ἀντίφωνον. [illegible] ζήτει, φ. ρ[illegible]. καὶ τὸ προκείμενον ἦχος [illegible]. Ἐξεγέρθητι κύριε. Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον ἑωθινὸν γ΄. ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, ὁ πεντηκοστὸς, ὁ κανὼν Ἀναστάσιμος. τοῦ β΄. ἦχου. Α [illegible] προσ. δ΄. ζήτει. ε. ρ[illegible]. τῶν μυροφόρων ἡ μετὰ τὸ δόξα καινοῦ. ὁ κανὼν τῶν μυροφόρων. ᾠδὴ α΄. [illegible] ὁ εἱρμός.

Τῇ Μωσέως ᾠδὴν ἀναλαβοῦσα βόησον ψυχή, βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν, οὗτός μου θεὸς καὶ δοξάσω αὐτόν.

Ὀθονίοις εἱλήσας, Ἰωσὴφ τὸ [illegible] μα σου Χριστὲ, ἐν μνημείῳ τῷ καινῷ, κατέθετό σε τὴν σωτηρίαν [illegible] νεκροὺς δὲ ὡς θεὸς ἐξανέστησας.

Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον αἱ γυναῖκες εἶδον τὸν Χριστὸν, καὶ τοῖς θείοις μαθηταῖς, ἐβόων ὄντως Χριστὸς [illegible] ση, δεῦτε σὺν ἡμῖν ἀνυμνήσωμεν αὐτόν. Τριαδικόν. Παναγία Τριὰς μία θεότης, ἄναρχε μονάς. ὁ πατὴρ καὶ ὁ υἱὸς, καὶ τὸ θεῖον πνεῦμα, σῶζε τὸν κόσμον. σὺ ἡμῶν θεὸς καὶ δοξαζόμενός σε. θ΄. Τὴν ἀρχαίαν ἀράν, ἐν γαστρί σου λύσασα σεμνή, ἀνθήσας ἡμῖν τὴν εὐλογίαν θεὸν τεκοῦσα. οὗτος γὰρ θεός ἐστι καὶ σωτήρ [illegible] φορεῖ.

ᾠδὴ γ΄. ὁ εἱρμός.

Στειρωθέντα μου τὸν νοῦν, ἄκαρποφόρον ὁ θεὸς ἀνάδειξόν με, γεωργὲ τῶν καλῶν, φυτουργὲ τῶν ἀγαθῶν τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Ἐθαύμασε Ἰωσὴφ, δεῦρο [illegible] ἡ μετὰ ἀνέστη κράζων, Ἰησοῦ φιλάνθρωπος, ὁ ἐγείρας τὸν Ἀδὰμ τῇ εὐσπλαγχνίᾳ αὐτοῦ. Εὐφράνθητε σὺν ἡμῖν. μαθητῶν ἡ διδάσκαλος, ταῖς μυροφόροις γυναιξὶ καὶ Ἰωσὴφ καὶ τοῖς ἄλλοις μαθηταῖς, καὶ μαρτυρίαις Χριστοῦ. δόξα. Σ[illegible] καὶ τὸν υἱὸν, καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. τὴν μίαν φύσιν προσκυνῶ καὶ ὑμνῶ, τοῖς προσώποις διαιρῶν, καὶ τῇ οὐσίᾳ ἑνῶν. Μακαρία εἶ σεμνὴ ἐν

τῶν τὴν ἀνάστασιν θεασαμένων γυναικῶν ἐτάχθησαν, καὶ μετὰ τὴν πρώτην τοῦ Θωμᾶ πίστωσιν, ἐκείνῳ γὰρ προσετάχθη. ὅτι μεθ' ἡμέρας φησὶν ὀκτὼ ἦλθε τὸ εὐαγγέλιον. γυναῖκες οὖν αὗται πρῶται τὴν ἀνάστασιν εἶδον. καὶ τοῖς μαθηταῖς ταύτην εὐηγγελίσαντο. ἔχρην καὶ γὰρ τὸ πρῶτον πεσὸν φῦλον ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὴν ἀρὰν κληρωσάμενον, αὐτὸ τοῦτο πρῶτον, καὶ τὴν ἀνάστασιν κατιδεῖν, καὶ τὴν χαρὰν ἐνωτίσασθαι τὸ πρῶτον ἀκοῦσαν ἐν λύπαις τέξῃ τέκνα. μυροφόροι δὲ ἐκλήθησαν, διότι τοῦ πάσχα ἐνισταμένου διὰ τὴν παρασκευὴν, ὅτι μεγάλη ἦν ἡ ἡμέρα ἐκείνη τοῦ σαββάτου, ἐπεὶ ἔσπευδον φθάσαι καὶ θάψαι τὸ σῶμα τοῦ κυρίου, Ἰωσὴφ καὶ Νικόδημος. εἰ καὶ κατὰ τὸ Ἰουδαίων ἔθος μύροις αὐτὸ ἤλειψαν, ἀλλ' οὐχ ὡς ἔχρην, ἀλόην γὰρ μόνην καὶ σμύρναν, τὸ πλέον βάλλοντες καὶ τῇ σινδόνι περιελίξαντες τῷ τάφῳ παραδεδώκασι, τούτου χάριν αὗται ἀγάπην διαπύρως ἔχουσαι πρὸς Χριστὸν ὡς μαθήτριαι. μῦρα πολυτελῆ ὠνησάμεναι, νυκτὸς παρεγίνοντο, ἅμα μὲν καὶ διὰ τὸν τῶν Ἰουδαίων φόβον, ἅμα δὲ καὶ ὡς ἔθος, ὀρθριώτερον κλαῦσαι καὶ μυρίσαι αὐτό. καὶ τὸ ἐλλεῖψαν διὰ τὴν ἔπειξιν τοῦ καιροῦ, τότε ἀναπληρῶσαι, ὅτε παραγινόμεναι διαφόροις ὀπτασίας κατεῖδον. τούς τε ἀστράπτοντας δύο ἀγγέλους, ἔνδοθεν τοῦ μνήματος, καὶ τὸν ὑπὲρ τοῦ λίθου καθήμενον ἕτερον. μετὰ δὲ ταῦτα. Χριστὸν ὁρῶσιν καὶ προσκυνοῦσιν. ἡ δὲ Μαγδαληνὴ καὶ ὡς κηπουρὸν αὐτὸν περὶ ἑαυτοῦ ἐπηρώτα. πολλαὶ μὲν οὖν ἦσαν αἱ μυροφόροι, ἀλλ' οἱ εὐαγγελισταὶ τῶν ἐπισήμων μόνον ποιησάμενοι μνείαν, τὰς ἄλλας παρεῖκαν. ἦσαν δὲ αὗται, πρώτη πασῶν ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία, ἀφ' ἧς καὶ δαιμόνια ἑπτὰ ὁ Χριστὸς ἐξέβαλεν. ἥτις καὶ μετὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ Χριστοῦ εἰς Ῥώμην παραγινομένη ὡς λόγος. καινῷ θανάτῳ τὸν Πιλάτον καὶ τοὺς ἀρχιερεῖς παραδίδωσι τὰ κατὰ τὸν Χριστὸν πρὸς τὸν Καίσαρα Τιβέριον ἀνενέγκασα. ὕστερον δὲ ἐν Ἐφέσῳ θνήσκει, καὶ παρὰ τοῦ θεολόγου Ἰωάννου θάπτεται ὑπὸ δὲ τοῦ σοφωτάτου Λέοντος εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν διαβιβάζεται. δευτέρα δὲ ἡ Σαλώμη. ἥτις ἦν τοῦ μνήστορος Ἰωσὴφ θυγάτηρ αὐτοῦ. οὕτω γὰρ καὶ ἄμφω κατονομάζονται. ἥτις θυγάτηρ αὐτοῦ τὸν Ζεβεδαῖον ἔσχεν ἄνδρα. ἀφ' ἧς ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης, καὶ Ἰάκωβος ἐγεννήθησαν. τέσσαρας γὰρ υἱοὺς ἄρρενας ἐγέννησεν ὁ Ἰωσὴφ, Ἰάκωβον τὸν λεγόμενον μικρὸν, καὶ Ἰωσῆν, σίμωνα, καὶ Ἰούδαν, καὶ θυγατέρας τρεῖς. τὴν Ἐσθήρ. τὴν Θάμαρ, καὶ τὴν Σαλώμην τὴν τοῦ Ζεβεδαίου, ὥστε ὅταν ἀκούσῃς ἐν τῷ εὐαγγελίῳ Μαρίαν Ἰακώβου τοῦ μικροῦ, καὶ Ἰωσῆ μητέρα, τὴν θεοτόκον νόμιζε εἶναι, ὡς μήτηρ γὰρ τῶν τοῦ Ἰωσὴφ παίδων ἡ θεοτόκος κατελογίζετο, ὡς συμβαίνειν ἐντεῦθεν, ἀνεψιὸν εἶναι τοῦ Χριστοῦ τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην. ὡς ἀδελφόπαιδα

Digitized by Google

σφραγῖδας τοῦ μνήματος ἰδοῦσαι μὴ εὑροῦσαι δὲ τὸ ἄχραντον σῶμά σου, ὀδυρόμεναι μετὰ σπουδῆς ἦλθον λέγουσαι. τίς ἔκλεψεν ἡμῶν τὴν ἐλπίδα; τίς εἴληφε νεκρὸν γυμνὸν ἐσμυρνισμένον; τῆς μητρὸς μόνης παραμύθιον. ὢ πῶς ὁ νεκροὺς ζωώσας τεθανάτωται, ὁ τὸν ᾅδην σκυλεύσας, πῶς τέθαπται; ἀλλ' ἀνάστηθι σωτὴρ αὐτεξουσίως, καθὼς εἶπας τριήμερος, σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν στίχον τὸ ἀναστάσιμον τοῦ στίχου καὶ τοῦ ἀλφαβήτου. ζήτει εἰς τὴν ὀκτώηχον τοῦ β'. ἤχου. φ. ρπθ'. Δόξα καὶ νῦν τῶν μυροφόρων ἦχος β'. Τοῦ Κουκουλᾶ.

Τί τὰ μύρα τοῖς δάκρυσι μαθήτριαι κιρνᾶτε; ὁ λίθος κεκύλισται, ὁ τάφος κεκένωται. ἴδετε τὴν φθορὰν τῇ ζωῇ πατηθεῖσαν τὰς σφραγῖδας μαρτυρούσας τηλαυγῶς, ὑπνοῦντας δεινῶς τοὺς φύλακας τῶν ἀπειθῶν. τὸ θνητὸν σέσωσται σαρκὶ θεοῦ: ὁ ᾅδης θρηνεῖ. δραμοῦσαι χαρᾷ εἴπατε τοῖς ἀποστόλοις, ὁ νεκρώσας Χριστὸς τὸν θάνατον πρωτότοκος ἐκ νεκρῶν, ὑμᾶς προάγει εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

Ἀπολυτίκιον ἦχος β'. Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ. ἄλλο. Ταῖς μυροφόροις γυναιξί. ζήτει. φ. ρϟ'. εἰς τὸ ἀπόδειπνον κανὼν τῆς θεοτόκου. Εἰς τὸν ὄρθρον τὸ αὐτό. βοσ. δόξα καὶ νῦν. Ταῖς μυροφόροις. ἡ συνήθης στιχολογία. ἡ ὑπακοὴ τοῦ β'. ἤχου. Μετὰ τὸ πάθος. ζήτει φ. ρπθ'. εἰς τὴν ὀκτώηχον. εἶτα ἡ ἀνάγνωσις. Δέσποτα εὐλόγησον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ κυριακῇ δευτέρᾳ μετὰ τὸ πάσχα τὴν τῶν ἁγίων γυναικῶν μυροφόρων ἑορτὴν ἑορτάζομεν. ἔτι δὲ καὶ μνείαν ποιούμεθα τοῦ ἐξ Ἀριμαθαίας Ἰωσήφ, ὃς ἦν μαθητὴς κεκρυμμένος τοῦ τῶν ἑβδομήκοντα εἷς τυγχάνων. πρὸς δὲ καὶ τοῦ νυκτερινοῦ μαθητοῦ Νικοδήμου ὃς ἐκ τῶν ἀρχόντων τῷ Χριστῷ προσῆλθε. εἰδότι αἱ μὲν γυναῖκες αὗται εἰσὶ μάρτυρες ἀψευδεῖς, καὶ πρῶται τῆς ἀναστάσεως. Ἰωσὴφ δὲ καὶ Νικόδημος τῆς ταφῆς. ἃ δὴ καὶ κυριώτατα εἰσὶ καὶ συνεκτικώτατα τοῦ καθ' ἡμᾶς δόγματος. αὐτίκα γὰρ ὁ μὲν Νικόδημος ἀποσυνάγωγος γέγονε, μὴ τοῖς Ἰουδαίοις αἱρούμενος συμφρονεῖν. ὁ δὲ Ἰωσὴφ μετὰ τὸ ἐνταφιάσαι τὸ τοῦ κυρίου σῶμα, ἐν βόθρῳ παρὰ τῶν Ἰουδαίων ἐμβάλλεται, καὶ θείᾳ δυνάμει ἐκεῖθεν ἁρπάζεται, καὶ εἰς Ἀριμαθαίαν τὴν ἰδίαν πατρίδα γίνεται, καὶ ὁ Χριστὸς ἀναστὰς αὐτῷ ἐμφανίζεται τοῖς δεσμοῖς ἐχομένῳ, καὶ πιστοῖ τὸ ἐν τούτῳ τῆς ἀναστάσεως τὸ μυστήριον. πολλὰ δὲ καὶ πρὸς Ἰουδαίων πάσχων. σιωπῇ τὰ τοῦ μυστηρίου διδόναι οὐκ ἠνείχετο, ἀλλὰ παῤῥησίᾳ πᾶσι τὰ γεγενημένα ἐδίδασκε. λέγεται μέντοι, ὡς καὶ Νικόδημος οὗτος λεπτομερῶς τὰ κατὰ τὸ πάθος τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν ἀνάστασιν συντάγματι διεσάφησε πρῶτος πάντων, ὡς τῆς συναγωγῆς ὤν, καὶ ἀκριβέστερον, καὶ τὰς βουλὰς τῶν Ἰουδαίων καὶ λόγους, καὶ ἁπλῶς τὰ πάντα εἰδώς, καὶ διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν ὡς εἴπωμεν, ὅτι ἀψευδεῖς τῆς ταφῆς μάρτυρες, μετὰ

τῶν

Digitized by Google

τοὺς αἰῶνας. θ´. Ἐν ἀγκάλαις φέρουσα, Χριστὸν, ἐκ σοῦ σωματωθέντα, παρθένε τοῦτον δυσώπει, ἀγκάλισαι καλῶς· νῦν περιπλανόμενον, ἀγνοίαις πάσαις τοῦ βίου, καὶ πταίσματι μυρίοις, συναίσθητα γνώμῃ ῥαθύμῳ καθ' ἑκάστην.

ᾠδὴ θ´. ὁ εἱρμός. Τύπος τῆς.

Ἴδεν ἥλιος σταυρούμενον μέσον λῃστῶν σε λόγε, ἥλιε ἄδυτε, καὶ ἐσκότασεν· ὄρη, βουνοί, γῆ, καὶ θάλασσα, διεκλονήθησαν, ᾅδης ἐστέναξε, δεσμίους ἀπολύσας, οὓς περ κατεῖχεν ἀνυμνοῦντάς σε. Ὤφθης ὥσπερ μέγας ἥλιος, ὑπὸ τὴν γῆν μὲν δύνας. ἐξανατείλας δὲ ἄδυτε σωτὴρ, ἐκ τῶν νεκρῶν καὶ καταυγάσας, τὰ τῆς γῆς παραδόξως πληρώματα. διό σε ζωοδότα ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν. Σῶτερ Ἰησοῦ, ὁ θάνατον τῷ σῷ θανάτῳ λύσας. ἐξαναστήσας δὲ πάντας, τοὺς ἐκεῖ κατεχομένους ἀνάστησον, κατωτάτου με λάκκου κραυγάζοντα παθῶν θανατηφόρων, καὶ ἁμαρτίας ὡς φιλάνθρωπος. Φρίττει πᾶσα κτίσις δέσποινα, τὸ ὑπὲρ νοῦν μυστήριον τῆς λοχείας σου. τίκτεις γὰρ θεὸν Ἐμμανουὴλ χρηματίσαντα, δι' ἡμᾶς παναγία μικτὸν ἄνθρωπον, τὸν λύσαντα θανάτου, τὴν τυραννίδα τῷ σταυρῷ αὐτοῦ.

Τῇ παρασκευῇ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος τοῦ ἀντίπασχα. ἑσπέρας εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τὰ στιχηρὰ τοῦ ἀντίπασχα, καθὼς εἰσὶ γεγραμμένα τῷ σαββάτῳ τῆς διακαινησίμου, καὶ εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τοῦ μηναίου γ´. καὶ λέγομεν στίχους εἰς πρόσωπον τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν ἁγίου. δόξα καὶ νῦν ἰδιόμ. τῆς κυριακῆς, πλαγίου β´. Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων.

Τῷ σαββάτῳ εἰς τὸν ὄρθρον. εἰς τὸ θεὸς κύριος. τὸ τροπ. ἦχος βαρύς. Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος γ´. μετὰ τὴν στιχολογίαν τοῦ ψαλτηρίου. κάθισμα ἀναστάσιμον. καὶ ἀνάγνωσιν. εἶτα ὁ ν´. Οἱ κανόνες. τῆς κυριακῆς προπ. ς´. καὶ τοῦ μηναίου. δ´. ἀπὸ γ´. καὶ θ´. τοῦ ἁγίου. ἀπὸ ς´. κοντάκιον τῆς κυριακῆς. ἀπὸ θ´. ἐξαποστειλάριον εἰς τοὺς αἴνους ἱστῶμεν στιχηρὰ ἦχος δ´. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος. γίνονται δ´. εἰς τὸ δόξα καὶ νῦν. πλαγίου β´. τῶν θυρῶν κεκλεισμένων. μετὰ τὸ δόξα ἐν ὑψίστοις δοξολογία μεγάλη. τὸ τροπ. Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος καὶ καθεξῆς. καὶ ἀπολύει.

Κυριακῇ δευτέρᾳ ἀπὸ τοῦ πάσχα τῶν ἁγίων μυροφόρων γυναικῶν, καὶ Ἰωσὴφ τοῦ δικαίου.

Τῷ σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸ προοιμιακὸν ψαλμὸν καὶ τὴν στιχολογίαν. εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα. στιχηρὰ ἀναστάσιμα τοῦ β´. ἤχου τὰ ἀνατολικὰ καὶ ἀνατολικὰ γίνονται ι´. διαβάζοντες τὸ α´. ζήτει. φ. ρ. μ´. δόξα καὶ νῦν. πλαγίου β´. Κοσμικὰ μαναχοῦ.

Αἱ μυροφόροι γυναῖκες τὸν τάφον σου καταλαβοῦσαι, καὶ τοὺς

 σφρα-

Digitized by Google

καὶ εἰς τὴν λειτουργίαν, τὰ ἀντίφωνα, καὶ μακαρισμοῖς· ᾠδὴ γ΄. ἢ ϛ΄. ἐκ τοῦ κανόνος τῆς κυριακῆς τοῦ τριῳδίου.

Εἰς δὲ τὰ σάββατα τοὺς ἀναπαυσίμους μακαρισμοὺς ψάλλομεν. προκείμ. ἢ καὶ ἀλληλουάριον εἰς πρόσωπον ἁγίου, οὗ ψάλλομεν τὰ στιχηρὰ καὶ τὸ κάθισμα καὶ τὸν κανόνα εἰς τὸν ὄρθρον. ἀπόστολον δὲ καὶ εὐαγγέλιον τὰ γεγραμμένα εἰς τὴν ἡμέραν αὐτῶν.

Εἰς δὲ τὰ ἑσπερινὰ ἀπὸ τῆς β΄. τῆς νέας κυριακῆς. μέχρι τῶν ἁγίων πάντων τὰ προκείμενα τῶν ἡμερῶν ψάλλομεν.

Ἰστέον δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι ἀπὸ τῆς β΄. τοῦ ἀντιπάσχα μέχρι τῆς ν΄. εἰ καὶ γόνυ οὐ κλίνομεν, ἀλλ᾽ οὖν κανόνας νεκρωσίμους ψάλλομεν ἐν τοῖς σάββασιν. οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ εἰ τύχῃ μνημόσυνον ἀδελφοῦ. Περὶ τοῦ ἀποδείπνου.

Τὰ δὲ ἀπόδειπνα ποιοῦμεν οὕτως· ἀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ σαββάτου τοῦ διακαινησίμου, ψάλλομεν τὸ κατὰ συνήθειας ἑξάψαλμον. Τὸ μεθ᾽ ἡμῶν ὁ θεὸς εἰς τὸν πεντηκοστὸν, καὶ τὸ τριῴδιον τῆς ἡμέρας, καὶ γὰρ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ν΄. εἰς τὸ ἀπόδειπνον τὰ καθ᾽ ἡμέραν τριῴδ. ψάλλομ. μέχρι τῶν ἁγίων πάντων, μὴ ποιοῦντες μετανοίας.

Τὸ τριῴδιον τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος εἰς τὸ ἀποδ. φέρων ἀκροστιχίδα τήνδε. **Ἄδει τάδε Ἰωσήφ** ἦχος α΄. ᾠδὴ α΄. ὁ εἱρμός. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά.

Ἄσωμεν θεῷ ὡς νικητῇ, τῷ καθελόντι δυνάμει τὸν θάνατον, καὶ ἐξαναστήσαντι σὺν ἑαυτῷ τὸ γένος τὸ ἀνθρώπινον καὶ τῇ ἀφθαρσίᾳ ὑπερβαλλόντως τιμήσαντι. Δεσμευθεὶς θανάτου τὰ δεσμά, ὡς δυνατὸς ἐν ἰσχύϊ διέῤῥηξας. λύσας τοὺς ἀνθρώπους δὲ ἐκ τῆς φθορᾶς τῆς φθορᾶς ἐξανέστησας, ἀνυμνολογοῦντας τὸ κράτος σου πολυέλεε. Εὔσπλαγχνε Χριστὲ ὁ δι᾽ ἐμὲ, μέχρι τοῦ ᾅδου θελήσει γενόμενος, κείμενον ἐν τάφῳ με ἁμαρτιῶν, καὶ λάκκῳ παραβασιῶν. τῇ σῇ ἐπινεύσει, ἐξανάστησον ἐλέησον. Θ. Ἰδοῦσα Χριστὸν ἐκ τῶν νεκρῶν, θεογεννῆτορ σαρκὶ ἐγειρόμενον, ἔχαιρες. ἀλλ᾽ αἴτησαι χαροποιόν μοι πένθος νῦν δωρήσασθαι, ὅπως εὕρω τότε ἁγνὴ τὴν θείαν παράκλησιν.

ᾠδὴ η΄. ὁ εἱρμός. Ἐν καμίνῳ παῖδες Ἰσραήλ.

Τῷ σταυρῷ σου λύσας τὴν ἀράν, ἐτέθης ἐν μνημείῳ, καὶ ᾅδου τὸ κραταιότατον Χριστὲ, ὡς δυνατὸς καθεῖλες βασίλειον, καὶ ἀνέστης, πᾶσαν τὴν κτίσιν συναναστήσας. ὅθεν ὑμνοῦμεν Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀνυψωθέντος σου ἐν τῷ σταυρῷ, ὁ ἥλιος ἐσβέσθη, εἰς ᾅδου δὲ καταβάντος, φῶς ἐπέλαμψε ψυχαῖς ἐν σκότει φιλάνθρωπε ὑπαρχούσαις, κατεχομέναις ὑπὸ πικροῦ θανάτου. ὅθεν σε ὑμνοῦμεν Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας. Δεδεμένον λῦσόν με Χριστὲ, σειραῖς ἁμαρτημάτων, καὶ λάμψον μοι μετανοίας θείαν ἔλλαμψιν σωτὴρ, ἐκ σκότους ῥυσάμενος τοὺς ἀνθρώπους, τοῦ αἰωνίου τῇ σῇ φρικτῇ ἐγέρσει, ὃν ὑμνολογοῦμεν εἰς πάντας

τοὺς

Digitized by Google

ἄπιστος. ὁ δὲ Θωμᾶς τῷ δακτύλῳ ὡς ἥψατο τοῦ δεσπότου. μέγα ἀνεβόησε, σύ μου θεὸς καὶ κύριος. εὔσπλαγχνε κύριε δόξα σοι. Καὶ μετὰ τὸ δόξα ἐν ὑψίστοις. τὸ β᾽ ὁπ. Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος. Αἱ αἰτήσεις τῆς ἐκτενῆς, καὶ ἀπολύσις.

Τῇ κυριακῇ ἑσπέρας εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχους ς᾽. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ τῆς κυριακῆς γ᾽. καὶ τοῦ ἁγίου γ᾽. Ἀπὸ γὰρ τῆς ἑσπέρας αὐτῆς εἰσάγεται ἡ ἀκολουθία τοῦ μηναίου. προκειμ. ἦχος βαρύς. Τίς θεὸς μέγας, ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν, σὺ εἶ θεὸς ὁ ποιῶν θαυμάσια. στίχος. Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς ὁ θεὸς, τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου. Εἰς τὸν στίχον στιχηρὸν τοῦ στίχου τῆς ὀκτωήχου ἀναστάσιμον τοῦ α᾽ ἤχου. Τὸν τάφον σου Χριστὲ σωτήρ. ζήτει φ. ρπ. κατανυκτικὸν ἓν καὶ μαρτυρικὸν ἕν. Διὰ τὸ πέλαγος. καί. Τῇ πρεσβείᾳ κύριε πάντων τῶν ἁγίων. ζήτει φ. ρυβ΄. δόξα καὶ νῦν ἰδιόμ. τῆς κυριακῆς. τὸ β᾽ ὁπ. Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος. καὶ ἀπολύει.

Τῇ β᾽. εἰς τὸν ὄρθρον, εἰς τὸ θεὸς κύριος. Ἐσφραγισμένου. δίς. δόξα καὶ νῦν τὸ αὐτό. μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν. Κάθισμα ἀναστάσιμον τοῦ α᾽ ἤχου ἕν. Τὸν τάφον σου σωτήρ. ζήτει φ. ρπ΄. κατανυκτικὸν ἕν. καὶ μαρτυρικὸν ἕν. ζήτει τὰ πάντα. φ. ρνε΄. εἶτα ἀνάγνωσις. τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ. ὁ ν᾽. ὁ κανὼν τῆς κυριακῆς προπ. ς᾽. καὶ τοῦ μηναίου δ᾽. ἀπὸ γ᾽. κάθισμα τοῦ ἁγίου. ἀπὸ ς᾽. κοντάκιον τῆς κυριακῆς. Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὸν τῆς ὀκτωήχου ἀναστάσιμον ἕν. Τὸ μνῆμά σου Χριστέ. ζήτει φ. ρπζ΄. κατανυκτικὸν ἕν. μαρτυρικὸν ἕν. Τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν. καὶ τό. Τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ παθόντες. ζήτει εἰς τὴν ἀκολουθίαν τῆς ἑβδομ. φύλ. ρνη΄. Δόξα καὶ νῦν ἰδιομ. τῆς κυριακῆς.

Χρὴ εἰδέναι, ὡς τῶν μὲν κατανυκτικῶν, καὶ ἀποστολικῶν καὶ μαρτυρικῶν προηγοῦνται τὰ ἀναστάσιμα στιχηρὰ, μέχρι τῆς ἀναλήψεως. ὁμοίως καὶ τὰ καθίσματα καὶ τὰ στιχηρὰ εἰς τοὺς αἴνους. τῶν δὲ σταυροσίμων οὐ. πρῶτον γὰρ ψάλλομεν τὰ σταυρόσιμα, καὶ οὕτω τὰ ἀναστάσιμα.

Ἰστέον δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι τὰ ἑωθινὰ εὐαγγέλια εἰς τὸν ὄρθρον ἀπὸ τοῦ πάσχα οὐ κατ᾽ ὀρδίνως ἀναγινώσκονται, ἀλλὰ παρηλλαγμένως, καὶ πληροῦνται πάντα ἀπὸ τοῦ πάσχα ἕως τῆς ν. καὶ δεῖ προσέχειν τὸν ἱερέα ἀκριβῶς τῷ συναξαρίῳ μιᾶς ἑκάστης κυριακῆς. ἵνα μὴ ἄλλο ἀντ᾽ ἄλλου ἀναγνώσῃ καὶ σφάλλῃ τῆς εὐθείας ὁδοῦ καὶ διατάξεως. τὸ γὰρ καλὸν, οὐ καλὸν, ὅταν οὐ καλῶς γίνεται.

Ἰστέον δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι ἀπὸ τῆς ς. τῆς μετὰ τὴν νέαν κυριακὴν εἰς τὸν ὄρθρον ψάλλομεν κανόνας δύο. τῆς κυριακῆς. προπ. ς᾽. καὶ τοῦ μηναίου δ᾽.

παθάντα τούτοις, ὑμνεῖτε κύριον καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Επιποθήσας σε τὴν χαρμόσυνον θέαν, τὸ πρὶν ἠπίστει ὁ Θωμᾶς. ἀξιωθεὶς δὲ ταύτης, θεὸν καὶ κύριόν σε ἐκάλει δέσποτα, ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Σοῦ τὸ περίεργον, θησαυρὸν κεκρυμμένον. ἡμῖν ἀνέῳξε Θωμᾶς. θεολογήσας γλώσσῃ γὰρ θεοφορουμένῃ. ὑμνεῖτε ἔλεγε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

[illegible]

Σ[illegible]

[illegible] μεγαλύνομεν.

Σοῦ τὴν φαιδρὰν ἡμέραν, καὶ ὑπέρλαμπρον Χριστὲ, τὴν ὀλβιοφόρον χάριν, ἐν ᾗ ὡραῖος κάλλει τοῖς μαθηταῖς σου ἐπέστης, μεγαλύνομεν. Σὲ τὸν χωϊκῇ παλάμῃ ψηλαφώμενον πλευρὰν, καὶ μὴ φλέξαντα ταύτην, πυρὶ τῷ τῆς ἀΰλου θείας οὐσίας ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς.

Εμῶν μελῶν χειρί σου ἐξερευνήσας τὰς πληγὰς, μή μοι Θωμᾶ ἀπιστήσῃς, τραυματισθέντα διὰ σέ. σὺν μαθηταῖς ὁμοφρόνει, καὶ ζῶντα κήρυττε θεόν. ἄλλο.

Σήμερον ἀρμονίζει, καὶ πᾶσα κτίσις χορεύει, σήμερον αἴρονται κλεῖθρα θυρῶν καὶ τῆς ἀπιστίας, Θωμᾶ τοῦ φίλου βοῶντος ὁ κύριος καὶ θεός μου.

Εἰς τοὺς αἴνους. πᾶσα πνοή. Στιχηρὰ ἦχος δ΄. γίνονται ς΄. Ἀνατολίου. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύμ.

Ω Τοῦ παραδόξου θαύματος, ἀπιστία πίστιν βεβαίαν ἐγέννησεν. εἰπὼν γὰρ ὁ Θωμᾶς, ἐὰν μὴ ἴδω οὐ μὴ πιστεύσω. ψηλαφήσας δὲ τὴν πλευρὰν, ἐθεολόγει τὸν σαρκωθέντα, τὸν αὐτὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ, ἐγνώρισεν ὡς πεπονθότα σαρκί. ἐκήρυξε τὸν ἀναστάντα θεόν. καὶ ἐβόησε λαμπρᾷ τῇ φωνῇ. ὁ κύριός μου καὶ ὁ θεός μου δόξα σοι. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος, τοῦ πυρὸς ὁ χόρτος ἀψάμενος ἐσώθη. βαλὼν γὰρ ὁ Θωμᾶς ἐν τῇ πυρίνῃ πλευρᾷ τὴν χεῖρα, Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ θεοῦ, οὐ κατεφλέχθη τῇ ψηλαφήσει. τῆς ψυχῆς γὰρ τὸ δυσειδὲς μετέλαβεν εἰς πίστιν θερμῶς. ἐκέκραξεν ἀπὸ βάθους ψυχῆς. ὁ δεσπότης σύ μου εἶ κύριος καὶ θεὸς, ὁ ἐκ νεκρῶν ἐγηγερμένος δόξα σοι. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος Ἰωάννης στήθει τοῦ λόγου ἀνέπεσε. Θωμᾶς δὲ τὴν πλευρὰν ψηλαφῆσαι κατηξιώθη. ἀλλ' ὁ μὲν ἐκεῖθεν φρικτῶς, θεολογίας βυθὸν ἀνέλκει τὴν οἰκονομίαν. ὁ δὲ ἠξίωται μυσταγωγῆσαι ἡμᾶς. παρίστησι τὰς ἀποδείξεις τρανῶς τῆς ἐγέρσεως αὐτοῦ ἐκ βοῶν. ὁ κύριός μου καὶ ὁ θεός μου δόξα σοι.

Δόξα καὶ νῦν πλάγιος δ΄. Ἰωάννου μοναχοῦ.

Αψαι Θωμᾶ τῆς πλευρᾶς τῇ χειρὶ λέγει Χριστός. καὶ τοὺς τύπους τῶν ἥλων δεῦρο ψηλάφησον. πίστει ἐρεύνησον, καὶ γίνου μοι πιστὸς, καὶ μὴ γίνου ἄπιστος.

κύειον ἐκ τῆς ἀφῆς πληθεῖσα τοῖς χάριτος.

ᾠδὴ ε'. ὁ εἱρμός.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες ὑμνοῦμέν σε Χριστέ, τὸν τῷ πατρὶ συνάναρχον καὶ σωτῆρα τῶν ψυχῶν. τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ παράσχου φιλάνθρωπε.

Ἐπέστη τοῖς φίλοις ἀθυμοῦσιν ὁ σωτήρ, τῇ παρουσίᾳ ἅπασαν ἀπελαύνων τὴν κατήφειαν, καὶ συνεςτῶν διεγείρει τῇ ἀναστάσει αὐτοῦ.

Ἀπιστίαν πίστεως γεννήτριαν ἡμῖν τὴν τοῦ Θωμᾶ ἀπέδειξας· σὺ γὰρ πάντα τῇ σοφίᾳ σου προνοεῖς συμφερόντως, Χριστὲ ὡς φιλάνθρωπος.

ᾠδὴ ς'. ὁ εἱρμός.

Τὸν προφήτην διέσωσας ἐκ τοῦ κήτους φιλάνθρωπε, κἀμὲ τοῦ βυθοῦ τῶν πταισμάτων ἀνάγαγε δέομαι.

Τὸν Θωμᾶν οὐ κατέκρινας, βαπτιζόμενον δέσποτα, βυθῷ ἀπιστίας, παλάμας προτείνας εἰς ἔρευναν. Τὴν πλευρὰν ἐψηλάφησε, καὶ πιστεύσας ἐπέγνω σε, Θωμᾶς μὴ παρών σου τῇ πρώτῃ εἰσόδῳ σωτῆρ ἡμῶν.

Κοντάκιον. ἦχος πλάγιος δ'.

Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ, τὴν ζωοπαρόχον σου πλευρὰν, ὁ Θωμᾶς ἐξηρεύνησε Χριστὲ ὁ Θεός· συγκεκλεισμένων γὰρ τῶν θυρῶν ὡς εἰσῆλθες σὺν τοῖς λοιποῖς ἀποστόλοις ἐβόα σοι· κύριος ὑπάρχεις καὶ Θεός μου. ὁ οἶκος.

Τίς ἐφύλαξε τὴν τοῦ μαθητοῦ παλάμην τότε ἀχώνευτον, ὅτε τῇ πυρίνῃ πλευρᾷ προσῆλθε τοῦ κυρίου. τίς ἔδωκε ταύτῃ τόλμαν, καὶ ἴσχυσε ψηλαφῆσαι φλογερὸν ὀστοῦν. πάντως ἡ ψηλαφηθεῖσα. εἰ μὴ γὰρ ἡ πλευρὰ δύναμιν ἐχορήγησε, πηλίνῃ δεξιᾷ πῶς εἶχε ψηλαφῆσαι, παθήματα σαλεύσαντα τὰ ἄνω καὶ τὰ κάτω, αὕτη ἡ χάρις Θωμᾷ ἐδόθη, τοῦ ταύτην ψηλαφῆσαι, Χριστῷ δὲ ἐκβοῆσαι. Κύριος ὑπάρχεις καὶ Θεός μου.

ᾠδὴ ζ'. ὁ εἱρμός.

Εἰκόνα λατρεύειν, μουσικῆς συμφωνίας, συγκαλουμένης λαοῖς, ἐκ τῶν ᾠδῶν Σιὼν ᾄδοντες, πατρικῶς οἱ παῖδες Δαβίδ, τυράννου ἔλυσαν, τὸ παλίμφυμον δόγμα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον μετέβαλον, ὕμνον ἀναμέλποντες. ὁ ὑπερυψούμενος τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡς πρώτη ὑπάρχει ἡμερῶν καὶ κυρία, ἡ λαμπροφόρος αὕτη, ἐν ᾗ ἀγάλλεσθαι ἄξιον τὸν καινὸν καὶ θεῖον λαόν. ἐν τύπῳ φέρει γὰρ, καὶ αἰῶνος τὸν τύπον, ὡς ὀγδοὰς, τεκνοῦσα τοῦ μέλλοντος. ὁ ὑπερυψούμενος τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Ἐμφόβως τὴν χεῖρα, ὁ Θωμᾶς, τῇ πλευρᾷ σου τῇ ζωηφόρῳ Χριστὲ, ἐνθεὶς ὑπόβρομον ᾔσθετο, ἐνεργείας σου περ διπλῆς, τῶν δύο φύσεων τῶν ἐν σοὶ ἡνωμένων ἀσυγχύτως, καὶ πίστει ἀνεκραύγαζε λέγων, σὺ εἶ κύριος, ὁ ὑπερυψούμενος τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'. ὁ εἱρμός.

Τὸν ἐν φλογὶ πυρὸς καιομένης καμίνου, διαφυλάξαντα παῖδας, καὶ ἐν μορφῇ ἀγγέλου συγκαταβάντα

Digitized by Google

τὴν ἀνάστασιν. οὐ γὰρ τοῖς πολλοῖς ταῦτα ἐπιδείκνυτο. παρήγγειλε δὲ ταῦτα πάντα οἱ δ' ἀγγελισταὶ ἀνακεχάραχθαι. διότι οὐκ ἦν δυνατὸν, ταῦτα τοῖς πολλοῖς καὶ ἐν τῷ κόσμῳ ἀναστρεφομένοις ἀνθρώποις ἀκούειν, ὡς ὑπερφυῆ λίαν τυγχάνοντα. Ταῖς τοῦ σοῦ ἀποστόλου Θωμᾶ πρεσβείαις Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. ἀμήν.

Οἱ ἀναβαθμοί. ἀντίφωνον ά. ἦχος ά. Προκείμενον τοῦ ά. ἤχου. Νῦν ἀναστήσομαι λέγει κύριος. στίχος. Σῶσόν με κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν. Πᾶσα πνοή. Ἑωθινὸν εὐαγγέλιον ά. Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι. ὁ ν΄. ὁ κανὼν Ἰωάννου μοναχοῦ. γίνονται τροπ. ιδ΄. μετὰ τοῦ δόξα καὶ νῦν. ᾠδὴ ά. ἦχος ά. ὁ εἱρμός.

Ἄσωμεν πάντες λαοί. Τῷ ἐκ πικρᾶς δουλείας, Φαραὼ τὸν Ἰσραὴλ ἀπαλλάξαντι καὶ ἐν βυθῷ θαλάσσης ποδὶ ἀβρόχως ὁδηγήσαντι, ᾠδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται.

Σήμερον ἔαρ ψυχῶν, ὅτι Χριστὸς ἐκ τάφου ὥσπερ ἥλιος, ἐκλάμψας τριήμερος, τὸν ζοφερὸν χειμῶνα ἀπήλασε τῆς ἁμαρτίας ἡμῶν, αὐτὸν ἀνυμνήσωμεν. ὅτι δεδόξασται.

Πύλαι θανάτου Χριστὲ, οὐ δὲ σοῦ τάφου σφραγῖδες, οὐ δὲ κλεῖθρα τῶν θυρῶν σοι ἀντέστησαν. ἀλλ' ἀναστὰς ἐπέστης τοῖς φίλοις σου. εἰρήνην δέσποτα δωρούμενος τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν.

ᾠδὴ γ΄. ὁ εἱρμός.

Στερέωσόν με Χριστὲ ἐπὶ τὴν ἄσειστον πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, φώτισόν με φωτὶ τοῦ προσώπου σου, οὐκ ἔστιν ἅγιος πλὴν σοῦ φιλάνθρωπε.

Καινοὺς ἀντὶ παλαιῶν, ἀντὶ φθαρτῶν δὲ ἀφθάρτους, διὰ σταυροῦ σου Χριστὲ τελέσας ἡμᾶς. ἐν καινότητι ζωῆς πολιτεύεσθαι ἀξίως προσέταξας.

Τοὺς μώλωπάς σου Χριστὲ, οὓς ἑκουσίως ὑπέστης ὑπὲρ ἡμῶν τοῖς μαθηταῖς σου φυλάξας μαρτύριον, τῆς σῆς ἔδειξας ἐνδόξου ἀναστάσεως. κάθισμα ἦχος ά. τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῷ φόβῳ τῶν Ἑβραίων κεκρυμμένων τῶν μαθητῶν, καὶ ἐν τῇ Σιὼν συνηγμένων, εἰσῆλθες πρὸς αὐτοὺς ἀγαθὲ, καὶ ἔστης κεκλεισμένων τῶν θυρῶν ἐν μέσῳ αὐτῶν χαροποιὸς καὶ ὑπέδειξας αὐτοῖς τὰς χεῖρας, καὶ τῆς ἀχράντου σου πλευρᾶς τοὺς μώλωπας. λέγων τῷ ἀπιστοῦντι μαθητῇ, φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ ἐρεύνα, ἴδε αὐτὸς ἐγώ εἰμι, ὁ διὰ σὲ παθών. Δόξα καὶ νῦν τὸ αὐτό. ᾠδὴ δ΄. ὁ εἱρμός.

Μέγα τὸ μυστήριον, τῆς σῆς Χριστὲ οἰκονομίας, τοῦτο γὰρ ἄνωθεν προβλέπων, θεοπτικῶς ὁ Ἀββακοὺμ. ἐξῆλθες ἐβόα σοι, εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου φιλάνθρωπε.

Χολῆς μὲν ἐγεύσω, τὴν πάλαι γεῦσιν ἰώμενος. νυνὶ δὲ κηρίου μέλιτος, τοῖς φοιτηταῖς μεταδίδως, Χριστὸς τῷ [illegible], καὶ τῆς αὐτοῦ γλυκείας μεθέξεως [illegible] ἡ παμμακάριστος ὑμνεῖται γλῶσσα Διδύμου. πρώτη γὰρ ἀνεβόησε κηρύττειν τὸν ζωοδότην Ἰησοῦν, θεόν τε καὶ κύριον.

ἐγκαινισμὸς, ἡ παροῦσα κυριακή. ἥτις λέγοιτο ἂν κυρίως, καὶ ὀγδόη καὶ πρώτη, ὀγδόη μὲν ὡς ἀπὸ τοῦ πάσχα. πρώτη δὲ, καὶ ὀγδόη πάλιν, ὅτι εἰς αἰῶνα τύπος ἐστὶ τῆς ἀπεράντου ἐκείνης τῆς ἡμέρας, τῆς ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι. ἥτις καὶ πρώτη καὶ μία ἔσται πάντως, μὴ νυκτὶ διακοπτομένη. ταῦτα μὲν περὶ ἐγκαινίων. τὰ δὲ κατὰ τὸν Θωμᾶν οὕτω γέγονεν. τοῦ Χριστοῦ καθ' ἣν ἡμέραν ἀνέστη ὀψίας τοῖς μαθηταῖς ἐμφανισθέντος, ἀποδημῶν Θωμᾶς οὔπω μετὰ τῶν λοιπῶν συναχθεὶς, διὰ τὸν τῶν Ἰουδαίων φόβον, ἀλλὰ δὲ μετ' ὀλίγον ἐπανελθὼν μαθὼν τὴν τοῦ Χριστοῦ παρουσίαν, ἠπίστησε τοῖς μαθηταῖς ὅτι αὐτὸν ἀναστάντα εἶδον, ἀλλ' ὅτι οὐδ' ὅλως ἀνέστη Χριστὸς, καὶ ταῦτα ὡς τυγχάνων εἷς τῶν δώδεκα. ὁ δὲ ἀμήχανος Θεὸς, καὶ τοῦ ἑνὸς μὲν οὕτω κηδόμενος ἅμα δὲ καὶ οἰκονομίᾳ τινὶ μείζονι, ἵνα καὶ μᾶλλον ἡ ἀνάστασις τοῖς ὕστερον πιστωθείη, διαλιπὼν ἡμέρας ὀκτὼ, ἵνα τὸν ἐκείνου πόθον ἄκρως διερεθίσῃ, καὶ μᾶλλον ἀπιστήσας, πᾶσι πίστιν ἀκριβεστέραν παράσχῃ τῆς ἀναστάσεως, πάλιν ἔρχεται, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ὡς πρότερον, παρόντος δῆτα καὶ τοῦ Θωμᾶ, ἵστησι καὶ τὴν εἰρήνην τὸ σύνηθες ἀσπασάμενος· μετέπειτα πρὸς τὸν Θωμᾶν ἀποτείνεται. καὶ φησὶ φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε, καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου, καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου, καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου, καὶ μὴ γίνου ἄπιστος ἀλλὰ πιστός. ἐπειδὴ γὰρ οὐ μόνον διὰ θεωρίας πληροφορίαν εἶχες διὰ τὴν φαντασίαν, ἀλλὰ ταχὺς ἂν καὶ ἀφῆς ἐμνήσθης. ἔδειξε δὲ διὰ τούτων. ὅτι ἡνίκα ταῦτα ἔλεγε πρὸς τοὺς μαθητὰς παρὼν ἀκούων, βάλε τὴν χεῖρά σου εἰς τὴν πλευράν μου. δηλοῖ δὲ, ὅτι καὶ διαρροία ἣν ἡ κατὰ τὴν πλευρὰν πληγὴ ὡς καὶ χεῖρα ἔσω χωρεῖν. ὁ δὲ Θωμᾶς ἀκριβῶς διερευνησάμενος, καὶ τὴν πίστιν λαβὼν δι' ἀφῆς. συνεχωρεῖτο γὰρ ταῦθ' ὁρᾶν καὶ ποιεῖν ἐκείνας, κἂν ἐν ἀφθάρτῳ καὶ τεθεωμένῳ ἄκρως τοῦ σώματι δι' ἀσφάλειαν ἐκραξεν· ὁ κύριός μου καὶ ὁ θεός μου· τὸ μὲν, διὰ τὴν σάρκα, τὸ δὲ διὰ τὴν θεότητα, καὶ ὁ Χριστὸς πρὸς αὐτὸν λέγει. ὅτι ἰδών με πεπίστευκας, μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες. Δίδυμος δὲ λέγεται ὁ Θωμᾶς, ἢ ὅτι μεθ' ἑτέρου γεγέννηται. ἢ διὰ τὸ διστάσαι τῇ ἀναστάσει, ἢ ὅτι οὕτως ἐκ φύσεως κεκολλημένοι ἦσαν αὐτοῦ οἱ δύο δάκτυλοι τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς· ὁ μέσος δηλονότι καὶ ὁ πρὸ ἐκείνου ὁ λεγόμενος λιχανός. Ἴσως αὐτός φαίη, ὅτι διστάζειν ἔμελλεν, καὶ μετ' αὐτῶν ψηλαφᾶν, ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅπερ καὶ ἀκριβέστερον. ὅτι τὸ, Θωμᾶς, Δίδυμος ἑρμηνεύεται. δευτέρα αὕτη ἐμφάνεια τοῦ Χριστοῦ. τρίτη δὲ γέγονεν ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος, ἐν τῇ ἄγρᾳ τῶν ἰχθύων, ὅτε καὶ τροφῆς μετέχει τῷ θείῳ πνεύματι κατακλωθείσης, ὡς δηλοῖ αὐτὸς, βεβαιοτέραν τὴν ἀνάστασιν παριστῶν. εἶτα εἰς Ἐμμαοὺς φαίνεται. πέμπτον ἐν Γαλιλαίᾳ. καὶ ἐνδεκάκις ὡς φασὶ φαίνεται ἕως τῆς ἀναλήψεως. πολλὰ καὶ ὑπερφυῆ σημεῖα ποιῶν ἐνώπιον τῶν μαθητῶν μετὰ

τὴν

Digitized by Google

καὶ Θεόν σε ὡμολόγησεν· σώζοντα τοὺς πιστεύοντας εἰς σὲ φιλάνθρωπε. Στίχος. Ἀνάστηθι κύριε ὁ Θεός μου ὑψωθήτω ἡ χείρ σου, μὴ ἐπιλάθῃ.

Μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ, τῆς ἐγέρσεώς σου Ἰησοῦ βασιλεῦ, μονογενὴς λόγε τοῦ πατρὸς, ὤφθης τοῖς μαθηταῖς σου, κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, τὴν εἰρήνην σου παρεχόμενος, καὶ τῷ ἀπιστοῦντι μαθητῇ τοὺς τύπους ἐδείξας, δεῦρο ψηλάφησον τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας, καὶ τὴν ἀκήρατόν μου πλευράν. ὁ δὲ πεισθεὶς ἐβόα σοι· ὁ κύριός μου, καὶ ὁ Θεός μου δόξα σοι.

Δόξα καὶ νῦν πλαγ. β. Ἰωάννου μοναχοῦ.

Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ἐπέστης Χριστὲ πρὸς τοὺς μαθητάς. τότε ὁ Θωμᾶς οἰκονομικῶς οὐχ εὑρέθη μετ' αὐτῶν. ἔλεγε γάρ, οὐ μὴ πιστεύσω ἐὰν μὴ ἴδω κἀγὼ τὸν δεσπότην. ἴδω τὴν πλευρὰν, ὅθεν ἐξῆλθε τὸ αἷμα, τὸ ὕδωρ τὸ βάπτισμα, ἴδω τὴν πληγὴν ἐξ ἧς ἰάθη τὸ μέγα τραῦμα ὁ ἄνθρωπος. ἴδω πῶς οὐκ ἦν ὡς πνεῦμα ἀλλὰ σὰρξ καὶ ὀστέα. ὁ τὸν θάνατον πατήσας, καὶ Θωμᾶν πληροφορήσας κύριε δόξα σοι.

Τὸ τροπ. ἦχος βαρύς.

Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος, ἡ ζωὴ ἐκ τάφου ἀνέτειλας Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων τοῖς μαθηταῖς ἐπέστης ἡ πάντων ἀνάστασις. πνεῦμα εὐθὲς δι' αὐτῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τὸ ἀπόδειπνον. Τὸ δὲ ἀπόδειπνον ποιοῦμεν οὕτω. Τὸ κατανυκτικὸν σιωπῆσαντες(?) ἐξάψαλμον, τὰ μεθ' ἀπ. μένη ὁ Θεὸς, καὶ τὰ λοιπὰ ἀκολουθία προφ. εἶτα ὁ ν'. ὁ κανὼν τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ ς'. θ'. Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου. Εἰς δὲ τὸ τέλος τροπ. Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος.

Τῇ κυριακῇ τοῦ ἀντιπάσχα εἰς τὸν ὄρθρον εἰς τὸ Θεὸς κύριος τροπ. Ἐσφραγισμένου. τρίς. στιχολογοῦμεν κάθισμα α'. Ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ἐν ὅλῃ. ἡ ὑπακοή ἦχος α'. τοῦ ἀναστασίμου ἤχου. Ἡ τοῦ λῃστοῦ μετάνοια. ἡ ἀνάγνωσις. Ἀν... αὖστα Εὐλόγησον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ κυριακῇ δευτέρᾳ τῇ μετὰ τὸ πάσχα τὰ ἐγκαίνια ἑορτάζομεν τῆς Χριστοῦ ἀναστάσεως καὶ τὴν τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Θωμᾶ ψηλάφησιν. τὰ μὲν οὖν ἐγκαίνια ἔθιμον ἦν ἀρχαῖον γίνεσθαι, ἐπὶ τῶν ἐπισήμων. τοῦ γὰρ χρόνου ἀνακυκλοῦντος, καὶ τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐλθούσης τότε, ἐν ᾗ παρήχθη ἐπάγοντος τοῦ πράγματος ἐκείνου μνείαν ἐποιοῦντο ἐτήσιον, ἵνα μὴ εἰς λήθην τὰ μεγάλα τῶν ἔργων γένοιτο, ἐν τούτῳ ἑβραῖοι πρῶτον τὸ πάσχα ἐν Γαλγάλοις ἐποίησαν, τὴν τῆς ἐρυθρᾶς διάβασιν ἐγκαινίζοντες. ἐν τούτῳ ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου αὐτοῖς ἐγκαινίζεται καὶ πολυτελῶς. ἐν τούτῳ ἡ τοῦ βασιλεία Δαβὶδ, καὶ τ' ἄλλα, ἵνα μὴ καθ' ἕκαστον λέγω. ἐπεὶ οὖν πάντων τῶν ἐν βίῳ πραγμάτων διαφερόντως μείζων καὶ ὑπὲρ ἅπασαν ἔννοιαν ἡ τοῦ κυρίου ἀνάστασις ἔργον ἐστὶν, οὐ μόνον κατ' ἔτος αὐτὴν ἑορτάζομεν καὶ ἐγκαινίζομεν, ἀλλ' ἀεὶ καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ πρώτως ἐκείνην ταύτης

ἐγκαι-

Τῷ Σαββάτῳ τῆς διακαινησίμου.
ἑσπέρας εἰς τὸ λυχνικὸν ἀρχόμεθα ψάλλειν τὸν προοιμιακὸν ψαλμὸν καὶ στιχολογοῦμεν τὸ μακάριος ἀνήρ. εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχους ή. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἦχος ά. Ἰωάννου μοναχοῦ. Τὸ ά. στίχ.

Μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ, τῆς ἐγέρσεώς σου κύριε, ὤφθης τοῖς μαθηταῖς σου, ἐν τόπῳ οὗ ἦσαν συνηγμένοι, καὶ φωνήσας αὐτοῖς. εἰρήνη ἡμῖν. τῷ ἀπιστοῦντι μαθητῇ τὰς χεῖρας ὑπέδειξας, καὶ τὴν ἄχραντον πλευράν. ὁ δὲ πεισθεὶς ἐβόα σοι ὁ κύριός μου καὶ ὁ θεός μου δόξα σοι. Τὸ β΄. Στίχ.
Θωμᾶς ὁ λεγόμενος δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε εἰσῆλθες Χριστὲ, κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, ὅθεν καὶ ἠπίστει τοῖς ῥηθεῖσιν αὐτῷ, ἐξ ἀπιστίας εἰς πίστιν βεβαιῶν, οὐκ ἀπηξίωσας δὲ ἀγαθὲ, ὑποδεῖξαι αὐτῷ τὴν ἄχραντον πλευράν σου καὶ τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν τοὺς μώλωπας, ὁ δὲ ψηλαφήσας, καὶ ἰδὼν ὡμολόγησέ σε εἶναι θεὸν, οὐ γυμνὸν καὶ ἄνθρωπον σὺ ψιλὸν, καὶ ἐβόα, ὁ κύριός μου καὶ ὁ θεός μου δόξα σοι.

Τὸ γ΄. Στίχ.
Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τῶν μαθητῶν συνηθροισμένων, εἰσῆλθες ἄφνω παντοδύναμε Ἰησοῦ ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ στὰς ἐν μέσῳ αὐτῶν εἰρήνην δοὺς, ἐπλήρωσας ἁγίου πνεύματος, περιμένειν τε προσέταξας. καὶ μηδαμῶς χωρίζεσθαι ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ, ἕως οὗ ἐνδύσωνται τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν. διὸ βοῶμέν σοι, ὁ φωτισμὸς καὶ ἡ ἀνάστασις, καὶ εἰρήνη ἡμῶν δόξα σοι. Δόξα καὶ νῦν ἦχος πλ. ά.
Φιλάνθρωπε μέγα καὶ ἀνείκαστον τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου. ὅτι ἐμακροθύμησας ὑπὸ Ἰουδαίων ῥαπιζόμενος, ὑπὸ τῶν ἀθετούντων σε πολυπραγμονούμενος, ὑπὸ ἀποστόλου ψηλαφώμενος. πῶς ἐσαρκώθης; πῶς ἐσταυρώθης ὁ ἀναμάρτητε; ἀλλὰ συνέτισον ἡμᾶς, ὡς τὸν Θωμᾶν βοᾶν σοι. ὁ κύριός μου καὶ ὁ θεός μου δόξα σοι. Προκείμ. Ὁ κύριος ἐβασίλευσεν. στίχος. Ἐνεδύσατο κύριος δύναμιν.

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ ἦχος β΄. Ἰωάννου μοναχοῦ.
Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ἐπιστὰς ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς ἀφοβίαν καὶ εἰρήνην ἐδίδου. εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ, τί μοι ἀπιστεῖς; ὅτι ἀνέστην ἐκ νεκρῶν, φέρε ὧδε τὴν χεῖρά σου, καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου, καὶ ἴδε. σοῦ γὰρ ἀπιστοῦντος, οἱ πάντες ἔμαθον τὰ πάθη καὶ τὴν ἀνάστασίν μου, κράζειν μετὰ σοῦ ὁ κύριός μου καὶ ὁ θεός μου δόξα σοι. στίχος. Ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου. Μετὰ τὴν ἔγερσίν σου κύριε συνηγμένων τῶν μαθητῶν σου, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ἐν μέσῳ ἔστης. εἰρήνην παρέχων αὐτοῖς. πεισθεὶς δὲ καὶ ὁ Θωμᾶς, τῇ ὁράσει τῶν χειρῶν καὶ τῆς πλευρᾶς σου, κύριον καὶ

ριε ἐλέησον λ΄. καὶ ἀπόλ. Δεῖ γι- νώσκειν. ὅτι ὥσπερ ἐγίνετο ἡ τά- ξις τῆς α΄. ἡμέρας. ἀπό τε τοῦ θυμιάματος τῆς ἀρχῆς τοῦ ὄρ- θρου: μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ ἀποδείπνου ἡ αὐτὴ τάξις τελεῖται μέχρι καὶ αὐτοῦ τοῦ σαββάτου τῆς διακαινησίμου ἀνελλιπῶς. ὁ δὲ ἱερεὺς λαβὼν τὸ θυμιατὸν καὶ ἐξελθὼν ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου θυμιᾷ, τοῦ διακόνου προπορευομένου ἔμπροσθεν αὐτοῦ μετὰ μανουαλίων δύο. ὁ δὲ λαὸς ἅπας ἔνδον ὑπάρχων τοῦ ναοῦ. Ὁμοίως καὶ τὸ Χριστὸς ἀνέστη ψάλλεται ὑπ᾽ αὐτοῦ μετὰ τῶν στίχων, καὶ ὁ αὐτὸς Κανὼν ψάλλεται δι᾽ ὅλης τῆς ἑβδομάδος εἴς τε τὸν ὄρθρον καὶ εἰς τὸ ἀπόδειπνον. γινόμενος εἰς τὸν ὄρθρον προκ. ιβ. ἀπὸ τῆς β΄. τῆς διακαινησίμου μετὰ τοῦ δόξα καὶ νῦν. ἡ αὐτὴ ὑπακοή, τὸ αὐτὸ κοντάκιον, τὸ ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι γ΄. τὸ ἐξαποστειλ. τὰ ἀντίφωνα τῆς λειτουργίας ὁμοίως καὶ τὸ κοινωνικὸν καὶ καθεξῆς ὡς προεγράφη.

Τῇ β΄. τῆς διακαινησίμου εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ ἀναστάσιμα. γ΄. ἦχος γ΄. τὰ ἀρχαῖα καὶ ἀνατολικὰ γ΄. ζήτει εἰς τὴν ὀκτώηχον φύλλ. ρπε΄. καὶ ρπς΄. δόξα καὶ νῦν θ΄. τὸ πρῶτον τοῦ ἤχου. Πῶς μὴ θαυμάσωμεν. Προκείμ. ἦχος βαρύς. Ὁ θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησεν. στίχος. Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου. οἴκου Ἰακὼβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου.

Εἰς τὸν στίχον τὸ ἀναστάσιμον τοῦ στιχου. Ὁ τῷ πάθει σου Χριστὲ ζήτει φύλ. ρςς΄. Εἶτα τὰ στιχηρὰ τοῦ πάσχα. Πάσχα ἱερὸν ἡμῖν. καί. Δεῦτε ἀπὸ θέας.

Ὁμοίως δὲ καὶ εἰς τὸν ὄρθρον. εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ ἀναστάσιμα γ΄. καὶ γ΄. ἀνατολικὰ τῆς ὀκτωήχου. ζήτει σβ΄. καὶ τό τε τοῦ πάσχα. δόξα καὶ νῦν. Ἀναστάσεως ἡμέρα. Οὕτως οὖν ψάλλονται τὰ στιχηρὰ ὅλῃ τῇ ἑβδομάδι καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν ἦχον ἕνα.

Τῇ γ΄. τῆς διακαινησίμου ἑσπέρας προκείμ. ἦχος βαρύς. Φωνῇ μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα. στίχος. Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου τὸν θεὸν ἐξεζήτησα.

Τῇ δ΄. τῆς διακαινησίμου ἑσπέρας προκείμ. ἦχος βαρύς. Ἐν τῷ ὀνόματί σου ὁ θεὸς σῶσόν με. στίχος. Ἰδοὺ ὁ θεὸς βοηθεῖ μοι καὶ εἰσάκουσόν μου.

Τῇ ε΄. τῆς διακαινησίμου προκείμ. ἦχος βαρύς. Ἀγαπήσω σε κύριε ἡ ἰσχύς μου. στίχος. Ὁ θεός μου βοηθός μου καὶ ἐλπιῶ ἐπ᾽ αὐτόν.

Τῇ παρασκευῇ ἑσπέρας, στιχηρὰ ἀναστάσιμα. ἦχος πλάγιος δ΄. Ἑσπερινὸν ὕμνον. Καὶ τὰ λοιπά. ζήτει εἰς τὴν ὀκτώηχον φύλ. σλδ΄. Ὁ γὰρ βαρὺς ἦχος ἀπομένει προκείμ. ἦχος πλάγιος δ΄. Ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις σε κύριε. στίχος. Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σὲ ἐκέκραξα.

Digitized by Google

...γ΄. Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι γ΄. Κύριε ἐλέησον. λ΄. καὶ ἀπόλ. Ἐπέρασ ὥραι τοῦ ἁγίου Σάββα. Τό. Χριστὸς ἀνέστη γ΄. Τὴν ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι γ΄. ζήτει εἰς τὸ ὡρολόγιον φύλ. ρκϛ. ἡ ὑπακοή. Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον. Τὸ κοντάκιον. Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες ἀθάνατε γ΄. ὁ κανὼν ἤχου δ΄. Ἐν τάφῳ σωματικῶς. ζήτει φ. ϛ΄. Δόξα. Ὡς ζωηφόρος. καὶ νῦν. Τοῦ ὑψίστου. ζήτει αὐτὸ γ΄. καὶ δ΄. τροπάριον τῆς ζ΄. ᾠδῆς τοῦ δ΄ ἤχου τοῦ ἀναστασίμου. φύλ. ... τὰ ἀναστάσιμα ... τὴν ἡμέραν. τὸ κύριε ἐλέησον λ΄. καὶ ἀπολύει. Αὕτη ἡ ἀκολουθία τελεῖται εἰς τὰς ὥρας, καὶ γ΄, καὶ ϛ΄. καὶ θ΄. καὶ μέχρι τῆς ... ἡμέρας τοῦ σαββάτου τῆς διακαινησίμου.

Τῇ κυριακῇ ἑσπέρας εἰς τὸ λυχνικὸν μετὰ τὸ δεύτερον σίδηρον σημαντήριον ἄρχεται ὁ διάκονος ἄνω εἰς τὸν ἄμβωνα λέγων. Εὐλόγησον δέσποτα. ὁ ἱερεὺς. Εὐλογημένη ἡ βασιλεία. καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν οἱ πάντες ὁμοφώνως τὸ Χριστὸς ἀνέστη γ΄. εἶτα ὁ διάκονος συναπτὴν μεγάλην, καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν. εἶθ᾽ οὕτω μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, ὁ διάκονος θυμιᾷ ἠλλαγμένος ψάλλοντος τοῦ χοροῦ τὸ κύριε ἐκέκραξα εἰς ἦχον β΄. στιχηρὰ τῇ ἤχου τὰ ἀρχαῖα γ΄. καὶ ἀνατολικὰ γ΄. δόξα καὶ νῦν θ΄. Ὢ θαύματος καινοῦ. γίνεται εἴσοδος εἰς τὸ φῶς ἱλαρὸν μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. προκείμ. ἦχος βαρύς. Τίς θεὸς μέγας ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν. σὺ εἶ ὁ θεὸς ὁ ποιῶν θαυμάσια. στίχος. Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς ὁ θεὸς, τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου. στίχος. Καὶ εἶπα νῦν ἠρξάμην. αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ ὑψίστου.

Ψαλλομένων δὲ τούτων θυμιᾷ ὁ διάκονος τὴν ἁγίαν τράπεζαν κύκλῳ, καὶ ὅλον τὸ ἅγιον βῆμα. εἶτα μετὰ τὸ προκείμ. ὁ διάκ. Σοφία ὀρθ. καὶ ἀναγινώσκει τὸ θ΄. ἑωθινὸν εὐαγγέλιον. Οὔσης ὀψίας. τέλος οὐ μὴ πιστεύσω. καὶ εὐθέως ὁ διάκονος εἴπωμεν πάντες. εἶτα ἡ ἐκτενής, καὶ μετὰ τὸ καταξίωσον κύριε, τὰς αἰτήσεις. πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν, εἶτα μετὰ τὴν ἐκφώνησιν τῆς ἀπολύσεως ... ψάλλ. τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν τοῦ στίχ. Ἡ ἀνάστασίς σου Χριστὲ σωτήρ. εἶθ᾽ οὕτως στίχος α΄. Ἀναστήτω ὁ θεός. καὶ ψάλλ. τὰ στιχηρὰ τοῦ πάσχα πλάγιος α΄. Πάσχα ἱερὸν ἡμῖν. στίχος. Ὡς ἐκλείπει καπνός. Δεῦτε ἀπὸ θέας. δόξα καὶ νῦν. πλάγ. α΄. Ἀναστάσεως ἡμέρα. βιβλίου δέ τος σοῦ τοῦ Χριστὸς ἀνέστη. λέγει ὁ διάκ. Ἐν εἰρήνῃ προέλθῃ ὁ χορὸς ἐν ὀνόματι κυρίου. ὁ διάκ. Σοφία. ὁ χορός. Εὐλογητ. ἅγιε εὐλόγησον, καὶ ἀπόλ.

Τὸ δὲ ἀπόδειπνον γίνεται οὕτως εὐλογοῦντος ὁ ἱερεὺς λέγων, εὐλογητὸς ὁ θεὸς ἡμῶν. καὶ ἄρχεται ὁ χορὸς ψάλλειν ὁμοφώνως καὶ μελῳδικῶς τὸ Χριστὸς ἀνέστη γ΄. εἶτα ὁ κανὼν ἀναστάσεως ἡμέρα. ποιοῦμεν αὐτὸν. ζήτ. ϛ΄. μετὰ τοῦ εἱρμοῦ καὶ τὸ δόξα καὶ νῦν ἀπὸ ϛ΄. τὸ κοντάκ. ἀπὸ θ΄. τὸ ἐξαποστειλάριον. εἶθ᾽ οὕτως τὸ Χριστὸς ἀνέστη γ΄. κύ-

τὸν μισθὸν ἀπολάβετε, πλούσιοι καὶ πένητες, μετ' ἀλλήλων χορεύσατε. ἐγκρατεῖς καὶ ῥάθυμοι, τὴν ἡμέραν τιμήσατε. νηστεύσαντες καὶ μὴ νηστεύσαντες εὐφράνθητε σήμερον. ἡ τράπεζα γέμει, τρυφήσατε πάντες. ὁ μόσχος πολύς. μηδεὶς ἐξέλθῃ πεινῶν. πάντες ἀπολαύετε τοῦ συμποσίου τῆς πίστεως· πάντες ἀπολαύσατε τοῦ πλούτου τῆς χρηστότητος. μηδεὶς θρηνείτω πενίαν. ἐφάνη γὰρ ἡ κοινὴ βασιλεία. μηδεὶς ὀδυρέσθω πταίσματα. συγγνώμη γὰρ ἐκ τοῦ τάφου ἀνέτειλε. μηδεὶς φοβείσθω θάνατον. ἠλευθέρωσε γὰρ ἡμᾶς τοῦ σωτῆρος ὁ θάνατος. ἔσβεσεν αὐτὸν ὑπ' αὐτοῦ κατεχόμενος. ἐσκύλευσε τὸν ᾅδην, ὁ κατελθὼν εἰς τὸν ᾅδην. ἐπίκρανεν αὐτὸν, γευσάμενος τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, καὶ τοῦτο προλαβὼν Ἡσαΐας ἐβόησεν. ὁ ᾅδης φησὶν ἐπικράνθη, συναντήσας σοι κάτω, ἐπικράνθη, καὶ γὰρ κατηργήθη. ἐπικράνθη καὶ γὰρ ἐνεπαίχθη. ἐπικράνθη, καὶ γὰρ ἐνεκρώθη. ἐπικράνθη καὶ γὰρ καθῃρέθη. ἐπικράνθη, καὶ γὰρ ἐδεσμεύθη. ἔλαβε σῶμα, καὶ θεῷ περιέτυχεν. ἔλαβε γῆν, καὶ συνήντησεν οὐρανῷ. ἔλαβεν ὅπερ ἔβλεπε, καὶ πέπτωκεν, ὅθεν οὐκ ἔβλεπε. ποῦ σου θάνατε τὸ κέντρον. ποῦ σου ᾅδη τὸ νῖκος, ἀνέστη Χριστὸς, καὶ σὺ καταβέβλησαι. ἀνέστη Χριστὸς καὶ πεπτώκασι δαίμονες. ἀνέστη Χριστὸς καὶ χαίρουσιν ἄγγελοι. ἀνέστη Χριστὸς καὶ ζωὴ πολιτεύεται. ἀνέστη Χριστὸς καὶ νεκρὸς οὐδεὶς ἐπὶ μνήματος. Χριστὸς γὰρ ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο. αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν.

Καὶ ταύτης τῆς ἀναγνώσεως πληρωθείσης ψάλλομεν τὸ Χριστὸς ἀνέστη. γ΄. καὶ γίνεται ἡ ἐκτενής. Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ θεός. Καὶ τὰ λοιπά, εἶτα ἡ συναπτὴ τῶν αἰτήσεων· ὁ διάκονος. Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ κυρίῳ. ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν ταύτην.

Αἰνοῦμέν σε, ὑμνοῦμέν σε, καὶ εὐλογοῦμέν σε, καὶ δοξάζομέν σε, καὶ εὐχαριστοῦμέν σοι, ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν. ὅτι παρήγαγες τὴν σκιὰν τῆς νυκτὸς, καὶ ἔδειξας πάλιν τὸ φῶς τῆς ἡμέρας. ἀλλ' ἱκετεύομεν τὴν σὴν ἀγαθότητα. ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ πρόσδεξαι τὰς δεήσεις ἡμῶν, ἐν τῇ μεγάλῃ σου εὐσπλαγχνίᾳ. ὅτι πρὸς σὲ καταφεύγομεν τὸν ἐλεήμονα καὶ παντοδύναμον θεόν. λάμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν τὸν ἀληθινὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, φώτισον ἡμῶν τὸν νοῦν καὶ τὰς αἰσθήσεις ὅλας διατήρησον, ἵνα ὡς ἡμέρᾳ εὐσχημόνως περιπατήσωμεν, εἰς τὴν ὁδὸν τῶν ἐντολῶν σου, καταντήσωμεν εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ ἀπολαύσαι γενέσθαι καταξιωθῶμεν τοῦ ἀπροσίτου φωτός. Ἀντιλαβοῦ. Τὸν ὄρθρον καὶ τὴν ἐπιφαύσασαν. Τὰ λοιπὰ καὶ ἀπόλ.

Αἱ ὧραι τῆς κυριακῆς, καὶ ὅλης τῆς ἑβδομάδος τῆς διακαινησίμου μέχρι καὶ αὐτοῦ τοῦ σαββάτου. ψάλλονται οὕτως. Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως. λέγομεν. Εὐλογητὸς ὁ θεὸς ἡμῶν. Χριστὸς ἀνέ-

πάσχα Χριστὸς ὁ λυτρωτής. πάσχα ἄμωμον, πάσχα μέγα. πάσχα τῶν πιστῶν. πάσχα τὸ πύλας ἡμῖν τοῦ παραδείσου ἀνοῖξαν, πάσχα πάντας ἁγιάζον πιστούς. Στίχος β'. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρὸς, οὕτως ἀπόλοιντο οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν. Δεῦτε ἀπὸ θέας γυναῖκες εὐαγγελίστριαι, καὶ τῇ Σιὼν εἴπατε. δέχου παρ' ἡμῶν χαρᾶς εὐαγγέλια τῆς ἀναστάσεως Χριστοῦ, τέρπου χόρευε, καὶ ἀγάλλου Ἱερουσαλήμ, τὸν βασιλέα Χριστὸν θεασαμένη ἐκ τοῦ μνήματος ὡς νυμφίον προερχόμενον. Δόξα καὶ νῦν. ἦχος πλάγιος α'.

Ἀναστάσεως ἡμέρα, καὶ λαμπρυνθῶμεν τῇ πανηγύρει καὶ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα. εἴπωμεν ἀδελφοί, καὶ τοῖς μισοῦσιν ἡμᾶς συγχωρήσωμεν πάντα τῇ ἀναστάσει, καὶ οὕτω βοήσωμεν. Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν δωρησάμενος.

γ. Καὶ τούτου λεγομένου ἐξέρχεται ὁ ἡγούμενος ἠλλαγμένος εἰς τὸ βῆμα βαστάζων τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον, καὶ ἵσταται ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων θυρῶν. εἶτα καθεξῆς οἱ ἱερεῖς καὶ διάκονοι πάντες ἠλλαγμένοι, καὶ ὁ καθ' εἷς αὐτῶν ἀσπάζεται τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον, καὶ τὸν ἡγούμενον, καὶ ἵστανται εἰς τὰ δεξιὰ μέρη, [illegible] ἀσπαζόμενοι τὸ εὐαγγέλιον καὶ τὸν ἡγούμενον, ὁμοίως καὶ πάντες [illegible]. τοῦ ἀσπασμοῦ τοῦ ἡγουμένου αὐτὸς εἰς τὴν ἀδελφῶν ἀναβὰς ἄνω εἰς τὸν ἄμβωνα ἀναγινώσκει τὸν λόγον τοῦ Χρυσοστόμου πάντων ἱσταμένων καὶ ἀκροωμένων.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου, λόγος κατηχητικὸς εἰς τὴν ἁγίαν καὶ λαμπροφόρον ἡμέραν τῆς ἐνδόξου καὶ σωτηριώδους Χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἀναστάσεως.

Εὐλόγησον δέσποτα.

Εἴ τις εὐσεβὴς καὶ φιλόθεος, ἀπολαυέτω τῆς καλῆς ταύτης καὶ λαμπρᾶς πανηγύρεως. Εἴ τις δοῦλος εὐγνώμων, εἰσελθέτω χαίρων εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου αὐτοῦ. εἴ τις ἔκαμε νηστεύων, ἀπολαυέτω νῦν τὸ δηνάριον. εἴ τις ἀπὸ τῆς πρώτης ὥρας εἰργάσατο, δεχέσθω σήμερον τὸ δίκαιον ὄφλημα. εἴ τις μετὰ τὴν τρίτην ἦλθεν, εὐχαρίστως ἑορτασάτω. εἴ τις μετὰ τὴν ἕκτην ἔφθασε, μηδὲν ἀμφιβαλλέτω, καὶ γὰρ οὐδὲν ζημιοῦται. εἴ τις ὑστέρησεν εἰς τὴν ἐννάτην, προσελθέτω μηδὲν ἐνδιάζων. εἴ τις εἰς μόνην ἔφθασε τὴν ἑνδεκάτην, μὴ φοβηθῇ τὴν βραδύτητα. φιλότιμος γὰρ ὢν ὁ δεσπότης, δέχεται τὸν ἔσχατον καθάπερ καὶ τὸν πρῶτον, ἀναπαύει τὸν τῆς ἑνδεκάτης, ὡς τὸν ἐργασάμενον ἀπὸ τῆς πρώτης, καὶ τὸν ὕστερον ἐλεεῖ, καὶ τὸν πρῶτον θεραπεύει, κἀκείνῳ δίδωσι, καὶ τούτῳ χαρίζεται, καὶ τὰ ἔργα δέχεται καὶ τὴν γνώμην ἀσπάζεται καὶ τὴν πρᾶξιν τιμᾷ, καὶ τὴν πρόθεσιν ἐπαινεῖ. οὐκοῦν εἰσέλθετε πάντες εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου ἡμῶν, καὶ πρῶτοι, καὶ δεύτεροι

Digitized by Google

σου, πρόσδεξαι τὰς δεήσεις, τὰς ἐκτενεῖς, τὰς ἐκ καρδίας, καὶ χάρισαι ἡμῖν ὁ Θεὸς πίστιν ἀκαταίσχυντον. ἐλπίδα βεβαίαν, ἀγάπην ἀνυπόκριτον. εὐλόγησον ἡμῶν εἰσόδους, καὶ ἐξόδους, πράξεις, ἔργα, λόγους, καὶ ἐνθυμήσεις. καὶ δὸς ἡμῖν καταντῆσαι εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς ἡμέρας, αἰνοῦντας, ὑμνοῦντας τῆς σῆς ἀφράστου δυνάμεως τῆς ἀγαθότητος. Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα καὶ δεδόξασταί σου ἡ βασιλεία τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. νῦν καί.

ᾠδὴ θ΄. ὁ εἱρμός.

Φωτίζου φωτίζου ἡ νέα Ἱερουσαλήμ. ἡ γὰρ δόξα κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. χόρευε νῦν καὶ ἀγάλλου Σιών. σὺ δὲ ἁγνὴ, τέρπου θεοτόκε ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Ὢ θείας, ὢ φίλης, ὢ γλυκυτάτης σου φωνῆς, μεθ' ἡμῶν ἀψευδῶς γὰρ, ἐπηγγείλω ἔσεσθαι, μέχρι τερμάτων αἰῶνος Χριστὲ, ἣν οἱ πιστοὶ ἄγκυραν ἐλπίδος, κατέχοντες ἀγαλλώμεθα. Ὢ πάσχα τὸ μέγα, καὶ ἱερώτατον Χριστὲ, ὢ σοφία καὶ λόγε, τοῦ Θεοῦ καὶ δύναμις, δίδου ἡμῖν ἐκτυπώτερον, σοῦ μετασχεῖν, ἐν τῇ ἀνεσπέρῳ ἡμέρᾳ τῆς βασιλείας σου. Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ὁ τὰς νοερὰς, καὶ λογικὰς ὑποστησάμενος δυνάμεις, τῷ σῷ θελήματι πρὸς ἀέναόν σου δοξολογίαν σοῦ δεόμεθα καὶ σὲ παρακαλοῦμεν. πρόσδεξαι ἡμῶν μετὰ τῶν δημιουργημάτων σου πάντων τὴν κατὰ δύναμιν δοξολογίαν, καὶ ταῖς σαῖς πλουσίαις τῆς σῆς ἀγαθότητος ἀντάμειψαι δωρεαῖς. ὅτι σοὶ κάμπτει πᾶν γόνυ ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων, καὶ καταχθονίων, καὶ πᾶσα κτίσις αἰνεῖ τὴν ἀκατάληπτόν σου δύναμιν. μόνος γὰρ εἶ Θεὸς ἀληθινὸς καὶ πολυέλεος.

Ἀντιλαβοῦ. Τῆς παναγίας. Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐπεσκέψατο.

Σαρκὶ ὑπνώσας ὡς θνητὸς ὁ βασιλεὺς καὶ κύριος, τριήμερος ἐξανέστης. Ἀδὰμ ἐγείρας ἐκ φθορᾶς, καὶ καταργήσας θάνατον. πάσχα τῆς ἀφθαρσίας, τὸ μέγα τοῦ κόσμου σωτήριον.

ἄλλο ἐξαποστιλ. Τῆς μαθηταῖς.

Ζωῆς πρὸς τάφον δραμοῦμεν ὡς πάλαι πρὸς ἀπάτην. πόδας προξενεῖς κινήσαντες, δεῦτε μὴ τὰ ἀρωματεῖα, γυναῖκες λάβωσι πάλαι. ἴδωμεν ἀχωρήτου τὸ καινὸν ἀρτιφανὲς ἐλαιον. ἴδωμεν οὐκ ἀστέρα, ἀλλὰ φωτὸς τὸν ἄγγελον κράζοντα καὶ βοῶντα, Χριστὸς ἠγέρθη κράξατε νικητὴς τοῦ θανάτου.

Εἰς τοὺς αἴνους. Πᾶσα πνοή. στιχηρὰ ἀναστάσιμα τῆς ὀκτωήχου τοῦ α΄ ἤχου. τὰ ἀρχαῖα δ΄. Ὑμνοῦμέν σου Χριστέ. Καὶ ἀνατολικά. εἶτα εἰς τὴν ὀκτώηχον. φύλλ. ρπζ΄. εἶθ' οὕτω τὰ παρόντα στιχηρὰ μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. ἦχος πλάγιος α΄. στίχος α΄.

Ἀναστήτω ὁ Θεὸς καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Πάσχα ἱερὸν ἡμῖν σήμερον ἀναδέδεικται, πάσχα καινὸν ἅγιον, πάσχα μυστικόν, πάσχα πανσεβάσμιον.

πάσχα

ᾠδὴ ζ΄. ὁ εἱρμός.

Ὁ παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος, γενόμενος ἄνθρωπος, πάσχει ὡς θνητὸς, καὶ διὰ πάθους τὸ θνητὸν, ἀφθαρσίας ἐνδύει εὐπρέπειαν. ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν πατέρων θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Γυναῖκες μετὰ μύρων θεόφρονες, ὀπίσω σου ἔδραμον. ὃν δὲ ὡς θνητὸν μετὰ δακρύων ἐζήτουν, προσεκύνησαν χαίρουσαι ζῶντα θεὸν, καὶ πάσχα τὸ μυστικὸν, σοῖς Χριστὲ μαθηταῖς εὐηγγελίσαντο. Θανάτου ἑορτάζομεν νέκρωσιν, ᾅδου τὴν καθαίρεσιν, ἄλλης βιωτῆς τῆς αἰωνίου ἀπαρχὴν, καὶ σκιρτῶντες ὑμνοῦμεν τὸν αἴτιον. τὸν μόνον εὐλογητὸν τῶν πατέρων θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Ὡς ὄντως ἱερὰ καὶ πανέορτος, αὕτη ἡ σωτήριος νὺξ καὶ φωταυγὴς, τῆς λαμπροφόρου ἡμέρας τῆς ἐγέρσεως οὖσα προάγγελος, ἐν ᾗ τὸ ἄχρονον φῶς ἐκ τάφου σωματικῶς πᾶσιν ἐπέλαμψεν. Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ.

Ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ἐξαναστήσας ἡμᾶς ἀπὸ τῆς κοίτης, καὶ ἐπισυναγαγὼν ἐπὶ τὴν ὥραν ταύτην τῆς προσευχῆς. δὸς ἡμῖν χάριν ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματος ἡμῶν, καὶ προσδέξαι ἡμῶν τὰς κατὰ δύναμιν εὐχαριστίας, καὶ δίδαξον ἡμᾶς τὰς δικαιοσύνας σου. ὅτι προσευξώμεθα καθ' ὃ δεῖ οὐκ οἴδαμεν. ἐὰν μὴ σὺ κύριε τῷ ἁγίῳ σου πνεύματι ὁδηγήσῃς ἡμᾶς. διὸ δεόμεθά σου, εἴ τι ἡμάρτομεν μέχρι τῆς παρούσης ὥρας, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν, ἑκουσίως, ἢ ἀκουσίως, ἄνες, ἄφες, συγχώρησον. Ἐὰν γὰρ ἀνομίας παρατηρήσῃς κύριε κύριε τίς ὑποστήσεται. ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμὸς, παρὰ σοῦ ἡ ἀπολύτρωσις. σὺ εἶ μόνος ἅγιος βοηθὸς, κραταιὸς ὑπερασπιστὴς, τῆς ζωῆς ἐν σοὶ ἡ ὕμνησις ἡμῶν διαπαντός. Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου τὸ πατρός. καὶ.

ᾠδὴ η΄. ὁ εἱρμός.

Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἁγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν σαββάτων, ἡ βασιλὶς καὶ κυρία, ἑορτῶν ἑορτὴ, καὶ πανήγυρις ἐστὶ πανηγύρεων. ἐν ᾗ εὐλογοῦμεν Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δεῦτε τοῦ καινοῦ τῆς ἀμπέλου γεννήματος, τῆς θείας εὐφροσύνης ἐν τῇ εὐσήμῳ ἡμέρᾳ τῆς ἐγέρσεως, βασιλείας τε Χριστοῦ κοινωνήσωμεν. ὑμνοῦντες αὐτὸν ὡς θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἆρον κύκλῳ τοὺς ὀφθαλμούς σου Σιὼν καὶ ἴδε. ἰδοὺ γὰρ ἥκασί σοι ὡς φωστῆρες ἐκ δυσμῶν καὶ βορρᾶ καὶ θαλάσσης, καὶ ἑῴας τὰ τέκνα σου, ἐν σοὶ εὐλογοῦντα Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Πάτερ παντοκράτορ, καὶ λόγε καὶ πνεῦμα, τρισὶν ἑνιζομένη, ἐν ὑποστάσεσι φύσις, ὑπερούσιε καὶ ὑπέρθεε, εἰς σὲ βεβαπτίσμεθα, καὶ σὲ εὐλογοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν. ὁ τὴν τοῦ ὕπνου ῥαθυμίαν διασκεδάσας ἀφ' ἡμῶν καὶ συγκαλέσας ἡμᾶς κλήσει ἁγίᾳ, τοῦ ἐν νυκτὶ ἐπᾶραι τὰς χεῖρας ἡμῶν, καὶ ἐξομολογήσασθαί σοι ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης

τάφου. Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ.

Εὐχαριστοῦμέν σοι κύριε ὁ θεὸς τῶν σωτηριῶν ἡμῶν, ὅτι πάντα ποιεῖς εἰς εὐεργεσίαν τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἵνα διαπαντὸς πρὸς σὲ ἀποβλέπωμεν τὸν σωτῆρα καὶ εὐεργέτην τῶν ἡμετέρων ψυχῶν. ὅτι διανέπαυσας ἡμᾶς ἐν τῷ παρελθόντι τῆς νυκτὸς μέτρῳ, καὶ ἐξήγειρας ἡμᾶς εἰς προσκύνησιν τοῦ ἁγίου ὀνόματός σου. διὸ δεόμεθά σου κύριε· δὸς ἡμῖν χάριν καὶ δύναμιν ἵνα καταξιωθῶμεν ψάλλειν σοι συνετῶς, καὶ προσεύχεσθαι ἀδιαλείπτως ἐν φόβῳ καὶ τρόμῳ, τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν κατεργαζόμενοι, διὰ τῆς ἀντιλήψεως τοῦ Χριστοῦ σου. μνήσθητι κύριε καὶ τῶν ἐν νυκτὸς πρὸς σὲ βοώντων, ἐπάκουσον αὐτῶν καὶ ἐλέησον, καὶ σύντριψον ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν τοὺς ἀοράτους καὶ πολεμίους ἐχθρούς. Ἀντιλαβοῦ. Τῆς παναγίας ἀχράντου. Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεύς.

Τὸ κοντάκιον ἦχος πλάγιος δ'.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ ᾅδου καθεῖλες τὴν δύναμιν, καὶ ἀνέστης ὡς νικητὴς Χριστὲ ὁ θεός, γυναιξὶ μυροφόροις φθεγξάμενος, χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος, ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν. Ὁ οἶκος.

Τὸν πρὸ ἡλίου ἥλιον δύναντά ποτε ἐν τάφῳ προέφθασαν πρὸς ὄρθρον, ἐκζητοῦσαι ὡς ἡμέραν μυροφόροι κόραι, καὶ πρὸς ἀλλήλας ἐβόων, ὦ φίλαι, δεῦτε τοῖς ἀρώμασιν ὑπαλείψωμεν σῶμα ζωηφόρον καὶ τεθαμμένον. σάρκα ἀνιστῶσαν τὸν παραπεσόντα Ἀδάμ, κείμενον ἐν τῷ μνήματι, ἄγωμεν, καὶ σπεύσωμεν ὥσπερ οἱ μάγοι, καὶ προσκυνήσωμεν, καὶ προσκομίσωμεν τὰ μύρα ὡς δῶρα τῷ μὴ ἐν σπαργάνοις, ἀλλ' ἐν σινδόνι ἐνειλημμένῳ. καὶ κλαύσωμεν καὶ κράξωμεν· ὦ δέσποτα ἐξεγέρθητι. Ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν. εἶτα. Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι. γ'. Ζήτει εἰς τὸ ὡρολόγιον· φ. ρμβ. Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ.

Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ τὴν μετάνοιαν ἄφεσιν τοῖς ἀνθρώποις δωρησάμενος, καὶ τύπον ἡμῖν ἐπιγνώσεως, τὴν τοῦ προφήτου Δαβὶδ μετάνοιαν πρὸς συγχώρησιν ὑποδείξας· αὐτὸς δέσποτα πολλοῖς καὶ μεγάλοις ἡμᾶς περιπεσόντας πλημμελήμασιν ἐλέησον κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὰ ἀνομήματα ἡμῶν· ὅτι σοὶ ἡμάρτομεν κύριε, τῷ καὶ τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς καρδίας τῶν ἀνθρώπων γινώσκοντι, καὶ μόνῳ ἔχοντι ἐξουσίαν ἀφιέναι ἁμαρτίας· καρδίαν δὲ καθαρὰν κτίσας ἐν ἡμῖν, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στηρίξας ἡμᾶς, καὶ τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου γνωρίσας ἡμῖν, μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, ἀλλ' εὐδόκησον ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος μέχρι τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς προσφέρειν σοι θυσίαν δικαιοσύνης, καὶ ἀναφορὰν ἐν τοῖς ἁγίοις σου θυσιαστηρίοις. Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου πνεύματι. νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Digitized by Google

ἀπὸ τῆς ἰδίας σου ἀπαλλαγῆς. πρόσδεξαι ἡμᾶς καὶ νῦν προσκυνοῦντάς σε καὶ κατὰ δύναμιν εὐχαριστοῦντάς σοι. καὶ δώρησαι ἡμῖν πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα. ἀνάδειξον ἡμᾶς υἱοὺς φωτὸς καὶ ἡμέρας. καὶ κληρονόμους τῶν αἰωνίων σου ἀγαθῶν. μνήσθητι κύριε ἐν τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου, παντὸς τοῦ λαοῦ σου, τῶν συμπαρόντων καὶ συνευχομένων ἡμῖν, τῶν ἁπάντων ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐν γῇ, τῶν ἐν θαλάσσῃ, τῶν ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας σου δεομένων τῆς σῆς φιλανθρωπίας καὶ βοηθείας, καὶ πᾶσι χορήγησον τὸ μέγα σου ἔλεος, ἵνα σεσωσμένοι ψυχῇ καὶ σώματι πάντοτε διαμένοντες, μετὰ παρρησίας δοξάζωμεν τὸ θαυμαστὸν καὶ εὐλογημένον ὄνομά σου. Ὅτι θεὸς ἐλέους οἰκτιρμῶν, καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ.

ᾠδὴ ε. ὁ εἱρμός.

Ὀρθρίσωμεν ὄρθρου βαθέος, καὶ ἀντὶ μύρου τὸν ὕμνον προσοίσωμεν τῷ δεσπότῃ, καὶ Χριστὸν ὀψόμεθα, δικαιοσύνης ἥλιον πᾶσι ζωὴν ἀνατέλλοντα.

Τὴν ἄμετρόν σου εὐσπλαγχνίαν, οἱ ταῖς τοῦ ᾅδου σειραῖς συνεχόμενοι, δεδορκότες πρὸς τὸ φῶς ἠπείγοντο, Χριστὲ ἀγαλλομένῳ ποδὶ, πάσχα κροτοῦντες αἰώνιον. Προσέλθωμεν λαμπαδηφόροι, τῷ προϊόντι Χριστῷ ἐκ τοῦ μνήματος ὡς νυμφίῳ, καὶ συνεορτάσωμεν, ταῖς φιλεόρτοις τάξεσι, πάσχα θεοῦ τὸ σωτήριον.

ὁ διάκονος. Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ.

Ὁ ἱερεύς. Τὴν εὐχήν.

Ἀγαθῶν θησαυρὲ, πηγὴ ἀενάου, πάτερ ἅγιε, θαυματουργὲ, παντοδύναμε, παντοκράτορ, πάντες σοὶ προσκυνοῦμεν καὶ σοῦ δεόμεθα, τὰ σὰ ἐλέη καὶ τοὺς σοὺς οἰκτιρμοὺς ἐπικαλούμενοι εἰς βοήθειαν, καὶ ἀντίληψιν τῆς ἡμετέρας ταπεινώσεως. μνήσθητι οὖν κύριε τῶν σῶν οἰκετῶν, καὶ πρόσδεξαι πάντων ἡμῶν τὰς ἑωθινὰς δεήσεις, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, καὶ μηδένα ἡμῶν ἀδόκιμον ποιήσῃς, ἀλλὰ πάντας περιποίησαι διὰ τῶν οἰκτιρμῶν σου. μνήσθητι κύριε τῶν ἀγρυπνούντων καὶ ψαλλόντων εἰς δοξολογίαν σὴν, καὶ τοῦ μονογενοῦς σου υἱοῦ καὶ θεοῦ ἡμῶν, καὶ τοῦ ἁγίου σου πνεύματος, γενοῦ αὐτῶν βοηθὸς καὶ ἀντιλήπτωρ, καὶ πρόσδεξαι αὐτῶν τὰς ἱκεσίας εἰς τὸ ὑπερουράνιον καὶ νοερόν σου θυσιαστήριον. Ὅτι σὺ εἶ ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν. τῷ.

ᾠδὴ ϛ. ὁ εἱρμός.

Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καὶ συνέτριψας μοχλοὺς αἰωνίους κατόχους πεπεδημένους Χριστὲ, καὶ τριήμερος, ὡς ἐκ κήτους Ἰωνᾶς ἐξανέστης τοῦ τάφου.

Φυλάξας τὰ σύμαντρα σῶα Χριστὲ, ἐξηγέρθης τοῦ τάφου, ὁ τὰς κλεῖς τῆς παρθένου μὴ λυμηνάμενος ἐν τῷ τόκῳ σου, καὶ ἠνέῳξας ἡμῖν παραδείσου τὰς πύλας. σῶτερ μου, τὸ ζῶν τε καὶ ἄθυτον ἱερεῖον ὡς θεὸς, σεαυτὸν ἑκουσίως προσαγαγὼν τῷ πατρί. συνανέστησας παγγενῆ τὸν Ἀδὰμ, ἀναστὰς ἐκ τοῦ

ἀλεκτρυόνων ᾠδῇ λέγουσιν. ἄλλοι, ὅτι ὀσεισμὸς γέγονε, καὶ διαφόρως ἕτεροι. τούτων δὲ οὕτω γεγενημένων. ἰδού τινες τῶν ἀπὸ τῆς Κουστωδίας ἐλθόντες, ἀπήγγειλαν τοῖς ἀρχιερεῦσι τὰ διαπεπραγμένα. οἱ δὲ ἀργυρίοις τούτους δεξιωσάμενοι, πείθουσιν αὐ εἰπεῖν, ὡς οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς ἐλθόντες ἔκλεψαν αὐτόν. κατὰ δὲ τὴν ἑσπέραν τῆς παρούσης ἡμέρας, τῶν μαθητῶν εἰς ἓν ἀθροισθέντων διὰ τὸν Ἰουδαϊκὸν φόβον καὶ τῶν θυρῶν ἀσφαλῶς κεκλεισμένων, εἴσεισι πρὸς αὐτοὺς ὁ Χριστός. ὅτι ἐν ἀφθάρτῳ τῷ σώματι καὶ τὴν εἰρήνην τὸ σύνηθες τούτοις διαγγελίζεται. οἱ δὲ τοῦτον ἰδόντες ὑπερβαλλόντως ἐχάρησαν, καὶ διὰ τοῦ ἐμφυσήματος, τελεώτερον τὴν τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐνέργειαν δέχονται. Πῶς δὲ τριήμερος, ἡ τοῦ κυρίου ἀνάστασις, γίνωσκε οὕτως, ἡ ἑσπέρα τῆς πέμπτης, καὶ ἡ ἡμέρα τῆς παρασκευῆς. οὕτω γὰρ τὸ νυχθήμερον οἱ ἑβραῖοι μετροῦσιν. ἡμέρα μία. Τῆς παρασκευῆς πάλιν ἡ νὺξ, καὶ τὸ σάββατον ὅλον, ἕτερον νυχθήμερον. Ἰδοὺ ἡμέρα δευτέρα. ἕτερον νυχθήμερον πάλιν, ἡ τοῦ σαββάτου νὺξ, καὶ ἡ τῆς κυριακῆς ἡμέρα, ἀπὸ μέρους γὰρ τῆς ἀρχῆς τὸ ὅλον καταλαμβάνεται, ἄλλο νυχθήμερον. ἰδοὺ καὶ ἡμέρα τρίτη. Η καὶ οὕτω, τρίτῃ ὥρᾳ τῆς παρασκευῆς ἐσταύρωται ὁ Χριστός. εἶτα ἀπὸ ἕκτης ὥρας ἕως ἐννάτης, σκότος ἐγένετο. τοῦτο νύκτα μοι νόησον, ἰδοὺ ἀπὸ τρίτης ἕως ἐννάτης, ἓν νυχθήμερον. εἶτα πάλιν μετὰ τὸ σκότος, ἡμέρα καὶ ἡ νὺξ τῆς παρασκευῆς. ἰδοὺ δύο νυχθήμερα. ἡ ἡμέρα τοῦ σαββάτου καὶ ἡ νὺξ αὐτοῦ πάλιν ἰδοὺ τρία νυχθήμερα. εἶθ' ὡς τὴν τρίτην ἐπαγγειλάμενος εὐεργετῆσαι ἡμᾶς, ὁ σωτήρ, συντομώτερον διεπράξατο τὴν εὐεργεσίαν. καὶ οὕτω χάρις αὐτῷ καὶ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν. ᾠδὴ δ. ὁ εἱρμός.

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς, ὁ θεηγόρος Ἀββακοὺμ. στήτω μεθ' ἡμῶν, καὶ δεικνύτω φαεσφόρον ἄγγελον, διαπρυσίως λέγοντα. σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ. ὅτι ἀνέστη Χριστὸς, ὡς παντοδύναμος.

Ἄρσεν μὲν ὡς διανοῖξαν, τὴν παρθενεύουσαν νηδὺν. πέφηνε Χριστὸς, ὡς βροτὸς δὲ ἀμνὸς προσηγόρευται. ἄμωμος δὲ ὡς ἄγευστος κηλῖδος τὸ ἡμέτερον πάσχα, καὶ ὡς θεὸς ἀληθὴς τέλειος λέλεκται. Ὡς ἐνιαύσιος ἀμνὸς, ὁ εὐλογούμενος ἡμῖν, στέφανος Χριστὸς ἑκουσίως ὑπὲρ πάντων τέθυται. πάσχα τὸ καθάρσιον, καὶ αὖθις ἐκ τοῦ τάφου ὡραῖος δικαιοσύνης ἡμῖν ἔλαμψεν ἥλιος. Ὁ θεοπάτωρ μὲν Δαβὶδ, πρὸ τῆς σκιώδους κιβωτοῦ, ἥλατο σκιρτῶν, ὁ λαὸς δὲ τοῦ θεοῦ ὁ ἅγιος, τὴν τῶν συμβόλων ἔκβασιν, ὁρῶντες εὐφρανθῶμεν ἐνθέως. ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὡς παντοδύναμος. ὁ Διάκονος. Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ. Ὁ ἱερεύς. Τὴν εὐχήν.

Δέσποτα ὁ θεὸς ὁ ἅγιος, καὶ ἀκατάληπτος, ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι. ὁ ἀναπαύσας ἡμᾶς ἐν τῷ τῆς νυκτὸς ὕπνῳ, καὶ διαναστήσας πρὸς δοξολογίαν καὶ ἱκεσίαν τῆς σῆς ἀγαθότητος. δυσωπούμενος

του. μετὰ τὸ ἐνεργῆσαι τὸν Χριστὸν τὸ εἰς τὸν παράλυτον θαῦμα ὑπερφυὲς οἱ Ἰουδαῖοι δῆθεν ὑπὲρ τοῦ σαββάτου σκανδαλιζόμενοι, καὶ γὰρ ἐν σαββάτῳ πέπρακται, ἐζήτουν αὐτὸν ἀποκτεῖναι. φεύγει τοίνυν εἰς γαλιλαίαν, καὶ τοῖς ἐκεῖσε ὄρεσι διατρίβων, τὸ τῶν πέντε ἄρτων καὶ δύο ἰχθύων τεράστιον ἐνεργεῖ, πεντακισχιλίους ἐκθρέψας χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων. μετέπειτα δὲ τῆς σκηνοπηγίας ἐνστάσης. μεγάλη δὲ καὶ αὕτη ἑορτὴ παρὰ Ἰουδαίοις. εἰς Ἱεροσόλυμα ἀναβαίνει, καὶ περιεπάτει κρύφα, περὶ δὲ τὸ μέσον αὐτῆς εἰς τὸ ἱερὸν ἀνιὼν ἐδίδασκε, καὶ πάντες τῇ αὐτοῦ διδαχῇ ἐξεπλήττοντο. φθονοῦντες δὲ αὐτῷ ἔλεγον. πῶς οὗτος οἶδε γράμματα μὴ μεμαθηκώς; νέος γὰρ ὢν Ἀδὰμ οἶδε. καθὰ καὶ ὁ πρῶτος ἐκεῖνος πάσης τῆς σοφίας ἀνάμεστος, καὶ ὡς θεὸς πάλιν ἐγόγγυζον οὖν ἅπαντες καὶ πρὸς φθόνον ὁρμῶντες ἦσαν αὐτοῦ. ὁ δὲ Χριστὸς ἐλέγχων αὐτοὺς χρώμενος, ὡς ὑπὲρ τοῦ σαββάτου δῆθεν μαχομένους ἔλεγε. τί με ζητεῖτε ἀποκτεῖναι; ὁ δὲ πάλιν πρὸς τὰ πρότερα ἀποκλίνεται, εἰ ὑπὲρ τοῦ νόμου μάχεσθε λέγων. τί πρός με θυμοῦσθε; ὅτι ὅλον ἄνθρωπον ἐποίησα ὑγιῆ ἐν σαββάτῳ, τοῦ Μωσέως καὶ ταῦτα νομοθετοῦντος, καταλύειν αὐτό. ἡνίκα χάριν τῆς περιτομῆς διαλέγεται. πολλὰ οὖν αὐτοῖς περὶ τούτου διαλεχθεὶς, καὶ ἀποδείξας ἑαυτὸν δοτῆρα τοῦ νόμου, καὶ τῷ πατρὶ ἴσον. καὶ μάλιστα τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἑορτῆς λιθάζεται παρ' αὐτῶν. ἀλλὰ λίθος αὐτοῦ τὸ παράπαν οὐχ ἥψατο. ὅτε καὶ παράγων ἐκεῖθεν, τὸν ἐκ γενετῆς ἀνέωξε τυφλὸν καὶ ὄμματοι αὐτόν. ἰστέον δὲ, ὡς τρεῖς ἦσαν παρὰ Ἰουδαίοις μέγισται ἑορταί. Πρώτη ἡ τοῦ πάσχα. ἥτις δὴ ἐτελεῖτο ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ, ἀνάμνησιν ἔχουσα τῆς ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ διαβάσεως. Δευτέρα δὲ ἡ πεντηκοστὴ, τὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ διατριβὴν, μετὰ καὶ τῆς ἐρυθρᾶς διάβασιν ὑπομιμνήσκουσα. πεντήκοντα γὰρ ἡμέρας δίηγον ἐν ἐρήμῳ. ἕως οὗ τὸν νόμον τοῦ Μωσέως λάβωσιν. ἔτι δὲ καὶ διὰ τὴν τοῦ ἑπτὰ ἀριθμοῦ τιμὴν, σεβασμίου παρ' αὐτοῖς ὄντος. Τρίτη δὲ αὐτοῖς ἑορτὴ, ἡ τῶν σαλπίγγων, καὶ τῆς σκηνοπηγίας, μνείαν ποιουμένη τῆς σκηνῆς. ἣν ἐν τῇ νεφέλῃ τοῦ ὄρους ἰδὼν, Μωϋσῆς διὰ τοῦ ἀρχιτεκτέκτονος Βεσελεὴλ. πήξας ἔστησεν. ἥτις καὶ ἐν ἑπτὰ ἐτελεῖτο ἡμέραις. τῆς συγκομιδῆς τῶν καρπῶν μνείαν ἔχουσα, καὶ τῆς καταπαύσεως τῆς ἐρημικῆς. ὅτε δὴ τελουμένης ταύτης τῆς ἑορτῆς, στὰς ὁ Ἰησοῦς μεγάλῃ φωνῇ ἔκραξεν, εἴτις διψᾷ ἐρχέσθω πρός με καὶ πινέτω. ἐπεὶ οὖν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ ταύτῃ, ὁ Χριστὸς μεσίαν, ἑαυτὸν ἀπέδειξεν. μεσίτης καὶ διαλλακτὴς ἡμῶν γινόμενος, καὶ τοῦ αἰωνίου αὐτοῦ πατρὸς διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν τὴν παροῦσαν ἑορτὴν ἑορτάζοντες, μεσοπεντηκοστὴν ὀνομάζοντες, τὸν μεσίαν τε ἀνυμνοῦμεν Χριστὸν, καὶ τὸ τίμιον τῶν παρ' ἑκάτερα δύο μεγάλων ἑορτῶν παριστάνοντες. τούτου δὲ οἶμαι χάριν, καὶ ἡ τῆς Σαμαρείτιδος μετ' αὐ-

Δόξα καὶ νῦν. ἦχος πλάγιος δ΄.

Καθαρθῶμεν ἐννοιῶν τοὺς κευθμῶνας, καὶ ψυχικὰς λαμπηδόνας διαυγάσωμεν, καὶ τὴν ζωὴν κατίδωμεν Χριστὸν, ἐν ἱερῷ ἀφικόμενον, ὑπερβολῇ ἀγαθότητος, ἵνα τὸν ἐχθρὸν θριαμβεύσῃ, καὶ σώσῃ τὸ γένος ἡμῶν, διὰ πάθους σταυροῦ καὶ τῆς ἀναστάσεως. πρὸς ὃν βοήσωμεν ἀκατάληπτε κύριε δόξα σοι.

Εἰς [illegible] τῆς ἡμέρας [illegible], αἱ αἰτήσεις. εἰς τὸν στίχον στιχηρά. ἦχος β΄.

Ὅτε μέσον τῆς ἑορτῆς ἐπέστη, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τὸ ἱερὸν, καὶ ἐδίδασκε λέγων, τοῖς ἀπειθέσιν Ἰουδαίοις. ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρός με καὶ πινέτω, ὕδωρ ζωηρὸν αἰώνιον, καὶ οὐ μὴ διψήσει εἰς τὸν αἰῶνα. ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, ποταμοὶ ῥεύσουσιν ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ, καὶ ἕξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς.

Στίχος α΄. Ἕως πότε κρίνατε ἀδικίαν, καὶ πρόσωπα ἁμαρτωλῶν λαμβάνετε.

Ὅτε παρεγένου ἐν ἱερῷ Χριστὲ ὁ θεὸς μεσούσης τῆς ἑορτῆς. τότε τοῖς λαοῖς ἐδίδασκες βοῶν. ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ κἂν ἀποθάνῃ ζήσεται. οἱ δὲ Ἰουδαῖοι διεπρίοντο, μετὰ τῶν φαρισαίων, καὶ γραμματέων, καὶ σαδδουκαίων, λέγοντες. τίς ἐστιν οὗτος, ὃς λαλεῖ βλασφημίας. μὴ λογιζόμενοι, ὅτι σὺ ὑπάρχεις, ὁ πρὸ πάντων αἰώνων σὺν πατρὶ καὶ πνεύματι δοξαζόμενος θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχος β΄. Ὁ θεὸς ἔστη ἐν συναγωγῇ θεῶν, ἐν μέσῳ δὲ θεοὺς διακρινεῖ.

Ἦχος πλάγιος β΄. Τῆς ἑορτῆς μεσούσης, τῆς σῆς Χριστὲ ἀναστάσεως, καὶ θείας παρουσίας τοῦ ἁγίου σου πνεύματος, συνελθόντες τῶν θαυμάτων σου ἀνυμνοῦμεν τὰ μυστήρια. ἐν ᾗ κατέπεμψον ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα καὶ νῦν. ἦχος δ΄. Ἀνατολικόν.

Φωτισθέντες ἀδελφοὶ τῇ ἀναστάσει τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ. καὶ φθάσαντες τὸ μέσον τῆς ἑορτῆς τῆς δεσποτικῆς, γνησίως φυλάξωμεν τὰς ἐντολὰς τοῦ θεοῦ. ἵνα ἄξιοι γενώμεθα, καὶ τὴν ἀνάληψιν ἑορτάσαι, καὶ τῆς παρουσίας τυχεῖν τοῦ ἁγίου πνεύματος. Τὸ ἀποτ. πλαγ. δ΄.

Μεσούσης τῆς ἑορτῆς διψῶσάν μου τὴν ψυχὴν, εὐσεβείας πότισον νάματα, ὅτι πᾶσι σῶτερ ἐβόησας. ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρός με καὶ πινέτω. ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς Χριστὲ ὁ θεὸς δόξα σοι.

Εἰς τὸ ἀπόδειπνον κανὼν τοῦ μηναίου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. εἰς τὸ θεὸς κύριος τὸ ἀποτ. γ΄. στιχολογοῦμεν κάθισμα εἶτα κάθισμα. ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὁ πάντων ἐπιστάμενος τῶν καρδιῶν λογισμοὺς, ἐν μέσῳ ἀνέκραγε τοῦ ἱεροῦ ἑστηκὼς, τοῖς ψεύσταις λέγων ἀλήθειαν. τί ζητεῖτε πατάξαι ἐμὲ τὸν ζωοδότην; ἑορτῆς μεσαζούσης, ἐκ βοῶν παῤῥησίᾳ μὴ τὴν κατ᾽ ὄψιν κρίσιν κρίνητε παραινούμενος.

Δόξα καὶ νῦν τὸ αὐτό. ἡ Ἀνάγνωσις.

Τῇ τετάρτῃ τοῦ παραλυτικοῦ τῆς μεσοπεντηκοστῆς ἑορτάζομεν ἑορτὴν, διὰ τὴν τιμὴν τῶν μεγάλων δύο ἑορτῶν. τοῦ πάσχα λέγω καὶ τῆς πεντηκοστῆς, ὡς ἑκατέρας ἑνοῦσαν τε καὶ συνδέουσαν. γέγονε δὲ αὕτη οὕτω.

Digitized by Google

θεοτόκε, δι᾽ ἡμᾶς θάνατον σαρκὶ καταδεξάμενον, ἀναστάντα βλέψασα ἐκ τοῦ τάφου. περιχαρῶς ἐδέξαζες, καὶ ἐμεγάλυνες.

ᾠδὴ η΄. ὁ εἱρμός. Βαβυλωνία κάμινος.

ΤΟν σταυρωθέντα κύριον, πάλαι θεασάμενος ἥλιος ἀπέκρυψε τὸ φῶς, καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν, τὰ ὄρη ἐκλονήθη, καὶ ἡ γῆ ἐτρόμαξε, καὶ οἱ πάλαι δεσμῶται θάνατον ἀπελύοντο. Ὁ κύριος ἐγείρεται πάντες ἀλαλάξωμεν, χεῖρας τε κροτήσωμεν πιστῶς, χοροῖς συστησώμεθα, τὴν τούτου ἀνάστασιν ἀνακηρύττοντες καὶ βοῶντες. τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θ. Συνέλαβες παναμώμε τὸν πάντα συνέχοντα, τοῦτον καὶ ἐκύησας σαρκὶ, σκυλεύσαντα τὸν θάνατον, θανάτῳ τριημέρῳ, ὃν ἐκδυσώπησον, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη νεκρῶσαι καὶ σῶσαι με.

ᾠδὴ θ΄. ὁ εἱρμός. Τὴν ἐν βάτῳ καὶ πυρὶ πρᾶγμα.

ΤΡιημέρῳ σου ταφῇ, ἐσκυλεύθη ὁ ἐχθρὸς ἐκ τῶν τοῦ ᾅδου δεσμῶν ἀπελύθησαν νεκροί. νενέκρωται ὁ θάνατος, ἐκενώθη τὰ βασίλεια τοῦ ᾅδου. διό σε ζωοδότα ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν. Ἡ αἰώνιος ζωή, πῶς ἐγεύσω δι᾽ ἡμᾶς, θανάτου θέλων Χριστέ. πῶς κατῆλθες ἐν νεκροῖς ἡ πάντων ἐξανάστασις, καὶ ἐκένωσας τοῦ ᾅδου τὰ βασίλεια. διό σε ἀχαρίστως ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν. Ῥῦσαι πόλιν καὶ λαὸν, καταφεύγοντα εἰς σὲ θεογεννῆτορ ἁγνὴ ἡ κυήσασα Χριστόν. ἐκ πάσης ἐναντίας ὀργῆς, καὶ ἁλώσεως ἐθνῶν, ἐπιδρομῆς τε, ὅπως σε καταχρέως ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

Τῇ δ΄. τῆς μεσοπεντηκοστῆς. Τῇ γ΄. ἑσπέρας εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ ἦχος πλάγιος δ΄. γίνονται ϛ΄. τὸ α΄. τετραδεῖται.

ΜΕσούσης τῆς ἑορτῆς, διδάσκοντός σου σωτὴρ, ἔλεγον οἱ Ἰουδαῖοι, πῶς οὗτος οἶδε γράμματα, μὴ μεμαθηκώς. ἀγνοοῦντες ὅτι σὺ εἶ σοφία ἡ κατασκευάσασα τὸν κόσμον δόξα σοι.

Τὸ β΄. τριαδεῖται Ἰωάννου μοναχοῦ.

Μεσούσης τῆς ἑορτῆς περὶ τοῦ πάθους, καὶ τῆς ἐνδόξου ἀναστάσεώς σου κύριε, ἧς διδάσκων ἀγαθὲ ἐν τῷ ἱερῷ τοῖς ἀπειθοῦντας Ἰουδαίους, καὶ Φαρισαίοις καὶ γραμματεῦσι, καὶ βοῶν πρὸς αὐτούς. ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρός με καὶ πινέτω. ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, ὕδατος ζωῆς πνεύματος θείου, ποταμοὶ ῥεύσουσιν ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ. ὢ τῆς ἀῤῥήτου σοφίας τῆς σῆς αἰνέσεως, ὁ τὰ πάντα πληρῶν θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Τὸ γ΄. διαδεῖται.

ΜΕσούσης τῆς ἑορτῆς τοῦ πάσχα, ἐν τῷ ναῷ ἀνῆλθες τοῦ ἱεροῦ ὁ σωτὴρ ἡμῶν, καὶ στὰς ἐν μέσῳ τοῦ ὄχλου ἐδίδασκες αὐτοὺς παῤῥησίᾳ, καὶ ἔλεγες ἐγώ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου, ὁ ἐμοὶ ἀκολουθῶν οὐ μὴ περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ. ἀλλ᾽ ἕξῃ τὸ φῶς τῆς ἀθανάτου ζωῆς.

Τ Δόξα

χαλῶν θεονύμφαστε.

Τὸ ἅγιος κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν. τὸ ἐξαποστειλ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἐπέστη ὁ φιλάνθρωπος, καὶ πανοικτίρμων κύριος, προβατικῇ κολυμβήθρᾳ, τοῦ θεραπεῦσαι τὰς νόσους. εὗρε δὲ κατακείμενον, ἄνθρωπον πλείστοις ἔτεσι, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐβόησεν, ἆρον τὸν κράββατον ἴθι, πρὸς τὰς ὁδοὺς τὰς ἀληθείας.

Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου. ἦχος γ΄. ζήτει φ. σβ΄. Δεῦτε. πάντα τὰ ἔθνη. εἶτα δόξα καὶ νῦν. ἦχος πλαγίου δ΄.

Κύριε τὸν παράλυτον οὐχ ἡ κολυμβήθρα ἐθεράπευσεν, ἀλλ' ὁ σὸς λόγος ἀνεκαίνισε, καὶ οὐδ' ἡ πολυχρόνιος αὐτῷ ἐνεπόδισε νόσος. ὅτι τῆς φωνῆς ὀξυτέρα ἡ ἐνέργεια ἐδείχθη, καὶ τὸ δυσβάστακτον βάρος ἀπέρριψε, καὶ τὸ φορτίον τῆς κλίνης ἐβάστασεν εἰς μαρτύριον τοῦ πλήθους τῶν οἰκτιρμῶν σου δόξα σοι.

Δοξολογία μεγάλη. καὶ ἀπολ.

Τῇ κυριακῇ καὶ τῇ β΄. ἑσπέρας εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ ἦχος πλαγίου δ΄. Ὢ τοῦ παραδόξου.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος, ὁ ποιητὴς τοῦ παντὸς σαρκοφόρος γενόμενος, τὴν ἡμῶν ἐπτωχευσε φύσιν θέλων, ὡς εὔσπλαγχνος. καὶ τοῖς ἀνθρώποις, συνδιαιτώμενος, θαυμάτων πλήθη ἑβραίοις δέδοιχεν, ὅθεν ἰάσατο, τὸν ποτὲ παράλυτον· εἰπὼν αὐτῷ. ἆρον σου τὸν κράββατον, ἐν βηθεσδᾷ ἔφησας. Σῶτερ θεέ μου καὶ κύριε τοὺς πεπτωκότας βροτοὺς, ἀναστῆσαι βουλόμενος, ἐπὶ γῆς ὡς ἄνθρωπος, περιήρχου ἰώμενος, πάντων τὰς νόσους, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλὴν, διὸ φοιτήσας προβατικῇ ἐν στοᾷ. σῶον ἀνέστησας τὸν ποτὲ παράλυτον, λόγῳ τῷ σῷ, ὀκτὼ καὶ τριάκοντα ἔτεσι κείμενον. φθόνῳ ἑβραῖοι τηκόμενοι, δι' ἐργασίας τῆς σῆς, ταράσσονται κύριε, ἀφορμὴν ποιούμενοι καὶ μανίας ὑπόθεσιν τὸ φαινόμενον. διὸ μωμοῦντες, αὐτοὶ τὸν νόμον ἀεὶ ἐπεζήτουν, κτεῖναι τὴν ὄντως ζωὴν, διὰ τὸ σάββατον, ὅτι ὅλον ἄνθρωπον, ἔδειξας σὺ, ὑγιῆ παράλυτον ὄντα τὸ πρότερον.

Καὶ τὸ μηναῖον γ΄. δόξα καὶ νῦν θ΄. εἰς τὸν στίχον. τῆς ὀκτωήχου καθὼς προσετάχθη τῇ β΄. τοῦ Θωμᾶ.

Εἰς τὸ ἀπόδειπνον τριῴδιον τῆς ὅλης ἑβδόμαδος. ἦχος γ΄. ᾠδὴ α΄. ὁ εἱρμός. Τεμνομένην θάλασσαν.

Νεκρωθέντα πάλαι σε, καὶ τεθέντα ἐν τῷ καινῷ μνημείῳ, ἰδὼν ὁ ᾅδης ὅλος νεκρὸς ἔμεινε σωτὴρ ἀνενέργητος. οἱ νεκροὶ δὲ πάντες τῇ σῇ ἐγέρσει τῇ ζωηφόρῳ χαίροντες, δεσμῶν ἐλύθησαν. Ἐν νεκροῖς τὸν ζῶντα τί ἐκζητεῖτε; ταῖς μυροφόροις, ἔφησε πρὸς τὸ μνῆμα, φαιδρὸς ἄγγελος ποτὲ, ἐπιφαινόμενος· ἀπελθοῦσαι τάχος τοῖς ἀποστόλοις καταμηνῦσαι σπεύσατε, τὴν τούτου ἔγερσιν. Σαρκωθέντα κύριον ἀπορρήτως ἐκ τῶν ἁγνῶν αἱμάτων σου

Κατακείμενον χρόνοις ἐπὶ πλείστοις τ̀ παράλυτον λόγῳ ὑγιείας, ἐβόας ἆρον τὸν κράββατον σου, καὶ πορεύου ὑμνῶν τὰ μεγαλεῖα τοῦ θεοῦ. Μιχαὴλ ἀρχιστράτηγε κυρίου, τοὺς πιστοὺς ἐν θείῳ σου τεμένει συναθροιζομένους θεοῦ εἰς αἶνον ἀεὶ, σκέπε ἐκ παντοίων κακῶν, τῇ κραταιᾷ πρεσβεία σου. Ὦ ἀγγελικὴ τοὺς πίστει σε ὑμνολογοῦντας, ὡς θεὸν τ̀ ἁπάντων καὶ δεσπότην, ἀπὸ παντοίων κινδύνων σῶζε, καὶ τῶν ἀγαθῶν μετόχους ποίησον. θ΄. Παρθενικῶς τεκοῦσα τὸν λόγον, τὸν πρὸ πάντων αἰώνων γεννηθέντα, ἐκ τοῦ ἀνάρχου πατρὸς ἀφράστως, διὰ τοῦτο ἁγνὴ σὲ μακαρίζομεν.

ᾠδὴ η΄. ὁ εἱρμός.

Τὸν ὑπ' ἀγγέλων ἀσιγήτως ἐν ὑψίστοις δοξαζόμενον θεὸν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, γῆ, καὶ ὄρη καὶ βουνοὶ, καὶ βυθὸς, καὶ πᾶν γένος ἀνθρώπων ὕμνοις αὐτ̀ ὡς κτίστην καὶ λυτρωτὴν εὐλογεῖτε.

Ἔτεσι πλείστοις κατακείμενος, ὁ παράλυτος ἐκραύγαζεν, ἐλέησόν με λυτρωτὰ, ἀπορείᾳ συνεχόμενον. ὁ δὲ προστάττει τούτῳ ἆραι αὐτίκα δὴ τ̀ κράββατον καὶ ὀρθῶς βηματίζειν. Ὡς τῶν ἀΰλων προηγούμενος ἀρχιστράτηγε δυνάμεων, σὺν ταύταις αἴτησαι ἡμῖν τῶν πταισμάτων ἀπολύτρωσιν, διόρθωσίν τε βίου, καὶ τῶν ἐκεῖ ἀπόλαυσιν ἀγαθῶν αἰωνίων. Ἄκτιστον, ἄτμητον οὐσίαν, τρισυπόστατον θεότητα, πατέρα ἄναρχον θεὸν, καὶ υἱὸν καὶ πνεῦμα ἅγιον ὑμνήσωμεν συμφώνως, τ̀ στεραφὶμ κραυγάζοντες τὴν φρικτὴν μελῳδίαν. θ΄. Τύπον σε πάλαι ἐθεάσατο Ἡσαΐας ἀειπαρθένε, ἐν ᾧ δακτύλῳ τοῦ πατρὸς, λόγος ἄχρονος ἐγέγραπτο. ἐκ πάσης ἀλογίας σώζων ἡμᾶς, τοὺς λόγοις σε ἱεροῖς ἀνυμνοῦντας.

ᾠδὴ θ΄. ὁ εἱρμός.

Ἐν σιναίῳ τῷ ὄρει κατεῖδέ σε, ἐν τῇ βάτῳ Μωϋσῆς, τὴν ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς θεότητος δεξαμένην ἐν γαστρί. Δανιὴλ δέ σε εἶδεν ὄρος ἀλατόμητον, ῥάβδον βλαστήσασαν. Ἡσαΐας κέκραγε, τὴν ἐκ ῥίζης Δαβίδ.

Ἠκολούθει ἡ ῥῶσις τοῦ σώματος τῇ προστάξει σου Χριστὲ, καὶ αἴρεται ὁ πρώην παράλυτος, διερχόμενος σπουδῇ, καὶ τ̀ κράββατον φέρων, ἐφ' ὃν κατεκλίνετο ἔτεσι πλείοσιν, ἀνυμνολογῶν τὴν πολλὴν δυναστείαν σου. Φωτισμὸν, ἡμῖν αἴτησαι μέγιστε, ἀρχιστράτηγε, ἀεὶ τῷ μεγάλῳ φωτὶ παριστάμενος, καὶ εἰρήνην τὴν ζωὴν ἡμῶν ἐπηρείαις, παντοτε τοῦ ὄφεως. καὶ ἀτάραχον βίου δυναμένην ἀεὶ ἀξίωσαι. Φῶς καὶ φῶτα ζωὴν τε δοξάζωσι, καὶ ζωὰς πανευσεβῶς, πάτερ, λόγε, καὶ πνεῦμα τὸ ἅγιον, τρισυπόστατε μονὰς, ἀδιαίρετον κράτος, θεότης ἀσύγχυτε. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος βοῶν. σὺν ταῖς ἄνω δυνάμεσι. θ΄. Φωτοφόρε προῆλθε νηδύος σου μέγας ἥλιος Χριστὸς, καὶ τ̀ κόσμον ἐφώτισεν ἄχραντε, ἐπιλάμψεσι φαιδραῖς, καὶ τὸ σκότος ἐξῆρε τὸ τῆς παραβάσεως. ὅθεν ὑμνοῦμέν σε, πάντων ὡς αἰτίαν καλῶν.

ὅμιν χερουβικῶν, ὡς ἐπέστατε, ὡς ὅλον ὁ τὸ πᾶν συνιστῶσας.

ᾠδὴ ε΄. ὁ εἱρμός.

ΤΟ φῶς σου τὸ ἀνέσπερον Χριστὲ, καταύγασον τὴν ταπεινήν μου ψυχὴν, καὶ ὁδήγησον εἰς τὸν φόβον σου, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου.

ΠΑραλυτον ὡς ἤγειρας Χριστὲ, τὴν παρειμένην μου ψυχὴν ὑγείωσον παραδόσεσι, καὶ βαδίζειν με ταῖς σαῖς ὀρθαῖς δίδωσον τρίβοις. Ἀρχαγγέλων ἀρχηγέτα Μιχαὴλ, τὸν ἀθροιζόμενον ἐν τῷ τεμένει σου λαὸν, σήμερον, καὶ κηρύττοντα τὰ τοῦ θεοῦ, σῶζε μεγαλεῖα. Ἰσότιμος τρισάριθμος μονὰς, διαιρουμένη μὲν πιστῶς ταῖς ὑποστάσεσιν. ἑνουμένη δὲ φύσει πέφυκε. πατὴρ υἱὸς καὶ τὸ θεῖον πνεῦμα. θ΄. Τὴν ἄσπορον λοχείαν σου ἁγνὴ τὴν ἀκατάληπτον ὑμνοῦμεν γέννησιν, μεγαλύνοντες ὡς μητέρα σε τοῦ ποιητοῦ πάντων καὶ δεσπότου.

ᾠδὴ ϛ΄. ὁ εἱρμός.

ΒΥθὸς μοι τῶν παθῶν ἐπανέστη, καὶ ζάλη ἐναντίων ἀνέμων, ἀλλὰ προφθάσας με σὺ, σῶσον σωτὴρ, καὶ ῥῦσαι φθορᾶς, ὡς ἔσωσας τὸν θηρὸς τὸν προφήτην.

ΟΠάλαι ἐπὶ κλίνης βδελύσσης ἐν χρόνοις κατακείμενος πλείστοις τῇ σῇ προστάξει Χριστὲ ἀπονητὶ ἀναστάς, ὑμνεῖ τὴν δυναστείαν τὴν σὴν ζωοδότα. Ἀγγέλων Μιχαὴλ ἀρχηγέτα, τῷ θρόνῳ παρεστὼς τοῦ δεσπότου, πάρεσο μέσον ἡμῶν, καθοδηγῶν πρὸς τρίβους ζωῆς, τοὺς σὲ προσκυνοῦντας ἐκτενῶς, ἀσπαζομένους.

Τριαδικόν.

Τριάδα τοῖς προσώποις σέβω, μονάδα τῇ οὐσίᾳ κηρύττω, ἄναρχε πάτερ, υἱὲ, πνεῦμα δ᾽ εἰς, διὰ τοῦ παντὸς μετὰ τῶν ἀσωματικῶν στρατευμάτων. θ΄. Ὡς πάντα θείῳ νεύματι φέρον, κρατοῦσα θεοτόκε παρθένε ἐν ταῖς ἀγκάλαις ταῖς σαῖς, πάντας ἡμᾶς ἁρπάζων χειρὸς δουλείας τοῦ πονηροῦ ὡς οἰκτίρμων.

Κοντάκιον. ἦχος γ΄. Η παρθένος σήμερον.

ΤΗν ψυχήν μου κύριε ἐν ἁμαρτίαις παντοίαις, καὶ ἀτόποις πράξεσι δεινῶς παραλελυμένην, ἔγειρον τῇ θεϊκῇ σου ἐπιστασίᾳ, ὥσπερ καὶ τὸν παράλυτον ἤγειρας πάλαι, ἵνα κράζω σεσωσμένος. οἰκτίρμον δόξα Χριστὲ τῷ κράτει σου.

ὁ οἶκος. Ο χειρί σου δρακὶ περικρατῶν τὰ πέρατα, Ἰησοῦ ὁ θεὸς, ὁ τῷ πατρὶ συνάναρχος, καὶ πνεύματι ἁγίῳ συνδιαιωνίζων ἀπάντων, σαρκὶ ἐφάνης νόσους ἰώμενος, καὶ πάθη ἀπελαύνων, τυφλοὺς ἐφώτισας. καὶ τὸν παράλυτον λόγῳ θεϊκῷ σου ἐξανέστησας, περιπατεῖν ἀθρόως προστάξας, καὶ τὴν βαστάζουσαν αὐτὸν κλίνην ἐπὶ τῶν ὤμων αἴρειν. ὅθεν σὺν αὐτῷ πάντες σοι ὑμνοῦμεν καὶ ἐκβοῶμεν. Οἰκτίρμον δόξα Χριστὲ τῷ κράτει σου.

ᾠδὴ ζ΄. ὁ εἱρμός.

ΟΤὴν φλόγα δροσίσας τῆς καμίνου, καὶ τοὺς παῖδας ἀφλέκτους διασώσας. εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας κύριε ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Κατα-

ἄρας χρονίως ἀσθενοῦντι, τὴν ψυχήν μου νοσοῦσαν ἴασαι δεινῶς. Ἀρχηγὲ ἀγγέλων, ἀρχιστράτηγε τῶν ἄνω λειτουργῶν, τοὺς συναθροιζομένους ἐν τῷ σεπτῷ ναῷ σου, καὶ τὸν θεὸν ἀνυμνοῦντας σκέπε, φρούρει, ἀπὸ παντοίων πειρασμῶν. Ἐν τρισὶ προσώποις, μιᾷ φύσει δὲ, ἄναρχον θεὸν, ὑμνήσωμεν ἀπαύστως, μετὰ τῶν ἀσωμάτων, πατέρα, λόγον, πνεῦμα, βασιλείαν ἔχουσαν κράτος ἀμερές. θ'. Τὴν τιμῶσαν ταύτην, ἁγνὴ πόλιν σου, τὰ πάντοτε σῶσον, περίσωζε κινδύνων, ἁλώσεως βαρβάρων, πολέμου ἐμφυλίου, καὶ μαχαίρας, καὶ πάσης ἄλλης ἀπειλῆς.

ᾠδὴ γ'. ὁ εἱρμός.

Στεῖρα ψυχή μου καὶ ἄγονε κτῆσαι καρπὸν εὐκλεῆ, εὐφραινομένη βόησον· ἐστερεώθη ἡ καρδία μου. οὐκ ἔστιν ἅγιος, οὐκ ἔστι δίκαιος πλήν σου κύριε.

Τὴν ἐπὶ χρόνοις πλείονας τριάκοντα ἀσθενοῦσαν δεινῶς ψυχήν μου ἐξανάστησον, ὡς τὸν παράλυτον πρὶν ὑγίωσον, ὡς ἂν βηματίζω σου τὰς τρίβους ἃς ἔδειξας τοῖς ποθοῦσί σε. Μετὰ τῶν ἀντιτάξεων, θεοῦ ἀρχάγγελε, ἱκετηρίαν ποίησον, ὑπὲρ τῶν πίστει ἀνυμνούντων σε, φρουρῶν, σωτηρῶν ἡμᾶς, τοῦ βίου τοῖς πάθεσι περιπίπτοντας. Τριαδικόν. Δόξα πατρὶ βοήσωμεν, υἱῷ, καὶ πνεύματι. εἷς γὰρ ὑπάρχει φύσει θεὸς, ὃν αἱ δυνάμεις πᾶσαι τῶν οὐρανῶν, ἐν φόβῳ δοξάζουσι. τὸ ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος κράζουσαι. θ'. Ἀπόρρητον ἔχεις σύλληψιν, καὶ ὑπὲρ νοῦν τοκετὸν παρθενομῆτορ ἄχραντε, ἔργον φρικῶδες, θαῦμα μέγιστον, ἀγγέλοις τιμώμενον, βροτοῖς δοξαζόμενον, κόρη δέσποινα.

Καθίσματα ἀναστάσιμον. τοῦ γ'. ἤχου. εἶτα δόξα καὶ νῦν τό δε. ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Ῥῆμα παράλυτον μόνον συνέσφιγγε, ὡς τὸν παγκόσμιον λόγος μονώτατος, τοῦ δι' ἡμᾶς ἐπὶ τῆς γῆς, ὀφθέντος δι' εὐσπλαγχνίαν, ὅθεν καὶ τὸν κράββατον ἐπιφέρων διήρχετο, κἂν οἱ γραμματεῖς ὁρᾶν τὸ πραχθὲν οὐκ ὑπέφερον, κακίᾳ παρεχόμενοι, φθόνῳ τὰς ψυχὰς παραλύονται.

ᾠδὴ δ'. ὁ εἱρμός.

Τὸ κατάσκιον ὄρος, ὁ Ἀββακοὺμ προεώρα τὴν ἄχραντόν σου μήτραν ἁγνὴ, διὸ καὶ ἀνέκραζεν, ἀπὸ θαιμὰν ἥξει ὁ θεὸς καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέως.

Ἄγγελος μὲν κυρίου κατὰ καιρὸν καταβαίνων, τὸ ὕδωρ ἐν τῇ προβατικῇ ἐτάρασσε, τελῶν ὑγιῆ ἕνα καὶ μόνον. ὁ δὲ Χριστὸς πλήθη ἄπειρα τῷ θείῳ βαπτισμῷ διασώζει. Ἀρχηγὲ τῶν ἀγγέλων, καὶ ὁδηγὲ πλανωμένων, κύριε ἀρχιστράτηγε τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, μέσον ἡμῶν παραγενοῦ, καὶ τὰς προσευχὰς πάντων προσάγαγε τῷ μόνῳ ποιητῇ καὶ δεσπότῃ. Ἑνουμένη τῇ φύσει, διαιρουμένη προσώποις ὑπάρχει ἡ ἀξία τριάς. πατὴρ ὁ ὑπερούσιος, συναΐδιός τε υἱὸς, καὶ τὸ ἅγιον, καὶ μόνον παντοδύναμον πνεῦμα. θ'. Ἡ ἁγνὴ πῶς θηλάζεις, πῶς δὲ ἐγέννησας βρέφος τοῦ Ἀδὰμ ἀρχαιότερον. πῶς ἐν ἀγκάλαις φέρεις υἱὸν, τὸν ἐπὶ

ὤμων

σίᾳ τὸ πρᾶγμα δέξῃ, τὴν εἰς τὸν οἶκον ἔβαλλε. σαββάτου δὲ ὄντος ἐκωλύετο παρὰ τῶν Ἰουδαίων περιπατεῖν. ὁ δὲ τὸν ὑγιώσαντα προεβάλλετο, ὡς εἰπόντα ἐν σαββάτῳ περιπατεῖν, μὴ εἰδὼς ὁ ποῖος ἐστίν. ὁ γὰρ Ἰησοῦς φησὶν ὄχλου ἐκεῖσε συναθροισθέντος, ἐξέκλινεν ἀποκρυβείς. μετὰ δὲ ταῦτα. εὗρεν αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ λέγει αὐτῷ, ἴδε ὑγιὴς γέγονας μηκέτι ἁμάρτανε, ἵνα μὴ χεῖρόν τί σοι γένηται. τοῦτο δὲ φασί τινες εἰπεῖν τὸν Χριστόν. οὐκ ὀρθῶς λέγοντες, ἐπειδὴ αὐτὸς ἔμελλε διδόναι τῷ Ἰησοῦ ῥάπισμα ὕστερον, ὅτε τῷ ἀρχιερεῖ Καϊάφᾳ παρίστατο. καὶ χείρονα τῆς παραλύσεως πειρασμὸν ἐντεῦθεν κληρώσασθαι τῷ αἰωνίῳ πυρί, οὐχὶ τριάκοντα ἔτη καὶ ὀκτὼ μόνον, ἀλλ' ἐς ἀεὶ βασανίζεσθαι, μᾶλλον γὰρ ἔδειξεν ὁ κύριος ἐξ ἁμαρτιῶν αὐτῷ τὴν τῆς παραλύσεως ἐπισυμβῆναι ἀσθένειαν, οὐ μὴν δὲ πᾶσα ἀσθένεια ἐξ ἁμαρτιῶν, ἀλλὰ καὶ ἐκ φυσικῆς νόσου καὶ ἀδδηφαγίας, καὶ ἀδιαφορίας καὶ ἑτέρων πολλῶν ἐπιγίνεται. γνοὺς μέντοι ὁ παράλυτος, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ ποιήσας αὐτὸν ὑγιῆ, τοῦτο τοῖς Ἰουδαίοις καθίστησι γνώριμον. οἱ δὲ εἰς ἄμυναν ἐρεθέντες, ἐζήτουν ἀποκτεῖναι Χριστόν, ὅτι δῆθεν τὸ σάββατον ἔλυσεν. ὁ δὲ, αὐτοῖς πολλὰ διαλέγεται, συνιστῶν ὡς δίκαιον καὶ ἐν σαββάτῳ εὐεργετεῖν. καὶ ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ τὸ σάββατον εἰπὼν τηρεῖν, ὅς ἴσος ἐστὶ τῷ πατρὶ, καὶ ὥσπερ ἐκεῖνος ἔτι ἐργάζεται, οὕτω καὶ οὗτος. Ἰστέον δὲ, ὡς ἕτερος οὗτος ὁ παράλυτος, τοῦ ἐν τῷ Ματθαίῳ παραλυτικοῦ, ἐκεῖνο μὲν γὰρ ἐν οἰκίᾳ ἐπεράχθη, καὶ ὑπηρετούντων ἐκείνῳ ἀνθρώπων, καὶ ἀφέωνταί σου αἱ ἁμαρτίαι ἀκούσαντι. τοῦτο δὲ ἐν τῇ στοᾷ ἐτελέσθη, καὶ ἄνθρωπον οὐκ εἶχεν, ὡς λέγει τὸ ἱερὸν εὐαγγέλιον, καὶ ὅτι τὸν κράββατον ἦρεν ὡς καὶ ἐκεῖνος. ἑορτάζεται δὲ ἀρτίας διὰ τὸ ἐν τῇ πεντηκοστῇ καὶ τοῦτο πραχθῆναι, ὥσπερ καὶ τὸ τῆς Σαμαρείτιδος, καὶ τὸ τοῦ τυφλοῦ. τὸν μὲν γὰρ Θωμᾶν καὶ τὰς μυροφόρους, εἰς πίστωσιν τῆς ἐκ νεκρῶν Χριστοῦ ἀναστάσεως ἑορτάζομεν. τὰ δὲ λοιπὰ μέχρι τῆς ἀναλήψεως. διότι αὐτὰ ἐν τῷ καιρῷ τῆς παρ' Ἑβραίοις πεντηκοστῆς, διαφόρως ἐνήργησε, καὶ ὅτι τούτων ὁ Ἰωάννης σχεδὸν οὕτως ἐμνημόνευσε. Τῷ ἀπείρῳ ἐλέει σου Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς. ἀμήν.

Οἱ ἀναβαθμοὶ ἀντίφωνον α΄. ἦχος γ΄. προκείμ. τοῦ γ΄. ἤχου τὸ πᾶσα πνοή, Εὐαγγέλιον ἑωθινὸν δ΄. ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, ὁ ν΄. ὁ κανὼν ὁ ἀναστάσιμος τοῦ γ΄. ἤχου ζήτει φ. ρλη΄. τροπ. ς΄. καὶ τοῦ παραλύτου ς΄. ᾠδὴ α΄. ἦχος γ΄. ὁ εἱρμός.

Θαυμαστῶς ἐνδόξως ποιῶν τέρατα, σὺ εἶ θεὸς ὁ ἄβυσσον χώσας, καὶ ἅρματα καλύψας, καὶ λαὸν διασώσας, ᾄδοντά σοι ὡς λυτρωτῇ ἡμῶν θεῷ.

Δυνάμει θείᾳ, ποτὲ παράλυτον λόγῳ σου Χριστὲ, συσφίγξας καὶ περιστάξας, αὐτῷ τὴν κλίνην ἆραι,

Digitized by Google

ἔχω. ἵνα ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ, βάλῃ με εἰς τὴν κολυμβήθραν, ἰατροῖς καταναλώσα τὸν ἅπαντά μου βίον, καὶ ἐλέους τυχεῖν οὐκ ἠξιώθην. ἀλλ' ὁ ἰατρὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων, λέγει πρὸς αὐτόν. ἆρον σου τὸν κράβαττον καὶ περιπάτει, κηρύττων μου τὴν δύναμιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος ἐν τοῖς πέρασι.

Καὶ μετὰ τὸ προκείμ. τὴν ἐκτενῆ, καὶ καὶ τὰς αἰτήσεις. καὶ εἰς τὸν στίχον. τὸ στιχηρὸν τοῦ στίχου καὶ τοῦ ἀλφαβήτου. τοῦ αὐτοῦ γ'. ἤχου. ζήτει φύλ. ρϟϛ'. δόξα καὶ νῦν. ἦχος πλαγ. δ'.

ΕΝ τῇ στοᾷ τοῦ Σαλωμῶντος, ἔκειτο κατέκειτο πλῆθος τῶν ἀσθενούντων. καὶ μεσούσης τῆς ἑορτῆς. εὗρεν ὁ Χριστὸς, ὀκτὼ καὶ τριάκοντα ἔτη παράλυτον κείμενον, δεσποτικῇ φωνῇ λέγει πρὸς αὐτόν. θέλεις ὑγιὴς γενέσθαι; ὁ ἀσθενῶν ἀπεκρίνατο, κύριε ἄνθρωπον οὐκ ἔχω, ἵνα ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ βάλῃ με εἰς τὴν κολυμβήθραν. ὁ δὲ λέγει πρὸς αὐτόν. ἆρον σου τὴν κλίνην. ἴδε ὑγιὴς γέγονας μηκέτι ἁμάρτανε. τῆς θεοτόκου πρεσβείαις κατάπεμψον ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸ τροπ. Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια.

Εἰς τὸ ἀπόδειπνον τὸ αὐτὸ τροπ. καὶ μετὰ τὸ γ'. ὁ κανὼν τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου. Οὕτω γὰρ ποιοῦμεν πάσαις ταῖς κυριακαῖς τοῦ χρόνου.

Εἰς τὸν ὄρθρον τροπ. ἦχος γ'. Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια. ζήτει φ. ρϟϛ'. διό. καὶ τὸ θ'. καὶ μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, ἡ ὑπακοὴ ἀναστάσιμος. Ἐκ τοῦ πεντηκοσταρίου, τῇ ὀγδόῃ. ζήτει φ.

ρϟζ'. ἀνάγνωσις.

ΤΗ αὐτῇ ἡμέρα κυριακῇ τρίτῃ μετὰ τὸ πάσχα τοῦ παραλύτου μνείαν ποιούμεθα, καὶ ὡς εἰκὸς τὸ τοιοῦτο ἑορτάζομεν θαῦμα. τέθειται οὖν ἐνταῦθα καὶ τοῦτο, ὅτι κατὰ τὸν καιρὸν τῆς παρ' ἑβραίοις πεντηκοστῆς, ὁ Χριστὸς διεπράξατο τοῦτο. ἀναβὰς γὰρ εἰς Ἱεροσόλυμα εἰς ἑορτὴν, καὶ ἐν τῇ πενταστόῳ κολυμβήθρᾳ γενόμενος, ἣν Σαλωμὼν ᾠκοδόμησεν, ἥτις δὴ καὶ προβατικὴ ἐπικέκλητο, ὅτι τῶν ἐν τῷ ἱερῷ σφαζομένων εἰς θυσίαν προβάτων, ἐκεῖσε τὰ ἐντόσθια ἔπλυνον. ἢ καὶ δὴ διὰ τὸ, τὰ πρώτως ἐκεῖσε βαίνοντα, ἡνίκα ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου εἰσάπαξ τοῦ ἔτους τὸ ὕδωρ ἐταράττετο, ὑγιῆ ἀναδείκνυσθαι. διείσκει οὖν ἐκεῖ ἄνθρωπον, τριάκοντα καὶ ὀκτὼ ἔτη ἔχοντα, καὶ ἀπορίᾳ τοῦ εἰσβάλλοντος αὐτὸν ἐν τῷ ὕδατι καταπεκείμενον, ἐξ οὗ δὴ μανθάνομεν, πόσον ἡ καρτερία καὶ ἡ ὑπομονὴ ἀγαθόν. καὶ ὅτι ἐπεὶ, τὸ βάπτισμα δοθῆναι ἔμελλε ῥυπτικὸν ἁμαρτίας ἁπάσης, ᾠκοδόμησεν ὁ θεὸς ἐν τῇ παλαιᾷ δι' ὕδατος ἐνεργεῖσθαι τεράστια, ἵνα ὅταν ἐκεῖνο γένηται εὐκόλως παραδεχθείη. ἐπὶ τοῦτον δὴ τὸν παράλυτον Ἴαρον οὑτωσί πως ὀνομαζόμενον, ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐρωτᾷ αὐτὸν, ὁ δὲ καὶ τὴν ἀπορίαν τοῦ ἐνεργήσαντος προβάλλεται καὶ ὁ Χριστὸς, τὸ ἐπὶ τοσοῦτον ἐνταλαιπωρῆσαι τοῦτον τῇ ἀσθενείᾳ εἰδὼς, λέγει. ἆρον σου τὸν κράβαττον καὶ περιπάτει, καὶ αὐτίκα ὑγιὴς ἀναδείκνυται, καὶ τὴν κλίνην ἐπ' ὤμων ἀράμενος, ἵνα μὴ φαντασία

ὁ πάντων κύριος, καταπέδοσαι τὴν τούτου ἀνάστασιν τοῖς φίλοις αὐτοῦ κηρύξατε. Ἐν τῷ καινῷ πάλαι μνημείῳ ὡς ἔθετο, ὁ Ἰωσὴφ ὁ δίκαιος τὸν καινουργήσαντα, τῶν ἀνθρώπων φθαρεῖσαν, τὴν φύσιν ζωοδότα τῇ ἀναστάσει σου. Ἰδεῖς θεὸν ἐκ τῶν νεκρῶν ἀνατείλαντα, δικαιοσύνης ἥλιον θεοχαρίτωτε, ὃν ἱκέτευε πάντων φωτίσαι τὰς καρδίας τῶν ἀνυμνούντων σε.

ᾠδὴ η΄. ὁ εἱρμός. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Δακρυρρούσαις γυναιξὶ, τὴν χαρὰν ἐπιφωνεῖ ὁ ζωοδότης, ἁψαμέναις τῶν τούτου ἱερωτάτων ποδῶν, ὧν πάλαι τὸν κρότον περιφόβηται ἡ προμήτωρ Εὔα, ἔνδον τοῦ παραδείσου. Τριαδικόν.

Ἕνα θεὸν δοξολογῶ, ὑποστάσεσι τρισὶν, μιᾷ δὲ φύσει, τὸν πατέρα, καὶ λόγον καὶ πνεῦμα θεῖον ἀιδίως κραυγάζων. ὑμνεῖτε τὸν κύριον καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. θ΄.

Ἱερωτάταις σε φωναῖς, τὴν μητέρα τοῦ θεοῦ ὑμνολογοῦμεν, ὡς τῶν ἄνω ταγμάτων ἁγιωτέραν σαφῶς, θείαν τε γέφυραν μετάγουσαν πρὸς ἀρχοσμίοις βροτοῖς χοροστασίας.

ᾠδὴ θ΄. Τὸν ἐκ θεοῦ θεὸν λόγον.

Σφραγίδων ἐπικειμένων, ἐξανέστης τοῦ τάφου, ὁ πάντων ἐξανάστασις Χριστὲ, καὶ μαθηταῖς περανέρωσαι, τὰ ἀπόρρητα τούτοις, διδάσκων καὶ πορεύεσθε βοῶν, εἰς τὸν σύμπαντα κόσμον, κηρύττοντες τὴν δόξαν σου. Ἡ τῆς ἐγέρσεως αὐτῆς παναγία ἡμέρα, παράκλησις ψυχῶν, καὶ εὐφροσύνη χαρμόσυνος, τοῖς πιστοῖς συγκαλεῖται, ἀιδίως ἑορτάζειν καὶ βοᾶν, ὁ πατὴρ ὁ υἱός τε, καὶ θεῖον πνεῦμα δόξα σοι.

θ΄. Φωτοκυήτωρ παρθένε, τοῦ φωτίσου τῷ θείῳ, καταύγασον ἡμῶν τοὺς λογισμοὺς, καὶ τὰς καρδίας πρεσβείαις σου, τῶν παθῶν τὴν ὁμίχλην σκεδάζουσα καὶ πάντας κοινωνοὺς, ἀνεσπέρου ἡμέρας ἐργαζομένη χάριτι.

Καὶ εἰς τὸν ὄρθρον καθὼς προεγράφη τῇ β΄. Τοῦ ἀντιπάσχα.

Κυριακὴ τρίτη, τοῦ παραλύτου. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, στιχηρὰ ἀναστάσιμα τῆς ὀκτωήχου τοῦ ἤχου, καὶ ἀνατολικὰ δ΄. τὸ γὰρ ἀναστάσιμον δίσ. καὶ ποιοῦμεν τὰ προσόμ. η΄. ζήτει εἰς τὴν ὀκτώηχον φύλ. ρλς΄. δόξα καὶ νῦν. ἦχος πλάγιου α΄.

Ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρᾳ τῇ λεγομένῃ κατὰ Ἰουδαίοις βηθεσδὰ, πέντε στοὰς ἔχουσα. ἐν ταύταις γὰρ κατέκειτο πλῆθος τῶν ἀσθενούντων. ἄγγελος γὰρ τοῦ θεοῦ κατὰ καιρὸν ἐπιφοιτῶν διετάραττεν αὐτὴν, καὶ ῥῶσιν ἐχαρίζετο τοῖς προσιοῦσιν ἐν πίστει. καὶ ἰδὼν ὁ κύριος χρονιοῦντα ἄνθρωπον. λέγει πρὸς αὐτόν. θέλεις ὑγιὴς γενέσθαι; ὁ ἀσθενῶν ἀπεκρίνατο. κύριε ἄνθρωπον οὐκ ἔχω,

Digitized by Google

γιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας. θ΄. Ἐν τῇ γαστρί σου ἁγνὴ, τὸν ἀείζωον ἄρτον, φυραθέντα ἀφύρτως, ἐν φυράματι ἡμῶν ἐγέννησας ἀβεβήλως, ἕνα Χριστὸν τὸν θεὸν ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις.

ᾠδὴ θ΄. ὁ εἱρμός.

ΤΗν ὑπερφυῶς σαρκὶ, συλλαβοῦσαν ἐν γαστρί. τὸν ἐκ πατρὸς ἀχρόνως προεκλάμψαντα λόγον, ἐν ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν πιστοί.

ΙΩσὴφ τὸν θαυμαστὸν εὐφημήσωμεν πιστοὶ, σὺν ἅμα Νικοδήμῳ, καὶ πισταῖς μυροφόροις. ὁ κύριος ἀνέστη ἐκβοῶντας ἀληθῶς. Τριαδικόν. Ἄναρχος εἶ ὁ πατὴρ, ἄκτιστος εἶ ὁ υἱός. σύνθρονον καὶ τὸ πνεῦμα, ἓν τὰ τρία τῇ φύσει, καὶ τρία τοῖς προσώποις, εἷς θεὸς ἀληθινός. θ΄. Εὐφραινέσθω Ἰσαΐα. χορευέτω καὶ Δαβὶδ, ἰδοὺ γὰρ ἡ παρθένος, ἡ θεόφυτος ῥάβδος, ἐβλάστησε τὸ ἄνθος, τὸν ἀείζωον Χριστόν.

Ἐξαποστειλάριον, ἰδιόμελον. ἦχος πλαγίου ϛ΄.

ΓΥναῖκες ἀκουτίσθητε, φωνὴν ἀγαλλιάσεως, τύραννον ᾅδην πατήσας, φθορᾶς ἐξήγειρα κόσμον, δράμετε φίλοις εἴπατε, τοῖς ἐμοῖς εὐαγγέλια. βούλομαι γὰρ τὸ πλάσμα μου, χαρὰν ἐκεῖθεν αὐγάσαι, ἐξ ἧς προῆλθεν ἡ λύπη.

Εἰς τοὺς αἴνους πᾶσα πνοή. ἱστῶμεν στίχους η΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀνατολικὰ τῆς η΄. ἤχου. ἦχος ϛ΄. ζήτει φ. ρλδ΄. εἰς τὸ δόξα καὶ νῦν. Τῶν μυροφόρων. ἦχος β΄. Τί τὰ μύρα τοῖς δάκρυσι. ζήτει ὄπισθεν εἰς τὸν ἑσπερινόν. φύλ. Δοξολογία μεγάλη. τροπάριον. Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος. ζήτει εἰς τὸ ὡρολόγιον. φ. ρκϛ. ἡ ἐκτενὴς, αἱ αἰτήσεις καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ κυριακῇ ἑσπέρας στιχηρὰ γ΄. ἦχος β΄. οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

ΩΦθη ταῖς γυναιξὶν, ὁ ἄγγελος ἀστράπτων, ἐν τάφῳ ταύταις λέγων. ἀνέστη ὃν ζητεῖτε ἐκ τῶν νεκρῶν ὁ κύριος. Ἦλθον λίαν πρωῒ, τῆς μιᾶς τῶν σαββάτων, γυναῖκες μυροφόροι, ἐπὶ τὸ μνῆμα εὗρον ἀστραπηφόρον ἄγγελον. Φῶς μέγα ἀληθῶς, ἐπέλαμψε τοῖς πᾶσιν. ὅτι Χριστὸς ἐκ τάφου, τριήμερος ἀνέστη. φωτίζων κόσμου πέρατα.

Καὶ γ΄. τοῦ μηναίου, δόξα καὶ νῦν θ΄. Εἰς τὸν στίχον ἀναστάσιμον ἓν τοῦ ϛ΄. ἤχου. στίχος α΄. Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου. Καὶ κατανυκτικὸν ἕν. στίχος β΄. Ἐλέησον ἡμᾶς κύριε. Καὶ μαρτυρικὸν ἕν. ζήτει εἰς τὴν ἀκολουθίαν τῆς ἑβδομάδος. φ. ρνϛ΄. δόξα τοῦ ἁγίου καὶ νῦν τῆς κυριακῆς. Καθὼς καὶ τῇ β΄. τοῦ Θωμᾶ. Εἰς τὸ ἀπόδειπνον τὸ τριῴδιον τῆς ὅλης ἑβδομάδος. Τοῦ Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α΄. ἦχος ϛ΄. ὁ εἱρμός. Δεῦτε λαοί.

ΔΕῦτε φησὶ ταῖς μυροφόροις ὁ ἄγγελος τὸν τόπον ὅπου ἔκειτο ὁ παῖ-

Digitized by Google

μέγαν τῇ σορῷ. Τριαδικόν.

Τριάδα ἐν μονάδι ὑμνήσωμεν πιστοί, σὺν τῷ υἱῷ τὸ πνεῦμα δοξάζοντες, καὶ πνεῦμα τὸ ὁμοούσιον υἱῷ, καὶ ὃν ἐν πατρὶ συνάναρχον, καὶ ἀΐδιον θεόν. θ. Γαστρὶ ἀγεωργήτῳ συνέλαβες ἁγνή, τῆς ἀφθαρσίας τὸν βότρυν ὡς ἄμπελος, ἐξ οὗ τῆς ἀθανασίας οἱ κρουνοί, ὡς οἶνον ἡμῖν πηγάζουσι τὴν αἰώνιον ζωήν.

Κοντάκιον ἦχος β'.

Τὸ χαῖρε ταῖς μυροφόροις φθεγξάμενος, τὸ θρῆνος τῆς προμήτορος Εὔας κατέπαυσας. τῇ ἀναστάσει σου Χριστὲ ὁ θεός. τοῖς ἀποστόλοις δὲ τοῖς σοῖς κηρύττειν ἐπέταξας. ὁ σωτὴρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος. ὁ οἶκος.

Ἐπὶ τὸν τάφον σου σωτὴρ αἱ μυροφόροι πορευόμεναι. πρὸς αὐτὰς διηπόρουν τῷ νοΐ καὶ ἐφθέγγοντο, τίς ἡμῖν τὸν λίθον ἀποκυλίσει τοῦ μνήματος; καὶ ἀναβλέψασαι ὁρῶσιν, ὅτι ὁ λίθος ἀποκεκύλισται. τῇ μορφῇ δὲ τοῦ ἀγγέλου σὺν τῇ στολῇ ἐθαμβοῦντο. συνείχοντο δὲ τρόμῳ, καὶ φεύγειν ἐνόμιζον, καὶ πρὸς αὐτὰς ὁ νεανίσκος ἐβόησε μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς. ὃν ζητεῖτε ἀνέστη. δεῦτε ἴδετε τὸν τόπον, ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ταχὺ πορευθεῖσαι ἀπαγγείλατε τοῖς μαθηταῖς. Ὁ σωτὴρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

ᾠδὴ ζ'. ὁ εἱρμός.

Τὰ χερουβὶμ μιμούμενοι παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, ἐχόρευον βοῶντες. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεός. ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει ἐπήγαγες ταῦτα πάντα διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, ὁ ὑπερύμνητος καὶ δεδοξασμένος εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τί ὡς νεκρὸν φυλάττετε. τί σφραγῖδας τῷ λίθῳ τεθείκατε ἑβραῖοι. φόβον φοβούμενοι κλοπῆς, ἰδοὺ ἐν ἀληθείᾳ ὁ τάφος ἐσφράγισται. πῶς οὖν ἐξανέστη, εἰ μὴ θεὸς ἦν ὁ Χριστός, πεισάτωσαν ὑμᾶς οἱ ἐξαναστάντες καὶ ὀφθέντες τοῖς πολλοῖς. τρ. Σὺν τῷ πατρὶ δοξάσωμεν, τὸν υἱὸν καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, βοῶντες ἀκαταπαύστῳ τῇ φωνῇ. τριὰς μοναδικὴ οὐσία ἐλέησον, σῶσον πάντας. ἡ ἐν τρισὶ προσώποις μονάς, οἰκτείρησον ἡμᾶς ὁ δεδοξασμένος θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. θ. Ἐν τῇ γαστρί σου ἄχραντε, πῶς ἐχώρησας βρέφος, ὃν φρίττουσι δυνάμεις, αἱ τῶν ἀγγέλων ὡς θεόν. εἰ μὴ ὡς ἠβουλήθη, οὐδὲν ἐσκήνωσε, πάντας θέλων σῶσαι τοὺς ἐξ Ἀδὰμ γηγενεῖς. λύσας τὸν Ἀδὰμ τῆς ἀρᾶς ἐκείνης, τῆς παραβάσεως πικρᾶς.

ᾠδὴ η'. ὁ εἱρμός.

Τὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσεῖ τῆς παρθένου τὸ θαῦμα, ἐν σιναίῳ τῷ ὄρει, προτυπώσαντα ποτέ. ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὄντως ἀνέστη Χριστός, ἐσκυλεύθη ὁ ᾅδης. ἐνεκρώθη ὁ ὄφις. ἐλυτρώθη ὁ Ἀδάμ, ἐσιγήθησαν οἱ κάτω, τί ἀπιστεῖτε λοιπὸν ἐχθροὶ καὶ παραβάται. Τριαδικόν.

Σὺν τῷ πατρὶ τὸν υἱόν, καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα, τὴν ἁγίαν τριάδα, ἐν θεότητι μιᾷ, δοξάζομεν βοῶντες ἅγιος,

Digitized by Google

ῥίζης Ἰεσσαὶ ἐξ ἧς ἡ ῥάβδος καὶ τὸ ἄνθος ὁ Χριστὸς, κατὰ σάρκα δι᾽ ἡμᾶς ἀναβλαστήσαντα.

Κάθισμα ἦχος β΄. Ταῖς μυροφόροις.

Τῶν μαθητῶν σου ὁ χορὸς, σὺν μυροφόροις γυναιξὶν ἀγάλλεται συμφώνως. Κοινὴν γὰρ ἑορτὴν σὺν αὐτοῖς ἑορτάζομεν εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς σῆς ἀναστάσεως, καὶ δι᾽ αὐτῶν βοῶμέν σοι φιλάνθρωπε, τῷ λαῷ σου παράσχου τὸ μέγα ἔλεος.

Ὠδὴ δ΄. ὁ εἱρμός.

Τὴν ἐκ παρθένου σου γέννησιν ὁ προφήτης ἀνεκήρυττε βοῶν, ἀκοήν σου ἀκήκοα καὶ ἐφοβήθην, ὅτι ἀπὸ θεμὰν, καὶ ἐξ ὄρους ἁγίου κατασκίου ἐπεδήμησας Χριστέ.

Ὁ ταῖς μυροφόροις τὸ χαίρετε ἐκπέμψας ἐκ τοῦ τάφου, προσφωνήσας φιλάνθρωπε, καὶ ἀποστόλοις κηρύξατε τὴν ἔγερσίν μου, λῦσον μου τὰ δεσμὰ τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων. δύνασαι γὰρ ὅσα θέλεις ἐκπληροῦν. Ἰωσὴφ τὸν εὐσχήμονα ζηλωτὴν εὐσεβείας, βουλευτὴν καὶ μαθητὴν, σὺν μυροφόροις τιμήσωμεν, καὶ ἀποστόλοις, κραυγάζοντες σὺν αὐτοῖς καὶ πιστῶς ἀνυμνοῦντες, τοῦ σωτῆρος τὴν ἀνάστασιν εὐφροσύνως. Δόξα. Τῆς ὑπερουσίου θεότητος τὴν ἀμέριστον δόξαν, τίς ἰσχύσει ἐξειπεῖν, ἐν γὰρ τῇ φύσει ὑπάρχουσαν, τριὰς ὑμνεῖτε, ἄναρχος ἐν τρισὶ προσώποις, ὡς μονὰς ἐν τριάδι ὑμνουμένη ὑποστάσεσιν ἁπλαῖς. Καὶ νῦν. Ἀγγέλου τὸ χαῖρέ σοι τιμήσαντα, ἀλογεύτως θεὸν τεκοῦσα, μητροπαρθένε ὁ Ἰωσὴφ, ἀκατανοήτως ἰδὼν, ὡς

θεοτόκος λῦσόν μου τὰ δεσμὰ τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων. δύνασαι γὰρ ὅσα θέλεις βοηθεῖν.

Ὠδὴ ε΄. ὁ εἱρμός:

Τὴν ἀχλὺν τῆς ψυχῆς μου, σωτήρ μου διασκεδάσας, τῷ φωτὶ τῶν ἐντολῶν σου καταύγασόν με, ὡς μόνος τῆς εἰρήνης βασιλεύς.

Τὴν εὐσεβῶν μυροφόρων, τὴν μνήμην, ἐπιτελοῦντες, καὶ πάντων τῶν μαθητῶν σου ἐν τῇ φαιδρᾷ σου ἐγέρσει, ἀνυμνοῦμέν σε Χριστέ. Τὸν εὐσχήμονα πάντες τιμήσωμεν ἐπαξίως, ὃς τὸ σῶμα τοῦ κυρίου, ἀπὸ τοῦ ξύλου καθεῖλε, καὶ ἐκήδευσε πιστῶς. Τριαδικόν. Σὲ τὸν θεὸν καὶ πατέρα, καὶ τὸν υἱὸν, καὶ τὸ πνεῦμα, προσκυνοῦμεν ταῖς ὑποστάσεσι, καὶ ἐν τῇ μιᾷ πιστεύομεν, κυριότητι μιᾷ. Θ΄. Σὲ τὴν ἀσπόρῳ κυήσει, γεννήσασαν ὑπὲρ φύσιν, τὸν καινίσαντα τὴν φύσιν, Χριστὸν τὸν μόνον δεσπότην ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοί.

Ὠδὴ ς΄. ὁ εἱρμός.

Βυθῷ ἁμαρτημάτων συνέχομαι ἀεὶ, καὶ ἐν πελάγει τοῦ βίου βυθίζομαι, ἀλλ᾽ ὥσπερ τὸν Ἰωνᾶν ἐκ τοῦ θηρὸς, κἀμὲ τῶν παθῶν ἀνάγαγε, καὶ διάσωσόν με.

Γυναῖκες μυροφόροι τί ὧδε ἥκετε λοιπόν; τί δὲ τὰ μύρα τῷ ζῶντι κομίζετε; ἀνέστη καθὼς προεῖπεν ὁ Χριστὸς, παυσάτω ὑμῶν τὰ δάκρυα μεταλλαγέντα εἰς χαράν.

Σινδόνι σε εἱλήσας κατέθετο Χριστὲ Ἰωσὴφ ὁ εὐσχήμων ἐν μνήματι. μυρίσας δὲ τὸν λυθέντα σου ναὸν τοῦ σώματος προσεκύλισε λίθον

Digitized by Google

τρίτη δὲ τῶν μυροφόρων ἐστὶν Ἰωάννα ἡ γυνὴ τοῦ Χουζᾶ. ὃς ἦν ἐπίτροπος καὶ οἰκονόμος τῆς οἰκίας τοῦ βασιλέως Ἡρώδου. τετάρτη δὲ καὶ πέμπτη, Μαρία καὶ Μάρθα ἀδελφαὶ τοῦ Λαζάρου. Ἕκτη ἡ τοῦ Κλοπᾶ Μαρία. Κλοπᾶν δέ τινες τὸν Κλεόπαν λέγουσιν. Ἑβδόμη ἡ Σωσάννα. καὶ ἄλλαι δὲ πλεῖσται ἦσαν ὡς ὁ θεῖος Λουκᾶς ἱστορεῖ. αἵτινες ἦσαν φησὶ διακονοῦσαι τῷ Χριστῷ, καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων αὐταῖς. ὅτε γοῦν αὗται τὴν ἀνάστασιν ἐκήρυξαν. καὶ πολλὰ τῷ καθ' ἡμᾶς δόγματι συνεβάλλοντο εἰς πίστιν καὶ πληροφορίαν ἀκραιφνῆ τῆς Χριστοῦ ἀναστάσεως, μετὰ τὸν Θωμᾶν καὶ ταύτας παρέλαβεν ἑορτάζειν ἡ τοῦ θεοῦ ἐκκλησία, ὡς ἰδούσας πρώτας τὸν Χριστὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ τοῖς πᾶσι καταγγειλάσας τὸ σωτήριον κήρυγμα, καὶ τὴν κατὰ Χριστὸν πολιτείαν μετελθούσας ἀρίστως, καὶ ὡς ἐχρῆν γυναιξὶ μαθητευθείσας Χριστῷ, ταῖς τῶν ἁγίων μυροφόρων πρεσβείαις ὁ θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. ἀμήν.

Οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ β΄ ἤχου. τὸ πρῶτον ἀντίφωνον. ζήτει, φ. ρ... καὶ τὸ προκείμενον ἦχος. Ἐξεγέρθητι κύριε. Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον ἑωθινὸν γ΄. ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, ὁ πεντηκοστὸς, ὁ κανὼν ἀναστάσιμος. τοῦ β΄ ἤχου. Α βύθου... τροπ. δ΄. ζήτει. ... τῶν μυροφόρων ἡ μετὰ τὸ δόξα καὶ νῦν. ὁ κανὼν τῶν μυροφόρων. ᾠδὴ α΄. ἦχος β΄. ὁ εἱρμός.

Τὴν Μαρίας ὠδῖνας ἀναλαβόντες ... βοηθὸν ψυχῆς, βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν· οὗτός μου θεὸς καὶ δοξάσω αὐτόν.

Ὀθονίοις εἱλήσας, Ἰωσὴφ τὸ σῶμά σου Χριστὲ, ἐν μνημείῳ τῷ καινῷ, κατέθετό σε τὸν σωτῆρα· νεκροῖς δὲ ὡς θεὸς ἐξανέστης ...

Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον αἱ γυναῖκες εἶδον τὸν Χριστὸν, καὶ τοῖς θείοις μαθηταῖς ἐβόων ὄντως Χριστὸς ἐγήγερται, δεῦτε σὺν ἡμῖν αἰνῶμεν ... αὐτόν.

Τριαδικόν. Παναγία Τριὰς, μία θεότης, ἄναρχε μονάς· ὁ πατὴρ καὶ ὁ υἱὸς, καὶ τὸ θεῖον πνεῦμα, σῶζε τὸν κόσμον. σὺ ἡμῶν θεὸς καὶ δοξαζόμενος. Θ΄. Τὴν ἀρχαίαν ἀρὰν, ἐν γαστρί σου λύσασα σεμνὴ, ἀναβλαστήσασα ἡμῖν τὴν εὐλογίαν θεόπαι τεκοῦσα. οὗτος γὰρ θεός ἐστι καὶ σαρκοφόρος.

ᾠδὴ γ΄. ὁ εἱρμός.

Στειρωθέντα μου τὸν νοῦν ἄκαρποφόρον ὁ θεὸς ἀνάδειξόν με, γεωργὲ τῶν καλῶν, φυτουργὲ τῶν ἀγαθῶν τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Θεόδεγμε Ἰωσὴφ, δεῦρο σὺν ἡμῖν αἰνέσει κράζων, Ἰησοῦ φιλάνθρωπε, ὁ ἐγείρας τὸν Ἀδὰμ τῇ εὐσπλαγχνίᾳ αὐτοῦ. Ἐ... σὺν ἡμῖν. μαθητῶν ἡ δωδεκὰς σὺν μυροφόροις γυναιξὶ καὶ Ἰωσὴφ καὶ τοῖς ἄλλοις μαθηταῖς, καὶ μαθητρίαις Χριστοῦ. Δόξα. Σ... καὶ τὸν υἱὸν, καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. τὴν μίαν φύσιν προσκυνῶ καὶ ἀνυμνῶ, τοῖς προσώποις διαιρῶν, καὶ τῇ οὐσίᾳ ἑνῶν. Μακαρία εἶ σεμνὴ ἐν

περὶ τὴν ἀνάστασιν θεασαμένων γυναικῶν ἐτάχθησαν, καὶ μετὰ τὴν πρώτην τοῦ Θωμᾶ πίστωσιν, ἐκείνῳ γὰρ προσετάχθη. ὅτι μεθ' ἡμέρας φησὶν ὀκτὼ ἦλθε τὸ εὐαγγέλιον. γυναῖκες οὖν αὗται πρῶται τὴν ἀνάστασιν εἶδον. καὶ τοῖς μαθηταῖς ταύτην εὐηγγελίσαντο. ἔδει γὰρ καὶ τὸ πρῶτον πεσὸν φῦλον ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὴν ἀρὰν κληρωσάμενον, αὐτὸ τοῦτο πρῶτον, καὶ τὴν ἀνάστασιν κατιδεῖν, καὶ τὴν χαρὰν ἐνωτίσασθαι τὸ πρῶτον ἀκοῦσαν ἐν λύπαις τέξῃ τέκνα. μυροφόροι δὲ ἐκλήθησαν, διότι τοῦ πάσχα ἐνισταμένου διὰ τὴν παρασκευήν, ὅτι μεγάλη ἦν ἡ ἡμέρα ἐκείνου τοῦ σαββάτου, ἐπεὶ ἔσπευδον φθᾶσαι καὶ θάψαι τὸ σῶμα τοῦ κυρίου, Ἰωσὴφ καὶ Νικόδημος. εἰ κατὰ τὸ Ἰουδαίων ἔθος μύροις αὐτὸ ἤλειψαν, ἀλλ' οὐχ ὡς ἔδει, ἀλόην γὰρ μόνην καὶ σμύρναν, τὸ πλέον βάλλοντες καὶ τῇ σινδόνι περιελίξαντες τῷ τάφῳ παραδεδώκασι, τούτου χάριν αὗται ἀγάπην διαπύρως ἔχουσαι πρὸς Χριστὸν ὡς μαθήτριαι. μῦρα πολυτελῆ ὠνησάμεναι, νυκτὸς παρεγίνοντο, ἅμα μὲν καὶ διὰ τὸν τῶν Ἰουδαίων φόβον, ἅμα δὲ καὶ ὡς ἔθος, ὀρθριώτερον κλαῦσαι καὶ μυρίσαι αὐτό. καὶ τὸ ἐλλεῖψαν διὰ τὴν ἔπειξιν τοῦ καιροῦ, τότε ἀναπληρῶσαι, ὅτε παραγενόμεναι διαφόροις ὀπτασίας κατεῖδον. τούς τε ἀστράπτοντας δύο ἀγγέλους, ἔνδοθεν τοῦ μνήματος, καὶ τὸν ὑπὲρ τοῦ λίθου καθήμενον ἕτερον. μετὰ δὲ ταῦτα. Χριστὸν ὁρῶσιν καὶ προσκυνοῦσιν. ἡ δὲ Μαγδαληνὴ καὶ ὡς κηπουρὸν αὐτὸν περὶ ἑαυτοῦ ἐπηρώτα. πολλαὶ μὲν οὖν ἦσαν αἱ μυροφόροι, ἀλλ' οἱ εὐαγγελισταὶ τῶν ἐπισήμων μόνον ποιησάμενοι μνείαν, τὰς ἄλλας παρῆκαν. ἦσαν δὲ αὗται, πρώτη πασῶν ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία, ἀφ' ἧς καὶ δαιμόνια ἑπτὰ ὁ Χριστὸς ἐξέβαλεν. ἥτις καὶ μετὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ Χριστοῦ εἰς Ῥώμην παραγενομένη ὡς λόγος. κοινῷ θανάτῳ τὸν Πιλάτον καὶ τοὺς ἀρχιερεῖς παραδίδωσι τὰ κατὰ τὸν Χριστὸν πρὸς τὸν Καίσαρα Τιβέριον ἀνενέγκασα. ὕστερον δὲ ἐν Ἐφέσῳ θνήσκει, καὶ παρὰ τοῦ θεολόγου Ἰωάννου θάπτεται ὑπὸ δὲ τοῦ σοφωτάτου Λέοντος εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν διαβιβάζεται. δευτέρα δὲ ἡ Σαλώμη. ἥτις δὲ τοῦ μνήστορος Ἰωσὴφ θυγάτηρ αὐτοῦ. οὕτω γὰρ καὶ ἄμφω κατονομάζοντο. ἥτις θυγάτηρ αὐτοῦ τὸν Ζεβεδαῖον ἔσχεν ἄνδρα. ἀφ' ἧς ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης, καὶ Ἰάκωβος ἐγεννήθησαν. τέσσαρας γὰρ υἱοὺς ἄρρενας ἐγέννησεν ὁ Ἰωσήφ, Ἰάκωβον τὸν λεγόμενον μικρόν, καὶ Ἰωσῆν, Σίμωνα, καὶ Ἰούδαν, καὶ θυγατέρας τρεῖς. τὴν Ἐσθήρ. τὴν Θάμαρ, καὶ τὴν Σαλώμην τὴν τοῦ Ζεβεδαίου, ὥστε ὅταν ἀκούσῃς ἐν τῷ εὐαγγελίῳ Μαρίαν Ἰακώβου τοῦ μικροῦ, καὶ Ἰωσῆ μητέρα, τὴν θεοτόκον νόμιζε εἶναι, ὡς μήτηρ γὰρ τῶν τοῦ Ἰωσὴφ παίδων ἡ θεοτόκος κατελογίζετο, ὡς συμβαίνειν ἐντεῦθεν, ἀνεψιὸν εἶναι τοῦ Χριστοῦ τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην. ὡς ἀδελφόπαιδα

Digitized by Google

σφραγῖδας τοῦ μνήματος ἰδοῦσαι μὴ εὑροῦσαι δὲ τὸ ἄχραντον σῶμά σου, ὀδυρόμεναι μετὰ σπουδῆς ἦλθον λέγουσαι. τίς ἔκλεψεν ἡμῶν τὴν ἐλπίδα; τίς εἴληφε νεκρὸν γυμνὸν ἐσμυρνισμένον; τῆς μητρὸς μόνης παραμύθιον. ὢ πῶς ὁ νεκροὺς ζωώσας τεθανάτωται, ὁ τὸν ᾅδην σκυλεύσας, πῶς τέθαπται; ἀλλ' ἀνάστηθι σωτὴρ αὐτεξουσίως, καθὼς εἶπας τριήμερος, σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν στίχον τὸ ἀναστάσιμον τοῦ στίχου καὶ τοῦ ἀλφαβήτου. ζήτει εἰς τὴν ὀκτώηχον τοῦ β΄. ἤχου. φ. ρπθ΄. Δόξα καὶ νῦν τῶν μυροφόρων ἦχος β΄. Τὸ Κουμουλᾶ.

Τί τὰ μύρα τοῖς δάκρυσι μαθήτριαι κιρνᾶτε; ὁ λίθος κεκύλισται, ὁ τάφος κεκένωται. ἴδετε τὴν φθορὰν τῇ ζωῇ πατηθεῖσαν τὰς σφραγῖδας μαρτυρούσας τηλαυγῶς, ἀπονοοῦντας δεινῶς τοὺς φύλακας τῶν ἀπειθῶν. τὸ θνητὸν σέσωσται σαρκὶ θεοῦ: ὁ ᾅδης θρηνεῖ. δραμοῦσαι χαρᾷ εἴπατε τοῖς ἀποστόλοις, ὁ νεκρώσας Χριστὸς τὸν θάνατον πρωτότοκος ἐκ νεκρῶν, ὑμᾶς προάγει εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

Ἀπολυτίκιον ἦχος β΄. Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ. ἄλλο. Ταῖς μυροφόροις γυναιξί. ζήτει. φ. ρϛ΄. εἰς τὸ ἀπόδειπνον κανὼν τῆς θεοτόκου. Εἰς τὸν ὄρθρον τὸ αὐτό. βοσπ. δόξα καὶ νῦν. Ταῖς μυροφόροις. ἡ συνήθης στιχολογία. ἡ ὑπακοὴ τοῦ β΄. ἤχου. Μετὰ τὸ πάθος. ζήτει φ. ρπθ΄. εἰς τὴν ὀκτώηχον. εἶτα ἡ ἀνάγνωσις. Δέσποτα εὐλόγησον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ κυριακῇ δευτέρᾳ μετὰ τὸ πάσχα τῶν τῶν ἁγίων γυναικῶν μυροφόρων ἑορτὴν ἑορτάζομεν. ἔτι δὲ καὶ μνείαν ποιούμεθα τοῦ ἐξ ἀριμαθαίας Ἰωσήφ, ὃς ἦν μαθητὴς κεκρυμμένος τῶν τῶν ἑβδομήκοντα εἰς τυγχάνων. πρὸς δὲ καὶ τοῦ νυκτερινοῦ μαθητοῦ Νικοδήμου ὃς ἐκ τῶν ἀρχόντων τῷ Χριστῷ προσῆλθε. εἰδότι αἱ μὲν γυναῖκες αὗται εἰσὶ μάρτυρες ἀψευδεῖς, καὶ πρῶται τῆς ἀναστάσεως. Ἰωσὴφ δὲ καὶ Νικόδημος τῆς ταφῆς. ἃ δὴ καὶ κυριώτατα εἰσὶ καὶ συνεκτικώτατα τοῦ καθ' ἡμᾶς δόγματος. αὐτίκα γὰρ ὁ μὲν Νικόδημος ἀποσυνάγωγος γέγονε, μὴ τοῖς Ἰουδαίοις αἱρούμενος συμφρονεῖν. ὁ δὲ Ἰωσὴφ μετὰ τὸ ἐνταφιάσαι τὸ τοῦ κυρίου σῶμα, ἐν βόθρῳ παρὰ τῶν Ἰουδαίων ἐμβάλλεται, καὶ θείᾳ δυνάμει ἐκεῖθεν ἁρπάζεται, καὶ εἰς Ἀριμαθαίαν τὴν ἰδίαν πατρίδα γίνεται, καὶ ὁ Χριστὸς ἀναστὰς αὐτῷ ἐμφανίζεται τοῖς δεσμοῖς ἐχομένῳ, καὶ πιστοῦται τοῦτο τῷ τῆς ἀναστάσεως τὸ μυστήριον. πολλὰ δὲ καὶ πρὸς Ἰουδαίων πάσχει. σιωπῇ τὰ τοῦ μυστηρίου δοῦναι οὐκ ἠνέχετο, ἀλλὰ παρρησίᾳ πᾶσι τὰ γεγενημένα ἐδίδασκε. λέγεται μέντοι, ὡς καὶ Νικόδημος οὗτος λεπτομερῶς τὰ κατὰ τὸ πάθος τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν ἀνάστασιν συντάγματι διεσάφησε πρῶτος πάντων, ὡς τῆς συναγωγῆς ὤν, καὶ ἀκριβέστερον, καὶ τὰς βουλὰς τῶν Ἰουδαίων καὶ λόγους, καὶ ἁπλῶς τὰ πάντα εἰδώς, καὶ διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν ὡς εἴπωμεν, ὅτι ἀψευδεῖς τῆς ταφῆς μάρτυρες, μετὰ τῶν

Digitized by Google

τοὺς αἰῶνας. θ'. Ἐν ἀγκάλαις φέρουσα, Χριστὸν, ἐκ σοῦ σωματωθέντα, παρθένε τοῦτον δυσώπει, ἀγκάλαις ἀπαλλάξαι κακῶς νῦν περιπλανόμενον, αἰσθήσεις πάσαις τοῦ βίου, καὶ πταίσματα συμμυρίοις, συναισθέντα γνώμῃ ῥαθυμίᾳ καθ' ἑκάστην.

ᾠδὴ θ'. ὁ εἱρμός. Τύπος τῆς.

Ἴδεν ἥλιος σταυρούμενον μέσον λῃστῶν σε λόγε, ἥλιε ἄδυτε καὶ ἐσκότασεν· ὄρη, βουνοὶ, γῆ, καὶ θάλασσα, διαπονηθῆσαι, ᾅδης ἐσκύλευσε, δεσμίους ἀπολύσας, οὓς πρὶν κατεῖχεν ἀνυμνοῦντάς σε. Ὤφθης ὥσπερ μέγας ἥλιος, ὑπὸ τὴν γῆν μὲν δύνας. ἐξανατείλας δὲ ἄδυτε σωτὴρ, ἐκ τῶν νεκρῶν καὶ καταυγάσας τὰ τῆς γῆς παραδόξως πληρώματα. διό σε ζωοδότα ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν. Σῶτερ Ἰησοῦ, ὁ θάνατον τῷ σῷ θανάτῳ λύσας. ἐξαναστήσας δὲ πάντας, τοὺς ἐκεῖ κατεχομένους ἀνάστησον, κατωτάτω με λάκκου κραυγάζοντι παθῶν θανατηφόρων, καὶ ἁμαρτίας ὡς φιλάνθρωπος. Φρίττει πᾶσα κτίσις δέσποινα, τὸ ὑπὲρ νοῦν μυστήριον τῆς λοχείας σου. τίκτεις γὰρ θεὸν Ἐμμανουὴλ χρηματίσαντα, δι' ἡμᾶς παναμώμητε ἄνθρωπον, τὸν λύσαντα θανάτου, τὴν τυραννίδα τῷ σταυρῷ αὐτοῦ.

Τῇ παρασκευῇ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος τοῦ ἀντιπάσχα. ἑσπέρας εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τὰ στιχηρὰ τοῦ ἀντιπάσχα, καθὼς εἰσὶ γεγραμμένα τῷ σαββάτῳ τῆς διακαινησίμου, καὶ εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τοῦ μηναίου γ'. καὶ λέγομεν στίχους εἰς πρόσωπον τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν ἁγίου. δόξα καὶ νῦν ἰδιόμελον τῆς κυριακῆς, πλαγίου β'. Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων.

Τῷ σαββάτῳ εἰς τὸν ὄρθρον. εἰς τὸ θεὸς κύριος. τὸ τροπ. ἦχος βαρύς. Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος γ'. μετὰ τὴν στιχολογίαν τοῦ ψαλτηρίου. κάθισμα ἀναστάσιμον. καὶ ἀνάγνωσιν. εἶτα ὁ ν'. Οἱ κανόνες. τῆς κυριακῆς τροπ. ς'. καὶ τοῦ μηναίου. δ'. ᾠδὴ γ'. καὶ θ'. τοῦ ἁγίου. ἀπὸ ς'. κοντάκιον τῆς κυριακῆς. ἀπὸ θ'. ἐξαποστειλάριον. εἰς τοὺς αἴνους πᾶσα πνοή. στιχηρὰ ἦχος δ'. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος. γίνονται δ'. εἰς τὸ δόξα καὶ νῦν. πλαγίου β'. Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων. μετὰ τὸ δόξα ἐν ὑψίστοις δοξολογία μεγάλη. τὸ τροπ. Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος τὰ λοιπὰ καὶ ἀπολύει.

Κυριακῇ δευτέρᾳ ἀπὸ τοῦ πάσχα τῶν ἁγίων μυροφόρων γυναικῶν, καὶ Ἰωσὴφ τοῦ δικαίου.

Τῷ σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν προοιμιακὸν ψαλμὸν καὶ τὴν στιχολογίαν, εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα. στιχηρὰ ἀναστάσιμα τοῦ β'. ἤχου τὰ ἀρχαῖα καὶ ἀνατολικὰ γίνονται ι'. διαιροῦντες τὸ α'. ζήτει. φ. ρλη. δόξα καὶ νῦν. πλαγίου β'. Κοσμᾶ μοναχοῦ.

Αἱ μυροφόροι γυναῖκες τὸν τάφον σου καταλαβοῦσαι, καὶ τὴν

Digitized by Google

καὶ εἰς τὴν λειτουργίαν, τὰ ἀντίφωνα, καὶ μακαρισμοῖς. ᾠδὴ γ΄. ἢ ς΄. ἐκ τοῦ κανόνος τῆς κυριακῆς τοῦ τριῳδίου.

Εἰς δὲ τὰ σάββατα τοὺς ἀναπαυσίμους μακαρισμοὺς ψάλλομεν. προκείμ. ἦχ. καὶ ἀλληλουάριον εἰς πρόσωπον ἁγίου, οὗ ψάλλομεν τὰ στιχηρὰ καὶ τὸ κάθισμα καὶ τὸν κανόνα εἰς τὸν ὄρθρον. ἀπόστολον δὲ καὶ εὐαγγέλιον τὰ γεγραμμένα εἰς τὴν ἡμέραν αὐτῶν.

Εἰς δὲ τὰ ἑσπερινὰ ἀπὸ τῆς β΄. τῆς νέας κυριακῆς. μέχρι τῶν ἁγίων πάντων τὰ προκείμενα τῶν ἡμερῶν ψάλλομεν.

Ἰστέον δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι ἀπὸ τῆς β΄. τοῦ ἀντίπασχα μέχρι τῆς ν΄. εἰ καὶ γόνυ οὐ κλίνομεν, ἀλλ᾽ οὖν κανόνας νεκρωσίμους ψάλλομεν ἐν τοῖς σάββασιν. οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ εἰ τύχῃ μνημόσυνον ἀδελφοῦ. Περὶ τοῦ ἀποδείπνου.

Τὰ δὲ ἀπόδειπνα ποιοῦμεν οὕτως. ἀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ σαββάτου τοῦ διακαινησίμου, ψάλλομεν τὸ κατανυκτικὸν ἑξάψαλμον. Τὸ μεθ᾽ ἡμῶν ὁ θεὸς εἰς τὴν πεντηκοστὴν, καὶ τὸ τριῴδιον τῆς ἡμέρας, καὶ γὰρ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ν΄. εἰς τὸ ἀπόδειπνον τὰ καθ᾽ ἡμερινὰ τριῴδ. ψάλλομ. μέχρι τῶν ἁγίων πάντων, μὴ ποιοῦντες μετανοίας.

Τὸ τριῴδιον τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος εἰς τὸ ἀπόδ. φέρων ἀκροστιχίδα τήνδε. **Ἄδει τὰ δὲ Ἰωσήφ** ἦχος α΄. ᾠδὴ α΄. ὁ εἱρμός. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά.

Ἄσωμεν θεῷ ὡς νικητῇ, τῷ καθελόντι θανάτῳ τὸν θάνατον, καὶ ἐξαναστήσαντι σὺν ἑαυτῷ τὸ γένος τὸ ἀνθρώπινον καὶ τῇ ἀφθαρσίᾳ περιβαλλόντως τιμήσαντι. Δεσμευθεὶς θανάτου τὰ δεσμὰ, ὡς δυνατὸς ἐν ἰσχύϊ διέρρηξας. λύσας τοὺς ἀνθρώπους δὲ ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ ᾅδου ἐξανέστησας, ἀνυμνολογοῦντας τὸ κράτος σου πολυέλεε. Εὐσπλαγχνε Χριστὲ ὁ δι᾽ ἐμὲ, μέχρι τοῦ ᾅδου θελήσει γινόμενος, κείμενον ἐν τάφῳ με ἁμαρτιῶν, καὶ λάκκῳ παραβάσεων. τῇ σῇ ἐπενδύσει, ἐξαναστήσας ἐλέησον. Θ. Ἰδοῦσα Χριστὸν ἐκ νεκρῶν, θεογεννῆτορ σαρκὶ ἐγειρόμενον, ἔχαιρες. ἀλλ᾽ αἴτησαι χαροποιόν μοι πένθος νῦν δωρήσασθαι, ὅπως εὕρω τότε ἁγνὴ τὴν θείαν παράκλησιν.

ᾠδὴ η΄. ὁ εἱρμός. Ἐν καμίνῳ παῖδες Ἰσραήλ.

Τῷ σταυρῷ σου λύσας τὴν ἀρὰν ἐτέθης ἐν μνημείῳ, καὶ ᾅδου τὸ βασίλειον, καὶ ἀνέστης, πᾶσαν τὴν κτίσιν συναναστήσας. ὅθεν σε ὑμνοῦμεν Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀνυψωθέντος σου ἐν τῷ σταυρῷ, ὁ ἥλιος ἐσβέσθη, εἰς ᾅδου δὲ καταβάντος, φῶς ἐπέλαμψε ψυχαῖς ἐν σκότει φιλάνθρωπε ὑπαρχούσαις, κατεχομέναις ὑπὸ πικροῦ θανάτου. ὅθεν σε ὑμνοῦμεν Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας. Δεδεμένον λῦσόν με Χριστὲ, σειραῖς ἁμαρτημάτων, καὶ λάμψον μοι μετανοίας θείαν ἔλλαμψιν σωτήριον. ἐν σκότοις ῥυσάμενος τοὺς ἀνθρώπους, τοῦ αἰωνίου τῇ σῇ φρικτῇ ἐγέρσει, ὃν ὑμνολογοῦμεν εἰς πάντας

τοὺς

Digitized by Google

ἄπιστος. ὁ δὲ Θωμᾶς τῷ δακτύλῳ ὡς ἥψατο τοῦ δεσπότου. μέγα ἀνεβόησε· ὁ μου θεὸς καὶ κύριος. εὔσπλαγχνε κύριε δόξα σοι. Καὶ μετὰ τὸ δόξα ἐν ὑψίστοις. τὸ προσ. Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος. Αἱ αἰτήσεις τῆς ἐκτενῆς καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ κυριακῇ ἑσπέρας εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ τῆς κυριακῆς γ'. καὶ τοῦ ἁγίου γ'. Ἀπὸ γὰρ τῆς ἑσπέρας ταύτης εἰσάγεται ἡ ἀκολουθία τοῦ μηναίου. προκείμενον ἦχος βαρύς. Τίς θεὸς μέγας, ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν, σὺ εἶ ὁ θεὸς ὁ ποιῶν θαυμάσια. στίχος. Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς ὁ θεός, τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου. Εἰς τὸν στίχον στιχηρὸν τοῦ στίχου τῆς ὀκτωήχου ἀναστάσιμον τοῦ α' ἤχου. Τὸν τάφον σου Χριστὲ σωτήρ. ζήτει φ. ρπ'. κατανυκτικὸν ἓν καὶ μαρτυρικὸν ἕν. Ὅτε τὸ πέλαγος. καί. Τῇ πρεσβείᾳ κύριε πάντων τῶν ἁγίων. ζήτει φ. ρνβ'. δόξα καὶ νῦν ἰδιόμ. τῆς κυριακῆς. τὸ προσ. Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος. καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ β'. εἰς τὸν ὄρθρον, εἰς τὸ θεὸς κύριος. Ἐσφραγισμένου. δίς. δόξα καὶ νῦν τὸ αὐτό. μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν. Κάθισμα ἀναστάσιμον τοῦ α'. ἤχου ἕν. Τὸν τάφον σου σωτήρ. ζήτει φ. ρπα'. κατανυκτικὸν ἕν. καὶ μαρτυρικὸν ἕν. ζήτει τὰ πάντα. φ. ρνε'. εἶτα ἀνάγνωσις. τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι. ὁ κανὼν τῆς κυριακῆς προσ. ς'. καὶ τοῦ μηναίου δ'. ἀπὸ γ'. κάθισμα τοῦ ἁγίου. ἀπὸ ς'. κοντάκιον τῆς κυριακῆς. Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὸν τῆς ὀκτωήχου ἀναστάσιμον ἕν. Τὸ μνῆμά σου Χριστέ. ζήτει φ. ρπζ'. κατανυκτικὸν α'. μαρτυρικὸν ἕν. Τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν. καὶ τό. Ὑπὲρ Χριστοῦ παθόντες. ζήτει εἰς τὴν ἀκολουθίαν τῆς ἑβδομ. φύλ. ρνη'. Δόξα καὶ νῦν ἰδιόμ. τῆς κυριακῆς.

Χρὴ εἰδέναι, ὡς τῶν μὲν κατανυκτικῶν, καὶ ἀποστολικῶν καὶ μαρτυρικῶν προηγοῦνται τὰ ἀναστάσιμα στιχηρά, μέχρι τῆς ἀναλήψεως. ὁμοίως καὶ τὰ καθίσματα καὶ τὰ στιχηρὰ εἰς τοὺς αἴνους. τῶν δὲ σταυροσίμων οὔ. πρῶτον γὰρ ψάλλομεν τὰ σταυρόσιμα, καὶ οὕτω τὰ ἀναστάσιμα.

Ἰστέον δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι τὰ ἑωθινὰ εὐαγγέλια εἰς τὸν ὄρθρον ἀπὸ τοῦ πάσχα οὐ κατ' ὀρδίνως ἀναγινώσκονται, ἀλλὰ περιηλλαγμένως, καὶ πληροῦνται πάντα ἀπὸ τοῦ πάσχα ἕως τῆς ν'. καὶ δεῖ προσέχειν τὸν ἱερέα ἀκριβῶς τῷ συναξαρίῳ μιᾶς ἑκάστης κυριακῆς. ἵνα μὴ ἄλλο ἀντ' ἄλλου ἀναγνώσῃ καὶ σφάλλῃ τῆς ἀληθείας ὁδοῦ καὶ διατάξεως. τὸ γὰρ καλόν, οὐ καλόν, ὅταν οὐ καλῶς γίνεται.

Ἰστέον δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι ἀπὸ τῆς ς'. τῆς μετὰ τὴν νέαν κυριακὴν εἰς τὸν ὄρθρον ψάλλομεν κανόνας δύο. τῆς κυριακῆς. προσ. ς'. καὶ τοῦ μηναίου δ'.

Digitized by Google

τυθέντα τούτοις, ὑμνεῖτε κύριον καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐπιποθήσας σου τὴν χαρμόσυνον θέαν, τὸ πρὶν ἠπίστει ὁ Θωμᾶς. ἀξιωθεὶς δὲ ταύτης, θεὸν καὶ κύριόν σε ἐκάλει δέσποτα, ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Σοῦ τὸ περίεργον, θησαυρὸν κεκρυμμένον. ἡμῖν ἀνέωξε Θωμᾶς. θεολογήσας γλώσσῃ γὰρ θεοφορουμένῃ. ὑμνεῖτε ἔλεγεν, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

[illegible]

Σοῦ τὴν φαιδρὰν ἡμέραν, καὶ ὑπέρλαμπρον Χριστὲ, τὴν ἄλεκτον χάριν, ἐν ᾗ ὡραῖος κάλλει τοῖς μαθηταῖς σου ἐπέστης. μεγαλύνομεν. Σὲ τὸν χοϊκῇ παλάμῃ ψηλαφώμενον πλευρὰν, καὶ μὴ φλέξαντα ταύτην, πυρὶ τῷ τῆς ἀΰλου θείας οὐσίας ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ο ὑρανὸν τοῖς.

Ἐμῶν μελῶν χειρί σου ἐξερευνήσας τὰς πληγὰς, μή μοι Θωμᾶ ἀπιστήσῃς, τραυματισθέντα διὰ σέ. σὺν μαθηταῖς ὁμοφρόνει, καὶ ζῶντα κήρυττε θεόν. ἄλλο.

Σήμερον ἔαρ μυρίζει, καὶ πᾶσα κτίσις χορεύει, σήμερον αἴρονται κλεῖθρα θυρῶν καὶ τῆς ἀπιστίας, Θωμᾶ τοῦ φίλου βοῶντος ὁ κύριος καὶ θεός μου.

Εἰς τοὺς αἴνους. πᾶσα πνοή. ἵστημεν στίχους δ΄. γίνονται ς΄. Ἀνατολίου. Ὢ τοῦ παραδόξου θαυμ.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος, ἀπιστία πίστιν βεβαίαν ἐγέννησεν. εἰπὼν γὰρ ὁ Θωμᾶς, ἐὰν μὴ ἴδω οὐ μὴ πιστεύσω. ψηλαφήσας δὲ τὴν πλευρὰν, ἐθεολόγει τὸν σαρκωθέντα, τὸν αὐτὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ, ἐγνώρισεν ὡς πεπονθότα σαρκί. ἐκήρυξε τὸν ἀναστάντα θεόν. καὶ ἐβόησε λαμπρᾷ τῇ φωνῇ. ὁ κύριός μου καὶ ὁ θεός μου δόξα σοι. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος, τοῦ πυρὸς ὁ χόρτος ἁψάμενος ἐσώθη. βαλὼν γὰρ ὁ Θωμᾶς ἐν τῇ πυρίνῃ πλευρᾷ τὴν χεῖρα, Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ θεοῦ, οὐ κατεφλέχθη τῇ ψηλαφήσει. τῆς ψυχῆς γὰρ τὸ δυσπειθὲς μετέλαβεν εἰς πίστιν θερμῶς. ἐκέκραξεν ἀπὸ βαθέων ψυχῆς. ὁ δεσπότης σύ μου εἶ κύριος καὶ θεὸς, ὁ ἐκ νεκρῶν ἐγηγερμένος δόξα σοι. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος Ἰωάννης στήθει τοῦ λόγου ἀνέπεσε. Θωμᾶς δὲ τὴν πλευρὰν προσψηλαφῆσαι κατηξιώθη. ἀλλ᾽ ὁ μὲν ἐκεῖθεν φρικτῶς, θεολογίας βυθὸν ἀνείλκει τὴν οἰκονομίαν. ὁ δὲ ἠξίωται μυσταγωγῆσαι ἡμᾶς. παρίστησι τὰς ἀποδείξεις τρανῶς τῆς ἐγέρσεως αὐτοῦ ἐκβοῶν. ὁ κύριός μου καὶ ὁ θεός μου δόξα σοι.

Δόξα καὶ νῦν. πλαγίου δ΄. Ἰωάννου μοναχοῦ.

Ἅψαι Θωμᾶ τῆς πλευρᾶς τῇ χειρὶ λέγει Χριστὸς. καὶ τοὺς τύπους τῶν ἥλων δεῦρο ψηλάφησον. πίστει ἐρεύνησον, καὶ γίνου μοι πιστὸς, καὶ μὴ γίνου ἄπιστος.

Digitized by Google

κύριον ἐκ τῆς ἀφῆς πληροφορεῖσα τοῖς χάριτος.

ᾠδὴ ε. ὁ εἱρμός.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες ὑμνοῦμέν σε Χριστὲ. τὸν τῷ πατρὶ συνάναρχον καὶ σωτῆρα τῶν ψυχῶν. τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ παράσχου φιλάνθρωπε.

Ἐπιστὰς τοῖς φίλοις ἀθυμοῦσιν ὁ σωτὴρ, τῇ παρουσίᾳ ἅπασαν ἀπελαύνεις τὴν κατήφειαν, καὶ συνεστῶν διεγείρει τῇ ἀναστάσει αὐτοῦ.

Ἀπιστίαν πίστεως γεννήτριαν ἡμῖν τὴν τοῦ Θωμᾶ ἀπέδειξας. σὺ γὰρ πάντα τῇ σοφίᾳ σου, προνοεῖς συμφερόντως, Χριστὲ ὡς φιλάνθρωπος.

ᾠδὴ ϛ. ὁ εἱρμός.

Τὸν προφήτην διέσωσας, ἐκ τοῦ κήτους φιλάνθρωπε, κἀμὲ τοῦ βυθοῦ τῶν πταισμάτων ἀνάγαγε δέομαι.

Τὸν Θωμᾶν οὐ κατέλιπες, βαπτιζόμενον δέσποτα, βυθῷ ἀπιστίας παλάμας προτείνας εἰς ἔρευναν. Τὴν πλευρὰν ἐψηλάφησε, καὶ πιστεύσας ἐπέγνωσε, Θωμᾶς μὴ παρὼν σου τῇ πρώτῃ εἰσόδῳ σωτὴρ ἡμῶν.

Κοντάκιον. ἦχος πλάγιος δ'.

Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ, τὴν ζωοπάροχόν σου πλευρὰν, ὁ Θωμᾶς ἐξηρεύνησε Χριστὲ ὁ θεός. συγκεκλεισμένων γὰρ τῶν θυρῶν ὡς εἰσῆλθες σὺν τοῖς λοιποῖς ἀποστόλοις ἐβόα σοι. κύριος ὑπάρχεις καὶ θεός μου. ὁ οἶκος.

Τίς ἐφύλαξε τὴν τοῦ μαθητοῦ παλάμην τότε ἀχώνευτον. ὅτε τῇ πυρίνῃ πλευρᾷ προσῆλθε τοῦ κυρίου. τίς ἔδωκε ταύτῃ τόλμαν, καὶ ἴσχυσε ψηλαφῆσαι φλόγινον ὀστοῦν. πάντως ἡ ψηλαφηθεῖσα. εἰ μὴ γὰρ ἡ πλευρὰ δύναμιν ἐχορήγησε, πηλίνη δεξιὰ πῶς εἶχε ψηλαφῆσαι, παθήματα σαλεύσαντα τὰ ἄνω καὶ τὰ κάτω, αὕτη ἡ χάρις Θωμᾶ ἐδόθη, τοῦ ταύτην ψηλαφῆσαι, Χριστῷ δὲ ἐκβοῆσαι. Κύριος ὑπάρχεις καὶ θεός μου.

ᾠδὴ ζ. ὁ εἱρμός.

Εἰκόνι λατρεύειν, μουσικῆς συμφωνίας, συγκαλουμένης λαοῖς, ἐκ τῶν ᾠδῶν Σιὼν ᾄδοντες, πατρικῶς οἱ παῖδες Δαβὶδ, τυράννου ἔλυσαν, τὸ παλίμφυμον δόγμα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον μετέβαλον, ὕμνον ἀναμέλποντες. ὁ ὑπερυψούμενος τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡς πρώτη ὑπάρχει ἡμερῶν καὶ κυρία, ἡ λαμπροφόρος αὕτη, ἐν ᾗ ἀγάλλεσθαι ἄξιον τὸν καινὸν καὶ θεῖον λαόν. ἐν βόμῳ φέρει γὰρ, καὶ αἰῶνος τὸν τύπον, ὡς ὀγδοὰς, τελοῦσα τοῦ μέλλοντος. ὁ ὑπερυψούμενος τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Ἐμφόβως τὴν χεῖρα, ὁ Θωμᾶς, τῇ πλευρᾷ σου τῇ ζωηφόρῳ Χριστὲ, ἐνθεὶς ὑπόβομον ᾔσθετο, ἐνεργείας σῶτερ διπλῆς, τῶν δύο φύσεων τῶν ἐν σοὶ ἡνωμένων. ἀσυγχύτως καὶ πίστει ἐκραύγαζε λέγων, σὺ εἶ κύριος, ὁ ὑπερυψούμενος τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η. ὁ εἱρμός.

Τὸν ἐν φλογὶ πυρὸς καιομένης καμίνου, διαφυλάξαντα παῖδας, καὶ ἐν μορφῇ ἀγγέλου συγκαταβάντα

Digitized by Google

τὴν ἀνάστασιν. οὐ γὰρ τοῖς πολλοῖς ταῦτα ἐπεδείκνυτο. παρήγγει δὲ ταῦτα πάντα οἱ ἀγγελισταὶ ἀναγράψασθαι. διότι οὐκ ἦν δυνατὸν, ταῦτα τοὺς πολλοὺς καὶ ἐν τῷ κόσμῳ ἀναστρεφομένους ἀνθρώπους ἀκούειν, ὡς ὑπερφυῆ λίαν τυγχάνοντα. Ταῖς τοῦ σοῦ ἀποστόλου Θωμᾶ πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. ἀμήν.

Οἱ ἀναβαθμοί. ἀντίφωνον ά. ἦχος ά.

Προκείμενον τοῦ ά. ἤχου. Νῦν ἀναστήσομαι λέγει κύριος. στίχος. Σῶσόν με κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν. Πᾶσα πνοή. Ἑωθινὸν εὐαγγέλιον ά. Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι. ὁ ν'. ὁ κανὼν Ἰωάννου μοναχοῦ. γίνονται τροπ. ιδ'. μετὰ τοῦ δόξα καὶ νῦν. ᾠδὴ ά. ἦχος ά. ὁ εἱρμός.

Ἄσωμεν πάντες λαοί. Τῷ ἐκ πικρᾶς δουλείας, Φαραὼ τὸν Ἰσραὴλ ἀπαλλάξαντι, καὶ ἐν βυθῷ θαλάσσης ποδὶ ἀβρόχως ὁδηγήσαντι, ᾠδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται.

Σήμερον ἔαρ ψυχῶν, ὅτι Χριστὸς ἐκ τάφου ὥσπερ ἥλιος, ἐκλάμψας τριήμερος, τὸν ζοφερὸν χειμῶνα ἀπήλασε τῆς ἁμαρτίας ἡμῶν, αὐτὸν ἀνυμνήσωμεν. ὅτι δεδόξασται.

Πύλαι θανάτου Χριστὲ, οὐδὲ τοῦ τάφου σφραγῖδες, οὐδὲ κλεῖθρα τῶν θυρῶν σοι ἀντέστησαν. ἀλλ' ἀναστὰς ἐπέστης τοῖς φίλοις σου, εἰρήνην δέσποτα δωρούμενος τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν.

ᾠδὴ γ'. ὁ εἱρμός.

Στερέωσόν με Χριστὲ ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, καὶ φώτισόν με φωτὶ τοῦ προσώπου σου, οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν σου φιλάνθρωπε.

Καινοὺς ἀντὶ παλαιῶν, ἀντὶ φθαρτῶν δὲ ἀφθάρτους, διὰ σταυροῦ σου Χριστὲ τελέσας ἡμᾶς. ἐν καινότητι ζωῆς πολιτεύεσθαι ἀξίως προσέταξας.

Τοὺς μώλωπάς σου Χριστὲ, οὓς ἑκουσίως ὑπέστης ὑπὲρ ἡμῶν, τοῖς μαθηταῖς σου φυλάξας μαρτύριον, τῆς σῆς ἔδειξας ἐν δόξῃ ἀναστάσεως.

Κάθισμα ἦχος ά. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῷ φόβῳ τῶν Ἑβραίων κεκρυμμένων τῶν μαθητῶν, καὶ ἐν τῇ Σιὼν συνηγμένων, εἰσῆλθες πρὸς αὐτοὺς ἀγαθὲ, καὶ ἔστης κεκλεισμένων τῶν θυρῶν ἐν μέσῳ αὐτῶν χαροποιός· καὶ ὑπέδειξας αὐτοῖς τὰς χεῖρας, καὶ τῆς ἀχράντου σου πλευρᾶς τοὺς μώλωπας. λέγων τῷ ἀπιστοῦντι μαθητῇ, φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ ἐρεύνα, ὅτι αὐτὸς ἐγώ εἰμι, ὁ διὰ σὲ παθών. Δόξα καὶ νῦν τὸ αὐτό. ᾠδὴ δ'. ὁ εἱρμός.

Μέγα τὸ μυστήριον, τῆς σῆς Χριστὲ οἰκονομίας, τοῦτο γὰρ ἄνωθεν προβλέπων, θεοπτικῶς ὁ Ἀββακοὺμ, ἐξῆλθες ἐβόα σοι, εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου φιλάνθρωπε.

Χολὴν μὲν ἐγεύσατο, τὴν πάλαι γεῦσιν ἰώμενος· νυνὶ δὲ ὀψάριον καὶ κηρίον μέλιτος, τοῖς φοιτηταῖς μεταδοὺς, Χριστὸς τῷ προσμένοντι, καὶ τῆς αὐτοῦ γλυκύτητος μεθέξειν ἐποίησεν· ὁ παμμακάριστος ὑμνεῖται γνώσεως ἀδελφὸς· πρώτη γὰρ ἀπίστως κηρύσσει τὸν ζωοδότην Ἰησοῦν, θεόν τε καὶ κύριον.

ἐγκαινισμὸς, ἢ πρώτη κυριακή. ἥτις λέγοιτο ἂν κυρίως, καὶ ὀγδόη καὶ πρώτη, ὀγδόη μὲν ὡς ἀπὸ τοῦ πάσχα. πρώτη δὲ, καὶ ὀγδόη πάλιν, ὅτι εἰς εἰκόνα τάττεται τῆς ἀπεράντου ἐκείνης τῆς ἡμέρας, τῆς ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι. ἥτις καὶ πρώτη καὶ μία ἔσται πάντως, μὴ νυκτὶ διακοπτομένη. ταῦτα μὲν περὶ ἐγκαινίων. τὰ δὲ κατὰ τὸν Θωμᾶν οὕτω γέγονεν. τοῦ Χριστοῦ καθ' ἣν ἡμέραν ἀνέστη ὀψίας τοῖς μαθηταῖς ἐμφανισθέντος, ἀποδήμου Θωμᾶς οὔπω μετὰ τῶν λοιπῶν συνηγμένος, διὰ τὸν τῶν Ἰουδαίων φόβον, ὕστερον δὲ μετ' ὀλίγον ἐπανελθὼν μαθὼν τὴν τοῦ Χριστοῦ παρουσίαν, διηπίστει τοῖς μαθηταῖς ὅτι αὐτὸν ἀναστάντα εἶδον, ἀλλ' ὅτι οὐδ' ὅλως ἀνέστη Χριστὸς, καὶ ταῦτα εἷς τυγχάνων τῶν δώδεκα. ὁ δὲ ἀμήχανος σοφίᾳ, καὶ τοῦ ἑνὸς μὲν οὕτω κηδόμενος ἄγαν δὲ καὶ οἰκονομίᾳ τινὶ μείζονι, ἵνα καὶ μᾶλλον ἡ ἀνάστασις τοῖς εἰς ὕστερον πιστωθείη, διαλιπὼν ἡμέρας ὀκτὼ, ἵνα τὸν ἐκείνου πόθον ἄκρως διερεθίσῃ, καὶ μᾶλλον ἀπιστήσας, πᾶσι πίστιν ἀκριβεστέραν παράσχῃ τῆς ἀναστάσεως, πάλιν ἔρχεται, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ὡς πρότερον, παρόντος δῆτα καὶ τοῦ Θωμᾶ, ἵσταται καὶ τὴν εἰρήνην τὸ σύνηθες ἀσπασάμενος. μετὰ ταῦτα πρὸς τὸν Θωμᾶν ἀποτείνεται. καί φησι φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε, καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου, καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου, καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου, καὶ μὴ γίνου ἄπιστος ἀλλὰ πιστός. ἐπειδὴ γὰρ οὐ μόνον διὰ θεωρίας [illegible] εἶχες διὰ τῆς φαντασίαν, ἀλλὰ παχὺς ἂν καὶ ἁφῆς ἐμπειρότερος. ἔδειξε δὲ διὰ τούτων. ὅτι ἡνίκα ταῦτα ἔλεγε πρὸς τοὺς μαθητὰς παρῆν ἀκούων. βάλε τὴν χεῖρά σου εἰς τὴν πλευράν μου. δηλοῖ δὲ, ὅτι καὶ διαρεία ἦν ἡ κατὰ τῆς πλευρᾶς πληγὴ ὡς καὶ χεῖρα ἔσω χωρεῖν. ὁ δὲ Θωμᾶς ἀκριβῶς διερευνησάμενος, καὶ τὴν πίστιν λαβὼν δι' ἁφῆς, συνεχωρεῖτο γὰρ ταῦθ' ὁρᾶν καὶ ποιεῖν ἐκεῖνα, κἂν ἐν ἀφθάρτῳ καὶ τεθεωμένῳ ἄκρως τῷ σώματι δι' ἀσφάλειαν ἔκραξεν. ὁ κύριός μου καὶ ὁ θεός μου. τὸ μὲν, διὰ τὴν σάρκα, τὸ δὲ διὰ τὴν θεότητα, καὶ ὁ Χριστὸς πρὸς αὐτὸν λέγει. ὅτι ἰδών με πεπίστευκας, μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες. Δίδυμος δὲ λέγεται ὁ Θωμᾶς, ἢ ὅτι μεθ' ἑτέρου γεγέννηται. ἢ διὰ τὸ διστάσαι τῇ ἀναστάσει, ἢ ὅτι οὕτως ἐκ φύσεως κεκολλημένοι ἦσαν αὐτοῦ οἱ δύο δάκτυλοι τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς. ὁ μέσος δηλονότι καὶ ὁ πρὸ ἐκείνου ὁ λεγόμενος λιχανός. ἴσως αὐτὰς φασὶν, ὅτι διστάζειν ἔμελλεν, καὶ μετ' αὐτῶν ψηλαφᾶν, ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅπερ καὶ ἀκριβέστερον. ὅτι ὁ Θωμᾶς, δίδυμος ἑρμηνεύεται, δευτέρα αὕτη ἐμφάνεια τοῦ Χριστοῦ. τρίτη δὲ γέγονεν ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς τιβεριάδος, ἐν τῇ ἄγρᾳ τῶν ἰχθύων, ὅτε καὶ τροφῆς μετέχει τῷ θείῳ πυρὶ κατασκευασθείσης, ὡς οἶδεν αὐτὸς, βεβαιοτέραν τὴν ἀνάστασιν παριστῶν. εἶτα εἰς Ἐμμαοὺς φαίνεται. πέμπτον ἐν Γαλιλαίᾳ. καὶ ἑτέρως πολλάκις ὡς φασιν φαίνεται ἕως οὗ ἀνελήφθη. πολλὰ καὶ ἄγραφα σημεῖα ποιῶν ἐνώπιον τῶν μαθητῶν μετὰ

τὴν

Digitized by Google

καὶ θεόν σε ὁμολογοῦντι· σώζοντα τοὺς πιστεύοντας εἰς σὲ φιλάνθρωπε.

Στίχος. Ἀνάστηθι κύριε ὁ θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χείρ σου, μὴ ἐπιλάθῃ.

Μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ, τῆς ἐγέρσεώς σου Ἰησοῦ βασιλεῦ, μονογενὴς λόγε τοῦ πατρὸς, ὤφθης τοῖς μαθηταῖς σου, κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, καὶ τὴν εἰρήνην σου παρεχόμενος, καὶ τῷ ἀπιστοῦντι μαθητῇ τοὺς τύπους ἐδείξας, δεῦρο ψηλάφησον τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας, καὶ τὴν ἀκήρατόν μου πλευράν. ὁ δὲ πιστεύσας ἐβόα σοι· ὁ κύριός μου, καὶ ὁ θεός μου δόξα σοι.

Δόξα καὶ νῦν πλαγ. β. Ἰωάννου μοναχοῦ.

Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ἐπέστης Χριστὲ πρὸς τοὺς μαθητάς. τότε ὁ Θωμᾶς οἰκονομικῶς οὐχ εὑρέθη μετ' αὐτῶν. ἔλεγε γὰρ, οὐ μὴ πιστεύσω ἐὰν μὴ ἴδω κἀγὼ τὸν δεσπότην· ἴδω τὴν πλευρὰν, ὅθεν ἐξῆλθε τὸ αἷμα, τὸ ὕδωρ τὸ βάπτισμα, ἴδω τὴν πληγὴν ἐξ ἧς ἰάθη τὸ μέγα τραῦμα ὁ ἄνθρωπος· ἴδω πῶς οὐκ ἦν ὡς πνεῦμα ἀλλὰ σὰρξ καὶ ὀστέα. ὁ τὸν θάνατον πατήσας, καὶ Θωμᾶν πληροφορήσας κύριε δόξα σοι.

Τὸ τροπ. ἦχος βαρύς.

Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος, ἡ ζωὴ ἐκ τάφου ἀνέτειλας Χριστὲ ὁ θεὸς, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων τοῖς μαθηταῖς ἐπέστης ἡ πάντων ἀνάστασις. πνεῦμα εὐθὲς δι' αὐτῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τὸ ἀπόδειπνον. Τὸ δὲ ἀπόδειπνον ποιοῦμεν οὕτω. Τὸ [illegible] ἐξάψαλμον [illegible]

μὴν ὁ θεὸς, καὶ τὰ ἀκόλουθα. [illegible] εἶτα ὁ ν'. ὁ κανὼν τῆς θεοτόκου. ᾠδὴ ς'. θ'. Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου. Εἰς δὲ τὸ τέλος τροπ. Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος.

Τῇ κυριακῇ τοῦ ἀντιπάσχα εἰς τὸν ὄρθρον εἰς τὸ θεὸς κύριος τροπ. Ἐσφραγισμένου. τρίς. στιχολογοῦμεν κάθισμα α'. Ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ἐν ὅλῃ. ἡ ὑπακοή ἦχος α'. τοῦ ἀναστασίμου ἤχου. Ἡ τοῦ λῃστοῦ μετάνοια. ἡ ἀνάγνωσις δὲ αὕτη. Εὐλόγησον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ κυριακῇ δευτέρᾳ μετὰ τὸ πάσχα τὰ ἐγκαίνια ἑορτάζομεν τῆς Χριστοῦ ἀναστάσεως καὶ τὴν τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Θωμᾶ ψηλάφησιν. τὰ μὲν οὖν ἐγκαίνια ἔθιμον ἦν ἀρχαῖον γίνεσθαι, εἰς ὑπόμνησιν τῶν ἐπισήμων. τοῦ γὰρ χρόνου ἀνακυκλοῦντος, καὶ τῆς αὐτῆς ἡμέρας καθ' ἣν τότε διεπράχθη ἐπαγομένης, τοῦ πράγματος ἐκείνου μνείαν ἐποιοῦντο ἐτήσιον, ἵνα μὴ εἰς λήθην τὰ μεγάλα τῶν ἔργων γένοιτο, ἐν τούτῳ οἱ ἑβραῖοι πρῶτον τὸ πάσχα ἐν Γαλγάλοις ἐποίησαν, τὴν τῆς ἐρυθρᾶς διάβασιν ἐγκαινίζοντες. ἐν τούτῳ ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου αὐτοῖς ἐγκαινίζεται καὶ πολυτελῶς. ἐν τούτῳ ἡ βασιλεία Δαβὶδ, καὶ τ' ἄλλα, ἵνα μὴ καθ' ἕκαστον λέγω. ἐπεὶ οὖν πάντων τῶν ἐν βίῳ πραγμάτων διαφερόντως μεῖζον καὶ ὑπὲρ ἅπασαν ἔννοιαν ἡ τοῦ κυρίου ἀνάστασις ἔργον ἐστὶν, οὐ μόνον κατ' ἔτος αὐτὴν ἑορτάζομεν καὶ ἐγκαινίζομεν, ἀλλ' ἀεὶ καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ, πρώτως ποιοῦμεν ταύτης ἐγκαίνια.

Digitized by Google

Τῷ Σαββάτῳ τῆς διακαινησίμου. Ἑσπέρας εἰς τὸ λυχνικὸν ἀρχόμεθα ψάλλειν τὸν προοιμιακὸν ψαλμὸν καὶ στιχολογοῦμεν τὸ μακάριος ἀνήρ. εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχους ή. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἦχος ά. Ἰωάννου μοναχοῦ. Τὸ ά. τρίς.

Μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ, τῆς ἐγέρσεώς σου κύριε, ὤφθης τοῖς μαθηταῖς σου, ἐν τόπῳ οὗ ἦσαν συνηγμένοι, καὶ φωνήσας αὐτοῖς. εἰρήνη ἡμῖν. τῷ ἀπιστοῦντι μαθητῇ τὰς χεῖρας ὑπέδειξας, καὶ τὴν ἄχραντον πλευράν. ὁ δὲ πεισθεὶς ἐβόα σοι ὁ κύριός μου καὶ ὁ θεός μου δόξα σοι. Τὸ β΄. τρίς.

Θωμᾶς ὁ λεγόμενος δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε εἰσῆλθες Χριστὲ, κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, ὅθεν καὶ ἠπίστει τοῖς ῥηθεῖσιν αὐτῷ, ἐξ ἀπιστίας εἰς πίστιν βεβαιῶν, οὐκ ἀπηξίωσας δὲ ἀγαθὲ, ὑποδεῖξαι αὐτῷ τὴν ἄχραντον πλευράν σου καὶ τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν τοὺς μώλωπας, ὁ δὲ ψηλαφήσας, καὶ ἰδὼν ὡμολόγησέ σε εἶναι θεὸν, οὐ γυμνὸν καὶ ἄνθρωπον σὺ ψιλὸν, καὶ ἐβόα, ὁ κύριός μου καὶ ὁ θεός μου δόξα σοι.

Τὸ γ΄. δίς.

Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τῶν μαθητῶν συναθροισμένων, εἰσῆλθες ἄφνω παντοδύναμε Ἰησοῦ ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ στὰς ἐν μέσῳ αὐτῶν εἰρήνην δοὺς, ἐπλήρωσας ἁγίου πνεύματος, προσμένειν τε προσέταξας. καὶ μηδαμῶς χωρίζεσθαι ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ, ἕως οὗ ἐνδύσησθε τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν. διὸ βοῶμέν σοι, ὁ φωτισμὸς, καὶ ἡ ἀνάστασις, καὶ εἰρήνη ἡμῶν δόξα σοι. Δόξα καὶ νῦν ἦχος πλ. δ΄.

Φιλάνθρωπε μέγα καὶ ἀνείκαστον τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου. ὅτι ἐμακροθύμησας ὑπὸ Ἰουδαίων ῥαπιζόμενος, ὑπὸ τῶν ἀθετούντων σε πολυπραγμονούμενος, ὑπὸ ἀποστόλου ψηλαφώμενος. πῶς ἐσαρκώθης; πῶς ἐσταυρώθης ὦ ἀναμάρτητε; ἀλλὰ συνέτισον ἡμᾶς, ὡς τὸν Θωμᾶν βοᾶν σοι. ὁ κύριός μου καὶ ὁ θεός μου δόξα σοι. Προκείμ. Ὁ κύριος ἐβασίλευσεν. στίχος. Ἐνεδύσατο κύριος δύναμιν.

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ, ἦχος β΄. Ἰωάννου μοναχοῦ.

Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ἐπιστὰς ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς ἀφοβίαν καὶ εἰρήνην ἐδίδου. εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ, τί μοι ἀπιστεῖς; ὅτι ἀνέστην ἐκ νεκρῶν, φέρε ὧδε τὴν χεῖρά σου, καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου, καὶ ἴδε. σοῦ γὰρ ἀπιστοῦντος, οἱ πάντες ἔμαθον τὰ πάθη καὶ τὴν ἀνάστασίν μου, κράζειν μετὰ σοῦ ὁ κύριός μου καὶ ὁ θεός μου δόξα σοι. στίχος. Ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου. Μετὰ τὴν ἔγερσίν σου κύριε συνηγμένων τῶν μαθητῶν σου, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ἐν μέσῳ ἔστης. εἰρήνην παρέχων αὐτοῖς. πεισθεὶς δὲ καὶ ὁ Θωμᾶς, τῇ θεάσει τῶν χειρῶν καὶ τῆς πλευρᾶς σου, κύριον

καὶ

ριε ἐλέησον λ΄. καὶ ἀπολ. Δεῖ γινώσκειν. ὅτι ὥσπερ ἐγίνετο ἡ τάξις τῆς α΄. ἡμέρας. ἀπὸ τε τοῦ θυμιάματος τῆς ἀρχῆς τοῦ ὄρθρου: μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ ἀποδείπνου. ἡ αὐτὴ τάξις τελεῖται μέχρι καὶ αὐτοῦ τοῦ σαββάτου τῆς διακαινησίμου ἀνελλιπῶς. ὁ δ᾽ θεῖος ὁ ἱερεὺς λαβὼν τὸ θυμιατὸν καὶ ἐξελθὼν ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου θυμιᾷ, τοῦ διακόνου προπορευομένου ἔμπροσθεν αὐτοῦ μετὰ μανουαλίων δύο. ὁ δὲ λαὸς ἅπας ἔνδον ὑπάρχων τοῦ ναοῦ. Ὁμοίως καὶ τὸ Χριστὸς ἀνέστη ψάλλεται ὑπ᾽ αὐτοῦ μετὰ τῶν στίχων, καὶ ὁ αὐτὸς Κανὼν ψάλλεται δι᾽ ὅλης τῆς ἑβδομάδος εἰς τε τὸν ὄρθρον καὶ εἰς τὸ ἀπόδειπνον. ζητούμενος εἰς τὸν ὄρθρον προτ. ιβ. ἀπὸ τῆς β΄. τῆς διακαινησίμου μετὰ τοῦ δόξα καὶ νῦν. ἡ αὐτὴ ὑπακοὴ, τὸ αὐτὸ κοντάκιον, τὸ ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι γ΄. τὸ ἐξαποστειλ. τὰ ἀντίφωνα τῆς λειτουργίας ὁμοίως καὶ τὸ κοινωνικὸν καὶ καθεξῆς ὡς προεγράφη.

Τῇ β΄. τῆς διακαινησίμου εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ ἀναστάσιμα. γ΄. ἦχος γ΄. τὰ ἀρχαῖα καὶ ἀνατολικὰ γ΄. ζήτει εἰς τὴν ὀκτώηχον φύλ. ρξέ. καὶ ρξϛ΄. δόξα καὶ νῦν θ΄. τὸ πρῶτον τοῦ ἤχου. Πῶς μὴ θαυμάσωμεν. Προκείμ. ἦχος βαρύς. Ὁ θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησεν. στίχος. Ἐν ἐξόδῳ Ισραὴλ ἐξ Αἰγύπτου. οἴκου Ιακὼβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου.

Εἰς τὸν στίχον τὸ ἀναστάσιμον τοῦ στίχου. Ὁ τῷ πάθει σου Χριστέ. ζήτει φ. ρξϛ΄. Εἶτα στιχηρὰ δ΄. τοῦ πάσχα. Πάσχα ἱερὸν ἡμῖν. καὶ. Δ. αὐτὴ ἀπὸ θέας.

Ὁμοίως δὲ καὶ εἰς τὸν ὄρθρον. εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ ἀναστάσιμα γ΄. καὶ γ΄. ἀνατολικὰ τῆς ὀκτωήχου. ζήτει σβ΄. καὶ τὸ τε τοῦ πάσχα. δόξα καὶ νῦν. Ἀναστάσεως ἡμέρα. Οὕτως οὖν ψάλλονται τὰ στιχηρὰ ὅλῃ τῇ ἑβδομάδι καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν ἦχον ἕνα. Τῇ γ΄. τῆς διακαινησίμου ἑσπέρας προκείμ. ἦχος βαρύς. Φωνῇ μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα. στίχος. Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου τὸν θεὸν ἐξεζήτησα.

Τῇ δ΄. τῆς διακαινησίμου ἀπόδειπνον προκείμ. ἦχος βαρύς. Ἐπάκουσόν μου θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου. στίχος Ἱλάσθητί μοι καὶ εἰσάκουσόν μου.

Τῇ ε΄. τῆς διακαινησίμου προκείμ. ἦχος βαρύς. Ἀγαπήσω σε κύριε ἡ ἰσχύς μου. στίχος. Ὁ θεός μου βοηθός μου καὶ ἐλπιῶ ἐπ᾽ αὐτόν.

Τῇ παρασκευῇ ἑσπέρας, στιχηρὰ ἀναστάσιμα. ἦχος πλάγιος δ΄. Ἑσπερινὸν ὕμνον. Καὶ τὰ λοιπά. ζήτει εἰς τὴν ὀκτώηχον φύλ. σλδ΄. Ὁ γὰρ βαρὺς ἦχος ἀπομένει προκείμ. ἦχος πλάγιος δ΄. Ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις σε κύριε. στίχος. Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σὲ ἐκέκραξα.

[illegible] γ'. Ἀναστὰς Χριστοῦ θεασάμενοι γ'. Κύριε ἐλέησον. λ'. καὶ ἀπόλ. Ἐσπέρας ὥραι τῆ ἁγίῳ Σάββα. Τό. Χριστὸς ἀνέστη γ'. Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι γ'. ζήτει εἰς [illegible] ὡρολόγιον φυλ. ρκϛ. ἡ ὑπακοή. Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον. Τὸ κοντάκιον. Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες [illegible] γ'. τὸ κανόνος ἤχου δ'. Ἐν τάφῳ σωματικῶς. ζήτει [illegible] Ὡς ζωηφόρος καὶ νῦν. Τ[illegible] ὑψίστου. ζήτει αὐτὸ γ'. καὶ δ'. [illegible] τῆς ζ'. ᾠδῆς τοῦ δ' ἤχου τοῦ ἀναστασίμου. φυλ. [illegible] τὰ ἀναστάσιμα [illegible] τὴν ἡμέραν. τὸ κύριε ἐλέησον λ'. καὶ ἀπολύει. Αὕτη [illegible] ἀκολουθία τελεῖται εἰς τὴν [illegible] καὶ γ'. καὶ ϛ'. καὶ θ'. καὶ μεγαλ[illegible] τῆς [illegible] ἡμέρας τοῦ σαββάτου τῆς διακαινησίμου.

Τῇ κυριακῇ ἑσπέρας εἰς τὸ λυχνικὸν μετὰ τὸ δεύτερον σήμαντρον σημαντήριον ἄρχεται ὁ διάκονος ἄνω εἰς τὸν ἄμβωνα λέγων. Εὐλόγησον δέσποτα. ὁ ἱερεὺς. Εὐλογημένη ἡ βασιλεία. καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν οἱ πάντες ὁμοφώνως τὸ Χριστὸς ἀνέστη γ'. εἶτα ὁ διάκονος συναπτὴν μεγάλην, καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχήν. εἶθ' οὕτω μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, ὁ διάκονος θυμιᾷ ἠλλαγμένος ψαλλόντων [illegible] τὸ κύριε ἐκέκραξα εἰς ἦχον β'. στιχηρὰ [illegible] ἤχου τὰ [illegible] γ'. καὶ ἀνατολικὰ γ'. δόξα καὶ νῦν θ'. Ὢ θαύματος καινοῦ. γίνεται εἴσοδος εἰς τὸ φῶς ἱλαρὸν μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. προκείμ. ἦχος βαρύς. Τίς θεὸς μέγας ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν. σὺ εἶ ὁ θεὸς ὁ ποιῶν θαυμάσια. στίχος. Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς ὁ θεὸς, τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου. στίχος. Καὶ εἶπα νῦν ἠρξάμην. αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ ὑψίστου.

Ψαλλομένων δὲ τούτων θυμιᾷ ὁ διάκονος τὴν ἁγίαν τράπεζαν κύκλῳ, καὶ ὅλον τὸ ἅγιον βῆμα. εἶτα μετὰ τὸ προκείμ. ὁ διάκ. Σοφία ὀρθ. καὶ ἀναγνώσκει τὸ ἑωθινὸν εὐαγγέλιον. Οὔσης ὀψίας. τέλος οὐ μὴ πιστεύσω. καὶ εὐθέως ὁ διάκονος εἴπωμεν πάντες. εἶτα ἡ ἐκτενής, καὶ μετὰ τὸ καταξίωσον κύριε, τὰς αἰτήσεις. πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν, εἶτα μετὰ τὴν ἐκφώνησιν τῆς εὐχῆς [illegible] κεφαλὰς κλίσεως, ψάλλ. τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν τοῦ στίχου. Ἡ ἀνάστασίς σου Χριστὲ σωτήρ. εἶθ' οὕτως στίχος ά. Ἀναστήτω ὁ θεὸς. καὶ ψάλλ. τὰ στιχηρὰ τοῦ πάσχα πλάγιος ά. Πάσχα ἱερὸν ἡμῖν. στίχος. Ὡς ἐκλείπει καπνός. Δεῦτε ἀπὸ θέας. δόξα καὶ νῦν. πλάγ. ά. Ἀναστάσεως ἡμέρα. βοώντων σὺν τῷ Χριστὸς ἀνέστη. λέγει ὁ διάκ. Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν. ὁ χορὸς ἐν ὀνόματι κυρίου. ὁ διάκ. Σοφία. ὁ χορός. Εὐλογητ. ἅγιε εὐλόγησον, καὶ ἀπολ.

Τὸ δὲ ἀπόδειπνον γίνεται οὕτως εὐλογεῖ ὁ ἱερεὺς λέγων, εὐλογητὸς ὁ θεὸς ἡμῶν. καὶ ἄρχεται ὁ χορὸς ψάλλειν ὁμοφώνως καὶ μελῳδικῶς τὸ Χριστὸς ἀνέστη γ'. εἶτα ὁ κανὼν ἀναστάσεως ἡμέρα. ποιοῦμεν αὐτόν. βοτ. ϛ'. μετὰ τοῦ εἱρμοῦ καὶ τὸ δόξα καὶ νῦν [illegible] τὸ κοντάκ. [illegible] θ'. τὸ ἐξαποστειλάριον. εἶθ' οὕτως τὸ Χριστὸς ἀνέστη γ'. κύ-

τὸν μισθὸν ἀπολάβετε, πλούσιοι καὶ πένητες, μετ' ἀλλήλων χορεύσατε. ἐγκρατεῖς καὶ ῥᾴθυμοι, τὴν ἡμέραν τιμήσατε. νηστεύσαντες καὶ μὴ νηστεύσαντες εὐφράνθητε σήμερον. ἡ τράπεζα γέμει, τρυφήσατε πάντες. ὁ μόσχος πολύς. μηδεὶς ἐξέλθῃ πεινῶν. πάντες ἀπολαύετε τοῦ συμποσίου τῆς πίστεως. πάντες ἀπολαύσατε τοῦ πλούτου τῆς χρηστότητος. μηδεὶς θρηνείτω πενίαν. ἐφάνη γὰρ ἡ κοινὴ βασιλεία. μηδεὶς ὀδυρέσθω πταίσματα. συγγνώμη γὰρ ἐκ τοῦ τάφου ἀνέτειλε. μηδεὶς φοβείσθω θάνατον. ἠλευθέρωσε γὰρ ἡμᾶς τοῦ σωτῆρος ὁ θάνατος. ἔσβεσεν αὐτὸν ὑπ' αὐτοῦ κατεχόμενος. ἐσκύλευσε τὸν ᾅδην, ὁ κατελθὼν εἰς τὸν ᾅδην. ἐπίκρανεν αὐτὸν, γευσάμενος τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, καὶ τοῦτο προλαβὼν Ἡσαΐας ἐβόησεν. ὁ ᾅδης φησὶν ἐπικράνθη, συναντήσας σοι κάτω, ἐπικράνθη, καὶ γὰρ κατηργήθη. ἐπικράνθη καὶ γὰρ ἐνεπαίχθη. ἐπικράνθη, καὶ γὰρ ἐνεκρώθη. ἐπικράνθη καὶ γὰρ καθῃρέθη. ἐπικράνθη, καὶ γὰρ ἐδεσμεύθη. ἔλαβε σῶμα, καὶ θεῷ περιέτυχεν. ἔλαβε γῆν, καὶ συνήντησεν οὐρανῷ. ἔλαβεν ὅπερ ἔβλεπε, καὶ πέπτωκεν, ὅθεν οὐκ ἔβλεπε. ποῦ σου θάνατε τὸ κέντρον. ποῦ σου ᾅδη τὸ νῖκος, ἀνέστη Χριστὸς, καὶ σὺ καταβέβλησαι. ἀνέστη Χριστὸς καὶ πεπτώκασι δαίμονες. ἀνέστη Χριστὸς καὶ χαίρουσιν ἄγγελοι. ἀνέστη Χριστὸς καὶ ζωὴ πολιτεύεται. ἀνέστη Χριστὸς καὶ νεκρὸς οὐδεὶς ἐπὶ μνήματος. Χριστὸς γὰρ ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο. αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν.

Καὶ ταύτης τῆς ἀναγνώσεως πληρωθείσης ψάλλομεν, τὸ Χριστὸς ἀνέστη. γ΄. καὶ γίνεται ἡ ἐκτενής. Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ θεός. Καὶ τὰ λοιπά. εἶτα ἡ συναπτὴ τῶν αἰτήσεων. ὁ διάκονος.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ κυρίῳ. ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν ταύτην.

Αἰνοῦμέν σε, ὑμνοῦμέν σε, καὶ εὐλογοῦμέν σε, καὶ δοξάζομέν σε, καὶ εὐχαριστοῦμέν σοι, ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν. ὅτι παρήγαγες τὴν σκιὰν τῆς νυκτὸς, καὶ ἔδειξας πάλιν τὸ φῶς τῆς ἡμέρας. ἀλλ' ἱκετεύομεν τὴν σὴν ἀγαθότητα· ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ προσδέξαι τὰς δεήσεις ἡμῶν, ἐν τῇ μεγάλῃ σου εὐσπλαγχνίᾳ. ὅτι πρὸς σὲ καταφεύγομεν τὸν ἐλεήμονα καὶ παντοδύναμον θεόν. λάμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν τὸν ἀληθινὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, φώτισον ἡμῶν τὸν νοῦν καὶ τὰς αἰσθήσεις ὅλας διατήρησον, ἵνα ὡς ἡμέρᾳ εὐσχημόνως περιπατήσωμεν, εἰς τὴν ὁδὸν τῶν ἐντολῶν σου, καταντήσωμεν εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ ἀπολαύσει γενέσθαι καταξιωθῶμεν τοῦ ἀπροσίτου φωτός. Ἀντιλαβοῦ. Τὸν ὄρθρον καὶ τὴν ἐπιφαύσκουσαν. Τὰ λοιπὰ [illegible].

Αἱ ὧραι τῆς κυριακῆς, καὶ ὅλης τῆς ἑβδομάδος τῆς διακαινησίμου μέχρι καὶ αὐτοῦ τοῦ σαββάτου. ψάλλονται οὕτως. Εὐλογητὸς ὁ ἱερεὺς λέγει. Εὐλογητὸς ὁ θεὸς ἡμῶν, Χριστὸς ἀν-

πάσχα Χριστὸς ὁ λυτρωτής. πάσχα ἄμωμον, πάσχα μέγα. πάσχα τῶν πιστῶν. πάσχα τὸ πύλας ἡμῖν τοῦ παραδείσου ἀνοῖξαν, πάσχα πάντας ἁγιάζον πιστούς. στίχος βʹ. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρὸς, οὕτως ἀπόλοιντο οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν. Δεῦτε ἀπὸ θέας γυναῖκες εὐαγγελίστριαι, καὶ τῇ Σιὼν εἴπατε. δέχου παρ' ἡμῶν χαρᾶς εὐαγγέλια τῆς ἀναστάσεως Χριστοῦ, τέρπου χόρευε, καὶ ἀγάλλου Ἱερουσαλὴμ, τὸν βασιλέα Χριστὸν θεασαμένη ἐκ τοῦ μνήματος ὡς νυμφίον προερχόμενον. Δόξα καὶ νῦν. Ἀναστάσεως ἡμέρα, καὶ λαμπρυνθῶμεν τῇ πανηγύρει καὶ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα. εἴπωμεν ἀδελφοὶ, καὶ τοῖς μισοῦσιν ἡμᾶς συγχωρήσωμεν πάντα τῇ ἀναστάσει, καὶ οὕτω βοήσωμεν. Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν δωρησάμενος.

Καὶ τούτου λεγομένου ἐξέρχεται ὁ ἡγούμενος ἠλλαγμένος εἰς τὸ βῆμα βαστάζων τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον, καὶ ἵσταται ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων θυρῶν. εἶτα καθεξῆς οἱ ἱερεῖς καὶ διάκονοι πάντες ἠλλαγμένοι καὶ ὁ καθ' εἷς αὐτῶν ἀσπάζεται τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον, καὶ τὸν ἡγούμενον, καὶ ἵσταται εἰς τὰ δεξιὰ μέρη ὕστερος τοῦ ἑτέρου ἀσπαζόμενοι τὸ εὐαγγέλιον καὶ τὸν ἡγούμενον, ὁμοίως καὶ πάντες τοὺς αὐτούς. τοῦ ἀσπασμοῦ δὲ γινομένου αὐτὸς εἷς τῶν ἀδελφῶν ἀναβὰς ἄνω εἰς τὸν ἄμβωνα ἀναγινώσκει τὸν λόγον τοῦ Χρυσοστόμου πάντων ἱσταμένων καὶ ἀκροωμένων.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου, λόγος κατηχητικὸς εἰς τὴν ἁγίαν καὶ λαμπροφόρον ἡμέραν τῆς ἐνδόξου καὶ σωτηριώδους Χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἀναστάσεως.

Εὐλόγησον δέσποτα.

Εἴ τις εὐσεβὴς καὶ φιλόθεος, ἀπολαυέτω τῆς καλῆς ταύτης καὶ λαμπρᾶς πανηγύρεως. Εἴ τις δοῦλος εὐγνώμων, εἰσελθέτω χαίρων εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου αὐτοῦ. εἴ τις ἔκαμε νηστεύων ἀπολαυέτω νῦν τὸ δηνάριον. εἴ τις ἀπὸ τῆς πρώτης ὥρας εἰργάσατο δεχέσθω σήμερον τὸ δίκαιον ὄφλημα. εἴ τις μετὰ τὴν τρίτην ἦλθεν, εὐχαρίστως ἑορτασάτω. εἴ τις μετὰ τὴν ἕκτην ἔφθασε, μηδὲν ἀμφιβαλλέτω, καὶ γὰρ οὐδὲν ζημιοῦται. εἴ τις ὑστέρησεν εἰς τὴν ἐννάτην, προσελθέτω μηδὲν ἐνδιάζων. εἴ τις εἰς μόνην ἔφθασε τὴν ἑνδεκάτην, μὴ φοβηθῇ τὴν βραδύτητα. φιλότιμος γὰρ ὢν ὁ δεσπότης, δέχεται τὸν ἔσχατον καθάπερ καὶ τὸν πρῶτον, ἀναπαύει τὸν τῆς ἑνδεκάτης, ὡς τὸν ἐργασάμενον ἀπὸ τῆς πρώτης, καὶ τὸν ὕστερον ἐλεεῖ, καὶ τὸν πρῶτον θεραπεύει, κἀκείνῳ δίδωσι, καὶ τούτῳ χαρίζεται, καὶ τὰ ἔργα δέχεται καὶ τὴν γνώμην ἀσπάζεται καὶ τὴν πρᾶξιν τιμᾷ, καὶ τὴν πρόθεσιν ἐπαινεῖ. οὐκοῦν εἰσέλθετε πάντες εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου ἡμῶν, καὶ πρῶτοι, καὶ δεύτεροι

σου, πρόσδεξαι τὰς δεήσεις, τὰς ταπεινὰς λατρείας, καὶ χάρισαι ἡμῖν ὁ Θεὸς πίστιν ἀκαταίσχυντον. ἐλπίδα βεβαίαν, ἀγάπην ἀνυπόκριτον. εὐλόγησον ἡμῶν εἰσόδους, καὶ ἐξόδους, πράξεις ἔργα λόγους, καὶ ἐνθυμήσεις. καὶ δὸς ἡμῖν καταντῆσαι εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς ἡμέρας, αἰνοῦντας, ὑμνοῦντας τῆς σῆς ἀφράστου δυνάμεως τῆς ἀγαθότητα. Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα καὶ δεδόξασταί σου ἡ βασιλεία τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. νῦν καί.

ᾠδὴ θ'. ὁ εἱρμός.

Φωτίζου φωτίζου ἡ νέα Ἱερουσαλήμ. ἡ γὰρ δόξα κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. χόρευε νῦν καὶ ἀγάλλου Σιών. σὺ δὲ ἁγνὴ, τέρπου θεοτόκε ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Ὦ θείας, ὦ φίλης, ὦ γλυκυτάτης σου φωνῆς, μεθ' ἡμῶν ἀψευδῶς γὰρ, ἐπηγγείλω ἔσεσθαι, μέχρι τερμάτων αἰῶνος Χριστὲ, ἣν οἱ πιστοὶ ἄγκυραν ἐλπίδος, κατέχοντες ἀγαλλώμεθα. Ὦ πάσχα τὸ μέγα, καὶ ἱερώτατον Χριστὲ, ὦ σοφία καὶ λόγε, τοῦ Θεοῦ καὶ δύναμις, δίδου ἡμῖν ἐκτυπώτερον, σοῦ μετασχεῖν, ἐν τῇ ἀνεσπέρῳ ἡμέρᾳ τῆς βασιλείας σου. Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ὁ τὰς νοερὰς, καὶ λογικὰς ὑποστησάμενος δυνάμεις, τῷ σῷ θελήματι πρὸς ἀέναόν σου δοξολογίαν σοῦ δεόμεθα καὶ σὲ παρακαλοῦμεν. πρόσδεξαι ἡμῶν μετὰ τῶν δημιουργημάτων σου πάντων τὴν κατὰ δύναμιν δοξολογίαν, καὶ ταῖς σαῖς πλουσίαις τῆς σῆς ἀγαθότητος ἀντάμειψαι δωρεαῖς. ὅτι σοὶ κάμπτει πᾶν γόνυ ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων, καὶ καταχθονίων, καὶ πᾶσα κτίσις αἰνεῖ τὴν ἀκατάληπτόν σου δύναμιν. μόνος γὰρ εἶ Θεὸς ἀληθινὸς καὶ πολυέλεος. Ἀντιλαβοῦ. Τῆς παναγίας. Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐπεσκέψατο.

Σαρκὶ ὑπνώσας ὡς θνητὸς ὁ βασιλεὺς καὶ κύριος, τριήμερος ἐξανέστης. Ἀδὰμ ἐγείρας ἐκ φθορᾶς, καὶ καταργήσας θάνατον. πάσχα [illegible] τὸ μέγα τοῦ κόσμου σωτήριον.

ἄλλο ἐξαποστιλ. Τοῖς μαθηταῖς.

Ζωῆς πρὸς τάφον δράμωμεν οἱ πάλαι πρὸς ἀπάτην. πόδας ἐξεῖς κινήσαντες, δεῦτε μὴ τὰ ἀρώματα, γυναῖκες λάβωσι πάλαι. ἴδωμεν ἀχαρίτου τὸ καινὸν ἄρτι ἔλαιον. ἴδωμεν οὐκ ἀστέρα, ἀλλὰ φωτὸς τὸν ἄγγελον κράζοντα καὶ βοῶντα, Χριστὸς ἠγέρθη κράξατε νικητὴς τοῦ θανάτου.

Εἰς τοὺς αἴνους πᾶσα πνοή. στιχηρὰ ἀναστάσιμα τοῦ ἐκ τοῦ ἤχου τοῦ α'. ἦχος ἀρχὴ δ'. Ὑμνοῦμέν σου Χριστὲ τὰ. Καὶ ἀνατολικά. εἶτα εἰς τὴν ὀκτώηχον. φύλ. ρπζ'. εἶθ' οὕτω τὰ παρόντα στιχηρὰ μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. ἦχος πλάγιος α'. στίχος α'.

Ἀναστήτω ὁ Θεὸς καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Πάσχα ἱερὸν ἡμῖν σήμερον ἀναδέδεικται, πάσχα καινὸν ἅγιον, πάσχα μυστικὸν, πάσχα πανσεβάσμιον,

πάσχα

Digitized by Google

ᾠδὴ ζ΄. ὁ εἱρμός.

Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος, γενόμενος ἄνθρωπος, πάσχει ὡς θνητός, καὶ διὰ πάθους τὸ θνητόν, ἀφθαρσίας ἐνδύει εὐπρέπειαν. ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Γυναῖκες μετὰ μύρων θεόφρονες, ὀπίσω σου ἔδραμον. ὃν δὲ ὡς θνητὸν μετὰ δακρύων ἐζήτουν, προσεκύνησαν χαίρουσαι ζῶντα Θεόν, καὶ Πάσχα τὸ μυστικόν, σοῖς Χριστὲ μαθηταῖς εὐηγγελίσαντο.

Θανάτου ἑορτάζομεν νέκρωσιν, ᾅδου τὴν καθαίρεσιν, ἄλλης βιοτῆς τῆς αἰωνίου ἀπαρχήν, καὶ σκιρτῶντες ὑμνοῦμεν τὸν αἴτιον. τὸν μόνον εὐλογητὸν τῶν πατέρων Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Ὡς ὄντως ἱερὰ καὶ πανέορτος, αὕτη ἡ σωτήριος νύξ, καὶ φωταυγής, τῆς λαμπροφόρου ἡμέρας τῆς ἐγέρσεως οὖσα προάγγελος, ἐν ᾗ τὸ ἄχρονον φῶς ἐκ τάφου σωματικῶς πᾶσιν ἐπέλαμψεν. Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ.

Ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ἐξαναστήσας ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ὕπνου, καὶ ἐπισυναγαγὼν ἐπὶ τὴν ὥραν ταύτην τῆς προσευχῆς. δὸς ἡμῖν χάριν ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματος ἡμῶν, καὶ προσδέξαι ἡμῶν τὰς κατὰ δύναμιν εὐχαριστίας, καὶ δίδαξον ἡμᾶς τὰς δικαιοσύνας σου· ὅτι προσευξώμεθα καθ' ὃ δεῖ οὐκ οἴδαμεν· ἐὰν μὴ σὺ κύριε τῷ ἁγίῳ σου πνεύματι ὁδηγήσῃς ἡμᾶς. διὸ δεόμεθά σου, εἴ τι ἡμάρτομεν μέχρι τῆς παρούσης ὥρας, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν, ἑκουσίως, ἢ ἀκουσίως, ἄνες, ἄφες, συγχώρησον. Ἐὰν γὰρ ἀνομίας παρατηρήσῃς κύριε κύριε τίς ὑποστήσεται. ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός, παρὰ σοῦ ἡ ἀπολύτρωσις. σὺ εἶ μόνος ἅγιος βοηθός, κραταιὸς ὑπερασπιστής, τῆς ζωῆς ἐν σοὶ ἡ ὕμνησις ἡμῶν διαπαντός. Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου τὸ πατρός. καὶ

ᾠδὴ η΄. ὁ εἱρμός.

Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἁγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν σαββάτων, ἡ βασιλὶς καὶ κυρία, ἑορτῶν ἑορτή, καὶ πανήγυρις ἐστὶ πανηγύρεων. ἐν ᾗ εὐλογοῦμεν Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δεῦτε τοῦ καινοῦ τῆς ἀμπέλου γεννήματος, τῆς θείας εὐφροσύνης ἐν τῇ εὐσήμῳ ἡμέρᾳ τῆς ἐγέρσεως, βασιλείας τε Χριστοῦ κοινωνήσωμεν, ὑμνοῦντες αὐτὸν ὡς Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἆρον κύκλῳ τοὺς ὀφθαλμούς σου Σιὼν καὶ ἴδε· ἰδοὺ γὰρ ἥκασί σοι ὡς φωστῆρες ἐκ δυσμῶν καὶ βορρᾶ καὶ θαλάσσης, καὶ ἑῴας τὰ τέκνα σου, ἐν σοὶ εὐλογοῦντα Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πάτερ παντοκράτορ, καὶ λόγε καὶ πνεῦμα, τρισὶν ἑνιζομένη ἐν ὑποστάσεσι φύσις, ὑπερούσιε καὶ ὑπέρθεε, εἰς σὲ βεβαπτίσμεθα, καὶ σὲ εὐλογοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν. ὁ τὴν τοῦ ὕπνου ῥᾳθυμίαν διασκεδάσας ἀφ' ἡμῶν καὶ συγκαλέσας ἡμᾶς κλήσει ἁγίᾳ, τοῦ ἐν νυκτὶ ἐπᾶραι τὰς χεῖρας ἡμῶν, καὶ ἐξομολογήσασθαί σοι ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης

Digitized by Google

τάφου. Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ.

Εὐχαριστοῦμέν σοι κύριε ὁ θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν· ὅτι πάντα ποιεῖς εἰς εὐεργεσίαν τῆς ζωῆς ἡμῶν· ἵνα διαπαντὸς πρὸς σὲ ἀποβλέψωμεν, τὸν σωτῆρα καὶ εὐεργέτην τῶν ἡμετέρων ψυχῶν. ὅτι διανέπαυσας ἡμᾶς ἐν τῷ παρελθόντι τῆς νυκτὸς μέτρῳ, καὶ ἐξήγειρας ἡμᾶς εἰς προσκύνησιν τοῦ ἁγίου ὀνόματός σου. διὸ δεόμεθά σου κύριε: δὸς ἡμῖν χάριν καὶ δύναμιν ἵνα καταξιωθῶμεν ψάλλειν σοι συνετῶς, καὶ προσεύχεσθαι ἀδιαλείπτως ἐν φόβῳ καὶ τρόμῳ, τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν κατεργαζόμενοι, διὰ τῆς ἀντιλήψεως τοῦ Χριστοῦ σου. μνήσθητι κύριε καὶ τῶν ἐν νυκτὸς πρὸς σὲ βοώντων, ἐπάκουσον αὐτῶν καὶ ἐλέησον, καὶ σύντριψον ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν τοὺς ἀοράτους καὶ πολεμίους ἐχθρούς. Ἀντιλαβοῦ. Τῆς παναγίας ἀχράντου. Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεύς.

Τὸ κοντάκιον ἦχος πλάγιος δ'.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ ᾅδου καθεῖλες τὴν δύναμιν, καὶ ἀνέστης ὡς νικητὴς Χριστὲ ὁ θεός, γυναιξὶ μυροφόροις φθεγξάμενος. χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος, ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν. ὁ οἶκος.

Τὸν πρὸ ἡλίου ἥλιον δύναντα ποτὲ ἐν τάφῳ προέφθασαν πρὸς ὄρθρον, ἐκζητοῦσαι ὡς ἡμέραν μυροφόροι κόραι, καὶ πρὸς ἀλλήλας ἐβόων, ὦ φίλαι, δεῦτε τοῖς ἀρώμασιν ὑφαλείψωμεν σῶμα ζωηφόρον καὶ τεθαμμένον. σάρκα ἀνιστῶσαν τὸν παραπεσόντα Ἀδάμ, κείμενον ἐν τῷ μνήματι, ἄγωμεν, καὶ σπεύσωμεν ὥσπερ οἱ μάγοι, καὶ προσκυνήσωμεν, καὶ προσκομίσωμεν τὰ μύρα ὡς δῶρα τῷ μὴ ἐν σπαργάνοις, ἀλλ' ἐν σινδόνι ἐνειλημμένῳ. καὶ κλαύσωμεν καὶ κράξωμεν· ὦ δέσποτα ἐξεγέρθητι. Ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν. εἶτα. Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι. γ'. ζήτει εἰς τὸ ὡρολόγιον· φ. ρμβ. Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ.

Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ τὴν μετανοίας ἄφεσιν τοῖς ἀνθρώποις δωρησάμενος, καὶ τύπον ἡμῖν ἐπιγνώσεως, τὴν τοῦ προφήτου Δαβὶδ μετάνοιαν πρὸς συγχώρησιν ὑποδείξας: αὐτὸς δέσποτα πολλοῖς καὶ μεγάλοις ἡμᾶς περιπεσόντας πλημμελήμασιν, ἔλεος σου κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὰ ἀνομήματα ἡμῶν. ὅτι σοὶ ἡμάρτομεν κύριε, τῷ καὶ τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς καρδίας τῶν ἀνθρώπων γινώσκοντι. καὶ μόνῳ ἔχοντι ἐξουσίαν ἀφιέναι ἁμαρτίας. καρδίαν δὲ καθαρὰν κτίσας ἐν ἡμῖν, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στηρίξας ἡμᾶς, καὶ τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου γνωρίσας ἡμῖν. μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, ἀλλ' εὐδόκησον ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος μέχρι τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς προσφέρειν σοι θυσίαν δικαιοσύνης, καὶ ἀναφορὰν ἐν τοῖς ἁγίοις σου θυσιαστηρίοις. Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου υἱοῦ μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

φῶς

ἀπὸ τῆς ἰδίας σου ἀπαλλαγῆς. πρόσδεξαι ἡμᾶς καὶ νῦν προσκυνοῦντάς σε καὶ κατὰ δύναμιν εὐχαριστοῦντάς σοι. καὶ δώρησαι ἡμῖν πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα. ἀνάδειξον ἡμᾶς υἱοὺς φωτὸς καὶ ἡμέρας. καὶ κληρονόμους τῶν αἰωνίων σου ἀγαθῶν. μνήσθητι κύριε ἐν τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου, παντὸς τοῦ λαοῦ σου, τῶν συμπαρόντων καὶ συνευχομένων ἡμῖν, τῶν ἁπάντων ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐν γῇ, τῶν ἐν θαλάσσῃ, τῶν ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας σου δεομένων τῆς σῆς φιλανθρωπίας καὶ βοηθείας, καὶ πᾶσι χορήγησον τὸ μέγα σου ἔλεος, ἵνα σεσωσμένοι ψυχῇ καὶ σώματι πάντοτε διαμένοντες, μετὰ παρρησίας δοξάσωμεν τὸ θαυμαστὸν καὶ εὐλογημένον ὄνομά σου. Ὅτι Θεὸς ἐλέους οἰκτιρμῶν, καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ.

ᾠδὴ ε. ὁ εἱρμός.

ΟΡθρίσωμεν ὄρθρου βαθέος, καὶ ἀντὶ μύρου τὸν ὕμνον προσοίσωμεν τῷ δεσπότῃ, καὶ Χριστὸν ὀψόμεθα, δικαιοσύνης ἥλιον πᾶσι ζωὴν ἀνατέλλοντα.

ΤΗν ἀμέτρητόν σου εὐσπλαγχνίαν, οἱ ταῖς τοῦ ᾅδου σειραῖς συνεχόμενοι, δεδορκότες πρὸς τὸ φῶς ἠπείγοντο, Χριστὲ ἀγαλλομένῳ ποδί, πάσχα κροτοῦντες αἰώνιον. Προσέλθωμεν λαμπαδηφόροι, τῷ προϊόντι Χριστῷ ἐκ τοῦ μνήματος ὡς νυμφίῳ, καὶ συνεορτάσωμεν, ταῖς φιλεόρτοις τάξεσι, πάσχα θεοῦ τὸ σωτήριον.

ὁ διάκονος. ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ.

Ὁ ἱερεύς. Τὴν εὐχήν.

ΑΓαθῶν θησαυρέ, πηγὴ ἀενάου, πάτερ ἅγιε, θαυματουργέ, παντοδύναμε, παντοκράτορ, πάντες σε προσκυνοῦμεν καὶ σοῦ δεόμεθα, τὰ σὰ ἐλέη καὶ τοὺς σοὺς οἰκτιρμοὺς ἐπικαλούμενοι εἰς βοήθειαν, καὶ ἀντίληψιν τῆς ἡμετέρας ταπεινώσεως. μνήσθητι οὖν κύριε τῶν σῶν οἰκετῶν, καὶ πρόσδεξαι πάντων ἡμῶν τὰς ἑωθινὰς δεήσεις, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, καὶ μηδένα ἡμῶν ἀδόκιμον ποιήσῃς, ἀλλὰ πάντας περιποίησαι διὰ τῶν οἰκτιρμῶν σου. μνήσθητι κύριε τῶν ἀγρυπνούντων καὶ ψαλλόντων εἰς δοξολογίαν σὴν, καὶ τοῦ μονογενοῦς σου υἱοῦ καὶ θεοῦ ἡμῶν, καὶ τοῦ ἁγίου σου πνεύματος, γενοῦ αὐτῶν βοηθὸς καὶ ἀντιλήπτωρ, καὶ πρόσδεξαι αὐτῶν τὰς ἱκεσίας εἰς τὸ ὑπερουράνιον καὶ νοερόν σου θυσιαστήριον. Ὅτι σὺ εἶ ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν. τῷ.

ᾠδὴ ϛ. ὁ εἱρμός.

ΚΑτῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καὶ συνέτριψας μοχλοὺς αἰωνίους κατόχους πεπεδημένους Χριστέ. καὶ τριήμερος, ὡς ἐκ κήτους Ἰωνᾶς ἐξανέστης τοῦ τάφου.

ΦΥλάξας τὰ σύμβολα σῶα Χριστέ, ἐξηγέρθης τοῦ τάφου, ὁ τὰς κλεῖς τῆς παρθένου μὴ λυμηνάμενος ἐν τῷ τόκῳ σου, καὶ ἀνέῳξας ἡμῖν παραδείσου τὰς πύλας. Σῶτέρ μου, τὸ ζῶν τε καὶ ἄθυτον ἱερεῖον ὡς θεὸς, σεαυτὸν ἑκουσίως προσαγαγὼν τῷ πατρί. συνανέστησας παγγενῆ τὸν Ἀδὰμ, ἀναστὰς ἐκ τοῦ

Digitized by Google

ἀλεκτρυόνων ᾠδὴν λέγουσιν. ἄλλοι, ὅτι ὀψὲ σαββάτων γέγονε, καὶ διαφόρως ἕτεροι. τούτων δὲ οὕτω γεγενημένων. Ἰδού τινες τῶν ἀπὸ τῆς Κουστωδίας ἐλθόντες, ἀπήγγειλαν τοῖς ἀρχιερεῦσι τὰ διαπεπραγμένα. οἱ δὲ ἀργυρίοις τούτους δεξιωσάμενοι, πείθουσιν ἂν εἰπεῖν, ὡς οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς ἐλθόντες ἔκλεψαν αὐτόν. κατὰ δὲ τὴν ἑσπέραν τῆς παρούσης ἡμέρας, τῶν μαθητῶν εἰς ἓν ἀθροισθέντων διὰ τὸν Ἰουδαϊκὸν φόβον καὶ τῶν θυρῶν ἀσφαλῶς κεκλεισμένων, εἴσεισι πρὸς αὐτοὺς ὁ Χριστός. ὅτι ἐν ἀφθάρτῳ τῷ σώματι. καὶ τὴν εἰρήνην τὸ συνήθες τούτοις εὐαγγελίζεται. οἱ δὲ τοῦτον ἰδόντες ὑπερβαλλόντως ἐχάρησαν, καὶ διὰ τοῦ ἐμφυσήματος, τελεώτερον τὴν τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐνέργειαν δέχονται. Πῶς δὲ τριήμερος, ἡ τοῦ κυρίου ἀνάστασις, γίνωσκε οὕτως, ἡ ἑσπέρα τῆς πέμπτης, καὶ ἡ ἡμέρα τῆς παρασκευῆς. οὕτω γὰρ τὸ νυχθήμερον οἱ ἑβραῖοι μετροῦσιν. ἡμέρα μία. Τῆς παρασκευῆς πάλιν ἡ νὺξ, καὶ τὸ σάββατον ὅλον, ἕτερον νυχθήμερον. Ἰδοὺ ἡμέρα δευτέρα. ἕτερον νυχθήμερον πάλιν, ἡ τοῦ σαββάτου νὺξ, καὶ ἡ τῆς κυριακῆς ἡμέρα, ἀπὸ μέρους γὰρ τῆς ἀρχῆς τὸ ὅλον καταλαμβάνεται, ἄλλο νυχθήμερον. Ἰδοὺ καὶ ἡμέρα τρίτη. Η καὶ οὕτω, τρίτῃ ὥρᾳ τῆς παρασκευῆς ἐσταύρωται ὁ Χριστός. εἶτα ἀπὸ ἕκτης ὥρας ἕως ἐννάτης, σκότος ἐγένετο. τοῦτο νύκτα μοι νόησον, ἰδοὺ ἀπὸ τρίτης ἕως ἐννάτης, ἓν νυχθήμερον. εἶτα πάλιν μετὰ τὸ σκότος, ἡμέρα καὶ ἡ νὺξ τῆς παρασκευῆς. ἰδοὺ δύο νυχθήμερα. ἡ ἡμέρα τοῦ σαββάτου καὶ ἡ νὺξ αὐτοῦ πάλιν ἰδοὺ τρία νυχθήμερα. εἰδ' εἰς τὴν τρίτην ἐπαγγειλάμενος εὐεργετῆσαι ἡμᾶς ὁ σωτὴρ, συντομώτερον διεπράξατο τὴν εὐεργεσίαν. καὶ οὕτω χάρις αὐτῷ καὶ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν. ᾠδὴ δ΄. ὁ εἱρμός.

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς, ὁ θεήγορος Ἀββακοὺμ. στήτω μεθ' ἡμῶν, καὶ δεικνύτω φαεσφόρον ἄγγελον, διαπρυσίως λέγοντα. σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ ὅτι ἀνέστη Χριστὸς, ὡς παντοδύναμος.

Ἄρσεν μὲν ὡς διανοῖξαν, τὴν παρθενεύουσαν νηδὺν. πέφηνε Χριστὸς, ὡς βροτὸς δὲ ἀμνὸς προσηγόρευται. ἄμωμος δὲ ὡς ἄγευστος, κηλίδος τὸ ἡμέτερον πάσχα, καὶ ὡς θεὸς ἀληθὴς τέλειος λέλεκται. Ὡς ἐνιαύσιος ἀμνὸς, ὁ εὐλογούμενος ἡμῖν, στέφανος Χριστὸς ἑκουσίως ὑπὲρ πάντων τέθυται. πάσχα τὸ καθάρσιον, καὶ αὖθις ἐκ τοῦ τάφου ὡραῖος δικαιοσύνης ἡμῖν ἔλαμψεν ἥλιος. Ὁ θεοπάτωρ μὲν Δαβὶδ, πρὸ τῆς σκιώδους κιβωτοῦ, ἥλατο σκιρτῶν. ὁ λαὸς δὲ τοῦ θεοῦ ὁ ἅγιος, τὴν τῶν συμβόλων ἔκβασιν, ὁρῶντες εὐφρανθῶμεν ἐνθέως. ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὡς παντοδύναμος. Διάκονος. Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ. Ὁ ἱερεύς. Τὴν εὐχήν.

Δέσποτα ὁ θεὸς ὁ ἅγιος, καὶ ἀκατάληπτος, ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι. ὁ ἀναπαύσας ἡμᾶς ἐν τῷ τῆς νυκτὸς ὕπνῳ, καὶ διαναστήσας πρὸς δοξολογίαν καὶ ἱκεσίαν τῆς σῆς ἀγαθότητος. δυσωποῦμεν

Digitized by Google

ταῖς γυναιξὶ γίνεται περὶ τὸ τοῦ σαββάτου ὀψὲ, οἱονεὶ, περὶ τὸ μέσον τῆς τοῦ σαββάτου νυκτός. καὶ πρῶτον μὲν ἡ ἀνάστασις, τῇ τοῦ θεοῦ μητρὶ γνώριμος γίνεται, ἀπεναντίας καθημένη τοῦ τάφου, ὥς φησιν ὁ Ματθαῖος, σὺν τῇ Μαγδαληνῇ. ἀλλ' ἵνα μὴ ἡ ἀνάστασις ἀμφιβάλλοιτο διὰ τὴν πρὸς τὴν μητέρα οἰκείωσιν, οἱ δ' εὐαγγελισταὶ φασὶ, πρῶτον φαίνεται τῇ Μαγδαληνῇ Μαρίᾳ, αὕτη καὶ τὸν ἐν τῷ λίθῳ ἄγγελον εἶδε, καὶ παρακύψασα πάλιν τοὺς ἔνδον ὁρᾷ, οἳ δὴ καὶ τὴν τοῦ κυρίου ἀνάστασιν καταγγέλλουσιν. ἠγέρθη γάρ φασιν, οὐκ ἔστιν ὧδε. ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν. τρέχει οὖν ταῦτα ἀκούσασα καὶ πρὸς τοὺς διαπρύους τῶν μαθητῶν, Πέτρον καὶ Ἰωάννην ἔρχεται, καὶ τὴν ἀνάστασιν τούτοις διαγγελίζεται. ὑποστρεφούσης δὲ ταύτης μετὰ τῆς ἄλλης Μαρίας, ὑπαντήσας αὐταῖς ὁ Χριστὸς, λέγων. χαίρετε. ἔδει γὰρ τὸ φῦλον πρῶτον ἀκοῦσαι ὃ λύπαις τέξῃ τέκνα, αὐτὸ τοῦτο πρῶτον καὶ τὴν χαρὰν ἐνωτίσασθαι. αἱ δὲ τῷ πόθῳ νικώμεναι προσέρχονται, καὶ τῶν ἀχράντων αὐτοῦ ποδῶν ἅπτονται, ἀκριβέστερον γνῶναι βουλόμεναι. οἱ δὲ ἀπόστολοι πρὸς τὸν τάφον γίνονται, καὶ ὁ μὲν Πέτρος παρακύψας μόνον περὶ τὸ μνημεῖον ἀπῆλθεν, ὁ δὲ Ἰωάννης ἔνδον γίνεται, καὶ περιεργότερον βλέπει, τῆς τε σινδόνος ἅπτεται καὶ τοῦ σουδαρίου. πάλιν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ περὶ ὄρθρον ἥκει μεθ' ἑτέρων γυναικῶν τὰ ὁραθέντα πιστώσασθαι ἀκριβέστερον. περὶ δὲ τὰ ἔξω ἑστῶσα ὠδύρετο. ἔνδον δὲ τοῦ τάφου παρακύψασα. ὁρᾷ δύο ἀγγέλους ἀστράπτοντας τῇ λαμπρότητι, καὶ ὥς περ ἐπιμεμφομένους αὐτὴν καὶ λέγοντας. γύναι τί κλαίεις; τίνα ζητεῖς; Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον; ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε. καὶ δι' ἔθεος ἀνέστησαν ἔμφοβοι, ἰδόντες τὸν κύριον. διὸ ἐκείνη στραφεῖσα ὄπισθεν, βλέπει τὸν Χριστὸν ἑστῶτα. κηπουρὸν δὲ εἶναι αὐτὸν οἰηθεῖσα, ὅτι ἐν τῷ κήπῳ τὸ μνῆμα ἦν, λέγει. κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτὸν εἰπέ μοι ποῦ ἔθηκας αὐτὸν, κἀγὼ αὐτὸν ἀρῶ. αὖθις δὲ πρὸς τοὺς ἀγγέλους νευσάσης, ὁ σωτὴρ Μαρία φησὶ πρὸς τὴν Μαγδαληνήν. ἡ δὲ τῆς γλυκείας καὶ συνήθους τοῦ Χριστοῦ αἰσθομένη φωνῆς, ἅψασθαι αὐτοῦ ἤθελεν, ὁ δὲ λέγει. μή μου ἅπτου. οὔπω γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν πατέρα μου. καθὼς αὐτὴ λογίζῃ, ἔτι ἄνθρωπόν με εἶναι ὑπολαμβάνουσα. πορεύου δὲ πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου, καὶ εἰπὲ αὐτοῖς, ὅσα τε εἶδες καὶ ἤκουσας. καὶ τοῦτο μὲν ἡ Μαγδαληνὴ πράττει. ἐπιφωσκούσης δὲ πάλιν ἡμέρας περὶ τὸν τάφον σὺν ταῖς λοιπαῖς γίνεται. αἱ δὲ περὶ Ἰωάνναν καὶ Σαλώμην ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου ἦλθον, καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν ἐνδιάφορος ἡ περὶ τὸν τάφον τῶν γυναικῶν ἔλευσις γέγονεν, ἐν αἷς ἦν καὶ ἡ θεοτόκος. αὕτη γάρ ἐστιν ἣν Ἰωσῆ λέγει Μαρίαν τὸ εὐαγγέλιον. τοῦ Ἰωσὴφ δὲ ἦν υἱὸς οὗτος ὁ Ἰωσῆς. Ἐν ἀδήλῳ μέντοι ἐστὶν ὁποίᾳ ὥρᾳ ἀνέστη ὁ κύριος, τινὲς μὲν γὰρ ἐν πρώτῃ

ἀπὸ τῶν καρδιῶν ἡμῶν, χάρισαι ἡμῖν τὸν τῆς δικαιοσύνης ἥλιον. ἀνεπηρέαστον τὴν ζωὴν ἡμῶν διαφύλαξον τῇ σφραγῖδι τοῦ ἁγίου πνεύματος. κατεύθυνον τὰ διαβήματα ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης. καὶ δὸς ἡμῖν τὸν ὄρθρον καὶ τὴν ἡμέραν ἐν ἀγαλλιάσει, ἵνα σοὶ τὰς ἑωθινὰς ἀναπέμψωμεν εὐχάς.. ὑπολαβοῦ. Τῆς παναγίας. Ὅτι σὸν τὸ κράτος.

Ἡ ὑπακοή. ἦχος δ΄.

Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον αἱ περὶ Μαριάμ, καὶ εὑροῦσαι τὸν λίθον ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, ἤκουον ἐκ τοῦ ἀγγέλου· τὸν ἐν φωτὶ ἀϊδίῳ ὑπάρχοντα, μετὰ τῶν νεκρῶν, τί ζητεῖτε ὡς ἄνθρωπον; βλέπετε τὰ ἐντάφια σπάργανα, δράμετε καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξατε, ὡς ἠγέρθη ὁ κύριος, θανατώσας τὸν θάνατον. ὅτι ὑπάρχει θεοῦ υἱὸς τοῦ σώζοντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Κάθισμα ἦχος α΄.

Τῇ τοῦ Πάσχα ἡμέρᾳ εὐφρανθῶμεν φιλέορτοι, ὅτι τὰ οὐράνια σὺν ἡμῖν ἑορτάζουσιν. αὕτη γὰρ ὑπάρχει ἀληθῶς, ἀνάστασις καὶ Πάσχα μυστικόν. ἑορτῶν ἁπασῶν τε καὶ πανηγύρεων μείζων ὑπάρχουσα. Πάσχα μεγάλη ἑορτή, πάσχα σωτηρία καὶ χαρά, πάσχα τῆς τριάδος τιμὴ καὶ προσκύνησις.

Δόξα καὶ νῦν τὸ αὐτό. Καὶ ἀνάγνωσις.

Συναξάριον τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ κυριακῇ τοῦ πάσχα.

ΤΗ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ κυριακῇ τοῦ πάσχα, αὐτὴν τὴν ζωηφόρον ἀνάστασιν ἑορτάζομεν [illegible] θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν [illegible] ἣν δὴ καὶ πάσχα προσαγορεύομεν τὸ διὰ τῇ ἑβραΐων διαλέκτῳ, διάβασις ἑρμηνεύεται. αὕτη γάρ ἐστιν ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν ὁ θεὸς ἀρχῆθεν τὸν κόσμον ἐκ τοῦ μὴ ὄντος παρήγαγε, καθ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν καὶ τὸν ἰσραηλίτην λαόν, τῆς ἐρυθρᾶς διαβιβάσας, τῶν τοῦ Φαραὼ ἀφαρπάζει χειρῶν. ἐν ταύτῃ πάλιν ἐξ οὐρανοῦ καταβάς, τῇ μήτρᾳ τῆς παρθένου ἐνῴκησε, καὶ νῦν τὸ ἀνθρώπινον σύμπαν τὸ τοῦ ᾅδου ἁρπάσας πυθμένος, εἰς οὐρανοὺς ἀνεβίβασε, καὶ πρὸς τὸ ἀρχαῖον ἀξίωμα ἤγαγε τῆς ἀφθαρσίας. πλὴν κατελθὼν εἰς ᾅδην, οὐ πάντας ἀνέστησεν, ἀλλ' ὅσοι πιστεῦσαι αὐτῷ ᾑρετήσαντο. τὰς δὲ ψυχὰς τῶν ἀπ' αἰῶνος ἁγίων βιαίως κατεχομένας παρὰ τοῦ ᾅδου, ἠλευθέρωσε, καὶ πᾶσι δέδωκε πρὸς οὐρανοὺς ἀνιέναι. διὰ τοῦτο γεγηθότες ὑπερφυῶς μετὰ λαμπρότητος τὴν ἀνάστασιν ἑορτάζομεν, τὴν χαρμόσυνα ἐπινίζοντες, ἣν ἡ φύσις ἡμῶν διὰ σπλάγχνα ἐλέους θεοῦ ἐπλούτησεν, αὖθις τοῦτο δὲ καὶ τὴν τῆς ἔχθρας κατάλυσιν, καὶ τὴν μετὰ θεοῦ ἕνωσιν, καὶ διὰ τῶν ἀγγέλων δεικνῦντες, τὸν συνήθη διαπρεπόμεθα ἀσπασμὸν ἡ. Ἡ δὲ τοῦ κυρίου ἀνάστασις, γέγονεν οὕτω, τῶν στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸν τάφον. περὶ μέσης νυκτὸς σεισμὸς γίνεται. κατελθὼν γὰρ ἄγγελος τὸν λίθον τῆς τοῦ μνημείου θύρας ἀφίστησιν. ἀναθορόντες τοίνυν οἱ φύλακες, φεύγουσι, καὶ πάροδος ἐν τοῦτῳ

ταῖς

τὸ δόξα καὶ νῦν. εἰσέρχεται ὁ ἱερεὺς ἔνδον τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ λέγει βραχυτέρως. Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν. ὁ χορὸς δὲ, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασιν. ὁ ἱερεὺς, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασιν. ὁ διάκονος. Εν εἰρήνῃ τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Συναπτὴν μεγάλην τῶν εἰρηνικῶν. καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐπευχὴν εὐχὴν μετὰ τῆς ἐκφωνήσεως ἅπαντα ζήτει εἰς τὸ ὡρολόγιον. φύλ. σιζ. ρῖη. καὶ ρίθ. Καὶ εὐθέως ἄρχεται ὁ καθηγούμενος τὸν κανόνα. ποίημα κυρίου Ιωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ. ἦχος ά. ποιοῦντες τὰ τροπάρια αὐτοῦ. δέκα. μετὰ τοῦ δόξα καὶ νῦν. καθ' ἑκάστην ᾠδὴν ποιοῦμεν συναπτὴν μικρὰν, λέγοντες, καὶ μίαν εὐχήν. ᾠδὴ ά. ἦχος ά. ὁ εἱρμός.

Αναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν λαοὶ, πάσχα κυρίου πάσχα, ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανὸν, Χριστὸς ὁ θεὸς ἡμᾶς διεβίβασεν. ἐπινίκιον ᾄδοντας.

Καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις, καὶ ὀψόμεθα τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ, τῆς ἀναστάσεως Χριστὸν, ἐξαστράπτοντα καὶ χαίρετε φάσκοντα. τρανῶς ἀκουσόμεθα, ἐπινίκιον ᾄδοντες. Ο ὐρανοὶ μὲν ἐπαξίως εὐφραινέσθωσαν, γῆ δὲ ἀγαλλιάσθω, ἑορταζέτω δὲ κόσμος, ὁρατός τε ἅπας καὶ ἀόρατος. Χριστὸς γὰρ ἐγήγερται εὐφροσύνη αἰώνιος. Συναπτὴ μικρά. Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

Εκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμα ἡμῶν πρὸς σὲ, ὁ θεὸς διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς. δικαιοσύνην καὶ ἁγιασμὸν ἐπιτελεῖν ἐν φόβῳ σου, συνέτισον ἡμᾶς. σὲ γὰρ δοξάζομεν, τὸν μόνον ὄντως ὄντα θεόν. κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, καὶ μνήσθητι κύριε τῶν συμπαρόντων, καὶ συνευχομένων ἡμῖν πάντων κατ' ὄνομα, καὶ σῶσον αὐτοὺς ἐν τῇ δυνάμει σου. εὐλόγησον τὸν λαόν σου, καὶ ἁγίασον τὴν κληρονομίαν σου. εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι, τῇ ἐκκλησίᾳ σου. τοῖς ἱερεῦσι, τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν, καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου. Αντιλαβοῦ. Τῆς παναγίας. Οτι ηὐλόγηται. καὶ.

ᾠδὴ γ. ὁ εἱρμός.

Δεῦτε πόμα πίωμεν καινὸν, οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τερατουργούμενον, ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγὴν, ἐκ τάφου ὀμβρήσαντος Χριστοῦ. ἐν ᾧ στερεούμεθα.

Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτὸς, οὐρανός τε, καὶ γῆ, καὶ τὰ καταχθόνια. ἑορταζέτω γοῦν πᾶσα κτίσις τὴν ἔγερσιν Χριστοῦ, ἐν ᾗ ἐστερέωται. Χθὲς συνεθαπτόμην σοι Χριστὲ, συνεγείρομαι σήμερον ἀναστάντι σοι, συνεσταυρούμην σοι χθὲς, αὐτός με συνδόξασον σωτὴρ ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Ετι καὶ ἔτι. ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχήν.

Εκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμα ἡμῶν, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς, δίδαξον ἡμᾶς τὴν δικαιοσύνην σου τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ δικαιώματά σου. φώτισον τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν διανοιῶν ἡμῶν, μήποτε ὑπνώσωμεν ἐν ἁμαρτίαις εἰς θάνατον. ἀπέλασον παντὰ ζόφον

Digitized by Google

μένων τῶν θυρῶν θυμιᾷ τὴν ἁγίαν τράπεζαν, καὶ ἐξελθὼν διὰ τοῦ ἀριστεροῦ μέρους τοῦ θυσιαστηρίου θυμιᾷ ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων θυρῶν εἶτα προπορευομένου ἑνὸς τῶν κληρικῶν μετὰ λαμπάδων καὶ μανουαλίων ἔμπροσθεν τοῦ ἱερέως καὶ αὐτὸς λευκὴν στολὴν ἐνδεδυμένος τοῦ διάκονος, ἐξέρχονται εἰς τὸν νάρθηκα, εἶθ' οὕτως ἀσφαλίζονται πάλιν αἱ πύλαι μηδενὸς ἔνδον τοῦ ναοῦ καταλειφθέντος εἰμὴ τοῦ ἅπτοντος τὰ κυρία. εἶτα στὰς ὁ ἱερεὺς ἐν μέσῳ αὐτῶν καὶ τρὶς σταυροειδῶς ἐν αὐτοῖς σφραγίσας μετὰ τοῦ θυμιατοῦ, διέρχεται ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸ δεξιὸν μέρος προπορευομένου τοῦ διακόνου μετὰ μανουαλίων. καὶ ὁ ἱερεὺς θυμιᾷ τοὺς ἀδελφοὺς πάντας μετὰ σιωπῆς καὶ συντελέσας αὐτούς. ἵσταται ἔμπροσθεν τῶν πυλῶν κεκλεισμένων αὐτῶν οὐσῶν, καὶ μόνον σφραγίσας, ἀνοίξαντες εἰσερχόμεθα μηδὲν τὸ σύνολον ψάλλοντες, διαβὰς οὖν ὁ ἱερεὺς διὰ τοῦ δεξιοῦ μέρους τοῦ ναοῦ, καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ θυσιαστήριον, καὶ θυμιάσας ἐξέρχεται ἔξω τῶν ἁγίων θυρῶν, καὶ στὰς κατὰ ἀνατολάς, ἔμπροσθεν αὐτοῦ σταθεὶς ὁ διάκονος μετὰ μανουαλίων καὶ θυμιατοῦ, ἄρχεται ψάλλειν ὁ ἱερεὺς εἰς ἦχον πλαγίου α΄. Τὸ Χριστὸς ἀνέστη λέγων ἐν πρώτοις. Τὰ

Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ τριάδι. πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν δωρησάμενος.

Τοῦτο δὲ ψάλλεται τρὶς ἀποκρινομένου τοῦ χοροῦ κατὰ μίαν τῷ ἱερεῖ. εἶθ' οὕτως ἄρχεται στιχολογεῖν ὁ ἱερεὺς μεγαλοφώνως λέγων. στίχος α΄.

Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ κύριος ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Καὶ ὁ χορὸς ἀποκρίνεται κατὰ στίχον. Τὸ Χριστὸς ἀνέστη. στίχος δεύτερος.

Ὦ κύριε σῶσον δή, ὦ κύριε εὔοδωσον δή. εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου. στίχος γ΄.

Συστήσασθε ἑορτὴν ἐν τοῖς πυκάζουσιν ἕως τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου.

Δόξα καὶ νῦν ὁ ἱερεύς. Καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν δωρησάμενος.

Καὶ ὁ χορὸς Χριστὸς ἀνέστη, καὶ μετὰ

τὸ

συγ.

ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΝ ΠΑΣΑΣ

ΤΑΣ ΑΥΤΩΙ ΠΡΕΠΟΥΣΑΣ

ΚΑΙ ΑΝΑΓΚΑΙΑΣ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ.

ΑΡΧΟΜΕΝΟΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΖΩΗΦΟΡΟΥ μεγάλης κυριακῆς τῆς ἐγέρσεως τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μέχρι τῆς αὐτῆς ἑορτῆς τοῦ τιμίου σώματος καὶ αἵματος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τῇ ἁγίᾳ καὶ ζωηφόρῳ νυκτὶ τῆς ἐγέρσεως Χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν, ὥρας ἐννάτης ἀρχῇ σημαίνει, καὶ συναχθέντων τῶν ἀδελφῶν πάντων ἐν τῷ τῆς ἐκκλησίας νάρθηκι, ἀπαρχομένου τοῦ δευτέρου σημαντηρίου, ἅπτουσι τὰς κανδήλας αὐτοῦ. ὁ δὲ ἱερεὺς ἔνδον τοῦ ναοῦ περιβαλλόμενος στολὴν λευκὴν κεκλεισμένων

μένων

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν. καὶ λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ ὁ Ἰησοῦς, Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με πλεῖον τούτων; λέγει αὐτῷ, ναὶ κύριε, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. λέγει αὐτῷ, βόσκε τὰ ἀρνία μου. λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον, Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με; λέγει αὐτῷ, ναὶ κύριε, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. λέγει αὐτῷ ποίμαινε τὰ πρόβατά μου. λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον, Σίμων Ἰωνᾶ, φιλεῖς με; ἐλυπήθη ὁ Πέτρος, ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον, φιλεῖς με; καὶ εἶπεν αὐτῷ, κύριε, σὺ πάντα οἶδας. σὺ γινώσκεις ὅτι φιλῶ σε. λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, βόσκε τὰ πρόβατά μου. ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ὅτε ἦς νεώτερος, ἐζώννυες σεαυτὸν, καὶ περιεπάτεις ὅπου ἤθελες. ὅταν δὲ γηράσῃς, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου, καὶ ἄλλος σε ζώσει, καὶ οἴσει ὅπου οὐ θέλεις. Τοῦτο δὲ εἶπε, σημαίνων ποίῳ θανάτῳ δοξάσει τὸν θεόν. καὶ τοῦτο εἰπὼν, λέγει αὐτῷ, ἀκολούθει μοι. ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Πέτρος βλέπει τὸν μαθητὴν ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, ἀκολουθοῦντα, ὃς καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τὸ στῆθος αὐτοῦ, καὶ εἶπε, κύριε τίς ἐστιν ὁ παραδιδούς σε; τοῦτον ἰδὼν ὁ Πέτρος λέγει τῷ Ἰησοῦ, κύριε, οὗτος δὲ τί; λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρός σε; σὺ ἀκολούθει μοι. ἐξῆλθεν οὖν ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφοὺς, ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει. καὶ οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει. ἀλλ' ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρός σε; οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων, καὶ γράψας ταῦτα. καὶ οἴδαμεν ὅτι ἀληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἓν, οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία. ἀμήν.

Τέλος τῶν ἕνδεκα ἑωθινῶν ἀναστασίμων Εὐαγγελίων.

ΠΕΝΤΗ-

τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω. καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν. ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ εἶπεν, εἰρήνη ὑμῖν, εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ, φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε, καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου, καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου, καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου, καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός. καὶ ἀπεκρίθη Θωμᾶς καὶ εἶπεν αὐτῷ, ὁ κύριός μου, καὶ ὁ θεός μου. λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ὅτι ἑώρακάς με, πεπίστευκας. μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες. πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ. ταῦτα δὲ γέγραπται ἵνα πιστεύσητε ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν αἰώνιον ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Κατὰ Ἰωάννην ι. κεφ. κα.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν πάλιν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος. ἐφανέρωσε δὲ οὕτως. ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος καὶ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος, καὶ Ναθαναὴλ ἐπὶ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οἱ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο. λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος, ὑπάγω ἁλιεύειν. λέγουσιν αὐτῷ, ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σὺν σοί. ἐξῆλθον, καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον εὐθύς, καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐπίασαν οὐδέν. πρωΐας δὲ γενομένης ἔστη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν αἰγιαλόν, οὐ μέντοι ᾔδεισαν οἱ μαθηταὶ ὅτι Ἰησοῦς ἐστι. λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, παιδία, μή τι προσφάγιον ἔχετε; ἀπεκρίθησαν αὐτῷ, οὔ. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, βάλετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου τὸ δίκτυον, καὶ εὑρήσετε. ἔβαλον οὖν, καὶ οὐκ ἔτι αὐτὸ ἑλκῦσαι ἴσχυσαν ἀπὸ πλήθους τῶν ἰχθύων. λέγει οὖν ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, τῷ Πέτρῳ, ὁ κύριός ἐστι. Σίμων οὖν Πέτρος ἀκούσας ὅτι ὁ κύριός ἐστι, τὸν ἐπενδύτην διεζώσατο· ἦν γὰρ γυμνός. καὶ ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν. οἱ δὲ ἄλλοι μαθηταὶ τῷ πλοιαρίῳ ἦλθον. οὐ γὰρ ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλ' ὡς ἀπὸ πηχῶν διακοσίων, σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων. ὡς οὖν ἀπέβησαν εἰς τὴν γῆν, βλέπουσιν ἀνθρακιὰν κειμένην, καὶ ὀψάριον ἐπικείμενον καὶ ἄρτον. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, ἐνέγκατε ἀπὸ τῶν ὀψαρίων ὧν ἐπιάσατε νῦν. ἀνέβη Σίμων Πέτρος, καὶ εἵλκυσε τὸ δίκτυον ἐπὶ τῆς γῆς, μεστὸν ἰχθύων μεγάλων ἑκατὸν πεντήκοντα τριῶν. καὶ τοσούτων ὄντων οὐκ ἐσχίσθη τὸ δίκτυον. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, δεῦτε, ἀριστήσατε. οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα τῶν μαθητῶν ἐξετάσαι αὐτόν, σὺ τίς εἶ, εἰδότες ὅτι ὁ κύριός ἐστιν. ἔρχεται οὖν ὁ Ἰησοῦς, καὶ λαμβάνει τὸν ἄρτον, καὶ δίδωσιν αὐτοῖς, καὶ τὸ ὀψάριον ὁμοίως. τοῦτο ἤδη τρίτον ἐφανερώθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν.

Κατὰ

Digitized by Google

λέγει αὐτοῖς, ἦραν τὸν κύριον ἐκ τοῦ μνημείου. καὶ οὐκ οἴδαμεν ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητής, καὶ ἤρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον. ἔτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ, καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς προέδραμε τάχιον τοῦ Πέτρου, καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον. καὶ παρακύψας βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια, οὐ μέντοι εἰσῆλθεν. ἔρχεται οὖν Σίμων Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθόνια κείμενα, καὶ τὸ σουδάριον ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων κείμενον, ἀλλὰ χωρὶς ἐντετυλιγμένον εἰς ἕνα τόπον. τότε οὖν εἰσῆλθε καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς ὁ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδε καὶ ἐπίστευσεν. οὐδέπω γὰρ ᾔδεισαν τὴν γραφήν, ὅτι δεῖ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. ἀπῆλθον οὖν πάλιν πρὸς ἑαυτοὺς οἱ μαθηταί.

Κατὰ Ἰωάννην η'. κεφ. κ'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. Μαρία εἱστήκει πρὸς τὸ μνημεῖον κλαίουσα ἔξω. ὡς οὖν ἔκλαιε, παρέκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρεῖ δύο ἀγγέλους ἐν λευκοῖς καθεζομένους, ἕνα πρὸς τῇ κεφαλῇ, καὶ ἕνα πρὸς τοῖς ποσίν, ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. καὶ λέγουσιν αὐτῇ ἐκεῖνοι, γύναι, τί κλαίεις; λέγει αὐτοῖς, ὅτι ἦραν τὸν κύριόν μου, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. καὶ ταῦτα εἰποῦσα ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν ἑστῶτα, καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστι. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, γύναι, τί κλαίεις; τίνα ζητεῖς; ἐκείνη δὲ δοκοῦσα ὅτι ὁ κηπουρός ἐστι λέγει αὐτῷ, κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτόν, εἰπέ μοι ποῦ ἔθηκας αὐτόν, κἀγὼ αὐτὸν ἀρῶ. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς. Μαρία. στραφεῖσα ἐκείνη λέγει αὐτῷ, ῥαββουνί, ὃ λέγεται διδάσκαλε. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς. μή μου ἅπτου, οὔπω γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν πατέρα μου. πορεύου δὲ πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου καὶ εἰπὲ αὐτοῖς, ἀναβαίνω πρὸς τὸν πατέρα μου, καὶ πατέρα ὑμῶν, καὶ θεόν μου καὶ θεὸν ὑμῶν. ἔρχεται Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἀπαγγέλλουσα τοῖς μαθηταῖς ὅτι ἑώρακε τὸν κύριον, καὶ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ.

Κατὰ Ἰωάννην θ'. κεφ. κ'.

Οὔσης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς εἰρήνη ὑμῖν. καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν κύριον. εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν, εἰρήνη ὑμῖν. καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ πατήρ, κἀγὼ πέμπω ὑμᾶς. καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησε, καὶ λέγει αὐτοῖς, λάβετε πνεῦμα ἅγιον. ἄν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας ἀφίενται αὐτοῖς. ἄν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται. Θωμᾶς δὲ εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί, ἑωράκαμεν τὸν κύριον. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ

προσεποιεῖτο πορρωτέρω πορεύεσθαι. καὶ παρεβιάσαντο αὐτὸν, λέγοντες, μεῖνον μεθ' ἡμῶν· ὅτι πρὸς ἑσπέραν ἐστὶ, καὶ κέκλικεν ἡ ἡμέρα. καὶ εἰσῆλθε τοῦ μεῖναι σὺν αὐτοῖς. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακλιθῆναι αὐτὸν μετ' αὐτῶν, λαβὼν τὸν ἄρτον εὐλόγησε, καὶ κλάσας ἐπεδίδου αὐτοῖς. αὐτῶν δὲ διηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ, καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν. καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν. καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους, οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν, ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὡς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφάς; καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ εὗρον συνηθροισμένους τοὺς ἕνδεκα, καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς, λέγοντας, ὅτι ἠγέρθη ὁ Κύριος ὄντως, καὶ ὤφθη Σίμωνι. καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου.

Κατὰ Λουκᾶν ε΄. κεφ. κδ΄.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἐκ νεκρῶν ἔστη ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτοῖς, εἰρήνη ὑμῖν. πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς, τί τεταραγμένοι ἐστὲ, καὶ διὰ τί διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; ἴδετε τὰς χεῖράς μου καὶ τοὺς πόδας μου· ὅτι αὐτὸς ἐγώ εἰμι, ψηλαφήσατέ με καὶ ἴδετε· ὅτι πνεῦμα σάρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει, καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα. καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας. ἔτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς καὶ θαυμαζόντων, εἶπεν αὐτοῖς, ἔχετέ τι βρώσιμον ἐνθάδε; οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος, καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου, καὶ λαβὼν ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν. εἶπε δὲ αὐτοῖς, οὗτοι οἱ λόγοι οὓς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ἔτι ὢν σὺν ὑμῖν. ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωσέως καὶ προφήταις καὶ ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ. τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν, τοῦ συνιέναι τὰς γραφάς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, ὅτι οὕτω γέγραπται, καὶ οὕτως ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν, καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀρξάμενον ἀπὸ Ἱερουσαλήμ. ὑμεῖς δέ ἐστε μάρτυρες τούτων. καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρός μου ἐφ' ὑμᾶς. ὑμεῖς δὲ καθίσατε ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλὴμ, ἕως οὗ ἐνδύσησθε δύναμιν ἐξ ὕψους. ἐξήγαγε δὲ αὐτοὺς ἔξω ἕως εἰς Βηθανίαν. καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ, εὐλόγησεν αὐτούς. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτοὺς, διέστη ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν. καὶ αὐτοὶ προσκυνήσαντες αὐτὸν, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης. καὶ ἦσαν διαπαντὸς ἐν τῷ ἱερῷ, αἰνοῦντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν. ἀμήν.

Κατὰ Ἰωάννην ς΄. κεφ. κ΄.

ΤΗ μιᾷ τῶν σαββάτων Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται πρωῒ σκοτίας ἔτι οὔσης, εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ βλέπει τὸν λίθον ἠρμένον ἐκ τοῦ μνημείου. τρέχει οὖν καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον, καὶ πρὸς τὸν ἄλλον μαθητὴν ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς, καὶ

λέγει

Digitized by Google

γῆν, εἶπον πρὸς αὐτάς, τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ' ἠγέρθη. μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν, ἔτι ὢν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ. λέγων, ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν, καὶ σταυρωθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι. καὶ ἐμνήσθησαν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ. καὶ ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ μνημείου, ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα τοῖς ἕνδεκα, καὶ πᾶσι τοῖς λοιποῖς. ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαλινὴ Μαρία, καὶ Ἰωάννα, καὶ Μαρία Ἰακώβου, καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς, αἳ ἔλεγον πρὸς τοὺς ἀποστόλους ταῦτα. καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ λῆρος τὰ ῥήματα αὐτῶν, καὶ ἠπίστουν αὐταῖς. ὁ δὲ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα. καὶ ἀπῆλθε πρὸς ἑαυτὸν, θαυμάζων τὸ γεγονός.

Κατὰ Λουκᾶν ε. κεφ. κδ'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. ὁ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα, καὶ ἀπῆλθε πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός. καὶ ἰδοὺ δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν πορευόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς κώμην ἀπέχουσαν σταδίους ἑξήκοντα ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ, ᾗ ὄνομα Ἐμμαούς. καὶ αὐτοὶ ὡμίλουν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τούτων. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὁμιλεῖν αὐτοὺς καὶ συζητεῖν, καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐγγίσας συνεπορεύετο αὐτοῖς. οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατοῦντο τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι αὐτόν. εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς, τίνες οἱ λόγοι οὗτοι, οὓς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες, καὶ ἐστὲ σκυθρωποί; ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἷς ᾧ ὄνομα Κλεόπας, εἶπε πρὸς αὐτόν, σὺ μόνος παροικεῖς Ἱερουσαλὴμ, καὶ οὐκ ἔγνως τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις; καὶ εἶπεν αὐτοῖς, ποῖα; οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ, τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃς ἐγένετο ἀνὴρ προφήτης, δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐναντίον τοῦ θεοῦ καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ. ὅπως τε παρέδωκαν αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν εἰς κρίμα θανάτου, καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν. ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν, ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραήλ. ἀλλά γε σὺν πᾶσι τούτοις τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγει σήμερον, ἀφ' οὗ ταῦτα ἐγένετο. ἀλλὰ καὶ γυναῖκές τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς, γενόμεναι ὄρθριαι ἐπὶ τὸ μνημεῖον. καὶ μὴ εὑροῦσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ, ἦλθον λέγουσαι καὶ ὀπτασίαν ἀγγέλων ἑωρακέναι, οἳ λέγουσιν αὐτὸν ζῆν. καὶ ἀπῆλθόν τινες τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ εὗρον οὕτω καθὼς καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον· αὐτὸν δὲ οὐκ εἶδον. καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτούς, ὦ ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ τοῦ πιστεύειν πᾶσιν οἷς ἐλάλησαν οἱ προφῆται. οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν, καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ; καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Μωσέως, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν διηρμήνευεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ αὐτοῦ. καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν κώμην οὗ ἐπορεύοντο, καὶ αὐτὸς προσ-

σεποιεῖ-

ληνὴ, καὶ Μαρία Ἰακώβου, καὶ Σαλώ-
μη ἠγόρασαν ἀρώματα, ἵνα ἐλθοῦ-
σαι ἀλείψωσι τὸν Ἰησοῦν. καὶ λίαν πρωῒ
τῆς μιᾶς σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ
μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου.
καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτὰς, τίς ἀποκυ-
λίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ
μνημείου; καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦ-
σιν ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος. ἦν γὰρ
μέγας σφόδρα. καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς
τὸ μνημεῖον, εἶδον νεανίσκον καθή-
μενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημέ-
νον στολὴν λευκὴν, καὶ ἐξεθαμβή-
θησαν. ὁ δὲ λέγει αὐταῖς, μὴ ἐκ-
θαμβεῖσθε. Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Να-
ζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον. ἠγέρθη, οὐκ
ἔστιν ὧδε. ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν
αὐτόν. ἀλλ' ὑπάγετε, εἴπατε τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ, καὶ τῷ Πέτρῳ, ὅτι
προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν.
ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν.
καὶ ἐξελθοῦσαι ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνη-
μείου. εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκ-
στασις, καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον. ἐφο-
βοῦντο γάρ.

Κατὰ Μάρκον γ΄. κεφ. ις΄.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ. ἀναστὰς ὁ Ἰη-
σοῦς πρωῒ πρώτῃ σαββάτου,
ἐφάνη πρῶτον Μαρίᾳ τῇ Μαγδα-
ληνῇ, ἀφ' ἧς ἐκβεβλήκει ἑπτὰ δαι-
μόνια. ἐκείνη πορευθεῖσα ἀπήγγει-
λε τοῖς μετ' αὐτοῦ γενομένοις, πεν-
θοῦσι καὶ κλαίουσι. κἀκεῖνοι ἀκού-
σαντες ὅτι ζῇ, καὶ ἐθεάθη ὑπ' αὐ-
τῆς, ἠπίστησαν. μετὰ δὲ ταῦτα δυσὶν
ἐξ αὐτῶν περιπατοῦσιν ἐφανερώθη ἐν
ἑτέρᾳ μορφῇ, πορευομένοις εἰς ἀ-
γρόν. κἀκεῖνοι ἀπελθόντες ἀπήγγει-
λαν τοῖς λοιποῖς. οὐδὲ ἐκείνοις ἐπί-
στευσαν. ὕστερον, ἀνακειμένοις αὐ-
τοῖς τοῖς ἕνδεκα ἐφανερώθη, καὶ ὠνεί-
δισε τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν, καὶ σκληρο-
καρδίαν, ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν
ἐγηγερμένον ἐκ νεκρῶν, οὐκ ἐπίστευ-
σαν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς, πορευθέντες
εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα, κηρύξατε
τὸ εὐαγγέλιον, πάσῃ τῇ κτίσει. ὁ
πιστεύσας, καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται. ὁ
δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται. ση-
μεῖα δὲ τοῖς πιστεύσασι, ταῦτα παρα-
κολουθήσει. ἐν τῷ ὀνόματί μου δαι-
μόνια ἐκβαλοῦσι. γλώσσαις λαλή-
σουσι καιναῖς. ὄφεις ἀροῦσι. κἂν θα-
νάσιμόν τι πίωσιν, οὐ μὴ αὐτοὺς βλά-
ψει. ἐπὶ ἀρρώστους χεῖρας ἐπιθήσου-
σι, καὶ καλῶς ἕξουσιν. ὁ μὲν οὖν κύ-
ριος μετὰ τὸ λαλῆσαι αὐτοῖς, ἀνελήφ-
θη εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἐκάθισεν ἐκ δε-
ξιῶν τοῦ θεοῦ. ἐκεῖνοι δὲ ἐξελθόν-
τες ἐκήρυξαν πανταχοῦ. τοῦ κυρίου
συνεργοῦντος, καὶ τὸν λόγον βεβαιοῦν-
τος διὰ τῶν ἐπακολουθούντων ση-
μείων. ἀμήν.

Κατὰ Λουκᾶν δ΄. κεφ. κδ΄.

ΤΗ μιᾷ τῶν σαββάτων ὄρθρου
βαθέως ἦλθον γυναῖκες ἐπὶ τὸ
μνῆμα, φέρουσαι ἃ ἡτοίμασαν ἀρώ-
ματα, καί τινες σὺν αὐταῖς. εὗρον δὲ
τὸν λίθον ἀποκεκυλισμένον ἀπὸ τοῦ
μνημείου. καὶ εἰσελθοῦσαι οὐχ εὗ-
ρον τὸ σῶμα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ. καὶ
ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεῖσθαι αὐτὰς
περὶ τούτου, καὶ ἰδοὺ δύο ἄνδρες ἐπέ-
στησαν αὐταῖς ἐν ἐσθήσεσιν ἀστραπτού-
σαις. ἐμφόβων δὲ γενομένων αὐτῶν,
καὶ κλινουσῶν τὸ πρόσωπον εἰς τὴν

Digitized by Google

δείξει, ἐν δεξιοῖς χαλάσαντες, πλῆθος εἷλκον ἰχθύων, ὃν Πέτρος γνοὺς, πρὸς αὐτὸν ἐνήχετο. οἷς τὸ τρίτον φανεὶς, καὶ ἄρτον ἔδειξε, καὶ ἰχθὺν ἐπ' ἀνθράκων. Θεοτοκίον.

Ἑωθινὸν ι'. ἦχος πλαγ. β'.

Μετὰ τὴν εἰς ἅδου κάθοδον, καὶ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, ἀθυμοῦντες ὡς εἰκὸς, ἐπὶ τῷ χωρισμῷ σου Χριστὲ, οἱ μαθηταὶ πρὸς ἐργασίαν ἐτράπησαν, καὶ πάλιν πλοῖα καὶ δίκτυα, καὶ ἄγρα οὐδαμοῦ, ἀλλὰ σὺ Σῶτερ ἐμφανισθεὶς, ὡς δεσπότης πάντων, δεξιοῖς τὰ δίκτυα κελεύεις βαλεῖν, καὶ ἦν ὁ λόγος ἔργον εὐθὺς, καὶ πλῆθος τῶν ἰχθύων πολὺ, καὶ δεῖπνον ξένον ἕτοιμον ἐν γῇ. οὗ μετασχόντων τότε σου τῶν μαθητῶν, καὶ ἡμᾶς νῦν νοητῶς, καταξίωσον ἐντρυφῆσαι φιλάνθρωπε κύριε.

Ἐξαποστειλάριον ια'.

Μετὰ τὴν θείαν ἔγερσιν, τρὶς τοῦ Πέτρῳ· φιλεῖς με πυθόμενος ὁ κύριος, τῶν ἰδίων προβάτων προβάλλεται ποιμενάρχην. ὃς ἰδὼν ὃν ἠγάπα τοῦ Ἰησοῦ ἑπόμενον, ἤρετο τοῦ δεσπότη, οὗτος δὲ τί, ἐὰν θέλω ἔφησε μένειν τοῦτον, ἕως καὶ πάλιν ἔρχομαι. τί πρὸς σὲ φίλε Πέτρε. Θ.

Ἑωθινὸν ια'. ἦχος πλαγ. δ'.

Φανερῶν ἑαυτὸν τοῖς μαθηταῖς ὁ σωτὴρ, μετὰ τὴν ἀνάστασιν, Σίμωνι δέδωκε τὴν τῶν προβάτων νομὴν, εἰς ἀγάπης ἀντέκτισιν, τὴν τοῦ ποιμαίνειν φροντίδα αἰτῶν. διὸ καὶ ἔλεγεν, εἰ φιλεῖς Πέτρε, ποίμαινε τὰ ἀρνία μου, ποίμαινε τὰ πρόβατά μου, ὁ δὲ εὐθέως ἐνδεικνύμενος τὸ φιλόστοργον, περὶ τοῦ ἄλλου μαθητοῦ ἐπυνθάνετο. ὧν ταῖς πρεσβείαις Χριστὲ, τὴν ποίμνην σου διαφύλαττε ἐκ λύκων λυμαινομένων αὐτήν.

Τέλος τῶν ἀναστασίμων ἐξαποστειλαρίων καὶ τῶν ἑωθινῶν ἰδιομέλων.

Εὐαγγέλια ἑωθινὰ ἀναστάσιμα ια'.

Τὸ α'. Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον. κεφαλ. κη'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ ἕνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. καὶ ἰδόντες αὐτὸν, προσεκύνησαν αὐτῷ· οἱ δὲ ἐδίστασαν. καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν αὐτοῖς, λέγων. ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν. καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. ἀμήν.

Κατὰ Μάρκον β'. κεφ. ις'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, διαγενομένου τοῦ σαββάτου, Μαρία ἡ Μαγδα-

ληνὴ

Digitized by Google

φαις. οἷς καὶ τὴν πατρικὴν ἐπαγγελίαν καθυποσχόμενος, καὶ ἀναληφθεὶς αὐτοῖς διέστης πρὸς οὐρανόν. διὸ σὺν αὐτοῖς προσκυνοῦμέν σε. κύριε δόξα σοι.

Ἐξαποστειλάριον ζ΄.

Ὅτι ἦραν τὸν κύριον τῆς Μαρίας εἰπούσης, ἐπὶ τὸν τάφον ἔδραμον Σίμων Πέτρος, καὶ ἄλλος μύστης Χριστοῦ, ὃν ἠγάπα, ἔτρεχον δὲ οἱ δύο, καὶ εὗρον τὰ ὀθόνια ἔνδον κείμενα μόνα, καὶ κεφαλῆς, ἦν δὲ τὸ σουδάριον χωρὶς τούτων. διὸ πάλιν ἡσύχασαν, τὸν Χριστὸν ἕως εἶδον. Θεοτοκ.

Ἑωθινὸν ζ΄. ἦχος βαρύς.

Ἰδοὺ σκοτία καὶ πρωΐ, καὶ τί πρὸς τῷ μνημείῳ Μαρία ἕστηκας; πολὺ σκότον ἔχουσα ταῖς φρεσὶν, οὐφ' οὗ ποῦ τέθειται ζητεῖς ὁ Ἰησοῦς. ἀλλ' ὁρᾶς τοὺς συντρέχοντας μαθητὰς, πῶς τοῖς ὀθονίοις καὶ τῷ σουδαρίῳ τὴν ἀνάστασιν ἐτεκμήραντο, καὶ ἀνεμνήσθησαν τῆς περὶ τούτου γραφῆς, μεθ' ὧν καὶ δι' ὧν, καὶ ἡμεῖς πιστεύσαντες, ἀνυμνοῦμέν σε τὸν ζωοδότην Χριστόν.

Ἐξαποστειλάριον η΄.

Δύο ἀγγέλους βλέψασα ἔνδοθεν τοῦ μνημείου, Μαρία ἐξεπλήττετο, καὶ Χριστὸν ἀγνοοῦσα, ὡς κηπουρὸν ἐπηρώτα. κύριε ποῦ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ μου τέθεικας. κλήσει δὲ τοῦτον γνοῦσα, εἶναι αὐτὸν τὸν σωτῆρα, ἤκουσε μή μου ἅπτου, πρὸς τὸν πατέρα ἄπειμι. εἰπὲ τοῖς ἀδελφοῖς μου. Θ΄.

Ἑωθινὸν η΄. ἦχος πλάγιος

Καὶ τῆς Μαρίας δάκρυα, οὐ μάτην χέεται θερμῶς. ἰδοὺ γὰρ κατηξίωται, καὶ διδαχῶν τῶν ἀγγέλων, καὶ τῆς ὄψεως τῆς σῆς ὦ Ἰησοῦ. ἀλλ' ἔτι περίγεια φρονεῖ, οἷα γυνὴ ἀσθενής. διὸ καὶ ἀποπέμπεται, μὴ προσψαῦσαι σου Χριστέ. ἀλλ' ὅμως κῆρυξ πέμπεται τοῖς σοῖς μαθηταῖς. οἷς εὐαγγέλια φέρουσα, τὴν πρὸς τὸν πατρῷον κλῆρον ἄνοδον ἐπαγγέλλει σου, μεθ' ἧς ἀξίωσον καὶ ἡμᾶς τῆς ἐμφανείας σου δέσποτα κύριε.

Ἐξαποστειλάριον θ΄.

Συγκεκλεισμένων δέσποτα τῶν θυρῶν ὡς εἰσῆλθες τοῖς ἀποστόλοις ἔπλησας, πνεύματος παναγίου, εἰρηνικῶς ἐμφυσήσας, οἷς δεσμεῖν τε καὶ λύειν τὰς ἁμαρτίας εἴρηκας. καὶ ὀκτὼ μεθ' ἡμέρας τὴν σὴν πλευρὰν τῷ Θωμᾷ ὑπέδειξας, καὶ τὰς χεῖρας. μεθ' οὗ βοῶμεν κύριος, καὶ θεὸς σὺ ὑπάρχεις. Θ΄.

Ἑωθινὸν θ΄. ἦχος πλαγ. δ΄.

Ὡς ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, οὕτως ὀψίας σαββάτων ἐπίστασαι τοῖς φίλοις Χριστέ, καὶ θαύματι θαῦμα βεβαιοῖς, τῇ κεκλεισμένῃ εἰσόδῳ τῶν θυρῶν, τὴν ἐκ νεκρῶν σου ἀνάστασιν. ἀλλ' ἔπλησας χαρᾶς τοὺς μαθητὰς, καὶ πνεύματος ἁγίου μετέδωκας αὐτοῖς καὶ ἐξουσίαν ἔνειμας ἀφέσεως ἁμαρτιῶν, καὶ τὸν Θωμᾶν οὐ κατέλιπες, τῷ τῆς ἀπιστείας καταβαπτίζεσθαι κλύδωνι. διὸ παράσχου καὶ ἡμῖν γνῶσιν ἀληθῆ, καὶ ἄφεσιν πταισμάτων εὔσπλαγχνε κύριε.

Ἐξαποστειλάριον ι΄.

Τιβεριάδος θάλασσα, σὺν παισὶ Ζεβεδαίου Ναθαναὴλ τῷ Πέτρῳ τε, σὺν δυσὶν ἄλλοις πάλαι, καὶ Θωμᾶν εἶχε πρὸς ἄγραν. οἱ Χριστοῦ τῇ προστάξει

οὐρανοῦ διασώζοντος, ἔγερσιν διδαχθῶμεν, καὶ πρὸς ζωὴν, τῷ μνημείῳ δράμωμεν σὺν τῷ Πέτρῳ, καὶ τὸ πραχθὲν θαυμάσαντες, μείνωμεν Χριστὸν βλέψαι. θ'. Τὸ χαῖρε φθεγξάμενος, διημείψω τὴν λύπην, τῶν προπατόρων κύριε, τὴν χαρὰν ἀντισάγων, ἐγέρσεώς σου ἐν κόσμῳ, ταύτης οὖν ζωοδότα, διὰ τῆς τεκούσης σε, φῶς φωτίζον καρδίας. φῶς οἰκτιρμῶν, τὸ σὸν ἐξαπόστειλον τοῦ βοᾶν σοι. φιλάνθρωπε θεάνθρωπε. δόξα τῇ ἐγέρσει σου.

Ἑωθινὸν. δ'. ἦχος δ'.

Ὄρθρος ἦν βαθὺς, καὶ αἱ γυναῖκες ἦλθον ἐπὶ τὸ μνῆμά σου Χριστὲ, ἀλλὰ τὸ σῶμα οὐχ εὑρέθη, τὸ ποθούμενον αὐταῖς. διὸ ἀπορουμέναις, οἱ ταῖς ἀστραπτούσαις ἐσθῆσιν ἐπιστάντες. τί τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν ζητεῖτε; ἔλεγον. ἠγέρθη ὡς προεῖπε. τί ἀμνημονεῖτε τῶν ῥημάτων αὐτοῦ; οἷς πεισθεῖσαι, τὰ ὁραθέντα ἐκήρυττον, ἀλλ᾽ ἐδόκει λῆρος τὰ εὐαγγέλια. οὕτως ἦσαν ἔτι νωθεῖς οἱ μαθηταί. ἀλλ᾽ ὁ Πέτρος ἔδραμε, καὶ ἰδὼν ἐδόξασέ σου, πρὸς ἑαυτὸν τὰ παθήματα.

Ἐξαποστειλάριον ε'.

Ἡ ζωὴ καὶ ὁδὸς Χριστὸς, ἐκ νεκρῶν τῷ Κλεόπᾳ, καὶ τῷ Λουκᾷ συνώδευσεν, οἷσπερ καὶ ἐπεγνώσθη, εἰς Ἐμμαοὺς κλῶν τὸν ἄρτον. ὧν ψυχαὶ καὶ καρδίαι, καιόμεναι ἐτύγχανον, ὅτε τούτοις ἐλάλει ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ γραφαῖς ἡρμήνευεν, ἃ ὑπέστη· μεθ᾽ ὧν ἠγέρθη κράζομεν, ὤφθη τε καὶ τῷ Πέτρῳ. Θεοτοκίον. Τὸ χαῖρε.

Ἑωθινὸν. ε'. ἦχος πλαγίου α'.

Ὢ τῶν σοφῶν σου κριμάτων Χριστὲ, πῶς Πέτρῳ μὲν τοῖς ὀθονίοις μόνοις ἐδίδωκας ἐννοῆσαι σου τὴν ἀνάστασιν. Λουκᾷ δὲ καὶ Κλεόπᾳ συμπορευόμενος ὡμίλεις, καὶ ὁμιλῶν, οὐκ εὐθέως ἑαυτὸν φανεροῖς. διὸ καὶ ὀνειδίζῃ, ὡς μόνος παροικῶν Ἱερουσαλήμ, καὶ μὴ μετέχων τῶν ἐν τέλει βουλευμάτων αὐτοῖς. ἀλλ᾽ ὁ πάντα πρὸς τὸ τοῦ πλάσματος συμφέρον οἰκονομῶν, καὶ τὰς περὶ σοῦ προφητείας ἀνέπτυξας, καὶ ἐν τῷ εὐλογεῖν τὸν ἄρτον ἐγνώσθης αὐτοῖς, ὧν καὶ πρὸ τούτου αἱ καρδίαι, πρὸς γνῶσιν σου ἀνεφλέγοντο, οἳ καὶ τοῖς μαθηταῖς συνηθροισμένοις ἤδη τρανῶς ἐκήρυττόν σου τὴν ἀνάστασιν. δι᾽ ἧς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐξαποστειλάριον ς'.

Δεικνύων ἄνθρωπος, σῶτερ εἶ κατ᾽ οὐσίαν, ἐν μέσῳ στὰς ἐδίδασκες, ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου, καὶ βρώσεως συμμετέχες, βάπτισμα μετανοίας. ἀλλ᾽ εὐθὺς πρὸς οὐράνιον ἀνελήφθης πατέρα, καὶ μαθηταῖς πέμπειν τὸν παράκλητον ἐπηγγείλω, ὑπέρθεε θεάνθρωπε, δόξα τῇ σῇ ἐγέρσει. Θεοτοκίον. Ἐκ τῶν προεξηγγελμένων. Ἑωθινὸν ς'. ἦχος πλαγ. β'.

Ἡ ὄντως εἰρήνη σὺ Χριστὲ, πρὸς ἀνθρώπους θεοῦ, εἰρήνην τὴν σὴν διδοὺς μετὰ τὴν ἔγερσιν μαθηταῖς, ἐμφόβους ἔδειξας αὐτοὺς, δόξαντας πνεῦμα ὁρᾶν· ἀλλὰ κατέστειλας τὸ τάραχον αὐτῶν τῆς ψυχῆς, δείξας τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας σου, πλὴν ἀπιστούντων ἔτι, τῇ τῆς τροφῆς μεταλήψει, καὶ διδαχῶν ἀναμνήσει, διήνοιξας αὐτῶν τὸν νοῦν, τοῦ συνιέναι τὰς γραφάς.

Digitized by Google

Ἑωθινὸν α΄. ἦχος α΄.

Εἰς τὸ ὄρος τοῖς μαθηταῖς ἐπειγομένοις, διὰ τὴν χαμόθεν ἔπαρσιν, ἐπέστη ὁ κύριος, καὶ προσκυνήσαντες αὐτὸν, καὶ τὴν δοθεῖσαν ἐξουσίαν πανταχοῦ διδαχθέντες, εἰς τὴν ὑπ' οὐρανὸν ἐξαποστέλλονται, κηρύξαι τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, καὶ τὴν εἰς οὐρανοὺς ἀποκατάστασιν, οἷς καὶ συνδιαιωνίζειν, ὁ ἀψευδὴς ἐπηγγείλατο Χριστὸς ὁ θεὸς καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ἐξαποστειλάριον β΄.

Τὸν λίθον θεωρήσασαι ἀποκεκυλισμένον, αἱ μυροφόροι ἔχαιρον. εἶδον γὰρ νεανίσκον καθήμενον ἐν τῷ τάφῳ, καὶ αὐτὸς ταύταις ἔφη. Ἰδοὺ Χριστὸς ἐγήγερται, εἴπατε σὺν τῷ Πέτρῳ τοῖς μαθηταῖς, ἐν τῷ ὄρει φθάσατε Γαλιλαίας, ἐκεῖ ὑμῖν ὀφθήσεται ὡς προεῖπε τοῖς φίλοις. θ΄. Ἄγγελος ἐκόμισε τῇ παρθένῳ τὸ χαῖρε πρὸ τῆς Χριστοῦ συλλήψεως, ἄγγελος δὲ τὸν λίθον ἐκύλισε τοῦ τάφου, ἀντὶ λύπης ὁ μὲν γὰρ χαρᾶς ἀφράστου σύμβολα, ὁ δὲ ἀντὶ θανάτου χορηγὸν τῆς ζωῆς κηρύττων, καὶ μεγαλύνων, καὶ λέγων τὴν ἀνάστασιν, γυναιξὶ καὶ τοῖς μύσταις.

Ἑωθινὸν β΄. ἦχος β΄.

Μετὰ μύρων προσελθούσαις, ταῖς περὶ τὴν Μαρίαν γυναιξὶ, καὶ διαπορουμέναις πῶς ἔσται αὐταῖς τυχεῖν τοῦ ἐφετοῦ, ὡράθη ὁ λίθος μετηρμένος, καὶ θεῖος νεανίας καταστέλλων τὸν θόρυβον αὐτῶν τῆς ψυχῆς, ἠγέρθη γὰρ φησὶν Ἰησοῦς ὁ κύριος. διὸ κηρύξατε τοῖς κήρυξιν αὐτοῦ μαθηταῖς, εἰς τὴν Γαλιλαίαν δραμεῖν, καὶ ὄψεσθαι αὐτὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, ὡς ζωοδότην καὶ κύριον.

Ἐξαποστειλάριον γ΄.

Ὅτι Χριστὸς ἐγήγερται, μήτις διαπιστείτω, ἐφάνη τῇ Μαρίᾳ γὰρ, ἔπειτα καὶ ὤφθη, τοῖς εἰς ἀγρὸν ἀπιοῦσι, μύσταις δὲ πάλιν ὤφθη ἀνακειμένοις ἕνδεκα, οὓς βαπτίζειν ἐκπέμψας. εἰς οὐρανοὺς ὅθεν καταβέβηκεν, ἀνελήφθη, ἐπικυρῶν τὸ κήρυγμα, πλήθεσι τῶν σημείων. θ΄. Ὁ ἀνατείλας ἥλιος ἐκ παστοῦ ὡς νυμφίος, ἀπὸ τοῦ τάφου σήμερον, καὶ τὸν ἅδην σκυλεύσας, καὶ θάνατον καταργήσας, σὲ τεκούσης πρεσβείαις φῶς ἡμῖν ἐξαπόστειλον, φῶς φωτίζον καρδίας καὶ ψυχὰς. φῶς βαδίζειν ἅπαντας ἐμβιβάζον, ἐν τρίβοις προσταγμάτων σου, καὶ ὁδοὺς τῆς εἰρήνης.

Ἑωθινὸν γ΄. ἦχος γ΄.

Τῆς Μαγδαληνῆς Μαρίας, τὴν τοῦ σωτῆρος εὐαγγελιζομένης ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, καὶ ἐμφάνειαν. διαπιστοῦντες οἱ μαθηταὶ, ὠνειδίζοντο τὸ τῆς καρδίας σκληρόν. ἀλλὰ τοῖς σημείοις καθοπλισθέντες, καὶ θαύμασι, πρὸς τὸ κήρυγμα ἀποστέλλονται. καὶ σὺ μὲν κύριε, πρὸς τὸν ἀρχίφωτον ἀνελήφθης πατέρα. οἱ δὲ ἐκήρυττον πανταχοῦ τὸν λόγον τοῖς θαύμασι πιστούμενοι. διὸ οἱ φωτισθέντες δι' αὐτῶν, δοξάζομέν σου τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, φιλάνθρωπε κύριε.

Ἐξαποστειλάριον δ΄.

Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες, ἴδωμεν ἐπιστάντας, ἐν ζωηφόρῳ μνήματι, ἄνδρας ἐναστράπτουσι ἐσθήσεσι μυροφόροις κλινούσαις εἰς γῆν ὄψιν, τὸν

Digitized by Google

σταυρόν σου ἡμῖν δέδωκας. φρίττει γὰρ καὶ τρέμει μὴ φέρων, καθορᾶν αὐτοῦ τὴν δύναμιν. ὅτι νεκροὺς ἀνιστᾷ καὶ θάνατον κατήργησε. διὰ τοῦτο προσκυνοῦμεν τὴν ταφήν σου, καὶ τὴν ἔγερσιν.

Αἰνεῖτε τὸν θεόν.

Ο ἄγγελός σου κύριε, ὁ τὴν ἀνάστασιν κηρύξας. τοὺς μὲν φύλακας ἐφόβησε, τὰς δὲ γυναῖκας ἐφώνησε λέγων. τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; ἀνέστη θεὸς ὤν, καὶ τῇ οἰκουμένῃ ζωὴν ἐδωρήσατο.

Ἕτερα στιχηρὰ ἀνατολικά. ἦχος ὁ αὐτός. στίχος. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις.

Ἔπαθες διὰ σταυροῦ ὁ ἀπαθὴς τῇ θεότητι, ταφὴν κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἀθανατίσας ζωοποιήσῃς ἡμᾶς Χριστὲ ὁ θεός, διὰ τῆς ἀναστάσεώς σου φιλάνθρωπε. Ἐν ἤχῳ σάλπιγγος.

Προσκυνῶ καὶ δοξάζω, καὶ ἀνυμνῶ Χριστὲ τὴν σὴν ἐκ τάφου ἀνάστασιν, δι' ἧς ἠλευθέρωσας ἡμᾶς ἐκ τῶν τοῦ ᾅδου ἀλύτων δεσμῶν, καὶ ἐδωρήσω τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐν τυμπάνῳ.

Τὸ ζωοδόχον σου μνῆμα φρουροῦντες παράνομοι, σὺν τῇ κουστωδίᾳ ἐσφραγίσαντο τοῦτο, σὺ δὲ ὡς ἀθάνατος θεὸς καὶ παντοδύναμος ἀνέστης τριήμερος. Ἐν κυμβάλοις.

Πορθέντες σου ἐν πύλαις ᾅδου κύριε, καὶ ταύτας συντρίψαντος, ὁ αἰχμάλωτος οὕτως ἐβόα. τίς ἐστιν οὗτος; ὅτι οὐ καταδικάζεται ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, ἀλλὰ καὶ ὡς σκηνὴν κατέλυσε τοῦ θανάτου τὸ δεσμωτήριον, ἐδεξάμην αὐτὸν ὡς θνητὸν, καὶ τρέμω ὡς θεὸν παντοδύναμον ἐλέησον ἡμᾶς.

Τέλος τῆς Ἀναστασίμου η. ἤχου.

Ἀρχὴ τῶν ἀναστασίμων ἐξαποστειλαρίων, καὶ τῶν ἑωθινῶν ἰδιομέλων τῶν ια. εἰσὶ μὲν τὰ ἑωθινὰ Λέοντος τοῦ σοφωτάτου βασιλέως. τὰ δὲ ἐξαποστειλάρια τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίνου βασιλέως.

Ἐξαποστειλάριον α.

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν, ἐν ὄρει Γαλιλαίας, πίστει Χριστὸν θεάσασθαι λέγοντα ἐξουσίαν λαβεῖν τῶν ἄνω καὶ κάτω, μάθωμεν πῶς διδάσκει, βαπτίζειν εἰς τὸ ὄνομα, τοῦ πατρὸς ἔθνη πάντα, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ ἁγίου πνεύματος, καὶ συνεῖναι τοῖς μύσταις, ὡς ὑπέσχετο ἕως τῆς συντελείας. Θ. Τοῖς μαθηταῖς συνέχαιρες, θεοτόκε παρθένε, ὅτι Χριστὸν ἑώρακας, ἀναστάντα ἐκ τάφου, τριήμερον καθὼς εἶπεν, οἷς καὶ ὤφθη διδάσκων, καὶ φανερῶν τὰ κρείττονα, καὶ βαπτίζειν κελεύων, ἐν τῷ πατρὶ, καὶ υἱῷ, καὶ πνεύματι, ὅθεν πιστεύειν, αὐτοῦ ἡμᾶς τὴν ἔγερσιν, καὶ δοξάζειν σε κόρη.

Ἑωθι-

τος, καὶ συμβασιλεῦον ὁμοούσιον πνεῦμα. οἱ παῖδες εὐλογεῖτε.

ἄλλος. ὁ εἱρμός. Νικήτα τυράννου.

Τον ἐπὶ τοῦ ξύλου, χεῖρας μου ἐκτείναντα, τοῦ γυμνωθέντι, σφαλλούμενόν με, τῇ αὐτοῦ εὐσχήμονι ἀμφιάσαι γυμνώσει. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον. θ'. Τοῦ Ἀδὰμ παρθένε, τοῦ ἀφανισόντος με ἀνεφάνης θυγάτηρ. τοῦ θεοῦ δὲ μήτηρ, τοῦ ἀνακαινίσαντός μου τὴν οὐσίαν. ὃν ὑμνοῦμεν πάντα τὰ ἔργα.

ᾠδὴ θ'. ὁ εἱρμός.

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι θεὸς ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωτέρα τῶν οὐρανῶν. διό σε θεοτόκε, ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Τῇ θεία καὶ ἀνάρχῳ φύσει ἀπαθὴς πεφυκὼς συνετέθης ἐν θελήσει σαρκὸς, ἐν σεαυτῷ ταύτην ὑποστήσας λόγε θεοῦ, καὶ πεπονθὼς ὡς ἄνθρωπος, ἔμεινας ἐκτὸς πάθους ὡς θεός. διό σε ἐν οὐσίαις δυσὶν ἀδιαιρέτως, καὶ ἀσυγχύτως μεγαλύνομεν. Πατέρα κατ' οὐσίαν τὸν ὕψιστον, ὡς δὲ φύσει, γενόμενος ἄνθρωπος. ἔφης θεὸς, ὑψίστε τοῖς δούλοις συγκαλῶν, ἐξαναστὰς τοῦ μνήματος, χάριτι πατέρα τῶν γηγενῶν, πλὴν τὸν κατὰ φύσιν, θεόν τε καὶ δεσπότην. μεθ' οὗ σε πάντες μεγαλύνομεν. θ'. Ὡράθης ὦ παρθένε μήτηρ θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθὸν λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ πατὴρ ἠρεύξατο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός, ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

ἄλλος. ὁ εἱρμός. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Θεοῦσαι φύσει τὸν υἱὸν, συλληφθέντα ἐν γαστρὶ ἐπιστάμεθα, τῆς θεομήτορος, καὶ γενόμενον δι' ἡμᾶς ἄνθρωπον. καὶ καθορῶντες ἐν σταυρῷ, τῇ φύσει μὲν πάσχοντα τῆς ἀνθρωπότητος, ἀπαθῆ δὲ ὡς θεὸν διαμείναντα. θ'. Ἐντεινε, καὶ κατευοδοῦ, καὶ βασίλευε υἱὲ θεομήτορος, Ἰσμαηλίτην λαὸν καθυποτάττων, τὸν πολεμοῦντα ἡμᾶς. φιλευσεβοῦντι βασιλεῖ, ὡς ὅπλον ἀνίκητον ἐπαγόμενος σε, σὺν τῇ λόγχῃ τὸν σταυρὸν χαριζόμενος.

Εἰς τοὺς αἴνους. πᾶσα πνοή. στιχηρὰ ἀναστάσιμα. ἦχος πλάγιος. δ'. στίχος: Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν.

Κύριε εἰ καὶ κριτηρίῳ παρέστης, ὑπὸ Πιλάτου κρινόμενος. ἀλλ' οὐκ ἀπελείφθης τοῦ θρόνου τοῦ πατρὶ συγκαθεζόμενος, καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸν κόσμον ἠλευθέρωσας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἀλλοτρίου, ὡς οἰκτίρμων, καὶ φιλάνθρωπος. Τοῦ δῆσαι.

Κύριε εἰ καὶ ὡς νεκρὸν ἐν μνημείῳ Ἰουδαῖοι σε κατέθεντο, ἀλλ' ὡς βασιλέα ὑπνοῦντα στρατιῶται ἐφύλαττον. καὶ ὡς ζωῆς θησαυρὸν σφραγῖδι ἐσφραγίσαντο. ἀλλ' ἀνέστης καὶ παρέσχες ἀφθαρσίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς.

Κύριε ὅπλον κατὰ τοῦ διαβόλου τὸν

τοις συγχαίρουσιν ἄγγελοι ἐ τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου πολυέλεε.

Ο οἶκος ἀυτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

ΤΑ τοῦ ἅδου σκυλεύσας βασίλεια, καὶ νεκροὺς ἀναστήσας ἀθάνατε, γυναιξὶ μυροφόροις ὑπήντησας, ἀντὶ λύπης χαρὰν παρεχόμενος, καὶ ἀποστόλοις σου ἐμήνυσας τὰ τῆς νίκης σωτὴρ μου σύμβολα, καὶ τὴν κτίσιν φωτὶ καταλάμψας, διὰ τοῦτο καὶ κόσμος συγχαίρει σοι, τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου πολυέλεε.

ᾠδὴ ζ´. ὁ εἱρμός.

ΘΕοῦ συγκατάβασιν, τὸ πῦρ ᾐδέσθη ἐν βαβυλῶνι ποτέ, διὰ τοῦτο οἱ παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ ἀγαλλομένῳ ποδὶ ὡς ἐν λειμῶνι χορεύοντες ἔψαλλον. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Η Ενδοξος κένωσις, ὁ θεῖος πλοῦτος τῆς σῆς πτωχείας Χριστέ, καταπλήττει ἀγγέλους σταυρῷ ὁρῶντας σε καθηλούμενον. διὰ τὸ σῶσαι τοὺς πίστει κραυγάζοντας. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν. Τῇ σῇ θεία καθόδῳ σου, φωτὸς ἐπλήσθη τὰ καταχθόνια, καὶ τὸ σκότος ἠλάθη, τὸ πρὶν διώκον, ὅθεν ἀνέστησαν, οἱ ἀπ᾽ αἰῶνος δεσμῶται κραυγάζοντες. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν. Απάντων μὲν κύριος, εἷς δὲ μόνος, μονογενοῦς υἱοῦ, ὀρθοδόξως πατέρα θεολογοῦντες σε καταγγέλλομεν, καὶ ἓν εἰδότες, σοὶ καὶ υἱοῦ ἐκπορευόμενον, πνεῦμα εὐθὲς, συμφυὲς καὶ συναΐδιον.

ἄλλος. ὁ εἱρμός. Οἱ ἐκ τῆς Ιουδαίας.

ΣΩτηρίαν εἰργάσω, μέσον τῆς οἰκουμένης προφητικῶς βοῶμεν ὑψωθεὶς γὰρ ἐν ξύλῳ, πάντας ἀνεκαλέσω τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, θ. Ι συνεργὸς τῷ τεκόντι, ἰσοδύναμος λόγος καὶ συναΐδιος ἐν μήτρᾳ τῆς παρθένου, πατρὸς τῇ εὐδοκίᾳ πλαστουργεῖται καὶ πνεύματος. ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η. ὁ εἱρμός.

ΕΠταπλασίως κάμινον, τῶν χαλδαίων ὁ τύραννος τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε. δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδὼν, τὸν δημιουργὸν, καὶ λυτρωτὴν ἀνεβόα. οἱ παῖδες εὐλογεῖτε. ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε. λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΤΗς Ιησοῦ θεότητος ἡ ὑπέρθεος, δύναμις ἐν τοῖς καθ᾽ ἡμᾶς ἀπορρήτως ἐξέλαμψε, σαρκὶ γὰρ γευσάμενος, ὑπὲρ πάντος θανάτου σταυροῦ, ἔλυσε τοῦ ᾅδου, τὴν ἰσχύν. ᾯ ἀπαύστως οἱ παῖδες εὐλογεῖτε. Ο σταυρωθεὶς ἐγήγερται, ὁ μεγάλαυχος πέπτωκεν, ὁ καταπεσὼν, καὶ συντριβεὶς ἀνόρθωται, φθορὰ ἐξωστράκισται, καὶ ἀφθαρσία ἐξήνθησεν, ὑπὸ τῆς ζωῆς γὰρ, τὸ θνητὸν κατεπόθη. οἱ παῖδες εὐλογεῖτε ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Τρισοφαγῆ θεότητος, ἑνιαίαν ἐκλάμπουσαν αἴγλην, ἐν μιᾶς τρισυποστάτου φύσεως, ἄχρονον, ἄναρχον, ὁμοφυῆ τε λόγον πατρὸς,

ᾠδὴ ε'. ὁ εἱρμός.

Ἵνα τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δείλαιον. ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου, τὰς ὁδούς μου κατεύθυνον δέομαι.

Γεγύμνωται λύχνου, χλαῖναν πρὸς τῷ πάθει σου σῶτερ παιζόμενος, τὴν τοῦ πρωτοπλάστου, περιστέλλων ἀσχήμονα γύμνωσιν, καὶ γυμνὸς παγῆναι, ἐν τῷ σταυρῷ ἀπαμφιάζων, τὸν χιτῶνα Χριστὲ τῆς νεκρώσεως. Ἐκ χοὸς τοῦ θανάτου, σὺ τὴν πεπτωκυῖαν ἀνῳκοδόμησας, ἀνάστασιν οὐσίαν, καὶ ἀγήρω Χριστὲ καινίσας, ἀναδείξας πάλιν βασιλικὴν, ὡς περ εἰκόνα ἀφθαρσίας φωτὶ ἀπαστράπτουσαν. θ'. Μητρικὴν παρρησίαν, τὴν πρὸς τὸν υἱόν σου κεκτημένη πάναγνε, συγγενοῖς προνοίας τῆς ἡμῶν μὴ παρίδῃς δεόμεθα. ὅτι σὲ καὶ μόνην, χριστιανοὶ πρὸς τὸν δεσπότην, ἱλασμὸν ἀμειβῆ προβαλλόμεθα.

ἄλλος. ὁ εἱρμός. Φώτισον ἡμᾶς τοῖς.

Ὁδήγησον ἡμᾶς, τῇ δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου Χριστὲ, δι' αὐτοῦ γάρ σοι προσπίπτομεν, τὴν σὴν εἰρήνην παράσχου ἡμῖν φιλάνθρωπε. θ'. Δυσώπησον ἁγνὴ τὸν υἱόν σου καὶ θεὸν ἡμῶν, ἀπειρόγαμε Μαρία σεμνὴ, τοῦ καταπέμψαι ἡμῖν τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

ᾠδὴ ς'. ὁ εἱρμός.

Ἱλάσθητί μοι σωτὴρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν ἀνάγαγε δέομαι, πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Διὰ ξύλου κραταιῶς, καθεῖλέ με ὁ ἀρχέκακος. αὐτὸς δὲ ἀναρτηθεὶς, Χριστὲ κραταιότερον σταυρῷ, καταβέβληκας, δειγματίσας τοῦτον, τὸν πεσόντα δὲ ἀνέστησας. Σὺ ὦ ἐκ τῆς γαστρὸς τῆς Σιὼν, ἐξανατείλας τοῦ μνήματος, καὶ νῦν αὐτὴν παλαιᾶς τελέσας ὡς εὔσπλαγχνος, τῷ θείῳ σου αἵματι, καὶ νῦν βασιλεύεις ἐν αὐτῇ εἰς τοὺς αἰῶνας Χριστέ. θ'. Ῥυσθείημεν τῶν δεινῶν πταισμάτων ταῖς ἱκεσίαις σου, θεογεννῆτορ ἁγνὴ, καὶ τύχοιμεν πάναγνε τῆς θείας ἐλλάμψεως, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως σαρκωθέντος, υἱοῦ τοῦ θεοῦ.

ἄλλος. ὁ εἱρμός. Τὴν δέησιν.

Ἡπλωμένας ἐν τῷ σταυρῷ ἐξήπλωσας, ἰάσω δὲ τὴν ἀκρατῶς ταθεῖσαν, ἐν τῇ Ἐδὲμ χεῖρα τοῦ πρωτοπλάστου, καὶ τῆς ἰδίας χολῆς ἀπεγεύσω Χριστὲ, καὶ ἔσωσας ὡς δυνατὸς, τοὺς δοξάζοντάς σου τὰ παθήματα. θ'. Μὴ παύσῃ ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσα, παναγία θεοτόκε παρθένε, ὅτι πιστῶν τὸ στήριγμα σὺ ὑπάρχεις, καὶ τῇ ἐλπίδι τῇ σῇ κραταιούμεθα, καὶ πόθῳ σε καὶ τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἀπαύστως δοξάζομεν.

Τὸ κοντάκιον. ἦχος πλάγιος δ'. Ὡς ἀπαρχάς.

Ἐξαναστὰς τοῦ μνήματος, τοὺς τεθνεῶτας ἤγειρας, καὶ τοῦ θανάτου τὸ κράτος συνέτριψας, καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνέστησας, καὶ ἡ Εὔα χορεύει ἐν τῇ σῇ ἀναστάσει, καὶ κόσμου τὰ πέρατα πανηγυρίζουσι, καὶ ἀνθρώποις

μοῦσιν ἀνελλιπῶς, τὸν κτίστην γὰρ τούτων, ὥσπερ βρέφος ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου ἐβάστασας.

ᾠδὴ γ'. ὁ εἱρμός.

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχὰς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἑδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστὲ, τῆς ἐκκλησίας στήριξον. ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου, ἅγιος μόνε φιλάνθρωπε.

Κατακριθέντα τὸν Ἀδὰμ, τῇ γεύσει τῆς ἁμαρτίας, τῆς σαρκός σου τὸ σωτήριον πάθος, ἐδικαίωσε Χριστέ. αὐτὸς γὰρ οὐχ ὑπόδικος, τῆς τοῦ θανάτου πείρας, πέφυκας ὁ ἀναμάρτητος. Τῆς ἀναστάσεως τὸ φῶς ἐξέλαμψε, τοῖς ἐν σκότει τοῦ θανάτου, καὶ σκιᾷ καθημένοις· ὁ θεός μου Ἰησοῦς, καὶ τῇ αὐτοῦ θεότητι, τὸν ἰσχυρὸν δεσμεύσας, τούτου τὰ σκεύη διήρπασε. Θ'. Τῶν χερουβὶμ καὶ σεραφὶμ ἐδείχθης ὑψηλοτέρα θεοτόκε. σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω τὸν ἀχώρητον θεὸν, ἐν σῇ γαστρὶ ἀμόλυντε. διὸ πιστοί σε πάντες ὕμνοις ἀεὶ μακαρίζομεν.

ἄλλος. ὁ εἱρμός. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Ἀπειθήσαντα πρώην, τῇ ἐντολῇ κύριε, τοῦ πεποιηκότος με ὄντως σου ἀπεξένωσας, ὃν μορφούμενος ὑπακοήν τε παιδεύσας, σεαυτῷ ἀνέπλασας διὰ σταυρώσεως. Θ'. Ἐνοικήσας παρθένῳ σωματικῶς κύριε, ὤφθης τοῖς ἀνθρώποις ὡς ἔπρεπε θεαθῆναί σε, ἣν καὶ ἀνέδειξας ὡς ἀληθῶς θεοτόκον, καὶ πιστῶν βοήθειαν, μόνε φιλάνθρωπε.

ᾠδὴ δ'. ὁ εἱρμός.

Σύ μου ἰσχὺς κύριε, σύ μου καὶ δύναμις. σὺ θεός μου, σύ μου ἀγαλλίαμα. ὁ πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπὼν, καὶ τὴν ἡμετέραν πτωχείαν ἐπισκεψάμενος. διὸ σὺν τῷ προφήτῃ, Ἀββακοὺμ σοι κραυγάζω. τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε. Σὲ δυσμενῆ, ὄντα με λίαν ἠγάπησας, σὺ κενώσει ξένῃ καταβέβηκας ἐπὶ τῆς γῆς, εὔσπλαγχνε σωτὴρ τῆς ἐσχατιᾶς μου, τὴν ὕβριν μὴ ἀνηνάμενος, καὶ μείνας ἐν τῷ ὕψει τῆς ἀφράστου σου δόξης, τὸν πρὶν ἠτιμωμένον ἐδόξασας. Τίς καθορῶν, δέσποτα νῦν οὐκ ἐξίσταται, διὰ πάθους θανάτῳ λυόμενον. διὰ σταυροῦ φθείρουσαν φθορὰν, καὶ διὰ θανάτου, τὸν ᾅδην πλούτου κενούμενον, τῆς θείας δυναστείας σου δὲ τοῦ ἐσταυρωμένου, τὸ ἐξαίσιον ἔργον φιλάνθρωπε. Θ'. Σὺ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλεις ἀνύμφευτε, σὺ προστάτις, σὺ καὶ καταφύγιον, χριστιανῶν τεῖχος, καὶ λιμήν. πρὸς γὰρ τὸν υἱόν σου, ἐντεύξεις φέρεις πανάμωμε, καὶ σώζεις ἐκ κινδύνων τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ θεοτόκον ἁγνὴν σὲ δοξάζοντας.

ἄλλος. ὁ εἱρμός. Εἰσακήκοα κύριε.

Τῷ σταυρῷ σε προσήλωσαν, οἱ τῶν ἀγνωμόνων παῖδες φιλάνθρωπε. δι' οὗ ἔσωσας ὡς εὔσπλαγχνος, τοὺς δοξάζοντάς σου τὰ παθήματα. Τὸν θεὸν, ὃν ἐκύησας ἄχραντε Μαρία, τοῦτον δυσώπησον, τοῖς οἰκέταις σου δωρήσασθαι, τῶν πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν.

Digitized by Google

ἐκ βαθέων. Ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ γῆν δύνων πᾶς, αὖθις ἀναλύσει τοῦ λαβεῖν βασάνοις, ἢ γέρα τῶν βεβιωμένων.

Εἰς τὸ ἀπηγγελακπισμένον.

Ἁγίῳ πνεύματι, θεολογία μοναρχία. ὁ πατὴρ γὰρ ἄναρχος, ἐξ οὗ περ ὁ υἱὸς ἀχρόνως, καὶ τὸ πνεῦμα σύμμορφον, σύνθρονον, ἐκ πατρὸς συνεκλάμψαν.

Δόξα τὸ αὐτό. Ἀντίφωνον δ'.

Ἰδοὺ δὴ τί καλὸν ἢ τί τερπνὸν; ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἅμα. ἐν τῷ τοῦτῳ γὰρ κύριος ἐπηγγείλατο ζωὴν αἰωνίαν. Τὸ αὐτό. Τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ, ὁ τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ κοσμῶν, κελεύει μὴ δεῖν φροντίζειν.

Ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα τὸν πώγωνα τοῦ Ἀαρὼν, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ᾠαν

Ἁγίῳ πνεύματι, ἐνθ' ἐστὶ αἰτία πάντα ἔχεται εἰρήνην σεβασμίως θεὸς. τοῦτο γάρ ἐστι, πατρί τε καὶ υἱῷ, ὁμοούσιον κυρίως.

Δόξα τὸ αὐτό. Προκείμενον. ἦχος πλαγίου δ'.

Βασιλεύσει κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ θεός σου Σιὼν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. Στίχος. Αἴνει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον. Πᾶσα πνοή. Τὸ ἑωθινὸν εὐαγγέλιον. ἀνάστασιν Χριστοῦ. ὁ ν'. τῇ πεντηκοστάρια. ἦχος πλαγίου δ'. δόξα.

Τῇ ἀναστάσει σου Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν τὸν κόσμον ἐφώτισας, καὶ τὸν θάνατον ἐνέκρωσας, ὡς δυνατὸς καὶ παντοδύναμος. Καὶ νῦν. Ἡ ζωὴ τῶν ζώντων καὶ τῶν θανέντων ἀνάστασις, ὡς ἐκ τάφου τῆς ἁμαρτίας, ἀνάστησόν με δέομαι, ὁ θεὸς καὶ ἐλέησόν με.

Κανὼν ὁ ἀναστάσιμος. ἦχος πλαγ. δ'. ᾠδὴ α'. ὁ εἱρμός.

Ἁρματηλάτην φαραὼ ἐβύθισε, τερατουργοῦσά ποτε. Μωσαϊκὴ ῥάβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν. Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν ᾆσμα τῷ θεῷ ἀναμέλποντα.

Τὴν παντοδύναμον Χριστοῦ θεότητα, πῶς μὴ θαυμάσωμεν; ἐκ μὲν παθῶν πᾶσι, τοῖς πιστοῖς ἀπάθειαν, καὶ ἀφθαρσίαν βλύζουσαν, ἐκ πλευρᾶς δὲ ἁγίας πηγὴν ἀθάνατον στάζουσαν, καὶ ζωὴν ἐκ τάφου αἴδιον.

Ὡς ἀστράπτων ταῖς γυναιξὶν ὁ ἄγγελος νῦν ἐπεφάνη, καὶ τηλαυγῆ φέρων, τῆς ἐμφύτου σύμβολα, αὐλοῦ καθαρότητος, τῇ μορφῇ δὲ μηνύων, τὸ φέγγος τῆς ἀναστάσεως. κράζων ἐξηγέρθη ὁ κύριος. Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἡ τὸν θεὸν λόγον ἐν γαστρὶ χωρήσασα. ἁγνὴ δὲ διαμείνασα, θεοτόκε Μαρία. διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Ἕτερος Κανὼν σταυροαναστάσιμος. ἦχος πλαγίου δ'. ᾠδὴ α'. ὁ εἱρμός. Τῷ δὴ διαδώσαις.

Ἐπτήχθησαν πύλαι ὀδυνηραὶ, καὶ ἔφριξαν ᾅδου, καθορῶντές σε πυλωροὶ ἐν τοῖς κατωτάτοις, τὸν ἐν ὕψει, τῆς τῶν ἁπάντων ἐπέκεινα φύσεως. Τάξεις σε ἀγγέλων, καὶ τῶν βροτῶν. αἰνοῦμεν φαιδρῶς μήτηρ, εὐφημοῦσαν

τὴν θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν. καὶ σῶσον σωτὴρ ἡμῶν λαὸν ἀπηγνισμένον.

Καὶ μετὰ τὴν συναπτὴν, ἐκλογίαν ἢ κατανυκτικὸν ἦχος πλάγιος δ΄.

Αἱ μυροφόροι τοῦ ζωοδότου ἐπιστᾶσαι τῷ μνήματι, τὸν δεσπότην ἐζήτουν, ἐν νεκροῖς τὸν ἀθάνατον, καὶ χαρᾶς εὐαγγέλια ἐκ τοῦ ἀγγέλου δεξάμεναι, τοῖς ἀποστόλοις ἐμήνυον, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ θεὸς, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀναστάσιμα τὰ ἀναστάσιμα ἦχος πλάγιος δ΄. στίχος. Ἀνάστηθι κύριε ὁ θεός μου ὑψωθήτω.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων, καὶ ἄγγελος φωτὸς, ταῖς γυναιξὶν ἐβόα. παύσασθε τῶν δακρύων, τοῖς ἀποστόλοις διαγγείλασθε. κράξατε ἀνυμνοῦσαι. ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι, ὡς θεὸς τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ κύριος.

Ἄνθρωποι τὸ μνῆμά σου σωτὴρ ἐσφραγίσαντο. ἄγγελος τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας ἀπεκύλισε. γυναῖκες ἐθεάσαντό σε ἐγηγερμένον ἐκ νεκρῶν. καὶ αὗται διηγγείλαντο τοῖς μαθηταῖς σου ἐν Σιών. ὅτι ἀνέστης ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων. καὶ διελύθη τὰ δεσμὰ τοῦ θανάτου. κύριε δόξα σοι. Δόξα καὶ νῦν. Θ.

Ἐπὶ σοὶ χαίρει κεχαριτωμένη πᾶσα ἡ κτίσις, ἀγγέλων τὸ σύστημα, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένε ναὲ, καὶ παράδεισε λογικέ. παρθενικὸν καύχημα, ἐξ ἧς θεὸς ἐσαρκώθη. καὶ παιδίον γέγονεν, ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων θεὸς ἡμῶν. τὴν γὰρ σὴν μήτραν θρόνον ἐποίησε, καὶ τὴν σὴν γαστέρα πλατυτέραν οὐρανῶν ἀπειργάσατο. ἐπὶ σοὶ χαίρει κεχαριτωμένη πᾶσα ἡ κτίσις δόξα σοι.

Οἱ ἀναβαθμοὶ ἀντίφωνον α΄. ἦχος πλάγιος δ΄.

Ἐκ νεότητός μου, ὁ ἐχθρός με πειράζει, ταῖς ἡδοναῖς φλέγει με. ἐγὼ δὲ πεποιθὼς ἐν σοὶ κύριε τροποῦμαι τοῦτον. Πλεονάκις ἐπολέμησάν με.

Οἱ μισοῦντες Σιὼν, γενηθήτωσαν πρὶν ἐκσπασθῆναι ὡς χόρτος· συγκόψει γὰρ Χριστὸς, αὐχένας αὐτῶν τομῇ βασάνων.

Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω πάντες.

Ἁγίῳ πνεύματι τὸ ζῆν τὰ πάντα, φῶς ἐκ φωτὸς θεὸς μέγας. σὺν πατρὶ ὑμνοῦμεν αὐτὸ καὶ τῷ λόγῳ.

Δόξα τὸ αὐτό. Ἀντίφωνον β΄.

Ἡ καρδία μου τῷ φόβῳ σου σκεπέσθω ταπεινοφρονοῦσα, μὴ ὑψωθεῖσα ἀποπέσοι ἐκ σοῦ πανοικτίρμον.

Κύριε οὐχ ὑψώθη.

Ἐπὶ τὸν κύριον ὁ ἐσχηκὼς ἐλπίδα, οὐ δείσει τότε, ὅτε πυρὶ τὰ πάντα κρινεῖ καὶ κολάσει.

Ἐλπισάτω Ἰσραήλ.

Ἁγίῳ πνεύματι πᾶς τις θεῖος βλέπει, καὶ προλέγει, τερατουργεῖ ὕψιστα, ἐν τρισὶν, ἕνα θεὸν μέλπων. εἰ γὰρ καὶ τριλαμπεῖ μοναρχεῖ τὸ θεῖον.

Δόξα τὸ αὐτό. Ἀντίφωνον γ΄.

Ἐκέκραξά σοι κύριε, πρόσχες κλῖνόν μοι τὸ οὖς σου βοῶντι, καὶ κάθαρον πρὶν ἄρῃς με ἀπὸ τῶν ἐντεῦθεν.

ἐπιβα-

Digitized by Google

καὶ σὲ προσκυνοῦμεν παντοδύναμε σωτήρ· μὴ ἀποῤῥίψῃς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, ἀλλ᾽ ἐπάκουσον, καὶ σῶσον ἡμᾶς, διὰ τῆς ἀναστάσεως σου φιλάνθρωπε.

Δόξα καὶ νῦν θ΄.

Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν διὰ φιλανθρωπίαν, ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη. ἐκ παρθένου γὰρ ἁγνῆς, σάρκα προσλαβόμενος, καὶ ἐκ ταύτης προελθὼν μετὰ τῆς προσλήψεως. εἷς ἐστιν υἱός, διπλοῦς τὴν φύσιν, ἀλλ᾽ οὐ τὴν ὑπόστασιν. διὸ τέλειον αὐτὸν θεόν, καὶ τέλειον ἄνθρωπον, ἀληθῶς κηρύττοντες, ὁμολογοῦμεν Χριστὸν τὸν θεὸν ἡμῶν. ὃν ἱκέτευε μήτηρ ἀνύμφευτε ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὸν τοῦ στίχου. ἦχος πλάγιος δ΄.

Ἀνῆλθες ἐπὶ σταυροῦ Ἰησοῦ, ὁ καταβὰς ἐξ οὐρανοῦ. ἦλθες ἐπὶ θάνατον ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος. πρὸς τοὺς ἐν σκότει τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν. πρὸς τοὺς πεσόντας ἡ πάντων ἀνάστασις.

Τὰ κατὰ ἀλφάβητον. στίχος. Ὁ κύριος ἐβασίλευσεν.

Χριστὸν δοξολογήσωμεν τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, ψυχὴν καὶ σῶμα γὰρ ἀναλαβών, τῷ πάθει ἀπ᾽ ἀλλήλων διέτεμε. τῆς ἀχράντου μὲν ψυχῆς ἐν ᾅδῃ κατελθούσης, ὃν καὶ ἐσκύλευσε· τάφῳ δὲ διαφθορὰν οὐκ οἶδε τὸ ἅγιον σῶμα, τοῦ λυτρωτοῦ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε.

Ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις δοξολογοῦμεν Χριστὲ, τὴν ἐκ νεκρῶν σου ἀνάστασιν. δι᾽ ἧς ἡμᾶς ἠλευθέρωσας τῆς τυραννίδος τοῦ ᾅδου, καὶ ὡς θεὸς ἐδωρήσω ζωὴν αἰώνιον καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Τῷ οἴκῳ σου.

Ὦ δέσποτα τῶν ἁπάντων ἀκατάληπτε, ποιητὰ οὐρανοῦ καὶ γῆς, διὰ σταυροῦ παθών, ἐμοὶ ἀπάθειαν ἐπήγασας. ταφὴν δὲ καταδεξάμενος, καὶ ἀναστὰς ἐν δόξῃ, συναναστήσας τὸν Ἀδὰμ χειρὶ παντοδυνάμῳ. δόξα τῇ σῇ τριημέρῳ ἐγέρσει, δι᾽ ἧς ἐδωρήσω ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Δόξα καὶ νῦν θ΄.

Ἀνύμφευτε παρθένε, ἡ τὸν θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκὶ, μήτηρ θεοῦ τοῦ ὑψίστου, τῶν οἰκετῶν σου προσκλήσεις δέχου παναμώμητε, ἡ πᾶσι χορηγοῦσα καθαρισμὸν τῶν πταισμάτων, νῦν τὰς ἡμῶν ἱκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Εἰς τὸ ἀπόδειπνον ὁ κανὼν τῆς θεοτόκου.

Εἰς τὸν ὄρθρον, εἰς τὸ θεὸς κύριος. τροπάριον. ἦχος πλάγιος δ΄.

Ἐξ ὕψους κατῆλθες ὁ εὔσπλαγχνος. ταφὴν κατεδέξω τριήμερον. ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῶν παθῶν, ἡ ζωὴ, καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν, δόξα σοι. θ΄. Ὁ δι᾽ ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθὲ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας, ὡς θεὸς, μὴ παρίδῃς οὓς ἔπλασας τῇ χειρί σου. δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν

σε θεο-

Digitized by Google

ἐκ τῆς τοῦ ᾅδου ἀλύτων δεσμῶν, καὶ ἐδωρήσατο τῷ κόσμῳ ὡς θεός, ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐν τυμπάνῳ.

Ἐξαστράπτων ἄγγελος ἐν τῷ λίθῳ ἐκάθητο τοῦ ζωοδόχου μνήματος, καὶ γυναιξὶ μυροφόροις εὐηγγελίζετο, λέγων· ἀνέστη ὁ κύριος καθὼς προεῖπεν ὑμῖν. ἀπαγγείλατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν. τῷ δὲ κόσμῳ παρέχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις.

Τί ἀπεδοκιμάσατε τὸν λίθον τὸν ἀκρογωνιαῖον ὦ παράνομοι Ἰουδαῖοι; ἰδοὺ οὗτός ἐστιν ὃν ἔθετο ὁ θεὸς ἐν Σιών, ὁ ἐκ πέτρας πηγάσας ἐν ἐρήμῳ τὸ ὕδωρ, καὶ ἡμῖν ἀναβλύζων ἐκ τῆς πλευρᾶς αὐτοῦ ἀθανασίαν. οὗτός ἐστιν ὁ λίθος, ὁ ἐξ ὄρους παρθενικοῦ ἀποτμηθεὶς ἄνευ θελήματος ἀνδρός. ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ἐρχόμενος ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ, πρὸς τὸν παλαιὸν τῶν ἡμερῶν, καθὼς εἶπε Δανιήλ, καὶ αἰώνιος αὐτοῦ ἡ βασιλεία.

Δόξα τοῦ ἁγίου. καὶ νῦν ὑπερευλογημένη. εἰδ' οὐκ ἔχεις δόξαν τοῦ ἁγίου. λέγε δόξα καὶ νῦν τὸ αὐτὸ θ'. Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία μεγάλη, τὰ λοιπὰ καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ ἀναστάσιμα. ἦχος πλαγίου δ'.

Ἑσπερινὸν ὕμνον, καὶ λογικὴν λατρείαν σοὶ Χριστὲ προσφέρομεν, ὅτι ηὐδόκησας τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς διὰ τῆς ἀναστάσεως. Κύριε κύριε μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, ἀλλ' εὐδόκησον τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς διὰ τῆς ἀναστάσεως. Χαῖρε Σιὼν ἁγία, μήτηρ τῶν ἐκκλησιῶν, θεοῦ κατοικητήριον. σὺ γὰρ ἐδέξω πρώτη ἄφεσιν ἁμαρτιῶν διὰ τῆς ἀναστάσεως.

Ἕτερα στιχηρὰ ἀνατολικά. ἦχος πλαγίου δ'.

Ὁ ἐκ θεοῦ πατρὸς λόγος πρὸ τῶν αἰώνων γεννηθείς, ἐπ' ἐσχάτων δὲ τῶν χρόνων ὁ αὐτὸς ἐκ τῆς ἀπειρογάμου σαρκωθείς, βουλήσει σταύρωσιν θανάτου ὑπέμεινε, καὶ τὸν πάλαι νεκρωθέντα ἄνθρωπον ἔσωσε διὰ τῆς ἑαυτοῦ ἀναστάσεως. Τὴν ἐκ νεκρῶν σου ἀνάστασιν δοξολογοῦμεν Χριστέ, δι' ἧς ἠλευθέρωσας Ἀδάμιον γένος ἐκ τῆς τοῦ ᾅδου τυραννίδος, καὶ ἐδωρήσω τῷ κόσμῳ ὡς θεὸς ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα σοι Χριστὲ σωτήρ, υἱὲ θεοῦ μονογενές, ὁ προσπαγεὶς ἐν τῷ σταυρῷ, καὶ ἀναστὰς ἐκ τάφου τριήμερος. Σὲ δοξάζομεν κύριε, τὸν ἑκουσίως δι' ἡμᾶς σταυρὸν ὑπομείναντα,

καὶ

Digitized by Google

Οἱ τῇ θεότητι πάθημα προσαρμόζοντες, ἐπιστομίζεσθε πάντες ἀλλοτριόφρονες, κύριον δόξης γὰρ σαρκὶ ἐσταυρωμένον. ἀσταύρωτον δὲ φύσει τῇ θείᾳ, ὡς ἐν δύο, ἕνα φύσεσι μεγαλύνομεν. Οἱ τῶν σωμάτων τὴν ἔγερσιν ἀθετήσαντες, πρὸς τὸ Χριστοῦ πορευθέντες μνῆμα διδάχθητε, ὅτι νενέκρωται, καὶ ἤγερται πάλιν ἡ σὰρξ τοῦ ζωοδότου. εἰς πίστωσιν ἐσχάτης ἀναστάσεως, ἣν ἐλπίζομεν. Οὐ θεοτήτων τριάδα, ἀλλ' ὑποστάσεων, οὐ δὲ μονάδα προσώπων, ἀλλὰ θεότητος σέβοντες, τέμνομεν τοὺς ταύτην διαιροῦντας. συγχέομεν δὲ πάλιν, τοὺς σύγχυσιν τολμῶντας κατὰ ταύτης. ἣν μεγαλύνομεν.

ἄλλος. Μήτηρ θεοῦ, καὶ παρθένος.

Φῶς ἐκ φωτὸς, πατρικῆς ἀπαύγασμα δόξης ἀχρόνως ἐκλάμψας, ὡς ἐν σκότει τῷ βίῳ τῷ ἀνθρωπίνῳ Χριστὸς ἔλαμψας, καὶ τὸ διαβόλου ἀπήλασας σκότος. ὃν ἀκαταπαύστως πιστοὶ μεγαλύνομεν. Πλὴν σοῦ θεὸν οὐ γινώσκω ἕτερον, ἡ ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐξ ἐθνῶν με ἀπίστων οἰκείαν νύμφην ἐκλεξάμενον. διὸ οὖν αὐτῶν λόγῳ πιστοῖς σωτηρίαν, σὲ τῆς κενώσεως μεγαλύνει ὡς εὔσπλαγχνος.

Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ ἀναστάσιμα. ἦχος βαρύς.

στίχος α. Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν.

Ἀνέστη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν λύσας θανάτου τὰ δεσμά, εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην. αἰνεῖτε οὐρανοὶ θεοῦ τὴν δόξαν. Τοῦ δῆσαι.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν ἅγιον κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν μόνον ἀναμάρτητον.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς.

Χριστοῦ τὴν ἀνάστασιν προσκυνοῦντες οὐ παυόμεθα. αὐτὸς γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, ἅγιος κύριος Ἰησοῦς. ὁ δείξας τὴν ἀνάστασιν. Αἰνεῖτε. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ κυρίῳ, περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν. δι' ἡμᾶς θεὸς ἐν ἀνθρώποις, διὰ τὴν καταφθαρεῖσαν φύσιν, ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν πρὸς τοὺς ἀχαρίστους ὁ εὐεργέτης. πρὸς τοὺς αἰχμαλώτους ὁ ἐλευθερωτής. πρὸς τοὺς ἐν σκότει καθημένους ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, ἐπὶ τὸν σταυρὸν ὁ ἀπαθής. ἐπὶ τὸν ᾅδην τὸ φῶς. ἐπὶ τὸν θάνατον ἡ ζωή, ἡ ἀνάστασις διὰ τοὺς πεσόντας. πρὸς ὃν βοήσωμεν. ὁ θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἕτερα στιχηρὰ ἀνατολικά. ἦχος βαρύς. στίχος. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις.

Πύλας ᾅδου συνέτριψας κύριε, καὶ θανάτου τὸ κράτος κατήργησας, τῇ κραταιᾷ δυνάμει σου, καὶ συνήγειρας νεκροὺς τοὺς ἀπ' αἰῶνος καθεύδοντας, τῇ θείᾳ καὶ ἐνδόξῳ ἀναστάσει σου, ὡς βασιλεὺς τοῦ παντὸς καὶ θεός, καὶ παντοδύναμος.

Ἐν ἤχῳ σάλπιγγος.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ κυρίῳ, καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν τῇ ἀναστάσει αὐτοῦ. ὅτι συνήγειρε νεκροὺς

ἐκ

τις. ὁ ὑπερυψούμενος τῶν πατέρων θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ξύλῳ νεκροῦται Ἀδὰμ ἑκουσίως, παρακοὴν ἐργασάμενος, ὑπακοῇ δὲ Χριστοῦ ἀναπέπλασται, δι' ἐμὲ σταυροῦται γάρ, ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, ὁ ὑπερένδοξος. Σὲ ἀναστάντα Χριστὲ ἐκ τοῦ τάφου, ἡ κτίσις πᾶσα ἀνυμνεῖ σε. σὺ γὰρ ζωὴν τοῖς ἐν ᾅδῃ ἐξεβλύσας. τοῖς νεκροῖς ἀνάστασιν. τοῖς ἐν σκότει τὸ φῶς, ὁ ὑπερένδοξος. θ΄. Χαῖρε θυγάτηρ Ἀδὰμ τοῦ φθαρέντος. χαῖρε ἡ μόνη θεόνυμφος. χαῖρε δι' ἧς ἡ φθορὰ ἐξωστράκισται, ἡ θεὸν κυήσασα. ὃν δυσώπει ἁγνὴ σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

ἄλλος. ὁ εἱρμός. Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ὁ ἐν τῷ ξύλῳ τοῦ σταυροῦ ἁμαρτίας κέντρον ἀμβλύνας, καὶ τῆς Ἀδὰμ παραβάσεως τὸ χειρόγραφον λύσας, λόγχῃ πλευρᾶς σου. εὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν. θ΄. Τὸν περὶ ἡλίου φωτισμόν, ἀνατέλλεις κόσμῳ θεοκυῆτορ. Χριστὸν τοῦ σκότους ῥυσάμενον, καὶ φωτίζοντα πάντας θεογνωσίᾳ. εὐλογητὸς εἶ κράζοντας, ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η΄. ὁ εἱρμός.

Ἀφλέκτως πυρὶ ἐν Σινᾷ προσομιλοῦσα βάτος, θεὸν ἐγνώρισε, τῷ βραδυγλώσσῳ καὶ δυσήχῳ Μωσῇ, καὶ παῖδας ζῆλος θεοῦ τρεῖς ἀναλώτους ἐν πυρὶ ὑμνῳδοὺς ἔδειξε. πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀχράντως ἀμνὸς λογικὸς ὑπὲρ τοῦ κόσμου σφαγιασθεὶς, κατέπαυσε, τὰ κατὰ νόμον προσφερόμενα. καθάρας τοῦτον χρεὶς παραπτωμάτων, ὡς θεὸς, εἰσαεὶ κράζοντα. πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς. Ἄφθαρτος οὐκ οὖσα, πρὸ πάθους ἡ ληφθεῖσα ὑπὸ τοῦ κτίστου σὰρξ ἡμῶν, μετὰ τὸ πάθος καὶ τὴν ἔγερσιν ἀπρόσιτος τῇ φθορᾷ κατεσκευάσθη, καὶ θνητοὺς καινουργεῖ κράζοντας. πάντα τὰ ἔργα κυρίου, τὸν κύριον. θ΄. Σοῦ τὸ καθαρὸν καὶ παναμώμητον παρθένε, τὸ ῥυπαρὸν καὶ ἔμμυσον τῆς οἰκουμένης ἀπεκάθηρε. καὶ γέγονας τῆς ἡμῶν πρὸς τὸν θεὸν καταλλαγῆς αἰτία πάναγνε. πάντα τὰ ἔργα, διό σε, παρθένε εὐλογοῦμεν καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ἄλλος. ὁ εἱρμός. Τὸν μόνον ἄναρχον.

Τὸν ὑπομείναντα ἑκουσίως τὰ πάθη, καὶ ἐν σταυρῷ προσηλωθέντα βουλήσει, καὶ λύσαντα τὰς τοῦ ᾅδου δυνάμεις. ὑμνεῖτε ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. θ΄. Τὸν μόνον εὔσπλαγχνον, προαιώνιον λόγον, τὸν ἐπ' ἐσχάτων ἐκ παρθένου τεχθέντα, καὶ λύσαντα τὴν ἀρχαίαν κατάραν. ὑμνεῖτε ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. ᾠδὴ θ΄. ὁ εἱρμός.

Μὴ τῆς φθορᾶς διάπειραν κυοφορήσασα, καὶ πατεγνώμονι λόγῳ σάρκα δανείσασα, μῆτερ ἀπείρανδρε παρθένε θεοτόκε. δοχεῖον τοῦ ἀστέκτου, χωρίον τοῦ ἀπείρου πλάστου σου, σὲ μεγαλύνομεν.

Digitized by Google

λοῦσι πρός σε βρεθρίζω, καὶ ἀνυμνῶ σου τὴν θειότητα. Τῇ θεϊκῇ σου δυνάμει Χριστὲ, δι' ἀσθενείας σαρκὸς τὸν ἰσχυρὸν κατέβαλες, καὶ νικητήν με θανάτου, σῶτερ δι' ἀναστάσεως ἔδειξας. Θ. Τὸν ἐγέννησας μήτηρ ἁγνὴ, σεσαρκωμένον ἐκ σοῦ θεοπρεπῶς πανύμνητε. ἐπεὶ οὐκ ἔγνω ἄρρενος εὐνὴν, ἀλλ' ἐξ ἁγίου κύεις πνεύματος.

ἄλλος. Κύριε ὁ θεός μου ἐκ νυκτ.

Ὅταν ἐν τοῖς ἀνόμοις, λογισθεὶς ὑψώθης ἐν κρανίῳ. φωστῆρες ἐκρύπτοντο, καὶ διεκλονεῖτο ἡ γῆ, καὶ ναοῦ φαιδρότης ἐρράγη. ἑβραίων δηλοῦσα τὴν ἐκπτωσιν. Θ. Μήτηρ τοῦ βασιλέως, καὶ θεοῦ πανύμνητε θεοτόκε, τοῖς πίστει καὶ πόθῳ σε. ὕμνοις εὐφημοῦσιν ἀεὶ. ἱλασμὸν ταῖς σαῖς ἱκεσίαις τῶν πταισμάτων κατάπεμψον. ᾠδὴ ς. ὁ εἱρμός.

Ναυτιῶντα σάλῳ, τῶν βιωτικῶν μελημάτων, συμπλόοις ποντούμενον ἁμαρτίαις, καὶ ψυχοφθόρῳ θηρὶ προσριπτόμενον, ὡς ὁ Ἰωνᾶς Χριστὲ βοῶ σοι ἐκ θανατηφόρου με βυθοῦ ἀνάγαγε.

Ἐμνημόνευόν σου αἱ κατακλεισθεῖσαι τῷ ᾅδῃ ψυχαὶ. καὶ ἐκλιπουσαι τῶν δικαίων, καὶ παρὰ σοῦ σωτηρίαν προσηύχοντο. ἣν διὰ σταυροῦ Χριστὲ παρέσχες, τοῖς καταχθονίοις ἐπιβὰς ὡς εὔσπλαγχνος. Πρὸς τὸν ἔμψυχόν σου, καὶ ἀχειροποίητον δόμον λυθέντα πάθημασιν, ἐπιβλέψαι πάλιν, χορὸς ἀποστόλων ἀπήλπισεν, ἀλλ' ὑπὲρ ἐλπίδα προσκυνήσας ἐγηγερμένον πανταχοῦ ἐκήρυξε. Θ. Τοῦ ἀφράστου τόκου, σοῦ τῆς παναμώμου τὸν τρόπον, παρθένε θεόνυμφε, τοῦ δι' ἡμᾶς. τίς ἑρμηνεῦσαι ἀνθρώπων δυνήσεται; ὅτι ὁ θεὸς ἀπεριγράπτως λόγος ἑνωθεὶς σοι σὰρξ ἐκ σοῦ ἐγένετο.

ἄλλος. Ὁ Ἰωνᾶς ἐκ κοιλίας.

Ἐν τῷ σταυρῷ ὑψωθεὶς σωτὴρ ἑκουσίως, τὸ τοῦ ἐχθροῦ ᾐχμαλώτευσας κράτος. ἐν τούτῳ προσηλώσας τῆς ἁμαρτίας ἀγαθὲ τὸ χειρόγραφον. Θ. Οὐ ἔτεκες θεοτόκε ἀνερμηνεύτως θεόν. δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, ῥυσθῆναι ἐκ κινδύνων τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε ἁγνὴ ἀειπάρθενε. Κοντάκιον. ἦχος βαρύς.

Οὐκέτι τὸ κράτος τοῦ θανάτου ἰσχύσει κατέχειν τοὺς βροτούς. Χριστὸς γὰρ κατῆλθε, συντρίβων καὶ λύων τὰς δυνάμεις αὐτοῦ. δεσμεῖται ὁ ᾅδης. προφῆται συμφώνως ἀγάλλονται, ἐπέστη, λέγοντες. σωτὴρ τοῖς ἐν πίστει. ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν. ὁ οἶκος.

Ἔτρεμε κάτωθεν τὰ καταχθόνια σήμερον, ᾅδης καὶ ὁ θάνατος τὸν ἕνα τῆς τριάδος. ἡ γῆ ἐκλονεῖτο. πυλωροὶ δὲ ᾅδου, ἰδόντες σε ἔπτηξαν. ἡ κτίσις δὲ πᾶσα σὺν τοῖς προφήταις, χαίρουσα ψάλλει σοι ἐπινίκιον ᾠδὴν, τῷ λυτρωτῇ ἡμῶν θεῷ, τῷ καταλύσαντι νῦν θανάτου τὴν δύναμιν. ἀλαλάξωμεν καὶ βοήσωμεν, τῷ Ἀδὰμ. ξύλον τοῦτον εἰσήγαγεν, ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν.

ᾠδὴ ζ. ὁ εἱρμός.

Κάμινον παῖδες πυρίφλεκτον πάλαι δροσοβολοῦσαν ἔδειξαν. ἕνα θεὸν ὑμνοῦντες καὶ λέγοντες.

ᾠδὴ γ΄. ὁ εἱρμός.

Ὁ καταρχὰς τοὺς οὐρανοὺς παντοδυνάμῳ σου λόγῳ στερεώσας κύριε πάτερ. καὶ τῷ παντουργῷ καὶ θείῳ πνεύματι, πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτῶν, ἐν ἀσαλεύτῳ με πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου στερέωσον.

Σὺ ἀνελθὼν ἐπὶ ξύλου, ὑπὲρ ἡμῶν ὁ δυνατός, ἑκουσίως εὔσπλαγχνε σωτήρ, καὶ φέρεις πληγήν, εἰρήνης πρόξενον, καὶ σωτηρίας τοῖς πιστοῖς, δι' ἧς τῷ σῷ ἐλέει μόνῳ, πάντες κατηλλάγημεν γεννήτορι. Σύ με καθήρας τῆς πληγῆς, τὸν τῇ ψυχῇ τετρωμένον δρακοντίῳ δήγματι Χριστὲ, καὶ ἔδειξας φῶς ἐν σκότει πάλαι μοι κατῳκισμένῳ καὶ φθορᾷ, διὰ σταυροῦ γὰρ εἰς ᾅδην καταβεβηκώς με συνανέστησας. θ΄. Τῆς ἀπειράνδρου σου μητρὸς ταῖς ἱκεσίαις, τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην βράβευσον σωτήρ. καὶ τῷ βασιλεῖ τὴν νίκην δώρησαι, κατὰ βαρβάρων δυσμενῶν, καὶ τῆς ἀφράστου σου δόξης, τοὺς δοξολογοῦντάς σε ἀξίωσον.

ἄλλος. ὁ εἱρμός. Ὁ οὐρανοὺς τῷ λόγῳ στερεώσας.

Ὁ ἐν σταυρῷ τὰ πάθη ὑπομείνας, καὶ τῷ λῃστῇ τὸν παράδεισον ἀνοίξας, ὡς εὐεργέτης καὶ θεός. στερέωσόν μου τὸν νοῦν εἰς τὸ θέλημά σου, μόνε φιλάνθρωπε. θ΄. Ἡ τὸν θεὸν ἀσπόρως συλλαβοῦσα, καὶ τῆς ἀρᾶς τὴν Εὔαν ῥυσαμένη, παρθενομήτορ Μαριάμ, διάσωσον τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, σῶσαι τὴν ποίμνην σου.

ᾠδὴ δ΄. ὁ εἱρμός.

Ὁ πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπὼν, καὶ κατέβας ἐπὶ τῆς γῆς Χριστὲ ὁ θεός. τὸ μυστήριον ἀκήκοα τῆς οἰκονομίας σου· καὶ ἐδόξασά σε μόνε φιλάνθρωπε.

Τοῦ ἑαυτοῦ νῶτον δεδωκὼς, ὁ ἐκ παρθένου σαρκωθεὶς εἰς μάστιγας. δούλου παίσαντος αἰκίζεται δεσπότης ἀναίτιος, διαλύων μου τὰ ἐγκλήματα. Παρεστηκὼς βήματι κριτῶν παρανομούντων, ὡς κριτὸς εὐθύνεται, καὶ ῥαπίζεται πηλίνῃ χειρὶ ὁ πλάσας τὸν ἄνθρωπον, ὡς θεὸς καὶ κρίνων δικαίως τὴν γῆν. θ΄. Ὡς ἀληθῶς μήτηρ τοῦ θεοῦ, τὸν ποιητήν σου καὶ υἱὸν ἱκέτευε, πρὸς σωτήριον ἰθῦναι με λιμένα παναμώμε, τοῦ αὐτοῦ ἐνδόξου θελήματος.

ἄλλος. Κατανοῶν ὁ προφήτης.

Ἐπὶ σταυροῦ ἀνηρτήθης, καὶ τοῦ προπάτορος Ἀδὰμ ἔλυσας ἁμαρτίαν. ὅτι πάντας τοῦ σῶσαι τοὺς χρηστούς σου ἐλήλυθας. θ΄. Σὺ γεννηθεὶς ἐκ παρθένου θνήσκεις, ζωοῖς δὲ τὸν Ἀδὰμ, γνώμῃ τὸν πλανηθέντα, καὶ γὰρ κατέπτυξε θάνατος τὴν ἰσχύν σου. ὅτι πάντας τοῦ σῶσαι τοὺς φθαρέντας ἐλήλυθας.

ᾠδὴ ε΄. ὁ εἱρμός.

Νὺξ ἀφεγγὴς τοῖς ἀπίστοις Χριστὲ, τοῖς δὲ πιστοῖς φωτισμὸς ἐν τῇ τρυφῇ τῶν λογίων σου. διὰ τοῦτο πρὸς σὲ ὀρθρίζω, καὶ ἀνυμνῶ σου τὴν θεότητα.

Ὑπὲρ τῶν δούλων πιπράσκῃ Χριστὲ, καὶ ῥαπισμὸν καρτερεῖς, ἐλευθερίας πρόξενον. τοῖς μελῳ-

Digitized by Google

στείας, μετὰ δακρύων, αὐτὸς χαρᾶς δρέψεται δράγματα ἀειζωοτροφίας. Ἐπίστρεψον κύριε τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν, ὡς χειμάῤῥους.

Ἁγίῳ πνεύματι, πηγὴ τῶν θείων θησαυρισμάτων, ἐξ οὗ σοφία, σύνεσις, φόβος αὐτῷ αἴνεσις, δόξα, τιμὴ, καὶ κράτος.

Δόξα τὸ αὐτό. Ἀντίφωνον β'. ἦχος βαρύς.

Ἐὰν μὴ κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, τῆς ψυχῆς, μάτην κοπιῶμεν. πλὴν γὰρ αὐτοῦ, οὐ πρᾶξις, οὐ λόγος τελεῖται. Εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες. Τοῦ καρποῦ τῆς γαστρὸς, οἱ ἅγιοι πνευματοκινήτως ἀναβλαστοῦσι πατρῷα δόγματα, υἱοθεσίας. Ἰδοὺ ἡ κληρονομία κυρίου υἱοί.

Ἁγίῳ πνεύματι τὰ σύμπαντα τὸ εἶναι ἔχει, πρὸ πάντων γὰρ θεὸς τῶν ὅλων κυριότης, φῶς ἀπρόσιτον ζωὴ τῶν πάντων.

Δόξα τὸ αὐτό. Ἀντίφωνον γ'. ἦχος βαρύς.

Οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον, ὁδοὺς ζωῆς εὑρόντες, νῦν καὶ ἀεὶ μακαρίζονται, δόξῃ ἀκηράτῳ. Μακάριοι πάντες. Κύκλῳ τῆς τραπέζης σου, ὡς στελέχη βλέπων τὰ ἔγγονά σου, χαῖρε εὐφραίνου, προσάγων ταῦτα, τῷ Χριστῷ ποιμενάρχῃ. Οἱ υἱοί σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν. Ἁγίῳ πνεύματι, βυθὸς χαρισμάτων, πλοῦτος δόξης, κριμάτων βάθος μέγα, ὁμόδοξον πατρὶ, καὶ υἱῷ λατρευτὸν γάρ.

Δόξα τὸ αὐτό. Προκείμενον. ἦχος βαρύς. Ἀνάστηθι κύριε ὁ θεός μου. στίχος. Ἐξομολογήσομαί σοι κύριε.

Πᾶσα πνοή: Τὸ ἑωθινὸν εὐαγγέλιον. Ἀνάστασιν Χριστοῦ. ὁ ν'. τὸ πεντηκοστάριον. δόξα.

Ὁ τριημέρῳ ταφῇ σου σκυλεύσας τὸν ᾅδην, καὶ τῇ ἐγέρσει σου σώσας τὸν ἄνθρωπον ἐλέησόν με. καὶ νῦν. Τὴν ταφήν σου δοξάζω, καὶ τὴν ἀνάστασίν σου μεγαλύνω. ζωοδότα κύριε ἐλέησόν με.

Κανὼν ἀναστάσιμος. ἦχος βαρύς. ᾠδὴ α'. ὁ εἱρμός.

Νεύσει σου πρὸς γεώδη αὐτοτυπίαν μετήχθη, ἡ πρὶν εὐδιάχυτος ὑδάτων φύσις κύριε. ὅθεν ἀβρόχως πεζεύσας, ᾄδει Ἰσραὴλ σοι ᾠδὴν ἐπινίκιον.

Κέκριται τοῦ θανάτου, ἡ τυραννὶς διὰ ξύλου, ἀδίκῳ θανάτῳ σου κατακριθέντος κύριε. ὅθεν ὁ ἄρχων τοῦ σκότους. σοῦ μὴ κατισχύσας, δικαίως ἐκβέβληται. Ἅδης σοι προσπελάσας, καὶ τοῖς ὀδοῦσι μὴ θέλων, συνθλᾶσαι τὸ σῶμα σου. τὰς σιαγόνας τέθλασται. ὅθεν σωτὴρ τὰς ὠδῖνας λύσας τοῦ θανάτου, ἀνέστης τριήμερος. Θ'. Λέλυνται αἱ ὠδῖναι, αἱ τῆς προμήτορος Εὔας, ὠδῖνας λαθοῦσα γὰρ ἀσπόρως τέτοκας, ὅθεν σαφῶς θεοτόκον πάναγνε, εἰδότες σε πάντες δοξάζομεν. Ἕτερος κανὼν σταυροαναστάσιμος. ἦχος βαρύς. Πόντῳ ἐκάλυψε.

Τὸ πταῖσμα ἡμῖν ἐν σταυρῷ ἀνέλυσεν, ὁ σωτὴρ ζωηφόρους ἐκ τῆς αὐτοῦ νυγείσης πλευρᾶς. ᾄσωμεν αὐτῷ. ὅτι δεδόξασται. Θ'. Μόνη παρθένος, καὶ μετὰ τόκον ἐδείχθης. τὸν γὰρ κτίστην τοῦ κόσμου σεσαρκωμένον τέτοκας. χαῖρε σοι. διὸ πάντες κραυγάζομεν.

Digitized by Google

ἠλευθέρωσε, διὰ τῆς αὐτοῦ τριημέρου ἐγέρσεως. ζωὴν ἡμῖν δωρούμενος, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν ἐξεγρέωσε τὴν οἰκουμένην.

ΥΠὸ τὸν ᾅδην κατελθὼν Χριστὲ, θάνατον ἐσκύλευσας, καὶ τριήμερος ἀναστὰς, ἡμᾶς συναναστήσας, δοξάζοντας τὴν σὴν παντοδύναμον ἔγερσιν κύριε δόξα σοι.

Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα κύριε.

Φοβερὸς ὤφθης κύριε, ἐν τάφῳ κείμενος, ὡς ὁ ὑπνῶν, ἀναστὰς δὲ τριήμερος ὡς δυνατός. Τὸν Ἀδὰμ συναναστήσας κραυγάζοντα. δόξα τῇ ἀναστάσει σου μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα καὶ νῦν. ἦχος βαρύς.

Υπὸ τὴν σὴν δέσποινα σκέπην, πάντες οἱ γηγενεῖς προστρέχοντες, βοῶμεν σοι θεοτόκε, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν. ῥῦσαι ἡμᾶς ἐξ ἀμέτρων πταισμάτων, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ ἀπόδειπνον κανὼν τῆς θεοτόκου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. εἰς τὸ θεὸς κύριος. Τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον. ἦχος βαρύς. δίς.

ΚΑτέλυσας τῷ σταυρῷ σου τὸν θάνατον. ἠνέῳξας τῷ λῃστῇ τὸν παράδεισον, τῶν μυροφόρων τὸν θρῆνον μετέβαλες, καὶ τοῖς σοῖς ἀποστόλοις κηρύττειν ἐπέταξας, ὅτι ἀνέστης, ὡς θεός. παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. Θ. Ὡς τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως θησαύρισμα, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας πανύμνητε, ἐκ λάκκου καὶ βυθοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε. σὺ γὰρ τοὺς ὑπευθύνους τῇ ἁμαρτίᾳ ἔσωσας. τεκοῦσα τὴν σωτηρίαν, ἡ πρὸ τόκου παρθένος, καὶ ἐν τόκῳ παρθένος, καὶ μετὰ τόκον παρθένος.

Καὶ μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν ἡ ὑπακοὴ ἡ ἀναστάσιμος. ἦχος βαρύς.

Ο ἡμετέραν μορφὴν ἀναλαβὼν, καὶ ὑπομείνας σταυρὸν σωματικῶς. σῶσόν με τῇ ἀναστάσει σου Χριστὲ ὁ θεὸς, ὡς φιλάνθρωπος. Καθίσματα ἀναστάσιμα. στίχος α. Ἀνάστηθι κύριε ὁ θεός μου. ὑψωθήτω ἡ χείρ σου.

Η ζωὴ ἐν τῷ τάφῳ ἀνέκειτο, καὶ σφραγὶς ἐν τῷ λίθῳ ἐπέκειτο, ὡς βασιλέα ὑπνοῦντα, οἱ στρατιῶται ἐφύλαττον Χριστόν. καὶ ἄγγελοι ἐδόξαζον, ὡς θεὸν ἀθάνατον. γυναῖκες δὲ ἐκραύγαζον, ἀνέστη ὁ κύριος. παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

στίχος β. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ κύριος.

Τῇ τριημέρῳ ταφῇ σου σκυλεύσας τὸν θάνατον, καὶ φθαρέντα τὸν ἄνθρωπον, τῇ ζωηφόρῳ ἐγέρσει σου, ἀναστήσας Χριστὲ ὁ θεὸς, ὡς φιλάνθρωπος. δόξα σοι.

Δόξα καὶ νῦν θεοτοκίον.

Τὸν σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ἀναστάντα Χριστὸν τὸν θεὸν, καὶ καθελόντα τοῦ θανάτου τὸ κράτος. ἀπαύστως ἱκέτευε θεοτόκε παρθένε. ἵνα σώσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Οἱ ἀναβαθμοί. ἦχος βαρύς. Ἀντίφωνον α.

Τὴν αἰχμαλωσίαν Σιὼν, ἐκ πλάνης ἐπιστρέψας, κἀμὲ σωτὴρ ζώωσον, ἐξαίρων δουλοπαθείας.

Εν τῷ ἐπιστρέψαι κύριον.

Εν τῷ νότῳ ὁ σπείρων θλίψεις νηστείας,

Digitized by Google

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ ἀναστάσιμα. ἦχος βαρύς.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα, τῷ κυρίῳ, τῷ συντρίψαντι θανάτου τὸ κράτος, καὶ φωτίσαντι ἀνθρώπων τὸ γένος. μετὰ τῶν ἀσωμάτων κραυγάζοντες. δημιουργὲ καὶ σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι. Σταυρὸν ὑπέμεινας σωτὴρ, καὶ ταφὴν δι' ἡμᾶς. θανάτῳ δὲ ὡς θεὸς θάνατον ἐνέκρωσας. διὸ προσκυνοῦμεν τὴν τριήμερόν σου ἀνάστασιν. κύριε δόξα σοι. Ἀπόστολοι ἰδόντες τὴν ἔγερσιν τοῦ δημιουργοῦ, ἐθαύμασαν, βοῶντες τὴν αἴνεσιν τὴν ἀγγελικήν. αὕτη ἡ δόξα τῆς ἐκκλησίας. οὗτος ὁ πλοῦτος τῆς βασιλείας. ὁ παθὼν δι' ἡμᾶς. κύριε δόξα σοι.

Ἕτερα ἀνατολικά. ἦχος βαρύς.

Κἂν συνελήφθης Χριστὲ ὑπὸ ἀνόμων ἀνδρῶν, ἀλλὰ σύ μου εἶ θεὸς, καὶ οὐκ αἰσχύνομαι, ἐμαστίχθης τὸν νῶτον, οὐκ ἀρνοῦμαι, σταυρῷ προσηλώθης, καὶ οὐ κρύπτω, εἰς τὴν ἔγερσίν σου ἐγκαυχῶμαι. ὁ γὰρ θάνατός σου ζωή μου, παντοδύναμε, καὶ φιλάνθρωπε. κύριε δόξα σοι. Δαβιτικὴν προφητείαν ἐκπληρῶν Χριστὸς, μεγαλειότητα ἐν Σιὼν τὴν οἰκείαν μαθηταῖς ἐξεκάλυψεν. αἰνετὸν δεικνὺς ἑαυτὸν, καὶ δεδοξασμένον ἀεὶ σὺν πατρί τε, καὶ πνεύματι ἁγίῳ. πρότερον μὲν ἄσαρκον ὡς λόγον, ὕστερον δὲ δι' ἡμᾶς σεσαρκωμένον, καὶ νεκρωθέντα ὡς ἄνθρωπον, καὶ ἀναστάντα κατ' ἐξουσίαν ὡς φιλάνθρωπον. Κατῆλθες ἐν τῷ ᾅδῃ Χριστὲ, ὡς ἠβουλήθης, ἐσκύλευσας τὸν θάνατον, ὡς θεὸς καὶ δεσπότης, καὶ ἀνέστης τριήμερος συναναστήσας τὸν Ἀδὰμ, ἐκ τῶν τοῦ ᾅδου δεσμῶν καὶ τῆς φθορᾶς, κραυγάζοντα καὶ λέγοντα. δόξα τῇ ἀναστάσει σου, μόνε φιλάνθρωπε. Ἐν τῷ τάφῳ κατετέθης, ὡς ὁ ὑπνῶν κύριος, καὶ ἀνέστης τριήμερος, ὡς δυνατὸς ἐν ἰσχύϊ. συναναστήσας τὸν Ἀδὰμ ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου, ὡς παντοδύναμος.

Δόξα καὶ νῦν.

Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης ὑπὲρ φύσιν θεοτόκε, ἔμεινας δὲ παρθένος ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν, καὶ τὸ θαῦμα τοῦ τόκου σου ἑρμηνεῦσαι γλῶσσα οὐ δύναται. παραδόξου γὰρ οὔσης τῆς συλλήψεως ἁγνὴ, ἀκατάληπτός ἐστιν ὁ τρόπος τῆς κυήσεως. ὅπου γὰρ βούλεται θεὸς, νικᾶται φύσεως τάξις. διό σε πάντες μητέρα τοῦ θεοῦ γινώσκοντες, δεόμεθά σου ἐκτενῶς, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὸν τοῦ στίχου. ἦχος βαρύς.

Ἀνέστης ἐκ τοῦ τάφου σωτὴρ τοῦ κόσμου, καὶ συνήγειρας τοὺς ἀνθρώπους, σὺν τῇ σαρκί σου. κύριε δόξα σοι.

Τὰ κατὰ ἀλφάβητον. ἦχος βαρύς. στίχος. Ὁ κύριος ἐβασίλευσεν.

Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, καὶ φωτίσαντα, δεῦτε προσκυνήσωμεν. ἐκ τῆς τοῦ ᾅδου γὰρ τυραννίδος ἡμᾶς

Digitized by Google

στίχος γ'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα.

Σὺν πατρὶ, καὶ πνεύματι, Χριστὸν ἀνυμνήσωμεν τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐκβοῶμεν· σὺ ζωὴ ὑπάρχεις ἡμῶν καὶ ἀνάστασις ἐλέησον ἡμᾶς.

στίχος δ'. Αἰνεῖτε τὸν θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστὲ, ἐκ τάφου καθὼς γέγραπται, συνεγείρας τὸν προπάτορα ἡμῶν. διό σε καὶ δοξάζει τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀνυμνεῖ σου τὴν ἀνάστασιν.

Ἀνατολικόν. στίχος ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ.

Κύριε, μέγα καὶ φοβερὸν ὑπάρχει τῆς σῆς ἀναστάσεως τὸ μυστήριον, οὕτω γὰρ προῆλθες ἐκ τοῦ τάφου, ὡς νυμφίος ἐκ παστάδος, θανάτῳ θάνατον λύσας, ἵνα τὸν Ἀδὰμ ἐλευθερώσῃς. ὅθεν ἐν οὐρανοῖς ἄγγελοι χορεύουσι, καὶ ἐπὶ γῆς ἄνθρωποι δοξάζουσι, τὴν εἰς ἡμᾶς εὐσπλαγχνίαν σου φιλάνθρωπε.

στίχος ς'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος.

Ὦ παράνομοι Ἰουδαῖοι ποῦ εἰσὶν αἱ σφραγῖδες, καὶ τὰ ἀργύρια, ἃ ἐδώκατε τοῖς στρατιώταις, οὐκ ἐκλάπη ὁ θησαυρὸς, ἀλλ' ἀνέστη ὡς δυνατὸς, αὐτοὶ δὲ καταισχύνθητε ἀρνησάμενοι Χριστὸν τὸν κύριον τῆς δόξης, τὸν παθόντα, καὶ ταφέντα, καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

στίχος ζ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ.

Σφραγισθέντος τοῦ μνήματος, πῶς ἐσυλήθητε Ἰουδαῖοι, φύλακας καταστήσαντες, καὶ σημειωθέντες, τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, προῆλθεν ὁ βασιλεὺς, ἢ ὡς νεκρὸν παραστήσατε, ἢ ὡς θεὸν προσκυνήσατε. σὺν ἡμῖν μελῳδοῦντες. δόξα κύριε τῷ σταυρῷ σου καὶ τῇ ἀναστάσει σου.

στίχος η'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτόν.

Τὸ ζωοδόχον σου μνῆμα, αἱ μυροφόροι γυναῖκες, ὀδυρόμεναι κατέλαβον κύριε, καὶ μύρα βαστάζουσαι, τὸ σῶμά σου τὸ ἄχραντον μυρίσαι ἐπεζήτουν. εὗρον δὲ φωτοφόρον ἄγγελον, ἐν τῷ λίθῳ καθήμενον, καὶ πρὸς αὐτὰς φθεγγόμενον, καὶ λέγοντα. τί δακρύετε τὸν ἐκ πλευρᾶς πηγάσαντα τῷ κόσμῳ τὴν ζωήν; τί ἐπιζητεῖτε ὥσπερ θνητὸν ἐν μνήματι τὸν ἀθάνατον; δραμοῦσαι δὲ μᾶλλον ἀπαγγείλατε τοῖς αὐτοῦ μαθηταῖς, τῆς αὐτοῦ ἐνδόξου ἀναστάσεως τὴν παγκόσμιον χαρμονὴν, ἐν ᾗ καὶ ἡμᾶς σωτὴρ φωτίσας δώρησαι ἱλασμὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα τοῦ ἁγίου, καὶ νῦν θ'. Ὑπερευλογημένη, εἰ δ' οὐκ ἔχεις δόξαν τοῦ ἁγίου, λέγε δόξα καὶ νῦν. τὸ αὐτὸ θ'. Ὑπερευλογημένη.

Τέλος τοῦ π. ἁγίου. β'. ἤχου.

Τῷ

τοὺς αἰῶνας. Θ΄. Ε κφωτὸς φωτοδότην λόγον συνέλαβες. καὶ τεκοῦσα ἀφεάστως τοῦτον ἐδόξασαι, πνεῦμα γὰρ ἐν σοὶ κόρη θεῖον ἐσκιάσωσεν. ὅθεν σὲ ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. ἄλλος. Εκστῆθι φρίττων.

Ε Φριξε πᾶσα ἀκοὴ, ὅπως ὁ ὕψιστος ἑκὼν ἦλθεν ἐπὶ γῆς, τοῦ ᾅδου τὴν ἰσχὺν χειρώσασθαι, διὰ σταυροῦ, καὶ ταφῆς, καὶ πάντας διεγεῖραι κραυγάζειν. οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Διὰ τῆς ἀφάτου σου Χριστὲ φιλανθρωπότητος, καὶ ἀῤῥήτων ἀγαθῶν, ἐμὲ γὰρ καθορῶν ὀλλύμενον ἐν τῇ τοῦ ᾅδου φρουρᾷ τὰ πάθη ὑπομείνας ἐῤῥύσω. διό σε εὐλογοῦμεν τὸν τῶν ὅλων δεσπότην, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ΄. ὁ εἱρμός.

Θ Εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον οὐ τολμᾷ ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα, διὰ σοῦ δὲ πάναγνε ὠράθη βροτοῖς, λόγος σεσαρκωμένος, ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν.

Π Αθῶν ἀμέτοχος, οὐ διέμεινας, λόγε θεοῦ σαρκὶ προσομιλήσας τοῖς πάθεσιν, ἀλλὰ λύεις τῶν παθῶν τὸν ἄνθρωπον, πάθεσι χρηματίσας, πάθος σωτὴρ ἡμῶν. μόνος γὰρ ὑπάρχεις ἀπαθὴς καὶ παντοδύναμος. Φθορὰν θανάτου καταδεξάμενος, διὰ φθορᾶς ἐτήρησας τὸ σῶμα σου ἄγευστον. ἡ δὲ σὴ ζωοποιὸς καὶ θεία ψυχὴ, δέσποτα ἐν τῷ ᾅδῃ οὐ καταλέλειπται, ἀλλ᾽ ὥσπερ ἐξ ὕπνου ἀναστὰς ἡμᾶς συνήγειρας. Θ εὸν πατέρα, υἱὸν συνάναρχον, πάντες βροτοὶ ἐν χείλεσιν ἁγνοῖς μὲν δοξάζομεν. τὴν δὲ ἄῤῥητον καὶ ὑπερένδοξον πνεύματος παναγίου δύναμιν σέβομεν. μόνη γὰρ ὑπάρχεις παρθενικὴ τριὰς ἀχώριστος.

ἄλλος. Μὴ ἐποδύρου μου μῆτερ.

Ε Ι καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες, ὡς θνητὸς ζωοδότα, ἀλλὰ τοῦ ᾅδου τὴν ἰσχὺν διέλυσας Χριστὲ, συνεγείρας νεκροὺς, οὓς καὶ συγκατέπιε. καὶ ἀνάστασιν πᾶσι παρέχεις ὡς θεὸς, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ σε μεγαλύνουσι. Φέρεις τὸν φέροντα πάντα, καὶ κατέχεις ὡς βρέφος ἐν ταῖς χερσὶ, τὸν ἐκ χειρὸς ῥυόμενον ἡμᾶς, πολεμίου ἐχθροῦ ἄχραντε δέσποινα. ὁρᾷς ἐπὶ ξύλου ὑψούμενον σταυρῷ, τὸν ἐκ βόθρου κακίας ἡμᾶς ὑψώσαντα.

Εἰς τοὺς αἴνους. στιχηρὰ ἀναστάσιμα. ἦχος πλάγιος β΄. στίχος α΄. Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν.

Ο Σταυρός σου κύριε, ζωὴ καὶ ἀνάστασις ὑπάρχει τῷ λαῷ σου. καὶ ἐπ᾽ αὐτῷ πεποιθότες. σὲ τὸν ἀναστάντα θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν ἐλέησον ἡμᾶς.

στίχος β΄. Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς.

Η Ταφή σου δέσποτα παράδεισον ἤνοιξε τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐκ φθορᾶς λυτρωθέντες, σὲ τὸν ἀναστάντα θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν ἐλέησον ἡμᾶς.

Digitized by Google

ἐχθρῶν συνέτριψας ἰσχὺν, ἔλεγξον ἡ ἁγνή. ὦ υἱέ μου καὶ θεὲ, τάφου ἀνάστηθι.

Τὸ κοντάκιον. ἦχος πλαγίου β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῇ ζωαρχικῇ παλάμῃ τοὺς τεθνεῶτας, ἐκ τῶν ζοφερῶν κευθμώνων ὁ ζωοδότης ἀναστήσας ἅπαντας Χριστὸς ὁ θεὸς, τὴν ἀνάστασιν ἐβράβευσε τῷ βροτείῳ φυράματι. ὑπάρχει γὰρ πάντων σωτὴρ, ἀνάστασις, καὶ ζωὴ, καὶ θεὸς τοῦ παντός.

Ὁ οἶκος. Τὸν σταυρὸν καὶ τὴν ταφήν σου ζωοδότα ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοί. καὶ προσκυνοῦμεν, ὅτι τὸν ᾅδην ἐδήσας ἀθάνατε, ὡς θεὸς παντοδύναμος, καὶ νεκροὺς συνανέστησας, καὶ πύλας τοῦ θανάτου συνέτριψας, καὶ κράτος τοῦ ᾅδου καθεῖλες, ὡς θεὸς, οἱ γηγενεῖς δοξολογοῦμέν σε πόθῳ, τὸν ἀναστάντα καὶ καθελόντα ἐχθροῦ τὸ κράτος τοῦ πανώλους, καὶ πάντας ἀναστήσαντα, τοὺς ἐπὶ σοὶ πιστεύσαντας, καὶ κόσμον λυτρωσάμενον ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ὄφεως, καὶ ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ, ὡς θεὸς τοῦ παντός.

ᾠδὴ ζ'. ὁ εἱρμός.

Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο ἄγγελος τοῖς ὁσίοις παισί. Τοὺς χαλδαίους δὲ καταφλέγον πρόσταγμα θεοῦ, τὸν τύραννον ἔπεισε βοᾶν. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ὀδυρόμενος τῷ πάθει σου ὁ ἥλιος, ζόφον περιεβάλλετο, καὶ ἐν ἡμέρᾳ ἐπὶ πᾶσαν δέσποτα τὴν γῆν, τὸ φῶς συνεσκότασε βοᾶν. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἠμφιάσατο Χριστὲ τῇ καταβάσει σου, φέγγος τὰ καταχθόνια, ὁ προπάτωρ δὲ θυμηδίας ἔμπλεως φανεὶς, χορεύων ἐσκίρτησε βοῶν. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Διὰ σοῦ μήτηρ παρθένε φῶς ἀνέτειλε, πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ φαιδρόν. τὸν γὰρ κτίστην σου, τὸν ἁπάντων τέτοκας θεὸν, ὃν αἴτησαι πανάγνε ἡμῖν, καταπεμφθῆναι τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

ἄλλος. ὁ εἱρμός. Ἄφραστον θαῦμα.

Σὲ τὸν σωτῆρα, ἐν τῷ κρανίῳ ἐσταύρωσαν, παράνομοι παῖδες ἀσεβεῖς, τὸν πύλας χαλκᾶς καὶ μοχλοὺς συνθλάσαντα, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, τῶν μελῳδούντων. λυτρωτὰ ὁ θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Εὔας τῆς πάλαι ἐλευθερίαν κυήσασα, τῆς προμήτορας λύεις τὸν Ἀδὰμ παρθένε ἁγνή. διὸ μετ' ἀγγέλων σὲ σὺν τῷ υἱῷ σου ὑμνοῦμεν, καὶ βοῶμεν. λυτρωτὰ ὁ θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'. ὁ εἱρμός.

Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις, δρόσον ἐπήγασας, καὶ δικαίου θυσίαν, ὕδατι ἔφλεξας. ἅπαντα γὰρ δρᾷς, Χριστὲ μόνῳ τῷ βούλεσθαι. σὲ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰουδαίων ὁ πάλαι προφητοκτόνος λαὸς, θεοκτόνον ὁ φθόνος νῦν ἀπειργάσατο, σὲ ἐπὶ σταυροῦ ἀναρτήσαντα λόγε θεοῦ. ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Οὐρανίας ἀψῖδος οὐ καταλέλοιπας, καὶ εἰς ᾅδην φοιτήσας ὅλον συνήγειρας, κείμενον Χριστὲ ἐν σαπρίᾳ τὸν ἄνθρωπον. σὲ ὑπερυψοῦντα εἰς πάντας

τοὺς

Digitized by Google

Θεοκυήτορ ἀειπάρθενε, ἡ σωτῆρα Χριστὸν βροτοῖς ἀποτεκοῦσα, κινδύνων καὶ κολάσεων, λύτρωσαι ἡμᾶς, τοὺς προσφεύγοντας πίστει τῇ θείᾳ σκέπῃ σου.

ᾠδὴ ε΄. ὁ εἱρμός.

Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθὲ, τὰς τῶν ὀρθριζόντων σοι ψυχὰς πόθῳ καταύγασον δέομαι, σὲ εἰδέναι λόγε θεοῦ, τὸν ὄντως θεὸν ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενον.

Ὑποχωρεῖ μοι τὰ χερουβὶμ, νῦν καὶ ἡ φλογίνη ῥομφαία, δέσποτα, ὅτε μοι δίδωσι, σὲ ἰδόντα λόγε θεοῦ, τὸν ὄντως θεὸν, ληστῇ ὁδοποιήσαντα τὸν παράδεισον. Οὐκ ἔτι δέδοικα τὴν εἰς γῆν, δέσποτα Χριστὲ ἀποστροφὴν, σὺ γὰρ ἐκ γῆς με ἀνήγαγες, ἐπιλελησμένον δι᾽ εὐσπλαγχνίαν πολλὴν, πρὸς ὕψος ἀφθαρσίας τῇ ἀναστάσει σου. θ΄. Τοὺς θεοτόκον σε ἐκ ψυχῆς, δέσποινα τοῦ κόσμου ἀγαθὴ, ὁμολογοῦντας διάσωζον. σὲ γὰρ προστασίαν ἀκαταμάχητον κεκτήμεθα, τὴν ὄντως θεομήτορα.

Ἄλλος. ὁ εἱρμός. Θεοφανείας σου Χριστέ.

Βρώσει τοῦ ξύλου ἐν Ἐδὲμ, ἀπατηθεὶς εἰς φθορὰν κατώλισθεν, ὁ γενάρχης παρακούσας κύριε, ἐντολῆς τῆς σῆς ὑπεράγαθε, ἀλλὰ τοῦτον διὰ σταυροῦ πάλιν ἀνήγαγες, εἰς τὸ ἀρχαῖον κάλλος, ὑπήκοος τῷ πατρὶ σῶτερ γενόμενος. Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς, καὶ ποιητὴς τῶν ἁπάντων κύριος, ἐν τῇ σῇ πανάμωμε κατῴκησεν ἀπορρήτως μήτρᾳ, δοξάσας σε ὑπερτέραν τῶν οὐρανῶν, ἀναστέραντε ταγμάτων ἀΰλων. διὸ νῦν οἱ ἐπὶ γῆς σε μακαρίζομεν.

ᾠδὴ ς΄. ὁ εἱρμός.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν ὑψουμένην καθορῶν τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμὼν. βοῶ σοι ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς, τὴν ζωήν μου πολυέλεε.

Σταυρούμενος δέσποτα τοῖς μὲν ἥλοις τὴν ἀρὰν, τὴν καθ᾽ ἡμῶν ἐξήλειψας. τῇ δὲ λόγχῃ νυττόμενος τὴν πλευρὰν. Ἀδὰμ τὸ χειρόγραφον, διαῤῥήξας, τὸν κόσμον ἠλευθέρωσας. Ἀδὰμ κατανένυκται, δι᾽ ἀπάτης πτερνισθεὶς, πρὸς τὸ τοῦ ᾅδου βάραθρον, ἀλλ᾽ ὁ φύσει θεός τε καὶ συμπαθὴς, κατῆλθες πρὸς ἔρανον, καὶ ἐπ᾽ ὤμων βαστάσας συνανέστησας. θ΄. Ἡ πάναγνος δέσποινα, ἡ τεκοῦσα τοῖς βροτοῖς τὸν κυβερνήτην κύριον, τῶν παθῶν μου τὸν ἄστατον καὶ δεινὸν, κατάπαυσον τάραχον, καὶ γαλήνην παράσχου τῇ καρδίᾳ μου.

Ἄλλος. ὁ εἱρμός. Συνεχέθη, ἀλλ᾽ οὐ κατεσχέθη.

Συνεχέθης, ἀλλ᾽ οὐ κατεσχέθης, σῶτερ ἐν τῷ μνήματι. εἰ γὰρ καὶ ἑκουσίως ἀπεγεύσω τοῦ θανάτου λόγε, ἀλλ᾽ ἀνέστης ὡς θεὸς ἀθάνατος, συνεγείρας δεσμίους τοὺς ἐν ᾅδῃ, καὶ χαρὰν γυναιξὶν ἀντὶ λύπης, τῆς πρὶν ἀνταλλαξάμενος. θ΄. Ἄτιμόν σου, καὶ ἐκλεῖπον ὤφθη εἶδος σαρκὸς παρὰ βροτοῖς ἐν τῷ καιρῷ τοῦ πάθους, τῆς θεότητος, καὶ γὰρ οὐκ ἔσχες ὡραῖος κάλλει τῷ Δαβὶδ ἐδείκνυσο, ἀλλὰ ῥάβδῳ σου τῆς βασιλείας ἐχθρῶν

Digitized by Google

ἀνάστασιν. Θ. Τὸν ἑαυτῆς δεξαμένη δημιουργὸν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ὅξ ἀπορρήτου γαστρὸς, ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον ἁγνὴ, τῶν κτισμάτων ἀληθῶς ἐδείχθης ἀνάσσα.

Ἕτερος κανὼν σταυροαναστάσιμος. ἦχος ὁ αὐτός. ᾠδὴ α. ὁ εἱρμός. Κύματι θαλάσσης.

Βήματι Πιλάτου παρίσταται δέσπον, αὐτόματι κρίματι, ὡς παράνομος ὁ κριτὴς καὶ ἐκ χειρὸς ἀδικίας εἰς τὸ πρόσωπον ῥαπίζεται, ὁ θεὸς, ὃν φρίττουσιν ἡ γῆ καὶ τὰ οὐράνια. Ἰᾶται δακρύων πηγὰς ἀφιεῖσα ἡ ὑπεράμωμος, ἐν τῷ σταυρῷ σου σωτὴρ, τὰς ἐκ πλευρᾶς σου ῥανίδας τῶν αἱμάτων καθορῶσα Χριστέ. καὶ τὴν σὴν ἀνείκαστον συμπάθειαν δοξάζουσα.

ᾠδὴ γ'. ὁ εἱρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ, κύριε ὁ θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας τῶν πιστῶν σου ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου.

Θεὸν σταυρούμενον σαρκὶ, καθορῶσα ἡ κτίσις, διελύετο φόβῳ, ἀλλὰ τῇ συνεκτικῇ, παλάμῃ τοῦ δι' ἡμᾶς σταυρωθέντος, κραταιῶς συνείχετο. Θανάτῳ θάνατος λυθεὶς, κεῖται δείλαιος ἄπνους, τῆς ζωῆς γὰρ μὴ φέρων, τὴν ἔνθεον προσβολὴν, νεκροῦται ὁ ἰσχυρὸς, καὶ δωρεῖται πᾶσιν ἡ ἀνάστασις. Θ. Τοῦ θείου τόκου σου ἁγνὴ, πάσαν φύσεως τάξιν ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα. θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, καὶ τεκοῦσα μένεις ἀειπάρθενος.

ἄλλος. ὁ εἱρμός. Στερεῶν ἐπὶ ὑδάτων.

Δόξα τῇ ἐγέρσει σου σωτὴρ ἡμῶν, ὅτι ἡμᾶς ἐξ ᾅδου φθορᾶς, καὶ θανάτου, ἐῤῥύσω, ὡς παντοδύναμος. καὶ μελῳδοῦντες λέγομεν. οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν σου κύριε φιλάνθρωπε. Θ. Σὺ τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, ὡς ἔβλεψας πηγνύμενον λόγχῃ, ἐβόησας τὴν καρδίαν ὑπεράγια παναμώμε, καὶ θαμβουμένη ἔλεγες. τί σοι ἀπέδωκε τὸ κῦρος ὁ ἀγνώμων.

ᾠδὴ δ'. ὁ εἱρμός.

Χριστός μου δύναμις, θεὸς καὶ κύριος, ἡ σεπτὴ ἐκκλησία, θεοπρεπῶς μέλπει ἀνακράζουσα ἐκ διανοίας καθαρᾶς ἐν κυρίῳ ἑορτάζουσα.

Τὸ ξύλον ἔλυσεν, Χριστὲ τῆς ὀπτικῆς ζωῆς, ὁ σταυρὸς γὰρ ἐπάγη, καὶ προχέεις αἵματι καὶ ὕδατι, ἐξ ἀχράντου σου πλευρᾶς, τὴν ζωὴν ἡμῖν ἐβλάστησεν. Οὐκ ἔτι ὄφις μοι, ψευδῶς τὴν θέωσιν ὑποβάλλει, Χριστὸς γὰρ ὁ θεουργὸς, τῆς ἀνθρώπων φύσεως, νῦν ἀκωλύτως τὴν τρίβον, τῆς ζωῆς μοι ἀνεπέτασεν. Θ. Ὡς ὄντως ἀφθέγκτα, καὶ ἀκατάληπτα, τὰ τῆς σῆς θεοτόκε θεοπρεποῦς πέφυκε κυήσεως, τοῖς ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, ἀπαράδεκτα μυστήρια.

ἄλλος. ὁ εἱρμός. Τὴν ἐν σταυρῷ σου θείαν κένωσιν.

Τὸν τίμιόν σου σταυρὸν σέβομαι, καὶ τοὺς ἥλους Χριστὲ, καὶ τὴν ἁγίαν λόγχην, σὺν τῷ καλάμῳ, στέφανον τὸν ἐξ ἀκανθῶν, δι' ὧν ἐκ τῆς τοῦ ἐχθροῦ φθορᾶς ἐλυτρώθημεν.

Digitized by Google

[illegible], ἡ σοῦ ἐμοὶ κραυγάσαντι, ὁ ἐν [illegible] κρῖνα καὶ τοὺς νεκροὺς ἀναστήσας, [illegible] δόξα σοι. Δόξα καὶ νῦν θ. [illegible] τόκε παρθένε ἱκέτευε τὸν υἱόν [illegible], τὸν ἑκουσίως προσπαγέντα ἐν [illegible] ρῷ, καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, Χριστὸν τὸν θεὸν ἡμῶν σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

[illegible] ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον α΄. ἦχος [illegible] γ΄ ις ς.

[illegible] κραυγῶ τοῖς ὀφθαλμοῖς μου [illegible] πρός σε λόγῳ οἰκτείρον με, ἵνα [illegible]. [illegible] πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς [illegible] τὸν κατοικοῦντα. [illegible] ἡμᾶς τοῖς ἐξουδενοῦσι [illegible] καταρτίζων εὐχέσθαι [illegible].

[illegible] Ἐλέησον ἡμᾶς κύριε ὁ [illegible] πνεύματι, πανουργικὴ [illegible] α, εἴ τινι τοῦτο κατ᾽ ἀξίαν [illegible] χει ἐξαίρει τῆς γῆς [illegible] ξει τὰ ἄνω.

Δόξα τὸ αὐτό. Ἀντίφωνον β΄.

[illegible] μὴ ὅτι κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, οὐδεὶς [illegible] ἀντισχεῖν ἠδύνατο [illegible] οἱ νικῶντες γὰρ ἔνθεν ὑψοῦνται [illegible] σίχος. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραήλ. Τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν μὴ με ληφθέντα [illegible], ὡς στρουθίον λέγει, οἴμοι πῶς μέλλω τῶν ἐχθρῶν ῥυσθῆναι, φιλαμαρτήμων ὑπάρχων. σίχος. Εὐλογητὸς κύριος, ὃς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θήραν. Ἁγίῳ πνεύματι [illegible] εὐδοκία, σύνεσις, εἰρήνη, καὶ εὐλογία, ἰσουργὸν γὰρ τῷ πατρὶ ἐστί, καὶ λόγῳ. Δόξα τὸ αὐτό. Ἀντίφωνον γ΄.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ κύριον, ἐχθροῖς φοβεροί, καὶ πᾶσι θαυμαστοί, ἄνω γὰρ ὁρῶσιν. σίχος. Οὐ σαλευθήσονται εἰς τὸν αἰῶνα. Ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν ὁ τῶν δικαίων κλῆρος. ἐπίκουρον σε ἔχων, οὐ ταύτας ἐκτείνει. σίχος. Ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι. Ἁγίῳ πνεύματι τὸ κράτος ἐπὶ πάντων, ὅπερ αἱ ἄνω στρατιαὶ προσκυνοῦσι, σὺν πάσῃ πνοῇ τῶν κάτω. δόξα τὸ αὐτό. Προκείμενον. ἦχος πλα β΄.

Κύριε ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν σου, καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς. σίχος. Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ πρόσχες ὁ ὁδηγῶν ὡσεὶ πρόβατον τὸν Ἰωσήφ. Πᾶσα πνοή. Τὸ ἑωθινὸν εὐαγγέλιον. Ἀνάστασιν Χριστοῦ. ὁ ν΄. εἶτα τὰ πεντηκοστάρια. πλα β΄. Δόξα. Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν. ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ τὸ μέγα ἔλεος. καὶ νῦν. Ἀθάνατε βασιλεῦ, ὁ τοῦ θανάτου τὴν τυραννίδα, τῇ ἀναστάσει σου καθελών, Χριστὲ ὁ θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐλέησόν με ὁ θεός. Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς. Ὁ κανὼν ὁ ἀναστάσιμος. ἦχος πλα γ΄ ις β΄. ᾠδὴ α΄. ὁ εἱρμός.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ ἐν ἀβύσσῳ ἴχνεσι, τὸν διώκτην φαραὼ καθορῶν ποντούμενον θεῷ ἐπινίκιον ᾠδὴν ἐβόα ἄσωμεν.

Ἐκτεταμένας παλάμας ἐπὶ σταυροῦ, μαστιγικῆς ἐπλήρωσας, εὐδοκίας ἀγαθέ, Ἰησοῦ τὰ σύμπαντα, διὸ ἐπινίκιον ᾠδὴν σοι πάντες ᾄδομεν. Φόβῳ σοι ὡς θεράποντες ἦ[illegible] προσκυνήσει σου, τῷ δεσπότῃ τῆς ζωῆς, δι᾽ αὐτῆς βραβεύοντι ἡμῖν ἀτελεύτητον ζωὴν καὶ τὸ

ἀνα-

Digitized by Google

φόροι γυναῖκες μετὰ δακρύων ζητοῦσαι, θρηνοῦσαι ἔλεγον, οἴμοι σωτὴρ τῶν ἁπάντων· πῶς κατεδέξω τάφῳ οἰκῆσαι; οἰκήσας δὲ θέλων πῶς ἐκλάπης, πῶς μετετέθης, ποῖος δὲ τόπος τὸ σὸν ζωηφόρον κατέκρυψε σῶμα, ἀλλὰ δέσποτα, ὡς ὑπέσχου ἡμῖν ἐμφανίσθητι, καὶ παῦσον ἀφ' ἡμῶν τὸν ὀδυρμὸν τῶν δακρύων. θρηνούσας δὲ αὐτὰς, ἄγγελος πρὸς αὐτὰς ἐπεβόησε· τὸν θρῆνον παύσασθαι, τοῖς ἀποστόλοις εἴπατε· ὅτι ἀνέστη ὁ κύριος, τῷ κόσμῳ δωρούμενος καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα.

Σταυρωθεὶς ὡς ἠβουλήθης Χριστὲ, καὶ τὸν θάνατον τῇ ταφῇ σου σκυλεύσας, τριήμερος ἀνέστης, ὡς θεὸς μετὰ δόξης. τῷ κόσμῳ δωρούμενος ἀτελεύτητον ζωὴν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον.

Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτής μου πάναγνε Χριστὸς ὁ κύριος, ἐκ τῆς σῆς νηδύος προελθὼν, ἐμὲ ἐνδυσάμενος, τῆς πρώτης κατάρας τὸν Ἀδὰμ ἠλευθέρωσε. διό σοι πάναγνε ὡς τοῦ θεοῦ μητρί τε καὶ παρθένῳ ἀληθῶς βοῶμεν ἀσιγήτως· τὸ χαῖρε τοῦ ἀγγέλου, χαῖρε δέσποινα, προστασία καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸ ἀπόδειπνον κανὼν τῆς ὀκτωήχου· ζήτει εἰς τὴν ἀκολουθίαν τῆς Ἑβδομάδος. φύλ. ρνέ.

Τῇ κυριακῇ εἰς τὸ Θεὸς κύριος. τροπάριον ἦχος πλ. β'.

Ἀγγελικαὶ δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνῆμά σου, καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν, καὶ ἵστατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν σου σῶμα. ἐσκύλευσας τὸν ᾅδην μὴ πειρασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ. ὑπήντησας τῇ παρθένῳ δωρούμενος τὴν ζωήν· ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν. κύριε δόξα σοι. θ'. Ὁ τὴν εὐλογημένην καλέσας σου μητέρα. ἦλθες ἐπὶ τὸ πάθος ἑκουσίᾳ βουλῇ. λάμψας ἐν σταυρῷ, ἀναζητῆσαι θέλων τὸν Ἀδὰμ, λέγων τοῖς ἀγγέλοις· συγχάρητέ μοι ὅτι εὑρέθη ἡ ἀπολωλυῖα δραχμή. ὁ πάντα σοφῶς οἰκονομήσας θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Καὶ μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν ἡ ὑπακοὴ ἡ ἀναστάσιμος. ἦχος πλ. β'.

Τῷ ἑκουσίῳ καὶ ζωοποιῷ σου θανάτῳ Χριστὲ, πύλας τοῦ ᾅδου συντρίψας ὡς θεὸς, ἤνοιξας ἡμῖν τὸν πάλαι παράδεισον, καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Στίχος α'. Ἀνάστηθι κύριε ὁ θεός μου. κάθισμα ἀναστάσιμον.

Τοῦ τάφου ἀνεῳγμένου, τοῦ ᾅδου θρηνουμένου, ἡ Μαρία ἐβόα πρὸς τοὺς κεκρυμμένους ἀποστόλους· ἐξέλθετε οἱ τοῦ ἀμπελῶνος ἐργάται, κηρύξατε τὸν τῆς ἀναστάσεως λόγον, ἀνέστη ὁ κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

στιχηρόν. Αὐτὴ ἡ ἡμέρα.

Κύριε παρέστη τῷ τάφῳ σου Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ ἔκλαιε βοῶσα, κηπουρόν σε νομίζουσα ἔλεγε. ποῦ ἔκρυψας τὴν αἰώνιον ζωήν; ποῦ τέθεικας τὸν ἐπὶ θρόνου χερουβίμ; οἱ γὰρ τοῦτον φυλάσσοντες ἀπὸ τοῦ φόβου ἀπενεκρώθησαν· ἢ τὸν κύριόν μου δότε

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχους ῑ. καὶ στιχηρὰ ἀναστάσιμα. ἦχος πλαγ. β'.

Νίκην ἔχων Χριστὲ, τὴν κατὰ τοῦ ᾅδου, ἐν τῷ σταυρῷ ἀνῆλθες, ἵνα τοὺς ἐν σκότει θανάτου καθημένους, συναναστήσῃς ἑαυτῷ, ὁ ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος, ὁ πηγάζων ζωὴν ἐξ οἰκείου φωτὸς, παντοδύναμε σωτὴρ ἐλέησον ἡμᾶς. Σήμερον ὁ Χριστὸς θάνατον πατήσας, καθὼς εἶπεν ἀνέστη, καὶ τὴν ἀγαλλίασιν τῷ κόσμῳ ἐδωρήσατο, ἵνα πάντες κραυγάζοντες τὸν ὕμνον οὕτως εἴπωμεν· ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, τὸ ἀπρόσιτον φῶς, παντοδύναμε σωτὴρ ἐλέησον ἡμᾶς. Σὲ κύριε τὸν ὄντα ἐν πάσῃ τῇ κτίσει ἁμαρτωλοὶ ποῦ φύγωμεν; ἐν τῷ οὐρανῷ; αὐτὸς κατοικεῖς· ἐν τῷ ᾅδῃ; ἐπάτησας θάνατον· εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης; ἐκεῖ ἡ χείρ σου δέσποτα. Πρὸς σὲ καταφεύγομεν, σοὶ προσπίπτομεν, σὲ ἱκετεύομεν, ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἕτερα ἀνατολικά.

Ἐν τῷ σταυρῷ σου Χριστὲ καυχώμεθα, καὶ τὴν ἀνάστασίν σου ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν κύριον ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ, σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας, θανάτῳ θάνατον ὤλεσε. Δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε, ὅτι κατήργησας τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, ἀνεκαίνισας ἡμᾶς διὰ τοῦ σταυροῦ σου, δωρούμενος ἡμῖν ζωὴν, καὶ ἀφθαρσίαν. Ἡ ταφή σου κύριε, τὰ δεσμὰ τοῦ ᾅδου συντρίψασα διέρρηξεν, ἡ ἐκ νεκρῶν ἀνάστασις, τὸν κόσμον ἐφώτισε. κύριε δόξα σοι.

Δόξα καὶ νῦν θ'.

Τίς μὴ μακαρίσει σε παναγία παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ πατρὸς ἐκλάμψας υἱὸς μονογενὴς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἁγνῆς προῆλθεν ἀφράστως σαρκωθεὶς φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος, αὐτὸν ἱκέτευε σεμνὴ παμμακάριστε ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ. ἦχος πλαγ. β'.

Τὴν ἀνάστασίν σου Χριστὲ σωτὴρ, ἄγγελοι ὑμνοῦσιν ἐν οὐρανοῖς, καὶ ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς καταξίωσον ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ σὲ δοξάζειν. τὰ κατὰ αβ. Ὁ κύριος ἐβασίλευσεν.

Πύλας ᾅδου συντρίψας χαλκᾶς, καὶ μοχλοὺς τοῦ ᾅδου συνθλάσας, ὡς Θεὸς παντοδύναμος, γένος ἀνθρώπων πεπτωκὸς ἀνέστησας, διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς συμφώνως βοῶμεν, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν κύριε δόξα σοι.

Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν.

Ῥύσασθαι ἡμᾶς τῆς πάλαι Χριστὸς, ἐπανορθῶσαι θέλων, σταυρῷ προσεπάγη, καὶ τάφῳ τέθειται, ὃν μυροφόροι

καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, πρὸς τοὺς μαθητάς σου, δεικνύων αὐτοῖς τὰ τοῦ σώματος πάθη, ἅπερ κατεδέξω Σωτὴρ μακροθυμήσας. ὡς ἐκ σπέρματος Δαβίδ, μώλωπας ὑπήνεγκας, ὡς υἱὸς δὲ τοῦ Θεοῦ κόσμον ἠλευθέρωσας. μέγα σου τὸ ἔλεος ἀκατάληπτε Σωτὴρ ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἕτερα στιχηρὰ ἀνατολικά. ἦχος ὁ αὐτός. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις.

Κύριε βασιλεῦ τῶν αἰώνων καὶ ποιητὰ τῶν ἁπάντων, ὁ δι' ἡμᾶς σταύρωσιν, καὶ ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος ἵνα ἡμᾶς τοῦ ᾅδου ἐλευθερώσῃς πάντας. σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος.

Κύριε τὰ ὑπερλάμποντα σου θαύματα τίς διηγήσεται; ἢ τίς ἀναγγελεῖ τὰ φρικτά σου μυστήρια, ἐνανθρωπήσας γὰρ δι' ἡμᾶς, ὡς αὐτὸς ἠθέλησας, τὸ κράτος ἐφανέρωσας τῆς δυνάμεώς σου. ἐν γὰρ τῷ σταυρῷ σου τῷ λῃστῇ παράδεισον ἤνοιξας, καὶ ἐν τῇ ταφῇ σου τοὺς μοχλοὺς τοῦ ᾅδου συνέτριψας, καὶ ἐν τῇ ἀναστάσει σου τὰ σύμπαντα ἐπλούτισας. εὔσπλαγχνε δόξα σοι.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ.

Μυροφόροι γυναῖκες, τὸν τάφον σου καταλαβοῦσαι, λίαν πρωῒ ἐπεζήτουν σὲ μυρίσαι, τὸν ἀθάνατον λόγον καὶ Θεόν, καὶ τοῦ ἀγγέλου τοῖς ῥήμασιν ἐκπληχθεῖσαι ὑπέστρεφον ἐν χαρᾷ, τοῖς ἀποστόλοις μηνύουσαι ἐμφανῶς, ὅτι ἀνέστης ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων, καὶ παρέχεις τῷ κόσμῳ ἱλασμὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε.

Τοῦ θεοδέγμονος τάφου, πρὸς τοὺς Ἰουδαίους, οἱ φύλακες ἔλεγον. ὢ τῆς ὑμῶν ματαιόφρονος συμβουλῆς, φυλάττειν τὸν ἀφύλακτον δοκιμάσαντες, μάτην ἐκοπιάσατε κρύψαι τὴν ἀνάστασιν τοῦ σταυρωθέντος βουλόμενοι, σαφῶς ἐφανερώσατε, ὢ τῆς ὑμῶν νηπιόφρονος συνεδρίου. τί πάλιν κρύψαι συμβουλεύεσθε; ὃ οὐ κρύπτεται. μᾶλλον δὲ παρ' ἡμῶν ἀκούσατε καὶ πιστεῦσαι θελήσατε τῶν γενομένων τὴν ἀλήθειαν. ἄγγελος ἀστραπηφόρος οὐρανόθεν κατελθών, τὸν λίθον ἀπεκύλισεν, οὗ τῷ φόβῳ νεκρώσει συνεχέθημεν, καὶ φωνήσας ταῖς καρτερόφροσι μυροφόροις ἔλεγε γυναιξίν. οὐχ ὁρᾶτε τῶν φυλάκων τὴν νέκρωσιν, καὶ τῶν σφραγίδων τὴν διάλυσιν. τοῦ ᾅδου δὲ τὴν κένωσιν. τί τὸν τὸ νῖκος τοῦ ᾅδου καταργήσαντα, καὶ τοῦ θανάτου τὸ κέντρον συντρίψαντα, ὡς θνητὸν ἐπιζητεῖτε; διαγγέλλουσαι δὲ ταχὺ πορευθεῖσαι τοῖς ἀποστόλοις τὴν ἀνάστασιν, ἀφόβως κραυγάζουσαι. ὄντως ἀνέστη ὁ Κύριος, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Τέλος τοῦ πλαγίου α΄. ἤχου.

Digitized by Google

φόροις ὀφθεῖσα, καὶ χαρὰν αὐταῖς φθεγξάμενον. ἱεροῖς ὕμνοις τε, λαοὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

στίχος. Αἱ γενεαὶ πᾶσαι σὲ μακαρίζομεν τὴν μόνην θεοτόκον. ᾠδὴ θ'. εἱρμός.

Ἡσαΐα χόρευε, ἡ παρθένος ἔσχεν ἐν γαστρί, καὶ ἔτεκεν υἱὸν τὸν Ἐμμανουήλ, θεόν τε καὶ ἄνθρωπον, ἀνατολὴ ὄνομα αὐτῷ. ὃν μεγαλύνοντες τὴν παρθένον μακαρίζομεν.

Τὸν πονοῦντα ἄνθρωπον, ἀνελάβου δέσποτα Χριστέ. ἐκ μήτρας παρθενικῆς, ὅλος συναφθείς. μόνης ἁμαρτίας δὲ μὴ μετασχών, ὅλον ἐκ φθορᾶς ἠλευθέρωσας, τοῖς ἀχράντοις σου παθήμασι. Θεορρύτῳ αἵματι, κατευθύνει δέσποτα Χριστέ, ἐκ τῆς ἀχράντου πλευρᾶς, καὶ ζωοποιοῦ. θυσία μὲν πέπαυται εἰδωλική. πᾶσα δὲ ἡ γῆ, σοὶ τῆς αἰνέσεως τὴν θυσίαν ἀναφέρομεν. θ'. Ὁ οὐ θεὸν ἀσώματον, οὐδὲ πάλιν ἄνθρωπον ψιλόν, προσήγαγεν ἡ ἁγνὴ κόρη καὶ σεμνή, ἀλλ' ἄνθρωπον τέλειον καὶ ἀληθεύοντα, τέλειον θεόν, ὃν μεγαλύνομεν σὺν πατρί τε, καὶ τῷ πνεύματι.

ὁ ἄλλος. Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν.

Σὲ τὸν ἐν σταυρῷ τὰ πάθη δεξάμενον, καὶ θανάτῳ συντρίψαντα θανάτου τὴν δύναμιν, οἱ πιστοὶ ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν. Χαῖρε θεοτόκε μήτηρ Χριστοῦ τοῦ θεοῦ, ὃν ἐκύησας αἴτησαι, πταισμάτων τὴν ἄφεσιν, δωρηθῆναι τοῖς πίστει ὑμνοῦσί σε.

Εἰς τοὺς αἴνους. πᾶσα πνοή. στιχηρὰ ἀναστάσιμα. ἦχος πλ. δ'. Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν.

Κύριε, ἐσφραγισμένου τοῦ τάφου ὑπὸ τῶν παρανόμων, προῆλθες ἐκ τοῦ μνήματος, καθὼς ἐτέχθης ἐκ τῆς θεοτόκου. οὐκ ἔγνωσαν πῶς ἐσαρκώθης οἱ ἀσώματοί σου ἄγγελοι. οὐκ ᾔσθοντο πότε ἀνέστης οἱ φυλάσσοντές σε στρατιῶται. ἀμφότερα γὰρ ἐσφραγίσθη τοῖς ἐρευνῶσι. πεφανέρωται δὲ τὰ θαύματα τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει τὸ μυστήριον, ὃ ἀνυμνοῦσιν. ἀπόδος ἡμῖν ἀγαλλίασιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς.

Κύριε, τοὺς μοχλοὺς τοὺς αἰωνίους συντρίψας, καὶ τὰ δεσμὰ διαρρήξας τοῦ μνήματος ἀνέστης, καταλιπών σου τὰ ἐντάφια εἰς μαρτύριον τῆς ἀληθοῦς τριημέρου ταφῆς σου, καὶ προῆγες ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, ὁ ἐν σπηλαίῳ τηρούμενος. μέγα σου τὸ ἔλεος ἀκατάληπτε σωτὴρ ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς.

Κύριε αἱ γυναῖκες ἔδραμον ἐπὶ τὸ μνῆμα τοῦ ἰδεῖν σε τὸν Χριστόν, τὸν δι' ἡμᾶς παθόντα, καὶ προσελθοῦσαι, εὗρον ἄγγελον ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, τῷ φόβῳ κυλισθέντα, καὶ πρὸς αὐτὰς ἐβόησε λέγων. ἀνέστη ὁ κύριος, εἴπατε τοῖς μαθηταῖς. ὅτι ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ὁ σῴζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Αἰνεῖτε τὸν θεὸν ἐν.

Κύριε ὥσπερ ἐξῆλθες ἐσφραγισμένου τοῦ τάφου, οὕτως εἰσῆλθες

καὶ

Κοντάκιον. ἦχος πλάγιος α΄. Μιμητὴς ὑπάρχων.

ΠΡὸς τὸν ᾅδην σωτήρ μου συγκαταβέβηκας, καὶ τὰς πύλας συντρίψας, ὡς παντοδύναμος, τοὺς θανόντας ὡς κτίστης συνεξανέστησας, καὶ θανάτου τὸ κέντρον Χριστὲ συντρίψας. καὶ Ἀδὰμ τῆς κατάρας ἐρρύσθη φιλάνθρωπε. διὸ πάντες κράζομέν σοι. σῶσον ἡμᾶς κύριε. ὁ οἶκος. Ἀκούσασαι γυναῖκες τοῦ ἀγγέλου τὰ ῥήματα ἀπεβάλοντο τὸν θρῆνον, περιχαρεῖς γινόμεναι καὶ τρέμουσαι, καὶ τὴν ἔνστασιν ἔβλεπον, καὶ ἰδοὺ Χριστὸς προσήγγισεν αὐταῖς λέγων, τὸ χαίρετε. θαρσεῖτε, ἐγὼ τὸν κόσμον νενίκηκα, καὶ τοὺς δεσμίους ἐρρυσάμην. σπουδάσατε οὖν πρὸς τοὺς μαθητὰς, ἀπαγγέλλουσαι αὐτοῖς, ὅτι προάγω ὑμᾶς ἐν τῇ πόλει Γαλιλαίᾳ τοῦ κηρύξαι. διὸ πάντες συγκράζομεν σῶσον ἡμᾶς κύριε.

ᾠδὴ ζ΄. ὁ εἱρμός.

ΟΥπερυψούμενος, τῶν πατέρων κύριος, τὴν φλόγα κατέσβεσε, τοὺς παῖδας ἐδρόσισε, συμφώνως μελῳδοῦντας. ὁ θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ΣΑρκα προσθέμενος, ὡς ἀγκίστρῳ δέλεαρ, τῇ θείᾳ δυνάμει σου, τὸν ὄφιν ἀνέκρουσας, ἀνάγων τοὺς βοῶντας. ὁ θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Ὁ τῆς γῆς τὴν ἄπλετον ὑστήσας σύστασιν, ἐν τάφῳ καλύπτεται, σαρκὶ ὁ ἀχώρητος, ᾧ πάντες μελῳδοῦμεν. ὁ θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θ. Μίαν μεθ' ὑπόστασιν ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι, πανάμωμε τέτοκας, τὸν σεσαρκωμένον θεὸν, ᾧ πάντες μελῳδοῦμεν. ὁ θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ἄλλος. ὁ εἱρμός. Ὁ ἐν καμίνῳ πυρός.

ΟΔιὰ ξύλου τοῦ σταυροῦ, τὴν τῶν εἰδώλων λύσας πλάνην. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν. Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, καὶ τοὺς ἐν ᾅδῃ συνεγείρας. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η΄. ὁ εἱρμός.

ΣΟὶ τῷ παντουργῷ ἐν τῇ καμίνῳ παῖδες, παγκόσμιον πλέξαντες χορείαν ἔμελπον. πάντα τὰ ἔργα, τὸν κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΣΥ τὸ θελητὸν τοῦ συνανάρχου πατρὸς, ἀπαύγασμα ποθήσεως, ὡς ἀβούλητον, δι' ὃ θελήσεις, διὰ γῆς ἀνατελλόμενος, φέρεις τοὺς ὁσίους, εἰς τοὺς αἰῶνας. Σὺ τοῦ παντουργοῦ τῇ καταβάσει ᾅδης, Χριστὲ καταγέλαστος, γεγονὼς ἤμεσε, πάντας τοὺς πάλαι τῇ πλάνῃ νεκρωθέντας, σὲ ὑπερυψοῦντας εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θ. Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν θεὸν δρικῷ τῷ λόγῳ, τεκοῦσαν τὸν κύριον, καὶ παρθενεύουσαν. πάντα τὰ ἔργα, παρθένε εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ἄλλος. ὁ εἱρμός. Τὸν ἐκ πατρός.

ΤΟν ἐν σταυρῷ ἑκουσίως τὰς παλάμας ἐκπετάσαντα, καὶ τὰ δεσμὰ τὰ ᾅδου διαρρήξαντα, Χριστὸν τὸν θεὸν. ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Τὸν ὡς νυμφίον ἐκ τάφου ἀνατείλαντα Χριστὸν τὸν θεὸν, καὶ μυροφόρους

φόρους

Digitized by Google

Τῆς μερρᾶς τὰ πικρότατα νάματα, ὡς ἐν εἰκόνι προτυπῶν, τὸν ἄχραντόν σου σταυρὸν ἀγαθὲ, τῆς ἁμαρτίας νεκροῦντα τὴν γεῦσιν, διὰ ξύλου ἐγλύκανας. Σταυρὸν κατὰ τοῦ ξύλου τῆς γνώσεως, κατὰ γλυκείας ἐδωδῆς. χολὴν σωτήρ μου προσαίρεσιν καταφθορᾶς δὲ θανάτου, τὸ αἷμά σου τὸ θεῖον ἐξέχεας. Θε. Ἐκτὸς μὲν συναφείας συνέλαβες ἀδιαφθόρως ἐν γαστρὶ, καὶ πρὶν ὠδινῆσαι ἔτεκες, καὶ μετὰ τόκον παρθένος, Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα πεφύλαξαι.

ἄλλος. ὁ εἱρμός. Εἰσακήκοα.

Ὡς ἐπάγη ἐπὶ γῆς, ἐν τῷ κρανίῳ ὁ σταυρὸς, συνετρίβησαν μοχλοὶ καὶ πυλωροὶ αἰώνιοι, καὶ ἐβόησαν· δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε. Ὡς ἐπῆλθεν ὁ σωτὴρ, πρὸς τοὺς δεσμίους ὡς θνητὸς, συνανέστησαν αὐτῷ, οἱ δι' αἰῶνος θανόντες, καὶ ἐβόησαν· δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε.

ᾠδὴ ε΄. ὁ εἱρμός.

Ὁ ἀναβαλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον, πρὸς σὲ ὀρθρίζω, καὶ σοὶ κραυγάζω, τὴν ψυχήν μου φώτισον, τὴν ἐσκοτισμένην, Χριστὲ ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Ὁ τῆς δόξης κύριος, ἐν ἀδόξῳ μορφῇ ἐπὶ τοῦ ξύλου ἠτιμωμένος, ἑκουσίως κρέμαται, τὴν θείαν μοι δόξαν ἀφράστως προμνηστευόμενος. Σύ με μετημφίασας, πρὸς ἀφθαρσίαν Χριστὲ, φθορᾶς θανάτου ἀδιαφθόρως, τῇ σαρκὶ γευσάμενος, καὶ ἐξανατείλας τοῦ μνήματος τριήμερος. Θε. Σὺ δικαιοσύνην τε καὶ ἀπολύτρωσιν, ἡμῖν τεκοῦσα Χριστὲ ἀσπόρως ἀληθείαν ἔδρασας, ἀφράς Θεοτόκε τὴν φύσιν τοῦ προπάτορος.

ἄλλος. ὁ εἱρμός. Ὀρθρίζοντες βοῶμεν.

Ἐξέτεινας τὰς χεῖρας, σωτὴρ ἡμῶν ἐπὶ ξύλου, πάντας προσκαλούμενος πρὸς σὲ αὐτὸν ὡς φιλάνθρωπος. Ἐσκύλευσας τὸν ᾅδην σωτὴρ ἡμῶν, τῇ ταφῇ σου καὶ τῇ ἀναστάσει σου χαρᾶς τὰ πάντα ἐπλήρωσας.

ᾠδὴ ς΄. ὁ εἱρμός.

Μαινομένην κλύδωνι ψυχοφθόρῳ δέσποτα Χριστὲ, τῶν παθῶν τὴν θάλασσαν κατεύνασον, καὶ ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγέ με ὡς εὔσπλαγχνος.

Εἰς φθορὰν κατήντησεν ὁ γενάρχης δέσποτα Χριστὲ, παρηκόου βρώσεως γευσάμενος, καὶ πρὸς ζωὴν ἀνῆκται διὰ τοῦ πάθους σου. Ἡ ζωὴ κατήντησας, πρὸς τὸν ᾅδην δέσποτα Χριστὲ, καὶ φθορὰ τοῦ φθείραντος γενόμενος, διὰ φθορᾶς ἐπήγασας τὴν ἀνάστασιν. Θε. Ἡ παρθένος ἔτεκε, καὶ τεκοῦσα ἔμεινεν ἁγνὴ ἐν χερσὶ τὸν φέροντα τὰ σύμπαντα, ὡς παρθένος ἀληθῶς μήτηρ βαστάσασα.

ἄλλος. ὁ εἱρμός. Ἐκύκλωσέ με.

Ἐξέτεινας παλάμας σου συνάγων τὰ διεσκορπισμένα ἐθνῶν σου συστήματα, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῷ ζωηφόρῳ σταυρῷ σου, ὡς φιλάνθρωπος. Ἐσκύλευσας τὸν ᾅδην σωτὴρ ἡμῶν, τῇ ταφῇ σου καὶ τῇ ἀναστάσει σου, θάνατον καὶ πύλας τοῦ ᾅδου συνέτριψας. Ἀδὰμ δὲ ὁ δέσμιος λυθεὶς ἀνεβόησε· διέσωσέ με ἡ δεξιά σου κύριε.

Digitized by Google

ἀνυμνοῦμεν ζωοδότα κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐλέησόν με ὁ θεός. Ἐλεῆ καὶ οἰκτιρμοῖς. Ὁ κανὼν ἀναστάσιμος. ἦχος πλάγιος ά. ᾠδὴ ά. ὁ εἱρμός.

Ἵππον καὶ ἀναβάτην εἰς θάλασσαν ἐρυθρὰν, ὁ συντρίβων πολέμους ἐν ὑψηλῷ βραχίονι. Χριστὸς ἐξετίναξεν, Ἰσραὴλ δὲ ἔσωσεν, ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα.

Σὲ ἡ ἀκανθηφόρος ἑβραίων συναγωγὴ, οὐ στοργὴν δ' εὐεργέτας ἀμοιβὰς σοὶ φυλάξασα, μητρικὴν Χριστὲ ἐστεφάνωσε, τὸν ζωάρχην λύοντα τῆς ἀκάνθης τὸ ἐπιτίμιον. Ἡ χεῖράς με πεσόντα, τῷ βόθρῳ ἐκπληρώσας ζωοδότα ἀπαθὴς, καὶ τῆς ἐμῆς δυσώδους φθορᾶς, Χριστὲ ἀνασχόμενος, ἀπειρογάμως θείας οὐσίας, μορφῇ με δ' ἀνδρώσας. Θ'. Λέλυται ἡ κατάρα, ἡ λύπη πέπαυται, ἡ γὰρ δ' εὐλογημένη, καὶ κεχαριτωμένη τοῖς πιστοῖς χαρὰν ἐξανέτειλεν. δ' εὐλογίαν πᾶσιν αἰθιφοροῦσα, Χριστὸν τοῖς πέρασιν.

Ἕτερος κανὼν σταυροαναστάσιμος ἦχος πλάγιος ά. ᾠδὴ ά. ὁ εἱρμός. Τῷ σωτῆρι θεῷ.

Τῷ βουλήσει σταυρῷ προσπαγέντι σαρκὶ καὶ τῆς ἀρχαίας ἀποφάσεως, τὸν διὰ ξύλου πεσόντα ἐλευθερώσαντι. αὐτῷ μόνῳ ᾄσωμεν. ὅτι δεδόξασται. Τῷ ἐνταφέντι νεκρῷ ἐξαναστάντι Χριστῷ, καὶ τὸν πεσόντα σταυρώσαντι, καὶ συνεδρίᾳ πατρικῇ κατακοσμήσαντι, αὐτῷ μόνῳ ᾄσωμεν. ὅτι δεδόξασται.

ᾠδὴ γ'. ὁ εἱρμός.

Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενὸς, τὴν γῆν τῷ προστάξει σου, καὶ μετεωρήσας ἀσχέτως βρίθουσαν, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστὲ, πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, τὴν ἐκκλησίαν σου στερέωσον, μόνε ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε.

Χολὴν μὲν οἱ ἐκ πέτρας τὸ μέλι θηλάσαντες, τῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ τερατουργήσαντι, σοὶ προσηνέγκασι Χριστέ. ὄξει δὲ ἀντὶ τοῦ μάννα. δ' εὐεργεσίαν σοι ἠμείψαντο. παῖδες Ἰσραὴλ οἱ ἀγνώμονες. Οἱ πάλαι φωτοειδεῖ νεφέλῃ σκεπόμενοι, τὴν ζωὴν ἐν τάφῳ Χριστοῦ ἐθεάσαντο, ἀλλ' αὐτεξουσίως ἀναστάντα, πιστοὶ σοφέρχες, τὴν μουσικὴν ἐπισκιάζουσαν, ἀναθεν τοῦ πνεύματος ἔλλαμψιν. Θ'. Σὺ μήτηρ θεοῦ ἀσυνδιάστως γεγένησαι, τοῦ δὲ ἀγαθοῦ παιδὸς ἐκλάμψαντος, ἄνωθεν ἀδίνων μουσικῶν, ὅθεν σε θεοτόκον, σεσαρκωμένον γὰρ ἐκύησας, λόγον ὀρθοδόξως κηρύττομεν.

ἄλλος. ὁ εἱρμός. Δυνάμει τοῦ σταυροῦ.

Ἀνέστης ἐκ τοῦ τάφου Χριστὲ φθορᾶς θανάτου λυτρωσάμενος, τοὺς ἀνυμνοῦντας ζωοδότα, τὴν ἐκούσιόν σου σταύρωσιν. Μυρίσαι σου τὸ σῶμα Χριστὲ, αἱ μυροφόροι ἐσπούδαζον. καὶ μὴ εὑροῦσαι ἐπέστρεφον ἀνυμνοῦσαι τὴν ἔγερσιν.

ᾠδὴ δ'. ὁ εἱρμός.

Τὴν θείαν ἐννοήσας σου κένωσιν, προβλεπτικῶς ὁ Ἀμβακοὺμ, Χριστὲ ἐν τρόμῳ ἐβόα σοί. εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου, τοῦ σῶσαι τοὺς χριστοὺς σου ἐλήλυθας.

Digitized by Google

στίχος. Ἀνάστηθι κύριε ὁ θεός μου ὑψωθήτω ἡ χείρ σου.

Τὸν σταυρὸν τοῦ κυρίου ἐγκωμιάσωμεν, τὴν ταφὴν τὴν ἁγίαν ὕμνοις τιμήσωμεν, καὶ τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ ὑπερδοξάσωμεν, ὅτι συνήγειρε νεκροὺς ἐκ τῶν μνημάτων ὡς θεὸς, σκυλεύσας κράτος θανάτου, καὶ τὴν ἰσχὺν διαβόλου, καὶ τοῖς ἐν σκότει φῶς ἀνέτειλε.

Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ κύριος.

Κύριε νεκρὸς προσηγορεύθης, ὁ νεκρώσας τὸν θάνατον, ἐν μνήματι ἐτέθης, ὁ κενώσας τὰ μνήματα, ἄνω στρατιῶται τὸν τάφον ἐφύλαττον, κάτω τοὺς ἀπ᾽ αἰῶνος νεκροὺς ἐξανέστησας. παντοδύναμε καὶ ἀκατάληπτε κύριε, δόξα σοι. Δόξα καὶ νῦν. θ.

Χαῖρε ἅγιον ὄρος καὶ θεοβάδιστον, χαῖρε ἔμψυχε βάτε, καὶ ἀκατάφλεκτε. χαῖρε ἡ μόνη πρὸς θεὸν κόσμου γέφυρα, ἡ μετάγουσα θνητοὺς πρὸς τὴν αἰώνιον ζωήν. χαῖρε ἀκήρατε κόρη ἡ ἀπειράνδρως τεκοῦσα τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Οἱ ἀναβαθμοί. ἀντίφωνον. α΄. ἦχος πλάγιος. α΄.

Ἐν τῷ θλίβεσθαί με, Δαβιτικῶς ᾄδω σοι, σωτήρ μου. ῥῦσαί με τὴν ψυχὴν ἐκ γλώσσης δολίας. προσγινέσθω. Τοῖς ἐρημικοῖς ζωὴ μακαρία ἔστω, θεϊκῷ ἔρωτι πτερουμένοις. Τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ ἠκονημένα σὺν τοῖς ἄνθραξι.

Ἁγίῳ πνεύματι, περικρατεῖται πάντα τὰ ὁρατά τε, σὺν τοῖς ἀοράτοις, αὐτοκρατὲς γὰρ ὂν τῆς τριάδος ἓν ὄντως ἀψευδῶς.

Δόξα τὸ αὐτό. Ἀντίφωνον β΄. ἦχος πλάγιος α΄.

Εἰς τὰ ὄρη ψυχὴ ἀρθῶμεν. δεῦρο ἐκεῖσε, ὅθεν βοήθεια ἥκει.

Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Δεξιά σου χεὶρ κἀμὲ Χριστὲ ἐφαψαμένη, σκαιωρίας πάσης διαφυλαξάτω.

Κύριος φυλάξει σε, κύριος σκεπάσει σε ἐπὶ χεῖρα.

Ἁγίῳ πνεύματι θεολογοῦντες φῶμεν, σὺ εἶ θεὸς, ζωὴ, ἔρως, φῶς, νοῦς, σὺ χρηστότης, σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας. Δόξα. τὸ αὐτό.

Ἀντίφωνον γ΄. πλάγιος α΄.

Ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ κυρίου. χαρᾶς πολλῆς πλησθεὶς εὐχὰς ἀναπέμπω. Εὐφράνθην. Ἐπὶ τὸν οἶκον Δαβὶδ τὰ φοβερὰ τελεσιουργεῖται. πῦρ γὰρ ἐκεῖ φλέγον, ἅπαντα αἰσχρὸν νοῦν. Ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν θρόνοι. Ἁγίῳ πνεύματι, ζωαρχικὴ ἀξία, ἐξ οὗ πᾶν ζῶον ἐμψυχοῦται, ὡς ἐν πατρὶ, ἅμα τε καὶ λόγῳ.

Δόξα τὸ αὐτό. προκείμενον ἦχος πλάγιος α΄. Ἀνάστηθι κύριε ὁ θεός μου, ὅτι σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας. στίχος. Ἐλέησόν με ὁ θεὸς ἐλέησόν με ὅτι ἐπὶ σοὶ πέποιθεν ἡ ψυχή μου. Ἡ ὀπτασία τοῦ σταυροῦ ἀπαγγέλλουσα ἀνάστασιν Χριστοῦ ὅν. καὶ τὰ σημεῖα τῶν σεπτῶν παθῶν ἐκεῖσε ἔχοντα ... σταυρόν ... ἔλεγον ... ἑκουσίως ... ἐλεήμων, καὶ τὸν πρωτόπλαστον ἐρρύσω τοῦ θανάτου σῶτερ, δόξα σοι. καινουργῶν. Τὴν ἀνάστασίν σου

Digitized by Google

σὸν, καὶ τῶν οὐρανῶν μὴ χωρισθέντα, ἐν φωναῖς ᾀσμάτων μεγαλύνομεν, ὅτι σταυρὸν καὶ θάνατον κατεδέξω, διὰ τὸ γένος ἡμῶν, ὡς φιλάνθρωπος κύριος, σκυλεύσας ᾅδου πύλας, τριήμερος ἀνέστης, σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στιχηρὰ κατὰ ἀλφάβητον. Ὁ κύριος ἐβασίλευσεν εὐπρέπειαν.

Νυγείσης σου τῆς πλευρᾶς ζωοδότα, κρουνοὺς ἀφέσεως πᾶσιν ἐξέβλυσας ζωῆς καὶ σωτηρίας, σαρκὶ δὲ θάνατον κατεδέξω, ἀθανασίαν ἡμῖν δωρούμενος. οἰκήσας τάφῳ δὲ, ἡμᾶς ἠλευθέρωσας, συναναστήσας ἑαυτῷ, ἐνδόξως ὡς θεός. διὰ τοῦτο βοῶμεν, φιλάνθρωπε κύριε δόξα σοι. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τήν.

Ξένη σου ἡ σταύρωσις, καὶ ἡ εἰς ᾅδου κάθοδος φιλάνθρωπε ὑπάρχει, σκυλεύσας γὰρ αὐτὸν, καὶ τοὺς πάλαι δεσμίους συναναστήσας ἑαυτῷ ἐνδόξως ὡς θεὸς, τὸν παράδεισον ἀνοίξας τούτου ἀπολαύειν ἠξίωσας. ὅθεν καὶ ἡμῖν τοῖς δοξάζουσι, τὴν σὴν τριήμερον ἔγερσιν, δώρησαι ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, παραδείσου οἰκήτορας καταξιῶν, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος. Τῷ οἴκῳ σου.

Ὁ δι' ἡμᾶς σαρκὶ πάθος δεξάμενος, καὶ τριήμερος ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς, τῆς σαρκὸς ἡμῶν τὰ πάθη θεράπευσον, καὶ ἀνάστησον ἐκ πταισμάτων χαλεπῶν φιλάνθρωπε, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θ'.

Ναὸς, καὶ πύλη ὑπάρχεις, παλάτιον, καὶ θρόνος τοῦ βασιλέως, παρθένε πάνσεμνε, δι' ἧς ὁ λυτρωτής μου Χριστὸς ὁ κύριος, τοῖς ἐν σκότει καθεύδουσιν ἐπέφανεν, ἥλιος ὑπάρχων δικαιοσύνης, φωτίσαι θέλων οὓς ἔπλασε κατ' εἰκόνα ἰδίαν χειρὶ τῇ αὐτοῦ. διὸ πανύμνητε, ὡς μητρικὴν παρρησίαν πρὸς αὐτὸν κεκτημένη, ἀδιαλείπτως πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ ἀπόδειπνον κανὼν τῆς θεοτόκου ζήτει. φύλ. ρογ.

Τῇ κυριακῇ εἰς τὸν ὄρθρον, εἰς τὸ θεὸς κύριος ἀναστάσιμον. ἦχος πλάγιος ὁ δεύτερος.

Τὸν συνάναρχον λόγον πατρὶ καὶ πνεύματι, τὸν ἐκ παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ, καὶ προσκυνήσωμεν. ὅτι ηὐδόκησε σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγεῖραι τοὺς τεθνεῶτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ ἀναστάσει αὐτοῦ. Θ'. Χαῖρε πύλη κυρίου ἡ ἀδιόδευτος. χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σὲ, χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν, καὶ ἀπειρόγαμε, ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν ποιητήν σου καὶ θεόν. πρεσβεύουσα μὴ ἐλλίπῃς, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου.

Ἡ ὑπακοή. ἦχος πλαγ. α.

Ἀγγελικῇ ὁράσει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι, καὶ θεϊκῇ ἐγέρσει, τὴν ψυχὴν φωτιζόμεναι, αἱ μυροφόροι τοῖς ἀποστόλοις εὐηγγελίζοντο. ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν ἀνάστασιν τοῦ κυρίου συνεργοῦντος τοῖς θαύμασι, τοῦ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Digitized by Google

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ ἀναστάσιμα. ἦχος πλάγιος ά.

Διὰ τοῦ τιμίου σου σταυροῦ Χριστὲ διάβολον ᾔσχυνας, καὶ διὰ τῆς ἀναστάσεώς σου τὸ κέντρον τῆς ἁμαρτίας ἠμβλύνας, καὶ ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου. δοξάζομέν σε μονογενές. Ὁ τὴν ἀνάστασίν σου διδοὺς, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη, ἔφριξαν τοῦτον οἱ ἄρχοντες τοῦ ᾅδου, καὶ ἐπήρθησαν πύλαι ὀδυνηραί. εἰσῆλθε γὰρ ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης Χριστὸς, λέγων τοῖς ἐν δεσμοῖς ἐξέλθετε, καὶ τοῖς ἐν σκότει ἀνακαλύπτεσθε. Μέγα τὸ θαῦμα, ὁ τῶν ἀοράτων κτίστης διὰ φιλανθρωπίαν, σαρκὶ παθὼν ἀνέστη ὁ ἀθάνατος. δεῦτε πατριαὶ τῶν ἐθνῶν. τοῦτον προσκυνήσωμεν. τῇ γὰρ αὐτοῦ εὐσπλαγχνίᾳ, ἐκ πλάνης λυτρωθέντες, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν. ἕνα θεὸν ὑμνεῖν μεμαθήκαμεν.

Ἕτερα στιχηρὰ ἀνατολικά. ἦχος πλαγίου ά.

Ἑσπερινὴν προσκύνησιν προσφέρομέν σοι τῷ ἀνεσπέρῳ φωτί. τῷ ἐπὶ τέλει τῶν αἰώνων, ὡς ἐν ἐσόπτρῳ διὰ σαρκὸς λάμψαντι τῷ κόσμῳ, καὶ μέχρις ᾅδου κατελθόντι, καὶ τὸ ἐκεῖσε σκότος λύσαντι, καὶ τὸ φῶς τῆς ἀναστάσεως, τοῖς ἔθνεσι δείξαντι. φωτοδότα κύριε δόξα σοι. Τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας ἡμῶν Χριστὸν δοξολογήσωμεν. αὐτοῦ γὰρ ἐκ νεκρῶν ἀναστάντος, κόσμος ἐκ πλάνης σέσωσται. χαίρει χορὸς ἀγγέλων. φεύγει δαιμόνων πλάνη. Ἀδὰμ πεσὼν ἀνίσταται. διάβολος καταργεῖται. Οἱ ἐκ τῆς κουστωδίας ἐνηχοῦντο ὑπὸ τῶν παρανόμων, καλύψατε Χριστοῦ τὴν ἔγερσιν, καὶ λάβετε ἀργύρια, καὶ εἴπατε, ὅτι ἡμῶν κοιμωμένων ἐκ τοῦ μνημείου ἐκλάπη ὁ νεκρός. τίς εἶδε τίς ἤκουσε νεκρὸν κλαπέντα ποτέ; μάλιστα ἐσμυρνισμένον καὶ γυμνὸν, καταλιπόντα ἐν τῷ τάφῳ τὰ ἐντάφια αὐτοῦ. μὴ πλανᾶσθε Ἰουδαῖοι. μάθετε τὰς ῥήσεις τῶν προφητῶν, καὶ γνῶτε, ὅτι αὐτός ἐστιν ἀληθῶς, ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου καὶ παντοδύναμος. Κύριε ὁ τὸν ᾅδην σκυλεύσας, καὶ τὸν θάνατον πατήσας σωτὴρ ἡμῶν. ὁ φωτίσας τὸν κόσμον ἐν τῷ σταυρῷ τῷ τιμίῳ ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα καὶ νῦν θεοτοκίον. Ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ τῆς ἀπειρογάμου νύμφης εἰκὼν διεγράφη ποτέ. ἐκεῖ Μωϋσῆς διαιρέτης τοῦ ὕδατος. ἐνταῦθα Γαβριὴλ ὑπηρέτης τοῦ θαύματος. τότε τὸν βυθὸν ἐβάδισεν ἀβρόχως Ἰσραήλ. νῦν δὲ τὸν Χριστὸν ἐγέννησεν ἀσπόρως ἡ παρθένος. ἡ θάλασσα μετὰ τὴν πάροδον τοῦ Ἰσραὴλ, ἔμεινεν ἄβατος. ἡ ἄμεμπτος μετὰ τὴν κύησιν τοῦ Ἐμμανουὴλ, ἔμεινεν ἄφθορος. ὁ ὢν καὶ προὼν, καὶ φανεὶς ὡς ἄνθρωπος θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρά. ἦχος πλαγίου ά.

Σὲ τὸν σαρκωθέντα σωτῆρα Χρι-

Digitized by Google

ἀνάστασιν. Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς.

Ἐν τῷ σταυρῷ σου Χριστὲ, τῆς ἀρχαίας κατάρας ἠλευθέρωσας ἡμᾶς, καὶ ἐν τῷ θανάτῳ σου τὸν τὴν φύσιν ἡμῶν τυραννήσαντα διάβολον κατήργησας, ἐν δὲ τῇ ἐγέρσει σου, χαρᾶς τὰ πάντα ἐπλήρωσας. διὸ βοῶμέν σοι ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, κύριε δόξα σοι.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς. Τῷ σῷ σταυρῷ Χριστὲ σωτὴρ, ὁδήγησον ἡμᾶς ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν. ἀνάστησον ἡμᾶς πεσόντας τῇ ἁμαρτίᾳ, ἐκτείνας τὴν χεῖρά σου φιλάνθρωπε κύριε τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἁγίων σου.

Αἰνεῖτε τὸν θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Τῶν πατρικῶν σου κόλπων μὴ χωρισθεὶς μονογενὲς λόγε τοῦ θεοῦ, ἦλθες ἐπὶ γῆς διὰ φιλανθρωπίαν. ἄνθρωπος γενόμενος ἀτρέπτως, καὶ σταυρὸν, καὶ θάνατον ὑπομείνας σαρκὶ, ὁ ἀπαθὴς τῇ θεότητι. ἀναστὰς δὲ ἐκ νεκρῶν ἀθανασίαν παρέσχες τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, ὡς μόνος παντοδύναμος.

Ἕτερα στιχηρὰ ἀναστάσιμα ἀνατολικά. ἦχος δ΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς.

Θάνατον κατεδέξω σαρκὶ, ἡμῖν ἀθανασίαν πραγματευσάμενος σωτὴρ, καὶ ἐν τάφῳ ᾤκησας, ἵνα ἡμᾶς τοῦ ᾅδου ἐλευθερώσῃς, συναναστήσας ἑαυτῷ, παθὼν μὲν ὡς ἄνθρωπος. ἀλλ᾽ ἀναστὰς ὡς θεός. διὰ τοῦτο βοῶμεν. δόξα σοι ζωοδότα κύριε, μόνε φιλάνθρωπε.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ.

Πέτραι ἐσχίσθησαν σωτὴρ, ὅτε ἐν τῷ κρανίῳ ὁ σταυρός σου ἐπάγη, ἔφριξαν ᾅδου πυλωροὶ, ὅτε ἐν τῷ μνημείῳ ὡς θνητὸς κατετέθης. καὶ γὰρ τοῦ θανάτου καταργήσας τὴν ἰσχὺν, τοῖς τεθνεῶσι πᾶσιν ἀφθαρσίαν παρέσχες, τῇ ἀναστάσει σου σωτὴρ, ζωοδότα κύριε δόξα σοι.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ.

Ἐπεθύμησαν γυναῖκες ἰδεῖν σου τὴν ἀνάστασιν Χριστὲ ὁ θεὸς, ἦλθε προλαβοῦσα Μαρία ἡ Μαγδαληνή. εὗρε τὸν λίθον ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, καὶ τὸν ἄγγελον καθεζόμενον καὶ λέγοντα, τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; ἀνέστη ὡς θεὸς, ἵνα σώσῃ τὰ σύμπαντα.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις.

Ποῦ ἐστὶν Ἰησοῦς, ὃν ἐλογίσασθε φυλάττειν, εἴπατε Ἰουδαῖοι, ποῦ ἐστίν. ἐθήκατε ἐν τῷ μνήματι, τὸν λίθον σφραγίσαντες, δότε τὸν νεκρὸν οἱ τὴν ζωὴν ἀρνησάμενοι, δότε τὸν ταφέντα, ἢ πιστεύσατε τῷ ἀναστάντι. κἂν ὑμεῖς σιγήσητε τοῦ κυρίου τὴν ἔγερσιν. οἱ λίθοι κεκράξονται. μάλιστα ὁ ἀποκυλισθεὶς ἐκ τοῦ μνήματος, μέγα σου τὸ ἔλεος, μέγα τὸ μυστήριον τῆς οἰκονομίας σου σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Τέλος τοῦ δ΄. ἤχου.

Digitized by Google

ὁ ἀρχείμων ὡράθη γυναιξὶ, τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ, τῆς ἀναστάσεως, καταστραπτόμενος ἄγγελος, τί τὸν ζῶντα ἐν τῷ τάφῳ βοῶν, ἐπιζητεῖτε ὡς θνητόν; ὄντως ἠγέρθη Χριστὸς, ᾧ βοῶμεν. πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν κύριον. θ΄. Σὺ μόνη ἐν πάσαις γυναιξὶ, παρθένε ἄχραντε, μήτηρ ἐδείχθης θεοῦ, σὺ τῆς θεότητος γέγονας, ἐνδιαίτημα πανάμωμε, μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ, τοῦ ἀπροσίτου φωτός. ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία θεόνυμφε.

ἄλλος. ὁ εἱρμός. Παῖδες εὐαγ.

ΤΗν ἄδικον βλέπουσα σφαγήν σου, ἡ κτίσις κατηφιῶσα ἐπωδύρετο. γῆς ταρασσομένης γὰρ, ζόφον ὡς ἱμάτιον μελέβαφες, ὁ ἥλιος περιεβάλετο. ὑμεῖς δὲ ἀπαύστως ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὁ συγκαταβάς μοι μέχρις ᾅδου, καὶ πᾶσιν ὁδοποιήσας τὴν ἀνάστασιν, αὖθις ἀναβέβηκας, ἄρας με ἐπ' ὤμων σου, καὶ τῷ πατρὶ προσήγαγες. ὅθεν κραυγάζω σοι. τὸν κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ΄. στίχος. Σὲ τὴν θεοτόκον τὴν μητέρα τοῦ φωτὸς ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν. ἄλλος. ὁ εἱρμός. [illegible]

ΔΙθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐκ σοῦ ἀλοχεύτου σου παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις. διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ θεοτόκε μεγαλύνομεν.

ΟΛον με ἀνείληφας ὅλος, ἐν συναφείᾳ ἀσυγχύτῳ, ὅλῳ μοι δίδοις ὁ θεὸς μου, τὴν σωτηρίαν διὰ τοῦ πάθους σου, οὗ ἐν σταυρῷ ὑπέμεινας, σωματικῶς δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν. Οἱ σοὶ μαθηταὶ καθορῶντες, ἀνεῳγμένον σου τὸν τάφον, καὶ τὰς θεοφόρους σινδόνας κεκενωμένας τῇ ἀναστάσει σου. σὺν τῷ ἀγγέλῳ ἔλεγον. ὄντως ἐγήγερται ὁ κύριος. Μονάδα μὲν θείας οὐσίας, ἀλλ' ὑποστάσεων τριάδα, πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνοῦντες, ἐν ἀσυγχύτοις, ταῖς ὑποστάσεσιν, ἰσοσθενῆ ὁμότιμον, νῦν εὐσεβοῦντες μεγαλύνομεν.

ἄλλος. ὁ εἱρμός. Ἅπας γηγενής.

ΔΟλῳ τῆς Ἐδὲμ, ἐρπύσας ὁ ὄφις με εἷλεν αἰχμάλωτον, πρὸς τὴν τοῦ κρανίου δὲ, κρατίστην πέτραν, τοῦτον ἠδάφισεν, ὁ παντοκράτωρ κύριος, καθάπερ νήπιον, τῆς τρυφῆς δ' αὖθις μοι τὴν εἴσοδον, διὰ ξύλου σταυροῦ ἀνεπέτασεν. Ἔθου κραταιὰ, ἐχθροῦ ὀχυρώματα, νῦν εἰς ἐρήμωσιν, τῇ παναλκεστάτῃ δὲ, χειρὶ τὸν πλοῦτον, τούτου διήρπασας, ἐκ κενεώνων ᾅδου με συναναστήσας Χριστὲ, καὶ τὸν πάλαι ἀμέτρως καυχώμενον, ὡς γελοῖον παιζόμενον ἔδειξας.

Συναπτὴ μικρὰ, τὸ ἅγιος κύριος. Ἐξαποστειλάριον. οἱ αἶνοι στιχηρὰ ἀναστάσιμα. ἦχος δ΄. ἦ. Τ[illegible]

ΟΣταυρὸν ὑπομείνας καὶ θάνατον, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, παντοδύναμε κύριε, δοξάζομέν σου τὴν

Digitized by Google

ἐστενοχώρησε. ἄλλος. ὁ εἱρμός. Ἦλθον εἰς τά.

Διήνοιξε φάρυγγα ὁ ᾅδης, καὶ κατέπιέ με, καὶ ψυχὴν ἐπλάτυνεν ὁ ἄφρων, ἀλλ' ὁ Χριστὸς καταβὰς ἀνήγαγε, τὴν ζωήν μου, ὡς φιλάνθρωπος. Ἑάλω ὁ θάνατος θανάτῳ, ὁ γὰρ θανὼν ἀνέστη ἀφθαρσίαν καὶ δεδωρημένος, ἐμφανισθεὶς γυναιξὶ προσφθέγγεται, τὴν χαρὰν δὲ ὁ ἀθάνατος.

Τὸ κοντάκιον. ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὁ σωτὴρ καὶ ῥύστης μου ἀπὸ τοῦ τάφου, ὡς θεὸς ἀνέστησεν ἐκ τῶν δεσμῶν τοὺς γηγενεῖς, καὶ πύλας ᾅδου συνέτριψε, καὶ ὡς δεσπότης ἀνέστη τριήμερος. ὁ οἶκος. Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, τριήμερον ἐκ τάφου, καὶ πύλας τοῦ θανάτου, ὡς ζωοδότην, καὶ θεὸν σήμερον συνθλάσαντα τῇ δυνάμει τῇ αὐτοῦ, τὸν ᾅδην τε νεκρώσαντα, καὶ τὸ κέντρον τοῦ θανάτου συντρίψαντα, καὶ τὸν Ἀδὰμ σὺν τῇ Εὔᾳ ἐλευθερώσαντα, ὑμνήσωμεν πάντες οἱ γηγενεῖς. βοῶντες αἶνον ἐκτενῶς. αὐτὸς γὰρ ὡς μόνος κραταιὸς θεὸς καὶ δεσπότης. Ἀνέστη τριήμερος.

ᾠδὴ ζ'. ὁ εἱρμός.

Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι παῖδες τῇ περσικῇ. πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον, ἢ τῇ φλογὶ. πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον. εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου κύριε. Πρὸς ἀφθαρσίαν ἡ ἀνθρωπότης ἀνακέκληται, θείῳ λυσαμένη αἵματι τοῦ Χριστοῦ, εὐχαρίστως ἀναμέλπουσα. εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου κύριε. Ὡς ζωηφόρος ὡς παραδείσου ὡραιότερος. ὄντως, καὶ παστάδος πάσης βασιλικῆς, ἀναδέδεικται λαμπρότερος, Χριστὲ ὁ τάφος σου, ἡ πηγὴ τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως. θ'. Τὸ τοῦ ὑψίστου ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα. χαῖρε διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρά, θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν. εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ ὑπάρχεις πανάμωμε δέσποινα.

ἄλλος. ὁ εἱρμός. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ἐταπείνωσας ἐν ξύλῳ ἀναρτώμενος, ὄμμα μετέωρον, καὶ τὴν μάνιν ὀφρύων, εἰς γῆν καταβέβληκας, σώζων τὸν ἄνθρωπον, ὑπερύμνητε. ὁ τῶν πατέρων κύριος, καὶ θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Τῇ δυνάμει σου τὸ κέρας ἡμῶν ὕψωσον, τῶν λατρευόντων σοι, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν καὶ ᾅδου κενώσας πρίν, τὸν πολυάνθρωπον πλοῦτον δέσποτα, τῶν πατέρων κύριος, καὶ θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'. ὁ εἱρμός.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε. πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν ἀρετὴν περιζωσάμενοι. οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ, παῖδες κραυγάζοντες. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον. Χεῖρας ἐκπετάσας ἐν σταυρῷ, τὰ ἔθνη ἅπαντα ἐπισυνήγαγες, καὶ μίαν ἔδειξας δέσποτα ἐκκλησίαν, ἀνυμνοῦσαν σε. τοῖς ἐπὶ γῆς, καὶ οὐρανοῦ συμφώνως ψάλλουσιν. εὐλογεῖτε πάντα τά.

καιοσιώνης, ἐςὶ ἐν τῇ τάξει αὐτῆς εἰκότως κραυγάζουσα. δόξα τῇ δυνάμεί σου κύριε.

Ἀνελύληθας τὰ πάθη μου δὲ ἐξ πάθων, ὅτι ςαυρῷ τῷ πάθει, τῆς ἀχειρίτου σαρκός σου, ἣν ἐκ ὢν ἐφόρεσας. διό σοι κραυγάζομεν. δόξα τῇ δυνάμεί σου κύριε. Ἀναμαρτήτου ὁ θάνατος γενόμενος, ζωοποιοῦ τε σώματος, τοῦ σοῦ ἐπαξίως, δέσποτα νενέκρωται. ἡμεῖς δὲ βοῶμεν σοι. δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε. θ'. Ἀπειρογάμως ἐκύησας ὦ παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ἄφθη παρθενεύουσα πάλιν, ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ χαῖρέ σοι δέσποινα, πίστει ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν.

ἄλλος. ὁ εἱρμός. Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν.

Νενομοθετημένος ὢν Ἰσραήλ, σε Χριστὲ τὸν νομοθετήσαντα Θεὸν οὐκ ἔγνω, ἀλλ' ὡς ἄνομον ςαυρῷ καταδικασάμενος προσέπηξεν, ὁ νομοθεσίας ἀνάξιος. Ἡ τεθεωμένη σου σῶτερ ψυχὴ, ᾅδου θησαυροῖς παρανομήσασα, τὰς ἀπ' αἰῶνος συναγαγοῦσα ψυχάς. τὸ ζωηφόρον σῶμα δὲ πᾶσιν ἀφθαρσίαν ἐπήγασεν.

ἄλλος. ὁ εἱρμός.

Σύ κύριέ μου φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλύληθας, φῶς ἅγιον ἐπιςρέφων, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τοὺς πίςει ἀνυμνοῦντάς σε.

Σύ κύριε πρὸς γῆν, συμπαθῶς κατελυλήθας, σὺ ὕψωσας τὴν πεσοῦσαν, τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν, ἐν ξύλῳ αἰωρούμενος. Σὺ ἦρας μου Χριστὲ, τῶν πλασμάτων τὸ ἔγκλημα, σὺ ἔλυσας τὰς ὀδύνας, τοῦ θανάτου οἰκτίρμον, τῇ θείᾳ ἀναςάσει σου. θ'. Σὲ ὅπλον ἀρραγὲς, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα, σὲ ἄγκυραν, καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, θεόνυμφε κεκτήμεθα.

ἄλλος. ὁ εἱρμός. Ἐξέςη τὰ σύμπαντα.

Ἐδέξατο ὅλον σε, ᾅδης ὁ ἄφραςος σώματι. ξύλῳ γὰρ παγέντα σε ἀθροίσας, λόγχῃ νυγέντα ἄπνουν τὸν ζῶντα Θεὸν, ψιλὸν ἐλογίσατο βροτὸν, ἔγνω πειραθεὶς δὲ σου, τὴν ἰσχὺν τῆς θεότητος. Ἀνυθέντα φιλάνθρωπε σου τὸν ναὸν τοῦ σώματος, τάφος μερισάμενος καὶ ᾅδης, ἄκοντες ἄμφω δίκας εἰσπράττονται. ὁ μὲν τῶν ἁγίων σου ψυχὰς, σώματα δὲ ἕτερος, ὁ συνεκπέμπων ἀθάνατε.

ᾠδὴ ς'. ὁ εἱρμός.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως κύριε, ἡ ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἵματι.

Ἀνῆλθες ἐν ςαυρῷ δυναςείαν ζωσάμενος, καὶ συμπλακεὶς τῷ τυράννῳ, ὡς Θεὸς ἐξ ὕψους κατέρραξας, τὸν Ἀδὰμ δὲ ἀηττήτῳ παλάμῃ ἀνέςησας. Ἀνέςης ἐξ ἀχράντων ὡραῖος ἐκ τάφου Χριστὲ, καὶ διεσκέδασας πάντας, τοὺς ἐχθροὺς τῇ θείᾳ σου δυναςείᾳ, καὶ τὰ πάντα ὡς θεὸς εὐφροσύνης ἐπλήρωσας. θ'. Ὢ θαῦμα τῶν ἁπάντων θαυμάτων καινότερον, ὅτι παρθένος ἐν μήτρᾳ τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρως συλλαβοῦσα οὐκ

ἐςενο-

στίχος. Ὁ θεὸς ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν.

Τὸ πᾶσα πνοή. τὸ ἑωθινὸν εὐαγγέλιον. Ἀνάστασιν Χριστοῦ. ὁ ν'. καὶ τὰ πεντηκοστάρια ἦχος δ'. δόξα.

Ὁ τῇ ταφῇ σου νεκρώσας τὸν θάνατον, καὶ τῇ ἐγέρσει σου ἀνυψώσας τὸν ἄνθρωπον, ζωοδότα Χριστὲ ἐλέησον ἡμᾶς. καὶ νῦν. Ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου Χριστὲ ὁ θεὸς, ζωὴν ἐδωρήσω ἡμῖν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ κανὼν ἀναστάσιμος ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ. ᾠδὴ α'. ἦχος δ'. ὁ εἱρμός.

Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ. σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀμαλὴκ τὴν δύναμιν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Ὑψώθης, τὴν ἡμετέραν ἔκπτωσιν ἐπανορθούμενος, ἐν τῷ ἀρχαίῳ ξύλῳ τοῦ σταυροῦ, τὴν ἐν ξύλῳ ἰώμενος, πανολεθρίαν δέσποτα, ὡς ἀγαθὸς καὶ παντοδύναμος.

Ἐν τάφῳ σωματικῶς, ἐν ᾅδῃ δὲ μετὰ ψυχῆς ὡς θεός. ἐν παραδείσῳ δὲ μετὰ λῃστοῦ, καὶ ἐν θρόνῳ ὑπῆρχες Χριστὲ, μετὰ πατρὸς, καὶ πνεύματος, πάντα πληρῶν ὁ ἀπερίγραπτος.

Θ'. Ἀπορρήτῳ τῷ τοῦ πατρὸς βουλήματι, ἐκ θείου πνεύματος, τὸν τοῦ θεοῦ συνείληφας υἱὸν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Ἕτερος κανὼν σταυροαναστάσιμος ἦχος δ'. ᾠδὴ α'. ὁ εἱρμός. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καί.

Ἰάσω τὸ σύντριμμα, τῆς ἀνθρωπότητος, κύριε, τῷ θείῳ σου αἵματι, ἀνασκευάσας αὐτὴν, καὶ συνθλίψας δυνάστην ἐν ἰσχύϊ, τὸν πάλαι συντρίψαντα, τοῦ τὸ πλαστούργημα. Νεκρῶν ἐξανάστασις, διὰ νεκρώσεως γέγονας, ἰσχὺς γὰρ ἀφήρηται τῆς θανατώσεως, ὁμιλήσασα ζωῇ τῇ αἰωνίῳ, τῷ πάντων δεσπόζοντι σεσαρκωμένῳ θεῷ.

ᾠδὴ γ'. ὁ εἱρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ ἐκκλησία σου Χριστὲ, κράζουσα. σύ μου ἰσχὺς κύριε, καὶ καταφυγὴ, καὶ στερέωμα.

Τὸ ξύλον τὸ τῆς ζωῆς, ἡ νοητὴ καὶ ἀληθὴς ἄμπελος, ἐπὶ σταυροῦ κρέμαται, πᾶσιν ἀμβροσίαν σταλάζουσα. Ὡς μέγας ὡς φοβερὸς, ὡς τὸ τοῦ ᾅδου καθελὼν φρύαγμα, καὶ ὡς θεὸς ἄφθαρτος, νῦν σωματικῶς ἐξεγήγερται. Θ'. Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, μήτηρ θεοῦ γέγονας. διό σοι τὸ χαῖρε προσάγομεν. ἄλλος. ὁ εἱρμός. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους θεοτόκε.

Ἰοῦ ἀναμέστους μοι ὁ ὄφις, ὀδόντας ἐνέπηξε σωτὴρ, οὓς παντοκράτορ δέσποτα, ἥλοις χειρῶν σου ἔθλασας. ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος ἀγίων πλήν σου φιλάνθρωπε. Ὢ εὐθὺς φιλάνθρωπε βουλήσει, ἐν τάφῳ νεκρὸς ζωοποιὸς, καὶ πύλας ἀνεπέτασας ᾅδου ταῖς ἀπ' αἰώνων ψυχαῖς. ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος ἀγίων πλήν σου φιλάνθρωπε. ᾠδὴ δ'. ὁ εἱρμός.

Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ ἐκκλησία ἐπὶ σταυροῦ τὸν ἥλιον τῆς δι-

καιο-

καὶ μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν ἡ ὑπακοή. ἦχος δ'.

Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως προδραμοῦσαι αἱ μυροφόροι τοῖς ἀποστόλοις ἐκήρυττον Χριστέ, ὅτι ἀνέστης, ὡς θεὸς, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

στίχος. Ἀνάστηθι κύριε ὁ θεός μου.

Ἀναβλέψασαι τὸν τάφου τὴν εἴσοδον, καὶ τὴν φλόγα τοῦ ἀγγέλου μὴ φέρουσαι, αἱ μυροφόροι σὺν τρόμῳ ἐξίσταντο λέγουσαι. ἆρα ἐκλάπη ὁ τὸν λῃστὴν ἀνοίξας παράδεισον, ἆρα ἠγέρθη, ὁ καὶ πρὸ πάθους κηρύξας τὴν ἔγερσιν. ἀληθῶς ἀνέστη Χριστὸς ὁ θεὸς, τοῖς ἐν ᾅδῃ παρέχων ζωὴν καὶ ἀνάστασιν.

Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ κύριος ἀγαλλιασώμεθα.

Ἑκουσίᾳ βουλῇ σταυρὸν ὑπομείνας σωτὴρ, καὶ ἐν μνήματι καινῷ ἄνθρωποι ἔθεντο θνητοὶ, τὸν διὰ λόγου τὰ πέρατα συστησάμενον, ὅθεν δεσμηθεὶς ὁ ἀλλότριος, θάνατος δεινῶς ἐσκυλεύετο, καὶ οἱ ἐν ᾅδῃ ἅπαντες ἐπηγύαζον τῇ ζωηφόρῳ ἐγέρσει σου. Χριστὸς ἀνέστη, ὁ ζωοδότης μένων εἰς τοὺς αἰῶνας. Δόξα καὶ νῦν θεοτοκίον. Κατεπλάγη Ἰωσὴφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετὸν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου θεοτόκε. βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ῥάβδον Ἀαρὼν τὴν βλαστήσασαν, καὶ μαρτυρῶν ὁ μνήστωρ σου καὶ φύλαξ τοῖς ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε, παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον πάλιν μένει παρθένος.

Οἱ ἀναβαθμοί. ἦχος δ'.

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη, ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ καὶ σῶσον σωτήρ μου. πλεονάκις ἐπολέμησάν με. Οἱ μισοῦντες Σιὼν αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ κυρίου, ὡς χόρτος γὰρ πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμένοι. Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω πάντες. Ἁγίῳ πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται, λαμπρύνεται τῇ τριαδικῇ μονάδι ἱεροκρυφίως. Δόξα τὸ αὐτό. Ἀντίφωνον β'. ἦχος δ'.

Ἐκέκραξά σοι κύριε θερμῶς ἐκβάθους ψυχῆς μου. κἀμοὶ γενέσθω πρὸς ὑπακοὴν τὰ θεῖα σου ὦτα. Ἐκ βαθέων. Ἐπὶ τὸν κύριον ἐλπίδα πᾶς τις κεκτημένος, ὑψηλότερος ἐστὶ πάντων τῶν λυπούντων. Ἤλπισεν ἡ ψυχή μου. Ἁγίῳ πνεύματι ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ῥεῖθρα, ἀρδεύοντα ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν. Δόξα τὸ αὐτό. Ἀντίφωνον γ'. ἦχος δ'. Ἡ καρδία μου πρὸς σὲ λόγε ὑψωθήτω, καὶ οὐδὲν θέλξει με τῶν κόσμου τερπνῶν, πρὸς χαμαιζηλίαν.

Κύριε οὐχ ὑψώθη. Ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ. ὡς ἔχει τις στοργὴν, ἐπὶ τῷ κυρίῳ θερμότερον φίλτρον χρεωστοῦμεν. Ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον. Ἁγίῳ πνεύματι θεογνωσίας πλοῦτος. θεωρίας καὶ σοφίας, πάντα γὰρ ἐν τούτῳ τὰ πατρῷα δόγματα, ὁ λόγος ἐκκαλύπτει. Προκείμενον. ἦχος δ'. Ἀνάστα κύριε βοήθησον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἕνεκεν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.

στίχος.

Digitized by Google

οὐρανίαις συνάψῃ δυνάμεσι, καὶ σώσῃ θεοτόκε τὸν κόσμον, Χριστὸς ὁ ἔχων τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρά. ἦχος δ'.

Κύριε ἀνελθὼν ἐν τῷ σταυρῷ, τὴν προγονικὴν ἡμῶν κατάραν ἐξήλειψας, καὶ κατελθὼν ἐν τῷ ᾅδῃ τοὺς ἀπ' αἰώνων δεσμίους ἠλευθέρωσας. ἀφθαρσίαν δωρούμενος τῷ τῶν ἀνθρώπων τῷ γένει. διὰ τοῦτο ὑμνοῦντες δοξάζομεν, τὴν ζωοποιὸν καὶ σωτήριόν σου ἔγερσιν.

Κατὰ ἀλφάβητον. στίχος. Ὁ κύριος ἐβασίλ.

Κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου μόνε δυνατέ, πᾶσαν κτίσιν ἐσάλευσας, τεθεὶς ἐν τάφῳ δέ, τοὺς κατοικοῦντας ἐντάφοις ἀνέστησας, ἀφθαρσίαν καὶ ζωὴν δωρούμενος τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων. διὸ ὑμνοῦντες δοξάζομεν τὴν τριήμερον σου ἔγερσιν.

στίχος. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ.

Λαὸς παράνομος Χριστέ, σὲ προδοὺς τῷ Πιλάτῳ, σταυρωθῆναι κατεδίκασεν, ἀγνώμων περὶ τὸν εὐεργέτην φανείς, ἀλλ' ἑκὼν ὑπέμεινας ταφήν, αὐτεξουσίως ἀνέστης τριήμερος, ὡς θεὸς δωρούμενος ἡμῖν, ἀτελεύτητον ζωὴν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα κύριε εἰς μακρότ.

Μετὰ δακρύων γυναῖκες καταλαβοῦσαι τὸ μνῆμα, σὲ ἐπεζήτησαν. μὴ εὑροῦσαι δὲ ὀλοφυρόμεναι μετὰ κλαυθμοῦ ἐβόων, ἔλεγον. οἴμοι σωτὴρ ἡμῶν βασιλεῦ τῶν ἁπάντων, πῶς ἐκλάπης, ποῖος δὲ τόπος κατέχει τὸ ζωηφόρον σῶμά σου. ἄγγελος δὲ πρὸς αὐτὰς ἀπεκρίνατο, μὴ κλαίετε φησίν, ἀλλ' ἀπελθοῦσαι κηρύξατε. ὅτι ἀνέστη ὁ κύριος, παρέχων ἡμῖν ἀγαλλίασιν, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος. Δόξα καὶ νῦν θε.

Νεῦσον παρακλήσεσι τῶν οἰκετῶν πανάμωμε, παύουσα δεινῶν ἡμῶν ἐπαναστάσεις, πάσης θλίψεως ἡμᾶς ἀπαλλάττουσα. σὲ γὰρ μόνην ἀσφαλῆ καὶ βεβαίαν ἄγκυραν ἔχομεν, καὶ τὴν σὴν προστασίαν κεκτήμεθα, μὴ αἰσχυνθῶμεν δέσποινα, καὶ προσκαλούμενοι. σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν τῶν σοὶ πιστῶς βοώντων, χαῖρε δέσποινα ἡ πάντων βοήθεια, χαρὰ καὶ σκέπη τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸ ἀπόδειπνον. Κανὼν τῆς θεοτόκου.

Τῇ κυριακῇ εἰς τὸν ὄρθρον προστ. ἦχος δ'.

Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ κυρίου μαθήτριαι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον. ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἠγέρθη Χριστὸς ὁ θεός, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. Θ. Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον καὶ ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἑνώσει σαρκούμενος, καὶ σταυρὸν ἑκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος, δι' οὗ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον· ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ

Digitized by Google

τῷ πατρὶ συγκαθήμενος, αὐτὸς γάρ ἐστι Χριστὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Τέλος τοῦ γ΄. ἤχου.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ ἀναστάσιμα. Τὰ ἀρχαῖα. ἦχος δ΄.

ΤΟΝ ζωοποιόν σου σταυρὸν, ἀπαύστως προσκυνοῦντες Χριστὲ ὁ Θεός, τὴν τριήμερόν σου ἀνάστασιν δοξάζομεν, δι' αὐτῆς γὰρ ἀνεκαίνισας τὴν κατεφθαρμένην, τῶν ἀνθρώπων φύσιν παντοδύναμε, καὶ τὴν εἰς οὐρανοὺς ἄνοδον ἀνεκαίνισας ἡμῖν, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος. Τοῦ ξύλου τῆς παρακοῆς τὸ ἐπιτίμιον ἔλυσας σωτὴρ, τῷ ξύλῳ τοῦ σταυροῦ ἑκουσίως προσηλωθείς, καὶ εἰς ᾅδου κατελθὼν δυνατὲ, τοῦ θανάτου τὰ δεσμὰ, ὡς Θεὸς διέρρηξας. διὸ προσκυνοῦμεν τὴν ἐκ νεκρῶν σου ἀνάστασιν. ἐν ἀγαλλιάσει βοῶντες. παντοδύναμε κύριε δόξα σοι. Πύλας ᾅδου συνέτριψας κύριε, καὶ τῷ σῷ θανάτῳ τοῦ θανάτου τὸ βασίλειον ἔλυσας. γένος δὲ τὸ ἀνθρώπινον ἐκ φθορᾶς ἠλευθέρωσας, ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν τῷ κόσμῳ δωρησάμενος καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερα ἀνατολικὰ ἦχος δ΄.

ΔΕῦτε ἀνυμνήσωμεν λαοὶ, τὴν τοῦ σωτῆρος τριήμερον ἔγερσιν. δι' ἧς ἐλυτρώθημεν, τῶν τοῦ ᾅδου ἀλύτων δεσμῶν, καὶ ἀφθαρσίαν καὶ ζωὴν πάντες ἐλάβομεν. κράζοντες ὁ σταυρωθεὶς, καὶ ταφεὶς, καὶ ἀναστὰς, σῶσον ἡμᾶς τῇ ἀναστάσει σου μόνε φιλάνθρωπε. Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι σωτὴρ, τὴν σὴν ὑμνοῦσι τριήμερον ἔγερσιν, δι' ἧς κατηυγάσθησαν τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα, καὶ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ πάντες ἐλυτρώθημεν, κράζοντες. ζωοποιὲ παντοδύναμε σωτὴρ. σῶσον ἡμᾶς τῇ ἀναστάσει σου μόνε φιλάνθρωπε. Πύλας χαλκᾶς συνέτριψας, καὶ μοχλοὺς συνέθλασας Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ γένος ἀνθρώπων πεπτωκὸς ἀνέστησας. διὰ τοῦτο συμφώνως βοῶμεν. ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν κύριε δόξα σοι. Κύριε ἡ ἐκ πατρός σου γέννησις ἄχρονος ὑπάρχει καὶ ἀΐδιος. ἡ ἐκ παρθένου σάρκωσις, ἄφραστος ἀνθρώποις καὶ ἀνερμήνευτος. καὶ ἡ εἰς ᾅδου κάθοδος φοβερὰ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ. θάνατον γὰρ πατήσας, καὶ τριήμερος ἀνέστης, ἀφθαρσίαν παρέχων ἀνθρώποις, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα καὶ νῦν θ΄. ἦχος δ΄.

Ὁ διὰ σὲ θεοπάτωρ προφήτης Δαβίδ, μελῳδικῶς περὶ σοῦ προαναφώνησε, τὰ μεγαλεῖα σοι ποιήσαντι. παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου. σὲ γὰρ μητέρα πρόξενον ζωῆς ἀνέδειξεν, ὁ ἀπάτωρ ἐκ σοῦ ἐνανθρωπῆσαι εὐδοκήσας Θεὸς, ἵνα τὴν ἑαυτοῦ ἀναπλάσῃ εἰκόνα, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, καὶ τὸ πλανηθὲν ὄρει ἄλωτον εὑρὼν πρόβατον τοῖς ὤμοις ἀναλαβὼν, τῷ σωτῆρι προσαγάγῃ, καὶ τῷ ἰδίῳ θελήματι ταῖς

οὐρα-

αὐτοῦ συνεκάθισας διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου κύριε.

Τὸ ἅγιος κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ζήτει εἰς τὸ ὡρολόγιον φ. ρκδ΄. Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ ἀναστάσιμα ἦχος γ΄, στίχος. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς.

Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη γνῶτε τοῦ φρικτοῦ μυστηρίου τὴν δύναμιν. Χριστὸς γὰρ ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ὁ ἐν ἀρχῇ λόγος ἐσταυρώθη δι᾽ ἡμᾶς, καὶ ἑκὼν ἐτάφη, καὶ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν τοῦ σῶσαι τὰ σύμπαντα. αὐτὸν προσκυνήσωμεν. Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς.

Διηγήσαντο πάντα τὰ θαυμάσια οἱ φύλακές σου κύριε, ἀλλὰ τὸ συνέδριον τῆς ματαιότητος πληρώσαν δώρων τὴν δεξιὰν αὐτῶν, κρύπτειν ἐνόμιζον τὴν ἀνάστασίν σου, ἣν ὁ κόσμος δοξάζει. ἐλέησον ἡμᾶς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα.

Χαρᾶς τὰ πάντα πεπλήρωται τῆς ἀναστάσεως τὴν πεῖραν εἰληφότα, Μαρία γὰρ ἡ Μαγδαληνὴ ἐπὶ τὸ μνῆμα ἦλθε, καὶ εὗρεν ἄγγελον ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, τοῖς ἱματίοις ἐξαστράπτοντα καὶ λέγοντα, τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ᾽ ἐγήγερται καθὼς εἶπε προάγων ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ.

Αἰνεῖτε τὸν θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Ἐν τῷ φωτί σου δέσποτα ὀψόμεθα φῶς φιλάνθρωπε, ἀνέστης γὰρ ἐκ τῶν νεκρῶν, σωτηρίαν τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων δωρούμενος, ἵνα σὲ πᾶσα ἡ κτίσις δοξολογεῖ τὸν μόνον ἀναμάρτητον. ἐλέησον ἡμᾶς.

στιχηρὰ ἀνατολικά. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ.

Ὕμνον ἑωθινὸν αἱ μυροφόροι γυναῖκες, τὰ δάκρυα προσέφερον κύριε, εὐωδίας γὰρ ἀρώματα κατέχουσαι, τὸ μνῆμά σου κατέλαβον, τὸ ἄχραντόν σου σῶμα μυρίσαι σπουδάζουσαι. ἄγγελος καθήμενος ἐπὶ τὸν λίθον αὐταῖς εὐηγγελίσατο. τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; τὸν θάνατον γὰρ πατήσας ἀνέστη ὡς θεὸς, παρέχων πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος.

Ἐξαστράπτων ἄγγελος ἐπὶ τὸ μνῆμά σου, τὸ ζωοποιὸν ταῖς μυροφόροις ἔλεγεν. ἐκένωσε τοὺς τάφους ὁ λυτρωτὴς, ἐσκύλευσε τὸν ᾅδην, καὶ ἀνέστη τριήμερος, ὡς μόνος θεὸς καὶ παντοδύναμος.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ.

Εἰς τὸ μνῆμά σε ἐπεζήτησεν ἐλθοῦσα τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, μὴ εὑροῦσα δὲ ὀλοφυρμῷ τῷ κλαυθμῷ βοῶσα, οἴμοι σωτήρ μου ἐκλάπης πάντων βασιλεῦ. ζεῦγος δὲ ζωηφόρων ἀγγέλων, ἔνδοθεν τοῦ μνήματος ἐβόα, τί κλαίεις ὦ γύναι; κλαίω φησὶν ὅτι ἦραν μου τὸν κύριον ἐκ τοῦ τάφου, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. αὕτη δὲ στραφεῖσα ὀπίσω, ὡς κατεῖδέ σε, εὐθέως ἐβόα, ὁ κύριός μου καὶ ὁ θεός μου δόξα σοι. Ἐν κυμβ.

Ἑβραῖοι συνέκλεισαν ἐν τῷ τάφῳ τὴν ζωήν. λῃστὴς δὲ ἀνέωξεν ἐν τῇ γλώσσῃ τὴν τρυφήν. κραυγάζων καὶ λέγων. ὁ μετ᾽ ἐμοῦ δι᾽ ἐμὲ σταυρωθεὶς, συνεκρέματό μοι ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἐφαίνετό μοι ἐπὶ τοῦ θρόνου

τῷ

Digitized by Google

ᾠδὴ ή. ὁ εἱρμός.

Ἀστέκτῳ πυρὶ ἑνωθέντες οἱ θεοσεβείας προεστῶτες νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἔμελπον. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐρράγη ναοῦ ἡ φαιδρότης, ὅτε ὁ σταυρός σου ἐπάγη ἐν κρανίῳ, καὶ ἡ κτίσις συνεκλονεῖτο φόβῳ ἀναμέλπουσα. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ἀνέστης Χριστὲ ἐκ τοῦ τάφου, καὶ τὸν πεπτωκότα τῇ ἀπάτῃ διὰ ξύλου ἀνορθώσω θείᾳ δυνάμει, κράζοντα καὶ λέγοντα. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. θ. Ναὸς τοῦ θεοῦ ἀνεδείχθης, ἔμψυχον χωρίον, κιβωτός τε τὸν ποιητὴν τοῖς βροτοῖς γὰρ θεοκυῆτορ, ἄχραντε κατήλλαξας, καὶ ἀξίως πάντα τὰ ἔργα ὑμνοῦμέν σε, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ἄλλος. ὁ εἱρμός. Ἐνύλου φλόγα πυρός.

Ὁ λόγος σου παθητὸς ἀπαθὴς γὰρ τῇ θεότητι, πάσχει σαρκὶ ὁ θεός. ὃν καὶ ψάλλομεν εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον. Ὑπνώσας μὲν ὡς θνητός, ἐξηγέρθης, ὡς ἀθάνατος σῶτερ, καὶ σώζεις τοὺς μέλποντας. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον.

ᾠδὴ θ. στίχος. Μεγαλύνει καὶ ὑμνεῖ ἡ ψυχή μου τὸν κύριον. ὁ εἱρμός.

Καινὸν τὸ θαῦμα, καὶ θεοπρεπές, τῆς παρθένου γὰρ τὴν κεκλεισμένην πύλην σαφῶς διοδεύει κύριος. γυμνὸς ἐν εἰσόδῳ, καὶ σαρκοφόρος ὤφθη ἐν ἐξόδῳ θεός, καὶ μένει ἡ πύλη κεκλεισμένη, ταύτην ἀφράστως, ὡς θεομήτορα μεγαλύνομεν.

Φρικτὸν ἰδέσθαι σε τὸν ποιητὴν ἐπὶ ξύλου ἀναρτηθέντα λόγε θεοῦ, σαρκικῶς δὲ πάσχοντα θεὸν ὑπὲρ δούλων, καὶ ἐν μνημείῳ ἄπνουν κατακείμενον, νεκροὺς δὲ τοῦ ᾅδου λελυκότα. ὅθεν Χριστέ σε ὡς παντοδύναμον μεγαλύνομεν. Φθορᾶς θανάτου ἔσωσας Χριστὲ τοὺς προπάτορας, κατατεθεὶς ἐν τάφῳ νεκρός, καὶ ζωὴν ἐξήνθησας, νεκροὺς ἀνέστησας, χειραγωγήσας φύσιν τὴν βροτείαν, πρὸς φῶς καὶ θείαν ἐν δόξαις ἀφθαρσίαν. ὅθεν πηγήν σε φωτὸς ἀειζώου μεγαλύνομεν. Ναὸς καὶ θρόνος ὤφθης τοῦ θεοῦ, ἐν ᾧ ᾤκησεν ὁ ἐν ὑψίστοις πέλων τεχθεὶς ἀπειράνδρως πάναγνε, σαρκὸς μὴ ἀνοίξας ὅλως σου τὰς πύλας, ὅθεν ταῖς ἀλήκτοις σεμνὴ λιταῖς σου τὰ φῦλα τῶν βαρβάρων [illegible]τον εἰς τέλος τῷ βασιλεῖ ἡμῶν καθυπόταξον.

ἄλλος. ὁ εἱρμός. Οἱ τοῦ γλυκεῖ.

Γέρας βροτοῖς ἐξ ἀτίμου θανάτου πᾶσιν ἐπήγασας, οὗ διὰ σταυρώσεως σῶτερ γευσάμενος, τῇ οὐσίᾳ τῇ θνητῇ ἀφθαρσίαν μοι ἐδωρήσω Χριστέ, ὡς φιλάνθρωπος. Ἔσωσάς με ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου Χριστέ, καὶ ὑψώσας, καὶ πατρὶ προσήγαγες τῷ σῷ γεννήτορι, δεξιᾷ τε τῇ

αὐτοῦ

Digitized by Google

ἐθριάμβευσας, καὶ σαυτῷ συνεδόξασας. Ν έκρωσιν ὑπέστη ὁ νεκρωτὴς, τὸν νεκρωθέντα ζωωθέντα θεώμενος. τῆς σῆς ἀναστάσεως Χριστὲ τὰ σύμβολα, καὶ τοῦ πάθους σου τοῦ ἀχράντου τὰ ἔπαθλα. Θ. Π άναγνε μόνη τῷ πλαστουργῷ, καὶ τοῖς ἀνθρώποις ὑπὲρ νοῦν μεσιτεύσασα, τὸν υἱόν σου ἵλεων τοῖς ἐκπταικόσι δούλοις σου, καὶ ὑπέρμαχον χρηματίσαι δυσώπησον. ἄλλος. ὁ εἱρμός. Σκιώσεως Ἰωνᾶς.

Μ ωλώπων σὺ πληρωθεὶς ᾅδου τραυματίας, πάθει σταυροῦ συνανέστησας. ὅθεν σοι κραυγάζω, ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου φιλάνθρωπε. Α νοίγονταί σοι Χριστὲ φόβῳ πύλαι ᾅδου, σκῦλα δὲ ἐχθροῦ ἁρπάζονται, ὅθεν σοι γυναῖκες ὑπήντησαν, ἀντὶ λύπης χαρὰν κομισάμεναι.

Κοντάκιον. ἦχος γ΄. Ἡ παρθένος σήμερον.

Ε ξανέστης σήμερον ἀπὸ τοῦ τάφου οἰκτίρμον, καὶ ἡμᾶς ἐξήγαγες ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου, σήμερον Ἀδὰμ χορεύει, καὶ χαίρει Εὔα, ἅμα δὲ καὶ οἱ προφῆται σὺν πατριάρχαις, ἀνυμνοῦσιν ἀκαταπαύστως τὸ θεῖον κράτος τῆς ἐξουσίας σου. ὁ οἶκος. Ο ὐρανὸς, καὶ ἡ γῆ σήμερον χορευέτωσαν, καὶ Χριστὸν τὸν θεὸν ὁμοφρόνως ὑμνείτωσαν, ὅτι τοὺς δεσμίους ἐκ τῶν τάφων ἀνέστησε. συγχαίρει πᾶσα κτίσις, προσφέρουσα ἐπάξια ᾄσματα, τῷ πάντων κτίστῃ, καὶ λυτρωτῇ ἡμῶν. ὅτι τοὺς βροτοὺς ἐξ ᾅδου σήμερον, ὡς ζωοδότης, συνανελκύσας πρὸς οὐρανοὺς συνανυψοῖ, καὶ καταρράσσει τοῦ ἐχθροῦ τὰς ἐπάρσεις καὶ πύλας τοῦ ᾅδου διαθλάττει, τὸ θεῖον κράτος τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ.

ᾠδὴ ζ΄. ὁ εἱρμός.

Ω Σ πάλαι τοὺς εὐσεβεῖς τρεῖς παῖδας, ἐδρόσισας ἐν τῇ φλογὶ τῇ χαλδαϊκῇ, τῷ φωτιστικῷ τῆς θεότητος πυρὶ, καὶ ἡμᾶς καταύγασον. εὐλογητὸς εἶ κράζοντας, ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν. Ε ρράγη τὸ τοῦ ναοῦ φαιδρὸν καταπέτασμα, ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ δημιουργοῦ, τὴν ἐγκεκρυμμένην τῷ γράμματι δηλοῦν, τοῖς πιστοῖς ἀλήθειαν. εὐλογητὸς εἶ κράζοντας ὁ θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν. Ν υγείσης σου τῆς πλευρᾶς ῥανίδες θεόρρυτοι, ζωοποιοῦ αἵματος οἰκονομικῶς ἀποστάζουσαι εἰς γῆν, τοὺς ἐκ γῆς ἀνέπλασαν. εὐλογητὸς εἶ κράζοντας ὁ θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν. Τ ὸ πνεῦμα τὸ ἀγαθὸν πατρὶ σὺν δοξάσωμεν, καὶ τῷ υἱῷ τῷ προσκυνουμένῳ, μίαν ἐν τρισὶ πιστοὶ σέβοντες ἀρχὴν, καὶ μίαν θεότητα. εὐλογ. ἄλλος. ὁ εἱρμός. Σοβαρὸς ὁ τύραννος.

Ο ὐ ψιλὸν ὁ ἥλιος ἐν σταυρῷ κρεμάμενον ἄνθρωπον, ἀλλὰ θεὸν σκοτίζεται σεσαρκωμένον ὁρῶν, ᾧ καὶ ψάλλομεν. εὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν. Θ ησαυρὸς πολύτιμος, εὐλογίας πανάγνε πέφηνας, τοῖς καθαρᾷ καρδίᾳ σε ὑμνολογοῦσι θεογεννήτριαν, καὶ γὰρ ἐκ σοῦ σεσάρκωται ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

ἐδείχθης σὺ καθαρμάτων, ὅτι Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, ἐν σοὶ χεῖρας ἐξεπέτασεν. ἵνα πάντες οἱ πιστοὶ τὸ ζωοδόχον μνῆμα σὲ προσκυνοῦμεν, τέθαπται ἐν σοὶ Χριστὸς, καὶ ἐγήγερται Χριστὸς. οὗτος ὁ θεὸς ἡμῶν.

ᾠδὴ δ'. ὁ εἱρμός.

Ἔθου πρὸς ἡμᾶς κραταιὰν ἀγάπησιν κύριε, τὸν μονογενῆ γάρ σου υἱὸν ὑπὲρ ἡμῶν εἰς θάνατον δέδωκας. διὸ σοι κραυγάζομεν εὐχαριστοῦντες· δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε.

Στίγματα Χριστὲ συμπαθῶς, καὶ μώλωπας λόγχης, ὕβρεις ῥαπισμάτων καρτερῶν, καὶ μακροθύμως φέρων ἐμπτύσματα, δι' ὧν κατειργάσω μοι τὴν σωτηρίαν. δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε. Σώματι θνητῷ ἡ ζωὴ θανάτῳ ὡμίλησας τῆς ταλαιπωρίας τῶν πτωχῶν, καὶ στεναγμοῦ πενήτων σου ἕνεκεν, καὶ φθείρας τὸν φθείραντα δεδοξασμένος. πάντας συνανέστησας, ὅτι δεδόξασται. θεοτοκίον. Μνήσθητι Χριστὲ ἧς ἐκτήσω ποίμνης τῷ πάθει σου, τῆς δεδοξασμένης σου μητρὸς, τὰς συμπαθεῖς ἐντεύξεις δεξάμενος, καὶ ἐπισκεψάμενος, κεκακωμένην ῥῦσαι τῇ δυνάμει σου κύριε.

ἄλλος. ὁ εἱρμός. Τόξον καὶ ἀπόρρητον.

Ἔπλασας κατ' εἰκόνα σου τὸν ἄνθρωπον φιλάνθρωπε, καὶ νεκρωθέντα τῇ ἁμαρτίᾳ, διὰ τῆς παραβάσεως, σταυρωθεὶς ἐν κρανίῳ διέσωσας. Νεκροὺς μὲν οὓς κατεῖχεν ὁ θάνατος ἀπέδωκε. κατελύθη δὲ, καὶ τὸ τοῦ ᾅδου φθοροποιὸν βασίλειον. ἀναστάντος ἐκ τάφου σου κύριε.

ᾠδὴ ε'. ὁ εἱρμός.

Πρὸς σὲ ὀρθρίζω τὸν τοῦ παντὸς δημιουργόν. τὴν ὑπερέχουσαν πάντα νοῦν εἰρήνην. διότι φῶς τὰ προστάγματά σου, ἐν οἷς με καθοδήγησον.

Κριτῇ ἀδίκῳ ἑβραίων φθόνῳ προδοθεὶς ὁ παντεπόπτης, καὶ ἅπασαν δικαίως κρίνων τὴν γῆν. τὸν Ἀδὰμ τῆς πάλαι ἐρρύσω κατακρίσεως. Τὴν σὴν εἰρήνην ταῖς ἐκκλησίαις σου Χριστὲ, τῇ ἀηττήτῳ δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου, ὁ ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς παράσχου, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. θ. Σκηνὴ ἁγία, πλατυτέρα οὐρανῶν, ὡς τὸν ἐν πάσῃ ἀχώρητον τῇ κτίσει, λόγον θεοῦ δεξαμένη, μόνη ἐδείχθης ἀειπάρθενε. ἄλλος. Λόγχῃ πλευρὰν ὦ Χριστέ μου νυγείς σου, τὴν ἐκ πλευρᾶς ἀνθρωπίνης κτισθεῖσαν, ὀλέθρου πᾶσι βροτοῖς, γεννῆσαν πρόξενον, τῆς κατάρας ἠλευθέρωσας. Ἴσος πατρὶ κατ' οὐσίαν ὑπάρχων τὸν ἱερὸν ἐξανέστησας δόμον, τοῦ παναχράντου καὶ πανσέπτου σώματος, ἐκ νεκρῶν Χριστὲ σωτὴρ ἡμῶν.

ᾠδὴ ς'. ὁ εἱρμός.

Ἄβυσσος ἐσχάτη ἁμαρτιῶν ἐκύκλωσέ με. καὶ ἐκλείπει τὸ πνεῦμά μου, ἀλλ' ἐκτείνας δέσποτα σὸν ὑψηλὸν βραχίονα, ὡς τὸν Πέτρον με κυβερνῆτα διάσωσον.

Ἄβυσσος ἐλέους, καὶ οἰκτιρμῶν ἐκύκλωσέ με τῇ ἀπαλαίστῳ καθόδῳ σου, σαρκωθεὶς γὰρ δέσποτα, καὶ γενόμενος ἐν δούλου μορφῇ,

Digitized by Google

Οἱ υἱοί σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν.
Αγίῳ πνεύματι ὁ πᾶς πλοῦτος τῆς δόξης, ἐξ οὗ χάρις καὶ ζωὴ πάσῃ τῇ κτίσει. σὺν πατρὶ γὰρ ἀνυμνεῖται, καὶ τῷ λόγῳ. Δόξα τὸ αὐτό. προκείμενον ἦχος γ΄. Εἴπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅτι ὁ κύριος ἐβασίλευσε, καὶ γὰρ κατώρθωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. στίχος. Αισατε τῷ κυρίῳ ᾆσμα καινόν, ᾄσατε τῷ κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. Πᾶσα πνοή. Τὸ ἑωθινὸν εὐαγγέλιον. Ανάστασιν Χριστοῦ. ὁ ν΄. Τὰ πεντηκοστάρια ἦχος γ΄. δόξα. Ο ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ τὸ ᾅδου καταργήσας τὴν τυραννίδα, ζωοδότα κύριε ἐλέησόν με. καὶ νῦν. Εν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου κύριε, τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν αἱμάτων μου παρίδε ὁ θεός, καὶ ἐλέησόν με.
Ο κανὼν ἀναστάσιμος ἦχος γ΄. ᾠδὴ α΄. ὁ εἱρμός.

Ο Τὰ ὕδατα πάλαι, νεύματι θείῳ εἰς μίαν συναγωγὴν συναθροίσας, καὶ τεμὼν θάλασσαν Ισραηλίτῃ λαῷ· οὗτος ὁ θεὸς ἡμῶν δεδοξασμένος ὑπάρχει. αὐτῷ μόνῳ ᾄσωμεν. ὅτι δεδόξασται.

Ο Τὴν γῆν κατακρίνας τῷ παραβάντι, ἱδρῶτος φέρειν καρπόν, τὰς ἀκάνθας ἀκανθῶν στέφανον, ἐκ παρανόμου χειρός. οὗτος ὁ θεὸς ἡμῶν, σωματικῶς δεδεγμένος τὴν κατάραν ἔλυσεν. ὅτι δεδόξασται.

Νικητὴς τροπαιοῦχος κατὰ θανάτου ὁ θάνατος, δεδηκὼς ἀνεδείχθη, παθητὴν σάρκα γὰρ ἐμψυχωμένην λαβών, οὗτος ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ συμπλακεὶς τῷ τυράννῳ, πάντας συνανέστησεν. ὅτι δεδόξασται. Αληθῶς θεοτόκον, πάντα τὰ ἔθνη δοξάζουσι. τὴν ἀνάνδρως τεκοῦσαν, ὥσπερ δὲ ἴσμεν, ἦν γὰρ ἡγιασμένην τὴν σκηνήν, οὗτος ὁ θεὸς ἡμῶν, τὸ καθ᾽ ἡμᾶς ὑπεστώθη, καὶ ἄνθρωπος ὁ θεὸς ἐκ σοῦ γνωρίζεται.
Ετερος Κανὼν σταυροαναστάσιμος. ᾠδὴ α΄. ἦχος γ΄. ὁ εἱρμός. Ασμα καινόν.

Γένος βροτῶν αἵματι θείῳ λελυτρωμένον, τυράννῳ φιλαμαρτήμονι. Χριστὸς ἐξηγόρασε, καὶ θεοποιήσας ἀνεκαίνισεν. ὅτι δεδόξασται. Εἰ καὶ μὲν θνητὸς θανάτου θέλων, ὁ τῆς ζωῆς ταμιοῦχος, Χριστὸς ἐγεύσατο, ἀλλ᾽ οὖν δὲ ἀθάνατος φύσει, τοὺς νεκροὺς ἐζωοποίησεν. ὅτι δεδόξασται.

ᾠδὴ γ΄. ὁ εἱρμός.

Ο Ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγών, τῷ λόγῳ κτιζόμενα, τελειούμενα πνεύματι, παντοκράτορ δέσποτα, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ στερέωσόν με.

Δ Ιὰ σταυροῦ σου ἠχμαλωτίσθη ὁ ἀσεβής, εἰργάσατο βόθρον γάρ, ὃν ὤρυξας ἐμπέπτωκε, ταφῶν ὑψώθη δὲ Χριστὲ τὸ κέρας, ἐν τῇ σῇ ἀναστάσει. Τῆς ἀσεβείας τὸ κήρυγμα τῶν ἐθνῶν, ὡς ὕδωρ ἐκάλυψε τὰς θαλάσσας φιλάνθρωπε. ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν γὰρ, τῆς τριάδος ἀπεκάλυψας φῶς. ἦχος. θ΄. Δεδοξασμένα λελάληται περὶ σοῦ, ἡ πόλις ἡ ἔμψυχος, τοῦ ἀεὶ βασιλεύοντος. διὰ σοῦ γὰρ δέσποινα, τοῖς ἐπὶ γῆς θεὸς συνανεστράφη.
ἄλλος. ὁ εἱρμός. Τόξον ἐθραύσθη.
Ιὕψις ἀλγεινῆ σταυρὲ, εἰδωλικῶν ἐδόν-

παρέχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν θεοτόκε παρθένε. ἐν τῇ γαστρὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ ὁ υἱός σου καὶ θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος. ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν ἡ ὑπακοὴ ἦχος γ'.

Ἐκπλήττων τῇ ὁράσει, δροσίζων τοῖς ῥήμασιν, ὁ ἀστράπτων ἄγγελος ταῖς μυροφόροις ἔλεγε, τὸν ζῶντα τί ζητεῖτε ἐν μνήματι; ἠγέρθη κενώσας τὰ μνήματα, τῆς φθορᾶς ἀλλοιωτὴν γνῶτε τὸν ἀναλλοίωτον. εἴπατε τῷ θεῷ ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου, ὅτι τὸ γένος ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων. Ἀνάστηθι κύριε ὁ θεός μου.

καθίσματα ἦχος γ'.

Χριστὸς ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται, ἡ ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων, ὁ πρωτότοκος τῆς κτίσεως, καὶ δημιουργὸς πάντων τῶν γεγονότων, τὴν καταφθαρεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν ἐν ἑαυτῷ ἀνεκαίνισεν, οὐκέτι θάνατε κυριεύεις. ὁ γὰρ τῶν ὅλων δεσπότης τὸ κράτος σου κατέλυσεν.

Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ κύριος.

Σαρκὶ τοῦ θανάτου γευσάμενος κύριε, τὸ πικρὸν τοῦ θανάτου ἐξέτεμες τῇ ἐγέρσει σου, καὶ τὸν ἄνθρωπον κατ' αὐτοῦ ἐνισχύσας, τῆς ἀρχαίας κατάρας τὴν ἧτταν ἀνακαλούμενος, ὁ ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς ἡμῶν, κύριε δόξα σοι.

Δόξα καὶ νῦν. Τὴν ὡραιότητα τῆς παρθενίας σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον τῆς ἁγνείας σου, ὁ Γαβριὴλ καταπλαγεὶς ἐβόα σοι θεοτόκε. ποῖον σοι ἐγκώμιον προσενέγκω ἐπάξιον; τί δὲ ὀνομάσω σε; ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι. διὸ ὡς προσετάγην βοῶ σοι. χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη.

Οἱ ἀναβαθμοί. ἦχος γ'.

Τὴν αἰχμαλωσίαν Σιὼν σὺ ἐξείλου ἐκ Βαβυλῶνος, κἀμὲ ἐκ τῶν παθῶν πρὸς ζωὴν ἕλκυσον λόγε. Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι κύριον. Ἐν τῷ νότῳ οἱ σπείροντες δάκρυσιν ἐν θείοις, θερίζουσι στάχυας ἐν χαρᾷ ἀειζωΐας. Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι κύριε τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν, ὡς χειμάῤῥους. Ἁγίῳ πνεύματι πᾶσα ἀγαθοδωρία, ὡς πατρὶ, καὶ υἱῷ συναστράπτει, ἐν ᾧ τὰ πάντα ζῇ καὶ κινεῖται. Δόξα τὸ αὐτό. Ἀντίφωνον β'. ἦχος γ'. Ἐὰν μὴ κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον τῶν ἀρετῶν, μάτην κοπιῶμεν. τὴν γὰρ ψυχὴν σκέποντος, οὐδεὶς ἡμῶν πορθεῖται τὴν πόλιν. Εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες. Τοῦ καρποῦ τῆς γαστρὸς τῷ πνεύματι υἱοποιητῶς σοι, ἐν Χριστῷ ὡς πατρὶ οἱ ἅγιοι πάντοτε εἰσίν. Ἰδοὺ ἡ κληρονομία κυρίου.

Ἁγίῳ πνεύματι ἐνθεωρεῖται πᾶσα ἁγιότης, σοφία, οὐσιοῖ πᾶσαν γὰρ κτίσιν, αὐτῷ λατρεύσωμεν. θεὸς γὰρ ὡς πατρὶ, καὶ λόγῳ. Δόξα τὸ αὐτό. Ἀντίφωνον γ'. ἦχος γ'.

Οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον μακάριοι τρίβους βαδιοῦνται τῶν ἐντολῶν, φάγονται γὰρ ζωηρὰν παγκαρπίαν. Μακάριοι πάντες. Κύκλῳ τῆς τραπέζης σου εὐφράνθητι, καθορῶν σου ποιμενάρχα, τὰ ἔγγονα φέροντα κλάδους ἀγαθοεργίας.

Digitized by Google

νοῦμεν Χριστὲ, καὶ τὴν ἀνάστασίν σου ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. τῷ γὰρ μώλωπί σου ἡμεῖς οἱ πάντες ἰάθημεν.

Ὑμνοῦμεν τὸν σωτῆρα, τὸν ἐκ τῆς παρθένου σαρκωθέντα. δι' ἡμᾶς γὰρ ἐσταυρώθη, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀνέστη. δωρούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῖς ἐν ᾅδῃ καταβὰς Χριστὸς εὐηγγελίσατο, θαρσεῖτε λέγων. νῦν νενίκηκα. ἐγώ εἰμι ἡ ἀνάστασις, ἐγὼ ὑμᾶς ἀνάξω. λύσας θανάτου τὰς πύλας. Οἱ ἀναξίως ἑστῶτες ἐν τῷ ἀχράντῳ σου οἴκῳ, ἑσπερινὸν ὕμνον ἀναπέμπομεν, ἐκ βαθέων κραυγάζοντες Χριστὲ ὁ θεὸς, ὁ φωτίσας τὸν κόσμον τῇ τριημέρῳ ἀναστάσει σου, ἐξέλου τὸν λαόν σου ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν σου φιλάνθρωπε. Δόξα καὶ νῦν θ'.

Πῶς μὴ θαυμάσωμεν τὸν θεανδρικόν σου τόκον πανσεβάσμιε. πεῖραν γὰρ ἀνδρὸς μὴ δεξαμένη πανάμωμε, ἔτεκες ἀπάτορα υἱὸν ἐν σαρκὶ, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ πατρὸς γεννηθέντα ἀμήτορα, μηδαμῶς ὑπομείναντα τροπὴν, ἢ φυρμὸν, ἢ διαίρεσιν, ἀλλ' ἑκατέρας οὐσίας τὴν ἰδιότητα σώαν φυλάξαντα. διὸ μητροπάρθενε δέσποινα, αὐτὸν ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς τῶν ὀρθοδόξως θεοτόκον ὁμολογούντων σε.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ ἦχος γ'. Τῷ πάθει σου Χριστὲ ἀμαυρώσας τὸν ἥλιον, καὶ τῷ φωτὶ τῆς σῆς ἀναστάσεως φαιδρύνας τὰ σύμπαντα, πρόσδεξαι ἡμῶν τὸν ἑσπερινὸν ὕμνον φιλάνθρωπε. στίχος τοῦ ἀλφαβήτου. Ὁ κύριος ἐβασίλευσεν.

Ἡ ζωοδόχος σου ἔγερσις κύριε, τὴν οἰκουμένην πᾶσαν ἐφώτισε, καὶ τὸ ἴδιον πλάσμα φθαρὲν ἀνεκαλέσατο, διὸ τῆς κατάρας τοῦ Ἀδὰμ ἀπαλλαγέντες βοῶμεν. παντοδύναμε κύριε δόξα σοι. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε.

Θεὸς ὑπάρχων ἀναλλοίωτος, σαρκὶ παθὼν ἠλλοίωσαι, ὃν ἡ κτίσις μὴ φέρουσα κρεμάμενον ὁρᾶν, τῷ φόβῳ ἐκλονεῖτο, καὶ στένουσα, ὕμνει τὴν σὴν μακροθυμίαν. κατελθὼν ἐν ᾅδῃ δὲ τριήμερος ἀνέστης, ζωὴν τῷ κόσμῳ δωρούμενος καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τῷ οἴκῳ σου. Ἵνα τὸ γένος ἡμῶν ἐκ τοῦ θανάτου Χριστὲ λυτρώσῃς, θάνατον ὑπέμεινας, καὶ τριήμερος ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς, ἑαυτῷ συνανέστησας τοὺς δὲ θεὸν ἐπιγνῶντας, καὶ κόσμον ἐφώτισας. κύριε δόξα σοι.

Δόξα καὶ νῦν θεοτοκίον. ἦχος ὁ αὐτός. Ἀσπόρως ἐκ θείου πνεύματος, βουλήσει δὲ πατρὸς, συνέλαβες υἱὸν τὸν τοῦ θεοῦ, ἐκ πατρὸς ἀμήτορα πρὸ τῶν αἰώνων ὑπάρχοντα, δι' ἡμᾶς δὲ ἐκ σοῦ ἀπάτορα γεγονότα, σαρκὶ ἀπεκύησας, καὶ βρέφος ἐγαλούχησας. διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύειν τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ ἀπόδειπνον. κανὼν τῆς θεοτόκου ζήτει φ. ροε.

Τῇ κυριακῇ εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὸ θεὸς κύριος. τροπ. ἀναστάσιμον δίς. δόξα καὶ νῦν θ'. ἦχος γ'.

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια. ὅτι ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, ὁ κύριος. ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, πρωτότοκος ἐκ νεκρῶν ἐγένετο, ἐκ κοιλίας ᾅδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ

παρέ-

κρῶν, ὁ σωτὴρ τοῦ κόσμου, καὶ ἐπλήρωσε τὰ σύμπαντα εὐωδίας. χαίρετε λαοὶ καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Αἰνεῖτε τὸν θεὸν ἐν τοῖς.

Ἄγγελος μὲν τὸ χαῖρε πρὸ τῆς σῆς συλλήψεως κύριε τῇ κεχαριτωμένῃ ἐκόμισεν. ἄγγελος δὲ τὸν λίθον τοῦ ἐνδόξου σου μνήματος ἐν τῇ σῇ ἀναστάσει ἐκύλισεν. ὁ μὲν ἀντὶ τῆς λύπης εὐφροσύνης σύμβολα μηνύων. ὁ δὲ ἀντὶ θανάτου δεσπότην ζωοδότην κηρύττων ἡμῖν. διὸ βοῶμέν σοι εὐεργέτα τῶν ἁπάντων. κύριε δόξα σοι. Ἕτερα ἀνατολικά.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις.

Ἔφθασαν μύρα μετὰ δακρύων, ἐπὶ τὸ μνῆμά σου αἱ γυναῖκες, καὶ ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα αὐτῶν ἐν τῷ λέγειν ἀνέστη ὁ κύριος.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπ.

Αἰνεσάτωσαν ἔθνη καὶ λαοὶ Χριστὸν τὸν θεὸν ἡμῶν, τὸν ἑκουσίως δι' ἡμᾶς σταυρὸν ὑπομείναντα, καὶ ἐν τῷ ᾅδῃ τριημερεύσαντα, καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, δι' ἧς πεφώτισται πάντα τοῦ κόσμου τὰ πέρατα.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ.

Ἐσταυρώθης, ἐτάφης Χριστὲ, ὡς ἠβουλήθης, ἐσκύλευσας τὸν θάνατον ὡς θεὸς καὶ δεσπότης, δωρούμενος τῷ κόσμῳ ζωὴν αἰώνιον καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις.

Ὄντως παράνομοι σφραγίσαντες τὸν λίθον, μείζονος ἡμᾶς θαύματος ἠξιώσατε. ἔχουσι τὴν γνῶσιν οἱ φύλακες, σήμερον προῆλθε τοῦ μνήματος, καὶ ἔλεγον, εἴπατε. ὅτι ἡμῶν κοιμωμένων, ἦλθον οἱ μαθηταὶ, καὶ ἔκλεψαν αὐτόν, καὶ τίς κλέπτει νεκρὸν μάλιστα δὲ καὶ γυμνόν; αὐτὸς ἀνέστη αὐτεξουσίως, ὡς θεὸς, καταλιπὼν καὶ ἐν τῷ τάφῳ τὰ ἐντάφια αὐτοῦ, δεῦτε ἴδετε Ἰουδαῖοι, πῶς οὐ διέρρηξε τὰς σφραγῖδας, ὁ τὸν θάνατον πατήσας, καὶ τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων τὴν ἀτελεύτητον ζωὴν δωρούμενος, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τέλος τοῦ β'. ἤχου.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας στιχηρὰ ἀναστάσιμα εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα ἦχος γ'. Τὰ ἀρχαῖα.

Τῷ σῷ σταυρῷ Χριστὲ σωτὴρ θανάτου κράτος λέλυται, καὶ διαβόλου ἡ πλάνη κατήργηται, γένος δὲ ἀνθρώπων πίστει σωζόμενον. ὕμνον σοι καθ' ἑκάστην προσφέρει. Πεφώτισται τὰ σύμπαντα τῇ ἀναστάσει σου κύριε, καὶ ὁ παράδεισος πάλιν ἠνέῳκται, πᾶσα δὲ ἡ κτίσις εὐφημοῦσά σε. ὕμνον σοι καθ' ἑκάστην προσφέρει. Δοξάζω τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ τὴν δύναμιν, καὶ πνεύματος ἁγίου ὑμνῶ τὴν ἐξουσίαν, ἀδιαίρετον, ἄκτιστον θεότητα, τριάδα ὁμοούσιον, τὴν βασιλεύουσαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Ἕτερα στιχηρὰ ἀναστάσιμα ἀνατολικά. ἦχος γ'.

Τὸν σταυρόν σου τὸν τίμιον προσκυ-

ἐτάφης δὲ, καὶ τριήμερος ἐξανέστης, καὶ ἐλυτρώσω πάντας τοὺς βροτοὺς φιλάνθρωπε, πίστει μελῳδοῦντας. ὑμνείτω τὸν κύριον πᾶσα κτίσις καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Λυτρούσαι τῆς φθορᾶς, ὑπελθὼν τὰ καταχθόνια θεῦ λόγε, ὅνπερ διέπλασας, δυνάμει Χριστὲ σου θείᾳ καὶ ἀφθαρτίσας δόξης ἀϊδίου μέτοχον, τὸν σῆς ἀπειργάσω, ὑμνείτω κραυγάζοντα. τὸν κύριον. πᾶσα κτίσις καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. ᾠδὴ θ'. Μεγάλυνον ψυχή μου τὴν τιμιωτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.

ὁ εἱρμός.

ΑΝαρχου γεννήτορος, υἱὸς θεὸς καὶ κύριος, σαρκωθεὶς ἐκ παρθένου ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα. διὸ τὴν πανύμνητον θεοτόκον μεγαλύνομεν.

ΩΣ ἐν παραδείσῳ φυτευθὲν, ἐν τῷ κρανίῳ Χριστὲ, τὸ τρισόλβιον ξύλον τοῦ σοῦ ἀχράντου σταυροῦ, αἵματι καὶ ὕδατι θείῳ, ὡς ἐκ πηγῆς τῆς θείας πλευρᾶς σου, σωτὴρ ἀρδευόμενον, τὴν ζωὴν ἡμῖν ἐξεβλάστησε. Καθεῖλες δυνάστας σταυρωθεὶς ὁ παντοδύναμος, καὶ τὴν κάτω κειμένην ἐν τῇ τοῦ ᾅδου φρουρᾷ, φύσιν τῶν ἀνθρώπων ὑψώσας τῷ πατρικῷ ἐνίδρυσας θρόνῳ. μεθ' ἧς σὲ ἐρχόμενον προσκυνοῦντες μεγαλύνομεν. θ'. Μονάδα τρισάριθμον, τριάδα ὁμοούσιον, ὀρθοδόξως ὑμνοῦντες πιστοὶ δοξάσωμεν, ἄτμητον ὑπέρθεον φύσιν, τρισαφεγγῆ, ἀνέσπερον αἴγλην, τὴν μόνην ἀκήρυκτον,

τὴν τὸ φῶς ἡμῖν ἐκλάμπουσαν. ἄλλος. ὁ εἱρμός. Τὸν ἐκ θεοῦ θεὸν λόγον.

Ἐν μέσῳ τῶν κατακρίτων, ὡς ἀμνὸς ἀνηρτήθης, Χριστὲ, ἐπὶ κρανίου τοῦ σταυροῦ, λόγχῃ πλευρὰν ἐκκεντούμενος, τὴν ζωὴν ἐδωρήσω, ἡμῖν τοῖς χοϊκοῖς ὡς ἀγαθὸς, τοῖς ἐν πίστει τιμῶσι τὴν θείαν σου ἀνάστασιν. Τὸν τῷ ἰδίῳ θανάτῳ, τοῦ θανάτου τὸ κράτος, δυνάμει καταργήσαντα θεὸν, πάντες πιστοὶ προσκυνήσωμεν, ὅτι τοὺς ἀπ' αἰῶνος νεκροὺς συνεξανέστησε, καὶ τοῖς πᾶσι παρέχει ζωὴν καὶ τὴν ἀνάστασιν.

Τὸ ἐξαποστειλάριον τῆς κυριακῆς. εἶτα τοὺς αἴνους, καὶ τὰ στιχηρὰ εἰς τοὺς αἴνους ἦχος β'. στίχος. Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν.

Πᾶσα πνοὴ καὶ πᾶσα κτίσις σὲ δοξάζει κύριε, ὅτι διὰ σταυροῦ τὸν θάνατον κατήργησας, ἵνα δείξῃς τοῖς λαοῖς, τὴν ἐκ νεκρῶν σου ἀνάστασιν ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς.

Εἰπάτωσαν Ἰουδαῖοι πῶς οἱ στρατιῶται ἀπώλεσαν τηροῦντες τὸν βασιλέα, διὰ τί γὰρ ὁ λίθος οὐκ ἐφύλαξε τὴν πέτραν τῆς ζωῆς; ἢ τὸν ταφέντα δότωσαν, ἢ ἀναστάντα προσκυνήτωσαν. λέγοντες σὺν ἡμῖν. δόξα τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου, σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς.

Χαίρετε λαοὶ καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ἄγγελος ἐκάθισεν εἰς τὸν λίθον τοῦ μνήματος, αὐτὸς ἡμᾶς εὐηγγελίσατο εἰπών. Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νε-

κρῶν

Digitized by Google

δύναμε, καὶ ἅδης ἰδὼν τὸ θαῦμα ἐξεπλήττετο, καὶ νεκροὶ συνανίσαντο, καὶ ἡ κτίσις, ἰδοῦσα συγχαίρει σοι, καὶ ὁ Ἀδὰμ συναγάλλεται, καὶ κόσμος σωτήρ μου ἀνυμνεῖ σε ἀεί. ὁ οἶκος. Σὺ εἶ τὸ φῶς τῶν ἐσκοτισμένων, σὺ εἶ ἀνάστασις πάντων, καὶ ἡ ζωὴ τῶν βροτῶν, καὶ πάντας συναναστήσας, τοῦ θανάτου τὸ κράτος σωτὴρ σκυλεύσας, καὶ τοῦ ἅδου τὰς πύλας συντρίψας λόγε. καὶ οἱ θνητοὶ κατιδόντες τὸ θαῦμα ἐθαύμαζον, καὶ πᾶσα κτίσις συγχαίρει ἐν τῇ σῇ ἀναστάσει φιλάνθρωπε. διὸ πάντες δοξάζομεν, καὶ ὑμνοῦμεν τὴν σὴν συγκατάβασιν. Ανα. Αγγε. Καὶ κόσμος σωτήρ μου ἀνυμνεῖ σε ἀεί.

ᾠδὴ ζ΄. ὁ εἱρμός.

Αντίθεον πρόσταγμα παρανομοῦντος τυράννου, μετάρσιον τὴν φλόγα ἀνερρίπισε, Χριστὸς δὲ ἐφήπλωσε θεοσεβέσι παισί, δρόσον τὴν τοῦ πνεύματος, ὁ ὢν εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος. Οὐκ ἔφερες δέσποτα δι' εὐσπλαγχνίαν θανάτῳ τὸν θάνατον, καθορᾶν τυραννούμενον, ἀλλ' ἦλθες καὶ ἔσωσας ἰδίῳ αἵματι. ἄνθρωπος γενόμενος, ὁ ὢν εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος. Ἰδόντες σε ἔπτηξαν ἠμφιεσμένον, στολὴν ἐκδικήσεως, οἱ πυλωροὶ τοῦ ἅδου Χριστέ, ἀγνώμονα τύραννον, οἰκέτην δέσποτα, ἦλθες γὰρ χειρώσασθαι. ὁ ὢν εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος. θ΄. Αγίαν ἀξίαν σε κατανοοῦμεν ὡς μόνην κυήσασαν, θεὸν τὸν ἀναλλοίωτον, παρθένε ἀμόλυντε, μῆτερ ἀνύμφευτε, πᾶσι γὰρ ἐπήγασας πιστοῖς τὴν ἀφθαρσίαν, τῷ θείῳ τόκῳ σου. ἄλλος. ὁ εἱρμός. Ρήτορες ἀνεδείχθησαν.

Ἐκεῖνε τὸν προπάτορα πάλαι, ἐν τῇ Ἐδὲμ παρακοῇ, ἀλλ' ἑκουσίως ἐπειδὴ τῷ παραβάτῃ λύων τὸ ἔγκλημα, ὁ ὑπέρθεος τῶν πατέρων θεὸς καὶ ὑπερένδοξος. Βαίνοντα ἐν σκιᾷ μου θανάτου, ἀνεκαλέσω πρὸς τὸ φῶς, τὸν σκοτεινόμορφον ἅδην, τῇ ἀστραπῇ βαλὼν τῆς θεότητος, ὁ ὑπέρθεος τῶν πατέρων, θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

ᾠδὴ η΄. ὁ εἱρμός.

Κάμινος ποτέ, πυρὸς ἐν βαβυλῶνι, τὰς ἐνεργείας διεμέριζε τῷ θείῳ προστάγματι, τοὺς χαλδαίους καταφλέγουσα. τοὺς δὲ πιστοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον.

Αἵματι Χριστέ, τῷ σῷ πεφοινιγμένην, τὴν τῆς σαρκός σου καθορῶντα στολὴν ἐν τρόμῳ ἐξίσταντο, τὴν πολλὴν μακροθυμίαν σου, τὰ τῶν ἀγγέλων τάγματα, κράζοντα. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον. Σύ μου τὸ θνητὸν ἐνέδυσας οἰκτίρμον ἀθανασίαν τῇ ἐγέρσει σου. διὸ ἀγαλλόμενος εὐχαρίστως ἀναμέλπει σοι, ὁ ἐκλεκτὸς λαὸς Χριστὲ κράζων σοι καταπόθη ὄντως εἰς νῖκος ὁ θάνατος. θ΄. Σὺ τὸν τῆς πατρὸς ἀχώριστον ἐν μήτρᾳ θεανδρικῶς πολιτευσάμενον, ἀσπόρως συνέλαβες, καὶ ἀφράστως ἀπεκύησας θεογεννῆτορ παναγνε. ὅθεν σε σωτηρίαν πάντων ἡμῶν ἐπιστάμεθα.

ἄλλος. ὁ εἱρμός. Ινδάλματος.

Ωραῖος ἐν σταυρῷ καθηλούμενος, ὁ πλούσιος ἐν ἐλέει, ἑκὼν ἐπτά-

δου, τοῦ ἐχθροῦ αἱ ῥομφαῖαι ἐξέλιπον, τῶν ὑπεναντίων δὲ ἐν τῇ εἰς ᾅδου καθόδῳ σου, πόλεις καθῃρέθησαν καὶ τοῦ τυράννου τὸ θράσος καταβέβληται. θ'. Σὲ λιμένα σωτηρίας καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, θεοτόκε δέσποινα, πάντες πιστοὶ ἐπιστάμεθα. σὺ γὰρ ταῖς πρεσβείαις σου ἐκ τῶν κινδύνων λυτροῦσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ἄλλος. ὁ εἱρμός. Ακήκοε κύριε.

Ιδοῦσα ἐν ξύλῳ σε Χριστὲ παγέντα, παρθένος ἡ ἀνωδύνως σε κυήσασα, τὰς μητρικὰς ὀδύνας ὑπέμεινεν. Νενίκηται θάνατος, νεκρὸς σκυλεύει ᾅδου τὰς πύλας, τοῦ παμφάγου γὰρ ῥαγέντος μοι, τὰ ὑπὲρ φύσιν πάντα δεδώρηται.

ᾠδὴ ε'. ὁ εἱρμός.

Μεσίτης θεοῦ καὶ ἀνθρώπων γέγονας Χριστὲ ὁ θεός, διὰ σοῦ γὰρ δέσποτα τὴν πρὸς τὸν ἀρχίφωτον πατέρα σου, ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν.

Ως κέδροις Χριστὲ, τῶν ἐθνῶν τὸ φρύαγμα συνέτριψας, ἑκουσίως δέσποτα ἐν τῇ κυπαρίσσῳ ὡς ἐδόκησας, καὶ τῇ πεύκῃ καὶ κέδρῳ, σαρκὶ συνανυψούμενος. Εν λάκκῳ Χριστὲ, κατωτάτῳ ἔθεντό σε ἄπνουν νεκρὸν, ἀλλ' οἰκείῳ μώλωπι, ἐπιλελησμένοις τραυματίας νεκροὺς, τοὺς ἐν τάφοις ὑπνοῦντας αὐτῷ συνεξανέστησας. θ'. Δυσώπει τὸν σὸν υἱὸν καὶ κύριον παρθένε ἁγνή. αἰχμαλώτοις λύτρωσιν, τοῖς ἐξ ἐναντίας περιστάσεως, ὅπως σοὶ πεποιθόσιν εἰρήνην δωρήσασθαι. ἄλλος. ὁ εἱρμός. Ω ἀνθεξ τῷ Ησαΐᾳ.

Νηστεύειν ἀπαγορευσάμενος Αδὰμ γεύεται, θανατηφόρου τοῦ ξύλου ὁ πρότερος, ἀλλὰ τούτου τὴν ἁμαρτίαν ἐξαφανίζει σταυρωθεὶς ὁ δεύτερος. Τὴν φύσιν τε παθητὸς, ἣν καὶ θνητὸς γέγονας, ὁ ἀπαθὴς τῇ ἀΰλῳ θεότητι ἀφθαρτίσας νενεκρωμένοις Χριστὲ, κευθμώνων ᾅδου ἐξανέστησας.

ᾠδὴ ϛ'. ὁ εἱρμός.

ΕΝ ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον, ἐκ φθορᾶς ὁ θεός με ἀνάγαγε.

Ως κακοῦργος ὁ δίκαιος κέκριται, καὶ μετὰ ἀνόμων τῷ ξύλῳ προσήλωται, τοῖς ὑπευθύνοις ἄφεσιν. τῷ οἰκείῳ δωρούμενος αἵματι. Δι' ἑνὸς μὲν ἀνθρώπου τοῦ πρώτου Αδὰμ, πάλαι εἰς τὸν κόσμον εἰσῆλθεν ὁ θάνατος, καὶ δι' ἑνὸς ἀνάστασις, τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ πεφανέρωται. θ'. Απειράνδρως παρθένε ἐκύησας. καὶ δι' αἰωνίζεις παρθένος ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς θεότητος τοῦ υἱοῦ καὶ θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

ἄλλος. ὁ εἱρμός. Ηχου ῥημάτων.

Φύλακας ᾅδου τῷ παλαίσαντι, τὰ χερουβὶμ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, ἀλλ' ἰδόντα σε τὰς πύλας ἤνοιξαν, ὤφθης γὰρ ὁδοποιῶν τῷ λῃστῇ παράδεισον. Ερημος ᾅδης καὶ ἄπορος, διὰ θανάτου γέγονεν ἑνὸς, ὃν πολλοὺς γὰρ κλέπτον ἐθησαύρισεν, ἐξ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν ὁ Χριστὸς ἐκένωσεν.

Τὸ κοντάκιον ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ανέστης σωτὴρ ἐκ τοῦ τάφου πανδυνάμως

τῷ θανάτου, καὶ τῇ ἐγέρσει σου ἀνυψώσας τ̃ ἄνθρωπον ἐλέησον ἡμᾶς. καὶ νῦν. Ολος ὅλῳ μοι συναχθεὶς, καὶ ὅλως ὅλον ἐξ ᾅδου ἀναγαγὼν, ζωοδότα κύριε ἐλέησόν με.

Ο κανὼν ἀναστάσιμος ἦχος β´. ᾠδὴ α´. ὁ εἱρμός. Εν βυθῷ κατέστρωσε ποτὲ, τὴν φαραωνίτιδα πανστρατιὰν, ἡ ὑπέροπλος δύναμις. σαρκωθεὶς ὁ λόγος δὲ, τὴν παμμόχθηρον ἁμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμένος κύριος ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ο Τ̃ κόσμου ἀρχὴν ἀγαθὲ, ᾧ ἀπεχαψάμεθα, τῇ ἐν τρολῇ τῇ σῇ μὴ πειθαρχήσαντες, τῷ σταυρῷ κέκριται, προσβαλὼν γάρ σοι, ὡς θνητῷ περιπέπλωκε, τῷ τῆς ἐξουσίας κράτησου, καὶ ἀσθενὴς διήλεγκται. Λυτρωτὴς τῦ γένους τῶν βροτῶν, καὶ τῆς ἀκηράτου ζωῆς ἀρχηγὸς, εἰς τ̃ κόσμον ἐλήλυθας. τῇ γὰρ ἀναστάσει σου, διασπαράξας τῦ θανάτου τὰ σπάργανα, ἣν δοξολογοῦμεν, ἅπαντες ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται. θ´. Υπερτέρα πέφυκας ἀρχὴ, πάσης ἀοράτου τε καὶ ὁρατῆς ἁγνὴ παρθένε κτίσεως. τ̃ γὰρ κτίςην ἔτεκες, ὡς ηὐδόκησε, σαρκωθῆναι ἐν μήτρᾳ σου. ᾗ σοι παῤῥησίᾳ πρόσβαλε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ετερος κανὼν σταυροαναστάσιμος. ἦχος β´. ᾠδὴ α´. ὁ εἱρμός. Αβατον ἀσωνήθη.

Δ Υναμις ἀσθενούντων, ἀνάστασις πεσοῦσι, καὶ ἀφθαρσία γέγονας Χριστὲ τῆς σαρκὸς τῷ πάθει σου. ὅτι δεδόξασται. Σε μητρὶ τῆν παναγίαν εἰκόνα, καὶ ἀνέσησε συμβιβάσαν, ὁ πλαστουργὸς καὶ καινουργὸς θεὸς νεκρωθεὶς, ὃ γέγονεν. ὅτι δεδόξασται.

ᾠδὴ γ´. ὁ εἱρμός. Εξηνθήσεν ἡ ἔρημος ὡσεὶ κρίνον κύριε ἡ τ̃ ἐθνῶν στειρεύουσα ἡ ἐκκλησία τῇ παρουσίᾳ σου, ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Η Κτίσις ἐν τῷ πάθει συλλογιῶ τ̃ βλέπουσα, ἐν ἀτελεῖ σχήματι, ὑπ' ἀνόμων μυκτηριζόμενον, τ̃ δραξάμενον πάντα θείῳ νεύματι. Εκ χοὸς κατ' εἰκόνα με τῇ χειρί σου ἔπλασας, καὶ συντριβέντα πάλιν εἰς χοῦν δι' ἁμαρτίαν Χριστὲ, συγκαταβὰς εἰς ᾅδην συνανέστησας. θ´. Τὰ τάγματα ἐξέστησαν, τῶν ἀγγέλων πάναγνε, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔφριξαν, αἱ καρδίαι ἐπὶ τῷ τόκῳ σου διὸ σε θεοτόκον πίστει σέβομεν. ἄλλος. Τὸ τόξον συνέβιβη.

Ο Πάντων ἐπέκεινα Χριστὸς, ἠλάττωται βραχὺ, τῷ πάθει τῷ τ̃ σαρκὸς τ̃ ἀγγέλων φύσεως. Νεκρὸς μετ' ἀνόμων λογισθεὶς, ἐκλάμπων γυναιξὶ, στεφάνῳ δόξης Χριστὸς, ὤφθης τῆς ἐγέρσεως.

ᾠδὴ δ´. ὁ εἱρμός. Ελήλυθας ἐκ παρθένου οὐ πρέσβις, οὐκ ἄγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ κύριος σεσαρκωμένος καὶ ἔσωσας, ὅλον με τ̃ ἄνθρωπον. διὸ κραυγάζω σοι δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε.

Π Λείστου, ὡς κριτὸς ὁ θεός μου τῷ βήματι, οὐ κραυγάζων δέσποτα, κρίσιν ἐξάγων τοῖς ἔθνεσιν, ἣν διὰ τῦ πάθους σου, τῇ οἰκουμένῃ εἰργάσω σωτηρίαν Χριστέ. Τῷ πάθει σου.

Digitized by Google

Ἀνάστηθι κύριε ὁ θεός μου ὑψωθήτω ἡ χείρ σου, μὴ ἐπιλάθου τῶν πενήτων σου εἰς τέλος. κάθισμ. ἦχος ϛ΄. Τῶν λίθων τῷ μνήματι σφραγισθέντων μὴ κωλύσας, τὴν πέτραν τῆς πίστεως, ἀναστὰς Χριστὲ παρέχεις ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. στίχος ϛ. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ κύριος ἀγαλλιασώμεθα.

Ὁ εὐσχήμων Ἰωσὴφ ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελὼν τὸ ἄχραντόν σου σῶμα, σινδόνι καθαρᾷ εἱλήσας, καὶ ἀρώμασιν ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας κατέθετο, ἀλλὰ τριήμερος ἀνέστης κύριε, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα καὶ νῦν θ΄. Ὑπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις θεοτόκε παρθένε ὑμνοῦμέν σε. διὰ γὰρ τοῦ σταυροῦ τοῦ υἱοῦ σου καταβέβληται ὁ ᾅδης, καὶ ὁ θάνατος τέθνηκε. νεκρωθέντες ἀνέστημεν, καὶ ζωῆς ἠξιώθημεν, καὶ τὸν παράδεισον ἐλάβομεν τὴν ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν. διὸ εὐχαριστοῦντες δοξολογοῦμεν, ὡς κραταιὸν Χριστὸν τὸν θεὸν ἡμῶν καὶ μόνον πολυέλεον. Καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν, οἱ ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον α΄. ἦχος ϛ΄. Εἰς τὸν οὐρανὸν τὰ ὄμματα ἐκπέμπω μου καρδίας, πρὸς σὲ σωτὴρ σῶσόν με τῇ σῇ ἐλλάμψει. στίχος α΄. πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου τὸν κατοικοῦντα. Ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς πταίοντας σοι πολλά, καθ' ἑκάστην ὥραν ὦ Χριστέ μου, καὶ δὸς πρὸ τέλους τρόπους τοῦ μετανοεῖν σοι. στίχος β΄. Ἐλέησον ἡμᾶς κύριε. Ἁγίῳ πνεύματι τοῦ βασιλεύειν πέλει, τὸ ἁγιάζειν, τὸ κινεῖν τὴν κτίσιν. θεὸς γάρ ἐστιν ὁμοούσιος πατρὶ καὶ λόγῳ. Δόξα τὸ αὐτό. Ἀντίφωνον β΄. ἦχος ϛ΄. Εἰ μὴ ὅτι κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, τίς ἱκανὸς σῶος φυλαχθῆναι ἐκ τοῦ ἐχθροῦ, ἅμα καὶ ἀνθρωποκτόνου. στίχος εἰπάτω δὴ ἦχος Ἰσραήλ. Τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν μὴ παραδῷς σοῦ τὸν δοῦλον, λέοντος τρόπον κατ' ἐμοῦ κινοῦνται καὶ γὰρ οἱ ἐχθροί μου. στίχος Εὐλογητὸς κύριος ὃς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θήραν. Ἁγίῳ πνεύματι ζωαρχία καὶ γέρας. πάντα γὰρ τὰ κτιστὰ ὡς θεὸς ὢν, δυναμοῖ, συντηρεῖ ἐν πατρὶ δι' υἱοῦ. δόξα τὸ αὐτό. Ἀντίφωνον γ΄. ἦχος ϛ΄. Οἱ πεποιθότες ἐπὶ κύριον, ἐοίκασιν ὄρει τῷ ἁγίῳ, οἱ οὐδαμῶς σαλευόμενοι προσβολαῖς τοῦ βελίαρ. στίχος. Οὐ σαλευθήσονται εἰς τὸν αἰῶνα. Ἐπ' ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν μὴ ἐκτεινάτωσαν οἱ θείως ζῶντες, οὐ γὰρ ἐᾷ Χριστὸς τῇ ῥάβδῳ τὸν κλῆρον αὐτοῦ. στίχος. Ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι. Ἁγίῳ πνεύματι προσπηγάζει πᾶσα σοφία, ἔνθεν χάρις ἀποστόλοις, καὶ τοῖς ἄθλοις στεφανοῦνται μάρτυρες, καὶ προφῆται ὁρῶσι. δόξα τὸ αὐτό. προκείμ. ἦχος β΄. Ἐξεγέρθητι κύριε ὁ θεός μου ἐν προστάγματι, ᾧ ἐνετείλω, καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε. στίχος. Κύριε ὁ θεός μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με καὶ ῥῦσαί με.

Τὸ πᾶσα πνοή. τὸ ἑωθινὸν εὐαγγέλιον. ἀνάστασιν Χριστοῦ. ὁ ν΄. τὸ πεντηκοστάριον ἦχος β΄. δόξα.

Ζωοδότα φιλάνθρωπε, ὁ νεκρώσας τὸν

τέλλει ἥλιος, αὐτῇ Μωυσέως, Χριστὸς ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρά. ἦχος β'.

Η ἀνάστασίς σου Χριστὲ σωτήρ, ἅπασαν ἐφώτισε τὴν οἰκουμένην, καὶ ἀνεκαλέσω τὸ ἴδιον πλάσμα, παντοδύναμε κύριε δόξα σοι.

στιχηρ. τοῦ α. β. στίχος ὁ κύριος ἐβασίλευσεν. Διὰ ξύλου σῶτερ κατήργησας τὴν τοῦ ξύλου κατάραν, κράτος θανάτου τῇ ταφῇ σου ἐνέκρωσας, ἐφώτισας δὲ τὸ γένος ἡμῶν τῇ ἐγέρσει σου, διὸ βοῶμέν σοι. ζωοδότα Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

στίχος. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην.

Ἐν τῷ σταυρῷ Χριστὲ φανεὶς καθηλώμενος, ἠλλοίωσας κάλλος κτισμάτων, καὶ τὸ μὲν ἀπάνθρωπον στρατιῶται δεικνύμενοι, λόγχῃ πλευράν σου ἐκέντησαν, Ἑβραῖοι δὲ σφραγίσαι τάφον ᾐτήσαντο, τὴν σὴν ἐξουσίαν οὐκ ἐπιστάμενοι, ἀλλ' ὁ δι' οἶκτον σπλάγχνων σου καταδεξάμενος ταφὴν, καὶ τριήμερος ἀναστὰς κύριε δόξα σοι.

Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα κύριε.

Ζωοδότα κύριε ἑκουσίως πάθος ὑποστὰς διὰ θνητοὺς, ἐν ᾅδῃ δὲ κατελθὼν ὡς δυνατὸς, τοὺς ἐκεῖ τὴν ἔλευσιν μένοντας τὴν σὴν, ἁρπάσας ὡς ἐκ χειρὸς κραταιοῦ, παράδεισον ἀντὶ ᾅδου οἰκεῖν δεδώρησαι, διὸ καὶ ἡμῖν τοῖς δοξάζουσι τὴν σὴν τριήμερον ἔγερσιν, δώρησαι ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα καὶ νῦν. θ'. Ὢ θαύματος καινοῦ πάντων τῶν πάλαι θαυμάτων. τίς γὰρ ἔγνω μητέρα ἄνευ ἀνδρὸς τετοκυῖαν καὶ ἐν ἀγκάλαις φέρουσαν τὸν ἅπασαν τὴν κτίσιν περιέχοντα. θεοῦ ἐστι βουλὴ τὸ κυηθέν. ὃν ὡς βρέφος πάναγνε σαῖς ὠλέναις βαστάζουσα, καὶ μητρῴαν παῤῥησίαν πρὸς αὐτὸν κεκτημένη, μὴ παύσῃ δυσωποῦσα ὑπὲρ τῶν τιμώντων, τοῦ οἰκτειρῆσαι, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ ἀπόδειπνον κανὼν τῆς θεοτόκου. Τῇ κυριακῇ εἰς τὸν ὄρθρον. εἰς τὸ θεὸς κύριος τροπάριον ἀναστάσιμον δίς. ἦχος β.

Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος, τότε τὸν ᾅδην ἐνέκρωσας, τῇ ἀστραπῇ τῆς θεότητος. ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αἱ τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον, ζωοδότα Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν δόξα σοι. θ'. Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα τὰ σὰ θεοτόκε μυστήρια, τῇ ἁγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενίᾳ φυλαττομένη, μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδὴς, θεὸν τεκοῦσα ἀληθινὸν, αὐτὸν ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ μετὰ τὴν στιχολογίαν. ἡ ὑπακοή. ἦχος β'.

Μετὰ τὸ πάθος πορευθεῖσαι ἐν τῷ μνήματι πρὸς τὸ μυρίσαι τὸ σῶμά σου αἱ γυναῖκες Χριστὲ ὁ θεὸς, εἶδον ἀγγέλους ἐν τῷ τάφῳ καὶ ἐξέστησαν, φωνῆς γὰρ ἤκουον ἐξ αὐτῶν. ὅτι ἀνέστη ὁ κύριος δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. ἦχος α'.

Ἀνέσ-

θεοφανοῦς γεγενημένην. τοῖς γὰρ ἐν σκότει καθεύδοντας, ὁ ἥλιος ἐφώτισε τῆς δικαιοσύνης, πρὸς ἀνέσπερον χειραγωγῶν ἔλλαμψιν. κύριε δόξα σοι. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις.

ΤΟ φιλάργυρον γένος τῶν Ἰουδαίων ἐνωτίσασθε, ποῦ εἰσιν οἱ Πιλάτῳ προσελθόντες, εἰπάτωσαν οἱ φυλάσσοντες στρατιῶται, ποῦ εἰσιν αἱ σφραγῖδες τοῦ μνήματος; ποῦ μετετέθη ὁ ταφείς; ποῦ ἐπράθη ὁ ἄπρατος; πῶς ἐσυλήθη ὁ θησαυρός, τί συκοφαντεῖτε τὴν ἔγερσιν τοῦ σωτῆρος, ὦ παράνομοι Ἰουδαῖοι; ἀνέστη ὁ ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος, καὶ παρέχει τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Τέλος τοῦ α. ἤχου τοῦ ἀναστασίμου.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ ἀναστάσιμα. ἦχος β.

ΤΟΝ πρὸ αἰώνων ἐκ πατρὸς γεννηθέντα, τὸν θεὸν λόγον σαρκωθέντα ἐκ παρθένου Μαρίας, δεῦτε προσκυνήσωμεν. σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας, τῇ ταφῇ παρεδόθη, ὡς αὐτὸς ἠθέλησε, καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν ἔσωσέ με, τὸν πλανώμενον ἄνθρωπον. Χριστὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν, τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον προσηλώσας τῷ σταυρῷ ἐξήλειψε, καὶ τοῦ θανάτου τὸ κράτος κατήργησε, προσκυνήσωμεν αὐτοῦ τὴν τριήμεροντὸν ἔγερσιν. Σὺν ἀρχαγγέλοις ὑμνήσωμεν, Χριστοῦ τὴν ἀνάστασιν. αὐτὸς γάρ ἐστι λυτρωτὴς καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ ἐν δόξῃ φοβερᾷ καὶ κραταιᾷ δυνάμει, πάλιν ἔρχεται κρῖναι κόσμον, ὃν ἔπλασεν.

Ἕτερα ἀνατολικά.

ΣΕ τὸν σταυρωθέντα καὶ ταφέντα, ἄγγελος ἐκήρυξε δεσπότην, καὶ ἔλεγε ταῖς γυναιξί. δεῦτε ἴδετε ὅπου ἔκειτο ὁ κύριος. ἀνέστη γὰρ καθὼς εἶπεν, ὡς παντοδύναμος. διό σε προσκυνοῦμεν τὸν μόνον ἀθάνατον. ζωοδότα Χριστὲ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐν τῷ σταυρῷ σου κατήργησας τὴν τοῦ ξύλου κατάραν, ἐν τῇ ταφῇ σου ἐνέκρωσας τοῦ θανάτου τὸ κράτος. ἐν δὲ τῇ ἐγέρσει σου ἐφώτισας τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, διὰ τοῦτο σοὶ βοῶμεν. εὐεργέτα Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν δόξα σοι. Ἠνοίγησάν σοι κύριε φόβῳ πύλαι θανάτου. πυλωροὶ δὲ ᾅδου ἰδόντες ἔπτηξαν. πύλας γὰρ χαλκᾶς συνέτριψας, καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς συνέθλασας, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς ἐκ σκότους, καὶ σκιᾶς θανάτου, καὶ τοὺς δεσμοὺς ἡμῶν διέρρηξας. Τὸν σωτήριον ὕμνον ᾄδοντες ἐκ στομάτων ἀναμέλψωμεν, δεῦτε πάντες ἐν οἴκῳ κυρίου προσπέσωμεν, λέγοντες. ὁ ἐπὶ ξύλου σταυρωθεὶς, καὶ ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς, καὶ ὢν ἐν κόλποις τοῦ πατρὸς. ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δόξα καὶ νῦν θ΄.

Παρῆλθεν ἡ σκιὰ τοῦ νόμου τῆς χάριτος ἐλθούσης, ὡς ἡ βάτος οὐκ ἐκαίετο καταφλεγομένη, οὕτω παρθένος ἔτεκες, καὶ παρθένος ἔμεινας, ἀντὶ στύλου πυρὸς, δικαιοσύνης ἀνέ-

τειλεν

Digitized by Google

τας, τὸν ἀλάστορα καὶ ἀσεβῆ ἐδικαίωσε, τὸν δὲ δίκαιον ξύλῳ κατέκρινε, τὸν κύριον τῆς δόξης, ὃν ἐπαξίως μεγαλύνομεν. Σωτὴρ, ὁ ἀμνὸς ὁ ἄμωμος, ὁ τὴν τοῦ κόσμου ἁμαρτίαν ἀράμενος, σὲ δοξάζομεν τὸν ἀναστάντα τριήμερον, σὺν πατρί τε καὶ τῷ θείῳ σου πνεύματι, καὶ κύριον τῆς δόξης θεολογοῦντες μεγαλύνομεν. Εἰρήνευσον τὸν λαόν σου κύριε, ὃν περιεποιήσω τῷ τιμίῳ σου αἵματι, κατ᾽ ἐχθρῶν ἰσχὺν τῷ βασιλεῖ χαριζόμενος, καὶ ταῖς σαῖς ἐκκλησίαις φιλάνθρωπε βραβεύων τὴν εἰρήνην, τῆς θεοτόκου ταῖς ἐντεύξεσι. ἄλλος. Μυστήριον ξένον ὁρῶ καὶ παρά.

Δεδόξασται τῇ ἀπορρήτῳ δυνάμει σου, ὁ σταυρός σου κύριε, σοῦ γὰρ τὸ ἀσθενὲς ὑπὲρ δύναμιν πᾶσαν ἐδείχθη, δι᾽ οὗ δυνατοὶ μὲν καταβέβληνται εἰς γῆν, καὶ πτωχοὶ πρὸς οὐρανὸν ἀνακομίζονται. Νενέκρωται ὁ ἀμειδὴς ἡμῶν θάνατος, ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, σὺ γὰρ ἐπιφανεὶς τοῖς ἐν ᾅδῃ Χριστὲ ἐδωρήσω, διὸ τὴν ζωήν σε καὶ ἀνάστασιν καὶ φῶς τὸ ἐνυπόστατον, ὑμνοῦντες μεγαλύνομεν. Ἡ ἄναρχος φύσις, καὶ ἀπερίοριστος, ἐν τρισὶ γνωρίζεται, μόναις θεαρχικαῖς ὑποστάσεσι, μία θεότης, πατρί, υἱῷ τε καὶ πνεύματι, ἐφ᾽ ᾗ ὁ θεόφρων βασιλεὺς πεποιθὼς σώζεται.

Τῇ κυριακῇ πρωῒ εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ ἀναστάσιμα. ἦχος ά. Τοῦ ποιῆσαι ἐν δίκ.

Ὑμνοῦμέν σου Χριστὲ τὸ σωτήριον πάθος, καὶ δοξάζομέν σου τὴν ἀνάστασιν. Τοῦ δ᾽ αὐτοῦ. Ὁ σταυρὸν ὑπομείνας καὶ τὸν θάνατον καταργήσας, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν κύριε ὡς μόνος παντοδύναμος. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς. Ὁ τὸν ᾅδην σκυλεύσας, καὶ τὸν ἄνθρωπον ἀναστήσας, τῇ ἀναστάσει σου Χριστὲ, ἀξίωσον ἡμᾶς ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε. Αἰνεῖτε τὸν θεόν. Τὴν θεοπρεπῆ σου συγκατάβασιν δοξάζοντες ὑμνοῦμέν σε Χριστὲ, ἐτέχθης ἐκ παρθένου, καὶ ἀχώριστος ὑπῆρχες τῷ πατρὶ, ἔπαθες ὡς ἄνθρωπος, καὶ ἑκουσίως ὑπέμεινας σταυρὸν, ἀνέστης ἐκ τοῦ τάφου, ὡς ἐκ παστάδος προελθὼν, ἵνα σώσῃς τὸν κόσμον κύριε δόξα σοι. Ἕτερα Ἀνατολικά. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις.

Ὅτε προσηλώθης τῷ ξύλῳ τοῦ σταυροῦ, τότε ἐνεκρώθη τὸ κράτος τοῦ ἐχθροῦ, ἡ κτίσις ἐσαλεύθη τῷ φόβῳ σου, καὶ ὁ ᾅδης ἐσκυλεύθη τῷ κράτει σου, τοὺς νεκροὺς ἐκ τῶν τάφων ἀνέστησας, καὶ τῷ λῃστῇ τὸν παράδεισον ἤνοιξας, κύριε δόξα σοι.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος.

Ὀδυρόμεναι μετὰ σπουδῆς τὸ μνῆμά σου κατέλαβον αἱ τίμιαι γυναῖκες, εὗρουσαι δὲ τὸν τάφον ἀνεῳγμένον καὶ μαθοῦσαι παρὰ τοῦ ἀγγέλου τὸ καινὸν καὶ παράδοξον θαῦμα, ἀπήγγειλαν τοῖς ἀποστόλοις, ὅτι ἀνέστη ὁ κύριος, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ. καὶ.

Τὴν τῶν παθῶν θείαν μωλωπωσίν σου προσκυνοῦμεν Χριστὲ ὁ θεὸς, καὶ τὴν ἐν τῇ Σιὼν δεσποτικὴν ἱερουργίαν, τὴν ἐν τέλει τῶν αἰώνων

Digitized by Google

αἵματι, εὐλογεῖται ῥαντιζομένη, καὶ σκιρτῶσα βοᾷ. ὁ τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θρηνείτω Ιουδαίων, ὁ ἀντίθεος λαὸς τὸ τόλμημα, τῆς ἀναιρέσεως Χριστοῦ. τὰ δὲ ἔθνη εὐφραινέσθωσαν, καὶ κροτείτωσαν τὰς χεῖρας καὶ βοάτωσαν. ὁ τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Ιδοὺ ταῖς μυροφόροις, ἐξαστράπτων ἐβόα ἄγγελος, τῆς ἀναστάσεως Χριστοῦ, δεῦτε ἴδετε τὰ σύμβολα, τὰς σινδόνας, καὶ τὸν τάφον, καὶ βοήσατε. ὁ τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η. ὁ εἱρμός. Εν καμίνῳ παῖδας Ισραὴλ, ὡς ἐν χωνευτηρίῳ τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας καθαρώτερον χρυσοῦ, ἀπέστιλβον λέγοντες. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο βουλήσει ἅπαντα ποιῶν, ὁ καὶ μετασκευάζων, ἐκβλέπων σκιὰν θανάτου, εἰς αἰώνιον ζωήν. τῷ πάθει σου λόγε θεοῦ, σὲ ἀπαύστως πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον ὑμνοῦμεν καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Σὺ καθεῖλες σύμβημμα Χριστὲ, καὶ τὴν ταλαιπωρίαν, ἐν πύλαις, καὶ ὀχυρώμασι τοῦ ᾅδου, ἀναστὰς ἐντάφου τριήμερος, σὲ ἀπαύστως πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον ὑμνοῦσι, καὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θ. Τὴν καθαρὰν καὶ ὑπερφυῶς, ἐξ ἀστραπῆς τῆς θείας, τεκοῦσαν τὸν μαργαρίτην τὸν πολύτιμον Χριστὸν, ὑμνήσωμεν λέγοντες. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυρίου, τὸν κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. ἄλλος.

Θαυμαστὸς ὑπερφυὴς ἡ δροσοβόλος.

ΔΕῦτε λαοὶ προσκυνήσωμεν, τὸν τόπον, ἐν ᾧ ἔστησαν ἄχραντοι πόδες, καὶ ἐν ξύλῳ θεῖαι Χριστοῦ παλάμαι ζωοποιαὶ ἐξεπετάσθησαν, εἰς πάντων σωτηρίαν βροτῶν, καὶ τάφον ζωῆς κυκλοῦντες ψάλλομεν. εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ηλέγχθη τῶν θεοκτόνων Ιουδαίων ἡ παράνομος συκοφαντία, ἐν γὰρ πλάνον ἔφησαν, ἐξηγέρθη ἐκ θανάτου, μυστηρίοις τῶν αὐτόματα τὰ σφραγίσματα, διὸ γηθόντες ἀναμέλψωμεν. εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Τρισὶν ἐν χαρακτῆρσι θεολογοῦντες, καὶ μιᾶς κυριότητος δόξαν, σεραφὶμ τὰ ἄχραντα, μετὰ δέους δουλοπρεπῶς τρισυπόστατον δοξάζουσι θεότητα, μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς εὐσεβοῦντες ἀναμέλψωμεν. εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν κύριον καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. ᾠδὴ θ. εἱρμὸς. Μεγάλυνον θεοτόκε τὰ ἐλέη σου εἰς πάντας ἡμᾶς.

Ο εἱρμός. Τύπον τῆς ἁγνῆς λοχείας σου, πυρπολουμένη βάτος ἔδειξεν ἄφλεκτος, καὶ νῦν καθ' ἡμῶν τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν, κατασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον, ἵνα σε θεοτόκε ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

ΩΠῶς ὁ λαὸς ὁ ἄνομος, ὁ ἄπιστος καὶ πονηρὸς βουλευσάμενος

Digitized by Google

προπάτορες τὴν Ἐδὲμ ἀπολαβόντες διὰ σοῦ, ἣν ἐκ παραβάσεως ἀπώλεσαν. σὺ γὰρ ἁγνὴ καὶ πρὸ τοῦ τόκου, καὶ μετὰ γέννησιν. ἄλλος.

Σπλάγχνων Ἰωνᾶ.

Νοῦς ὢν ἀπαθὴς καὶ ἄϋλος μίγνυται, Χριστὸς ὁ θεὸς τῷ ἀνθρωπίνῳ νοὶ μεσιτεύοντι, θείᾳ φύσει, σαρκός τε παχύτητι, καὶ ὅλον μοι ἀπρεπῶς ὅλως ἥνωται, ἵνα σωτηρίαν δῷ μοι τῷ πεσόντι ὀρέξει σταυρούμενος. Πίπτει περιφανεὶς Ἀδὰμ, καὶ συντρίβεται, ἐλπίδι ψευδεῖς πάλαι θεώσεως, ἀλλ' ἀνίσταται τῇ ἑνώσει τοῦ λόγου θεούμενος, καὶ πάθει τὴν ἀπάθειαν κομίζεται, θρόνῳ ὡς υἱὸς δοξάζεται, συνεδρεύων πατρί τε καὶ πνεύματι. Κόλπων ἐκ πατρὸς ἀνάρχου γεννήτορος, ἐν κόλποις ἁγνῆς κόρης αὐλίζεται, καὶ καθίσταται ὁ ἀμήτωρ ἀπάτωρ σαρκούμενος, ὁ τῆς δικαιοσύνης βασιλεὺς Χριστὸς, τούτου ἀγενεαλόγητος ἡ φρικτὴ γενεὰ, καὶ ἀπόρρητος.

Κοντάκιον. ἀναστάσιμον. ἦχος ά.

Ἐξανέστης ὡς θεὸς ἐκ τοῦ τάφου ἐνδόξως, καὶ κόσμον συνανέστησας, καὶ ἡ φύσις τῶν βροτῶν ὡς θεόν σε ἀνύμνησε, καὶ θάνατος ἠφάνισται, καὶ ὁ Ἀδὰμ χορεύει δέσποτα, καὶ ἡ Εὔα νῦν ἐκ τῶν δεσμῶν λυτρουμένη χαίρει κράζουσα. σὺ εἶ ὁ πᾶσι παρέχων Χριστὲ τὴν ἀνάστασιν. ὁ οἶκος. Τὸν ἀναστάντα σήμερον, ἀνυμνήσωμεν ὡς θεὸν παντοδύναμον, καὶ πύλας ᾅδου συντρίψαντα, καὶ τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἐν τάφῳ ἐγείραντα, μυροφόροις ὀφθέντα καθὼς ηὐδόκησε. πρώταις ταύταις τὸ χαῖρε φήσας, καὶ ἀποστόλοις χαρὰν μηνύων, ὡς μόνος ζωοδότης. ὅθεν πίστει αἱ γυναῖκες μαθηταῖς σύμβολα νίκης εὐαγγελίζονται, καὶ ᾅδης στενάζει, καὶ θάνατος ὀδύρεται, καὶ κόσμος ἀγάλλεται, καὶ πάντες συγχαίρουσι. Χριστὲ τὴν ἀνάστασιν.

ᾠδὴ ζ΄. ὁ εἱρμός.

Σὲ νοητὴν θεοτόκε κάμινον κατανοοῦμεν οἱ πιστοὶ, ὡς γὰρ παῖδας ἔσωσε τρεῖς, ὁ ὑπερυψούμενος, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον, ἐν τῇ γαστρί σου ἀνέπλασεν. ὁ αἰνετὸς τῶν πατέρων θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ἔφριξε γῆ, ἀπεστράφη ἥλιος, καὶ συνεσκότασε τὸ φῶς, διερράγη τὸ τοῦ ναοῦ θεῖον καταπέτασμα. πέτραι δὲ ἐσχίσθησαν, ὅτι σταυρῷ γὰρ ἦρται ὁ δίκαιος. ὁ αἰνετὸς τῶν πατέρων θεὸς καὶ ὑπερένδοξος. Σὺ γεγονὼς, ὡσεὶ ἀβοήθητος, καὶ τραυματίας ἐν νεκροῖς, ἑκουσίως τὸ καθ' ἡμᾶς, ὁ ὑπερυψούμενος, πάντας ἠλευθέρωσας, καὶ κραταιᾷ χειρὶ συνανέστησας, ὁ αἰνετὸς τῶν πατέρων θεὸς καὶ ὑπερένδοξος. Θ. Χαῖρε πηγὴ, ἀειζώου νάματος, χαῖρε παράδεισε τρυφῆς, χαῖρε τεῖχος τῶν πιστῶν, χαῖρε ἀπειρόγαμε, χαῖρε ἡ παγκόσμιος χαρὰ, δι' ἧς ἡμῖν ἐξανέτειλεν, ὁ αἰνετὸς τῶν πατέρων θεὸς καὶ ὑπερένδοξος. ἄλλος.

ὁ εἱρμός. Οἱ παῖδες εὐσεβείᾳ.

Πάλαι μὲν κατηράθη, τῷ τοῦ Ἄβελ φοινιχθεῖσα αἵματι, ἀδελφοκτόνῳ γῆ χειρί. θεορρύτῳ δέ σου αἵματι,

βροτοῖς τῷ αἵματι σαρκός, τὴν στολὴν πεφοινιγμένος, ᾧ μελῳδοῦμεν πιστοί· δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε. Χριστὸς τῶν μελλόντων ἀγαθῶν φανεὶς ἀρχιερεὺς ἡμῶν. τὴν ἁμαρτίαν διεσκέδασε, καὶ δείξας ξένην ὁδόν, τῷ ἰδίῳ αἵματι, εἰς κρείττονα καὶ τελεωτέραν εἰσέδραμε δὲ σκηνήν, πρόδρομος ἡμῶν εἰς τὰ ἅγια. Θ. Τῆς Εὔας τὴν πάλαι ὀφειλήν, ἀπήτησας πανύμνητε, τῷ δι' ἡμᾶς φανέντι νέῳ Ἀδάμ, ἑνώσας γὰρ ἑαυτὸν ἐξ ἁγνῆς συλλήψεως, σάρκα νοερὰν ἐμψυχωμένην, ἐκ σοῦ προῆλθε Χριστός, εἰς τὸ συναμφότερον κύριος.

ᾠδὴ ε´. ὁ εἱρμός.

Ο φωτίσας τῇ ἐλλάμψει τῆς σῆς παρουσίας Χριστέ, καὶ φαιδρύνας τῷ σταυρῷ σου τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, τὰς καρδίας φώτισον φωτὶ τῆς σῆς θεογνωσίας, τῶν ὀρθοδόξως ὑμνούντων σε.

Τὸν ποιμένα τῶν προβάτων τὸν μέγαν καὶ κύριον, Ἰουδαῖοι διὰ ξύλου σταυροῦ ἐθανάτωσαν, ἀλλ' αὐτὸς ὡς πρόβατα νεκροὺς ἐν ᾅδῃ τεθαμμένους, κράτους θανάτου ἐρρύσατο. Τῷ σταυρῷ σου τὴν εἰρήνην εὐαγγελισάμενος, καὶ κηρύξας αἰχμαλώτοις σωτήρ μου τὴν ἄφεσιν, τὸν κρατοῦντα ᾔσχυνας Χριστὲ γυμνὸν ἠπορημένον, δείξας τῇ θείᾳ ἐγέρσει σου. Θ. Τὰς αἰτήσεις τῶν πιστῶς αἰτουμένων πανύμνητε, μὴ παρίδῃς, ἀλλὰ δέχου καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ υἱῷ σου ἄχραντε θεῷ τῷ μόνῳ εὐεργέτῃ, σὲ γὰρ προστάτην κεκτήμεθα. ἄλλος.

Θεὸς ὢν εἰρήνης πατὴρ οἰκτιρμῶν.

Ω πλοῦτος καὶ βάθος σοφίας θεοῦ· τοὺς σοφοὺς ὁ δρασσόμενος κύριος, τῆς τούτων πανουργίας ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, παθὼν γὰρ ἑκουσίως σαρκὸς ἐξ ἀσθενείας, ἐξ ἰδίας ἰσχύος, ζωοποιὸς νεκρὸς ἐγήγερται. Θεὸς ὢν ἑνοῦται σαρκὶ δι' ἡμᾶς, καὶ σταυροῦται καὶ θνήσκει, καὶ θάπτεται, καὶ αὖθις ἐξανίσταται, καὶ ἄνεισι φαιδρῶς, σαρκὶ σὺν τῇ ἰδίᾳ, Χριστὸς πρὸς τὸν πατέρα. μεθ' ἧς ἥξει καὶ σώσει τοὺς εὐσεβῶς αὐτῷ λατρεύοντας. Θ. Ἁγίων ἁγία παρθένε ἁγνή, τῶν ἁγίων τὸν ἅγιον τέτοκας, τὸν πάντας ἁγιάζοντα Χριστὸν τὸν λυτρωτήν. διό σε βασιλίδα καὶ δέσποιναν ἁπάντων, ὡς μητέρα τοῦ κτίστου τῶν ποιημάτων καταγγέλλομεν.

ᾠδὴ ϛ´. ὁ εἱρμός.

Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος. οὐκ ἔστιν ὁ ῥυόμενος, ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς. σῶσον τὸν λαόν σου ὁ θεὸς ἡμῶν. σὺ γὰρ ἰσχὺς τῶν ἀσθενούντων, καὶ ἐπανόρθωσις.

Τῷ αἵματι τοῦ πρωτοπλάστου κύριε, δεινῶς ἐτραυματίσθημεν, τῷ τῷ μώλωπι ἰάθημεν τῷ σῷ, ὃ ὑπὲρ ἡμῶν ἐτραυματίσθης Χριστέ. σὺ γὰρ ἰσχὺς τῶν ἀσθενούντων καὶ ἐπανόρθωσις. Ἀνήγαγες ἡμᾶς ἐξ ᾅδου κύριε. τὸ κῆτος χειρωσάμενος, τὸ παμφάγον παντοδύναμε τῷ σῷ κράτει, καθελὼν αὐτοῦ τὴν δύναμιν. σὺ γὰρ ζωή, καὶ φῶς ὑπάρχεις καὶ ἡ ἀνάστασις. Θ. Εὐφραίνονται, ἐν σοὶ παρθένε ἄχραντε, τῶν ἁγίων αἱ προ-

Digitized by Google

δέξασαι. θ΄. Θεὸν παρθένε συνέλαβες, Χριστὸν ἐν παρθενίᾳ δὲ τέτοκας, ἐκ σοῦ σαρκωθέντας πάναγνε, ἕνα τῇ ὑποστάσει μονογενῆ ἐνδυοῖν οὐσίαις, γνωριζόμενον υἱόν. ὅτι δεδόξασαι.

ᾠδὴ γ΄. ὁ εἱρμός. Ὁ μόνος. εἰδὼς τὴν βροτῶν οὐσίας τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος, περίζωσόν με ἐξ ὕψους δύναμιν, τοῦ βοᾷν σοι ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος τῆς ἀφράστου σοῦ δόξης φιλάνθρωπε.

Θεὸς μὲν ὑπάρχων ἀγαθὲ πεσόντα κατῳκτείρησας, καὶ κατελθεῖν πρὸς με ἠδόκησας, ἀνύψωσάς με διὰ σταυρώσεως, τοῦ βοᾷν σοι ἅγιος, ὁ τῆς δόξης κύριος, ὁ ἀνείκασος ἐν ἀγαθότητι. Ζωὴ ἐνυπόστατος Χριστὲ, ὑπάρχων, καὶ φθαρέντα με, ὡς συμπαθὴς Θεὸς ἐνδυσάμενος, εἰς χοῦν θανάτου καταβὰς δέσποτα, τὸ θνητὸν διέρρηξας, καὶ νεκροὺς τριήμερος ἀναστὰς, ἀφθαρσίαν ἠμφίεσας. θ΄. Θεὸν συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ παρθένε διὰ πνεύματος τοῦ παναγίου, ἔμεινας ἄφλεκτος, ἐπεὶ καὶ βάτος τῷ νομοθέτῃ Μωσεῖ φλεγομένην ἄκαυστα, σαφῶς προεμήνυσε, τὴν τὸ πῦρ δεξαμένην τὸ ἄστεκτον. ἄλλος. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων ἐκ πατρὸς γεννηθέντι ἀρρεύστως.

Τῷ ἐπὶ τῶν ὤμων, τὸ πλανώμενον πρόβατον ἄραντι. καὶ καθελόντι διὰ ξύλου τὴν αὐτοῦ ἁμαρτίαν, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν, ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν ἅγιος εἶ κύριε. Τῷ ἀναγαγόντι, τὸν ποιμένα τὸν μέγαν ἐξ ᾅδου Χριστὸν, καὶ τῇ αὐτοῦ ἱεραρχίᾳ, διὰ τῶν ἀποστόλων τὰ ἔθνη ποιμάναντι, ἐν ἀληθείᾳ καὶ θείῳ τε τῷ πνεύματι λατρεύσωμεν. θ΄. Τῷ ἐκ τῆς παρθένου σαρκωθέντι ἀσπόρως βουλήσει υἱῷ, καὶ τὴν τεκοῦσαν μετὰ τόκον θεϊκῇ δυναστείᾳ, ἁγνὴν παρθένον φυλάξαντι, τῷ ἐπὶ πάντων βοῶμεν Θεῷ ἅγιος εἶ κύριε. κάθισμα τοῦ ἁγίου.

ᾠδὴ δ΄. ὁ εἱρμός.

Ὄρος σὲ τῇ χάριτι τῇ θείᾳ κατάσκιον, προβλεπτικοῖς ὁ Ἀμβακοὺμ κατανοήσας ὀφθαλμοῖς, ἐκ σοῦ ἐξελεύσεσθαι, τοῦ Ἰσραὴλ προανεφώνει τὸν ἅγιον, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Τίς οὗτος σωτὴρ ὁ ἐξ Ἐδὼμ ἀφικόμενος, στεφηφορῶν ἐξ ἀκανθῶν, πεφοινιγμένος τὴν στολὴν, ἐν ξύλῳ κρεμάμενος, τοῦ Ἰσραὴλ ὑπάρχει, οὗτος ὁ ἅγιος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν. Ἴδετε λαὸς τῶν ἀπειθῶν καὶ αἰσχύνθητε, ὃν ὡς κακοῦργον γὰρ ὑμεῖς, ἀναρτηθῆναι ἐν σταυρῷ Πιλάτῳ ᾐτήσασθε, φρενοβλαβῶς θανάτου λύσας τὴν δύναμιν, θεοπρεπῶς ἐξανέστη τοῦ μνήματος. θ΄. Ξύλον σὲ παρθένε τῆς ζωῆς ἐπιστάμεθα, οὐ γὰρ τῆς βρώσεως καρπὸς θανατηφόρος τοῖς βροτοῖς, ἐκ σοῦ ἀνεβλάστησεν, ἀλλὰ ζωῆς τῆς ἀϊδίου ἀπόλαυσις, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

ἄλλος. Ῥάβδος ἐκ τῆς.

Τίς οὗτος ὡραῖος ἐξ Ἐδὼμ, καὶ τούτου τὸ ἐρύθημα, τῶν ἱματίων ἐξ ἀμπέλου Βοσόρ. ὡραῖος ὅτι Θεὸς, ὡς

Digitized by Google

στίχος. Ηρθ τοὺς ὀφθαλμούς μου

Δεξιᾷ σου χειρὶ λαβὼν σὺ λόγε, φύλαξόν με, φρούρησον, μὴ πῦρ με φλέξῃ τῆς ἁμαρτίας. στίχος. Κύριος φυλάξει σε, κύριος σκέπη σου ἐπὶ χεῖρα.

Ἁγίῳ πνεύματι πᾶσα ἡ κτίσις καινουργεῖται, πάλιν δρομοῦσα εἰς τὸ πρῶτον, ἰσοσθενὲς γάρ ἐστι πατρὶ καὶ λόγῳ. Δόξα. τὸ αὐτό. Ἀντίφωνον γ'.

Ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι ὁδεύσωμεν εἰς αὐλὰς τοῦ κυρίου. ηὐφράνθη μου τὸ πνεῦμα, συγχαίρει ἡ καρδία.

στίχος. Εὐφράνθην.

Ἐπὶ τὸν οἶκον Δαβὶδ φόβος μέγας, ἐκεῖ γὰρ θρόνων ἐκτεθέντων, κριθήσονται ἅπασαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς καὶ γλῶσσαι. στίχος. Ὅτι ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν θρόνοι.

Ἁγίῳ πνεύματι, τιμὴν, προσκύνησιν, δόξαν, καὶ κράτος, ὡς πατρί τε ἄξιον, καὶ τῷ υἱῷ δεῖ προσφέρειν. μονὰς γάρ ἐστιν ἡ τριὰς τῇ φύσει, ἀλλ' οὐ προσώποις. Δόξα. τὸ αὐτό. Προκείμενον. ἦχος α'.

Νῦν ἀναστήσομαι λέγει κύριος, θήσομαι ἐν σωτηρίῳ, παρρησιάσομαι ἐν αὐτῷ. στίχος.

Σῶσόν με κύριε ὅτι ἐκλέλοιπεν ὅσιος.

Τὸ πᾶσα πνοή. τὸ ἑωθινὸν εὐαγγέλιον. Ἀνάστασιν Χριστοῦ. δ. ν'. πεντηκοστάριον ἦχος α'. δόξα.

Ὁ εἰς τὸν κόσμον ἐλθὼν, καὶ σαρκικῶς σταυρὸν καταδεξάμενος, καὶ ταφὴν, καὶ τῇ ἀναστάσει σου τὸν κόσμον σώσας κύριε δόξα σοι. καὶ νῦν.

Τὴν ἐκ νεκρῶν σου ἀνάστασιν κύριε δοξάζω, ἐλέησόν με.

Ὁ κανὼν ἀναστάσιμος. ποίημα Ἰωάννου μοναχοῦ. ἦχος α'. ᾠδὴ α'. ὁ εἱρμός.

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ, θεοπρεπῶς ἐν ἰσχύϊ δεδόξασται, αὕτη γὰρ ἀθάνατε ἡ πανσθενὴς ὑπεναντίους ἔθραυσε, τοῖς Ἰσραηλίταις ὁδὸν βυθοῦ καινουργήσασα. Ὁ χερσὶν ἀχράντοις ἐκ χοὸς, δημιουργικῶς κατ' ἀρχὰς διαπλάσας με, χεῖρας ἐφαπλώσας ἐν τῷ σταυρῷ, ἐκ τῆς γῆς ἀνακαλούμενος, τὸ φθαρέν μου σῶμα, ὃ ἐκ παρθένου προσείληφας. Νέκρωσιν ὑπέστη δι' ἐμὲ, καὶ τὴν ψυχὴν τῷ θανάτῳ προδέδωκεν, ὁ ἐν πνεύσει θείᾳ ψυχήν μοι ἐνθεὶς, καὶ λύσας αἰωνίων δεσμῶν, καὶ συναναστήσας, τῇ ἀφθαρσίᾳ ἐδόξασε. Θ.

Χαῖρε ἡ τῆς χάριτος πηγὴ, χαῖρε ἡ κλῖμαξ καὶ πύλη οὐράνιος, χαῖρε ἡ λυχνία, καὶ στάμνος χρυσὴ, καὶ ὄρος ἀλατόμητον, ἡ τὸν ζωοδότην Χριστὸν τῷ κόσμῳ κυήσασα.

Ἕτερος κανὼν σταυροαναστάσιμος. Ποίημα Κοσμᾶ μοναχοῦ. ἦχος α'. ᾠδὴ α'. ὁ εἱρμός. Χριστὸς γεννᾶται δοξάσατε.

Χριστὸς θεός με σαρκούμενος, Χριστός με ἀνυψοῖ ταπεινούμενος, Χριστὸς ἀπαθῆ ἐργάζεται, πάσχων ὁ ζωοδότης, φύσει σαρκός. ὅθεν ἀναμέλπω χαριστήριον ᾠδὴν. ὅτι δεδόξασται. Χριστὸς ὑψοῖ με σταυρούμενος, Χριστὸς συνανιστᾷ με νεκρούμενος, Χριστός μοι ζωὴν χαρίζεται, ὅθεν ἐν εὐφροσύνῃ χεῖρας κροτῶ, ᾄδω τῷ σωτῆρι ἐπινίκιον ᾠδὴν. ὅτι δεδόξασται.

Digitized by Google

λυδίας τῆς παρακλητικῆς· φύλ. ϱοέ.
Εἰς τὸν ὄρθρον τῇ κυριακῇ εἰς τὸ θεὸς κύριος. τὸ ἀναστάσιμον ζήτ. φ. β΄. ἦχος ά.

ΤΟῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντον σου σῶμα. ἀνέστης τριήμερος σωτὴρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωήν, διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι ζωοδότα. δόξα τῇ ἀναστάσει σου Χριστὲ, δόξα τῇ βασιλείᾳ σου. δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου μόνε φιλάνθρωπε. θ. Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι τῇ παρθένῳ τὸ χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκοῦτο ὁ τῶν ὅλων δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἁγίᾳ κιβωτῷ ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαβίδ, ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν κτίστην σου, δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοὶ, δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ, δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Καὶ μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν συναπτὴ μικρά. εἶτα ἡ ὑπακοή.

Η Τοῦ λῃστοῦ μετάνοια τὸν παράδεισον ἐσύλησε. τὸ δὲ θρῆνος τῶν μυροφόρων τὴν χαρὰν ἐμήνυσεν ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ θεὸς, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

στίχος α΄. Ἀνάστηθι κύριε ὁ θεός μου ὑψωθήτω ἡ χείρ σου, μὴ ἐπιλάθου τῶν πενήτων σου εἰς τέλος. Κάθισμα ἀναστάσιμον ἦχος ά.

ΤΟν τάφον σου σωτὴρ στρατιῶται τηροῦντες νεκροὶ τῇ ἀστραπῇ τοῦ ὀφθέντος ἀγγέλου ἐγένοντο κηρύττοντες ταῖς γυναιξὶ τὴν ἀνάστασιν, σὲ δοξάζομεν τὸν τῆς φθορᾶς καθαιρέτην, σοὶ προσπίπτομεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου, καὶ μόνῳ θεῷ ἡμῶν.

στίχος β΄. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ κύριος ἀγαλλιασώμεθα.

ΓΥναῖκες πρὸς τὸ μνῆμα παρεγένοντο ὄρθριαι, καὶ ἀγγελικὴν ὀπτασίαν θεασάμεναι ἔτρεμον. ὁ τάφος ἐξήστραπτε ζωήν, τὸ θαῦμα κατέπληττεν αὐτάς. διὰ τοῦτο ἀπελθοῦσαι τοῖς μαθηταῖς ἐκήρυττον τὴν ἔγερσιν, τὸν ᾅδην ἐσκύλευσε Χριστὸς, ὡς μόνος κραταιὸς καὶ δυνατὸς, καὶ φθαρέντας συνήγειρε πάντας. τὸν τῆς κατακρίσεως φόβον λύσας δυνάμει τοῦ σταυροῦ. Δόξα καὶ νῦν θ.

ΜΑρία τὸ σεπτὸν τοῦ δεσπότου δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων. σὺ γὰρ πέφυκας ἁμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σώζεις τοὺς δούλους σου.

Οἱ ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον ά. ἦχ. ά.

ΕΝ τῷ θλίβεσθαί με εἰσάκουσόν μου τῶν ὀδυρμῶν κύριε σοὶ κράζω.

στίχος ά. Πρὸς κύριον. Τοῖς ἐρημικοῖς ἀπαύστως ὁ θεῖος πόθος, ἐγγίνεται κόσμου ὄντι τοῦ ματαίου ἐκτός.

Τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ ἠκονημένα σὺν τοῖς ἄνθραξι. Ἁγίῳ πνεύματι, τιμὴ, καὶ δόξα, ὥσπερ πατρὶ πρέπει ἅμα υἱῷ, διὰ τοῦτο ᾄσωμεν τῇ τριάδι μονοκρατορίᾳ.

Δόξα τὸ αὐτό. Ἀντίφωνον β΄.

ΕΙς τὰ ὄρη τῶν σῶν ὕψωσάς με νόμων, ἀρεταῖς ἐκλάμπρυνον ὁ θεὸς ἵνα ὑμνῶ σε.

Digitized by Google

καὶ θάνατον ἀναμάρτητε, ἵνα τῷ κόσμῳ δωρήσῃ τὴν ἀνάστασιν ὡς φιλάνθρωπος. Τὸν τῷ πατρὶ συνάναρχον, καὶ συναΐδιον λόγον, τὸν ἐκ παρθενικῆς νηδύος προελθόντα ἀφράστως, καὶ σταυρὸν καὶ θάνατον δι᾽ ἡμᾶς ἑκουσίως καταδεξάμενον, καὶ ἀναστάντα ἐνδόξῃ ὑμνήσωμεν λέγοντες. ζωοδότα κύριε δόξα σοι. ὁ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. καὶ νῦν θεοτοκίον.

Τὴν παγκόσμιον δόξαν. τὴν ἐξ ἀνθρώπων σπαρεῖσαν, καὶ τὸν δεσπότην τεκοῦσαν, τὴν ἐπουράνιον πύλην ὑμνήσωμεν Μαρίαν τὴν παρθένον, τῶν ἀσωμάτων τὸ ᾆσμα, καὶ τῶν πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα. αὕτη γὰρ ἀνεδείχθη οὐρανὸς καὶ ναὸς τῆς θεότητος, αὕτη τὸ μεσότοιχον τῆς ἔχθρας καθελοῦσα, εἰρήνην ἀντεισῆξε, καὶ τὸ βασίλειον ἠνέῳξε, ταύτην οὖν κατέχοντες τῆς πίστεως τὴν ἄγκυραν, ὑπέρμαχον, ἔχομεν τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα κύριον. θαρσεῖτε τοίνυν, θαρσεῖτε λαὸς τοῦ θεοῦ, καὶ γὰρ αὐτὸς πολεμήσει τοὺς ἐχθροὺς ὡς παντοδύναμος. Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τοῦ στίχου ἦχος α΄. Τῷ πάθει σου Χριστὲ παθῶν ἠλευθερώθημεν, καὶ τῇ ἀναστάσει σου ἐκ φθορᾶς ἐλυτρώθημεν. κύριε δόξα σοι. στίχος. Ὁ κύριος ἐβασίλευσεν εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο. ἀλφάβητον. Ἀγαλλιάσθω ἡ κτίσις, οὐρανοὶ εὐφραινέσθωσαν, χεῖρας κροτείτω τὰ ἔθνη μετ᾽ εὐφροσύνης. Χριστὸς γὰρ ὁ σωτὴρ ἡμῶν τῷ σταυρῷ προσήλωσε τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ τὸν θάνατον νεκρώσας ζωὴν ἡμῖν ἐδωρήσατο, πεπτωκότα τὸν Ἀδὰμ παγγενῆ ἀναστήσας, ὡς φιλάνθρωπος. στίχος. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην.

Βασιλεὺς ὑπάρχων οὐρανοῦ καὶ γῆς ἀκαταλήπτε. ἑκὼν ἐσταύρωσαι διὰ φιλανθρωπίαν, ᾧ ὁ ᾅδης συναντήσας κάτωθεν ἐπικράνθη, καὶ δικαίων ψυχαὶ δεξάμεναι ἠγαλλιάσαντο. Ἀδὰμ δὲ ἰδών σε τὸν κτίστην ἐν τοῖς καταχθονίοις ἀνέστη, ὢ τοῦ θαύματος, πῶς θανάτου ἐγεύσατο, ἡ τῶν ἁπάντων ζωή, ἀλλ᾽ ἢ ὡς ἠβουλήθη κόσμον φωτίσαι κραυγάζοντα καὶ λέγοντα. ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν κύριε δόξα σοι. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει. Γυναῖκες μυροφόροι, μύρα φέρουσαι, μετὰ σπουδῆς καὶ ὀδυρμοῦ τὸν τάφον κατέλαβον, καὶ μὴ εὑροῦσαι τὸ ἄχραντον σῶμά σου. παρὰ δὲ τοῦ ἀγγέλου μαθοῦσαι τὸ καινὸν καὶ παράδοξον θαῦμα, τοῖς ἀποστόλοις ἔλεγον ἀνέστη ὁ κύριος παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. δόξα καὶ νῦν θ΄. Ἰδοὺ πεπλήρωται ἡ τοῦ Ἡσαΐου πρόρρησις, παρθένος γὰρ ἐγέννησας, καὶ μετὰ τόκον ὡς πρὸ τόκου διέμεινας, θεὸς γὰρ ἦν ὁ τεχθείς, διὸ καὶ φύσεις ἐκαινοτόμησεν, ἀλλ᾽ ὦ θεομῆτορ ἱκεσίας σῶν δούλων, σῷ τεμένει προσφερομένας σοι, μὴ παρίδῃς, ἀλλ᾽ ὡς τὸν εὔσπλαγχνον σαῖς ἀγκάλαις φέρουσα, σοῖς ἱκέταις σπλαγχνίσθητι, καὶ πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὸ πολυπήκιον θεοτόκε παρθένε. γ΄. εἰς τὸ ἀπόδειπνον κανὼν τῆς θεοτόκου. ζήτει εἰς τὸ τέλος τῆς ἀκολουθίας.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟΥ

Η'. ΗΧΟΥ.

ΤΩΙ ΣΑΒΒΑΤΩΙ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΚΥΡΙΕ ΕΚΕΚΡΑΞΑ.

Στιχηρὰ ἀναστάσιμα ἦχος α'.

Τὰς ἑσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς πρόσδεξαι ἅγιε κύριε, καὶ παράσχου ἡμῖν ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. ὅτι μόνος εἶ ὁ δείξας ἐν κόσμῳ τὴν ἀνάστασιν. Κυκλώσατε λαοὶ Σιὼν, καὶ περιλάβετε αὐτὴν, καὶ δότε δόξαν ἐν αὐτῇ τῷ ἀναστάντι ἐκ νεκρῶν. ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ λυτρωσάμενος ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Δεῦτε λαοὶ ἀνυμνήσωμεν, καὶ προσκυνήσωμεν Χριστῷ, δοξάζοντες αὐτοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν. ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ τὸν κόσμον λυτρωσάμενος.

Ἕτερα στιχηρὰ ἀνατολικὰ ἦχος α'.

Εὐφράνθητε οὐρανοὶ, σαλπίσατε τὰ θεμέλια τῆς γῆς, βοήσατε τὰ ὄρη εὐφροσύνην. Ἰδοὺ γὰρ ὁ Ἐμμανουὴλ, τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν τῷ σταυρῷ προσήλωσε, καὶ ζωὴν ὁ διδοὺς θάνατον ἐνέκρωσε, τὸν Ἀδὰμ ἀναστήσας, ὡς φιλάνθρωπος. Τὸν σαρκὶ ἑκουσίως σταυρωθέντα δι' ἡμᾶς, παθόντα, καὶ ταφέντα, καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, ὑμνήσωμεν λέγοντες. στήριξον ὀρθοδοξίᾳ τὴν ἐκκλησίαν σου Χριστὲ, καὶ εἰρήνευσον τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος. Τῷ ζωοδόχῳ σου τάφῳ παρεστῶτες οἱ ἀνάξιοι, δοξολογίαν προσφέρομεν τῇ ἀφάτῳ σου εὐσπλαγχνίᾳ Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν, ὅτι σταυρὸν κατεδέξω,

εὕρωσί με ἁγνή, καὶ συμφοραὶ τοῦ βίου, καὶ πειρασμοί με πάντοθεν ἐκύκλωσαν. ἀλλὰ πρόστηθί μοι, καὶ ἀντιλαβοῦ μου τῇ κραταιᾷ σου σκέπῃ. Ἐν ταῖς ζάλαις εὕρωσε λιμένα, ἐν ταῖς λύπαις χαρὰν καὶ εὐφροσύνην, καὶ ἐν ταῖς νόσοις ταχεῖαν βοήθειαν, καὶ ἐν τοῖς κινδύνοις ῥύστην καὶ προστάτιν ἐν τοῖς πειρατηρίοις. Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε κυρίου, χαῖρε θεία καὶ μανναδόχε στάμνε, χαῖρε χρυσῆ λυχνία, λαμπὰς ἄσβεστε, χαῖρε τῶν παρθένων δόξα καὶ μητέρων ὡραΐσμα καὶ κλέος. καὶ πάλιν.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων. Ἐπίβλεψον ἐν [illegible] με.

ᾠδὴ θ΄. ὁ εἱρμός. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Πρὸς τίνα καταφύγω ἄλλην ἁγνή; ποῦ προσδράμω λοιπὸν καὶ σωθήσομαι; ποῦ πορευθῶ; ποίαν δὲ εὕρω καταφυγήν; ποίαν θερμὴν ἀντίληψιν; ποίαν ἐν ταῖς θλίψεσι βοηθόν; εἰς σὲ μόνην ἐλπίζω, εἰς σὲ μόνην καυχῶμαι, καὶ ἐπὶ σὲ θαρρῶν καταπέφευγα. Οὐκ ἔστιν ἀριθμήσασθαι δυνατόν, μεγαλεῖα τὰ σὰ θεονύμφευτε, καὶ τὸν βυθόν, τὸν ἀνεξερεύνητον ἐξειπεῖν, τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων σου, τῶν τετελεσμένων διηνεκῶς τοῖς πόθῳ σε τιμῶσι, καὶ πίστει προσκυνοῦσιν, ὡς ἀγαθὴν θεοῦ λοχεύτριαν. Ἐν ὕμνοις εὐχαρίστως δοξολογῶ καὶ γεραίρω τὸ ἄμετρον ἔλεος, καὶ τὴν πολλὴν δύναμίν σου πᾶσιν ὁμολογῶ, καὶ τὰς εὐεργεσίας σου, ἃς ὑπερεχένωσας εἰς ἐμέ, κηρύττω μεγαλύνω, ψυχῇ τε καὶ καρδίᾳ, καὶ λογισμῷ καὶ γλώσσῃ πάντοτε. Τὴν δέησίν μου δέξαι τὴν πενιχράν, καὶ κλαυθμὸν μὴ παρίδῃς καὶ δάκρυα, καὶ στεναγμόν, ἀλλ' ἀντιλαβοῦ μου ὡς ἀγαθή, καὶ τὰς αἰτήσεις πλήρωσον· δύνασαι γὰρ πάντα ὡς παντοδυνάμου δεσπότου, θεοῦ μήτηρ, εἰ νεύσῃς ἐπὶ μόνον πρὸς τὴν ἐμὴν οἰκτρὰν ταπείνωσιν. καὶ πάλιν.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε θεοτόκε.

Τέλος τῆς Ἀκολουθίας τῆς ὅλης ἑβδομάδος ψαλλομένης ἀντὶ τῆς παρακλητικῆς.

Digitized by Google

ρὸν προσάξω, τῆς δὲ χάριτος, αὐθ' ὅνπερ ἀπήλαυσα, τῶν σῶν δωρημάτων, καὶ τῆς σῆς ἀμετρήτου χρηστότητος. τοιγαροῦν δοξάζω, ὑμνολογῶ καὶ μεγαλύνω, σοῦ τὴν ἄφατον πρὸς με συμπάθειαν. Μαρία θεοτόκε ἀπὸ πάσης θλίψεως, καὶ περιστάσεως, καὶ δολίας γλώσσης, καὶ ἀνθρώπων ἀδίκων παναμώμε, νόσων καὶ κινδύνων, καὶ ἀπὸ τῶν ψευδομαρτύρων, ταῖς πρεσβείαις σου ῥῦσαι με δέσποινα.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου. Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε θεοτόκε. ᾠδὴ ϛʹ. ὁ εἱρμός. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς κύριον.

Τὰ νέφη τῶν λυπηρῶν ἐκάλυψαν τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν, καὶ καρδίαν, καὶ σκοτασμὸν ἐμποιοῦσι μοι κόρη, ἀλλ' ἡ γεννήσασα φῶς τὸ ἀπρόσιτον, ἀπέλασον ταῦτα μακρὰν, τῇ ἐπιδόσει τῆς θείας πρεσβείας σου. Παράκλησιν ἐν ταῖς θλίψεσιν οἶδα, καὶ τῶν νόσων ἰατρόν σε γινώσκω, καὶ παντελῆ συντριμμὸν τοῦ θανάτου, καὶ ποταμὸν τῆς ζωῆς ἀνεξάντλητον, καὶ πάντων τῶν ἐν συμφοραῖς, ταχυνὴν καὶ ὀξεῖαν ἀντίληψιν. Οὐ κρύπτω σου τὸν βυθὸν τοῦ ἐλέους, καὶ τὴν βρύσιν τῶν ἀπείρων θαυμάτων, καὶ τὴν πηγὴν τὴν ἀένναον ὄντως, τῆς πρὸς ἐμὲ συμπαθείας σου δέσποινα, ἀλλ' ἅπασιν ὁμολογῶ, καὶ βοῶ καὶ κηρύττω καὶ φθέγγομαι. Ἐκύκλωσαν αἱ τοῦ βίου με ζάλαι, ὥσπερ μέλισσαι κηρίον παρθένε, καὶ τὴν ἐμὴν κατασχοῦσαι καρδίαν, κατατιτρώσκουσι βέλη τῶν θλίψεων, ἀλλ' εὕροιμί σε βοηθὸν, καὶ διώκτην καὶ ῥύστην πανάχραντε. Καὶ πάλιν. Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους. Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε. Κοντάκιον.

Πρεσβεία θερμὴ καὶ τεῖχος ἀπρόσμαχον, ἐλέους πηγὴ, τοῦ κόσμου καταφύγιον, ἐκτενῶς βοῶμεν σοι θεοτόκε δέσποινα πρόφθασον, καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς ἡ μόνη ταχέως προστατεύουσα.

ᾠδὴ ζʹ. ὁ εἱρμός. Παῖδες ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Φῶς ἡ τεκοῦσα θεοτόκε σκοτισθέντα με νυκτὶ ἁμαρτημάτων, φωταγώγησον σὺ, φωτὸς οὖσα δοχεῖον, τὸ καθαρὸν καὶ ἄμωμον, ἵνα πόθῳ σε δοξάζω. Σκέπη γενοῦ καὶ προστασία, καὶ ἀντίληψις καὶ καύχημα παρθένε, γυμνωθέντι μοι νῦν ἁπάσης βοηθείας, ἀβοηθήτων δύναμις, καὶ ἐλπὶς ἀπελπισμένων. Ὅλῃ ψυχῇ καὶ διανοίᾳ, καὶ καρδίᾳ σε, καὶ χείλεσι δοξάζω, ἀπολαύσας τῶν σῶν μεγάλων χαρισμάτων, ἀλλ' ὦ τῆς σῆς χρηστότητος, καὶ ἀπείρων σου θαυμάτων. Βλέψον ἱλέῳ ὄμματί σου, καὶ ἐπίσκεψαι τὴν κάκωσιν ἣν ἔχω, καὶ δεινῶν, καὶ συμφορῶν καὶ νόσων, καὶ κινδύνων, καὶ πειρασμῶν με λύτρωσαι ἀμετρήτῳ σου ἐλέει. Καὶ πάλιν. Διάσωσον ἀπό. Ἐπίβλεψον ἐν εὐ. ᾠδὴ ηʹ. Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ δοξασθέντα. καὶ.

Διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου παρθένε, μὴ παρίδῃς σεμνὴ ποντούμενόν με σάλῳ, βιωτικῶν κυμάτων, ἀλλὰ δίδου μοι χεῖρα βοηθείας, καταποντουμένῳ, κακώσει τοῦ βίου. Περιστάσεις καὶ θλίψεις καὶ ἀνάγκαι

Digitized by Google

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρηκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

ᾠδὴ γ΄. ὁ εἱρμός. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Ἀπορρήσας ἐκ πάντων, ὀδυνηρῶς κράζω σοι προσφθάσον θερμὴ προστασία, καὶ τὴν βοήθειαν δίδου μοι, τῷ δούλῳ σου τῷ ταπεινῷ καὶ ἀθλίῳ, τῷ τὴν σὴν ἀντίληψιν ἐπιζητοῦντι θερμῶς. Ἐθαυμάστωσας ὄντως, νῦν ἐπ' ἐμοὶ δέσποινα τὰς εὐεργεσίας σου κόρη, καὶ τὰ ἐλέη σου, ὅθεν δοξάζω σε, καὶ ἀνυμνῶ καὶ γεραίρω, τὴν πολλὴν καὶ ἄμετρον κηδεμονίαν σου. Καταιγίς με χειμάζει, τῶν συμφορῶν δέσποινα, καὶ λυπηρῶν τρικυμιῶν καταποντίζουσιν, ἀλλὰ προφθάσασα, χεῖρά μοι δὸς βοηθείας ἡ θερμὴ ἀντίληψις καὶ προστασία μου. Ἀληθῆ Θεοτόκον, ὁμολογῶ δέσποινα, σὲ τὴν τοῦ θανάτου τὸ κράτος ἐξαφανίσασαν, ὡς γὰρ φυσίζωος ἐκ τῶν δεσμῶν τῶν τοῦ ᾅδου, πρὸς ζωὴν ἀνήγαγες εἰς γῆν με ῥεύσαντα. καὶ πάλιν Διάσωσον. Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ.

ᾠδὴ τετάρτη. Σύ μου ἰσχὺς Κύριε.

Καὶ ποῦ λοιπὸν, ἄλλην εὑρήσω ἀντίληψιν, ποῦ προσφύγω, ποῦ δὲ καὶ σωθήσομαι, τίνα θερμὸν ἕξω βοηθὸν, θλίψεσι τοῦ βίου, καὶ ζάλαις οἴμοι κλονούμενος, εἰς σὲ μόνην ἐλπίζω, καὶ θαρρῶ καὶ καυχῶμαι, καὶ προστρέχω τῇ σκέπῃ σου σῶσόν με. Τὸν ποταμὸν τὸν γλυκερὸν τοῦ ἐλέους σου, τὸν πλουσίαις δωρεαῖς δροσίσαντα τὴν πανάθλιαν καὶ ταπεινὴν πάναγνε ψυχήν μου, τῶν συμφορῶν καὶ τῶν θλίψεων, καμίνῳ φλογισθεῖσαν, μεγαλύνω κηρύττω καὶ προστρέχω τῇ σκέπῃ σου σῶσόν με. Σὲ τὴν ἁγνὴν, σὲ τὴν παρθένον καὶ ἄσπιλον, μόνην φέρω τεῖχος ἀπροσμάχητον, καταφυγὴν, σκέπην κραταιὰν, ὅπλον σωτηρίας, μήμε παρίδῃς τὸν ἄσωτον, ἐλπὶς ἀπηλπισμένων, ἀσθενῶν συμμαχία, θλιβομένων χαρὰ καὶ ἀντίληψις. Πῶς ἐξειπεῖν, σοῦ κατ' ἀξίαν δυνήσομαι, τοὺς ἀμέτρους οἰκτιρμοὺς, ὦ δέσποινα τοὺς τὴν ἐμὴν πάντοτε ψυχὴν, δεινῶς θλιβομένην ὕδωρ περικυκλώσαντες, ἀλλ' ὢ τῆς σῆς προνοίας, καὶ τῆς εὐεργεσίας, ἧς ἀφρόνως ὁ τάλας ἀπήλαυσα. Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων. Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ.

ᾠδὴ ε΄. ὁ εἱρμός. Ἵνα τί με ἀπώσω ἀπὸ τοῦ προσώπου σου.

Εὐχαρίστως βοῶ σοι, χαῖρε μήτηρ παρθένε, χαῖρε θεόνυμφε, χαῖρε θεία σκέπη, χαῖρε ὅπλον καὶ τεῖχος ἀπόρθητον, χαῖρε προστασία καὶ βοηθὲ καὶ σωτηρία, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων ἐκ πίστεως. Οἱ μισοῦντές με μάτην, βέλεμνα, καὶ ξίφη, καὶ λάκκον ἡτοίμασαν, καὶ ἐπιζητοῦσι, τὸ πανάθλιον σῶμα σπαράξαι μου, καὶ καταβιβάσαι πρὸς γῆν ἁγνὴ ἐπιζητοῦσιν, ἀλλ' ἐκ τούτων προφθάσασα σῶσόν με. Τ. ἄνω δῶ-

ρου

ἀθλητικῶς ἀνεδείχθητε, τοῖς τυράννοις ἀνδρείως ἀντικατέστητε, καὶ διαβόλου τὴν πλάνην κατηδαφίσατε, νικηταὶ γενόμενοι τῶν στεφάνων ἠξιώθητε, πρεσβεύοντες ἀεὶ ὑπὲρ ἡμῶν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς. Δόξα καὶ νῦν θ΄. ἦχος πλαγίου δ΄. Ε γὼ παρθένε ἁγία θεοτόκε τῇ σκέπῃ σου προστρέχω. οἶδα ὅτι τεύξομαι τῆς σωτηρίας, δύνασαι γὰρ ἁγνὴ βοηθῆσαί μοι.

Καὶ μετὰ τὸ δόξα ἐν ὑψίστοις στιχηρὰ ἀναπαύσιμα. ἦχος πλαγίου δ΄.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Βασιλικῶς μοι ὑπέγραψας, ἐλευθερίαν σαφῶς ἐρυθροῖς τοῖς δακτύλοις σου, αἱματώσας δέσποτα, καὶ φοινίξας σῷ αἵματι. διό σε πίστει καθικετεύομεν, τοῖς πρωτοτόκοις σου συναρίθμησον, καὶ τῶν δικαίων σου τῆς χαρᾶς ἀξίωσον ἐπιτυχεῖν, τοὺς μεταφοιτήσαντας πρὸς σὲ τὸν εὔσπλαγχνον.

Στίχος α΄. Ως ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου κύριε.

Ιεραρχήσας ὡς ἄνθρωπος, σφαγιασθεὶς ὡς ἀμνὸς, προσφορὰ προσενήνοχας τῷ πατρὶ τὸν ἄνθρωπον τῆς φθορᾶς ἐξαιρούμενος, τοὺς μεταστάντας, σῶσον ὡς φιλάνθρωπος, ἐν τῇ τῶν ζώντων χώρᾳ κατάταξον. ἔνθα οἱ χείμαρροι τῆς τρυφῆς προχέονται, ἔνθα πηγαὶ τῆς ἀϊδιότητος ἀναβλύζουσι.

Στίχος β΄. Επιποθεῖ καὶ ἐκλείπει.

Βάθει σοφίας ἀρρήτου σου, ὁροθετεῖς τὴν ζωὴν, καὶ προβλέπεις τὰ μέλλοντα, καὶ πρὸς βίον ἕτερον μετοικίζεις τοὺς δούλους σου, οὓς προσελάβου, τούτους κατάταξον, ἐπὶ ὑδάτων τῆς ἀναπαύσεως, ἐν τῇ λαμπρότητι τῶν ἁγίων κύριε, ἔνθα φωνὴ τῆς ἀγαλλιάσεως καὶ τῆς αἰνέσεως. Δόξα τῷ ἁγίῳ εἰδ΄ οὐκ ἀεὶ λέγε. Σὺ εἶ ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ ἐν σοφίᾳ τὰ πάντα. ζήτει εἰς τὴν ἑσπέραν ὄπισθεν.

Τῷ σαββάτῳ ἑσπέρας στιχηρὰ ἀναστάσιμα κατὰ τὸν ἦχον.

Εἰς τὸ ἀπόδειπνον ὁ κανὼν τῆς θεοτόκου, ἦχος πλαγίου δ΄. ᾠδὴ α΄. ὁ εἱρμός. Αρματηλάτην.

Τῶν λυπηρῶν ἐπαγωγαὶ χειμάζουσι τὴν ταπεινήν μου ψυχήν: καὶ συμφορῶν νέφη τὴν ἐμὴν καλύπτουσιν καρδίαν θεονύμφευτε· ἀλλ᾽ ἡ φῶς τετοκυῖα, τὸ θεῖον καὶ προαιώνιον, λάμψον μοι τὸ φῶς τὸ χαρμόσυνον. Εξ ἀμετρήτων ἀναγκῶν, καὶ θλίψεων, καὶ ἐξ ἐχθρῶν δυσμενῶν, καὶ συμφορῶν βίου, λυτρωθεὶς, πανάχραντε τῇ κραταιᾷ δυνάμει σου, ἀνυμνῶ μεγαλύνων τὴν ἀμετρόν σου συμπάθειαν, καὶ τὴν εἰς ἐμέ σου παράκλησιν. Νῦν πεποιθὼς ἐπὶ τὴν σὴν κατέφυγον ἀντίληψιν κραταιὰν, καὶ πρὸς τὴν σὴν σκέπην, ὁλοψύχως ἔδραμον καὶ γόνυ κλίνω δέσποινα. καὶ θρηνῶ καὶ στενάζω, μή με παρίδῃς τὸν ἄθλιον τῶν χριστιανῶν καταφύγιον. Οὐ σιωπήσω τοῦ βοᾶν γεγωνότατα, τὰ μεγαλεῖα τὰ σά, εἰ μὴ γὰρ σὺ κόρη πάντοτε προΐστασο ὑπὲρ ἐμοῦ πρεσβεύουσα, τῷ υἱῷ καὶ θεῷ σου, τίς ἐκ τοσούτου με κλύδωνος, καὶ δεινῶν κινδύνων ἐῤῥύσατο.

Digitized by Google

ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβὰς ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, τοὺς ἐν τοῖς μνημείοις κατοικοῦντας, ἀνέστησας ζωαρχικῇ παλάμῃ, καὶ παρέσχες τοῖς δούλοις σου, τοῖς πίστει προκεκοιμημένοις, ἀνάπαυσιν οἰκτίρμον. Ὡς πηγὴ ζωῆς τῆς ἀιδίου, ὡς τρυφῆς ὑπάρχων ὁ χειμάρρους, τοὺς δούλους σου τοὺς εὐσεβῶς πρὸς σὲ μετατεθέντας, ἀξίωσον ὑμνεῖν σε, καὶ δοξολογεῖν σε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θ. Μαρία παρθένε θεοτόκε, ἡ θεὸν σωτῆρα τοῖς ἀνθρώποις γεννήσασα σωματικῶς, διάσωζε τοὺς πίστει, ὑμνοῦντάς σου τὸν τόκον καὶ ὑπερυψοῦντας εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾨδὴ θ'. ὁ εἱρμός. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοὴ τὴν ἀπόρρητον.

Ἔχοντες μάρτυρες Χριστοῦ τὴν ἀνίκητον ἰσχὺν καὶ ἀήττητον, ἐξεφαυλίσατε, τὸ τῶν τυράννων ἄθεον πρόσταγμα, καὶ βασιλείας οὐρανῶν σαφῶς ἠξιώθητε καταλαμπόμενοι τῆς τριάδος ταῖς αὐγαῖς ἀξιάγαστοι. Λέλυται ᾅδης ὁ πικρὸς, καταλύσαντος αὐτόν σου φιλάνθρωπε, καὶ ἀναστήσαντος, τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἐκεῖ καθεύδοντας, ἀλλὰ καὶ νῦν, ὡς ἀγαθὸς τοὺς μεταχωρήσαντας πρὸς σὲ τὸν εὔσπλαγχνον, ἀνεσπέρου σου φωτὸς καταξίωσον. Ὅλος εἶ σῶτερ γλυκασμὸς, ὅλος εἶ ἐπιθυμία καὶ ἔφεσις, ὄντως ἀκόρεστος, ὅλος ὑπάρχεις κάλλος ἀμήχανον, τοὺς μεταστάντας οὖν πρὸς σὲ τῆς σῆς ὡραιότητος, τρυφᾶν ἀδόκιμον, καὶ τῆς θείας καλλονῆς σου ἀξίωσον. Θ. Σῶσόν με μῆτερ τοῦ θεοῦ, ἡ γεννήσασα Χριστὸν τὸν σωτῆρα μου, θεὸν καὶ ἄνθρωπον, διπλοῦν τὴν φύσιν οὐ τὴν ὑπόστασιν, μονογενῆ μὲν ἐκ πατρὸς ἐκ σοῦ δὲ πρωτότοκον πάσης τῆς κτίσεως, ὃν ἐν φύσεσι διτταῖς μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον ζήτει εἰς τὸ ὡρολόγιον. φ. ρλα. Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ μαρτυρικά. ἦχος πλ. δ'.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν ἅγιοι; χερουβὶμ ὅτι ὑμῖν ἐπανεπαύσατο Χριστὸς, σεραφὶμ, ὅτι ἀπαύστως ἐδοξάσατε αὐτόν, ἀγγέλους τὸ γὰρ σῶμα ἀπεστράφητε, δυνάμεις ἐνεργεῖτε ἐν τοῖς θαύμασι. πολλὰ ὑμῶν τὰ ὀνόματα, καὶ μείζονα τὰ χαρίσματα, πρεσβεύσατε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Μεγάλως ἠγωνίσασθε ἅγιοι, τὰς βασάνους τῶν ἀνόμων ὑπομείναντες γενναίως· καὶ Χριστὸν ὁμολογοῦντες ἐναντίον βασιλέων, καὶ πάλιν μεταστάντες ἐκ τοῦ βίου, δυνάμεις ἐνεργεῖτε ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ ἀσθενεῖς θεραπεύετε ἐκ τῶν παθῶν αὐτῶν ἅγιοι, πρεσβεύοντες τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ ἀήττητοι, οἱ νικήσαντες τὴν πλάνην τῇ δυνάμει τοῦ σταυροῦ, ἀπολαύετε τὴν χάριν τῆς αἰωνίου ζωῆς, τυράννων ἀπειλὰς οὐκ ἐπτοήθητε, βασάνοις αἰκιζόμενοι εὐφραίνεσθε· καὶ νῦν τὰ αἵματα ὑμῶν γέγονεν ἰάματα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, πρεσβεύσατε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Τὸν θώρακα τῆς πίστεως ἐνδυσάμενοι καλῶς, καὶ τῷ τύπῳ τοῦ σταυροῦ καθοπλίσαντες ἑαυτούς. στρατιῶται

ἀνδε-

Digitized by Google

ὰς, καὶ σώζεις ἐκ κινδύνων. τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ θεοτόκον ἁγνὴν σὲ γινώσκοντας.

ᾠδὴ ή. ὁ εἱρμός. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Τῆς ἀοράτου σου δόξης, καὶ τῆς ὑπὲρ λόγον σου μακαριότητος, ἐν αἰωνίαις ἁγίων, ἔνθα ἦχος τερπνὸς ἑορταζόντων, τοὺς μεταθεμένους πρὸς ἀπαθῆ ζωὴν οἰκτείρας, καταξίωσον μόνε φιλάνθρωπε. Ὅπου χορεῖαι ἀγγέλων, ὅπου τῶν δικαίων δῆμοι ἀγάλλονται, Ἀβραὰμ ἐν κόλποις κατασκήνωσον σῶτερ τοὺς δούλους σου, καὶ σὺν παρρησίᾳ τῷ φοβερῷ καὶ θείῳ θρόνῳ, παραστῆναι ἀξίωσον εὔσπλαγχνε. Ἱλασμὸς ἡμῶν ὤφθης, καὶ δικαιοσύνη τε καὶ ἀπολύτρωσις, καὶ τῷ μώλωπί σου, τὰς ἡμῶν ἀσθενείας ἰάτρευσας, αὐτὸς οὖν οἰκτίρμον, ὡς ἀγαθὸς τοὺς μεταστάντας ἐν ζωῇ τῇ ἀιδίῳ κατάταξον. Θ'. Συμπαθῶς ἐλεήμων τὸ τῆς ἀνθρωπότητος μέτρον ἀνέλαβες, ὁ τῆς θείας δόξης, ὑπέρτατα τοῖς ἐμπρέπων ὑψώμασιν, ἐκ παρθένου μήτρας σάρκα λαβὼν ἐμψυχωμένην, λογικὴν δι' ἧς θάνατον ὤλεσας.

ᾠδὴ ς'. ὁ εἱρμός. Ἱλάσθητί μοι σῶτερ.

Οἱ μάρτυρές σου σῶτερ, πολλὰς βασάνους ὑπέμειναν. τῷ πόθῳ σου τὰς ψυχὰς, πυρωθέντες οἱ ἅγιοι, τῆς σῆς ὀρεγόμενοι ἀιδίου δόξης, καὶ γλυκείας σου μεθέξεως. Γαστέρα σὺ δυσμενοῦς θανάτου σῶτερ διέρρηξας, καὶ πάντας τοὺς ἐν αὐτῇ, δεσμώτας ἀνέστησας, ζωὴν χαρισάμενος, ἧς τοὺς μεταστάντας ἀγαθὲ καταξίωσον. Δακρύων καὶ στεναγμῶν, τῶν ἐν τῷ ᾅδῃ τοὺς δούλους σου, ἐλευθέρωσον σῶτερ, ὡς μόνος γὰρ εὔσπλαγχνος, ἀφαιρεῖς τὸ δάκρυον ἐκ παντὸς προσώπου, τῶν πιστῶς θεολογούντων σε. Θ'. Ὁ φύσει δημιουργὸς, δημιουργεῖται ἐν μήτρᾳ σου, ὁ πλήρης καθ' ὃ θεὸς, κενοῦται πανάμωμε, ὁ μόνος ἀθάνατος, τὸν ὑπὲρ τῆς πάντων σωτηρίας θνήσκει θάνατον.

ᾠδὴ ζ'. ὁ εἱρμός. Παῖδες ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Ὅλος ὁ πόθος τῶν μαρτύρων, ἀνατέτακται πρὸς μόνον τὸν δεσπότην, δι' ἀγάπης αὐτῷ ἐνεχόμενος καὶ μέλπων. εὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Νέμοις τοῖς πίστει μεταστᾶσι, τὴν φαιδρότητα τῆς θείας βασιλείας ἀφθαρσίαν στολὴν δωρούμενος βοῶσιν. εὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Πλήρωσον χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης, οὓς μετέστησας οἰκέτας σου οἰκτίρμον, ἀξιώσας αὐτοὺς κραυγάζειν σοι καὶ μέλπειν. εὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Θ'. Λύουσαν τῆς Εὔας τὴν κατάραν, τὴν πανάμωμον κατοικήσας παρθένον, εὐλογίας πηγὴν βλυστάνουσαν τοῖς βοῶσιν. εὐλογημένος πανάγνε ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

ᾠδὴ ή. ὁ εἱρμός. Μουσικῶν ὀργάνων συμφωνούντων.

Ἐπιγείοις ἄθλοις διελθόντες, οὐρανίους ἔλαβον στεφάνους οἱ μάρτυρες οἱ ἀληθεῖς βοῶντές σοι ἀπαύστως. τὸν κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυ-

πρὸς ὃν ἔπεμψε θεὸν δεσπότην αὐτοῦ μ... φάντε τῶν πιστῶν ἡ σωτηρία.

Εἰς τὸν ὄρθρον κανὼν ἀναπαύσιμος, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Θνήσκουσι πιστοὶ ὄγδοον πλέκω μέλος.

ᾠδὴ α΄. ἦχος πλαγίου δ΄. ὁ εἱρμός. Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεί. ποίημα Δαμασκηνοῦ.

Θ Ἀνατρέψαντα τὸν θάνατον τοῦ Χριστοῦ, καὶ πάθεσι πάθος μιμησάμενοι τὸ σεπτὸν, οἱ μάρτυρες πάντες τῆς ἐνθέου καὶ μακαρίας ζωῆς ἔτυχον. Νεότητος πταίσματα παρορῶν, καὶ τὰς ἁμαρτίας ἀφανίζων Χριστὲ σῶτερ τῶν προκοιμηθέντων οἰκετῶν σου, τοῖς ἐκλεκτοῖς σου συναρίθμησον. Ἧς ἔτυχον δόξης τε καὶ χαρᾶς, οἱ τὴν μακαρίαν κεκτημένοι διαγωγὴν, μετάδος πλουσίως τοῖς σοῖς δούλοις, οὓς προσελάβου πολυέλεε. Θ΄. Συνέλαβες λόγον τὸν τοῦ πατρὸς, σαρκὶ ἑνωθέντα καθ' ὑπόστασιν τὴν ἐκ σοῦ, πανάμωμε κόρη τὸν τὸν ᾅδην θείᾳ δυνάμει κατεργασάμενον.

ᾠδὴ γ΄. ὁ εἱρμός. οὐρανίας ἁψῖδος.

Κ Αθαρθέντες τῆς πάλαι προγονικῆς πταίσεως, διὰ τοῦ βαπτίσματος καὶ τῆς ἀναγεννήσεως, ῥείθροις αἱμάτων τε τοῖς ἑαυτοῖς ῥαντισθέντες τῷ Χριστῷ μακάριοι συμβασιλεύετε. Ὁ νεκρὸς ἑκουσίως, κατατεθεὶς μνήματι, καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν τάφοις ἀνακαλούμενος σῶτερ ἀδόκητον, οὓς ἐξ ἡμῶν προσελάβου ἐν σκηναῖς δικαίων σου τούτους αὐλίζεσθαι. Ὑπὸ τῆς εὐσπλαγχνίας τῆς θεϊκῆς δέσποτα, καὶ τῆς συμφυοῦς νοουμένης σου ἀγαθότητος προσκαλούμενος ἁμαρτημάτων τὴν λύσιν, παράσχου τοῖς δούλοις σου σῶτερ ἀνάπαυσιν. Θ΄. Σαρκωθεὶς ἐκ γαστρός σου, καὶ γεγονὼς ἄνθρωπος, ὁ διαφερόντως ὑπάρχων μόνος φιλάνθρωπος, σώζει τὸν ἄνθρωπον ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου, θεομῆτορ ἄχραντε μόνη πανύμνητε.

ᾠδὴ δ΄. ὁ εἱρμός. Σύ μου Χριστὲ κύριος σύ μου καὶ δύναμις.

Ι Να τὴν σὴν, δέσποτα δόξαν θεάσωνται, καὶ τῆς αἴγλης σου τῆς φωτοδότιδος, ἐν οὐρανοῖς τύχωσι φαιδρῶς, ἅπασαν βάσανον ἰδίαν φέρειν ὑπέμειναν, οἱ μάρτυρες οἱ θεῖοι, σοὶ Χριστὲ μελῳδοῦντες· τῇ δυνάμει σου, δόξα φιλάνθρωπε. Πολλαὶ μοναὶ παρὰ σοὶ σῶτερ πεφύκασι, κατ' ἀξίαν, πᾶσι μεριζόμεναι κατὰ τὸ μέτρον τῆς ἀρετῆς, ταύτας οὖν οἰκτίρμον, πληρῶσαι τούτους ἀξίωσον, τοὺς πίστει μεταστάντας εὐσεβῶς σοὶ βοῶντας· τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε. Ἴσος ἡμῖν ἄνθρωπος ὤφθης ἀθάνατε, πᾶσιν ἴσον θάνατον ὑπομείνας, καὶ τῆς ζωῆς ἔδειξας ὁδοὺς, οὓς τοὺς μεταστάντας ἀξίωσον ὡς φιλάνθρωπος, συγχώρησιν πταισμάτων, ὡς δικαιότης παρέχων, καὶ φωτὸς μετουσίαν δωρούμενος. Θ΄. Σὺ τῶν πιστῶν καύχημα πέλεις ἀνύμφευτε, σὺ προστάτης, σὺ καὶ καταφύγιον, χριστιανῶν τεῖχος, καὶ λιμὴν, πρὸς γὰρ τὸν υἱόν σου ἐντεύξεις φέρεις πανάμωμε,

με,

Digitized by Google

Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ ἐν σοφίᾳ τὰ πάντα δημιουργῶν, καὶ πληρῶν, προφήτας ἐξαπέστειλας Χριστέ, προφητεῦσαί σου τὴν παρουσίαν, καὶ ἀποστόλους κηρύξαι σου τὰ μεγαλεῖα, καὶ οἱ μὲν προεφήτευσαν τὴν θείαν ἔλευσίν σου, οἱ δὲ τῷ βαπτίσματι ἐφώτισαν τὰ ἔθνη. μάρτυρες δὲ ἔτυχον, ὧνπερ ἐπόθουν, καὶ πρεσβεύει σοι ὁ χορὸς ὁσίων ἁγίων σὺν τῇ τεκούσῃ σε, ἀνάπαυσον κύριε ψυχάς, ἃς προσελάβου, καὶ ἡμᾶς καταξίωσον τῆς οὐρανίου βασιλείας σου, ὁ σταυρὸν καὶ θάνατον ὑπομείνας δι᾽ ἐμὲ τὸν κατάκριτον ὁ λυτρωτής μου καὶ Θεός. καὶ νῦν. β΄. Πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε Χριστέ, καὶ τοῦ προδρόμου σου, ἀποστόλων, προφητῶν, ἱεραρχῶν, ὁσίων καὶ δικαίων, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, τοὺς κοιμηθέντας δούλους σου ἀνάπαυσον.

Εἰς τὸ ἀπόδειπνον κανὼν τῆς θεοτόκου, ζήτει τῷ σαββάτῳ.

Τῷ σαββάτῳ εἰς τὸν ὄρθρον καθίσματα μαρτυρικά. ἦχος πλάγιος δ΄. δ΄. τὸ πρῶτον.

Φωστῆρες νοητοὶ ἀνεδείχθητε ἅγιοι μάρτυρες, τὴν γὰρ ἀχλὺν τῆς πλάνης κατηργήσατε διὰ τῆς πίστεως, τὰς ψυχικὰς ἡμῶν λαμπάδας ἐφαιδρύνατε, καὶ τῷ νυμφίῳ μετὰ δόξης συνεισήλθετε εἰς τὸν οὐράνιον νυμφῶνα, καὶ νῦν ἱκετεύσατε σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν. στίχος α΄. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, ὁ Θεὸς Ἰσραήλ.

Διὰ στρατείας τῶν παθῶν τὰς πυριφλέκτοις ἀποτεφρώσαντες μορφὰς καὶ τὰς κακώσεις, τοῦ Χριστοῦ οἱ μάρτυρες ἔλαβον τὴν χάριν, τὰς νόσους ἀποδιώκειν τῶν ἀσθενῶν, καὶ ζῶντες καὶ μετὰ τέλος θαυματουργεῖν, ὄντως θαῦμα παράδοξον, ὅτι ὀστέα γυμνὰ ἐκβλύζουσιν ἰάματα, δόξα τῷ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν. στίχος β΄. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν.

Προφῆται, μάρτυρες Χριστοῦ, καὶ ἱεράρχαι, οἱ τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν σθεναρῶς νομίμως τελέσαντες, καὶ ἀπειληφότες στεφάνους ἀμαραντίνους παρὰ Θεοῦ, ἀπαύστως ἐκδυσωπεῖτε ὑπὲρ ἡμῶν τὴν αὐτοῦ ἀγαθότητα, ὅπως δωρήσηται ἡμῖν πταισμάτων τὴν συγχώρησιν ὡς Θεὸς διάλλακτος. στίχος γ΄. Ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὡσεὶ ὕδωρ κύκλῳ Ἱερουσαλήμ, καὶ οὐκ ἦν ὁ θάπτων.

Φωτὶ οὐρανίῳ καταλάμπεται σήμερον αὕτη ἡ σκηνή, ἐν αὐτῇ γὰρ στρατιαὶ ἀγγέλων ἀγάλλονται, σὺν αὐτοῖς καὶ δικαίων χοροὶ εὐφραίνονται, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν ἀθλοφόρων αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσι, κατάπεμψον τῷ κόσμῳ σου τὴν εἰρήνην Χριστὲ καὶ τὸ μέγα ἔλεος. στίχος δ΄. Ἀναπαύσιμος. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελ.

Τοὺς μεταστάντας εὐσεβῶς ἐκ τῶν προσκαίρων ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν μετὰ δικαίων συναρίθμησον δέσποτα, τούτους ἀναπαύων, ἐν τόποις ἑορταζόντων, καὶ ἐν τρυφῇ ἀλύκτῳ τοῦ παραδείσου ὡς ἀγαθὸς τὰ ἑκούσια πταίσματα καὶ τὰ ἀκούσια αὐτῶν δι᾽ ἄκραν ἀγαθότητα συγχωρήσας φιλάνθρωπε. Δόξα καὶ νῦν θεοτοκίον.

Σὲ καὶ τεῖχος, καὶ λιμένα ἔχομεν, καὶ πρεσβείαν εὐπρόσδεκτον

πρὸς

Εἰς τὸν στίχον τῶν αἴνων στιχηρὰ ἀποστολικά. ἦχος πλαγίου β.

Ὅτε οἱ μαθηταί σου Χριστὲ ἐν πλοίῳ χειμαζόμενοι ἀνεβόων, διδάσκαλε σῶσον ἡμᾶς ἀπολλύμεθα· καὶ νῦν ἡμεῖς κραυγάζομεν φιλάνθρωπε σωτὴρ ἡμῶν, ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν δεόμεθα.

στίχος α΄. Ἐνεπλήσθημεν...

Κύριε οἱ ἀπόστολοι κατέλαβον, ποτὲ μὲν τὸ βάθος τῆς θαλάσσης διὰ δικτύων, ποτὲ δὲ τὸ ὕψος τῆς βασιλείας διὰ δογμάτων, καὶ τῇ μὲν τέχνῃ τὸν ἀκατάληπτον βυθὸν ἠρεύνησαν, τῇ δὲ πίστει τὸν ἀπερίγραπτόν σου κόλπον ἔφθασαν, καὶ τῷ κόσμῳ ἐκήρυξαν τὸν ἄχρονον υἱόν σου, ὧν ταῖς πρεσβείαις καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλέησον ἡμᾶς.

στίχος β΄. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν.

Τοὺς ἐκλεκτοὺς ἐθαυμάστωσε καὶ ἁγίους μάρτυρας ὁ θεὸς ἡμῶν. ἀγαλλιᾶσθε καὶ εὐφραίνεσθε πάντες οἱ δοῦλοι αὐτοῦ. ἡμῖν γὰρ ἡτοίμασε τὸν στέφανον καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, ἀλλ' αἰτοῦμεν καὶ ἡμῶν μὴ ἐπιλάθησθε.

Δόξα τῷ ἁγίῳ. εἰδ' οὐκ ἔχει, λέγε. δόξα καὶ νῦν. θεοτοκίον. ἦχος πλαγίου β.

Μεγάλων χαρισμάτων ἁγνή, παρθένε, θεομῆτορ σεμνὴ ἠξιώθης. ὅτι ἔτεκες σαρκὶ τὸν ἕνα τῆς τριάδος, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ ε. ἑσπέρας ζήτει τὰ πάντα ὡς ... τῇ ... ἑσπέρας ... φ.

Τῇ παρασκευῇ εἰς τὸν ὄρθρον ζήτει τὰ πάντα καθάπερ προγέγραπται τῇ δ΄. εἰς τὸν ὄρθρον. φ. ρξα.

Τῇ παρασκευῇ ἑσπέρας εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ μαρτυρικά. ἦχος βαρύς. τὸ α.

Ἅγιοι μάρτυρες οἱ καλῶς ἀθλήσαντες καὶ στεφανωθέντες, πρεσβεύσατε πρὸς κύριον ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Τὴν μνήμην τῶν ἁγίων σου ἀθλοφόρων, ἑορτάζοντες σὲ ὑμνοῦμεν Χριστὲ βοῶντες κύριε δόξα σοι. Φωστῆρες ἀνεδείχθησαν τῆς οἰκουμένης οἱ πανεύφημοι ἀθλοφόροι Χριστῷ βοῶντες. κύριε δόξα σοι.

Καὶ τῷ ἁγίῳ γ΄. Δόξα καὶ νῦν θεοτοκίον, κατὰ τὸν ἦχον τῶν στιχηρῶν τοῦ ἁγίου. Εἰς τὸν στίχον στιχηρὸν μαρτυρικόν. α. ἦχος βαρύς.

Δόξα σοι Χριστὲ ὁ θεὸς ἀποστόλων καύχημα, μαρτύρων ἀγαλλίαμα, ὧν τὸ κήρυγμα τριὰς ἡ ὁμοούσιος.

Εἶτα νεκρώσιμα ἀναπαύσιμα β΄. στίχος α. Χρηστότητα ἐποίησας κύριε μετὰ τοῦ δούλου σου κατὰ τὸν λόγον σου.

Ἀνάπαυσον σωτὴρ ἡμῶν ζωοδότα οὓς μετέστησας ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐκ τῶν προσκαίρων, κράζοντας κύριε δόξα σοι. στίχος β. Ζήσεται ἡ ψυχή μου καὶ αἰνέσει σε, καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει μοι.

Ἐν χώρᾳ τῶν δικαίων σου ἐλεῆμον, τοὺς ἐν πίστει σοι μεταστάντας ἐκ τῶν προσκαίρων τάξον φιλάνθρωπε.

Δόξα τῷ ἁγίῳ, εἰ οὐκ ἔχει. λέγε δόξα. ἦχος πλαγίου β. ἰδιόμ.

Digitized by Google

πατέρων ἡμῶν. Τῷ φανέντι ὕλῃ σώματος ἀπόστολοι, ἀμέσως ὁμιλήσαντες ἐφωτίσθητε, φωτοδόταις λάμψεσιν αὐτοῦ. διό με φωτίσατε βοᾶν. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν. Τὸν ποιμένα τὸν καλὸν ἐνδυσωπήσατε, εἰς ὄρη με πλανώμενον προβάτιον, ἵνα ζητήσῃ θεῖοι μαθηταὶ, καὶ σώσῃ βοῶντα ἐμμελῶς. Ευλθ΄. Σὺν προφήταις, ἀποστόλοις τε, καὶ μάρτυσι παρθένε, δυσώπησον καθικέτευε, λυτρωθῆναι ἅπαντας τῶν δεινῶν, τοὺς φόβῳ κραυγάζοντας αὐτῷ. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η΄. ὁ εἱρμός. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις δρόσον.

Χερσωθείσας καρδίας κατενεώσατε, τῷ σπόρῳ τοῦ λόγου ἐγκατασπείραντες δόγμα τὸ σεπτὸν, στάχυν ἑκατοστεύοντα, τοὺς διασωθέντας ἐδρέψασθε θεόπται. Πρεσβειῶν τῇ δρεπάνῃ ἀποκαθάρατε, τὰ ζιζάνια πάντα τῆς διανοίας μου, θεῖοι γεωργοὶ τοῦ σωτῆρος ἀπόστολοι. ὅπως σωτηρίας καρποφορήσω στάχυν. Τοῦ ἐχθροῦ τὴν κακίαν κατακοιμήσαντες, ἐκοιμήθητε ὕπνον, δικαίοις πρέποντα, ἄγρυπνοι ἡμῶν πρεσβευταὶ χρηματίσαντες, μαθηταὶ τοῦ λόγου εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θ΄. Τοῦ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου ῥῦσαί με κύριε, προφητῶν καὶ μαρτύρων, καὶ ἀποστόλων σου, καὶ τῆς ἐν γαστρὶ χωρησάσης ἀρρήτως σε, κόρης ἀπειράνδρου, πρεσβείαις ἀπροσδίκτοις.

ᾠδὴ θ΄. ὁ εἱρμός. Θεὸν ἀνθρώποις.

Θεὸν ἀνθρώποις προσομιλήσαντα, καὶ τὸ θνητὸν ἑνώσει ἀσυγκρίτῳ θεώσαντα, εἰς τὸν σύμπαντα κόσμον κηρύξαντες, πάντας ἀπὸ πλάνης, ἠλευθερώσατε, ὅθεν μακαρίζεσθε ἀεὶ θεῖοι ἀπόστολοι. Χριστοῦ τὸ πάθος ἐξεικονίζοντες, διὰ παθῶν τοῦ σώματος ποικίλων ἀπόστολοι, τῆς σαρκός μου τὰ πάθη νεκρώσατε, καὶ τὴν ἐξασθενοῦσαν, καὶ κινδυνεύουσαν, καὶ νενεκρωμένην μου ψυχὴν ζωοποιήσατε. Ὁδὸς ἡγοῦ μοι καθοδηγοῦσα με, πρὸς ἀπλανῆ ὁδὸν τῶν ἐντολῶν σου φιλάνθρωπε, ἁμαρτίας πεσόντι εἰς βάραθρα, καὶ περιπλανωμένῳ, καὶ ἀποκλίναντι, ἐπὶ τὰς ὁδοὺς τὰς πονηρὰς καὶ κινδυνεύοντι. θ΄. Χοροὶ ἀγγέλων καὶ ἀρχαγγέλων τε, ἐξουσιῶν, δυνάμεις, ἀρχαὶ, καὶ κυριότητες, χερουβὶμ, καὶ σεραφὶμ, καὶ θρόνοι Χριστὲ, δῆμος τῶν ἀποστόλων σὺν τῇ τεκούσῃ σε, μόνε, δυσωπεῖ σε βασιλεῦ σῶσον τοὺς δούλους σου.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις κατακοσμήσας.

Ἀπόστολοι τοῦ κυρίου, οἱ τὴν ὑφήλιον πᾶσαν, ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς ἀπάτης, λόγῳ ἑλκύσαντες πρὸς φῶς, μὴ διαλίπητε τοῦτον ὑπὲρ ἡμῶν τοῦ πρεσβεύειν. Θεοτοκίον ὅμοιον. Τὸν σὸν υἱὸν μὴ ἐλλίπῃς, καταφυγὴ χριστιανῶν, σὺν τοῖς κλεινοῖς ἱεράρχαις ἐκδυσωπεῖν ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀναξίων σου δούλων, τυχεῖν χαρᾶς αἰωνίου.

Εἰς

Digitized by Google

τὰ χρόνια καὶ δεινά. ἰᾶσθαι ἰατροὶ πεφυκότες ἔνδοξοι ἀπόστολοι. θ΄. Ημαρτηκότα με Χριστὲ, διὰ τῶν ἀποστόλων, καὶ τῆς σὲ κυησάσης ἐπιστρέψας ὡς Θεὸς ἐλέησον, καὶ πυρὸς αἰωνίου, σῶτερ ἐλευθέρωσον.

ᾠδὴ δ΄. ὁ εἱρμὸς Χριστός μου δύναμις.

Λιμένες εὔδιοι, λιμένες ἀκλυστοι, χαλινόν με πρὸς ὅρμον, ἀληθινῆς μετανοίας σώσατε. ἁμαρτημάτων χαλεπῶν τρικυμίᾳ χειμαζόμενον. Ψυχή μου στέναξον, ψυχή μου δάκρυσον, τεταφνή μου καρδία τῷ ἀγαθῷ, ὁλικῶς κολλήθητι. ὅπως μελλούσης σε φλογὸς, καὶ κολάσεως λυτρώσηται. Σωτῆρες κύριοι, σωτῆρες πέλοντες τῶν βροτῶν δυσωπεῖτε, ὅπως ἡμᾶς σώσῃ ὡς φιλάνθρωπος, πειρατηρίων χαλεπῶν, παμμακάριστοι ἀπόστολοι. θ΄. Παρθένε ἄχραντε, παρθένε ἄμωμε, μετὰ τῶν ἀποστόλων ὑπὲρ ἡμῶν ἱκεσίαν ποίησον, ὅπως ῥυσθείημεν δεινῶν πειρασμῶν καὶ θλίψεων.

ᾠδὴ ε΄. ὁ εἱρμός. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Οδὸν τὴν φέρουσαν εἰς ζωὴν, διὰ στενωτάτης ἀγωγῆς, καὶ πειρασμῶν τε καὶ θλίψεων μαθηταὶ τοῦ λόγου, σαφῶς ὁδεύσαντες, τὰς τρίβους τῆς ψυχῆς μου ἐξομαλίσατε. Λύχνοι τῆς θείας ἀνατολῆς, ῥύσασθε ἐκ σκότους με παθῶν, καὶ ἡδονῶν ἀμαυρότητος, καὶ πειρατηρίων, καὶ περιστάσεων, καὶ ζάλης καὶ κινδύνων Χριστοῦ ἀπόστολοι. Τόμοι τοῦ λόγου θεοειδεῖς, βίβλῳ με γραφῆναι τῆς ζωῆς, ἐκδυσωπεῖτε ἀπόστολοι τῶν ἁμαρτιῶν μου τὸ χαλεπώτατον, ῥηγνύντες γραμματεῖον ταῖς προσευχαῖς ὑμῶν. θ΄. Η σωτηρία μου καὶ ἐλπὶς, σῶσον με ἐλπίζοντα εἰς σὲ, ἡ πάντων ἐλπὶς ἄχραντε, ταῖς πρὸς τὸν δεσπότην σου προσευχαῖς σου, τῶν θείων μαθητῶν τε μόνη πανύμνητε.

ᾠδὴ ς΄. Τῆς Σιὼν τὴν.

Ως πλάκες θεόγραφοι, τοῦ πνεύματος σαφῶς, νομοθεσίας ἔνδοξοι, ἐν ταῖς ψυχαῖς ἐχρήσατε ἀψευδῶς, δι᾿ ὧν τὸν ἐν γράμμασι, κατηργήσατε νόμον, κόσμον σώσαντες. Ψυχὴ ἁμαρτάνουσα, συνηθείᾳ τε κακῇ φρενοβλαβῶς δουλεύουσα, ἐπιστροφῇ ἐπίστρεψον, καὶ στεναγμοῖς οἰκτίρμονι βόησον, διὰ τῶν ἀποστόλων λόγῳ σῶσόν με. Προβάτοις με σύνταξον, ἀξιώσας ἐν τῇ φρικτῇ καὶ φοβερᾷ ἐκδόσει σου, τῶν ἐκλεκτῶν προβάτων σου προσευχαῖς, τῶν θείων κηρύκων σου, ὁ τυθεὶς ὑπὲρ πάντων ἀμνὸς ἄμωμος. θ΄. Χορὸς ἱκετεύει σε, ἀσωμάτων λειτουργῶν, ὁ τοῦ Θεοῦ πρωτάρχα, ἐκδυσωπεῖ δῆμος τῶν μαθητῶν, διὰ τῆς τεκούσης τῷ λαῷ σου ἐπάγαγε τὰ ἐλέη σου.

Τὸ κοντάκιον ζήτει Ἰουνίῳ. κθ΄. ᾠδὴ ζ΄. ὁ εἱρμὸς Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Τῷ ἀγκίστρῳ τῷ τοῦ λόγου ἀνελκύσαντες βυθοῦ τῆς πλάνης ἅπαντας, προσηγάγετε τῷ τυθέντι λόγῳ δι᾿ ἡμᾶς ἀπόστολοι μέλποντες αὐτῷ. εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν πα-

Digitized by Google

...ἐπιτώσεως. Ὦ σ' ἐπὶ τούτο ἀθρήσαις ἀπορούσαν αὐτου ἐν λιμῷ, τὴν πόλιν συ ὡς καλὸς ὢν ποιμὴν, αὐτὸς διάθρεψον, τὴν ψυχήν μου ἄρτῳ νοητῷ, πάτερ Νικόλαε, σὺ προστάτιν ἀμοιρήσαντι. θ'. Φαεινὴν λυχνίαν σε, ὁ προφήτης ἔβλεψεν ἐγὼ. λαμπάδα νοητὸν φέρουσαν Χριστὸν, δι' οὗ ἐφωτίσθημεν, οἱ ἐν σκότει κείμενοι κακῶν, σὲ μακαρίζοντες θεοτόκε ἀειπάρθενε.

Τῇ ε'. Πρωῒ μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, κάθισμα τῶν ἀποστόλων. ἦχος πλ. α'.

Ὡς ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν σου παρεγένου σωτὴρ ἡμῶν, τὴν εἰρήνην σου διδοὺς αὐτοῖς, ἐλθὲ μεθ' ἡμῶν, καὶ σῶσον ἡμᾶς. στίχος α'. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ.

Τῶν ἀποστόλων σου ἡ μνήμη κύριε ἀνεδείχθη, ὡς παράδεισος ὁ ἐν Ἐδὲμ. ἐν αὐτῇ γὰρ ἀγάλλεται ἡ οἰκουμένη. διὸ δίδου ἡμῖν ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. στίχος β'. Θαυμαστὸς ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις. μαρτυρικόν.

Τῶν ἁγίων σου μαρτύρων κύριε ἡ μνήμη ἀνεδείχθη ὡς παράδεισος, ὁ ἐν Ἐδὲμ, ἐν αὐτῇ γὰρ διαφαίνεται πᾶσα ἡ κτίσις, καὶ παρέχεις ἡμῖν τῇ αὐτῶν παρακλήσει, εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. ... μακαρία θεοτόκε τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μου μὴ ἐγκαταλίπῃς με, ἀνθρωπίνῃ προστασίᾳ μὴ καταπιστεύσῃς με, ἀλλ' αὐτὴ ἀντιλαβοῦ καὶ ἐλέησόν με.

Τῇ ε'. Κανὼν εἰς τὸν ὄρθρον τῶν ἁγίων ἀποστόλων. ᾠδὴ α'. ἦχος πλαγίου β'. ὁ εἱρμός. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ.

Ὡς πεφυκότες τοῦ κόσμου, φωστῆρες, θεῖοι λάμψεσι, καταυγάσατε ἡμᾶς, καὶ παθῶν λυτρώσασθε νυκτός, καὶ ὁμίχλης πειρασμῶν θεομακάριστοι. Ἄρχοντας ὑμᾶς ἐπὶ πᾶσαν, πνεῦμα ἡμᾶς, τὸ σεπτὸν κατέστησε, τοῦ κυρίου μαθηταὶ, τοῦ ἀέρος ἄρχοντας, διὸ ἐτροπώσασθε τούτοις ἐκλυτρωσάμενοι. Ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ ἀΰλου ὡς φωταυγεῖς, ἀναφθέντες ἄνθρακες, τὰ ὑλώδη μου σοφοὶ, πάθη καταφλέξατε πρὸς φῶς, ἀπαθείας καὶ ζωῆς καθοδηγοῦντές με. θ'. Τῶν ἀποστόλων πρεσβείαις καὶ προφητῶν, καὶ μαρτύρων κύριε, Ἰησοῦ παμβασιλεῦ, καὶ τῆς κυησάσης σε ἁγνῆς, κατοικτείρησον λαὸν ἡμαρτηκότα σοι.

ᾠδὴ γ'. ὁ εἱρμός. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Τὸ θεῖον πνεῦμα ταῖς ὑμῶν γλώσσαις ἀναχωνεῦσαν, ἐπελάσει φεικώδη, συμβιβέντας πρὸς ζωὴν, καινοποιεῖ δι' ὑμῶν τοὺς ἀνθρώπους ἔνδοξοι ἀπόστολοι. Ἐν γνώσει λόγια πλημμελῶν, ποίαν ἕξω συγγνώμην ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης, διὰ τοῦτο σοὶ βοῶ, διὰ τῶν σῶν μαθητῶν οἰκτειρόν με, τὸν αὐτοκατάκριτον. Ὡς μιμησάμενοι Χριστοῦ, τὰ σωτήρια πάθη, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη, τὰ

Digitized by Google

ἀληθῶς, ἡμῖν τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, τῇ μεσιτείᾳ σου, κόρη πρεσβεύουσα προσβείαις σου.

ὠδὴ δ'. Τὴν θείαν ἐννοήσας σου.

ΡΕόντων ἀντιλλάξω τὰ μέλλοντα, ὧν κληρονόμοις, καὶ ἡμᾶς εὐχαῖς ἁγίαις σου ποίησον πειρατηρίων παντοίων λυτρούμενος τοῦ βίου Νικόλαε. Συντρίψας τοῦ ἐχθροῦ μηχανήματα, τοὺς ὁρατοὺς ἡμῶν ἐχθροὺς, καὶ ἀοράτους Νικόλαε, διηνεκῶς πολεμοῦντας τελείᾳ ἀφανείᾳ παράπεμψον. θ. Ἁγία δεσπότινα βοήθει μοι, ταῖς ὀδύναις διηνεκῶς συνεχομένῳ τοῦ σώματος, καὶ ῥαθυμίαις ἐν κλίνῃ ἀεὶ κατακειμένῳ καὶ στένοντι. ὠδὴ ε'. ὁ εἱρμός. Ο ἀναβαλλόμενος φῶς.

ΞΟανα κατέαξας, εἰδώλων ἀγέλας ἀπεράκτους αἱρετιζόντων ἔδειξας Νικόλαε, καὶ ἀπαγομένους πρὸς θάνατον ἐξήρπασας. Σὲ καθικετεύομεν πάτερ Νικόλαε, τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, ἐν μέσῳ πάντων, γενοῦ τῶν καλούντων σε, τὰ πρὸς σωτηρίαν διδοὺς ἡμῖν αἰτήματα. θ. Ο ἀπειρονόητος θεοχαρίτωτε, θείον χρόνου σε σωματοφόρος γενόμενος, ἔχηκε βροτοὺς ἀπαλλάττων πάσης θλίψεως. ὠδὴ ς'. Μαινομένην.

ΝΟσημάτων λύτρωσαι, καὶ σκανδάλων τὴν βιωτικῶν, πειρασμῶν καὶ θλίψεων Νικόλαε. τοὺς πρεσβείαν σε κεκτημένους πρὸς κύριον. Ιατρόν σε ἄριστον ὁ δεσπότης ἔδειξε Χριστὸς, διὸ τὰ νοσήματα θεράπευσον, τὴν ἐν σεβῶς σοι προσιόντων Νικόλαε. θ. Κυοφόρος ἄνανδρος θεομῆτορ πέφυκας ἁγνή. διὰ τοῦτο πίστει ἱκετεύω σε, τῆς ψυχῆς μου τὴν ῥαθυμίαν ἀπέλασον.

Τὸ κοντάκιον. ζήτει Δεκεμβρίῳ ϛ. φ: ρϙγ'. ὠδὴ ζ'. Ο ὑπερυψούμενος. Τῶν πατέρων.

ΟΛος ἀνακείμενος, τῷ θεῷ Νικόλαε, ὅλον με διάσωσον, τοῦ βίου τοῖς πάθεσιν, ἀθλίως καθ' ὑπερκείμενον τὸν θεόφρον. Ἀπαν ἀνοιγόμενον, κατ' ἐμοῦ Νικόλαε, εὐχαῖς σου ἀπόφραξον, στόμα πονηρότατον, καὶ ῥῦσαι ὁρατῶν με δυσμενῶν καὶ ἀοράτων. θ. Ἐκ σοῦ ἡμῖν ἔλαμψεν ἀνέσπερος ἥλιος, νεφέλη ὀλέφωτε, Χριστὸς ὁ θεὸς ἡμῶν. φωτίζων τοὺς ἐν σκότει, ἀγνωσίας θεοτόκε. ὠδὴ η'. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

ΛΥτρωσαι ἡμᾶς ἁμαρτιῶν εὐχαῖς σου, δαιμόνων κακώσεως, ἐθνῶν ἁλώσεως, πάντων ἀνθρώπων, πονηροτάτης βλάβης. ἵνα σε ὡς ῥύστην ἡμῶν ἀνευφημοῦμεν. Οὐ βιαδικῶς τὴν μοναρχίαν πίστει, ἀπαύστως δοξάζοντες, ἀναβοῶμεν πάτερ, καὶ παναγιον πνεῦμα, σῶζε σοὺς οἰκέτας ὑμνοῦντας σου τὸ κράτος. θ. Σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, ἐν σοὶ θεὸν φορέσας, ἁγνὴν σε πανάμωμον, παντὸς τοῦ γένους ἡμῶν, θεία παρθένε δεικνύς προστασίαν. ὅθεν σὲ ὑμνοῦμεν πιστοὶ μεγαλοφώνως.

ὠδὴ θ'. Ησαΐα χόρευε ἡ παρθ.

ΙΕράρχης ἔνθεος, χρηματίσας πίστεως τοῦ Χριστοῦ, ἐφύλαξας ἐντολὰς. ὅθεν τῶν πιστῶν φύλαξ θεῖος γέγονας, ἀπὸ πάσης τύχης σκανδάλων, πάτερ Νικόλαε ἐπερχομένων κακῶν.

κακό-

τὸ ἐξομολογεῖσθαι. καὶ τὰ λοιπά, καὶ ἀπόλ.

Τῇ δ΄. ἑσπέρας εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ ἀποστολικά. ἦχος πλαγίου α΄.

Μαθηταὶ τοῦ σωτῆρος, μυστηρίων αὐτόπται γινόμενοι, τὸν μὴ θεωρούμενον, καὶ ἀρχὴν μὴ ἔχοντα, ἐκηρύξατε λέγοντες· ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, οὐκ ἐκτισθέντα πρὸ τῶν ἀγγέλων, οὐκ ἐμάθετε παρὰ ἀνθρώπων, ἀλλ᾽ ἐκ τῆς ἄνωθεν σοφίας, διὸ παῤῥησίαν ἔχοντες πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. στίχος α΄. Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς. Τοῖς ἀποστόλοις κυρίου μελῳδικῶς ἐν ᾠδαῖς ἀνευφημήσωμεν, ἐνδυσάμενοι γὰρ τὴν τοῦ σταυροῦ πανοπλίαν, τὴν τῶν εἰδώλων πλάνην κατήργησαν, καὶ νικηφόροι ἀναδειχθέντες στεφανῖται, ὧν ταῖς πρεσβείαις ὁ θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. στίχος β΄. Ἐλέησον ἡμᾶς κύριε ἐλέησον. μαρτυρικόν. Ἀκορέστῳ διαθέσει ψυχῆς, Χριστὸν οὐκ ἀρνησάμενοι ἅγιοι μάρτυρες. τοῖς δεινοῖς καὶ διαφόροις αἰκισμοῖς παθημάτων ὑπεμείνατε, τῶν τυράννων, τὸ θράσος κατηδαφίσατε, ἀκλινῆ καὶ ἄτρωτον τὴν πίστιν φυλάξαντες, εἰς οὐρανοὺς μετέστητε, ὅθεν καὶ παῤῥησίας τυχόντες πρὸς αὐτὸν αἰτήσασθε δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα καὶ νῦν θ΄. Χαῖρε κεχαριτωμένη μήτηρ Χριστοῦ τοῦ θεοῦ, ὅτι ἐπέφανέ σοι ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης, καὶ ἐπεσκίασέ σοι τὸ πανάγιον πνεῦμα, ὡς παῤῥησίαν ἔχουσα πρέσβευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῇ δ΄. ὀψὲ εἰς τὸ ἀπόδειπνον. κανὼν τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νικολάου. ποίημα Ἰωσήφ. ἦχος πλαγίου α΄. ὁ εἱρμός. Ἵ

Πίστει καὶ πόθῳ πάτερ οἰκειωθεὶς τῷ θεῷ τὰ πανάγια τούτου, ἐπλήρωσας θελήματα, δι᾽ ὧν ἐχρημάτισας κατὰ πάντα ἅγιος θεοφόρε πάτερ Νικόλαε. Ἔχοντές σε προστάτην πρὸς τὸν οἰκτίρμονα περιστάσεσι μάκαρ, καὶ θλίψεσι κλονούμενοι, πρὸς σὲ καταφεύγομεν, δίδου χεῖρα σώζουσαν ἀπὸ πάσης ἡμᾶς στενώσεως. θ΄. Πάλαι τῶν προφητῶν σε χορὸς ἐκάλεσεν, ὄρος θεῖον παρθένε, καὶ πύλην ἀδιόδευτον. ὅθεν δυσωποῦμέν σε μετανοίας πύλας, παρθενομῆτορ ἡμῖν ὑπάνοιξον.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ πήξας ἐπ.

Βίον ἀγγελικὸν ἐν γῇ ἐνδειξάμενος, νῦν σὺν τοῖς ἀγγέλοις ἀεὶ παρίστασαι θρόνῳ τῆς τριάδος ἱερῶς, ἡμῖν ἁμαρτημάτων, καὶ πταισμάτων λύσιν αἰτούμενος, πάτερ ἱεράρχα Νικόλαε. Νοός μου τὰς ἀμαυρώσεις σου ταῖς σελασφόροις αὐγαῖς Νικόλαε κόπασον τὸν σάλον τῶν παθῶν, κυβέρνησόν με πάτερ πρὸς ἀπαθείας ὅρμον δέομαι. ὅπως ἐν αἰνέσει δοξάζω σε. θεοτοκίον. Παρέστης ἐκ δεξιῶν Χριστοῦ, ὡς βασίλισσα κροσσωτοῖς χρυσίοις, θεοχαρίτωτε περιβεβλημένη

...ς διαπόρθω ὑμῶν κλαίοντα, καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ ἀποθαυμάζοντα, ἀνεβόα· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν κύριον. ᾠδὴ ϛ΄. Λίθος ἀχειρότ.

Ἰδοὺ ἡ ζωὴ κρεμαμένη, ἐπὶ σταυροῦ πᾶσιν ὡράθη· ἥλιος δὲ τοῦτο μὴ φέρων, ἀκτῖνας παύει, καὶ γῆ σαλεύεται, καὶ λογισμοὶ σπείζονται ἐπ' ἀσεβείᾳ καὶ σεμνότητι. Ὢ πῶς σε ὁ ἄνομος δῆμος, τὸν νομοδότην κατακρίνει, ξύλῳ Ἰησοῦ μου τεθνάναι, ζωὴν τῶν ὅλων ὄντα καὶ κύριον, καὶ διὰ πάθους ἅπασι βροτοῖς παρέχοντα ἀπάθειαν. μαρτυρικ. Στόμασιν ὑμῶν θεολόγοις, ἀνεκηρύξατε πανσόφως σάρκωσιν τοῦ λόγου ἐν μέσῳ, παρανομούντων ἐχθρῶν πανεύφημοι, καὶ ἱερῶς ἀθλήσαντες, νίκης στεφάνοις κατεστέφθητε.

Ἡ μεροφαεῖς ὡς ἀστέρες, πᾶσαν τὴν κτίσιν φρυκτωρεῖτε, ἄθλων ἱερῶν ἀναλάμψει, καὶ ἰαμάτων θείαις λαμπρότησι, καὶ τῶν παθῶν σκεδάζετε νύκτα βαθεῖαν, θεῖοι μάρτυρες. θ΄. Φώτισον ἁγνὴ τὴν ψυχήν μου, τῇ ἁμαρτίᾳ σκοτισθεῖσαν, λῦσον τῶν κακῶν μου τὰ νέφη, φωτὸς τὸ φέγγη, ἡ σκοτιζόμενον ἥλιον πάλαι βλέψασα ἐν τῷ σταυρῷ θανεῖν τὸν ἀθάνατον. Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις κατακοσμήσας.

Σταυρὲ Χριστοῦ μου τὸ ὅπλον, κράτος τῶν ὀρθοδόξων, τῶν βασιλέων τὸ νῖκος, καὶ τῶν δαιμόνων ἡ πτῶσις, τοὺς προσκυνοῦντάς σε πόθῳ φρούρει, καὶ δίδου σὴν χάριν. θ. Τοὺς τὸν σταυρὸν, καὶ τὰ πάθη, ἐν ἀδιστάκτῳ καρδίᾳ, περιλαβοῦσα προσκυνοῦντας

τῆς παραδείσου πολιτείας, καὶ δόξης δεῖξον μετόχους. Εἰς τὸν στίχον τῶν αἴνων στιχηρὰ σταυρώσιμα. ἦχος δ΄.

Τεῖχος ἡμῖν γένοιτο ὁ σταυρός σου Ἰησοῦ, σωτὴρ ἡμῶν· ἄλλην γὰρ ἐλπίδα οἱ πιστοὶ οὐκ ἔχομεν, εἰ μὴ σὲ τὸν ἐν αὐτῷ προσηλωθέντα, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. στίχος α΄. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωΐ.

Ἔδωκας σημείωσιν τοῖς φοβουμένοις σε κύριε, τὸν σταυρόν σου τὸν τίμιον, ἐν ᾧ ἐθριάμβευσας, τὰς ἀρχὰς τοῦ σκότους, καὶ τὰς ἐξουσίας, καὶ ἐπανήγαγες ἡμᾶς, εἰς τὴν ἀρχαίαν μακαριότητα, διό σου τὴν φιλάνθρωπον οἰκονομίαν δοξάζομεν Ἰησοῦ παντοδύναμε ὁ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. στίχος β΄. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης κυρίου.

Πῶς ὑμῶν θαυμάσωμεν, τοὺς ἀγῶνας ἅγιοι μάρτυρες, ὅτι σῶμα θνητὸν περικείμενοι, τοὺς ἀσωμάτους ἐχθροὺς ἐτροπώσασθε, οὐκ ἐφόβησαν ὑμᾶς τῶν τυράννων αἱ ἀπειλαί, οὐ κατέπληξαν ὑμᾶς τῶν βασάνων αἱ προσβολαί, ὄντως ἀξίως παρὰ Χριστοῦ ἐδοξάσθητε, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖσθε τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα καὶ νῦν. σταυροθεοτοκίον. Ὡς γενναῖον. ἦχος δ΄.

Ἐν σταυρῷ σε τεινόμενον, καὶ τοῖς ἥλοις πηγνύμενον κατανοοῦσα ἡ μήτηρ σου, θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν· οἴμοι τέκνον ποθεινόν, πῶς σε δῆμος ὁ ἄνομος, ἐθανάτωσε, τὴν ζωὴν τοῖς ἐν ᾅδῃ χαρίζοντα, ἀλλ' ἀνάστηθι συντόμως χαροποιοῦν τοὺς ὑμνοῦντας. Ἀγαθὸν

Digitized by Google

θρώπε. Ν εκροὺς μὲν ἐκρημάσαις ξύλῳ ὑψούμενος, τὸν νεκρωτὴν δὲ εἰργάσω, καὶ νεκρὸν, καὶ πάσης πεπληρωμένον, νῦν αἰσχύνης, ποιητά μου ὑμνῶ σου τὴν δύναμιν.

μαρτυρικόν. Ε τρώθη πρὸ προσώπου ὑμᾶς ὁ παμπόνηρος, τοῖς ἀνηκέστοις βασάνοις καὶ ποσὶν ὑμῶν καταβέβληται, καὶ ὁρᾶται ὑπὸ πάντων γελώμενος μάρτυρες. Ι άσεις ἀναβλύζει μαρτύρων τὰ λείψανα. κόνις κειμένη ἐν τάφῳ, ὥσπερ κόνιν δαίμονας διαλύει. καὶ ποικίλα θεραπεύει νοσημάτων νοσήματα. θ'. Η λοις σε ὁ παράνομος δῆμος προσήλωσε. καὶ λύπης νῦν τῇ ῥομφαίᾳ, τὴν ἐμὴν καρδίαν σπαράττομαι, ὦ ποιητά μου ἡ παρθένος ἐβόα δακρύουσα.

Τὸ κοντάκιον καὶ τὸν οἶκον ζήτει Σεπτεμβρίῳ. εἰς ιδ'. φ. σι.

ᾠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ ἀβραμιαῖοι.

Σ ταυροῦσαι θέλων, ἐπὶ σταυροῦ γυμνὸς ἀθάνατε, μόνε ὁ ἐνδύων νέφεσιν οὐρανὸν, καὶ τὸν πάλαι τοὺς προπάτορας ἀπογυμνάσαντα ἐπενδύεις αἰσχύνην αἰώνιον. Σ ταυρῷ ὑψώθης, καὶ ὁ Ἀδὰμ πεσὼν ἀνέστη. λόγχῃ ἐκεντήθης δέσποτα τὴν πλευρὰν, καὶ πληγὴν καιρίαν ἔλαβεν ὁ πολυμήχανος. εὐλογητὸν τὸ κράτος σου κύριε. μαρτυρικόν. Ω ραιοτάτως τῷ ὡραίῳ λόγῳ ἑνούμενοι, κόσμου παντελῶς πανεύφημοι ἀθληταὶ, ἐχωρίσθητε διωκόμενοι καὶ συντριβόμενοι, καὶ τὸν ἐχθρὸν ἀεὶ ἐμποδίζοντες. Τ είχη τῆς πλάνης ἀναμοχλεύσαντες [illegible] κατεάξατε, θείων παθημάτων ὄντως οἱ ἀθληταὶ, καὶ πυργοῖς τεῖχος ἐδείχθησαν, καὶ φυλακτήριον τοῖς εὐσεβῶς αὐτοὺς μακαρίζουσι. θ'. Τ ὸν ἐν καμίνῳ δροσοφόρον ὀφθέντα Χριστὸν, τὸν θεὸν κόρη μηδαμῶς ἢ φλέξαντα τὴν νηδὺν, τὴν σὴν βλέπουσα κρεμάμενον ξύλῳ ἐδόξαζες τὴν φρικτὴν αὐτοῦ συγκατάβασιν.

ᾠδὴ η'. Χεῖρας ἐκ.

Η πλωσας παλάμας ἐν σταυρῷ, χειρὸς ἁμάρτημα, ἀκρατοῦς δέσποτα θέλων ἰάσασθαι, ἥλοις δὲ προσηλώθης ἀπαρνήματα τοῦ πρωτοπλάστου ἐξελῶν, ἐμπαθὲς κύριε, μελῳδοῦντος πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν κύριον. Ρ ήγνυται χειρόγραφον τῆς σῆς νυγείσης θείας πλευρᾶς, τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδὰμ ῥανίσιν αἵματος δέσποτα, ἀγάλλεται ἡ σύμπασα, εὐχαριστίας ἐν φωναῖς, ἀεὶ κραυγάζουσα. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον. μαρτυρικόν. Ι σταντο ἐν μέσῳ τοῦ πυρὸς, ὡς δροσιζόμενοι, οὐ φλογιζόμενοι οἱ πανοίδιμοι μάρτυρες, καὶ τῶν παίδων ἀναμέλποντες ἐν συμφωνίᾳ μυστικῇ τὴν θείαν ὄντως ᾠδήν. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον. Α νύσταλκτον φέροντες πυρσὸν τῆς προαιρέσεως, σκότει κολάσεων οὐ παρεβλάβητε μάρτυρες, ἀλλ' ἐν θείως δυναμούμενοι ἐπανεδράμετε πρὸς φῶς, βοῶντες ἀδιαλείπτως. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον. Κ ρεμάμενον βλέπουσα Χριστὸν, καὶ τὸν νεκρώσαντα βροτοὺς, νεκροῦντα ἐχθρὸν ἡ πανύμνητος δέσποινα

Digitized by Google

σατε τὸν πολυμήχανον, διὰ Χριστὸν δεσμούμενοι σοφοί, τὸν δοθέντα θελήματι, καὶ πᾶσαν πλάνην λύσαντα· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθαι. Θ΄. Παρθένον μετὰ τὸν τόκον ἄφθορον διαμεμένηκας, τὸν ὑψωθέντα ἄχραντε σταυρῷ ὑπὲρ λόγον κυήσασα, ὅθεν πιστοί σε ἅπαντες μεγαλοφώνως μακαρίζομεν.

ᾠδὴ γ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ὑψούμενος ἐν σταυρῷ, τοὺς κατενεχθέντας εἰς φθορὰν ὕψωσας, καὶ τὸν ἐχθρὸν ἐλάσας δέσποτα Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν. Ῥομφαίαν τῶν δυσμενῶν, σοῦ λογχευθέντος τὴν πλευρὰν, ἠμβλυνται. καὶ ἡ Ἐδὲμ ἤνοικται, λόγε τοῦ πατρὸς ἐνυπόστατε. Μαρτυρικόν. Οἱ πύρινοι ποταμοί, τοὺς τῆς ἀπάτης ποταμοὺς ἔπαυσαν, καὶ τὴν πυρὰν ἔσβεσαν, τῆς πολυθεΐας οἱ μάρτυρες. Σταυρούμενοι καὶ εἰς γῆν τυμπανιζόμενοι Χριστοῦ μάρτυρες, τὸν δυσμενῆ δράκοντα, ξίφει καρτερίας ἐσφάξατε. Θ΄. Ἡ ἄμωμος σὲ ἀμνάς, ἀναρτηθέντα ἐν σταυρῷ βλέπουσα, ὀδυνηρῶς δέσποτα ἔκλαιεν, ὑμνοῦσα τὸ κράτος σου.

ᾠδὴ δ΄. Ἐπαρθέντα σε.

Ἐπαρθέντα σε ἐν ξύλῳ ἐθελουσίως, κατανοῶν ὁ ἥλιος, ἥλιε τῆς δόξης, σκότος ἐνεδύσατο, καὶ πέτραι ἐρρήγνυντο, καὶ τὸ τοῦ ναοῦ καταπέτασμα. Σταυρουμένου σου, καὶ λόγχῃ ἐκκεντουμένου, ἡ στρεφομένη κύριε ῥομφαία ἐδίδου νῶτα τῇ κελεύσει σου, λυσσῇ τῇ ἀγνώμονι, ἀνυμνολογοῦντι τὸ κράτος σου. Μαρτυρικόν. Τειχιζόμενοι τῷ ὅπλῳ τῷ τοῦ σταυροῦ σου, οἱ ἀθλοφόροι κύριε, ἄβατοι τῷ βέλει, τῆς κακίας ὤφθησαν, καὶ τείχη κατέστρεψαν εἰδωλομανείας ἀνίδρυτα. Ἱερεῖα ὥσπερ ἄμωμα καὶ θυσίαι, καὶ προσφοραὶ ὁλόκληροι, τῷ δι᾽ εὐσπλαγχνίαν μάρτυρες παραχεύσαντι, κυρίῳ προσήχθητε, πόνων ἀμοιβὰς κομιζόμενοι. Θ΄. Ἡ τὸν ἄχρονον ἐν χρόνῳ ἀποτεκοῦσα, καὶ παρθενίαν ἄμωμον, μόνη κεκτημένη, ξύλῳ ἀναρτώμενον, ὡς ἔγνως τὸν κύριον, πόνοις τὴν ψυχὴν κατεμέριζες.

ᾠδὴ ε΄. Σὺ κύριέ μου φῶς.

Νυγείσης σου πλευρᾶς, ἀφθαρσίας προχέεις μοι, ὦ δέσποτα θεῖα ῥεῖθρα, τῷ πλευρᾶς παραινέσει εἰς φθορὰν ὀλισθήσαντι. Ὁ τίμιος σταυρός, κατ᾽ ἐχθρῶν ἐστὶ τρόπαιον. ὃν δέδωκας ἡμῖν λόγε, εἰς ψυχῶν σωτηρίαν, τοῖς πίστει ἀνυμνοῦσί σε. Μαρτυρικόν. Πυρίνοι οἱ θνητοὶ λειτουργοῖς, νῦν συνήφθησαν, πῦρ ἔνυλον διελθόντες, τῶν μεγίστων βασάνων, ὡς μάρτυρες ὑπέρλαμπροι. Λυόμενον πολλοῖς, τὸ σαρκίον παθήμασι, τὴν ἄλυτον πρὸς τὸν κτίστην, τῆς ψυχῆς ἐβεβαίου τῶν μαρτύρων διάθεσιν. Θ΄. Ὁ μόνος ἀγαθὸς ὑπεδὺς μήτραν ἄφθορον, σαρκούμενος καθαρᾶ δή, καὶ σταυρούμενος, ὅπως φθορᾶς ἡμᾶς λυτρώσηται.

ᾠδὴ ς΄. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Ὁ πάσης αἰωνίου τιμῆς ὢν ἐπέκεινα, ἀτιμασθῆναι ἠνέχου, ὅπως με κακίστως ἀτιμασθέντα, καὶ τιμήσῃς, καὶ σταυρῷ διασώσῃς φιλάνθρωπε.

Digitized by Google

πολλῶν ἄφεσιν πταισμάτων αἰτούμενοι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα καὶ νῦν θεοτοκίον σταυρώσιμον. ὡς γυναῖον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα σε ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεπεν, ἡ ἀμνὰς ἡ τέξασα ἐπωδύρετο, καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο, υἱὲ ποθεινότατε, ταῦτα σοὶ ὁ ἀπειθὴς δῆμος ἀνταποδίδωσιν, ὁ θαυμάτων σου ἀπολαύσας μεγίστων, ἀλλὰ δόξα τῇ ἀρρήτῳ σου καὶ θείᾳ συγκαταβάσει φιλάνθρωπε. Εἰς τὸ ἀπόδειπνον ὁ κανὼν τῆς θεοτόκου ζήτει τῷ σαββάτῳ ἑσπέρας.

Τῇ δ'. πρωῒ εἰς τὸν ὄρθρον καθίσματα σταυρώσιμα. β'. ἦχος δ'.

Ἐξηγόρασας ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου τῷ τιμίῳ σου αἵματι, τῷ σταυρῷ προσηλωθεὶς, καὶ τῇ λόγχῃ κεντηθεὶς, τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις, σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι. στίχος. Ὑψοῦτε κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ ἑκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι Χριστὲ ὁ θεὸς, εὔφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων τὴν συμμαχίαν ἔχοντες τὴν σὴν, ὅπλον εἰρήνης ἀήττητον τρόπαιον. στίχος ϛ'. Θαυμαστὸς ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ ὁ θεός. μαρτυρικόν. Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ μαρτύρων σου, ὡς πορφύραν καὶ βύσσον τὰ αἵματα, ἡ ἐκκλησία στολισαμένη, δι' αὐτῶν Χριστὲ ὁ θεὸς βοᾷ σοι. τῷ λαῷ σου τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον, καὶ εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι. καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα καὶ νῦν σταυροθεοτοκίον. Παρθένε πανάμωμε, μήτηρ Χριστοῦ τοῦ θεοῦ, ῥομφαία διῆλθέ σου τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἡνίκα σταυρούμενον ἔβλεψας ἑκουσίως τὸν υἱὸν καὶ θεόν σου, ὅνπερ εὐλογημένη δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι. Τῇ δ'. εἰς τὸν ὄρθρον. κανὼν σταυρώσιμος, οὗ ἡ ἀκροστιχίς. Ὁ σταυρὸς ἐστὶν ὅπλον εἰς σωτηρίαν. ποίημα Ἰωσήφ. ᾠδὴ α'. ἦχος δ'. ὁ εἱρμός. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος ἀβρόχοις.

Ὁ τείνας τὸν οὐρανὸν ἐξέτεινας ἐπὶ σταυροῦ Ἰησοῦ τὰς σὰς παλάμας, ἔθνη τὰ μακρὰν ἀπὸ σοῦ χρηματίσαντα, ὡς ἀγαθὸς καὶ εὔσπλαγχνος περιφανῶς ἀγκαλιζόμενος. Σταυρῷ με, τῷ σῷ Χριστέ μου τείχισον ὅπως μὴ τρῶμαι, θήραμα λύκου λόγε τὴν ἐμὴν, ἐκζητοῦντος ἀπώλειαν, καὶ καθ' ἑκάστην λόχους μοι, καὶ τὰς ἐνέδρας ἑτοιμάζοντος. μαρτυρικ. Τοῖς πόνοις, πόνου παντὸς τὸν πρόξενον καταπαλαίσαντες, καὶ νῦν κληροῦσθε ἄπονον ζωὴν, πάντα πόνον κουφίζοντες, ἐκ τῶν ψυχῶν μακάριοι, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν πάντοτε. Ἀλύτοις δεσμοῖς ὑμεῖς ἐλύσατε.

ῥαθυμίᾳ καὶ τυφλώττουσαν, μετανοίας πρὸς τρίβους καθοδηγοῦν με, βαπτιστὰ κυρίου πρόδρομε. Π ροστάτα τῆς ζωῆς μου, ἀντιλήπτωρ μου πρόδρομε, ἐξ ἐχθρῶν με ἀοράτων ὁρωμένων τε, διαφύλαττε, σκέπε, καὶ βασιλείας οὐρανῶν μέτοχον ποίησον. θ΄. Π αρθένε θεοτόκε, τὸν υἱόν σου ἱκέτευε σὺν προφήταις, ἀποστόλοις τε, καὶ μάρτυσι τῆς μελλούσης ἀνάγκης ἀπολυτρώσασθαι ἡμᾶς, τοὺς σὲ τιμῶντας ἀεί.

ᾠδὴ η΄. Ἀσέκτῳ πυρὶ ἑνωθέντες.

Α Μνὸν τοῦ θεοῦ ὁ κηρύξας, τὸν τὰς ἁμαρτίας τῶν ἀνθρώπων ἀφαιροῦντα, Ἰωάννη θεῖε προφῆτα, τοῦτον ἐκδυσώπησον, τὸ φορτίον λῦσαι τῶν ἁμαρτημάτων μου. καὶ τῶν σωζομένων μερίδος ἀξιῶσαι. Κ αμίνου φλογὸς καιομένης, σκότους ἀφέγγους τε, ἐξωτέρου λύτρωσαί με, τῶν ἐν σκότει πονηρῶν, ὅλον συνεχόμενον δυσωπῶ σε, λόγου τοῦ θεοῦ προσάναρχε, διὰ τοῦ ἐνδόξου, καὶ θείου βαπτιστοῦ σου. θ΄. Ω ς μήτηρ θεοῦ ἐκδυσώπει, μετὰ τῶν ἁγίων ἀγγέλων, προφητῶν τε ἀποστόλων, καὶ τῶν μαρτύρων, κινδύνων, καὶ θλίψεων, καὶ μελλούσης πάντας κολάσεως ῥύσασθαι τοὺς σὲ θεοτόκον ἀεὶ ὁμολογοῦντας.

ᾠδὴ θ΄. Ἐννόμῳ σκιᾷ καί.

Ω Σ μάρτυς Χριστοῦ, ὡς θεῖος βαπτιστής, ὡς μετανοίας λαμπτήρ, ὡς ὄρθρος εὐσεβείας, παλαιᾶς μεσίτης καὶ καινῆς, παλαιωθεῖσαν κακίᾳ τὴν ταπεινήν μου ψυχὴν δι' ἐπιγνώσεως θείας ἀναγεννήσας φωτογόνον. Ε ν ὥρᾳ φρικτῇ, ἐν ὥρᾳ φοβερᾷ, ἐν ὥρᾳ δίκης σοφέ, κρινόμενόν με ῥῦσαι ἀπειλῆς, μενούσης με ἐκεῖ καθυπακούοντα, ἔχων τὴν σὴν δέησιν, οἷάπερ φίλος, νυμφίον τὸν σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν. θ΄. Ω ς μήτηρ θεοῦ, ὡς μήτηρ τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος λόγου, μετὰ τῶν ἀσωμάτων, ἀποστόλων τε, καὶ προφητῶν, ἱεραρχῶν, καὶ μαρτύρων, τοῦτον δυσώπει ἀεί, τοῦ εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον παναγία μητροπάρθενε.

Τῇ γ΄. εἰς τὸν ὄρθρον καθίσματα κατανυκτικὰ καὶ κανὼν κατανυκτικός, καθὼς προγέγραφηται Τῇ β΄. εἰς τὸν ὄρθρον.

Τῇ γ΄. ἑσπέρας στιχηρὰ σταυρώσιμα εἰς τὸν στίχον τοῦ ἑσπερινοῦ ἦχος δ΄.

Ο Πλον ἀήττητον Χριστέ, τὸν σταυρόν σου ἡμῖν δέδωκας, καὶ ἐν τούτῳ νικῶμεν τὰς προσβολὰς τοῦ ἀλλοτρίου. στίχος α΄. πρὸς σὲ ἦρα τούς.

Π Άντοτε ἔχοντες Χριστὲ τὸν σταυρόν σου εἰς βοήθειαν, τὰς παγίδας τοῦ ἐχθροῦ εὐχερῶς καταπατοῦμεν. στίχος β΄. Ἐλέησον ἡμᾶς κύριε ἐλέησον ἡμᾶς. μαρτυρικόν.

Ε Χοντες παρρησίαν πρὸς τὸν σωτῆρα ἅγιοι μάρτυρες, πρεσβεύετε ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν

Digitized by Google

ζάλην μου τοῖς ἐν ᾅδῃ, ἐνδύματι θείῳ ἐγγίζουσαν προμηνύσας προφῆτα, τὴν ἐμὴν ζώωσον νενεκρωμένην ψυχὴν, σοῖς ταῖς παρακλήσεσι, καὶ ἐκ τάφου πλημμελημάτων ἀνάστησον δέομαι, ἔνδοξε πρόδρομε. θ'. Μετὰ τῶν ἀγγέλων, μετὰ ἀρχαγγέλων παρθένε, μετὰ ἁγίων ἁπάντων, τῷ ἐκ σοῦ κυρίῳ ἐπιφανέντι ἡμῖν αἴτησαι, δεόμεθα τὴν ἀληθῆ θεοτόκον καθομολογούντων σε, κινδύνων ῥύσασθαι.

ᾠδὴ γ'. Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα.

Φωνὴ τοῦ λόγου γενόμενος βαπτιστὰ, φωνὰς τῶν τιμώντων σε, πρὸς αὐτὸν νῦν κατεύθυνον· καὶ πταισμάτων ἄφεσιν, τῇ μεσιτείᾳ ἡμῖν τῇ σῇ παράσχου. Ἡμάρτηκά σοι, ἠνόμησα, καὶ δεινῶς σωτὴρ ἐπλημμέλησα, καὶ ψυχὴν κατερρύπωσα. διὰ τοῦτο δέομαι, διὰ τῆς σῆς βαπτιστοῦ οἰκτείρησόν με. θ'. Σὺν ἀποστόλοις, προφήταις ἱερεῦσι, σὺν μάρτυσιν ἄχραντε, σὺν ταῖς ἄνω δυνάμεσι τῷ υἱῷ σου πρέσβευε τοῦ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς τοὺς σὲ ὑμνοῦντας.

ᾠδὴ δ'. ὁ εἱρμὸς Ἐσῶ μου πρὸς.

Λόγου σε φωνὴν, τοῦ σαρκὶ φανέντος ὑπάρχουσαν, πρόδρομε κυρίου δυσωπῶ ἀλογωτάτων ῥῦσαί με πράξεων, τὸν λόγοις τιμῶντάς σε, καὶ καταχρέως πίστει μακαρίζοντα. Στέναξον ψυχὴ, καὶ θεῷ τῷ κτίσῃ σου βόησον· ἥμαρτον ἱλάσθητι Χριστὲ, καὶ φοβερᾶς με ῥῦσαι κολάσεως, κινδύνων καὶ θλίψεων, ταῖς τοῦ προδρόμου θείαις παρακλήσεσι. θ'. Μήτηρ τοῦ θεοῦ, σεραφὶμ ὑψηλότερον ὄχημα, μετὰ τῶν ἀΰλων λειτουργῶν, μετὰ ἁγίων ἁπάντων ἱκέτευε, Χριστὸν ὃν ἐκύησας, ἀπεγνωσμένον σῶσαί με παναμώμε.

ᾠδὴ ε'. Ἐπὶ τῆς γῆς.

Τὸν εἰς βυθὸν ἁμαρτίας με πεσόντα, καὶ ἡδοναῖς τὴν ψυχὴν μολυνθέντα, καὶ κινδυνεύοντα. τοῦ κυρίου πρόδρομε προσφυγόντα σοι διάσωσον. Σὺ προφητῶν μειζότερος ὤφθης, καὶ γὰρ αὐτὸν ἐθεάσω προφῆτα τὸν κηρυττόμενον, ὃν ἀπαύστως αἴτησαι τοῦ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. θ'. Τῶν οὐρανῶν πλατυτέρα σὺ ὤφθης ὡς ἀληθῶς, θεοτόκε παρθένε θεοχαρίτωτε, τῆς στενοχωρούσης με ἁμαρτίας ἐλευθέρωσον.

ᾠδὴ ϛ'. Ἄβυσσος ἐσχάτη ἁμαρτιῶν.

Ἄβυσσον ἐλέους ἐν ποταμῷ, προφῆτα λούεις ὑπέρθεα τοῖς ὕδασιν, οὐρανοῖς σεβάζονται Ἰησοῦν τὸν φιλάνθρωπον. ὃν δυσώπησον ἐπομβρῆσαί μοι ἄφεσιν. Ἤγγισεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν, μετανοεῖτε ἀνεκραύγαζες πρόδρομε, ἧς τυχεῖν ἀξίωσον τοὺς πόθῳ σε γεραίροντας, καὶ τῇ σκέπῃ σου τῇ σεπτῇ καταφεύγοντας. θ'. Ἄχραντε ἡ σάρκα πλαστουργῷ δανεισαμένη, σὺν ταῖς ἄνω δυνάμεσι, σὺν προφήταις ἅπασιν ἀποστόλοις, καὶ μάρτυσι, τοῦτον πρέσβευε, οἰκτειρῆσαι καὶ σῶσαί με.

Τὸν κοντάκιον καὶ τὸν οἶκον ζήτει εἰς τὸ μηνολόγιον αὐτοῦ Ἰουνίῳ. κδ'. ᾠδὴ ζ'. Τρεῖς παῖδες.

Ὁ λύχνος τοῦ ἡλίου τὴν ψυχήν μου καταύγασον. ἐσβεσμένην

ῥᾳθυ-

Digitized by Google

μα φανεροῦν πᾶσιν πρᾶξιν, γυμνὴν ἐπὶ ἀγγέλων καὶ βροτῶν. ὦ πῶς δεινὴ ἡ ἀπόφασις, ἣν τοῖς πταίουσι μέλλεις διδόναι, ἐξ ἧς ῥῦσαί με Χριστέ. πρὸ τοῦ τέλους παρέχων ἐπιστροφῆς μοι δάκρυα. μαρτυρικ. Συμφωνήσαντες τῷ πόθῳ, τοῦ ἀμνοῦ καὶ ποιμένος, οἱ ἔνδοξοι καὶ θεῖοι ἀθληταί. αἵματι θύονται χαίροντες, ὥσπερ ἄκακοι ἄρνες, καὶ πᾶσαν στρατοτόκων ἀληθῶς, ἐκκλησίαν ἁγίαν, ἐν οὐρανοῖς φαιδρύνουσιν. Ἡλιακῶς λαμπηδόσιν, ὡς φωστῆρες δειχθέντες, τῷ φέγγει τῆς ἀθλήσεως ὑμῶν. πᾶσαν ψυχὴν καταυγάζετε, πάντα ζόφον τῆς πλάνης διώκετε γενναῖοι ἀθληταί. διὰ τοῦτο ἐν πίστει ἀξίως μακαρίζεσθε. θ΄. Φεῖσαί μου κύριε φεῖσαι, ὅταν μέλλῃς με κρῖναι, καὶ μὴ καταδικάσῃς με εἰς πῦρ, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, δυσωπεῖ σε παρθένος, ἡ σὲ κυοφορήσασα Χριστέ, τῶν ἀγγέλων τὰ πλήθη, καὶ τῶν μαρτύρων σύλλογος. εἰς τὸν στίχον τῶν αἴνων στιχηρ. κατανυκτικὰ ἦχος β΄.

Τῶν πεπραγμένων μου δεινῶν. ἐννοῶν τὰ ἄτοπα, ἐπὶ τοῖς σοῖς καταφεύγω οἰκτιρμοῖς, τελώνην μιμούμενος, καὶ πόρνην τὴν δακρύσασαν, καὶ τὸν ἄσωτον υἱόν. διὸ καὶ προσπίπτω σοι ἐλεῆμον. πρίν με καταδικάσῃς φεῖσαί μου ὁ θεὸς καὶ ἐλέησόν με. στίχος α΄. ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου. Τὰς ἀνομίας μου πάριδε κύριε, ὁ ἐκ παρθένου τεχθείς, καὶ τὴν καρδίαν μου καθάρισον, ναὸν αὐτὴν ποιῶν τοῦ ἁγίου πνεύματος. μὴ με ἐξουδενώσῃς ἀπὸ τοῦ σοῦ προσώπου, ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὸ ἔλεος. στίχος β΄. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης κυρίου. μαρτυρικ. Ὑπὲρ Χριστοῦ παθόντες, μέχρι θανάτου, ὦ ἀθλοφόροι μάρτυρες, ψυχὰς μὲν ἔχετε ἐν οὐρανοῖς ἐν χειρὶ θεοῦ, καὶ κατὰ κόσμον ὅλον δορυφορεῖται ὑμῶν τὰ λείψανα. ἱερεῖς καὶ βασιλεῖς προσκυνοῦσι, καὶ λαοὶ πάντες ἐπαγαλλόμενοι, συνήθως βοῶμεν. ὕπνος τίμιος ἐναντίον κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ. Δόξα τοῦ ἁγίου, εἰ δ' οὐκ ἔχει, λέγε. δόξα καὶ νῦν. θ΄. Ὡς ἐλαία κατάκαρπος, ἡ παρθένος ἐβλάστησε, σὲ τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς καρποφορεῖν τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ κυρίῳ.

Τῇ β΄. ἑσπέρας στιχηρὰ τὰ κατανυκτικὰ τοῦ στίχου, ἐγράφησαν τῇ κυριακῇ ἑσπέρας.

Τῇ β΄. ὀψὲ εἰς τὸ ἀπόδειπνον. Κανὼν τοῦ προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. ποίημα θεοφάνους. ἦχος γ΄. ᾠδὴ α΄. ὁ εἱρμός. Ὁ τὰ ὕδατα πάλαι.

Στειρευούσης νηδύος, βλάστημα θεῖον, καρποῖς με τῶν ἀρετῶν ἐκβλαστάνειν, τῷ θεῷ πρέσβευε, τῆς ἁμαρτίας λύων τὴν κατήφειαν, καὶ ἀπελαύνων τὸν ζόφον, ἐκ τῆς διανοίας μου κυρίου πρόδρομε. Τὴν

ζωὴν

ἀπὸ τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν· ἀγαθῶν ἠξιώθητε μάρτυρες. Ὢ καλοί, ὡς ὡραῖοι, ὡς αὐτάρκεις, τῷ καλλοποιῷ καὶ ὡραίῳ συνήφθητε, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες, πανεύφημοι πάντοτε μάρτυρες. θ΄. Ἐκ πασῶν γενεῶν ἐξελέξατο, σὲ τὴν καλλονὴν Ἰακὼβ, ἣν ἠγάπησεν, ὁ ποιητὴς παναμώμε, καὶ ἐκ σοῦ ἀνατείλας ἐπέφανεν.

ᾠδὴ ζ΄. Εἰκόνος χρυσῆς.

Νόας ἐκτροπαῖς, καὶ δαιμόνων προσβολαῖς, μακρὰν γεγένημαι, τῶν ἀγκαλῶν σου ὡς ἄσωτος, πάσης αἰσχύνης πληρούμενος. νῦν δὲ ἐπιστρέψας. κραυγάζω, ὥσπερ ἐκεῖνος τὸ ἥμαρτον. μή με βδελύξῃ Ἰησοῦ ὁ σαρκωθεὶς δι' ἐμέ. Θεὲ τοῦ [illegible], [illegible] ἀπειλῆς γενομένης θάνατον, μετανοήσαντας πάλαι [illegible]. ὡσαύτως μόνε φιλάνθρωπε, τὴν ὑπερβολῇ ἁμαρτίας μολυνθεῖσαν καρδίαν, νῦν ἐπιστρέψασαν, φρικτῆς ῥῦσαι κολάσεως. μαρτυρικ. Ἐπαλήγει δεινῶς ὁ πληγῶσαι βουληθεὶς ὑμᾶς κακοῦργος, θεομακάριστοι θεῖοι μάρτυρες, καὶ ἀνίατος, ἔμεινε, πᾶσι δὲ πιστοῖς ἰατρεῖον, αἱ πληγαὶ ὑμῶν ὤφθησαν, τοῖς πληγωθεῖσι, προσβολαῖς τοῦ παλαιοῦ πτερνιστοῦ. Οὐ θῆρας πικροὺς, οὐ τυράννων ἀπειλὰς, οὐ ξίφη τέμνοντα, οὐ στρεβλωτήρια κατεπτοήθητε ὄργανα. ὡς ἐν ἀλλοτρίῳ δὲ πάντα ὑπομείναντε σώματι μεγαλομάρτυρες. διὸ ἐστεφανώθητε. θ΄. Αὔλαξ φωτὸς, οἱ [illegible] ἤδη [illegible] γεγόνασι, τοῦ [illegible] θείας γνώσεως, τὴν ἀθεΐαν μισήσαντες, ἄχραντε θεόνυμφε κόρη, ὃν ὑμνοῦντες κραυγάζομεν. εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η΄. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ.

Ὑποπεσὼν τοῦ πονηροῦ ταῖς ἐκείνου μηχαναῖς κατεδουλώθην, καὶ ὁρῶν με ὁ παλαιὸς ἐν ἀπωλείᾳ πολλῇ καυχᾶται, τούτου με ἐξάρπασον, ἡ τῶν πλανωμένων ἐπιστροφὴ οἰκτίρμον. Λῦσον ἀλύτοις με δεσμοῖς, τῶν τοῦ σώματος παθῶν κεκρατημένον. ὁ τὰ ἄλυτα λύσας, τῶν ἀπ' αἰώνων δεσμά. καὶ βρέχειν πρὸς βίβοις ἀόδωσον τὰς σωτηριώδεις, Χριστὲ σωτὴρ τοῦ κόσμου. μαρτυρικόν. Οἱ τῶν παθῶν δημιουργοί, ἐπ' ἐμοὶ τοῦ ταπεινοῦ πᾶσαν κακίαν, ἐκτείναντες ὄντως, τῶν παθημάτων Χριστοῦ, ὡς ὄντες μιμηταὶ μακάριοι μάρτυρες, τῆς τούτου λυμῶσασθέ με βλάβης. Γόνυ μὴ κάμψαντες γλυπτοῖς, ἐν καμίνῳ αἰκισμῶν, ὥσπερ οἱ παῖδες, ἐνεβλήθητε πάλαι, καὶ δροσισμῷ θεϊκῷ, βραβευθέντες ἄφλεκτοι ἐμείνατε, μάρτυρες ὑμνοῦντες Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. θ΄. Ἐξασθενήσασαν πολλαῖς, προσβολαῖς τοῦ πονηροῦ θεογεννῆτορ, τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου. ταῖς ῥωστικαῖς λιταῖς παρθένε ὑγιῆ ἀπέργασαι. ἵνα σὲ δοξάζω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ΄. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν λόγον.

Ἰδοὺ καιρὸς ἐργασίας. τί καθεύδεις ἀφρόνως, ψυχὴ ἐν ῥᾳθυμίᾳ παντελεῖ, ἔγειρον, δάκρυσον, φαίδρυνον, τὴν λαμπάδα σκεύασον. ἐγγίζει ὁ νυμφίος τῶν ψυχῶν, μὴ βραδύνῃς καὶ μείνῃς τῆς θείας θύρας ἔξωθεν. Ὢ πῶς φρικτόν σου τὸ βῆ-

μα

καὶ μάρτυρες τοῦ σωτῆρος, ὡς πύργους κατεδάφισαν τὰ τῆς πλάνης γυναίοις ὀχυρώματα. Δυνάμει θείᾳ τὸ ἀσθενὲς ὑμῶν γυναῖκοι ἀνδρώσαντες ἀθλοφόροι, τὴν ἰσχὺν τοῦ πολεμήτορος παντελῶς ἀπωλείᾳ παρεδώκατε. θ'. Μαρία τὸ χρυσοῦν θυμιατήριον, παθῶν μου ἀπέλασον τὸ δυσῶδες. καὶ στερέωσον κλονούμενον, περιβολαῖς τοῦ δολίου πολεμήτορος. ᾠδὴ δ'. Υμνῶ σε ἀκοήν.

Ιλὺϊ ἁμαρτίας πέπλωκα. καὶ τὴν ἄνωθεν ἀμορφίαν ἀπώλεσα κύριε, καὶ δέδοικα τὴν τιμωρείαν. διὸ μετανοίας ὡραιότητι τὴν ταπεινὴν ψυχήν μου καταφαίδρυνον. Δολίας λαλιᾶς ὁ δόλιος ἀπὸ σοῦ με ἀποσυλήσας, κατάβρωμα ἴδιον εἰργάσατο, θεὲ τῶν ὅλων, αὐτοῦ τῆς κακίας με ἐξάρπασον, καὶ μετανοίας τρόποις ἀνακάλεσαι. Ο χρόνος τῆς ζωῆς μου γέγονεν, ἐργασία μοι ἀπωλείας, μιᾷ ῥοπῇ σῶσόν με. ὡς ἔσωσας ποτὲ τὴν πόρνην, Χριστὲ μετανοοῦσαν, τῇ κελεύσει σου, ἵνα ὑμνῶσι μόνε ἀναμάρτητε. μαρτυρικόν. Υπάρχων καινουργὸς ὁ ἄνομος τῆς κακίας ἐθελουσίως, τοὺς τοῦ Χριστοῦ μάρτυρας, ἠνάγκαζεν ἀψύχοις σέβας θεοῖς ἀπονέμειν, ἀλλ' ἠμαύρωται. θεὸν γὰρ μόνον ἔγνωσαν τὸν ποιήσαντα. Μονάδα τῇ οὐσίᾳ σέβοντες, καὶ τριάδα τοῖς χαρακτῆρσι θεότητα ἄκτιστον, τοῖς κτίσμασιν, οὐδ' ὅλως σέβας ὑμεῖς ἐνείματε. ὅθεν κολάσεις πάσας ὑπεμείνατε. θ'. Σαρκοῦται ἐξ ἁγίων αἱμάτων σου καὶ ἀνθρώποις ἑνοῦται, θεὸς ὢν ὁ κύριος ἀχράντε, καὶ δέχεται μετανοοῦντας, πρὶν ὑπαχθέντας ἁμαρτήμασι, ταῖς λιταῖς ἀεὶ καταχαμπτόμενος.

ᾠδὴ ε'. Ο τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ο Ομματώσας τυφλούς, τὴν τυφλωθεῖσάν μου ψυχὴν φώτισον, ἰατρὲ χρηστέ, ταύτην ἐπιστρέψον, εἰς πράξεις ἀγαθὰς, ἃς ἐκ ἀμελείας τελείως μισήσασαν. Ιᾶσαι μόνε σωτὴρ τὴν πληγωθεῖσαν μου ψυχὴν, δήγματι τῆς χαλεπῆς ὄντως ἁμαρτίας. ὁ πάλαι τὰς ψυχὰς τοῦ θεραπεύσας λύπης λυτρούμενος. μαρτυρικόν. Δήμιος στιλβων ὁ βλητὸς δήμιον αὐόμενον δεινὸν ἐνεχείρισαν πολυπαθεῖς πόνοις ὑπομείνας, καὶ νῦν τοῖς ἱεροῖς δήμοις τῶν ἀγγέλων ἀεὶ ἐπαγάλλονται. Αστρα πολύφωτα καὶ μαρμαρυγὰς ὑπομονῆς πέμποντες καὶ τῶν πιστῶν ἐν πνεύματι θείῳ, φωτίζοντα ψυχὰς, οἱ πεφωτισμένοι δεδείχθησαν μάρτυρες. θ'. Νέον βρέφος ἡμῖν τὸν προαιώνιον υἱὸν τέτοκας θελητικαῖς δυσὶν ἐνεργείαις ὑπάρχοντα διπλοῦν, ὡς ἄνθρωπον ἅμα θεὸν τε πανάμωμε.

ᾠδὴ ς'. Εν ἀβύσσῳ.

Κ Αταβλυσθεὶς κακίᾳ τοῦ ὄφεως καὶ ἐν ἀπογνώσεως κλίνῃ κατάκειμαι, ὁ παραλύτοις ῥήμασιν ἀνορθώσας Χριστὲ με ἀνάστησον. Ριπιζόμενον αὔραις τοῦ δράκοντος, καὶ κλυδωνιζόμενον κύμασι πάντοθεν, τῆς ἁμαρτίας σῶσόν με, ὡς τὸν Πέτρον φιλάνθρωπε κύριε. μαρτυρικόν. Υπερβάντες τοὺς ὅρους τῆς φύσεως. ταύτην τὴν φύσιν βασάνοις ὑπέστητε.

διὸ

τόκον, ἀκαταπαύστως μεγαλύνουσι.

Τῇ β΄. εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν. καθίσματα κατανυκτικὰ δύο, ἦχος β΄. τὸ α΄.

Ἐλέησόν με εἶπεν ὁ Δαβὶδ, κἀγώ σοι κράζω, ἥμαρτον σῶτερ. τὰς ἐμὰς ἁμαρτίας διὰ τῆς μετανοίας ἐξαλείψας ἐλέησόν με. στίχος α΄. Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με. τὸ β΄. Ἐλέησόν με ὁ θεὸς ἐλέησόν με, ἐπὶ δυσὶν ἁμαρτήμασιν ὁ Δαβὶδ ἐθρήνει, ἐπὶ μυρίοις ἐγὼ πλημμελήμασι βοῶ σοι, ἐκεῖνος τὴν στρωμνὴν τοῖς δάκρυσιν ἔβρεχεν. ἐγὼ δὲ ῥανίδα μίαν οὐ κέκτημαι, ἀπέγνωσμαι, καὶ δέομαι ἐλέησόν με ὁ θεὸς κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. στίχος ϛ΄. Θαυμαστὸς ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ ὁ θεὸς Ἰσραήλ. μαρτυρικόν. Ὁ φαιδρύνας τοὺς ἁγίους σου ὑπὲρ χρυσόν. καὶ δοξάσας τοὺς ὁσίους σου ὡς ἀγαθός. ὑπ᾽ αὐτῶν δυσωπούμενος Χριστὲ ὁ θεὸς, τὴν ζωὴν ἡμῶν εἰρήνευσον ὡς φιλάνθρωπος, καὶ τὴν εὐχὴν κατεύθυνον ὡς θυμίαμα, ὁ μόνος ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος. Δόξα καὶ νῦν θ΄. Θεοτόκε μὴ παρίδῃς με δεόμενον ἀντιλήψεως, τῆς παρὰ σοῦ. ἐπὶ σοὶ γὰρ πέποιθεν ἡ ψυχή μου καὶ ἐλέησόν με.

Κανὼν κατανυκτικὸς, εἰς τὸν ὄρθρον. ἦχος β΄. ᾠδὴ α΄. οὗ ἡ ἀκροστιχίς. Ὄμβροις δίδου μοι δακρύων θεοῦ λόγε. ποίημα θεοφάνους. ὁ εἱρμός. Δεῦτε λαοί.

Ὁ σαρκωθεὶς, καὶ μὴ δικαίους ὡς ἔφησας. ἁμαρτωλοὺς καλέσαι δὲ, παραγινόμενος εἰς μετάνοιαν λόγε, πολλὰ ἡμαρτηκότα δέξαι, καὶ σῶσόν με. Μόνος ἐγὼ τῇ ἁμαρτίᾳ δεδούλωμαι. μόνος ἐγὼ τοῖς πάθεσι θύραν ἠνέῳξα διάλλακτε μόνε, ἐπίστρεψόν με, σῶσον, τῇ διαλλαγῇ σου. μαρτυρικόν. Βήματι σῷ, στεφηφοροῦντες παρέστησαν οἱ ἀθλοφόροι κύριε, τὰ τοῦ ἀλάστορος ἐκνικήσαντες θράση, καὶ τὴν ἀθανασίαν καταπλουτίσαντες. Ῥεῖθρον ἡμῖν τῶν ἰαμάτων πηγάζοντες, οἱ ἀθλοφόροι μάρτυρες τὰ ἀναβλύζοντα τῆς σαρκὸς ἡμῶν πάθη ξηραίνουσι δυνάμει τοῦ θείου πνεύματος. θ΄. Ἡ τὴν πηγὴν τῆς ἀπαθείας κυήσασα, τραυματισθέντα πάθεσι κόρη θεράπευσον, καὶ πυρὸς αἰωνίου ἐξάρπασόν με μόνη θεοχαρίτωτε. ᾠδὴ γ΄. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ κύριε.

Ὁ μήτραν ὑπεδὺς Χριστὲ ἄφθορον, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι τὴν ψυχήν μου, μετανοίᾳ καινοποίησον, καὶ φωτὸς ἀϊδίου δεῖξον ἔμπλεον. Ὑπήκουσα ἐχθροῦ παραπικραίνοντος, καὶ πᾶσαν ἐτέλεσα ἁμαρτίαν, καὶ ἀφρόνως παρεπίκρανα σὲ τὸν μόνον μακρόθυμον, φιλάνθρωπε. μαρτυρικόν. Σταυρῷ τετειχισμένοι, οἱ ἀήττητοι ὁπλῖται, καὶ

των ποιητὴν συλλαβοῦσα καὶ κύριον. Θεομήτορ ἄχραντε, ἐν τῇ γαστρί σου ἀσυγχύτως σωματωθέντα πανάμωμε. ᾠδὴ ς'. Ἐκύκλωσεν.

ΤΑ τάγματα τῶν ἀσωμάτων κύριε, τῷ θρόνῳ παριστάμενα, τῆς δόξης σου, φωναῖς ἀγγελικαῖς, ταῖς ἀκαταπαύστοις σε γεραίρουσι, σὺ γὰρ ἰσχὺς τούτων ὑπάρχεις Χριστὲ καὶ ὕμνησις. Οἱ πρόσωπον, τὸ σὸν ὁρῶντες ἄγγελοι, τὸ κάλλος τὸ ἀμήχανον, τὴν ὑπέρθεον εὐπρέπειαν τῆς σῆς, θείας αἴγλαις ἐκλαμπρύνονται. σὺ γὰρ αὐτῶν, καὶ φῶς ὑπάρχεις καὶ ἀγαλλίαμα. Σεσάρκωται, ὁ πρὶν ὑπάρχων ἄσαρκος, ὁ λόγος ἐκ σοῦ πάναγνε, ὁ τὰ σύμπαντα θελήματι ποιῶν. ὁ τῶν ἀσωμάτων τὰ στρατεύματα, παραγαγὼν, ἐκ τοῦ μὴ ὄντος ὡς παντοδύναμος. Κοντάκιον ἦχος β'. Ἀρχιστράτηγοι θεοῦ. καὶ τὸν οἶκον ζήτει Νοεμβρίῳ η'. φ. ρκζ. ᾠδὴ ζ'. Σὲ νοητὴν θεοτόκε κάμινον.

ΑΝαρχον φῶς, σὺ ὑπάρχεις δέσποτα. φωτὸς ἐκλάμψαν ἐκ πατρὸς, τῶν ἀγγέλων τὰς στρατιὰς, φῶτα κατεσκεύασας, ἔσοπτρα δεχόμενα, τὴν ἀστραπήν σου τὴν ἄδυτον, ὁ αἰνετὸς τῶν πατέρων θεὸς καὶ ὑπερένδοξος. Γένος βροτῶν ὁ τῶν ὅλων κύριος, ἐπιστασίαις ἐμφανῶς, περισώζεις ἀγγελικαῖς. τούτους γὰρ ἐπέστησας, πᾶσι τοῖς πιστεύουσι, καὶ ὀρθοδόξως ὑμνοῦσί σε, τὸν αἰνετὸν τῶν πατέρων θεὸν καὶ ὑπερένδοξον. θ'. Ἐκ σοῦ σεμνὴ ὁ υἱὸς σεσάρκωται, ὁ πρὶν ἀμήτωρ ἐκ πατρὸς, καὶ ἀπάτωρ τὸ καθ' ἡμᾶς, δι' ἡμᾶς γινόμενος, ᾧ καὶ νῦν λατρεύουσι, τῶν ἀσωμάτων αἱ φάλαγγες, ὡς αἰνετὸν τῶν πατέρων θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

ᾠδὴ η'. Ἐν καμίνῳ.

ΩΣ πηγαῖα πάντων τῶν καλῶν, ἡ θεαρχικωτάτη, παράγει θεία δυνάμει. φῶτα δεύτερα τὸ φῶς, τὸ πρῶτον δεχόμενα, καὶ βοῶντα πάντα τὰ ἔργα τὸν κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Νοῦς ὁ πρῶτος καὶ δημιουργὸς, ὑπερκοσμίους νόας, ἀγγέλων ὑπερουσίως. ὑπεστήσατο αὐτῷ, σαφῶς πλησιάζοντας, καὶ βοῶντας. πάντα τὰ ἔργα τὸν κύριον. θ'. Ὑπὲρ λόγον, τὸν ἐκ τοῦ πατρὸς τεχθέντα πρὸ αἰώνων, ἀφράστως σεσαρκωμένον ἀπεγέννησας ἡμῖν παρθένε πανάμωμε. ᾧ βοῶμεν. πάντα τὰ ἔργα.

ᾠδὴ θ'. Τύπον τῆς.

ΜΥσας τῆς ἀρρήτου δόξης σου, τοὺς ἀσωμάτους νόας, σῶτερ ὑπέστησας, καὶ νῦν δι' αὐτῶν τὸν σὸν λαὸν διαφύλαξον, τὸν πιστεῖ σε, καὶ πόθῳ προσφθέγγοντα, ἵνα τὸν σὲ δεσπότην ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν. Νέμεις τῆς εἰρήνης ἄγγελον, τῷ εἰρηνεύοντι φρουροῦντα παντοκράτορ τὴν ποίμνην σου. Τῆς εἰρήνης γὰρ, καὶ τῆς ἀγάπης σὺ αἴτιος, καὶ τὴν ἔμφρονα πίστιν φυλάττοντα, καὶ πάσας τὰς αἱρέσεις. τῇ σῇ δυνάμει καταλύοντα. θ'. Στίφη τῶν ἀγγέλων πάναγνε, νῦν ἀσιγήτως τὸν σὸν τόκον γεραίρουσι ταῖς γὰρ τάξεσιν ἐπιστατοῦντα θεώμενοι, ταῖς αὐτῶν θυμηδίαις ἐμπίπλανται, καὶ σὲ τὴν θεοτόκον.

Digitized by Google

Εἰς τὸ ἀπόδειπνον. κανὼν τῶν ἀσωμάτων. οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Θεοφάνους ὁ πρῶτος ἀγγέλων ὕμνος. ἦχος α΄. ᾠδὴ α΄. ὁ εἱρμός. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά.

Θρόνοι περιστάμενοι φαιδρῶς, τῷ τοῦ δεσπότου πανάγιοι ἄγγελοι, τὸν πατρὶ συνάναρχον, καὶ τῆς αὐτοῦ μεγάλης βουλῆς ἄγγελον, λόγον μοι ἐμπνεῦσαι, ὑμᾶς ὑμνοῦντι πρεσβεύσατε. Ἐσώπτρα φωτὸς θεαρχικοῦ, καὶ τρισηλίου λαμπάδος τὴν ἔλλαμψιν πᾶσαν εἰσδεχόμενα, ὡς ἐφικτὸν τὰ τῶν ἀγγέλων τάγματα. πρῶτος ἐννοήσας ὑμνεῖς ὁ θεῖος ὑπέστησεν. θ΄. Ὁ διακοσμήσας ὡς θεὸς, ταξιαρχίας τῶν ἄνω δυνάμεων, μήτραν ἀπειρόγαμον, τῶν σεραφὶμ ὑψηλοτέραν ᾤκησε, τὴν σὴν θεοτόκε. καὶ σὰρξ ἀτρέπτως ἐγένετο. ᾠδὴ γ΄. Ὁ μόνος εἰδώς.

Φωτὶ θεουργῷ τὰ σεραφὶμ, ἀμέσως πλησιάζοντα, καὶ πολλαχῶς αὐτοῦ ἐμπιμπλάμενα, ταῖς πρωτοδότοις σαφῶς ἐλλάμψεσι, πρωταρχικῶς λαμπρύνονται, καὶ ὡς φῶτα δεύτερα, χρηματίζουσι θέσει θεούμενα. Ἀγγέλων λαμπρότητας ὑμνοῦντες, προθύμως ἱέμενοι, τὴν δι᾽ αὐτῶν θεόθεν βοήθειαν, χορηγουμένην πιστοὶ αἰτησώμεθα, νοὸς καθαρότητι, καὶ παναγνοις στόμασι, καὶ τευξόμεθα τούτων ἐλλάμψεως. Νοῦν τὸν ὑπερούσιον ἰδεῖν, ὡς θέμις ἀξιούμενος, ὁ Γαβριὴλ παρθένε πανάμωμε, τὸ χαῖρέ σοι φωνὴν ἐκόμισε, τὴν τοῦ λόγου σύλληψιν, ἐμφανῶς μηνύων σοι, καὶ τὸν ἄφραστον τόκον κηρύττων σου. ᾠδὴ δ΄. Ὄρος σε τῇ χάριτι.

Οἱ θρόνοι τὸν πρῶτον συμπληροῦντες διάκοσμον. καὶ χερουβὶμ καὶ σεραφὶμ, ταῖς τῆς θεότητος αὐγαῖς, ἀμέσως ἐλλαμπόμενοι θεαρχικαῖς ἱεραρχίαις δεχόμενοι. νῦν μελῳδοῦσι, δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε. Ὑμνοῦσι τρισαρίθμιον μονάδα θεότητος, τριαδικοῖς ἁγιασμοῖς, ἀκαταπαύστοις ἐν φωναῖς στεφανοῦντες τὸ ἄχραντον, οἱ σεραφὶμ θεολογίας μυστήριον, καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν διδάσκοντες. Σοφίας τὴν χύσιν, καὶ τὸ πλάτος τῆς γνώσεως τῆς ἑνιαίας, καὶ ἁπλῆς, αὐτοσοφίας δὲ λαβῶν, χερουβὶμ δεχόμενα, τῆς ἐφεξῆς θεομιμήτως παρέχουσι, διαπορθμεύοντες τούτοις τὴν ἔλλαμψιν. Θεοτοκίον. Ὁ πάσης ἐπέκεινα νοουμένης κτίσεως, τῆς ὑπέρνου ζωαρχικῆς, ζωοπλουσίας ἀληθῶς, ἐκτελῶν τεράστια, παρθενικαῖς ἠγλαϊσμένην φαιδρότησι, τὴν σὴν γαστέρα κατῴκησεν ἄχραντε. ᾠδὴ ε΄. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Πόθῳ θείῳ, πυρπολούμεναι αἱ κυριότητες, ἐξουσίαι, αἱ δυνάμεις, αἱ τάξεις αἱ δεύτεραι, ἀσιγήτοις στόμασι θεαρχικὴν ὑμνοχορεύουσι, μίαν οὐσίαν καὶ δύναμιν. Ῥυθμίζονται, ἀρχαγγέλων αἱ τάξεις τῷ πνεύματι, καὶ ἀγγέλων καὶ ἀρχῶν σὺν ἀπείροις στρατεύμασι, μίαν τρισυπόστατον φωτιστικὴν οὐσίαν σέβειν, διεκφανῶς διδασκόμεναι. θ΄. Ὡραιώθης, ὑπὲρ πᾶσαν ἀγγέλων εὐπρέπειαν. τὸν γὰρ τύ-

των

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΟΛΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΨΑΛΛΟΜΕΝΗ ΑΝΤΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΗΣ.

Τῇ κυριακῇ ἑσπέρας εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ κατανυκτικὰ δύο. ἦχος α´. καὶ μαρτυρικὸν ἕν, καὶ θεοτοκίον.

ΟΤΙ τὸ πέλαγος πολὺ τῶν παραπτωμάτων μου σωτὴρ, καὶ δεινῶς βεβύθισμαι ταῖς πλημμελείαις μου δός μοι χεῖρα, σῶσόν με, ὡς τὸν Πέτρον ὁ θεὸς καὶ ἐλέησόν με. Στίχος. Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Ο τι ἐννοίαις πονηραῖς, καὶ ἔργοις καταδεδίκασμαι σωτὴρ, λογισμόν μοι δώρησαι ἐπιστροφῆς ὁ θεὸς, ἵνα κράζω σῶσόν με. εὐεργέτα ἀγαθὲ καὶ ἐλέησόν με. Μαρτυρικόν. στίχος. Ελέησον ἡμᾶς κύριε.

Τῇ πρεσβείᾳ κύριε πάντων τῶν ἁγίων, καὶ τῆς θεοτόκου, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς ὡς μόνος οἰκτίρμων. Δόξα τῷ ἁγίῳ καὶ νῦν θ´. τὸ δὲ αὐτόμελον. Γερμανοῦ.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων, τὸ ἀγαλλίαμα, τῶν ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων, κραταιὰ προστασία, ἄχραντε παρθένε σῶσον ἡμᾶς τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας, ὅτι ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας μετὰ θεὸν, θεοτόκε ἀνεθέμεθα.

Εἰς

Digitized by Google

ἦχος δ'.

Ὅτι πάντων ὑπάρχεις τῶν ποιημάτων ὑπερτέρα, ἀνυμνεῖν σε ἐπαξίως μὴ ἀποροῦντες θεοτόκε δωρεὰν αἰτοῦμεν σε ἐλέησον ἡμᾶς.

ἦχος πλαγίου α'.

Ὁ ἐκ παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ υἱὸς φωτὸς ἀναδείξας δι' αὐτῆς, Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς. ἦχος πλαγίου β'.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς, σὲ ἱκετεύομεν. πρέσβευε ἔνδοξε μετὰ τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. ἦχος βαρύς.

Ὑπερέβης τὰς δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, ὅτι ναὸς ἐδείχθης θεϊκῶς, εὐλογημένη θεοτόκε, ὡς τεκοῦσα Χριστὸν τὸν σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν. ἦχος πλαγίου δ'.

Παρθένε ἄχραντε θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, κινοῦσα σπλάγχνα μητρικὰ τῷ υἱῷ σου καὶ θεῷ ἡμῶν.

Τέλος τῆς ἀκολουθίας τοῦ ὡρολογίου.

Digitized by Google

τοκράτορ. δόξα σοι Ἰησοῦ Χριστὲ δόξα καὶ νῦν. Εὐπρόσδεκτον καὶ ἀκαταίσχυντον ποιήσει κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν. τὴν προστασίαν τῆς ἀποδημίας ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν διὰ χεῖρας τῶν πατέρων ἡμῶν. ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν σώσῃ, ἐλεήσῃ, καὶ διαφυλάξῃ πάντας ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ἐπίχειρα θεοτοκία τῶν η'. ἤχων
ἦχος α'. ἰδιόμ.

ΤΩΝ οὐρανίων ταγμάτων τὸ ἀγαλλίαμα, τῶν ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων κραταιὰ προστασία, ἄχραντε παρθένε, σῶσον ἡμᾶς τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας, ὅτι ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας μετὰ θεὸν θεοτόκε ἀνεθέμεθα. ἦχος β'. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι. μήτηρ τοῦ θεοῦ φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου. ἦχος γ'. Ἄχραντε μήτηρ Χριστοῦ, μόνη εὐλογημένη, τοὺς ὁμολογοῦντάς σε θεοτόκον, σῶζε ἀπὸ πάσης ἀνάγκης. ἦχος δ'. Ἡ μόνη ἁγνὴ, καὶ ἄχραντος παρθένος, ἡ θεὸν ἀσπόρως κυήσασα πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. ἦχος πλαγίου α'. Ἡ ἐλπὶς τῶν ἀπελπισμένων, ἡ ζωὴ τῶν ἀπεγνωσμένων, ἡ ἀντίληψις τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων ἁγία δέσποινα θεοτόκε παρθένε, τὴν βοήθειάν σου κατάπεμψον ἡμῖν. ἦχος πλαγίου β'. Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων ὑπάρχουσα θεοτόκε παρθένε, σῶζε πόλιν, καὶ λαὸν, τῶν πολεμουμένων ἡ εἰρήνη, τῶν χειμαζομένων ἡ γαλήνη, ἡ μόνη προστασία τῶν πιστῶν. ἦχος βαρύς. Εἰρήνευσον πρεσβείαις τῆς θεοτόκου τὴν ζωὴν ἡμῶν, τῶν βοώντων σοι ἐλεῆμον κύριε δόξα σοι. πλαγίου δ'. Ἐγὼ παρθένε ἁγία θεοτόκε τῇ σκέπῃ σου προστρέχω, οἶδα ὅτι τεύξομαι τῆς σωτηρίας. δύνασαι γὰρ ἁγνὴ βοηθῆσαι μοι.

Καθίσματα θεοτοκία τῶν η'.
ἤχων. ἦχος α'.

Ἄχραντε θεοτόκε, ἡ ἐν οὐρανοῖς εὐλογημένη, καὶ ἐπὶ γῆς δοξολογουμένη. χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε. ἦχος β'. Μήτηρ ἁγία τοῦ ἀχράντου φωτός. ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν. ἦχος γ'. Καταφυγὴ καὶ δύναμις ἡμῶν θεοτόκε, ἡ κραταιὰ βοήθεια τοῦ κόσμου, τῇ πρεσβείᾳ σου σῶζε τοὺς δούλους σου ἀπὸ πάσης ἀνάγκης μόνη εὐλογημένη.

ἦχος

Digitized by Google

Τὸ πάτερ ἡμῶν. ὅτι σοῦ. κάθισμα ἦχος δ'.

Ἡ μόνη κυήσασα τὸν ποιητὴν τοῦ παντὸς, ἡ μόνη κοσμήσασα τὴν ἀνθρωπότητα τῷ τόκῳ σου πάναγνε, ῥῦσαί με τῶν παγίδων τοῦ βελίαρ, ὅπως μὴ ἐπὶ πέρας τῶν τοῦ χείρονος θελημάτων, αὐτὸν ἐκδυσωποῦσα, ἐντεῦθεν ῥῦσαι ἡμᾶς τοῦ αἰωνίου πυρός.

Ἔπειτα τὸ τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν ἁγίου συναξάριον. εἶτα ᾠδὴ ζ'.

Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι πρόσταγμα τυραννικὸν, εἰς φλυαρίαν ἡγούμενοι. ἐν μέσῳ δὲ φλογὸς ἀνεβόων. εὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν. Ὑπερτέραν τῶν κτισμάτων ἁπάντων, ὡς τὸν ποιητὴν τεκοῦσα καὶ κύριον. διό σοι βοῶμεν θεοτόκε εὐλογημένη, κύριος μετὰ σοῦ. Κυριότητά σε μίαν σέβω, ἐν ἁγιασμοῖς τρισὶν ἀδιαίρετον, κυριῶ τρισυπόστατον φύσιν. εὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν. ᾠδὴ η'. ὁ εἱρμός.

Ἄτρωτα τὸν πάντας παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς διασώσαντας, συγκαταβὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν. πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν κύριον. Ἐκ πλευρᾶς τοῦ Ἀδὰμ πλαστουργήσαντά σε, ἐκ τῆς σῆς παρθενίας σεσαρκωμένον, ὃ τῶν ἁπάντων κύριος. ὃν ὑμνοῦντες βοῶμεν πάντα τὰ ἔργα. εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν κύριον. Ἰσαακίοις σελίδεσι δέσποτε, τὸ τῆς σῆς παρθενίας προχάραγμα. ἐν γὰρ παρθένοις σώμασι κατεπάτησαν φλόγα παῖδες βοῶντες. εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν κύριον.

Σὲ τὴν θεοτόκον τὴν μητέρα τοῦ φωτὸς ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν. Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον. ζήτει εἰς τὸ ψαλτήριον. φ. ριέ. ᾠδὴ θ'.

Κρυπτὸν θεῖον ἄχραντον ἐν σοὶ, τελεῖται ἐμφανῶς μυστήριον, παρθένε ἄχραντε, καὶ γὰρ θεὸς ἐκ σοῦ σεσωμάτωται δι' εὐσπλαγχνίαν. διό σε ὡς θεοτόκον μεγαλύνομεν. Ῥᾳδίως προσλαβόμενος βροτείαν φύσιν ἐκ τῆς σῆς ἁγίας μήτρας χαρίτων ἄφθαρτος, ἐν ἑαυτῷ ἀνέδειξεν ἀφθαρσίαν δι' εὐσπλαγχνίαν. διό σε ὡς θεοτόκον μεγαλύνομεν. Ἡ πάντων διασώζουσα τῶν ποιημάτων, τῷ λαῷ σου δώρησαι τὰ τῆς νίκης βραβεῖα, τὸν δυσμενῆ πεσεῖν ὑπόποδον τῇ ἐκκλησίᾳ, ἵνα σε ὡς θεοτόκον μεγαλύνομεν. εἶτα ψαλ. ξς'. φ. μγ'. Ὁ θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς. εἶτα τὸ τρισάγιον. Τὸ παναγία τριάς. Τὸ πάτερ ἡμῶν. ὅτι σοῦ. τὸ τροπ. Τεῖχος ἀκαταμάχητον ἡμῶν τῶν χριστιανῶν ὑπάρχεις θεοτόκε παρθένε, πρὸς σὲ γὰρ καταφεύγοντες ἄτρωτοι διαμένομεν, καὶ πάλιν ἁμαρτάνοντες, ἔχομεν σὲ πρεσβεύουσαν. διὸ εὐχαριστοῦντες βοῶμέν σοι, χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ κύριος μετὰ σοῦ. Δόξα, καὶ νῦν τὸ αὐτό. εἶτα ἡ εὐχή. Παντοκράτορ δέσποτα. ἐρεῦνα ὄπισθεν. φ. ρμβ. Τὴν τιμιωτέραν τῶν χερουβίμ. Ἔνδοξε θεοτόκε ἀειπάρθενε. Δέσποτα θεὲ πάτερ παντοκρά-

ἐγὼ μελῳδήμασι. Δόξα. Εὐφράνθητε λαοὶ, ἐπεγέρθησαν ἔθνη, βασίλεια κραταιαὶ δὲ ἔκλιναν ἁγνή, ἐκ τοῦ φόβου τοῦ τόκου σου. ἦλθε γὰρ ὁ βασιλεύς μου, καὶ καθεῖλε τὸν τύραννον, καὶ τὸν κόσμον φθορᾶς ἐλυτρώσατο. Καὶ νῦν. Τὸ σκήνωμα αὐτοῦ, ὁ οἰκῶν ἐν ὑψίστοις τοῖς βροτοῖς συγκαταβὰς, ἡγίασε Χριστὸς, καὶ ἀσάλευτον ἔδειξε. μόνη γὰρ μετὰ τὸν τόκον παρθενίας κειμήλιον ἡ τὸν κτίστην τεκοῦσα δέδειχεν. ᾠδὴ γ'. ὁ εἱρμός.

Ἀφ' ὕψους κατελθὼν βουλήσει ἐπὶ γῆς, ὁ ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς, καὶ ταπεινὴν ἀνύψωσας ἐξ ᾅδου κατωτάτου φύσιν βροτείαν, οὐ γάρ ἐστιν ἅγιος πλήν σου φιλάνθρωπε. Δόξα. Ῥύπτεται βροτῶν ἡ οὐσία, διὰ σοῦ ὁμιλήσασα, ἀστέκτῳ θείῳ πυρί, ὡς ἐξ ὑψηλίας πάναγνε ἐκ σοῦ, ἄρτι ἐξ ὁπλισθεῖσα, τῷ καὶ σὲ ἀλώβητον διαφυλάξαντι. Τίς αὕτη ἡ ὄντως πλησίον τοῦ θεοῦ, ὡς ὑπερβαίνει ἅπαντα τὰ τῶν ἀγγέλων τάγματα, ἡ μόνη ἐν τῷ κάλλει τῆς παρθενίας, οἷα μήτηρ λάμπουσα τοῦ παντοκράτορος. ᾠδὴ δ'. ὁ εἱρμός.

Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ ἐπὶ θρόνου θεότητος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παρθένῳ, καὶ διέσωσε τοὺς κραυγάζοντας. δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου. Ὑπεδέξατο ἐν ὕλῃ, ἡ παρθένος τὸν ἄϋλον, ἐν μεθέξει ὕλης βρέφος ἐξ αὐτῆς χρηματίσαντα, ὅθεν ἐν δύο οὐσίαις νῦν γνωρίζεται, σαρκοφόρος θεὸς, καὶ βροτὸς ὑπερούσιος.

Θεοτοκίον. Μετὰ τόκον σε, παρθένον, ὁ παρθένος οἰκήσας σε, καὶ τεχθεὶς ἀσπόρως, λόγος καὶ θεὸς διεσώσατο, καὶ ὃν πρὸ τίκτειν παρθένον διεφύλαξεν, ὡς δεσπότης καὶ δημιουργὸς πάσης κτίσεως. ᾠδὴ ε'. ὁ εἱρμός.

Νῦν ἀναστήσομαι, προφητικῶς ἔφη ὁ θεὸς, νῦν δοξασθήσομαι, νῦν ὑψωθήσομαι, τὸν πεσόντα προσλαβὼν ἐκ τῆς παρθένου καὶ πρὸς φῶς τὸ θαυμαστὸν, ἀνυψῶν τῆς ἐμῆς θεότητος. Δόξα. Σάρκα ἐξ αἵματος παρθενικοῦ εἴληφας Χριστὲ, ἀσπόρως ἄχραντον, καὶ ἐνυπόστατον λογικήν, καὶ νοερὰν ἐμψυχωμένην, ἐναργῆ θεϊκὴν αὐτοδέσποτον καὶ αὐτεξούσιον. Καὶ νῦν. Τύραννοι ὄρθωμα, παρθενικὴ ἤχθανε γαστὴρ, βρέφος ἀσπίδων γὰρ τρώγλην ψυχόλεθρον, ἐξηρεύνησε χειρί. καὶ δράκοντα τὸν ἀλαζόνα καθελὼν, τὸν ἐχθρὸν τοῖς ποσὶν ὑπέταξεν.

ᾠδὴ ς'. ὁ εἱρμός.

Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ κατεπόντισέ με καταιγὶς πολλῶν ἁμαρτημάτων, ἀλλ' ὡς θεὸς, ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε τὴν ζωήν μου ὡς φιλάνθρωπος. Δόξα. Πάλαι μὲν ἡ πάμπονος ὁ ὄφις καὶ ἐθανάτωσέ με, διὰ τῆς προμήτορός μου Εὔας. νῦν δὲ ἁγνή, διὰ σοῦ ὁ πλάσας με ἐκ φθορᾶς ἀνεκαλέσατο. Καὶ νῦν. Ἄβυσσος σε ἄβυσσον ἀφράστων, τῆς ἀπειρογαμίας κόρη διαλεκτὴν ἀνέδειξε θαυμάτων, καὶ γὰρ ἐκ σοῦ ἀστραπῇ θεότητος, μαργαρίτης Χριστὸς ἔλαμψε.

Digitized by Google

μεγαλοπρέπεια τῆς δόξης σου, καὶ ἀνυπόστατος ἡ ὀργὴ τῆς ἐπὶ ἁμαρτωλοὺς ἀπειλῆς σου. ἀμέτρητόν τε καὶ ἀνεξιχνίαστον τὸ ἔλεος τῆς ἐπαγγελίας σου. σὺ γὰρ εἶ κύριος ὕψιστος, εὔσπλαγχνος, μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος, καὶ μετανοῶν ἐπὶ κακίαις ἀνθρώπων. σὺ κύριε κατὰ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου ἐπηγγείλω μετάνοιαν, καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν τοῖς ἡμαρτηκόσι σοι. καὶ τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου ὥρισας μετάνοιαν ἁμαρτωλοῖς εἰς σωτηρίαν. σὺ οὖν κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων οὐκ ἔθου μετάνοιαν δικαίοις, τῷ Ἀβραὰμ, καὶ Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακὼβ, τοῖς οὐχ ἡμαρτηκόσι σοι. ἀλλ᾽ ἔθου μετάνοιαν ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ. διότι ἥμαρτον ὑπὲρ ἀριθμὸν ψάμμου θαλάσσης. ἐπλήθυναν αἱ ἀνομίαι μου κύριε, ἐπλήθυναν αἱ ἀνομίαι μου, καὶ οὐκ εἰμὶ ἄξιος ἀτενίσαι, καὶ ἰδεῖν τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἀδικιῶν, κατακαμπτόμενος πολλῷ δεσμῷ σιδηρῷ, εἰς τὸ μὴ ἀνανεῦσαι τὴν κεφαλήν μου. καὶ οὐκ ἔστι μοι ἄνεσις. διότι παρώργισα τὸν θυμόν σου, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα. μὴ ποιήσας τὸ θέλημά σου, καὶ μὴ φυλάξας τὰ προστάγματά σου. στήσας βδελύγματα, καὶ πληθύνας προσοχθίσματα. καὶ νῦν κλίνω γόνυ καρδίας μου. δεόμενος τῆς παρὰ σοῦ χρηστότητος. ἡμάρτηκα κύριε ἡμάρτηκα, καὶ τὰς ἀνομίας μου ἐγὼ γινώσκω. ἀλλ᾽ αἰτοῦμαι δεόμενός σου. ἄνες μοι κύριε ἄνες μοι, καὶ μὴ συναπολέσῃς με ταῖς ἀνομίαις μου, μηδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνύσας τηρήσῃς τὰ κακά μοι, μηδὲ καταδικάσῃς με ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς. διότι σὺ εἶ ὁ θεός μου, θεὸς τῶν μετανοούντων, καὶ ἐν ἐμοὶ δείξῃς πᾶσαν τὴν ἀγαθωσύνην σου, ὅτι ἀνάξιον ὄντα σώσῃς με κατὰ τὸ πολυέλεός σου, καὶ αἰνέσω σε διαπαντὸς πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. ὅτι σὲ ὑμνεῖ πᾶσα ἡ δύναμις τῶν οὐρανῶν. καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν. Οὕτω μὲν πληροῦται τὸ μέγα ἀπόδειπνον ἐν τῇ μεγάλῃ μ΄. κατὰ τὴν τάξιν. Τοῦ παλαιοῦ καὶ καθολικοῦ τυπικοῦ, καθὼς γέγραπται. Τὸ δὲ μικρὸν ἀπόδειπνον. ὃ ψάλλεται ὅλῳ τῷ χρόνῳ παρεκτὸς τῆς μεγάλης μ΄. ὑπὸ τῶν μοναχῶν τοῦ μεγάλου βασιλείου κατὰ τάξιν τοῦ τυπικοῦ τῆς κρυπτοφέρρης ἐστὶ τόδε. Εὐλογητὸς ὁ θεὸς ἡμῶν πάντοτε νῦν. Τὸ τρισάγιον. τὸ παναγία τριάς. τὸ πάτερ ἡμῶν. ὅτι σοῦ. δεῦτε προσκυνήσωμεν γ΄. καὶ τοὺς δὲ ψαλμούς. Κύριος φωτισμός μου. ψαλ. κς΄. φ. ιε΄. Ὁ θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με. ψαλ. ξθ΄. φ. λ[illegible]. Ἐλέησόν με ὁ θεός. κατὰ τὸ μέγα. ψαλ. ν΄. φ. λδ΄.

Εἶτα κανὼν τῆς θεοτόκου. ἦχος δ΄. ᾠδὴ α΄. ὁ εἱρμός.

Τρισάτας κραταιοὺς, ὁ τεχθεὶς ἐκ παρθένου, ἀπαθείας ἐν βυθῷ, ψυχῆς τὸ τριμερὲς καταπόντισον δέομαι. ὅπως σοι ὡς ἐν τυμπάνῳ τῇ νεκρώσει τοῦ σώματος, ἐπινίκιον

Digitized by Google

ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι περιζώσεται, καὶ ἀνακλινεῖ αὐτόν, καὶ παρελθὼν διακονήσει αὐτῷ εἶπεν ὁ κύριος. στίχος. Ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια, καὶ εὐλογεῖτε τὸν κύριον. Γρηγορεῖτε, ὅτι οὐκ οἴδατε ποίᾳ ὥρᾳ ὁ κύριος ἡμῶν ἔρχεται. ἐκεῖνο δὲ γινώσκετε, ὅτι εἰ εἴδει ὁ οἰκοδεσπότης ποίᾳ φυλακῇ ὁ κλέπτης ἔρχεται ἐγρηγόρησεν ἄν, καὶ οὐκ ἂν εἴασε διορυγῆναι τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἕτοιμοι, ὅτι ᾗ ὥρᾳ οὐ δοκεῖτε ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται εἶπεν ὁ κύριος. Δόξα. Δακρυάμοι δὸς ὁ θεός, ὥς ποτε τῇ γυναικὶ τῇ ἁμαρτωλῷ, καὶ ἀξίωσόν με βρέχειν τοὺς πόδας σου. τοὺς ἐμὲ ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς πλάνης ἐλευθερώσαντας. καὶ μῦρον εὐωδίας σοὶ προσφέρειν βίον καθαρὸν ἐν μετανοίᾳ μοι κτισθέντα. ἵνα ἀκούσω κἀγὼ τῆς εὐκταίας σου φωνῆς. ἡ πίστις σου σέσωκέ σε πορεύου εἰς εἰρήνην. καὶ νῦν θεοτοκ. Ἐγὼ παρθένε ἁγία θεοτόκε τῇ σκέπῃ σου προστρέχω. οἶδα ὅτι τεύξομαι τῆς σωτηρίας. δύνασαι γὰρ ἁγνὴ βοηθῆσαι μοι. Κύριε ἐλέησον μ. μετανοίας ιβ΄. Δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ. εἶτα τὰ τριπάρια ταῦτα μετὰ μέλους. ἦχος πλαγίου β΄. Κύριε τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν γενοῦ. ἄλλον γὰρ ἐκτός σου βοηθὸν ἐν θλίψεσιν οὐκ ἔχομεν. Κύριε τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν γενοῦ, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ στιχολογοῦμεν τὸν ψαλμὸν ρν΄. καὶ μετὰ τοῦ στοιχ. Ὁ ἱερεὺς στίχον α΄. Αἰνεῖτε τὸν θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι δυνάμεως αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν. ὁ λαός. Κύριε τῶν δυνάμεων. Ὁ ἱερεὺς, στίχον γ΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος. αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ. αἰνεῖτε αὐτόν. ὁ λαός. Κύριε τῶν δυνάμεων. ὁ ἱερεὺς. στίχον δ΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ. αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ. αἰνεῖτε αὐτόν. ὁ λαός. Κύριε τῶν δυνάμεων. ὁ ἱερεὺς. στίχον ε΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν κύριον. ὁ λαός. Κύριε τῶν δυνάμεων. ὁ ἱερεὺς δόξα καὶ νῦν. ὁ λαός. Κύριε τῶν δυνάμεων. ὁ ἱερεὺς. Κύριε τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν γενοῦ. ἄλλον γὰρ ἐκτός σου βοηθὸν ἐν θλίψεσιν οὐκ ἔχομεν. ὁ λαός. Κύριε τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν γενοῦ καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. ὁ ἱερεὺς. Μεθ' ἡμῶν γενοῦ καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε ἐλέησον. μ. μετανοίας ιβ΄. καὶ τὴν εὐχὴν τοῦ Μανασσῆ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας.

Τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε παντοκράτωρ, ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, τοῦ Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ, καὶ τοῦ σπέρματος αὐτῶν τοῦ δικαίου, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανόν, καὶ τὴν γῆν σὺν παντὶ τῷ κόσμῳ αὐτῶν. ὁ πεδήσας τὴν θάλασσαν τῷ λόγῳ τοῦ προστάγματός σου. ὁ κλείσας τὴν ἄβυσσον, καὶ σφραγισάμενος αὐτὴν τῷ φοβερῷ καὶ ἐνδόξῳ ὀνόματί σου. ὃ πάντα φρίσσει καὶ τρέμει ἀπὸ προσώπου δυνάμεώς σου. ὅτι ἄστεκτος ἡ με-

Digitized by Google

Ἀρχὴ ὥρας ια΄. σημαίνει τὸ ἀπόδειπνον. καὶ ἀρχόμεθα. Τὸ τρισάγιον. τὸ παναγία τριάς. τὸ πάτερ ἡμῶν. ὅτι σοῦ. Δεῦτε προσκυνήσωμεν. γ΄. τὸ ἑξάψαλμον. τὸ μεθ' ἡμῶν ὁ θεὸς μετὰ μέλους καὶ φωνῆς ὑψηλῆς. εἶτα ἡ ἀσώματος φύσις. τὸ ἅγιον σύμβολον. τὸ παναγία δέσποινα. γ΄. τὰ δὲ λοιπὰ πρὸς ἅπαξ. Τὸ ὁ θεὸς ἱλάσθητι. γ΄. τὸ τρισάγιον. τὸ παναγία τριάς. τὸ πάτερ ἡμῶν. ὅτι σοῦ. τροπ. ἦχος πλαγίου δ΄.

Τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν μου τὸ ἄϋπνον οἶδας κύριε. καὶ τῆς ἀθλίας σαρκός μου τὸ ἄτονον ἔγνως ὁ πλάσας με, διὸ εἰς χεῖράς σου παρατίθημι τὸ πνεῦμά μου. σκέπασόν με πτέρυξι τῆς σῆς ἀγαθότητος, ἵνα μὴ ὑπνώσω εἰς θάνατον, καὶ τοὺς νοεροὺς ὀφθαλμούς μου φώτισον ἐν τῇ τρυφῇ τῶν θείων σου λόγων, καὶ διέγειρόν με ἐν καιρῷ εὐθέτῳ, πρὸς τὴν δοξολογίαν, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος. Δόξα. Ὡς φοβερὰ ἡ κρίσις σου κύριε, τῶν ἀγγέλων παρισταμένων, τῶν ἀνθρώπων εἰσαγομένων, τῶν βίβλων ἀνοιγομένων, τῶν ἔργων ἐρευνωμένων, τῶν λογισμῶν ἀπολογουμένων, ποία κρίσις ἔσται ἐν ἐμοὶ τῷ συλληφθέντι ἐν ἁμαρτίαις; τίς μου τὸ σκότος καταλάμψει; τίς μου τὴν φλόγα κατασβέσει; εἰ μὴ σὺ κύριε ἐλεήσῃς με ὡς φιλάνθρωπος. καὶ νῦν.

Τὴν ἀκαταίσχυντον θεοτόκε ἐλπίδα ἔχων σωθήσομαι, τὴν προστασίαν σου κεκτημένος πανάχραντε, οὐ φοβηθήσομαι, καταδιώξω τοὺς ἐχθρούς μου, καὶ τροπώσω αὐτούς. μόνην ἀπεκδεχόμενος ὡς θώρακα τὴν σκέπην σου, καὶ τὴν παντοδύναμον βοήθειάν σου, καὶ καθικετεύων βοῶ σοι δέσποινα, σῶσόν με ταῖς πρεσβείαις σου, καὶ διέγειρόν με ἐκ ζοφώδους ὕπνου πρὸς τὴν δοξολογίαν, δυνάμει τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος Χριστοῦ. Κύριε ἐλέησον. μ΄. καὶ ὁ ἱερεὺς τὸν στίχον. Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ἐλέησον ἡμᾶς. ἀμήν. Δεῦτε προσκυνήσωμεν. γ΄. ὁ ν΄. ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου, εἰ ἂν τύχῃ, ἀπὸ γ΄. κάθισμα καὶ θ΄. ἀπὸ ς΄. κοντάκιον, ἀπὸ θ΄. τὸ τρισάγιον. Κύριε ἐλέησον μ΄. στάσις μεγάλη. μετανοίας κδ΄. εἶθ' οὕτως ὁ ἱερεύς. Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ΄. καὶ ἀρχόμεθα τοὺς ιβ. ψαλμούς. λέγοντες κατὰ δύο ψαλμοὺς τὸ τρισάγιον. Τὸ παναγία τριάς. τὸ πάτερ ἡμῶν, ὅτι σοῦ. Κύριε ἐλέησον ιβ΄. καὶ πάλιν δεῦτε προσκυνήσωμεν γ΄. Οἱ ιβ. ψαλμοὶ εἰσὶν οὗτοι. ψαλ. κθ΄. φ. ιζ΄. καὶ ψαλ. λ. φ. ιή. καὶ ψαλ. λά. λγ΄. φ. ιθ΄. κ΄. καὶ ψαλ. λζ΄. μ. φ. κέ. κζ΄. ψ. νδ΄. ό. φ. λς΄. μζ΄. ψ. πέ. πθ΄. φύλ. ξά. ξέ. ψαλ. ρμ΄. ρμβ΄. φύλ. ρ΄. ρα΄. Τὸ τρισάγιον. τὸ παναγία τριάς. τὸ πάτερ ἡμῶν. ὅτι σοῦ. Κύριε ἐλέησον. μ΄. στάσις μεγάλη, μετανοίας κδ΄. εἶθ' οὕτως ὁ ἄμωμος. ψ. ριή. φ. πς΄. καὶ μετὰ τὸ ἄμωμον τὰ τροπάρια ταῦτα. ἦχος πλαγίου δ΄. Μακάριος ὁ δοῦλος, ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος εὑρήσει γρηγοροῦντα.

βεύσατε ὑπὲρ.
Ὁσία Μαρία ἡ αἰγυπτία. πρέσβ.
Ὁσία Θεοδώρα. π.
Ὁσία Πελαγία. π.
Ὁσία Εὐφημία. π.
Ὁσία Ἰουλιανή. π.
Ὁσία Εὐφρασιών. π.
Ὁσία Μαρία Μαγδαληνή. π.
Ὁ χορὸς τῶν ὁσίων γυναικῶν τοῦ Χριστοῦ. πρέσβ.

Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα οἱ θεοπάτορες.
Ἅγιοι τεσσαράκοντα μάρτυρες.
Ἅγιοι ἀπόστολοι, προφῆται, καὶ μάρτυρες, ὅσιοι, καὶ δίκαιοι, σὺν γυναιξὶν ἁγίαις, ὅσιοι πατέρες καὶ διδάσκαλοι τῆς οἰκουμένης, καὶ πάντες οἱ ἅγιοι καὶ ἅγιαι τοῦ θεοῦ. πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν.

Ἡ ἀήττητος, καὶ ἀκατάληπτος, καὶ θεία δύναμις, τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλούς. Ὁ θεὸς ἱλάσθητι ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. λέγεται γ΄. Τὸ τρισάγιον. Τὸ παναγία τριάς. Τὸ πάτερ ἡμῶν, ὅτι σοῦ. τροπ. ἦχος ϛ. φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου Χριστὲ ὁ θεὸς μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον. μήποτε εἴπῃ ὁ ἐχθρός μου ἴσχυσα πρὸς πρὸς αὐτόν. Δόξα. Ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου γενοῦ ὁ θεός. ὅτι μέσον διαβαίνω παγίδων πολλῶν. ῥῦσαί με ἐξ αὐτῶν, καὶ σῶσόν με ἀγαθὲ ὡς φιλάνθρωπος. καὶ νῦν. Ἔνδοξε ἀειπάρθενε, θεοτόκε μήτηρ Χριστοῦ τοῦ θεοῦ προσάγαγε τὴν ἡμετέραν προσευχὴν τῷ υἱῷ σου καὶ θεῷ ἡμῶν. ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Κύριε ἐλέησον μ΄. εἶτα ὁ ν΄. εἶτα ὁ κανών. μετὰ τὸν κανόνα δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ. εἶτα τὸ τρισάγιον. τὸ παναγία τριάς. τὸ πάτερ ἡμῶν. ὅτι σοῦ. τὸ τροπ. τῆς ἡμέρας καὶ θ΄. ἡ δ΄ εὐχή. Τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

Παντοκράτωρ δέσποτα ὁ τὸ μέτρον τῆς ἡμέρας συμπληρώσας, καὶ τὸ σκότος θέμενος, ὅτι συνάπτει τῆς νυκτὸς, ἐν ᾗ τὴν τῆς σαρκὸς ἡμῶν ἐδωρήσω ἀνάπαυσιν. πάριδε καὶ συγχώρησον ἡμῖν τὰ πλημμελήματα ἡμῶν, τὰ ἑκούσιά τε, καὶ τὰ ἀκούσια κατά τε νοῦν, καὶ λόγον, καὶ πρᾶξιν. καὶ μνήσθητι κύριε τῶν ἁπάντων ἀδελφῶν ἡμῶν, εὐχαῖς τῶν πατέρων ἡμῶν. χαριζόμενος ἡμῖν τὸν ὕπνον φαντασιῶν ἐλεύθερον, ἐννοιῶν ἀγαθῶν πεπληρωμένον, καὶ πεφωτισμένον τῇ θείᾳ σου χάριτι. ἵνα ὑπνώσαντες ἐν εἰρήνῃ, καὶ διαναστάντες ἐν ἀγαλλιάσει, τὴν ὀφειλομένην σοι εὐχαριστίαν, καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπωμεν. τῷ πατρί, καὶ τῷ υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι. νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. καὶ ἀπόλυσις. Ὁ ὢν εὐλογητὸς θεὸς ἡμῶν, πάντοτε. νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ. Δόξα σοι Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ θεὸς ἡ ἐλπὶς ἡμῶν δόξα σοι. ὁ λαὸς τῷ δόξα πατρί. Ὁ εὔσπλαγχνος, καὶ ἐλεήμων θεὸς προσδέξῃ τὴν δέησιν τοῦ ἀποδειπνίου ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν διὰ πρεσβειῶν.

Περὶ τοῦ μεγάλου ἀποδείπνου τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης τεσσαρακοστῆς.

Ἀρχὴ

Ἅγιε Θωμᾶ ἀπόστολε. πρέσβ.
Ἅγιε Βαρθολομαῖε ἀπόστολε. πρέσβ.
Ἅγιε Σίμων ἀπόστολε. πρέσβ.
Ἅγιε Ματθία ἀπόστολε. πρέσβ.
Ὁ χορὸς τῶν ἁγίων ἀποστόλων καὶ εὐαγγελιστῶν τοῦ Χριστοῦ. πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν.
Ἅγιε πρωτομάρτυς, καὶ πρωτοδιάκονε Στέφανε. πρέσβ.
Ἅγιε Λαυρέντιε ἱερομάρτυς. πρέσβ.
Ἅγιε Βικέντιε ἱερομάρτυς. πρέσβ.
Ἅγιε Παγκράτιε ἱερομάρ. πρέσβ.
Ἅγιε Υπάτιε ἱερομάρτυς. πρέσβ.
Ἅγιε Μαῦρε ἱερομάρτυς. πρέσβ.
Ἅγιε Βλάσιε ἱερομάρτυς. πρέσβ.
Ἅγιε Αντίπα ἱερομάρτυς. πρέσβ.
Ἅγιε Πέτρε ἱερομάρτυς. πρέσβ.
Ὁ χορὸς τῶν ἁγίων ἱερομαρτύρων τοῦ Χριστοῦ. πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.
Ἅγιε Γεώργιε μεγαλομάρτ. πρέσβ.
Ἅγιε Δημήτριε μεγαλομάρτυς. πρ.
Ἅγιε Θεόδωρε μεγαλομ. πρέσβ.
Ἅγιε Μερκούριε μεγαλομ. πρέσβ.
Ἅγιε Εὐστράτιε μεγαλομ. πρέσβ.
Ἅγιε Σώζων μεγαλομ. πρέσβ.
Ἅγιε Νικήτα μεγαλομ. πρέσβ.
Ἅγιε Χριστοφόρε μεγαλομ. πρέσβ.
Ἅγιε Βίτε μεγαλομ. πρέσβ.
Ὁ χορὸς τῶν ἁγίων μεγαλομαρτύρων τοῦ Χριστοῦ. πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.
Ὅσιε πάτερ ἡμῶν Νικόλαε. πρέσ.
Ὅσιε πάτερ ἡμῶν Βασίλειε. πρ.
Ὅσιε πάτερ ἡμῶν Ἰωάννη Χρυσόστομε. πρέσβ.
Ὅσιε πάτερ ἡμῶν Γρηγόριε θεολόγε. πρέσβ.
Ὅσιε πάτερ ἡμῶν Ἀθανάσιε. πρ.
Ὅσιε πάτερ ἡμῶν Κύριλλε. πρ.
Ὅσιε πάτερ ἡμῶν Σπυρίδων. πρ.
Ὅσιε πάτερ ἡμῶν Μαρτῖνε. πρ.
Ὅσιε πάτερ ἡμῶν Κατάλδε. πρ.
Ὅσιε πάτερ ἡμῶν Λεόναρδε. πρ.
Ὅσιε πάτερ ἡμῶν Ἀντώνιε. πρ.
Ὅσιε πάτερ ἡμῶν Δονάτε. πρ.
Ὅσιε πάτερ ἡμῶν Ὀνούφριε. πρ.
Ὅσιε πάτερ ἡμῶν Ἱλαρίων. πρ.
Ὅσιε πάτερ ἡμῶν Ἰωάννη Καλυβύτα. πρ.
Ὅσιε πάτερ ἡμῶν Ἰωάννη Δαμασκηνέ. πρ.
Ὅσιε πάτερ ἡμῶν Παῦλε Θηβαῖε. πρ.
Ὁ χορὸς τῶν ὁσίων πατέρων, καὶ ἀσκητῶν τοῦ Χριστοῦ. πρεσβεύσατε ὑπέρ.
Ἅγιοι ἀνάργυροι Κοσμᾶ καὶ Δαμιανέ. πρέσβ.
Ἅγιοι ἀνάργυροι Σέργιε καὶ Βάκχε. πρέσβ.
Ἅγιοι ἀνάργυροι Κύρε καὶ Ἰωάννη. πρέσβ.
Ὁ χορὸς τῶν ἁγίων ἀναργύρων τοῦ Χριστοῦ. πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.
Ἁγία Θέκλα παρθενόμαρτυς.
Ἁγία αἰκατερίνα παρθενομάρτυς.
Ἁγία Παρασκευὴ παρθενόμαρτυς.
Ἁγία Λουκία παρθενόμαρτυς.
Ἁγία Ἀγάθη παρθενομάρτυς.
Ἁγία Μαρίνα παρθενομάρτυς.
Ἁγία Βαρβάρα παρθενομάρτυς.
Ἁγία Ἀναστασία παρθενομάρτυς.
Ἁγία Κυριακὴ παρθενομάρτυς. πρέσβ.
Ὁ χορὸς τῶν ἁγίων παρθενομαρτύρων γυναικῶν τοῦ Χριστοῦ. πρεσβεύσατε

Digitized by Google

πάθιον π. γ'. Τὴν ἡμέραν διελθὼν δ' εὐχαριστῶσοι κύριε, τὴν ἑσπέραν αἰτοῦμαι σὺν τῇ νυκτὶ ἀναμάρτητον παράσχου μοι σῶτερ, καὶ σῶσόν με. Δόξα. Τὴν ἡμέραν παρελθὼν δοξολογῶσοι δέσποτα, τὴν ἑσπέραν αἰτοῦμεν σὺν τῇ νυκτὶ ἀσκανδάλιστον παράσχου μοι σῶτερ, καὶ σῶσόν με. καὶ νῦν. Τὴν ἡμέραν διελθὼν δοξολογῶσοι ἅγιε. Τὴν ἑσπέραν αἰτοῦμαι σὺν τῇ νυκτὶ ἀνεπίβουλον παράσχου μοι σῶτερ, καὶ σῶσόν με. Ἡ ἀσώματος φύσις τῶν χερουβὶμ, ἀσιγήτοις σε ὕμνοις δοξολογεῖ. Ἑξαπτέρυγα ζῶα τὰ σεραφὶμ, ταῖς ἀπαύστοις φωναῖς σε ὑπερυψοῖ. Τῶν ἀγγέλων τε πᾶσα ἡ στρατιὰ. τρισαγίοις σε ᾄσμασιν εὐφημεῖ. Πρὸ γὰρ πάντων ὑπάρχεις ὁ ὢν πατὴρ, καὶ συνάναρχον ἔχεις τὸν σὸν υἱὸν. Καὶ ἰσότιμον φέρων πνεῦμα ζωῆς τῆς τριάδος δεικνύεις τὸ ἀμερές. Παναγία παρθένε μήτηρ Χριστοῦ οἱ τοῦ λόγου αὐτόπται, καὶ ὑπουργοί. Προφητῶν καὶ μαρτύρων πάντες χοροὶ, οἱ ἀθάνατον ἔχοντες τὴν ζωὴν. Ὑπὲρ πάντων πρεσβεύσατε ἱλασμὸν, ὅτι πάντες ὑπάρχομεν ἐνδεεῖς. Ἱνα πλάνης ῥυσθέντες τοῦ πονηροῦ τῶν ἀγγέλων βοήσωμεν τὴν ᾠδὴν. Ἅγιε, ἅγιε, ἅγιε. τρισάγιε κύριε ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Εἶτα τό. Πιστεύω εἰς ἕνα θεὸν, πατέρα παντοκράτορα ποιητὴν. ἐγράφη εἰς τὴν ς. ὥραν. εἶτα λέγε.

Παναγία δέσποινα θεοτόκε παρθένε.

Πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν.

Πᾶσαι ἐπουράνιαι δυνάμεις τῶν ἁγίων ἀγγέλων, καὶ ἀρχαγγέλων τοῦ Χριστοῦ.

Πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν.

Ἅγιε Ἰωάννη προφῆτα, καὶ πρόδρομε, καὶ βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ.

Πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν.

Ἅγιε προφῆτα Ἠλία. πρέσβ.

Ἅγιε προφῆτα Ζαχαρία. πρέσβ.

Ἅγιε προφῆτα Ἠσαΐα. πρέσβ.

Ἅγιε προφῆτα Ἀμβακούμ. πρέσβ.

Ἅγιε προφῆτα Ἰωνᾶ. πρέσβ.

Ἅγιε προφῆτα Ἐλισαῖε. πρέσβ.

Ἅγιε προφῆτα Ἱερεμία. πρέσβ.

Ἅγιε προφῆτα Ἰεζεκιήλ. πρέσβ.

Ἅγιε προφῆτα Δανιήλ. πρέσβ.

Ὁ χορὸς τῶν ἁγίων προφητῶν τοῦ Χριστοῦ. πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρ.

Ἅγιε Πέτρε ἀπόστολε. Ἅγιε Παῦλε ἀπόστολε. ἅ

Ἅγιε Ἰωάννη ἀπόστολε, καὶ εὐαγγελιστὰ τοῦ Χριστοῦ. πρέσβ.

Ἅγιε Ματθαῖε ἀπόστολε, καὶ εὐαγγελιστὰ τοῦ Χριστοῦ. πρέσβ.

Ἅγιε Λουκᾶ ἀπόστολε καὶ εὐαγγελιστὰ τοῦ Χριστοῦ. πρέσβ.

Ἅγιε Μάρκε ἀπόστολε, καὶ εὐαγγελιστὰ τοῦ Χριστοῦ. πρέσβ.

Ἅγιε Ἀνδρέα ἀπόστολε. πρέσβ.

Ἅγιε Ἰάκωβε ἀπόστολε. πρέσβ.

Ἅγιε Φίλιππε ἀπόστολε. πρέσβ.

Ἅγιε Ἰάκωβε ἀπόστολε. πρέσβ.

Ἅγιε Θαδδαῖε ἀπόστολε. πρέσβ.

Ἅγιε

Digitized by Google

ἀποστόλων. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἱεράρχου, καὶ θαυματουργοῦ Νικολάου. Τῶν ἁγίων δικαίων Ἰωακείμ, καὶ Ἄννης. καὶ τοῦ ἁγίου. Ν. οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, καὶ διὰ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν σώσῃ, ἐλεήσῃ, καὶ διαφυλάξῃ πάντας ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς, καὶ φιλάνθρωπος. Μεθ' ἡμῶν ὁ θεός.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΥ ΨΑΛΛΟΜΕΝΟΥ ΕΝ ΤΗΙ ΜΕΓΑΛΗΙ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΙ.

Μετὰ τὸ εὐλογῆσαι τὸν ἱερέα. Τὸ τρισάγιον. τὸ παναγία τριάς. τὸ πάτερ ἡμῶν. ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία. δεῦτε προσκυνήσωμεν. γ'. καὶ οἱ ψαλμοὶ οὗτοι.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με. ψαλμ. δ'. φ. β.

Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου. ψαλμ. ϛ'. φ. γ.

Ἕως πότε κύριε, ἐπιλ. ψαλ. ιβ'. φ. ζ.

Δόξα καὶ νῦν ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ θεὸς γ'. καὶ οὗτοι οἱ ψαλμοί.

Πρὸς σὲ κύριε ἦρα τὴν. ψαλμ. κδ'. φ. ιδ.

Ἐπὶ σοὶ κύριε ἤλπισα. ψ. λ'. φ. ιη.

Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ. ψ. ϟ'. φ. ξβ.

Δόξα καὶ νῦν ἀλληλούϊα. γ. εἶτα λέγει μετὰ μέλους τοὺς δὲ τοὺς στίχους.

Μεθ' ἡμῶν ὁ θεὸς, γνῶτε ἔθνη, καὶ ἡττᾶσθε. ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ θεός. γ'.

Ἐπακούσατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ θεός. Ἰσχυκότες ἡττᾶσθε. ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ θεός. Ἐὰν γὰρ πάλιν ἰσχύσητε, καὶ πάλιν ἡττηθήσεσθε. ὅτι. Καὶ ἣν ἂν βουλὴν βουλεύσησθε διασκεδάσει κύριος. ὅτι. Καὶ λόγον, ὃν ἂν λαλήσητε οὐ μὴ ἐμμείνῃ ἡμῖν. ὅτι. Τὸν δὲ φόβον ὑμῶν οὐ μὴ φοβηθῶμεν, οὐδ' οὐ μὴ ταραχθῶμεν. ὅτι. Κύριον δὲ τὸν θεὸν ἡμῶν αὐτὸν ἁγιάσωμεν καὶ αὐτὸς ἔσται ἡμῖν φόβος. ὅτι. Καὶ ἐὰν ἐπ' αὐτῷ πεποιθὼς, ὦ ἔσται μοι εἰς ἁγιασμόν. ὅτι. Καὶ πεποιθὼς ἔσομαι ἐπ' αὐτῷ, καὶ σωθήσομαι δι' αὐτοῦ. ὅτι μεθ'. Ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία ἅμοι ἔδωκεν ὁ θεός. ὅτι. Ὁ λαὸς ὁ πορευόμενος ἐν σκότει, ἴδε φῶς μέγα τῆς ἐπιγνώσεως. ὅτι. Οἱ κατοικοῦντες ἐν χώρᾳ, καὶ σκιᾷ θανάτου φῶς λάμψει ἐφ' ἡμᾶς. ὅτι. Ὅτι παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν υἱὸς, καὶ ἐδόθη ἡμῖν. ὅτι. Οὗ ἡ ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ. ὅτι. Καὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὅριον. ὅτι. Καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ μεγάλης βουλῆς ἄγγελος. ὅτι. Θαυμαστὸς σύμβουλος. ὅτι. Θεὸς ἰσχυρὸς ἐξουσιαστής. ὅτι. Ἄρχων εἰρήνης, πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. ὅτι. Μεθ' ἡμῶν ὁ θεὸς γνῶτε ἔθνη καὶ ἡττᾶσθε.

Digitized by Google

λείας σου εὐλογημένον, καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου, τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν. Ε. εἰρήνη πᾶσι. Καὶ εὐθέως τὰ στιχηρὰ τοῦ στίχου. Δεῖ εἰδέναι. ὅτι οὗτοί εἰσιν οἱ καθημερινοὶ στίχοι. στίχος πρῶτος.

Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ, ἰδοὺ ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν ἕως οὗ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς. στίχος β΄. Ἐλέησον ἡμᾶς κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνοῦσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις. Δόξα καὶ νῦν θεοτοκίον. εἶτα τό. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου δέσποτα κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν. φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ. Τὸ τρισάγιον. Τὸ παναγία τριάς. Τὸ πάτερ ἡμῶν, ὅτι σοῦ. τὸ ἀπολυτίκιον κατὰ τὴν ἡμέραν, καὶ θεοτοκίον. εἰ δὲ οὐκ ἔχει ἀπολυτίκιον λέγε. Θεοτόκε παρθένε, χαῖρε κεχαριτωμένη Μαρία ὁ κύριος μετὰ σοῦ, εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι σωτῆρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Δόξα. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πάντων ἡμῶν μνήσθητι, ἵνα ῥυσθῶμεν κινδύνων, καὶ θλίψεων. σὺ γὰρ θερμὸν πρεσβευτὴν πρὸς τὸν σωτῆρα κεκτήμεθα. καὶ νῦν. Τὴν πολλήν σου δέσποινα εὐσπλαγχνίαν καταφεύγομεν θεοτόκε παρθένε, τὰς ἡμῶν ἱκεσίας μὴ παρίδῃς ἐν περιστάσει. ἀλλ' ἐκ κινδύνων ῥῦσαι ἡμᾶς μόνη ἁγνὴ, μόνη εὐλογημένη. ὁ διάκ. Εἰρήνη προσέλθετε ὁ λαός. Ἐν ὀνόματι κυρίου. ὁ διάκ. Σοφία. ὁ λαός. Εὐλογητὰ ἅγιε δέσποτα εὐλόγησον. Ἔλεον εἰρήνης, καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, παράσχου ἡμῖν Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν διὰ πρεσβειῶν, καὶ ἱκεσιῶν τῆς παναχράντου σου μητρὸς, καὶ πάντων τῶν ἁγίων σου. Ὁ θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς. Στερεώσει ὁ θεὸς τὴν ἁγίαν ὀρθόδοξον πίστιν τῶν χριστιανῶν. ἡμᾶς δὲ πάντας ἐν εἰρήνῃ, καὶ ἀφέσει ἁμαρτιῶν, διατηρήσῃ καὶ σώσῃ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος. ὁ ἱερεὺς ἐκβοᾷ. λέγων. Ὁ ὢν εὐλογητὸς θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας, τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Δόξα σοι Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ θεὸς ἡ ἐλπὶς ἡμῶν δόξα σοι. ὁ λαός. τό. δόξα πατρὶ, καὶ υἱῷ, καὶ ἁγίῳ πνεύματι. ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν. [illegible]

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς θεὸς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ὑπερυμνήτου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας. Τῶν τιμίων ἀσωμάτων ἀρχαγγέλων ἐπουρανίων δυνάμεων, τοῦ τιμιωτάτου προφήτου προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων, καὶ πανευφήμων ἀπο-

Digitized by Google

ἦχος. Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου θεοῦ ἡμῶν. Τῇ β΄. ἑσπέρας προκείμενον. ἦχος α΄. Κύριος εἰσακούσεταί μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν. στίχος. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με, εἰσήκουσέ μου, ὁ θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου. Τῇ γ΄. ἑσπέρας προκείμενον. ἦχος β΄. Τὸ ἔλεός σου κύριε καταδιώξειμε πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. στίχος. Κύριος ποιμαίνειμε, καὶ οὐδέν με ὑστερήσει, εἰς τόπον χλόης ἐκεῖ με κατεσκήνωσε. Τῇ δ΄. ἑσπέρας προκείμενον. ἦχος γ΄. Ὁ θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσον με καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με. στίχος. Ὁ θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου. Τῇ ε΄. ἑσπέρας προκείμενον πλαγ. β΄. Ἡ βοήθειά μου παρὰ κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν, καὶ τὴν γῆν. στίχος. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἥξει ἡ βοήθειά μου. Τῇ παρασκευῇ ἑσπέρας προκείμενον. ἦχος βαρύς. Ὁ θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ. τὸ ἔλεός σου προφθάσειμε. στίχος. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ὁ θεὸς, καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ λύτρωσαί με. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας προκείμενον. πλαγίου δ΄. Ὁ κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο. στίχος. Ἐνεδύσατο κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο. Καὶ μετὰ τὰ προκείμενα. λέγε τὰ ἀναγνώσματα. ἐὰν ἔχεις. εἶτα λέγει ὁ διάκ. Εἴπωμεν πάντες. Ἐξ ὅλης ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας εἴπωμεν πάντες. Κύριε παντοκράτορ ὁ θεὸς τῶν. Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου. Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι. ὁ διάκονος. Τὴν ἐκτενῆ. ζήτ. εἰς τὸν ὄρθρον, καὶ ἔπειτα τὴν εὐχὴν ταύτην.

Καταξίωσον κύριε ἐν τῇ ἑσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. εὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν. γένοιτο κύριε τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σοί. εὐλογητὸς εἶ κύριε δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Κύριε τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα μένει τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς. σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τιμὴ, καὶ προσκύνησις. τῷ πατρὶ, καὶ τῷ υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι. Τὰς αἰτήσεις. ζήτ. εἰς τὸν ὄρθρον. εἶτα τὴν εὐχὴν ταύτην.

Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ κλίνας οὐρανοὺς, καὶ καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ, καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ οἱ σοὶ δοῦλοι τὰς ἑαυτῶν ὑπέκλιναν κεφαλὰς, καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας, οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν. οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, κατὰ τὴν παροῦσαν ἑσπέραν, καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς κακοῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας, διαλογισμῶν ματαίων, καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν. Εἴη τὸ κράτος τῆς βασι-

λείας

Digitized by Google

τα. Καὶ ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ.
Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ὁ λαός. ἀμήν. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ θεῷ, καὶ βασιλεῖ ἡμῶν γ΄. καὶ ὁ προοιμιακὸς ψαλμὸς ργ΄. φ. ο϶. Δόξα καὶ νῦν ἀλληλούϊα. δόξα σοι ὁ θεὸς γ΄. εἶτα ὁ διάκονος. τὴν συναπτήν. Ἐν εἰρήνῃ τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. καὶ τὰ εἰρηνικά. ζήτ. ἐν τῷ ὄρθρῳ. καὶ μετὰ τὸ ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς. Τὴν εὐχὴν ταύτην.

Κύριε οἰκτίρμον, καὶ ἐλεῆμον, μακρόθυμε, καὶ πολυέλεε, ἐνώτισαι τὴν προσευχὴν ἡμῶν, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεως ἡμῶν, ποίησον μεθ' ἡμῶν σημεῖον εἰς ἀγαθὸν, ὁδήγησον ἡμᾶς ἐν τῇ ὁδῷ σου τοῦ πορεύεσθαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εὔφρανον τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς τὸ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον. διότι μέγας εἶ σὺ, καὶ ποιῶν θαυμάσια. σὺ εἶ ὁ θεὸς μόνος, καὶ οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς κύριε, δυνατὸς ἐν ἰσχύϊ, καὶ ἀγαθὸς ἐν ἐλέει, εἰς τὸ βοηθεῖν, καὶ παρακαλεῖν, καὶ σώζειν πάντας τοὺς ἐλπίζοντας εἰς τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον. ὁ διάκ. Ἀντιλαβοῦ. Τῆς παναγίας ἀχράντου. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις. Εἰρήνη πᾶσι. Καὶ ὅταν ἐστὶ Σάββατον ἑσπέρας στιχολογοῦμεν τὸ μακάριος ἀνὴρ ὃς οὐκ ἐπορεύθη. ψαλμὸς α΄. φ. ια΄. χωρὶς τοῦ μεγάλου σαββάτου. καὶ τοῦ σαββάτου τῆς ν΄. καὶ τῶν ἀφιερωμένων τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν, καὶ τῆς θεοτόκου ἐν σαββάτῳ τυχουσῶν. εἶτα τὸ κύριε ἐκέκραξα κατὰ τὸν ἦχον τῶν στιχηρῶν

Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ. ψαλμ. ρμ. φ. ρ.
Φωνῇ μου πρὸς κύριον. ψ. ρμά. φ. ρά.
Ἐκ βαθέων ἐκέκραξα. ψ. ρκθ΄. φ. ϟς.
Αἰνεῖτε τὸν κύριον πάντα τά. ψαλ. ριϛ΄. φ. πέ.

Καὶ ψάλλομεν τὰ στιχηρὰ κατὰ τὸ τυπικόν. εἶτα γίνεται εἴσοδος, διὰ τῆς εἰσόδου. Τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

Ἑσπέρας, καὶ πρωῒ, καὶ μεσημβρίας αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, εὐχαριστοῦμεν, καὶ δεόμεθά σου δέσποτα φιλάνθρωπε, κατεύθυνον τὴν προσευχὴν ἡμῶν, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, καὶ μὴ ἐκκλίνῃς τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους πονηρίας, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ πάντων τῶν θηρευόντων τὰς ψυχὰς ἡμῶν. ὅτι πρὸς σὲ κύριε κύριε οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν. καὶ ἐπὶ σοὶ ἠλπίσαμεν, μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς, ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμή, καὶ προσκύνησις, τῷ πατρὶ, καὶ τῷ υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι. ὁ διάκονος. Σοφία ὀρθοί. ὁ λαός. Φῶς ἱλαρὸν ἁγίας δόξης ἀθανάτου πατρὸς, οὐρανίου ἁγίου μάκαρος Ἰησοῦ Χριστὲ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινὸν ὑμνοῦμεν πατέρα, υἱὸν, καὶ ἅγιον πνεῦμα θεόν. ἄξιος εἶ ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς ὁσίαις υἱὲ θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς. διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει. Πρόσχωμεν. Εἰρήνη πᾶσι. Σοφία πρόσχωμεν. Καὶ ψάλλομεν τὰ προκείμενα τῆς ἡμέρας. Τῇ κυριακῇ ἑσπέρας προκείμενον ἦχος πλ. δ΄. Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν κύριον πάντες οἱ δοῦλοι κυρίου.

στίχος.

Digitized by Google

θλίψιν σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραὰμ τὸν ἠγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου, καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου. Τὸ τρισάγιον. καὶ τὰ λοιπά. τὰ μεσώρ. Κύριε τίς παροικήσει. ψ. ιδ'. φ. ζ'. Φύλαξόν με κύριε. ψαλ. ιϛ'. φ. η'. Ἐλέησόν με ὁ θεός. ψαλ. ν'. φ. δ'. Τὸ τρισάγιον. καὶ τὰ λοιπά. τροπάριον· πλάγιος δ'. Βλέπων ὁ λῃστὴς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον, ἔλεγεν. εἰ μὴ θεὸς ὑπῆρχεν ἀληθὴς ὁ σὺν ἡμῖν σταυρωθεὶς, οὐκ ἂν ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἀπέκρυψεν, οὐδὲ ἡ γῆ σειομένη ἐκυμαίνετο, ἀλλ' ὁ πάντων ἀνεχόμενος, μνήσθητί μου κύριε ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, καὶ σωτῆρα τοῦ κόσμου ἐν τῷ σταυρῷ θεωροῦσα ἡ τεκοῦσα ἔλεγε δακρύουσα, ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν ὑπὲρ πάντων ὑπομένεις ὁ υἱὸς καὶ θεός μου. Κύριε ἐλέησον. ιβ'. ἡ ἀρχή. Τοῦ κυρίου.

Δέσποτα κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν. ὁ τὴν ψυχὴν ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενος τῇ ἐννάτῃ ὥρᾳ παραδοὺς τῷ θεῷ καὶ πατρὶ, καὶ τῷ συσταυρωθέντι σοι λῃστῇ ὁδοποιήσας τὴν εἰς τὸν παράδεισον εἴσοδον, μή με παρίδῃς ἀγαθὲ, μή με ἀποδοκιμάσῃς Χριστὲ, ἀλλ' ἁγίασόν μου τὴν ψυχὴν, καὶ φώτισόν μου τὴν διάνοιαν, καὶ τῆς ἀθανάτου σου τρυφῆς κληρονόμον με ἀνάδειξον. ἵνα γευσάμενος τῆς χρηστότητός σου. ὕμνον ἀσιγήτως προσφέρω σοι. ὑπὲρ πάντων ποθήσας σου τὴν ὡραιότητα, Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν δόξα σοι. Ὁ ὢν ἀλογ[illegible] ἡμῶν πάντοτε. Δόξα σοι Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν δόξα σοι. Δόξα πατρὶ, καὶ υἱῷ, καὶ ἁγίῳ πνεύματι. νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ ἀπόλυσις τῶν ὡρῶν.

Ὁ εὔσπλαγχνος, καὶ ἐλεήμων θεὸς, προσδέξῃ τὴν δέησιν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τῆς α'. γ'. ϛ'. καὶ θ'. ὥρας διὰ πρεσβειῶν καὶ ἱκεσιῶν τῆς παναχράντου αὐτοῦ μητρὸς δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας. καὶ τοῦ ἁγίου. Ν. καὶ πάντων τῶν ἁγίων, καὶ διὰ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν. σώσῃ, καὶ ἐλεήσῃ, καὶ διαφυλάξῃ πάντας ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ.

Χρὴ γινώσκειν, ὅτι ἐὰν τύχῃ λιτὴ ἡμέρα, λέγεται ὁ ἑσπερινὸς οὕτως.

Εὐλογητὸς ὁ θεὸς ἡμῶν πάντοτε νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας, τῶν αἰώνων. ὁ λαός. Ἀμήν. Τὸ τρισάγιον. Τὸ παναγία τριάς. Τὸ πάτερ ἡμῶν. ὅτι σοῦ ἐστιν. δεῦτε προσκυνήσωμεν. γ'. καὶ ὁ ψαλμὸς ργ'. φ. ογ'. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον, κύριε ὁ θεός μου. Εἰ δὲ ἐστὶ κυριακὴ, ἡ ἐπίσημος ἑορτὴ ἄρχεται οὕτως ὁ διάκονος. Εὐλόγησον δέσποτα.

Digitized by Google

θεὸν ἀληθινὸν ἐκ θεοῦ ἀληθινοῦ. Γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ πατρὶ, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν. Κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ σαρκωθέντα ἐκ πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς παρθένου, καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου. Παθόντα, καὶ ταφέντα, καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ πατρός. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας, καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον τὸ κύριον τὸ ζωοποιοῦν, τὸ ἐκ τοῦ πατρὸς, καὶ υἱοῦ ἐκπορευόμενον. Τὸ σὺν πατρὶ, καὶ υἱῷ συμπροσκυνούμενον, καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν ἁγίαν καθολικὴν, καὶ ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν, καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν. Καὶ τὸ πάτερ ἡμῶν, ὅτι σοῦ. καὶ λέγε τὸ τροπάριον κατὰ τὴν ἡμέραν, καὶ θεοτοκίον. εἶτα λέγε. Εἷς ἅγιος, εἷς κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς δόξαν θεοῦ πατρὸς ἀμήν. εἶτα. Εἴη τὸ ὄνομα κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. γ. Δόξα καὶ νῦν. κύριε ἐλέησον. βʹ. Κύριε εὐλόγησον αʹ. καὶ ἄρχεται ὁ ψαλμὸς οὗτος.

Εὐλογήσω τὸν κύριον ἐν παντὶ. ψαλ. λγʹ. φ. κʹ. Ὁ ψαλμὸς τῆς τραπέζης οὗτος.

Ὑψώσω σε ὁ θεός μου. ψ. ρμδʹ. φ. ργʹ.

Ὥρα ἐννάτη. Τὸ τρισάγιον. Τὸ παναγία τριάς. Τὸ πάτερ ἡμῶν. ὅτι σοῦ. δεῦτε προσκυνήσωμεν. γʹ. καὶ οἱ ψαλμοὶ οὗτοι.

Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματα. ψαλμὸς πγ. φ. ξʹ.

Εὐδόκησας κύριε τὴν. ψαλ. πδʹ. φ. ξʹ.

Κλῖνον κύριε τὸ οὖς σου. ψαλμὸς πε. φ. ξαʹ.

Δόξα καὶ νῦν ἀλληλούϊα. γʹ. καὶ τὸ τροπάριον, εἰ δ᾽ οὐκ ἔχεις λέγε τό. πλαγίου. δʹ. Ὁ ἐν τῇ ἐννάτῃ ὥρᾳ δι᾽ ἡμᾶς σαρκὶ θανάτου γευσάμενος νέκρωσον τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς ἡμῶν Χριστὲ ὁ θεὸς καὶ σῶσον ἡμᾶς. στίχος αʹ. Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου κύριε. στίχος βʹ. Εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμά μου ἐνώπιόν σου κύριε. Δόξα καὶ νῦν θεοτοκίον. Ὁ δι᾽ ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθὲ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς θεὸς, μὴ παρίδῃς οὓς ἔπλασας τῇ χειρί σου, δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον σωτὴρ ἡμῶν λαὸν ἀπεγνωσμένον. Μὴ δὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομά σου, καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην

Digitized by Google

Τὰ μεσώρια τῆς ϛ΄. ὥρας.

Μακάριος ὃς συνιών. ψαλ. μ΄. φ. κζ΄.

Ὃν τρόπον ἐπιποθεῖ. ψαλ. μα΄. φ. κη΄.

Ὁ θεὸς ἡμῶν καταφυγή. ψ. μϛ΄. φ. λα΄.

Τὸ τρισάγιον καὶ τὰ λοιπά. ἦχος β΄.

Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς Χριστὲ ὁ θεός, ἐπὶ σταυρῷ τὰς ἀχράντους σου χεῖρας ἐξέτεινας, ἐπισυνάγων πάντα τὰ ἔθνη κράζοντα κύριε δόξα σοι. θεοτοκ. Θείας γεγόναμεν κοινωνοὶ φύσεως, διὰ σοῦ θεοτόκε ἀειπάρθενε, θεὸν γὰρ ἡμῖν σεσαρκωμένον ἔτεκες, διὸ κατὰ χρέος πάντες σε εὐσεβῶς μεγαλύνομεν. Κύριε ἐλέησον. ιβ΄. Τὸν κύριον δεηθῶμεν.

Δέσποτα κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ παντοδύναμε, ὁ κατὰ τὴν ἕκτην ὥραν ἐν τῷ τιμίῳ καὶ ζωοποιῷ σου σταυρῷ θριαμβεύσας τὰς ἀντικειμένας δυνάμεις. ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς συμπτώματος, καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ, εὐχαῖς τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, καὶ καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, ἐκκλινούσας ἀπὸ παντὸς κακοῦ, καὶ ἐνεργούσας ἡμῖν τὰς σωτηρίους σου ἐντολάς. πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν. Ἀρχὴ τῶν τυπικῶν. λέγε. οὕτως. Εὐλογητὸς εἶ κύριε. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου. ψαλ. ρβ΄. φ. οβ΄. εἶτα δόξα. Αἴνει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον. ψαλ. ρμε΄. φ. ργ΄. εἶτα λέγε καὶ νῦν. Ὁ μονογενὴς υἱός, καὶ λόγος τοῦ θεοῦ ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας σταυρωθείς τε Χριστὲ ὁ θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας. εἷς ὢν τῆς ἁγίας τριάδος συνδοξαζόμενος τῷ πατρί, καὶ τῷ υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς. Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν κύριε. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται. Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν. Μακάριοι οἱ πεινῶντες, καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται. Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν θεὸν ὄψονται. Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Μακάριοι ἐστέ, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ᾽ ὑμῶν ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ. Χαίρετε, καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Μνήσθητι ἡμῶν κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Χορὸς ὁ ἐπουράνιος τῶν ἀγγέλων. καὶ ἀρχαγγέλων ὑμνεῖ σε, καὶ λέγει ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος κύριος θεὸς σαβαὼθ πλήρης ὁ οὐρανός, καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου, ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου, ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Πιστεύω εἰς ἕνα θεὸν πατέρα παντοκράτορα ποιητὴν οὐρανοῦ, καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων, καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα κύριον, Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ τὸν μονογενῆ. Τὸν ἐκ τοῦ πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός

Digitized by Google

καθ' ἡμέραν, κατευοδῶσαι ἡμῖν ὁ θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καὶ σώζειν. Τὸ τρισάγιον. Τὸ παναγία τριάς. Τὸ πάτερ ἡμῶν. ὅτι σοῦ. καὶ τὸ κύριε ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον ιβʹ. Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς. ἀμήν. Δεῦτε προσκυνήσωμεν. γʹ. Καὶ τὰ μεσώρια τῆς γʹ. ὥρας.

Κρῖνόν με κύριε. ψαλ. κεʹ. φ. ιδʹ.

Κύριος φωτισμός μου. ψαλ. κϛʹ. φ. ιεʹ.

Ὁ θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου. ψαλ. ξθʹ. φ. μζʹ.

Τὸ τρισάγιον. Τὸ παναγία τριάς. Τὸ πάτερ ἡμῶν. ὅτι σοῦ. ἦχ. πλάγιος βʹ.

Βασιλεῦ οὐράνιε παράκλητε, τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν, καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς χορηγός. ἐλθὲ, καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλῖδος, καὶ σῶσον ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Θεοτοκίον. Προστασία τῶν χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε. μεσιτεία πρὸς τὸν ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδῃς ἁμαρτωλῶν δεήσεων φωνὰς, ἀλλὰ πρόφθασον ὡς ἀγαθὴ εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι, τάχυνον εἰς πρεσβείαν καὶ σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, ἡ προστατεύουσα ἀεὶ θεοτόκε τῶν τιμώντων σε. Τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. ἡ εὐχή.

Δέσποτα κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ κατὰ τὴν τρίτην ὥραν, τὸ παράκλητον. καὶ ἅγιόν σου πνεῦμα τοῖς ἁγίοις σου μαθηταῖς, καὶ ἀποστόλοις ἐκπέμψας, καὶ ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους δούλους σου. δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν τῆς αὐτῆς σου δωρεᾶς, καὶ χρηστότητος μετόχους ἀνάδειξον. ἐν ὁμονοίᾳ, καὶ εἰρήνῃ συντηρῶν τὴν ζωὴν ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

Ὥρα ἕκτη. τὸ τρισάγιον καὶ τὰ λοιπά.

Ὁ θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου. ψαλ. νγʹ. φ. λεʹ.

Ἐνώτισαι ὁ θεός. ψαλ. νδʹ. φ. λϛʹ.

Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ. ψ. ϟʹ. φ. ξζʹ.

Δόξα καὶ νῦν ἀλληλούϊα. γʹ. εἰ δ' οὐκ ἔχεις τροπάριον λέγε τόδε. ἦχος βʹ.

Ὁ ἐν ἕκτῃ ἡμέρᾳ τε, καὶ ὥρᾳ τῷ σταυρῷ προσηλώσας τὴν ἐν τῷ παραδείσῳ τολμηθεῖσαν ἐξ Ἀδὰμ ἁμαρτίαν, καὶ τῶν πλασμάτων ἡμῶν τὸ χειρόγραφον διάρρηξον Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ σῶσον ἡμᾶς. στίχος αʹ. Ἐνώτισαι ὁ θεὸς τὴν προσευχήν. στίχος βʹ. Ἑσπέρας, καὶ πρωῒ, καὶ μεσημβρίας διηγήσ. Δόξα καὶ νῦν θεοτοκίον.

Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἁμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον θεοτόκε παρθένε. πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις μητρὸς πρὸς εὐμένειαν δεσπότου. μὴ παρίδῃς ἁμαρτωλῶν ἱκεσίας ἡ πάνσεμνος, ὅτι ἐλεήμων ἐστὶ, καὶ σώζειν δυνάμενος. ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος. Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί σου κύριε, ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα, βοήθησον ἡμῖν ὁ θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου, κύριε ῥῦσαι ἡμᾶς, καὶ ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου. Τὸ τρισάγιον καὶ τὰ λοιπά.

Τὰ

Digitized by Google

τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεως κύριε. ὅπως ἀνυμνήσω τὴν δόξαν σου. ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου. Τὸ τρισάγιον. τὸ παναγία τριάς. τὸ πάτερ ἡμῶν, ὅτι σοῦ. εἶδε ὅτι. μὴ λέγε κύριε ἐλέησον. ιβ. κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς. ἀμήν. δεῦτε προσκυνήσωμεν. γ. καὶ τὰ μεσώρια τῆς α. ὥρας.

Ὑψώσω σε κύριε ὅτι. ψαλ. κθ΄. φ. ιζ.
Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογ. ψ. ϟα΄. φ. ξϛ.
Ὁ κύριος ἐβασίλευσ. ψ. ϟβ. φ. ξζ.
Τὸ τρισάγιον. Τὸ παναγία τριάς. Τὸ πάτερ ἡμῶν ὅτι σοῦ. τροπάριον ἦχος β.

Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν ἀγαθέ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν Χριστὲ ὁ θεός. βουλήσει γὰρ ηὐδόκησας ἀνελθεῖν ἐν τῷ σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὓς ἔπλασας τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ. ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι, χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ πάντα ὁ σωτὴρ ἡμῶν παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον. Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγή, συμπαθείας ἀξίωσον ἡμᾶς θεοτόκε, βλέψον εἰς λαὸν τὸν ἁμαρτήσαντα, δεῖξον ὡς ἀεὶ τὴν δυναστείαν σου. εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζοντες τὸ χαῖρε βοῶμέν σοι, ὡς ποτὲ ὁ Γαβριήλ, ὁ τῶν ἀσωμάτων ἀρχιστράτηγος. κύριε ἐλέησον. ιϛ. ἡ εὐχή. Τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν τὸ ἀπρόσιτον φῶς, ὁ καταξιώσας ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλούς, καὶ ἀναξίους δούλους σου πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς ἡμέρας ταύτης εἰσελθεῖν. συνανάτειλον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν τὸν τῆς δικαιοσύνης ἥλιον, φωταγωγοῦντα ἡμᾶς τὴν ὁδὸν τῶν ἐντολῶν σου παραδοθῆναι, δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν πάντοτε νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὥρα τρίτη. Τὸ τρισάγιον, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῇ α. ὁ πρῶτος ψαλμός.

Εἰσάκουσον κύριε δικαιοσύνης. ψαλ. ις. φ. η.
Πρὸς σὲ κύριε ἦρα τὴν. ψαλ. κδ. φ. ιδ.
Ἐλέησόν με ὁ θεός. ψαλ. ν. φ. λδ.
Δόξα καὶ νῦν ἀλληλ. ὡς ἐν τῇ α. ὥρᾳ. θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. σὲ ἱκετεύομεν. πρέσβευε ἔνδοξε μετὰ τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. εἰδὲ οὐκ ἔχεις τροπάριον λέγε τόδε. πλάγι β. Κύριε ὁ τὸ πανάγιόν σου πνεῦμα ἐν τῇ τρίτῃ ὥρᾳ, τοῖς ἁγίοις σου μαθηταῖς καὶ ἀποστόλοις καταπέμψας, τοῦτο ἀγαθὲ μὴ ἀντανέλῃς ἀφ' ἡμῶν, ἀλλ' ἐγκαίνισον ἡμῖν τοῖς δεομένοις σου. στίχος α. Καρδίαν καθαράν. στίχος β. Μὴ ἀπορρίψῃς με. Δόξα καὶ νῦν θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἄμπελος. Κύριος ὁ θεὸς εὐλογητός, εὐλογητὸς κύριος ἡμέραν

Digitized by Google

ἀποστόλοις ἱεροῖς, μετὰ μαρτύρων, ὁσίων, καὶ προφητῶν τὸν σὸν τόκον. εἶτα τοὺς αἴνους, καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ μαρτυρικὰ δ΄. Δόξα καὶ νῦν θεοτοκίον, καὶ μετὰ τὸ δόξα ἐν ὑψίστοις στιχηρὰ ἀναπαύσιμα. γ΄. κατὰ τὸν ἦχον τῆς η΄. ἤχου. στίχος α΄. Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου κύριε τῶν δυνάμεων.

στίχος β΄. Ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχή μου εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ κυρίου. Δόξα τοῦ ἀρκτικοῦ. εἰδ᾽ οὐκ ἔχει λέγε Δόξα πλαγίου β΄.

Σὺ εἶ ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν σοφίᾳ τὰ πάντα δημιουργῶν, καὶ πληρῶν, προφήτας ἐξαπέστειλας Χριστὲ προφητεῦσαί σου τὴν παρουσίαν, καὶ ἀποστόλοις κηρύξαι σου τὰ μεγαλεῖα, καὶ οἱ μὲν προεφήτευσαν τὴν θείαν ἔλευσίν σου. οἱ δὲ τῷ βαπτίσματι ἐφώτισαν τὰ ἔθνη. μάρτυρες δὲ ἔτυχον, ὧν περ ἐπόθουν, καὶ πρεσβεύει σοι ὁ χορὸς τῶν ἁγίων σου σὺν τῇ τεκούσῃ σε. ἀνάπαυσον κύριε ψυχὰς ἃς προσελάβου, καὶ καταξίωσον αὐτὰς τυχεῖν τῆς οὐρανίου βασιλείας σου. ὁ σταυρὸν ὑπομείνας καὶ θάνατον δι᾽ ἐμὲ τὸν κατάκριτον ὁ λυτρωτής μου καὶ θεός. καὶ νῦν. θεοτοκίον. Πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε Χριστὲ σωτὴρ, καὶ τοῦ προδρόμου σου, ἀποστόλων, προφητῶν, ἱεραρχῶν, ὁσίων, καὶ δικαίων, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, τοὺς κοιμηθέντας δούλους σου ἀνάπαυσον.

Ἀρχὴ τῶν καθ᾽ ἡμερινῶν ὡρῶν.

Ὥρ. α΄. ὁ ἱερεὺς. λέγει.

Εὐλογητὸς ὁ θεὸς ἡμῶν πάντοτε. Τὸ τρισάγιον. Τὸ παναγία τριάς. Τὸ πάτερ ἡμῶν. ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ. δεῦτε προσκυνήσωμεν. γ΄. ζήτει εἰς τὸ ψαλτή.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτ. ψαλ. έ. φ. ϛ΄.

Κύριε καταφυγὴ ἐγενήθ. ψ. πθ΄. φ. ξέ.

Ἔλεος καὶ κρίσιν ᾄσομαι. ψαλ. ρ΄. φ. οά.

Δόξα καὶ νῦν ἀλληλούια. γ΄. δόξα σοι ὁ θεός. γ΄. εἶτα δόξα. τὸ τροπάριον, καὶ νῦν τὸ θεοτοκίον. εἰδ᾽ οὐκ ἔχει τροπάριον λέγε τὸ δε. ἦχος β΄.

Τὸ πρωῒ εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου ὁ βασιλεύς μου, καὶ ὁ θεός μου. στίχος ϛ΄. Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι κύριε. στίχος β΄. Ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι κύριε τὸ πρωῒ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου, τὸ πρωῒ πάρεσ. Δόξα καὶ νῦν θεοτοκίον ἦχος ϛ΄. Τί σε καλέσωμεν ὦ κεχαριτωμένη; οὐρανόν. ὅτι ἀνέτειλας τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης. παράδεισον; ὅτι ἐβλάστησας τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας. παρθένον; ὅτι ἔμεινας ἄφθορος ἁγνή. μητέρα; ὅτι ἔχεις ἐν ἀγκάλαις τὸν πάντων θεὸν, αὐτὸν ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. εἶτα ἡ ἀνάγνωσις τῆς προφητείας. εἶτα λέγει.

Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριευσάτω μου πᾶσα ἀνομία. λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.

Digitized by Google

σῳ, ὅπου χοροὶ τῶν ἁγίων χαίρει, καὶ οἱ δίκαιοι ἐκλάμπουσιν ὡς ἄστρα, τοὺς κεκοιμημένους δούλους σου ἀνάπαυσον, συγχωρῶν αὐτοῖς πάντα τὰ ἐγκλήματα. Δόξα. Τὸ τριλαμπὲς τῆς μιᾶς θεότητος, εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν βοῶντες, ἅγιος εἶ ὁ πατὴρ ὁ ἄναρχος, ὁ υἱὸς καὶ θεῖον πνεῦμα, φώτισον ἡμᾶς φόβῳ σὲ δοξάζοντας, καὶ τῆς σῆς βασιλείας μετόχους ποίησον. Καὶ νῦν. Τὸν ἄναρχον καὶ υἱόν σου δέσποινα, καὶ θεὸν ἡμῶν ἀπαύστως, ὃν ἔτεκες ἐκδυσώπει πάναγνε, μητρικῇ σου παρρησίᾳ, τῆς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ στάσεως τυχεῖν ἡμᾶς, καὶ τρυφῆς αἰωνίου ἀπολαύσεως. Καὶ εὐθέως κάθισμα ἀπὸ μαρτυρικῶν. Στίχος α΄. Θαυμαστὸς ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, ὁ θεὸς Ἰσραήλ. Στίχος β΄. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ κύριος πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς. Στίχος γ΄. Ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὡσεὶ ὕδωρ κύκλῳ Ἱερουσαλήμ, καὶ οὐκ ἦν ὁ θάπτων. Στίχος δ΄. Ἀναπαύσιμον. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω, καὶ προσελάβου κατασκηνώσουσιν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου κύριε.

Καὶ λέγομεν τὸ κάθισμα ἀναπαύσιμον. Δόξα καὶ νῦν θεοτοκίον. Εἶτα τὸ συναξάριον. Ἔπειτα ὁ ν΄. καὶ εἰ μὲν δεῖ. μ΄. λέγομεν τὸ παρὸν πεντηκοστάριον πλαγίου β΄. Δόξα. Πταισμάτων ἄφεσιν παράσχου τοῖς ὑμνηταῖς, καὶ τοῖς κοιμηθεῖσι τὴν ἀνάπαυσιν δώρησαι, ταῖς τῶν σῶν ἁγίων ἱκεσίαις ὁ θεὸς, καὶ τεκούσης σε ἱλεούμενος εὐχαῖς. Καὶ νῦν τὸ αὐτό. Εἶτα οἱ κανόνες, καὶ μετὰ τὴν ς΄. ᾠδήν. Κοντάκιον ἀναπαύσιμον. ἦχος ς΄. Μετὰ τῶν ἁγίων ἀνάπαυσον Χριστὲ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου. ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμὸς, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος. Ὁ οἶκος. Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ ποιήσας, καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον, οἱ βροτοὶ δὲ ἐκ γῆς διεπλάσθημεν, καὶ εἰς γῆν τὴν αὐτὴν πορευσόμεθα, καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλάσας με, καὶ εἰπών μοι, ὅτι γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν πορεύσῃ, ὅπου πάντες βροτοὶ πορευσόμεθα, ἐπιτάφιον θρῆνον ποιοῦντες ᾠδὴν ἀλληλούϊα. Θεοτοκίον ὅμοιον. Παναγία παρθένε ἀνύμφευτε, ἡ τεκοῦσα τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον· δυσωπῶ, ἱκετεύω, καὶ δέομαι, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ πρὸς κύριον, ὑπὲρ τῶν δούλων σου ὦ δέσποινα, ὅπως εὕρωσιν ἐκεῖ ἄφεσιν πταισμάτων, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως ἄχραντε, παρρησίαν γὰρ ἔχεις πρὸς τὸν σὸν υἱὸν, καὶ θεὸν ἀλληλούϊα. Καὶ μετὰ τὴν θ΄. ᾠδὴν τοῦ κανόνος, ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις κατακοσμήσας ὡς θεὸς, καὶ διὰ τῶν ἀθλοφόρων πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγῶν, δημιουργὲ ἁπάντων τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε. Νεκρώσιμον. Ὁ καὶ νεκρῶν, καὶ ζώντων ἐξουσιάζων ὡς θεὸς, ἀνάπαυσον τοὺς σοὺς δούλους ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν, εἰ γὰρ καὶ ἥμαρτον λόγε, ἀλλ᾽ οὐκ ἀπέστησαν ἐκ σοῦ. Θεοτοκίον. Πάσης ἀνάγκης ἐλέους, ἡ ἄβυσσος θεοτόκε. ῥῦσαι ἡμᾶς ἱλεοῦσα σὴν

ταύσατε· σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δόξα. Μνήσθητι κύριε ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἥμαρτον συγχώρησον, οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος εἰμὴ σὺ εἶ ὁ δυνάμενος, καὶ τοῖς μετασᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Μῆτερ ἁγία τοῦ ἀχράντου φωτὸς ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν. Καὶ ψάλλομεν τὸν ἄμωμον εἰς ἦχον πλάγιον α'. μετὰ τοῦ. Εὐλογητὸς εἶ κύριε δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Μακάριοι ἄμωμοι. ζήτει. ψαλτήριον κάθισμα ις. φ. κς'. καὶ εἰς τὴν μέσ. στάσ. ἦχος ὁ αὐτὸς. Σὸς εἰμὶ ἐγὼ σῶσόν με. λέγομεν τροπάριον πλαγίου α'. Τὴν πολυτάραχον θάλασσαν τοῦ βίου διαπεράσαντες, τῷ σῷ λιμένι προσωρμίσθησαν οἱ πίστει μεταστάντες, ἀλλ' ἐν τῇ σῇ γαλήνῃ, καὶ ἀειζώῳ τρυφῇ μετὰ τῶν ἁγίων καθοδηγῶν αὐτοὺς ἀνάπαυσον κύριε τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου. Ἔτι καὶ ἔτι ἐκτενῶς τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Ὑπὲρ κοιμήσεως, ἀνέσεως, ἀφέσεως ἁμαρτιῶν καὶ μακαρίας μνήμης τῶν ψυχῶν τῶν δούλων τοῦ θεοῦ. τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἑκούσιόν τε, καὶ ἀκούσιον, καὶ εὕρωσιν ἔλεος ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως. τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. ἡ δ' εὐχή.

Ὁ θεὸς τῶν πνευμάτων, καὶ πάσης σαρκὸς, ὁ τὸν θάνατον καταργήσας, καὶ τὸν διάβολον καταπατήσας, καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ χαρισάμενος, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη, καὶ στεναγμὸς, πᾶν ἁμάρτημα παρ' αὐτῶν πραχθὲν ἐν λόγῳ, ἢ ἔργῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος, ὅς ζήσεται, καὶ οὐχ ἁμαρτήσει. σὺ γὰρ μόνος πάσης ἁμαρτίας ἐκτὸς ὑπάρχεις, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια. Τὰ ἐλέη τοῦ θεοῦ, καὶ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, καὶ τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν αἰτησάμενοι ἑαυτοῖς, καὶ ἀλλήλοις, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ θεῷ παραθώμεθα. Ὅτι σὺ εἶ ἡ ζωὴ, καὶ ἡ ἀνάπαυσις τῶν κεκοιμημένων δούλων σου Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν. τῷ πατρὶ, καὶ τῷ υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι. νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν. καὶ τὸ λοιπὸν τοῦ ἀμώμου εἶτα λέγομεν τὰ εὐλογητάρια πλαγίου α'. Εὐλογητὸς εἶ κύριε δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Τῶν ἁγίων ὁ χορὸς εὗρε πηγὴν τῆς ζωῆς, καὶ θύραν παραδείσου. εὕρω κἀγὼ τὴν ὁδὸν διὰ τῆς μετανοίας. τὸ ἀπολωλὸς πρόβατον ἐγώ εἰμι, ἀνακάλεσαί με σωτὴρ, καὶ σῶσόν με. Εὐλογητὸς εἶ κύριε δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Οἱ τὴν ὁδὸν τὴν στενὴν βαδίσαντες τεθλιμμένοι πάντες οἱ ἐν βίῳ, οἱ τὸν σταυρὸν ὡς ζυγὸν ἀράμενοι, καὶ ἐμοὶ ἀκολουθήσαντες ἐν πίστει. δεῦτε ἀπολαύσατε, ἃ ἡτοίμασα ὑμῖν τὰ βραβεῖα, καὶ στέφη τὰ οὐράνια. Εὐλογητὸς εἶ κύριε δίδαξόν με τὰ δικαιώμ. Ἀνάπαυσον ὁ θεὸς τοὺς δούλους σου καὶ κατάταξον αὐτοὺς ἐν παραδεί-

σῳ,

Digitized by Google

οὐκ ἔχει τροπάριον ὁ ἅγιος, λέγε ταῦ-
τα κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ὅλης ἑβδο-
μάδος. Τῇ β΄. τροπάριον τῶν ἁγίων
ἀγγέλων. ἦχος γ΄. Ἀσώματοι ἅγιοι
ἄγγελοι πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμο-
νι θεῷ. ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν πα-
ράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. θεοτοκ.
Καταφυγὴ καὶ δύναμις ἡμῶν θεο-
τόκε, ἡ κραταιὰ βοήθεια τοῦ κόσμου.
τῇ πρεσβείᾳ σου σῶζε τοὺς δούλους
σου ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, μόνη ἁγνή,
μόνη εὐλογημένη. Τῇ γ΄. τροπάριον
τοῦ προδρόμου ἦχος β΄. Μνήμη δικαίου
μετ' ἐγκωμίων. σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ
μαρτυρία τοῦ κυρίου πρόδρομε. ἀνε-
δείχθης γὰρ ὄντως καὶ προφητῶν σε-
βασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ῥείθροις βα-
πτίσαι κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον
ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας, χαί-
ρων εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν ᾅδῃ θεὸν
φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν αἴροντα
τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου. καὶ παρέ-
χοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. θεοτοκ.
Σὲ μεγαλύνομεν θεοτόκε βοῶντες.
χαῖρε ἄδυτε φωτὸς νεφέλη. αὐτὸν
βαστάσασα ἐν κόλποις τῆς δόξης τὸν
κύριον. Τῇ δ΄. καὶ τῇ ς΄. τροπάριον τοῦ
σταυροῦ. ἦχος α΄. Σῶσον κύριε τὸν
λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρο-
νομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι
κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ
σὸν φυλάττων διὰ τοῦ σταυροῦ σου πο-
λίτευμα. Δόξα καὶ νῦν θεοτοκίον.
Οἱ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι
ἄχραντε, καὶ ταῖς σαῖς ἱκεσίαις τῶν
δεινῶν λυτρούμενοι, τῷ σταυρῷ τοῦ
υἱοῦ σου ἐν παντὶ φρουρούμενοι. διόσε
κατὰ χρέος πάντες εὐσεβῶς μεγα-
λύνομεν. Τῇ ε΄. Τῶν ἀποστόλων τρο-
πάριον ἦχος γ΄. Ἀπόστολοι ἅγιοι
πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι θεῷ.
ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν παράσχῃ
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. θεοτοκίον. Κα-
ταφυγὴ, καὶ δύναμις ἐγράφη. Τῇ β΄.
Τῷ Σαββάτῳ. ζήτει εἰς τὴν ἀκο-
λουθίαν αὐτοῦ.

Καὶ μετὰ τὸ τροπάριον καὶ τὸ θεοτο-
κίον. ὁ διάκονος λέγει τὴν ἐκτενῆ,
τὰς αἰτήσεις, καὶ τὰ λοιπὰ. καὶ ἀπόλ.

Ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου εἰς τὸν ὄρ-
θρον. ὅταν οὐκ ἔστι μνήμη ἑορταζομένου
ἁγίου, ἢ ὀκταήμερος οὐ ψάλλεται τὸ
θεὸς κύριος. ἀλλ' ἀντὶ τούτου ψάλλε-
ται τό. Ἀλληλούια. γ΄. ἦχος β΄. στί-
χος α΄. Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡ-
μέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ οὕ-
τως ἐξανθήσει. Ἀλληλούια. γ΄. στί-
χος β΄. Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐ-
τῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώ-
σεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ. Ἀλλη-
λούια. γ΄. στίχος γ΄. Ἀναστήσονται οἱ
νεκροί, καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνη-
μείοις, καὶ εὐφρανθήσονται οἱ ἐν τῇ
γῇ. Ἀλληλούια. γ΄. Διὰ τῆς θεοτό-
κου ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δού-
λων σου. Ἀλληλούια. γ΄. τὸ τροπ.
β΄. ἦχος β΄. Ἀπόστολοι, μάρτυρες, καὶ
προφῆται, ἱεράρχαι, ὅσιοι, καὶ δίκαιοι,
σὺν γυναιξὶν ἁγίαις, οἱ καλῶς τὸν
ἀγῶνα τελέσαντες, καὶ τὴν πίστιν τη-
ρήσαντες, πρὸς τὸν σωτῆρα παρρη-
σίαν ἔχοντες, αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκε-

Digitized by Google

τὴν ἄμαχον, καὶ θραῦσον τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν, σοῖς ἐξαποστείλου δούλοις βοήθειαν ἐξ ἁγίου. Τῇ ε΄. ἐξαποστειλ. τῶν ἀποστόλ. ἐπισκέψ. Τὸν δωδεκάριθμον χορὸν τῶν ἀποστόλων κύριε, ἀνευφημήσωμεν πάντες, ὡς στηριχθέντες ὑπ' αὐτῶν, καὶ τῷ Χριστῷ βοήσωμεν. ταῖς δὲ χάρις αὐτῶν σῶτερ. τὸν κόσμον ἐλέησον. θεοτοκίον. Α χραντε διάσωνα ἁγνή. Τῇ παρασκευῇ. ἐξαποστειλ. τοῦ σταυροῦ τῶν μαθητῶν. Σ ταυρὸς ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης, σταυρὸς ἡ ὡραιότης τῆς ἐκκλησίας, σταυρὸς βασιλέων τὸ κραταίωμα, σταυρὸς πιστῶν τὸ στήριγμα, σταυρὸς ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν δαιμόνων τὸ τραῦμα. θεοτοκίον ὅμοιον. Η μεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα θεοτόκε. Τῷ σαββάτῳ ἐγράφη εἰς τὴν ἀκολουθ. αὐτοῦ. Δεῖ εἰδέναι. ὅτι εἰμὲν ἐστὶ κυριακή, ἢ ἐπίσημος ἑορτὴ ψάλλομεν τὰ στιχηρὰ εἰς τοὺς αἴνους, εἰδὲ ἐστὶ λιτὴ ἡμέρα οὐ ψάλλομεν στιχηρὰ εἰς τοὺς αἴνους ἀλλὰ μετὰ τὸ τέλος τῶν αἴνων εὐθέως. λέγ. Σοὶ δόξα πρέπει κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, σοὶ δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ πατρὶ, καὶ τῷ υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι. νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν. Δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐγράφη ὄπισθεν. εἶτα λέγε τό. Κύριε τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα μένει, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς. σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ πατρὶ, καὶ τῷ υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι. νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τούς. Καὶ ψάλλονται τὰ στιχηρὰ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ὅλης ἑβδομάδος οὕτω. Τῇ β΄. καὶ τῇ γ΄. δύο κατανυκτικὰ, καὶ ἓν μαρτυρικόν. Δόξα τοῦ ἁγίου, καὶ νῦν θεοτοκίον, κατὰ τὸν ἦχον τῆς δόξης. εἰδ' οὐκ ἔχεις δόξαν τοῦ ἁγίου. λέγε δόξα, καὶ νῦν θεοτοκ. μόνον. Τῇ δ΄. καὶ ε΄. σταυρώσιμα δύο, καὶ μαρτυρικ. α΄. καὶ τὰ ἑξῆς. Τῇ ς΄. ἀποστολικὰ. β΄. καὶ μαρτυρικ. α΄. καὶ τὰ λοιπά. Τῷ σαββάτῳ ὡς διατέτακται εἰς τὴν ἀκολουθίαν αὐτοῦ. Καὶ μετὰ τὸ α΄. κατανυκτικ. ἢ σταυρώσιμον, ἢ ἀποστολικ. λέγε στίχον. α΄. Ε νεπλήσθημεν τῷ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα, καὶ εὐφράνθημεν, ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν ὧν εἴδομεν κακά. καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν. καὶ λέγε τὸ β΄. στιχηρὸν, κατανυκτικ. ἢ σταυρώσιμον, ἢ ἀποστολικ. στίχος. β΄. Κ αὶ ἔστω ἡ λαμπρότης κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς. καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον. καὶ λέγε τὸ μαρτυρικ. καὶ μετὰ τὸ θεοτοκ. λέγε. Α γαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ κυρίῳ. Κ αὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε. Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. Τὸ τρισάγιον τὸ παναγία τριάς. τὸ πάτερ ἡμῶν, ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία. καὶ λέγε τὸ τροπάριον τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν ἁγίου καὶ θεοτοκίον κατὰ τὸν ἦχον αὐτοῦ, εἰδ'

Digitized by Google

ματι ἐπιβλέπων ἐπὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν σου. σοὶ ἐκλίναμεν τὸν αὐχένα τῆς ψυχῆς, καὶ τοῦ σώματος, καὶ δεόμεθά σου ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἀόρατον ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς, καὶ εἴ τι ἡμάρτομεν ἑκουσίως, ἢ ἀκουσίως, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος σὺ χώρησον. δωρούμενος ἡμῖν, καὶ τὰ ἐγκόσμια ἀγαθά σου. Ἐκφωνεῖ. Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν, καὶ σώζειν χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ πατρὶ, καὶ τῷ υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν. Ἐν εἰρήνῃ προέλθετε. ὁ λαός. Ἐν ὀνόματι κυρίου. ὁ διάκονος. Σοφία. ὁ λαός. Εὐλογητὰ ἅγιε κύριε εὐλόγησον. ὁ λαός. Ὄρθρον εἰρηνικὸν, καὶ ἡμέραν ἀναμάρτητον παράσχου ἡμῖν, χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν, διὰ πρεσβειῶν τε καὶ ἱκεσιῶν τῆς παναχράντου σου μητρὸς καὶ πάντων τῶν ἁγίων σου. Ὁ θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς. Στερεώσει ὁ θεὸς τὴν ἁγίαν ὀρθόδοξον πίστιν τῶν χριστιανῶν, ἡμᾶς δὲ πάντας ἐν εἰρήνῃ, καὶ ἀφέσει ἁμαρτιῶν διατηρήσῃ, καὶ σώσῃ, ὡς ἀγαθὸς θεὸς καὶ φιλάνθρωπος. ὁ ἱερεύς. Ὢν εὐλογητὸς θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καί. Δόξα σοι Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ θεὸς ἡ ἐλπὶς ἡμῶν δόξα σοι. ὁ λαός. Τὸ Δόξα πατρὶ, καὶ υἱῷ, καὶ ἁγίῳ. ὁ ἱερεύς. Ἀπόλ. Ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς θεὸς ἡμῶν, πρεσβείαις. Δεῖ γινώσκειν, ὅτι εἰ μὲν ἐστὶν ἐπίσημος ἑορτή. ψάλλεται τὸ ἐξαποστειλάριον αὐτῆς. εἰ δ᾽ οὐκ ἔχει ἐξαποστειλ. λέγονται τάδε κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ὅλης ἑβδομάδος.

Τῇ β΄. ἐξαποστειλάριον τῶν ἀγγέλων. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις. Τοὺς ὑπερτέρους ἀγγέλους, καὶ ἀσωμάτους λειτουργοὺς, ὡς παρεστῶτας τῷ θρόνῳ, τοῦ βασιλέως, καὶ θεοῦ, ἀνευφημήσωμεν πάντες λύσιν εὑρεῖν ὀφλημάτων. Θεοτοκίον ὅμοιον. Γλυκασμὸς ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἡ χαρά. χριστιανῶν ἡ προστάτις, παρθένε μῆτερ κυρίου. ἀντιλαβοῦ ἡμῶν, ῥῦσαι τῶν αἰωνίων βασάνων.

Τῇ γ΄. ἐξαποστειλάριον τοῦ προδρόμου. ἐπισκέψατο. Ἐν τῇ νηδύϊ τῆς μητρὸς, σὺ προσκιρτῶν ηὐλόγησας, τὴν τοῦ κυρίου μητέρα, μεθ᾽ ἧς ἱκέτευε ἀεὶ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, πρόδρομε Ἰωάννη, τῶν πόθῳ τιμώντων σε. θεοτοκ. ὅμοιον. Ἄχραντε δέσποινα ἁγνὴ, καὶ μόνη ἀειπάρθενε ἡ βασιλὶς, καὶ κυρία, σὺ δυσώπει τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, λυτρωτὴν ἡμῶν, σῶσαι κόσμον ἐκ πάντων κινδύνων καὶ θλίψεων.

Τῇ δ΄. ἐξαποστειλ. τοῦ σταυροῦ. τῶν μαθητῶν ὁρώντων. Χαίροις σταυρὲ τὸ κράτος τῶν ὀρθοδόξων, καὶ βασιλέων ὅπλον κατὰ βαρβάρων, χαίροις σταυρὲ τὸ σκῆπτρον τῆς οἰκουμένης, καὶ φύλαξ ἀκριβέστατε, ἁγίασον τοὺς ἐν πίστει σταυρὲ χριστοῦ προσκυνοῦντας. θεοτοκιον ὅμοιον. Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα θεοτόκε, μετὰ θεὸν ἔχοντες προστασίαν, ἔκτεινον τὴν χεῖρα σου

τὴν

Digitized by Google

ῥώμης Ν. καὶ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, καὶ ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν ἱερέων, τῶν συνευχομένων ἡμῖν. καὶ παντὸς ἱερατικοῦ τάγματος, μοναζόντων, πατέρων τε, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, ὑπὲρ ὑγείας, σωτηρίας, καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν δεηθῶμεν. Ἔτι ὑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων, καὶ θεοφυλάκτων ἡμῶν βασιλέων, κράτους, νίκης, διαμονῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, καὶ τοῦ κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλεῖον συνεργῆσαι, καὶ κατευοδῶσαι αὐτοῖς, καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν, καὶ πολέμιον δεηθῶμεν. Ἔτι ὑπὲρ πάντων τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν καρποφορούντων, καὶ καλλιεργούντων ἐν ταῖς ἁγίαις τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαις, καὶ ἐν τῷ ἁγίῳ ναῷ τούτῳ. ὑπὲρ ὑγείας, σωτηρίας, καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν δεηθῶμεν. Ἔτι ὑπὲρ τῶν προσκομισάντων, καὶ ἀφιερωσάντων, τῶν διακονησάντων, καὶ διακονούντων, καὶ ἐντειλαμένων ἡμῖν εὔχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν δεηθῶμεν. καὶ σφραγίζων τὸν λαόν. λέγει. Ἐπιδεόμεθά σου κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν ὑπὲρ παντὸς γένους χριστιανῶν, ὀρθοδόξων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, καὶ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος δεηθῶμεν. Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν. τῷ πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι· νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας, τῶν αἰώνων. ἀμήν. ὁ διάκονος τὰς αἰτήσεις. Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ κυρίῳ. Ἀντιλαβοῦ σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον. Τὸν ὄρθρον, καὶ τὴν ἐπιφαύσασαν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν, καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ κυρίου αἰτησώμεθα. Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν. φύλακα τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρά. Συγγνώμην, καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ συγχώρησιν τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν. Τὰ καλὰ, καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ. παρὰ τοῦ. Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ, καὶ ἐν μετανοίᾳ ἐκτελέσαι ἡμᾶς. παρὰ τοῦ κυρίου. Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, πιστὰ, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, ἀπολέμητα, εἰρηνεύοντα, καὶ καλὴν ἀπολογίαν, τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ, καὶ φρικτοῦ βήματος τοῦ χριστοῦ. παρὰ τοῦ κυρίου αἰτησώμεθα. Τῆς παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύοντες ἑαυτοὺς, καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν χριστῷ τῷ θεῷ παραθώμεθα. ὁ ἱερεύς. Ὅτι θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις. καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ πατρὶ, καὶ τῷ υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι. νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν. καὶ σφραγίζων τὸν λαὸν λέγει. Εἰρήνη πᾶσιν. ὁ λαός. Καὶ τῷ πνεύματί σου. ὁ διάκονος. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ κυρίῳ κλίνατε. ὁ ἱερεύς. τὴν εὐχήν.

Κύριε ἅγιε ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τῷ πανεφόρῳ σου ὄμ-

ματι

Digitized by Google

Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς δόξαν Θεοῦ πατρὸς ἀμήν. Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καταξίωσον κύριε ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν. καὶ αἰνετὸν, καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας Ἀμήν. Εὐλογητὸς εἶ κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ δέσποτα, φώτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ ἅγιε, συνέτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. ἐγὼ εἶπα κύριε ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι. Κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ θεός μου. Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς. παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε. εἶτα λέγε γ'. τό. Ἅγιος ὁ θεὸς, ἅγιος ἰσχυρὸς, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ. Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, ἀμήν. καὶ εἰ μὲν ἐστὶν ἐπίσημος ἑορτὴ, ἔχουσα μεγάλην δοξολογίαν. λέγεται τὸ τροπάριον αὐτῆς. εἰ δὲ ἐστὶ κυριακή. εἰς ἦχον α'. γ'. πλαγίου α'. καὶ βαρὺν λέγε τό. Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν. ᾄσωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου, καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς χριστῷ τῷ θεῷ ἡμῶν. καθελὼν γὰρ τὸν θάνατον, τὸ νῖκος ἔδωκεν ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα. Καθελὼν γὰρ τὸν θάνατον, τὸ νῖκος ἔδωκεν ἡμῖν καὶ τὸ μέγα ἔλεος. καὶ νῦν. Σήμερον σωτηρία τῷ. Καὶ εἰς ἦχον β'. δ'. πλαγίου β'. καὶ πλαγίου δ'. λέγε τό.

Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, καὶ τὰ δεσμὰ διαρρήξας, τοῦ ᾅδου ἔλυσας τὸ κατάκριμα τοῦ θανάτου κύριε. πάντας γὰρ ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ ῥυσάμενος, ἐμφανίσας σεαυτὸν τοῖς ἀποστόλοις σου, ἐξαπέστειλας αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα, καὶ δι' αὐτῶν τὴν εἰρήνην σου παρέχεις τῇ οἰκουμένῃ, μόνε πολυέλεε. Δόξα. Καὶ δι' αὐτῶν τὴν εἰρήνην σου παρέχεις τῇ οἰκουμένῃ μόνε πολυέλεε. καὶ νῦν. Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος καὶ τά. ὁ διάκονος τὴν ἐκτενῆ. Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεομένων ἡμῶν ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον. ὁ λαὸς κύριε ἐλέησον γ'. εἶτα ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχήν. Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν τὴν ἐκτενῆ ταύτην ἱκεσίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν σῶν δούλων. καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, τὸν ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος. ὁ διάκονος. Ἔτι ὑπὲρ τοῦ ἵλεων, εὐμενῆ, καὶ εὐδιάλλακτον γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν, καὶ φιλάνθρωπον θεὸν ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, καὶ ὑπὲρ τοῦ ἀποστρέψαι ἀφ' ἡμῶν πᾶσαν βουλὴν πονηρὰν κινουμένην καθ' ἡμῶν. καὶ εἰρηνεύεσθαι τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν δεηθῶμεν. Ἔτι ὑπὲρ τοῦ μακαριωτάτου πατρὸς ἡμῶν ΠΑΠΑ

ῥώ-

Digitized by Google

αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι. Εἰρήνη πᾶσι. καὶ εἰ μὲν ἐστὶ κυριακὴ ψάλλομεν κατὰ τὸν ἦχον τῆς ἡμέρας ἦχου τό. Ἅγιος κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν. στίχ. ά. Ὁ κύριος ἐβασίλευσεν ὀργιζέσθωσαν λαοί ὁ θεὸς ἡμῶν. στίχος β΄. Ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χερουβὶμ σαλευθήτω ἡ γῆ ὁ θεὸς ἡμῶν. στίχος γ΄. Κύριος ἐν σιὼν μέγας, καὶ ὑψηλός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς λαοὺς ὁ θεὸς ἡμῶν. Κύριε. εὐλόγησον ὁ θεὸς ἡμῶν. Καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς λαοὺς ὁ θεὸς ἡμῶν. Καὶ λέγε, τὸ ἐξαποστειλάριον τὸ κατὰ τὴν ἡμέραν ἁγίου. ζήτει αὐτὰ κατὰ τὴν τάξιν τῶν κοντακίων. εἰ δὲ ἐστὶ μ΄. λέγε τὰ φωταγωγάρια ταῦτα κατὰ τὴν. ἦχον. ἦχος ά. Ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων κύριε, τὴν ψυχήν μου καθάρισον ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας. ἦχος β΄. Τὸ φῶς σου τὸ ἀΐδιον ἐξαπόστειλον χριστὲ ὁ θεὸς, καὶ φώτισον τὰ ὄμματα τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας μου. ἦχος γ΄. Ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου χριστὲ ὁ θεὸς, καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου. ἦχος δ΄. Ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων τῷ κόσμῳ σου, τὴν ἐν σκότει ψυχήν μου ὑπάρχουσαν, ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας καθάρισον. πλαγίου ά. Φωτοδότα κύριε ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου, καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου. ἦχος πλαγίου β΄. Φῶς κατάπεμψον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ τὸ μέγα ἔλεος. ἦχος βαρύς. Δεῦρο ὁδήγησόν με κύριε πρὸς τὴν ὑμνῳδίαν, καὶ δίδαξόν με ποιεῖν τὸ θέλημά σου ἅγιε. ἦχος πλαγίου δ΄. Φῶς ὑπάρχων χριστὲ, φώτισόν με ἐν σοί. καὶ εἰς τὴν συμπλήρωσιν τοῦ φωταγωγικοῦ. λέγε οὕτω κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος. Τῇ β΄. Πρεσβείαις κύριε τῶν ἀσωμάτων σου, καὶ σῶσόν με. Τῇ γ΄. Πρεσβείαις κύριε τοῦ προδρόμου σου, καὶ σῶσόν με. Τῇ δ΄. καὶ τῇ ϛ΄. Δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου κύριε, καὶ σῶσόν με. Τῇ ε΄. Πρεσβείαις κύριε τῶν ἀποστόλων σου, καὶ σῶσόν με. Τῷ Σα. Πρεσβείαις κύριε τῆς θεοτόκου, καὶ σῶσόν με. Εἶτα οἱ αἶνοι ψαλμοὶ ρμή. ρμθ. ρν. καὶ λέγονται τὰ στιχηρὰ, εἰς τοὺς αἴνους. Δόξα ἰδιόμ. καὶ νῦν θεοτοκίον. εἰ δὲ ἐστὶ κυριακή. λέγε τὸ παρὸν θεοτοκίον ἀναστάσιμον εἰς τὸ καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις θεοτόκε παρθένε. διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος ὁ ᾅδης ᾐχμαλώτισται. καὶ ὁ ἀδὰμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρα νενέκρωται, καὶ ἡ εὔα ἠλευθέρωται. ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν. διὸ εὐχαριστοῦντες βοῶμεν, εὐλογητὸς χριστὸς ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας δόξα σοι. ὕμνος τῶν ἀγγέλ. Δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Αἰνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν. Κύριε βασιλεῦ ἐπουράνιε θεὲ πάτερ παντοκράτορ. Κύριε μονογενὲς Ἰησοῦ Χριστὲ, καὶ ἅγιον πνεῦμα. Κύριε ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ υἱὸς τοῦ πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου ἐλέησον ἡμᾶς. Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος, σὺ εἶ μόνος κύριος.

Ἰησοῦς

Digitized by Google

σαι. ναὸν φέρων τοῦ σώματος ὅλον ἐρρυπωμένον, ἀλλ' ὡς οἰκτίρμων καθαρον, εὐσπλαγχνε σῷ ἐλέει, ἐλέησον, ἀνάστησον, ἔγειρόν με πεσόντα, ϗ τοῦ πυρός με λύτρωσαι τῆς φοβερᾶς ἡμέρας. ϗ νῦν. Τ ῆς δ' ἀσπλαγχνίας. Τῇ δ'. ϗ τῇ ϛ'. πεντηκοστάριον πλαγίου δ'. Δόξα. Γ ρηγορεῖτε, ϗ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ πειρασθῆτε, εἶπεν ὁ κύριος. τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής. διὰ τοῦτο γρηγορεῖτε Καὶ νῦν. Τ ῆς ἀσπλαγχνίας. Τῇ ε'. πεντηκοστάριον. πλαγίου. β'. Δόξα. Π ταισμάτων ζάλη με χειμάζει διὰ παντὸς, ϗ πρὸς τὸν βυθὸν με ἀποπέμπει τῆς χαλεπῆς ἀπογνώσεως, ἔκτεινόν μοι χεῖρα Ἰησοῦ παμβασιλεῦ, ὡς τῷ Πέτρῳ, καὶ ἐλέησόν με. ϗ νῦν. Τ ῆς ἀσπλαγχνίας.

Τῷ Σαββάτῳ. ζήτει εἰς τὴν ἀκολουθίαν αὐτοῦ. Εἰ δὲ ἐστὶ λιτὴ ἡμέρα, μετὰ τὴν στιχολογίαν τοῦ ψαλτηρίου, ϗ τὰ καθίσματα, καὶ τὸ σαναζάριον λέγε τὸν ν'. μόνον εἶτα λέγε. Δ όξα σοι ὁ θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι ἐλέησόν με ὁ θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου. καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. ἐλέησόν με ὁ θεός. ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ. Ε λέει ϗ οἰκτιρμοῖς, ϗ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, ϗ ἀγαθῷ, ϗ ζωοποιῷ σου πνεύματι, νῦν ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τοὺς αἰῶνας, τῶν αἰώνων. ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ἡ στιχολογία τῶν ᾠδῶν, ϗ οἱ κανόνες. τὰς μὲν ᾠδὰς ζήτει εἰς τὸ τέλος τοῦ ψαλτηρίου κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν. τοὺς δὲ κανόνας κατὰ τὴν ἡμέραν, ϗ μετὰ τὴν γ'. ᾠδὴν συναπτὴ μικρά. Ε τι ϗ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Α ντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον. Τ ῆς παναγίας. Ο τι σὸν τὸ κράτος. ϗ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, ϗ ἡ δύναμις, ϗ ἡ δόξα, τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. νῦν καὶ ἀεὶ, ϗ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Αμήν. Ε ἰρήνη πᾶσι. καὶ λέγομεν τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου, ϗ θεοτοκίον κατὰ τὸν ἦχον αὐτοῦ. καὶ μετὰ τὴν ϛ'. ᾠδὴν τοῦ κανόνος. ὁ ἱερεὺς λέγει συναπτὴν μικράν. Ε τι ϗ ἔτι. Α ντιλαβοῦ. Τ ῆς παναγίας. Σ ὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ πατρὶ. καὶ Ε ἰρήνη πᾶσι. Καὶ λέγομεν τὸ κοντάκιον, ϗ τὸν οἶκον τοῦ ἁγίου. εἰ δ' οὐκ ἔχει κοντάκιον. λέγει. κάθισμα μαρτυρικὸν, κατὰ τὸν ἦχον τῆς η'. ἤχου. Τὰ δὲ κοντάκια καὶ οἱ οἶκοι τῆς ὅλης ἑβδομάδος εἰσὶ ταῦτα. Τῇ β'. κοντάκιον. τῶν ἀσωμ. ζήτει νοεμβρίῳ. η'. φίλ. ρκζ'. Τῇ. γ'. κονδ. τοῦ προδ. ζητ. Ιουνίῳ. κδ'. φ. Τῇ δ'. ϗ ϛ'. κονδ. τοῦ σταυροῦ. ζητ. Τῇ ε'. ζήτει ἰουνίῳ κθ'. Σεπτεμβ. ιδ'. φ. οη'.

Τῷ σαββάτῳ ζήτει εἰς τὴν ἀκολουθίαν αὐτοῦ, καὶ μετὰ τὸ τέλος τῆς η'. ᾠδῆς τοῦ κανόνος λέγε ἕνα. στίχον κατὰ τὸν ἦχον τοῦ κανόνος. ἐγράφησαν γὰρ ἐν τοῖς κανόσι τῆς η'. ἤχου. καὶ λέγ. τὴν θ'. ᾠδὴν τοῦ ψαλτηρίου ϗ μετὰ τοὺς κανόνας ὁ ἱερεύς. συναπτήν. Ε τι ϗ ἔτι. Α ντιλαβοῦ. Τ ῆς παναγίας. Ο τι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι

Digitized by Google

τῆς θείας ἀκροάσεως, τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου, κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν πάντες. ὁ λαὸς. Κύριε ἐλέησον γ΄. εἶτα ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ. Σοφία ὀρθοὶ ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. εἰρήνη πᾶσι. καὶ σφραγίσας τὸν λαόν. ὁ λαὸς λέγει. Καὶ τῷ πνεύματί σου. ὁ ἱερεύς. Ἐκ τοῦ κατὰ ἰωάννην ἢ ἄλλον. Ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. ὁ λαός. Δόξα σοι κύριε. ὁ ἱερεύς. Πρόσχωμεν καὶ εὐθέως τὸ εὐαγγέλιον. εἶτα ὁ χορός. ἐὰν ἐστὶ κυριακὴ λέγει. Τό. Ἀνάστασιν χριστοῦ θεασάμενοι προσκυνήσωμεν ἅγιον κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν σταυρόν σου χριστὲ προσκυνοῦμεν. καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν, καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ θεὸς ἡμῶν ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες πιστοὶ προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. Ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ σταυροῦ χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν κύριον. ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας θανάτῳ θάνατον ὤλεσε. καὶ ὁ ν΄. Ἐλέησόν με ὁ θεὸς ζήτει, ψαλ. ν΄. φ. λδ΄. καὶ εἰς τό. Ἀγάθυνον κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιὼν, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη ἱερουσαλὴμ τὰ σύμπαντα σήμερον ἀγαλλιῶνται. τῇ τοῦ κυρίου ὁμοίως καὶ εἰς τό. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν, καὶ ὁλοκαυτώματα. τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους, τὰ σύμπαντα σήμερον χαρᾶς πληροῦνται ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ ζωοδότου. Δόξα. Τὸ πεντηκοστάριον τῆς η΄. ἤχου κατὰ τὸν ἦχον. καὶ νῦν τὸ ἀκόλουθον. καὶ οὕτω μὲν γίνεται ἐὰν ἐστὶ κυριακὴ ὡς προγέγραπται. Εἰ δὲ ἐπίσημος ἑορτὴ οὐ λέγεται πεντηκοστάριον, ἀλλὰ ταῦτα οὕτω. Δόξα. Αἰνέσωμεν πατέρα, υἱὸν, καὶ θεῖον πνεῦμα, τριάδα τὴν ἁγίαν. καὶ νῦν. Ἁγία θεοῦ θεοτόκε. ἡ τὸν χριστὸν τεκοῦσα δὸς ἡμῖν βοήθειαν. εἶτα λέγει. Ταῖς τοῦ σοῦ ἁγίου. Ν. πρεσβείαις ἐλεῆμον. ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων. καὶ ἐὰν ἐστὶ, μ΄. μετὰ τὸ τέλος τοῦ. ν΄. λέγονται τὰ πεντηκοστάρια ταῦτα κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ὅλης ἑβδομάδος. Τῇ. β΄. πεντηκοστάριον, πλαγίου β΄. Δόξα. Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μου δεινῶν ἐννοῶν ὁ τάλας. τρέμω τὴν φοβερὰν ἡμέραν ἐκείνην τῆς κρίσεως, ἀλλὰ θαρρῶν εἰς τὸ πέλαγος τῆς εὐσπλαγχνίας σου σωτὴρ, ὡς ὁ δαβὶδ, βοῶ σοι. ἐλέησόν με ὁ θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου. καὶ νῦν. Τῆς εὐσπλαγχνίας ἄνοιξόν μοι πύλας θεοτόκε, ὀρθρίζει γὰρ τὸ πνεῦμα μου πρὸς ναὸν ἅγιόν σου, ναὸν φέρων τοῦ σώματος ὅλον ἐσπιλωμένον, ἀλλ᾽ ὡς ἁγνὴ πανάσπιλος, κάθαρον ταῖς πρεσβείαις, ἐλέησον, οἰκτείρησον, ἔγειρόν με πεσόντα, καὶ τοῦ πυρός με λύτρωσαι τῆς φοβερᾶς ἡμέρας, πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε σωτὴρ ἐλέησον ἡμᾶς. Τῇ. γ΄. πεντηκοστάριον πλαγίου δ΄. Δόξα. Τῆς μετανοίας ἄνοιξόν μοι θύρας ζωοδότα. ὀρθρίζει γὰρ τὸ πνεῦμα μου, πρὸς ναὸν ἅγιον

σου.

Digitized by Google

καὶ τῶν ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοῶμέν σοι. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ. Ὕμνοι τριαδικοί, ἦχος βαρύς. Ὁ ὑψίστῳ δυνάμει χερουβικῶς ἀνυμνούμενος, καὶ θεϊκῇ τῇ δόξῃ ἀγγελικῶς προσκυνούμενος, πρόσδεξαι καὶ ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐν κατανύξει βοῶντάς σοι. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ θεὸς διά. Δόξα. Ὡς ὕπνον τὸν ὄκνον ἀποθεμένη ψυχή, διόρθωσιν πρὸς ἔγερσιν δεῖξον τῷ κριτῇ, καὶ ἐμφόβως βόησον. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, εἶ ὁ θεὸς διὰ τῆς θεοτόκου. καὶ νῦν. Τῇ ἀπροσίτῳ θεότητι, τῇ ἐν μονάδι τριάδι τῶν χερουβὶμ τὸν τρισάγιον ἀνακράξωμεν αἶνον. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, εἶ ὁ θεὸς διὰ τῆς. Ὕμνοι τριαδικοί. ἦχος πλάγιος. δ'. Καταχαμπτόμενοι τῷ πλήθει τῶν πταισμάτων ἡμῶν, καὶ μὴ τολμῶντες ἀτενίσαι τῷ ὕψει σου, τὴν ψυχὴν σὺν τῷ σώματι κλίναντες, μετ' ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοῶμέν σοι. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, εἶ ὁ θεὸς διά. Δόξα. Εἰς οὐρανὸν τῆς καρδίας ἔχοντες ἀγγελικὴν μιμησώμεθα τάξιν, καὶ ἐν φόβῳ τῷ ἀδεκάστῳ προσπέσωμεν, τὸν ἐπινίκιον ἀνακράζοντες αἶνον. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, εἶ ὁ θεὸς διὰ τῆς θεοτόκου. καὶ νῦν. Ὁ ὁρᾶν σε μὴ τολμῶντα τὰ χερουβὶμ ἱπτάμενα κραυγάζει ἀλαλαγμῷ, τὸ ἔνθεον μέλος τῆς τρισαγίας φωνῆς, μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς βοῶμεν οἱ ἁμαρτωλοί. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, εἶ ὁ θεὸς διὰ τῆς θεοτόκου. καὶ ἡ συνήθης στιχολογία τοῦ ψαλτηρίου, εἶτα συναπτὴ μικρά. Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον. Τῆς παναγίας ἀχράντου. Ὅτι ηὐλόγηται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου. τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Καὶ εἰ μὲν ἐστὶ δεσποτικὴ ἑορτή, ἢ τῆς θεοτόκου λέγει τὴν ὑπακοήν. καὶ τὸ κάθισμα αὐτῆς. εἶτα δόξα, καὶ νῦν τὸ αὐτό. εἰ δὲ ἐστὶ κυριακὴ λέγει τὴν ἀναστάσιμον ὑπακοὴν τῆς ἡ. ἤχου κατὰ τὸν ἦχον. οἱ δὲ αὐτῶν στίχοι εἰσὶν γεγραμμένοι ἐν τῷ ἰδίῳ τόπῳ. οὕτω τε καὶ τῆς ἑβδομάδος. Καὶ μετὰ τὸ εἰπεῖν τὰ καθίσματα κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν. λέγει τὸ συναξάριον. Καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν, καὶ τοὺς ἀναβαθμοὺς καὶ τὰ ἀντίφωνα. ὁ ἱερεὺς σφραγίζων τὸν λαόν. λέγει. Πρόσχωμεν. Εἰρήνη πᾶσιν. ὁ λαός. καὶ τῷ πνεύματί σου. ὁ ἱερεύς. Σοφία. ὁ λαός. Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. ὁ ἱερεὺς Πρόσχωμεν. καὶ εὐθέως τὸ προκείμενον τοῦ εὐαγγελίου. εἶτα ἱερεὺς ἐκφωνεῖ. Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν ἁγίοις ἀναπαύῃ, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ πατρὶ, καὶ τῷ υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι. νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν. ὁ λαός. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν κύριον. στίχος. Αἰνεῖτε τὸν θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι δυνάμεως αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν κύριον. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν κύριον. ὁ ἱερεὺς ἐκφω. Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς

τῆς

Digitized by Google

δυνατέ· ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, εἶ ὁ θεὸς διὰ τῆς θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς. καὶ νῦν. Μετὰ πασῶν τῶν οὐρανίων δυνάμεων. χερουβικῶς τῷ ἐν ὑψίστοις βοήσωμεν, τὸν τρισάγιον ἀναμέλποντες αἶνον. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, εἶ ὁ θεὸς διὰ τῆς. Ὕμνοι τριαδικοὶ ἦχος β΄. Τὰς ἄνω δυνάμεις μιμούμενοι, οἱ ἐπὶ γῆς ἐπινίκιον ὕμνον προσφέρομέν σοι ἀγαθέ. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, εἶ ὁ θεὸς διὰ τῆς θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς. δόξα. Τῆς κλίνης, καὶ τοῦ ὕπνου ἐξεγείρας με κύριε, τὸν νοῦν μου φώτισον, καὶ τὴν καρδίαν μου, καὶ τὰ χείλη μου ἄνοιξον εἰς τὸ ὑμνεῖν σε ἁγία τριάς. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, εἶ ὁ θεὸς διὰ τῆς θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς. καὶ νῦν. Ἄκτιστε φύσις, ἡ τῶν ὅλων δημιουργός, τὰ χείλη ἡμῶν ἄνοιξον, ὅπως ἀναγγέλλωμεν τὴν αἴνεσίν σου βοῶντες. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, εἶ ὁ θεὸς διὰ τῆς. Ὕμνοι τριαδικοὶ ἦχος γ΄. Πατέρα ἄναρχον, υἱὸν συνάναρχον, πνεῦμα συναΐδιον, θεότητα μίαν, χερουβικῶς δοξολογεῖν τολμῶντες, λέγομεν. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, εἶ ὁ θεὸς διά. δόξα. Τριὰς ὁμοούσιε, καὶ ἀδιαίρετε μονὰς τρισυπόστατε, καὶ συναΐδιε· σοὶ ὡς θεῷ τὸν ὕμνον βοῶμεν. ἅγιος, ἅγιος. ἅγιος, εἶ ὁ θεὸς διὰ τῆς θεοτόκου. καὶ νῦν. Ἄφνω ὁ κριτὴς ἐπελεύσεται, καὶ ἑκάστου αἱ πράξεις γυμνωθήσονται. ἀλλὰ φόβῳ κράξωμεν αὐτῷ, τὸ μέσον τῆς νυκτός. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, εἶ ὁ θεὸς διὰ τῆς θεοτόκου ἐλέησον. Ὕμνοι τριαδικοί. ἦχος δ΄. Ὡς αἱ τάξεις νῦν τῶν ἀγγέλων ἐν οὐρανῷ, καὶ στάσεις φόβῳ ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς. ἐπινίκιον ἀνακράξωμεν αἶνον. ἅγιος. Δόξα. Τὸν ἄναρχόν σου πατέρα, καὶ σὲ χριστὲ ὁ θεός, καὶ τὸ πανάγιόν σου πνεῦμα, χερουβικῶς δοξολογεῖν τολμῶντες λέγομεν. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, εἶ ὁ θεὸς διὰ τῆς θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς. καὶ νῦν. Τῶν νοερῶν σου λειτουργῶν προσφέρειν οἱ θνητοὶ τὸν ὕμνον τολμῶντες λέγομεν. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος. Ὕμνοι τριαδικοὶ πλαγίου α΄. Ὑμνῳδίας ὁ καιρός, καὶ δεήσεως ὥρα. ἐκτενῶς βοῶμεν τῷ μόνῳ θεῷ. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος. Δόξα. Ὁ ἐν μήτρᾳ παρθενικῇ χωρηθείς, καὶ τῶν κόλπων τοῦ πατρὸς μὴ χωρισθείς, σὺν ἀγγέλοις καὶ ἡμᾶς προσδέξαι βοῶντάς σοι. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, εἶ ὁ θεός. καὶ νῦν. Εἰκονίζειν τολμῶντες τὰ νοερά σου στρατεύματα. τριὰς ἄναρχε χείλεσιν ἀναξίοις βοῶμέν σοι. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, εἶ. Ὕμνοι τριαδικοί. ἦχος πλαγίου β΄. Ἀσωμάτοις στόμασιν ἀσιγήτοις δοξολογίαις. τὰ ἑξαπτέρυγα ᾄδουσί σοι τὸν τρισάγιον ὕμνον ὁ θεὸς ἡμῶν. καὶ ἡμεῖς οἱ ἐπὶ γῆς ἀναξίοις χείλεσιν ὕμνον σοι ἀναπέμπομεν, ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ. Δόξα. Παριστάμενα φόβῳ τὰ χερουβίμ. ἐξιστάμενα τρόμῳ τὰ σεραφίμ, τὸν τρισάγιον ὕμνον προσφέρει ἀσιγήτῳ φωνῇ. μεθ᾽ ὧν καὶ ἡμεῖς βοῶμεν οἱ ἁμαρτωλοί. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, εἶ ὁ θεὸς διὰ τῆς θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς. καὶ νῦν. Τριαδικῆς μονάδος θεότητα, ἀσυγχύτῳ ἑνώσει δοξάζομεν, καὶ

πάντοτε ἐχρήσω περὶ τὴν ἡμετέραν ζωήν. καὶ νῦν ἐξαπόστειλον τὴν βοήθειάν σου ἐπὶ τοὺς ἑστῶτας πρὸ προσώπου τῆς ἁγίας δόξης σου, καὶ ἀπεκδεχομένους τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος. καὶ δὸς αὐτοῖς μετὰ φόβου, καὶ ἀγάπης, πάντοτε σοὶ λατρεύειν, αἰνεῖν, ὑμνεῖν, προσκυνεῖν καὶ μεγαλύνειν τὴν ἀνεκδιήγητόν σου ἀγαθότητα. ὁ διάκονος. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ θεὸς τῇ σῇ χάριτι. ὁ λαός. τὸ κύριε ἐλέησον. Τῆς παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύοντες ἑαυτοὺς, καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν χριστῷ τῷ θεῷ παραθώμεθα. ὁ ἱερεύς. Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ πατρὶ, καὶ τῷ υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι. νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. καὶ σφραγίζων τὸν λαὸν λέγει. Εἰρήνη πᾶσιν. ὁ λαός. Καὶ τῷ πνεύματί σου. Καὶ εἰ μὲν ἐστὶ κυριακὴ, ἢ ἐπίσημος ἑορτή. ψάλλομεν τὸ θεὸς κύριος, κατὰ τὸν ἦχον τοῦ τροπαρίου αὐτῆς. Θεὸς κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου. ὁ λαὸς, θεὸς, κύριος. καὶ ἐπέφανεν. στίχος. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα, τὸ ἔλεος αὐτοῦ. εὐλογημένος. ὁ λαὸς, θεὸς κύριος. στίχος β'. Κυκλώσαντες ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς. εὐλογημένος. ὁ λαὸς, θεὸς κύριος. στίχος γ'. Παρὰ κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. εὐλογημένος. ὁ λαός. Θεὸς κύριος καὶ ὁ ἱερεύς. Κύριε εὐλόγησον. θεὸς κύριος. καὶ ἐπέφανεν. καὶ ψάλλομεν τὸ τροπάριον, δίς. Δόξα. καὶ νῦν. θεοτοκίον, κατὰ τὸν ἦχον τοῦ τροπαρίου. Εἰ δὲ ἐστὶ λιτὴ ἡμέρα, οὐ ψάλλομεν τὸ θεὸς κύριος, ἀλλ' ἀντὶ τούτου ψάλλομεν τὸ ἀλληλούϊα γ'. Κατὰ τὸν ἦχον τῆς η'. ἤχου. στίχος α'. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σὲ ὁ θεὸς, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς. ὁ λαός. ἀλληλούϊα. γ'. στίχος β'. Δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς. πέπαυται γὰρ ὁ ἀσεβὴς οὐ μὴ μάθῃ δικαιοσύνην, ἐπὶ τῆς γῆς ἀλήθειαν οὐ μὴ ποιήσει. ὁ λαός. ἀλληλούϊα γ'. στίχος γ'. Ἀρθήτω ὁ ἀσεβὴς, ἵνα μὴ ἴδῃ τὴν δόξαν κυρίου. κύριε ὑψηλός σου ὁ βραχίων. καὶ οὐκ ᾔδεισαν. γνόντες δὲ αἰσχυνθήτωσαν. Ἀλληλούϊα γ'. Διὰ τῆς θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀλληλούϊα γ'. καὶ ψάλλομεν τοὺς ὕμνους τοὺς τριαδικοὺς κατὰ τὸν ἦχον τῆς η'. ἤχου. ἦχος. α'. Σωματικῶς μορφώσεσι τῶν ἀσωμάτων δυνάμεων, πρὸς νοερὰν, καὶ ἄϋλον ἀναγόμενοι ἔννοιαν. καὶ τρισαγίῳ μελῳδήματι τρισυποστάτου θεότητος, δεχόμενοι ἔλλαμψιν, χερουβικῶς βοήσωμεν τῷ μόνῳ θεῷ. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, εἶ ὁ θεὸς, διὰ τῆς θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς. Δόξα. Ἐξεγερθέντες τοῦ ὕπνου προσπίπτομέν σοι ἀγαθὲ, καὶ τῶν ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοῶμέν σοι.

Digitized by Google

περιεχόμενον. ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. ὁ ἱερεὺς Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία, ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ὁ λαὸς ἀμήν. καὶ αὖθις. Δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη. ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία, καὶ τὰ λοιπά. Εἰ δὲ ἐστι κυριακὴ, ἢ ἐπίσημος ἑορτή. ὁ διάκονος λέγει. Εὐλόγησον δέσποτα. ὁ ἱερεὺς εὐλογεῖ λέγων, οὕτως.

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ὁ λαὸς Ἀμήν. καὶ αὖθις ἄρχεται. Δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ. Κύριε τὰ χείλη μου ἀνοίξεις. καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. β΄. Κύριε τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με. ψαλ. γ΄. φ. β΄. Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγ. ψαλ. λζ΄. φ. κε΄. Ὁ θεὸς ὁ θεός μου, πρὸς σὲ ψαλ. ξβ΄. φ. μα΄. Δόξα, καὶ νῦν ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ θεὸς γ΄. Κύριε ἐλέησον ιβ΄. Κύριε εὐλόγησον α΄. Κύριε ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας μου. ψαλ. πζ΄. φ. ξγ΄. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον. ψαλ ρβ΄. φ. οβ΄. Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσ. ψαλ. ρμβ΄. φ. ϙα΄. Δόξα καὶ νῦν ἀλληλούϊα. δόξα σοι ὁ θεός. γ΄. εἶτα ὁ διάκονος, συναπτὴν μεγάλην. Ἐν εἰρήνῃ τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν. τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ θεοῦ ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως. τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ. τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Ὑπὲρ τοῦ μακαριωτάτου ἄκρου ἡμῶν ἀρχιερέως ΠΑΠΑ ΡΩΜΗΣ Ν. καὶ ὑπερασπιστοῦ ἡμῶν. Ν. καὶ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου, καὶ τοῦ λαοῦ. τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Ὑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων, καὶ θεοφυλάκτων ἡμῶν βασιλέων, παντὸς τοῦ παλατίου, καὶ τοῦ στρατοπέδου αὐτῶν. τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Ὑπὲρ τοῦ συμπολεμῆσαι καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν, καὶ πολέμιον τῆς πίστεως. τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Ὑπὲρ τῆς πόλεως ἡμῶν ταύτης, πάσης πόλεως, καὶ χώρας, καὶ τῶν ἐν πίστει χριστοῦ οἰκούντων ἐν αὐταῖς. τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν. τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν. τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου, καὶ ἀνάγκης. τοῦ κυρίου δεηθῶμεν. Εὐχὴ καθημερινή.

Εὐχαριστοῦμέν σοι κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, τῷ ἐξαναστήσαντι ἡμᾶς ἐκ τῶν κοιτῶν ἡμῶν, καὶ ἐμβαλόντι εἰς τὸ στόμα ἡμῶν λόγον αἰνέσεως τοῦ προσκυνεῖν, καὶ ἐπικαλεῖσθαι τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, καὶ δεόμεθα τοῖς σοῖς οἰκτιρμοῖς, καὶ τῇ σῇ χρηστότητι, ᾗ

παν-

Digitized by Google

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΣΥΝΘΕΩΙ ΑΓΙΩΙ

ΠΕΡΙΕΧΟΝ

ΤΑΣ ΠΡΕΠΟΥΣΑΣ ΑΥΤΩΙ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ὄρθρου, ὅτε ἐστὶ λιτὴ ἡμέρα, ὁ ἱερεὺς εὐλογεῖ οὕτως.

Εὐλογητὸς ὁ θεὸς ἡμῶν πάντοτε. νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ἅγιος ὁ θεὸς, ἅγιος ἰσχυρὸς, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. γ. εἶτα. Δόξα πατρὶ, καὶ υἱῷ, καὶ ἁγίῳ πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν. Παναγία τριὰς ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε ἱλάσθητι ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν. Δέσποτα συγχώρησον τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν. Ἅγιε κύριε ἐπίσκεψαι, καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν. Ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου. Κύριε ἐλέησον. β'. Κύριε εὐλόγησον. α. Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς

Digitized by Google

Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ.

Ὅρκον ὃν ὤμοσε πρὸς Ἀβραὰμ τὸν πατέρα ἡμῶν, τοῦ δοῦναι ἡμῖν ἀφόβως ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέντας.

Λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι, καὶ δικαιοσύνῃ, ἐνώπιον αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Καὶ σὺ παιδίον, προφήτης ὑψίστου κληθήσῃ. προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου κυρίου, ἑτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ.

Τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν, διὰ σπλάγχνα ἐλέους θεοῦ ἡμῶν.

Ἐν οἷς ἐπισκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, ἐπιφάναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις.

Τοῦ κατευθῦναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Τέλος τοῦ ψαλτηρίου, καὶ τῶν ᾠδῶν.

ΠΡΟ-

κύριον. ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε πηγαί, θάλασσαι, καὶ ποταμοί, κήτη, καὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐν τοῖς ὕδασι τὸν κύριον. ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, τὰ θηρία, καὶ πάντα τὰ κτήνη. τὸν κύριον. ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων. εὐλογείτω Ἰσραήλ. τὸν κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε ἱερεῖς κυρίου, δοῦλοι κυρίου. τὸν κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε πνεύματα, καὶ ψυχαὶ δικαίων, ὅσιοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ τὸν κύριον. ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε Ἀνανία, Ἀζαρία, Μισαὴλ τὸν κύριον. ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε ἀπόστολοι, προφῆται, καὶ μάρτυρες κυρίου. τὸν κύριον. ὑμνεῖται καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν πατέρα, καὶ υἱόν, καὶ ἅγιον πνεῦμα τὸν κύριον. ὑμνοῦμεν καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν κύριον. ὑμνοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αἴνεσις ἁγνῆς μητρὸς παρθένου κόρης. Ὠιδὴ θ'.

Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ, ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινούς. πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Προσευχὴ τοῦ προφήτου Ζαχαρίου.

Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ.

Καὶ ἤγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν τῷ οἴκῳ Δαβὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ.

Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος προφητῶν.

Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς.

Digitized by Google

Οὐδὲ ἄγγελος κυρίου συγκατέβη ἅμα τοῖς περὶ τὸν Ἀζαρίαν εἰς τὴν κάμινον.

Καὶ ἐξετίναξε τὴν φλόγα τοῦ πυρὸς ἐκ τῆς καμίνου.

Καὶ ἐποίησε τὸ μέσον τῆς καμίνου ὡς πνεῦμα δρόσου διασυρίζον.

Καὶ οὐχ ἥψατο αὐτῶν καθόλου τὸ πῦρ, οὐδὲ ἐλύπησεν, οὐδὲ παρηνώχλησεν αὐτοῖς.

Τότε οἱ τρεῖς ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος ὕμνουν καὶ εὐλόγουν καὶ ἐδόξαζον τὸν θεὸν ἐν τῇ καμίνῳ λέγοντες.

Ἡ τῶν τριῶν ὕμνησις, ἣν ᾖδον νέοι.

Εὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης σου τὸ ἅγιον, τὸ ὑπεραίνετον καὶ ὑπερυψούμενον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας δόξης σου, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογημένος εἶ ὁ βλέπων ἀβύσσους, καθήμενος ἐπὶ τῶν χερουβίμ, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογημένος εἶ ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου. ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ. ὁ ὑπερυμνητὸς καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὕμνος τῶν ἁγίων τριῶν παίδων.

Ὠιδὴ ή.

Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον. ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε ἄγγελοι κυρίου, οὐρανοὶ κυρίου τὸν κύριον. ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε ὕδατα πάντα τὰ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις κυρίου τὸν κύριον. ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε ἥλιος καὶ σελήνη, ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τὸν κύριον. ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε πᾶς ὄμβρος καὶ δρόσος, πάντα τὰ πνεύματα τὸν κύριον. ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε πῦρ, καὶ καῦμα, ψύχος, καὶ καύσων τὸν κύριον. ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε δρόσοι καὶ νιφετοί. πάγοι, καὶ ψύχος τὸν κύριον. ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε πάχναι καὶ χιόνες, ἀστραπαί, καὶ νεφέλαι τὸν κύριον. ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε φῶς, καὶ σκότος, νύκτες καὶ ἡμέραι, τὸν κύριον. ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε ἡ γῆ, ὄρη, καὶ βουνοί, πάντα τὰ φυόμενα ἐν αὐτῇ, τὸν κύ-

Digitized by Google

Κατὰ πάντα ἃ ἐπήγαγες ἡμῖν, καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τῶν πατέρων ἡμῶν Ἱερουσαλήμ.

Ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει ἐπήγαγες ταῦτα πάντα ἐφ' ἡμᾶς, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν.

Ὅτι ἡμάρτομεν, καὶ ἠνομήσαμεν, ἀποστῆναι ἀπὸ σοῦ. καὶ ἐξημάρτομεν ἐν πᾶσι, καὶ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἠκούσαμεν.

Οὐδὲ συνετηρήσαμεν οὐδὲ ἐποιήσαμεν καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν, ἵνα εὖ ἡμῖν γένηται.

Καὶ πάντα ὅσα ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα ὅσα ἐπήγαγες ἐν ἡμῖν, ἀληθινῇ κρίσει ἐποίησας.

Καὶ παρέδωκας ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν ἀνόμων, ἐχθίστων, ἀποστατῶν. καὶ βασιλεῖ ἀδίκῳ καὶ πονηροτάτῳ, παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν.

Καὶ νῦν οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀνοῖξαι τὸ στόμα. αἰσχύνη καὶ ὄνειδος ἐγενήθημεν τοῖς δούλοις σου, καὶ τοῖς σεβομένοις σε.

Μὴ δὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σου, καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν.

Διὰ Ἀβραὰμ τὸν ἠγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου, καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου.

Οἷς ἐλάλησας πληθῦναι τὸ σπέρμα αὐτῶν, ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὡς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης.

Ὅτι δέσποτα ἐσμικρύνθημεν παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐσμὲν ταπεινοὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ σήμερον διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν.

Καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ ἄρχων καὶ προφήτης καὶ ἡγούμενος. οὐδὲ ὁλοκαύτωσις. οὐδὲ θυσία, οὐδὲ προσφορὰ οὐδὲ θυμίαμα, οὐ τόπος τοῦ καρπῶσαι ἐνώπιόν σου, καὶ εὑρεῖν ἔλεος.

Ἀλλ' ἐν ψυχῇ συντετριμμένῃ, καὶ πνεύματι ταπεινώσεως, προσδεχθείημεν ὡς ἐν ὁλοκαυτώμασι κριῶν καὶ ταύρων, καὶ ὡς ἐν μυριάσιν ἀρνῶν πιόνων.

Οὕτω γενέσθω ἡ θυσία ἡμῶν, ἐνώπιόν σου σήμερον. καὶ ἐκτελείσθω ὄπισθέν σου, ὅτι οὐκ ἔστιν αἰσχύνη τοῖς πεποιθόσιν ἐπὶ σοί.

Καὶ νῦν ἐξακολουθοῦμεν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, καὶ φοβούμεθά σε, καὶ ζητοῦμεν τὸ πρόσωπόν σου, μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς.

Ἀλλὰ ποίησον μεθ' ἡμῶν, κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου. ἐξελοῦ ἡμᾶς κατὰ θαυμάσιά σου, καὶ δὸς δόξαν τῷ ὀνόματί σου κύριε.

Καὶ ἐντραπείησαν πάντες οἱ ἐνδεικνύμενοι τοῖς δούλοις σου κακά.

Καὶ καταισχυνθείησαν ἀπὸ πάσης δυναστείας.

Καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν συντριβείη, καὶ γνώτωσαν ὅτι σὺ εἶ κύριος ὁ θεὸς μόνος, καὶ ἔνδοξος ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην.

Καὶ οὐ διέλιπον οἱ ἐμβάλλοντες αὐτοὺς ὑπηρέται τοῦ βασιλέως, καίοντες τὴν κάμινον νάφθῃ, πίσσῃ, καὶ στυππίῳ καὶ κληματίδι.

Καὶ διεχεῖτο ἡ φλὸξ ἐπάνω τῆς καμίνου, ἐπὶ πήχεις τεσσαράκοντα ἐννέα.

Καὶ διώδευσε καὶ ἐνεπύρισεν οὓς εὗρε περὶ τὴν κάμινον τῶν χαλδαίων.

Η Ὀδ

Digitized by Google

Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς ἡμῖν. πάντα γὰρ ἀπέδωκας ἡμῖν.
Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, κτῆσαι ἡμᾶς. κύριε ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν.
Οἱ δὲ νεκροὶ ζωὴν οὐ μὴ ἴδωσιν, οὐδὲ ἰατροὶ οὐ μὴ ἀναστήσωσι.
Διὰ τοῦτο ἐπήγαγες καὶ ἀπώλεσας, καὶ ἦρας πᾶν ἄρσεν αὐτῶν.
Πρόσθες αὐτοῖς κακὰ κύριε, πρόσθες κακὰ τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.
Κύριε ἐν θλίψει ἐμνήσθημέν σου, ἐν θλίψει μικρᾷ ἡ παιδεία σου ἡμῖν.
Καὶ ὡς ἡ ὠδίνουσα ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν. καὶ ἐπὶ τῇ ὠδῖνι αὐτῆς ἐκέκραξεν, οὕτως ἐγενήθημεν τῷ ἀγαπητῷ σου.
Διὰ τὸν φόβον σου κύριε ἐν γαστρὶ ἐλάβομεν, καὶ ὠδινήσαμεν καὶ ἐτέκομεν πνεῦμα σωτηρίας, ὃ ἐποιήσαμεν ἐπὶ τῆς γῆς.
Οὐ πεσούμεθα, ἀλλὰ πεσοῦνται οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.
Ἀναστήσονται οἱ νεκροὶ, καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ εὐφρανθήσονται οἱ ἐν τῇ γῇ.
Ἡ γὰρ δρόσος ἡ παρὰ σοῦ, ἴαμα αὐτοῖς ἐστιν, ἡ δὲ γῆ τῶν ἀσεβῶν πεσεῖται.
Βάδιζε λαός μου, εἴσελθε εἰς τὸ ταμεῖόν σου, ἀπόκλεισον τὴν θύραν σου, ἀποκρύβηθι μικρὸν ὅσον ὅσον, ἕως ἂν παρέλθοι ἡ ὀργὴ κυρίου.

Ἐκ θηρὸς ἐκεφύγασιν Ιωνᾶς λέγων. Ὠιδὴ ϛ.

Ἐβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς κύριον τὸν θεόν μου, καὶ εἰσήκουσέ μου.
Ἐκ κοιλίας ᾅδου, κραυγῆς μου ἤκουσας φωνῆς μου, ἀπέρριψάς με εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης, καὶ ποταμοὶ ἐκύκλωσάν με.
Πάντες οἱ μετεωρισμοί σου, καὶ τὰ κύματά σου ἐπ᾽ ἐμὲ διῆλθον.
Κἀγὼ εἶπον ἀπῶσμαι ἐξ ὀφθαλμῶν, ἆρα προσθήσω τοῦ ἐπιβλέψαι με πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου.
Περιεχύθη μοι ὕδωρ, ἕως ψυχῆς μου, ἄβυσσος ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη.
Ἔδυ ἡ κεφαλή μου εἰς σχισμὰς ὀρέων. κατέβην εἰς γῆν, ἧς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κάτοχοι αἰώνιοι.
Καὶ ἀναβήτω ἐκ φθορᾶς ἡ ζωή μου πρὸς σὲ κύριε ὁ θεός μου.
Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὴν ψυχήν μου, τοῦ κυρίου ἐμνήσθην.
Καὶ ἔλθοι πρὸς σὲ ἡ προσευχή μου, πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου.
Φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῆ, ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατέλιπον.
Ἐγὼ δὲ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως καὶ ἐξομολογήσεως θύσω σοι. ὅσα ηὐξάμην ἀποδώσω εἰς σωτηρίαν μου τῷ κυρίῳ.

Αἶνος φλόγα σβέννυσι τῶν τριῶν παίδων. Προσευχὴ τῶν ἁγίων τριῶν παίδων. Ὠιδὴ ζ.

Εὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας.
Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐποίησας ἡμῖν. καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινά, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σου.
Καὶ πᾶσαι αἱ κρίσεις σου ἀληθεῖς καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας.

Digitized by Google

ψε καὶ ἐτάκη ἔθνη.

Διεθρύβη τὰ ὄρη βίᾳ. ἐτάκησαν βουνοὶ αἰώνιοι, πορείας αἰωνίους αὐτοῦ ἀντὶ κόπων εἶδον.

Σκηνώματα αἰθιόπων πτοηθήσονται, καὶ σκηναὶ γῆς Μαδιάμ.

Μὴ ἐν ποταμοῖς ὠργίσθης κύριε, μὴ ἐν ποταμοῖς ὁ θυμός σου, ἢ ἐν θαλάσσῃ τὸ ὅρμημά σου;

Ὅτι ἐπιβήσῃ ἐπὶ τοὺς ἵππους σου, καὶ ἡ ἱππασία σου σωτηρία.

Ἐντείνων ἐντενεῖς τὸ τόξον σου, ἐπὶ σκῆπτρα λέγει κύριος.

Ποταμῶν ῥαγήσεται γῆ, ὄψονταί σε καὶ ὠδινήσουσι λαοί.

Σκορπίζων ὕδατα πορείας, ἔδωκεν ἡ ἄβυσσος φωνὴν αὐτῆς, ὕψος φαντασίας αὐτῆς.

Ἐπήρθη ὁ ἥλιος, καὶ ἡ σελήνη ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς.

Εἰς φῶς βολίδες σου πορεύσονται, εἰς φέγγος ἀστραπῆς ὅπλων σου.

Ἐν ἀπειλῇ ὀλιγώσεις γῆν, καὶ ἐν θυμῷ κατάξεις ἔθνη.

Ἐξῆλθες εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου, τοῦ σῶσαι τοὺς χριστούς σου ἐλήλυθας.

Ἔβαλες εἰς κεφαλὰς ἀνόμων θάνατον, ἐξήγειρας δεσμοὺς ἕως τραχήλου εἰς τέλος.

Διέκοψας ἐν ἐκστάσει κεφαλὰς δυναστῶν, σεισθήσονται ἐν αὐτοῖς, διανοίξουσι χαλινοὺς αὐτῶν ὡς ὁ ἐσθίων πτωχὸς λάθρα.

Καὶ ἐπεβίβασας εἰς θάλασσαν τοὺς ἵππους σου ταράσσοντας ὕδατα πολλά.

Ἐφυλαξάμην καὶ ἐπτοήθη ἡ καρδία μου, ἀπὸ φωνῆς προσευχῆς χειλέων μου.

Καὶ εἰσῆλθε τρόμος εἰς τὰ ὀστᾶ μου, καὶ ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ ἰσχύς μου.

Ἀναπαύσομαι ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου, τοῦ ἀναβῆναί με εἰς λαὸν παροικίας μου.

Διότι συκῆ οὐ καρποφορήσει, καὶ οὐκ ἔσται γεννήματα ἐν ταῖς ἀμπέλοις.

Ψεύσεται ἔργον ἐλαίας, καὶ τὰ πεδία οὐ ποιήσει βρῶσιν.

Ἐξέλιπον ἀπὸ βρώσεως πρόβατα, καὶ οὐχ ὑπάρξουσι βόες ἐπὶ φάτναις.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ κυρίῳ ἀγαλλιάσομαι, χαρήσομαι ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Κύριος ὁ θεός μου δύναμίς μου, καὶ τάξει τοὺς πόδας μου εἰς συντέλειαν.

Καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἐπιβιβᾷ με, τοῦ νικῆσαί με ἐν τῇ ᾠδῇ αὐτοῦ.

Ἡσαΐου πρόρρησις, δ´ χὴ τὸ πλέον.

Προσευχὴ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου.

ᾨδὴ ε´.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σὲ ὁ θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς, πέπαυται γὰρ ὁ ἀσεβής, οὐ μὴ μάθῃ δικαιοσύνην, ἐπὶ τῆς γῆς ἀλήθειαν οὐ μὴ ποιήσει.

Ἀρθήτω ὁ ἀσεβής, ἵνα μὴ ἴδῃ τὴν δόξαν κυρίου, κύριε ὑψηλός σου ὁ βραχίων, καὶ οὐκ ᾔδεισαν, γνόντες δὲ αἰσχυνθήτωσαν.

Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται.

Κύριε

Digitized by Google

Θεὸν γεραίρεις στεῖρα τίκτουσα ξένως.

Προσευχὴ Ἄννης μητρὸς Σαμουὴλ τοῦ προφήτου.

Ὠιδὴ γ΄.

Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν κυρίῳ. ὑψώθη κέρας μου ἐν θεῷ μου, ἐπλατύνθη στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου, ηὐφράνθην ἐν σωτηρίᾳ σου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ κύριος, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν. καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος πλὴν σοῦ.

Μὴ καυχᾶσθε, καὶ μὴ λαλεῖτε ὑψηλὰ εἰς ὑπεροχήν. μὴ ἐξελθέτω μεγαλορρημοσύνη ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν.

Ὅτι θεὸς γνώσεων κύριος, καὶ θεὸς ἑτοιμάζων ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ.

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν,

Πλήρεις ἄρτων ἠλαττώθησαν, καὶ οἱ πεινῶντες παρῆκαν γῆν.

Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν ἑπτά, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠσθένησε.

Κύριος θανατοῖ καὶ ζωογονεῖ, κατάγει εἰς ᾅδου καὶ ἀνάγει.

Κύριος πτωχίζει καὶ πλουτίζει, ταπεινοῖ, καὶ ἀνυψοῖ, ἀνιστᾷ ἀπὸ γῆς πένητα, καὶ ἀπὸ κοπρίας ἐγείρει πτωχόν.

Τοῦ καθίσαι αὐτὸν μετὰ δυναστῶν λαοῦ. καὶ θρόνον δόξης κατακληρονομῶν αὐτοῖς.

Διδοὺς εὐχὴν τῷ εὐχομένῳ. καὶ εὐλόγησεν ἔτη δικαίου.

Ὅτι οὐκ ἐν ἰσχύι δυνατὸς ἀνὴρ ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ. κύριος ἀσθενῆ ποιήσει τὸν ἀντίδικον αὐτοῦ. κύριος ἅγιος.

Μὴ καυχάσθω ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχάσθω ὁ δυνατὸς ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχάσθω ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ.

Ἀλλ' ἢ ἐν τούτῳ καυχάσθω ὁ καυχώμενος. ἐν τῷ συνιεῖν, καὶ γινώσκειν τὸν κύριον, καὶ ποιεῖν κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Κύριος ἀνέβη εἰς οὐρανοὺς καὶ ἐβρόντησεν, αὐτὸς κρινεῖ ἄκρα γῆς δίκαιος ὤν.

Καὶ δώσει ἰσχὺν τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν, καὶ ὑψώσει κέρας χριστῶν αὐτοῦ.

Τὴν τοῦ λόγου κένωσιν Ἀββακοὺμ φράσον, προσευχὴ Ἀββακοὺμ τοῦ προφήτου.

Ὠιδὴ δ΄.

Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην, κύριε κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐξέστην.

Ἐν μέσῳ δύο ζώων γνωσθήσῃ, ἐν τῷ ἐγγίζειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ, ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθήσῃ. ἐν τῷ ταραχθῆναι τὴν ψυχήν μου ἐν ὀργῇ ἐλέους μνησθήσῃ.

Ὁ θεὸς ἀπὸ θαιμὰν ἥξει, καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος.

Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ, καὶ τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ πλήρης ἡ γῆ.

Καὶ φέγγος αὐτοῦ ὡς φῶς ἔσται. κέρατα ἐν χερσὶν αὐτοῦ, καὶ ἔθετο ἀγάπησιν κραταιὰν ἰσχύος αὐτοῦ.

Πρὸ προσώπου αὐτοῦ πορεύσεται λόγος, καὶ ἐξελεύσεται εἰς παιδείαν κατὰ πόδας αὐτοῦ.

Ἔστη καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ, ἐπέβλε-

Digitized by Google

δὲ ὄντων οἱ ὑπεναντίοι.

Μὴ ἐποίησαν ἡ χεὶρ ἡμῶν ὑψηλὴ, καὶ οὐχὶ κύριος ἐποίησε ταῦτα πάντα;

Ὅτι ἔθνος ἀπολωλεκὸς βουλήν ἐστι, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς ἐπιστήμη.

Οὐκ ἐφρόνησαν συνιέναι. ταῦτα πάντα καταδεξάσθωσαν εἰς τὸν ἐπιόντα χρόνον.

Πῶς διώξεται εἷς χιλίους, καὶ δύο μετακινήσουσι μυριάδας;

Εἰ μὴ ὁ θεὸς ἀπέδοτο αὐτοὺς, καὶ ὁ κύριος παρέδωκεν αὐτούς.

Οὐ γὰρ εἰσιν οἱ θεοὶ αὐτῶν. ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν, οἱ δὲ ἐχθροὶ ἡμῶν ἀνόητοι.

Ἐκ γὰρ ἀμπέλου Σοδόμων, ἡ ἄμπελος αὐτῶν, καὶ ἡ κληματὶς αὐτῶν ἐκ Γομόῤῥας.

Ἡ σταφυλὴ αὐτῶν, σταφυλὴ χολῆς, βότρυς πικρίας αὐτῶν.

Θυμὸς δρακόντων ὁ οἶνος αὐτῶν, καὶ θυμὸς ἀσπίδων ἀνίατος.

Οὐκ ἰδοὺ ταῦτα πάντα συνῆκται παρ' ἐμοὶ, καὶ ἐσφράγισται ἐν τοῖς θησαυροῖς μου.

Ἐν ἡμέρᾳ ἐκδικήσεως, ἀνταποδώσω ἐν καιρῷ, ὅταν σφαλῇ ὁ ποὺς αὐτῶν.

Ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα ἀπωλείας αὐτῶν, καὶ πάρεστιν ἕτοιμα ὑμῖν.

Ὅτι κρινεῖ κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται.

Εἶδε γὰρ αὐτοὺς παραλελυμένους, καὶ ἐκλελοιπότας ἐν ἐπαγωγῇ, καὶ παρειμένους.

Καὶ εἶπε κύριος, ποῦ εἰσιν οἱ θεοὶ αὐτῶν, ἐφ' οἷς ἐπεποίθεισαν ἐπ' αὐτοῖς;

Ὧν τὸ στέαρ τῶν θυσιῶν αὐτῶν ἠσθίετε, καὶ ἐπίνετε τὸν οἶνον τῶν σπονδῶν αὐτῶν.

Ἀναστήτωσαν, καὶ βοηθησάτωσαν ὑμῖν, καὶ γενηθήτωσαν ὑμῶν σκεπασταί.

Ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι. καὶ οὐκ ἔστι θεὸς πλὴν ἐμοῦ.

Ἐγὼ ἀποκτενῶ, καὶ ζῆν ποιήσω. πατάξω, κἀγὼ ἰάσομαι, καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἐξελεῖται ἐκ τῶν χειρῶν μου.

Ὅτι ἀρῶ εἰς τὸν οὐρανὸν τὴν χεῖρά μου, καὶ ὀμοῦμαι τῇ δεξιᾷ μου, καὶ ἐρῶ, ζῶ ἐγὼ εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὅτι παροξυνῶ ὡς ἀστραπὴν τὴν μάχαιράν μου, καὶ ἀνθέξεται κρίματος ἡ χείρ μου.

Καὶ ἀνταποδώσω δίκην τοῖς ἐχθροῖς, καὶ τοῖς μισοῦσί με ἀνταποδώσω.

Μεθύσω τὰ βέλη μου ἀφ' αἵματος, καὶ ἡ μάχαιρά μου φάγεται κρέα.

Ἀφ' αἵματος τραυματιῶν, καὶ αἰχμαλωσίας. ἀπὸ κεφαλῆς ἀρχόντων ἐθνῶν.

Εὐφράνθητε οὐρανοὶ ἅμα αὐτῷ, καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι θεοῦ.

Εὐφράνθητε ἔθνη μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐνισχυσάτωσαν αὐτῷ πάντες υἱοὶ θεοῦ.

Ὅτι τὸ αἷμα τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἐκδικεῖται, καὶ ἐκδικήσει, καὶ ἀνταποδώσει δίκην τοῖς ἐχθροῖς, καὶ τοῖς μισοῦσιν αὐτὸν ἀνταποδώσει.

Καὶ ἐκκαθαριεῖ κύριος τὴν γῆν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. Δόξα.

ᾠδὴ

διέσπειρεν υἱοὺς Ἀδάμ.

Ἔστησεν ὅρια ἐθνῶν κατὰ ἀριθμὸν ἀγγέλων θεοῦ, καὶ ἐγενήθη μερὶς κυρίου, λαὸς αὐτοῦ Ἰακώβ. σχοίνισμα κληρονομίας αὐτοῦ Ἰσραήλ.

Ηὐτάρκησεν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν δίψει καύματος ἐν ἀνύδρῳ.

Ἐκύκλωσεν αὐτὸν, καὶ ἐπαίδευσεν αὐτὸν καὶ διεφύλαξεν αὐτὸν ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ.

Ὡς ἀετὸς σκεπάσαι νοσσιὰν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς νεοσσοῖς αὐτοῦ ἐπεπόθησεν.

Διεὶς τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐδέξατο αὐτοὺς, καὶ ἀνέλαβεν αὐτοὺς ἐπὶ τῶν μεταφρένων αὐτοῦ.

Κύριος μόνος ἦγεν αὐτοὺς, καὶ οὐκ ἦν μετ᾽ αὐτῶν θεὸς ἀλλότριος.

Ἀνεβίβασεν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν ἰσχὺν τῆς γῆς, ἐψώμισεν αὐτοὺς γενήματα ἀγρῶν.

Ἐθήλασαν μέλι ἐκ πέτρας, καὶ ἔλαιον ἐκ στερεᾶς πέτρας.

Βούτυρον βοῶν, καὶ γάλα προβάτων. μετὰ στέατος ἀρνῶν καὶ κριῶν, υἱῶν ταύρων καὶ τράγων, μετὰ στέατος νεφρῶν πυροῦ, καὶ αἷμα σταφυλῆς ἔπινον οἶνον.

Καὶ ἔφαγεν Ἰακὼβ καὶ ἐνεπλήσθη. καὶ ἀπελάκτισεν ὁ ἠγαπημένος.

Ἐλιπάνθη, ἐπαχύνθη, ἐπλατύνθη, καὶ ἐγκατέλιπε θεὸν τὸν ποιήσαντα αὐτὸν, καὶ ἀπέστη ἀπὸ θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ.

Παρώξυνάν με ἐπ᾽ ἀλλοτρίοις, καὶ ἐν βδελύγμασιν αὐτῶν ἐξεπίκρανάν με.

Ἔθυσαν δαιμονίοις, καὶ οὐ θεῷ, θεοῖς οἷς οὐκ ᾔδεισαν, καινοὶ καὶ πρόσφατοι ἥκασιν, οἷς οὐκ ᾔδεισαν οἱ πατέρες αὐτῶν.

Θεὸν τὸν γεννήσαντά σε ἐγκατέλιπες, καὶ ἐπελάθου θεοῦ τοῦ τρέφοντός σε.

Καὶ εἶδε κύριος καὶ ἐζήλωσε, καὶ παρωξύνθη δι᾽ ὀργὴν υἱῶν αὐτῶν καὶ θυγατέρων.

Καὶ εἶπεν, ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ᾽ αὐτῶν, καὶ δείξω τί ἔσται αὐτοῖς ἐπ᾽ ἐσχάτων.

Ὅτι γενεὰ ἐξεστραμμένη ἐστὶν, υἱοὶ οἷς οὐκ ἔστι πίστις ἐν αὐτοῖς.

Αὐτοὶ παρεζήλωσάν με ἐπ᾽ οὐ θεῷ, παρώργισάν με ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν.

Κἀγὼ παραζηλώσω αὐτοὺς ἐπ᾽ οὐκ ἔθνει. ἐπὶ ἔθνει ἀσυνέτῳ παροργιῶ αὐτούς.

Ὅτι πῦρ ἐκκέκαυται ἐκ τοῦ θυμοῦ μου. καυθήσεται ἕως ᾅδου κατωτάτου.

Καταφάγεται γῆν καὶ τὰ γενήματα αὐτῆς, φλέξει θεμέλια ὀρέων.

Συνάξω εἰς αὐτοὺς κακὰ, καὶ τὰ βέλη μου συντελέσω εἰς αὐτούς.

Τηκόμενοι λιμῷ καὶ βρώσει ὀρνέων, καὶ ὀπισθότονος ἀνίατος.

Ὀδόντας θηρίων ἐπαποστελῶ εἰς αὐτοὺς, μετὰ θυμοῦ συρόντων ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἔξωθεν ἀτεκνώσει αὐτοὺς μάχαιρα, καὶ ἐκ τῶν ταμιείων φόβος.

Νεανίσκος σὺν παρθένῳ, θηλάζων μετὰ καθεστηκότος πρεσβύτου.

Εἶπον διασπερῶ αὐτούς. παύσω δὴ ἐξ ἀνθρώπων τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Εἰ μὴ δι᾽ ὀργὴν ἐχθρῶν, ἵνα μὴ μακροχρονήσωσι, καὶ ἵνα μὴ συνεπιθῶνται

Digitized by Google

διὰ πνεύματος τοῦ θυμοῦ σου διέστη τὸ ὕδωρ.

Ἐπάγη ὡσεὶ τεῖχος τὰ ὕδατα. ἐπάγη τὰ κύματα ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

Εἶπεν ὁ ἐχθρὸς, διώξας καταλήψομαι, μεριῶ σκῦλα, ἐμπλήσω ψυχήν μου, ἀνελῶ τῇ μαχαίρῃ μου, κυριεύσει ἡ χείρ μου.

Ἀπέστειλας τὸ πνεῦμά σου. ἐκάλυψεν αὐτοὺς θάλασσα, ἔδυσαν ὡσεὶ μόλυβδος ἐν ὕδατι σφοδρῷ.

Τίς ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς κύριε, τίς ὅμοιός σοι; δεδοξασμένος ἐν ἁγίοις, θαυμαστὸς ἐνδόξως, ποιῶν τέρατα.

Ἐξέτεινας τὴν δεξιάν σου, κατέπιεν αὐτοὺς γῆ. ὡδήγησας τῇ δικαιοσύνῃ σου τὸν λαόν σου τοῦτον, ὃν ἐλυτρώσω.

Παρεκάλεσας τῇ ἰσχύϊ σου, εἰς κατάλυμα ἅγιόν σου. ἤκουσαν ἔθνη, καὶ ὠργίσθησαν. ὠδῖνες ἔλαβον κατοικοῦντας Φιλιστιείμ.

Τότε ἔσπευσαν ἡγεμόνες Ἐδώμ, καὶ ἄρχοντες Μωαβιτῶν. ἔλαβεν αὐτοὺς τρόμος. ἐτάκησαν πάντες οἱ κατοικοῦντες Χαναάν.

Ἐπιπέσοι ἐπ' αὐτοὺς φόβος, καὶ τρόμος. μεγέθει βραχίονός σου ἀπολιθωθήτωσαν,

Ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου κύριε, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου οὗτος, ὃν ἐκτήσω.

Εἰσαγαγὼν καταφύτευσον αὐτοὺς εἰς ὄρος κληρονομίας σου, εἰς ἕτοιμον κατοικητήριόν σου, ὃ κατηρτίσω κύριε. ἁγίασμα κύριε, ὃ ἡτοίμασαν αἱ χεῖρές σου.

Κύριος βασιλεύων τὸν αἰῶνα, καὶ ἐπ' αἰῶνα, καὶ ἔτι. ὅτι εἰσῆλθεν ἵππος Φαραὼ σὺν ἅρμασι καὶ ἀναβάταις εἰς θάλασσαν,

Καὶ ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς κύριος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης. οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης. Δόξα.

Νόμου γραφέντος αὖθις ᾠδὴ Μωϋσέως. Ὠδὴ Μωϋσέως ἐν τῷ Δευτερονομίῳ. Ὠδὴ. β.

Πρόσεχε οὐρανὲ καὶ λαλήσω, καὶ ἀκουέτω γῆ ῥήματα ἐκ στόματός μου.

Προσδοκάσθω ὡς ὑετὸς τὸ ἀπόφθεγμά μου, καὶ καταβήτω ὡς δρόσος τὰ ῥήματά μου.

Ὡς ὄμβρος ἐπ' ἄγρωστιν, καὶ ὡσεὶ νιφετὸς ἐπὶ χόρτον, ὅτι ὄνομα κυρίου ἐκάλεσα. δότε μεγαλωσύνην τῷ θεῷ ἡμῶν.

Θεὸς ἀληθινὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ κρίσις.

Θεὸς πιστὸς, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ, δίκαιος καὶ ὅσιος ὁ κύριος.

Ἡμάρτοσαν οὐκ αὐτῷ τέκνα μωμητὰ, γενεὰ σκολιὰ καὶ διεστραμμένη ταῦτα κυρίῳ ἀνταποδίδοτε;

Οὕτως λαὸς μωρὸς, καὶ οὐχὶ σοφός. οὐκ αὐτὸς οὗτός σου πατήρ. ἐκτήσατό σε, καὶ ἐποίησέ σε, καὶ ἔπλασέ σε.

Μνήσθητε ἡμέρας αἰῶνος. σύνετε δὲ ἔτη, γενεᾶς γενεῶν.

Ἐπερώτησον τὸν πατέρα σου, καὶ ἀναγγελεῖ σοι, τοὺς πρεσβυτέρους σου, καὶ ἐροῦσί σοι.

Ὅτε διεμέριζεν ὁ ὕψιστος ἔθνη, ὡς διέ-

Digitized by Google

Ἀλληλούϊα. ρν'.

Αἰνεῖτε τὸν θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν κύριον. Δόξα.

Οὗτος ὁ ψαλμὸς ἰδιόγραφος εἰς Δαβὶδ καὶ ἔξωθεν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα ψαλμῶν, ὅτε ἐμονομάχησε τῷ Γολιάδ.

Μικρὸς ἤμην ἐν τοῖς ἀδελφοῖς μου, καὶ νεώτερος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός μου, ἐποίμαινον τὰ πρόβατα τοῦ πατρός μου.

Αἱ χεῖρές μου ἐποίησαν ὄργανον, καὶ οἱ δάκτυλοί μου ἥρμοσαν ψαλτήριον.

Καὶ τίς ἀναγγελεῖ τῷ κυρίῳ μου; αὐτὸς κύριος, αὐτὸς εἰσακούει.

Αὐτὸς ἐξαπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ, καὶ ἦρέ με ἐκ τῶν προβάτων τοῦ πατρός μου,

Καὶ ἔχρισέ με ἐν τῷ ἐλαίῳ τῆς χρίσεως αὐτοῦ.

Οἱ ἀδελφοί μου καλοὶ καὶ μεγάλοι, καὶ οὐκ εὐδόκησεν ἐν αὐτοῖς ὁ κύριος.

Ἐξῆλθον εἰς συνάντησιν τῷ ἀλλοφύλῳ, καὶ ἐπικατηράσατό με ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτοῦ.

Ἐγὼ δὲ σπασάμενος τὴν παρ' αὐτοῦ μάχαιραν, ἀπεκεφάλισα αὐτὸν, καὶ ἦρα ὄνειδος ἐξ υἱῶν Ἰσραήλ.

Ἀδὴ Μωϋσέως φαραὼ θύσας, Μωϋσῆς λέγει.

Ὠδὴ Μωϋσέως ἐν τῇ ἐξόδῳ. α'.

Ἄσωμεν τῷ κυρίῳ ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται· ἵππον καὶ ἀναβάτην ἔρριψεν εἰς θάλασσαν.

Βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν. οὗτός μου θεὸς, καὶ δοξάσω αὐτὸν· θεὸς τοῦ πατρός μου, καὶ ὑψώσω αὐτόν.

Κύριος συντρίβων πολέμους, κύριος ὄνομα αὐτῷ.

Ἅρματα φαραὼ, καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἔρριψεν εἰς θάλασσαν,

Ἐπιλέκτους ἀναβάτας τριστάτας κατεπόντισεν ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ,

Πόντῳ ἐκάλυψεν αὐτούς. κατέδυσαν εἰς βυθὸν ὡσεὶ λίθος.

Ἡ δεξιά σου κύριε, δεδόξασται ἐν ἰσχύϊ. ἡ δεξιά σου χεὶρ κύριε ἔθραυσεν ἐχθρούς.

Καὶ τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς ὑπεναντίους.

Ἀπέστειλας τὴν ὀργήν σου. κατέφαγεν αὐτοὺς ὡσεὶ καλάμην. καὶ

δ.

Digitized by Google

Αποστελεῖ τὸ λόγον αὐτοῦ, καὶ τήξει αὐτά, πνεύσει τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ῥυήσεται ὕδατα.

Απαγγέλλων τὸ λόγον αὐτοῦ τῷ Ιακώβ, δικαιώματα καὶ κρίματα αὐτοῦ τῷ Ισραήλ.

Οὐκ ἐποίησεν οὕτως παντὶ ἔθνει, καὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ οὐκ ἐδήλωσεν αὐτοῖς. Δόξα.

Αλληλούϊα Αγγαίου καὶ Ζαχαρίου. ρμη'.

Αἰνεῖτε τὸν κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτὸν πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα κυρίου.

Οτι αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο καὶ ἐκτίσθησαν.

Εστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες βουνοί, ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Η ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Υμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ισραήλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Αλληλούϊα. ρμθ'.

Αἴσατε τῷ κυρίῳ ᾆσμα καινόν, ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ισραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιὼν ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Οτι εὐδοκεῖ κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον, δόξα αὕτη ἐστὶ πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Αλλη-

υἱοὺς ἀνθρώπων οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία.
Ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.
Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοῦνται πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν.
Μακάριος οὗ ὁ θεὸς Ἰακὼβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ κύριον τὸν θεὸν αὐτοῦ.
Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.
Τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα, ποιοῦντα κρίμα τοῖς ἀδικουμένοις, διδόντα τροφὴν τοῖς πεινῶσι.
Κύριος λύει πεπεδημένους, κύριος σοφοῖ τυφλούς, κύριος ἀνορθοῖ κατερραγμένους, κύριος ἀγαπᾷ δικαίους, κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους.
Ὀρφανὸν καὶ χήραν ἀναλήψεται, καὶ ὁδὸν ἁμαρτωλῶν ἀφανιεῖ.
Βασιλεύσει κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ θεός σου Σιὼν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Ἀλληλούϊα. Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου. ρμϛ.

Αἰνεῖτε τὸν κύριον ὅτι ἀγαθὸν ψαλμός, τῷ θεῷ ἡμῶν ἡδυνθείη αἴνεσις. οἰκοδομῶν Ἱερουσαλὴμ ὁ κύριος, καὶ τὰς διασπορὰς τοῦ Ἰσραὴλ ἐπισυνάξει.
Ὁ ἰώμενος τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν, καὶ δεσμεύων τὰ συντρίμματα αὐτῶν.
Ὁ ἀριθμῶν πλήθη ἄστρων, καὶ πᾶσιν αὐτοῖς ὀνόματα καλῶν.
Μέγας ὁ κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ, καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμός.
Ἀναλαμβάνων πραεῖς ὁ κύριος, ταπεινῶν δὲ ἁμαρτωλοὺς ἕως τῆς γῆς.
Ἐξάρξατε τῷ κυρίῳ ἐν ἐξομολογήσει, ψάλατε τῷ θεῷ ἡμῶν ἐν κιθάρᾳ.
Τῷ περιβάλλοντι τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, τῷ ἑτοιμάζοντι τῇ γῇ ὑετόν.
Τῷ ἐξανατέλλοντι ἐν ὄρεσι χόρτον, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
Καὶ διδόντι τοῖς κτήνεσι τροφὴν αὐτῶν, καὶ τοῖς νεοσσοῖς τῶν κοράκων τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν.
Οὐκ ἐν τῇ δυναστείᾳ τοῦ ἵππου θελήσει, οὐδὲ ἐν ταῖς κνήμαις τοῦ ἀνδρὸς εὐδοκεῖ.
Εὐδοκεῖ κύριος ἐν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν, καὶ ἐν τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἀλληλούϊα Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου. ρμζ.

Ἐπαίνει Ἱερουσαλὴμ τὸν κύριον, αἴνει τὸν θεόν σου Σιών.
Ὅτι ἐνίσχυσε τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου, εὐλόγησε τοὺς υἱούς σου ἐν σοί.
Ὁ τιθεὶς τὰ ὅριά σου εἰρήνην, καὶ στέαρ πυροῦ ἐμπιπλῶν σε.
Ὁ ἀποστέλλων τὸ λόγιον αὐτοῦ τῇ γῇ, ἕως τάχους δραμεῖται ὁ λόγος αὐτοῦ.
Τοῦ διδόντος χιόνα ὡσεὶ ἔριον, ὁμίχλην ὡσεὶ σποδὸν πάσσοντος.
Βάλλοντος κρύσταλλον αὐτοῦ ὡσεὶ ψωμούς, κατὰ πρόσωπον ψύχους αὐτοῦ τίς ὑποστήσεται;

Digitized by Google

μακάριος ὁ λαὸς οὗ κύριος ὁ θεὸς αὐτοῦ.

Αἴνεσις τοῦ Δαβίδ. ρμδ΄.

Ὑψώσω σε ὁ θεός μου ὁ βασιλεύς μου, καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Μέγας κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, καὶ τῆς μεγαλοσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας.

Γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου, καὶ τὴν δύναμίν σου ἀπαγγελοῦσι.

Καὶ τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἁγιωσύνης σου λαλήσουσι, καὶ τὰ θαυμάσιά σου διηγήσονται.

Καὶ τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν σου ἐροῦσι, καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου διηγήσονται.

Μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός σου ἐξερεύξονται, καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλλιάσονται.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος.

Χρηστὸς κύριος τοῖς ὑπομένουσι, καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Ἐξομολογησάσθωσάν σοι κύριε πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλογησάτωσάν σε.

Δόξαν τῆς βασιλείας σου ἐροῦσι, καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσι.

Τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σου.

Ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Πιστὸς κύριος ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὑποστηρίζει κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας, καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατερραγμένους.

Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσι, καὶ σὺ δίδως τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ.

Ἀνοίγεις σὺ τὰς χεῖράς σου, καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῶον εὐδοκίας.

Δίκαιος κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ἐγγὺς κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ.

Θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιήσει, καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν ἐπακούσεται, καὶ σώσει αὐτούς.

Φυλάσσει κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτὸν, καὶ πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει.

Αἴνεσιν κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου, καὶ εὐλογείτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ, εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Δόξα.

Ἀλληλούϊα Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου. ρμε΄.

Αἴνει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον. αἰνέσω κύριον ἐν ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Μὴ πεποίθατε ἐπ᾽ ἄρχοντας καὶ ἐφ᾽

Digitized by Google

Γνώρισόν μοι κύριε ὁδὸν, ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ θεός μου, τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου κύριε ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου.

Καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου,

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί. Δόξα.

ΚΑΘΙΣΜΑ. ιθ'.

Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ πρὸς τὸν Γολιάθ. ρμγ'.

Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεός μου. Ὁ διδάσκων τὰς χεῖράς μου εἰς παράταξιν, τοὺς δακτύλους μου εἰς πόλεμον.

Ἔλεός μου καὶ καταφυγή μου, ἀντιλήπτωρ μου καὶ ῥύστης μου, ὑπερασπιστής μου καὶ ἐπ' αὐτῷ ἤλπισα,

Ὁ ὑποτάσσων τὸν λαόν μου ὑπ' ἐμέ.

Κύριε τί ἐστιν ἄνθρωπος ὅτι ἐγνώσθης αὐτῷ, ἢ υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι λογίζῃ αὐτῷ;

Ἄνθρωπος ματαιότητι ὡμοιώθη, αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὡσεὶ σκιὰ παράγουσι.

Κύριε κλῖνον οὐρανούς σου, καὶ κατάβηθι, ἅψαι τῶν ὀρέων καὶ καπνισθήσονται.

Ἄστραψον ἀστραπὴν καὶ σκορπιεῖς αὐτούς, ἐξαπόστειλον τὰ βέλη σου καὶ συνταράξεις αὐτούς.

Ἐξαπόστειλον τὴν χεῖρά σου ἐξ ὕψους, ἐξελοῦ με καὶ ῥῦσαί με ἐξ ὑδάτων πολλῶν, ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων.

Ὧν τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ ἀδικίας.

Ὁ θεὸς ᾠδὴν καινὴν ᾄσομαί σοι, ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψαλῶ σοι.

Τῷ διδόντι τὴν σωτηρίαν τοῖς βασιλεῦσι, τῷ λυτρουμένῳ Δαβὶδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ ἐκ ῥομφαίας πονηρᾶς.

Ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων,

Ὧν τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ ἀδικίας.

Ὧν οἱ υἱοὶ ὡς νεόφυτα ἱδρυμένα ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν.

Αἱ θυγατέρες αὐτῶν κεκαλλωπισμέναι, περικεκοσμημέναι ὡς ὁμοίωμα ναοῦ.

Τὰ ταμεῖα αὐτῶν πλήρη, ἐξερευγόμενα ἐκ τούτου εἰς τοῦτο.

Τὰ πρόβατα αὐτῶν πολύτοκα, πληθύνοντα ἐν ταῖς ἐξόδοις αὐτῶν,

Οἱ βόες αὐτῶν παχεῖς.

Οὐκ ἔστι κατάπτωμα φραγμοῦ, οὐδὲ διέξοδος, οὐδὲ κραυγὴ ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῶν.

Ἐμακάρισαν τὸν λαὸν ᾧ ταῦτά ἐστι·

μακά-

Digitized by Google

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν, κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἡδύνθησαν, ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ ἡμῶν παρὰ τὸν ᾅδην.

Ὅτι πρὸς σὲ κύριε κύριε οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχήν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτοῦ ἁμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγὼ ἕως οὗ ἂν παρέλθω.

Συνέσεως τοῦ Δαβὶδ ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῷ σπηλαίῳ προσευχή. ρμα.

Φωνῇ μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλῖψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ ᾗ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἐπέβλεπον, ὅτι οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σὲ κύριε, καὶ εἶπα, σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου ἐν γῇ ζώντων.

Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.

Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου κύριε.

Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι ἕως οὗ ἀνταποδῷς μοι.

Ψαλμὸς τοῦ Δαβὶδ ὅτε αὐτὸν ὁ υἱὸς κατεδίωκεν. ρμβ.

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου.

Ἐπάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου,

Ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου, ἐταπείνωσεν εἰς τὴν γῆν τὴν ζωήν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου.

Ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου, ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων.

Ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουσόν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Digitized by Google

ἐχθροὺς ἐγένοντό μοι.

Δοκίμασόν με ὁ θεὸς, καὶ γνῶθι τὴν καρδίαν μου.

Ἔτασόν με, καὶ γνῶθι τὰς τρίβους μου.

Καὶ ἴδε εἰ ὁδὸς ἀνομίας ἐν ἐμοὶ, καὶ ὁδήγησόν με ἐν ὁδῷ αἰωνίᾳ.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. ρλθ´.

Ἐξελοῦ με κύριε ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ, ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥῦσαί με.

Οἵτινες ἐλογίσαντο ἀδικίας ἐν καρδίᾳ, ὅλην τὴν ἡμέραν παρετάσσοντο πολέμους.

Ἠκόνησαν γλῶσσαν αὐτῶν ὡσεὶ ὄφεως, ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χείλη αὐτῶν.

Φύλαξόν με κύριε ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ, ἀπὸ ἀνθρώπων ἀδίκων ἐξελοῦ με.

Οἵτινες ἐλογίσαντο τοῦ ὑποσκελίσαι τὰ διαβήματά μου, ἔκρυψαν ὑπερήφανοι παγίδα μοι.

Καὶ σχοινία διέτειναν παγίδας τοῖς ποσί μου, ἐχόμενα τρίβους σκάνδαλον ἔθεντό μοι.

Εἶπα τῷ κυρίῳ, θεός μου εἶ σύ, ἐνώτισαι κύριε τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Κύριε κύριε δύναμις τῆς σωτηρίας μου, ἐπεσκίασας ἐπὶ τὴν κεφαλήν μου ἐν ἡμέρᾳ πολέμου.

Μὴ παραδῷς με κύριε ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας μου ἁμαρτωλῷ.

Διελογίσαντο κατ᾽ ἐμοῦ, μὴ ἐγκαταλίπῃς με, μήποτε ὑψωθῶσιν.

Ἡ κεφαλὴ τοῦ κυκλώματος αὐτῶν, κόπος τῶν χειλέων αὐτῶν καλύψει αὐτούς.

Πεσοῦνται ἐπ᾽ αὐτοὺς ἄνθρακες πυρὸς ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ καταβαλεῖς αὐτοὺς ἐν ταλαιπωρίαις, οὐ μὴ ὑποστῶσιν.

Ἀνὴρ γλωσσώδης οὐ κατευθυνθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἄνδρα ἄδικον κακὰ θηρεύσει εἰς καταφθοράν.

Ἔγνων ὅτι ποιήσει κύριος τὴν κρίσιν τοῦ πτωχοῦ, καὶ τὴν δίκην τῶν πενήτων.

Πλὴν δίκαιοι ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί σου, κατοικήσουσιν εὐθεῖς σὺν τῷ προσώπῳ σου. Δόξα.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. ρμ´.

Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου.

Ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή.

Θοῦ κύριε φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου.

Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλήν μου.

Digitized by Google

πρόσθεν γινώσκει.
Εὰν πορευθῶ ἐν μέσῳ θλίψεως, ζήσεις με.
Ἐπ᾽ ὀργὴν ἐχθρῶν μου ἐξέτεινας χεῖρας σου, καὶ ἔσωσέ με ἡ δεξιά σου.
Κύριε ἀνταποδώσεις ὑπὲρ ἐμοῦ.
Κύριε τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. ρλη΄.

Κύριε ἐδοκίμασάς με, καὶ ἔγνως με.
Σὺ ἔγνως τὴν καθέδραν μου, καὶ τὴν ἔγερσίν μου.
Σὺ συνῆκας τοὺς διαλογισμούς μου ἀπὸ μακρόθεν,
Τὴν τρίβον μου καὶ τὴν σχοῖνόν μου ἐξιχνίασας.
Καὶ πάσας τὰς ὁδούς μου προεῖδες, ὅτι οὐκ ἔστι λόγος ἄδικος ἐν γλώσσῃ μου.
Ἰδοὺ κύριε σὺ ἔγνως πάντα τὰ ἔσχατα καὶ τὰ ἀρχαῖα.
Σὺ ἔπλασάς με καὶ ἔθηκας ἐπ᾽ ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.
Ἐθαυμαστώθη ἡ γνῶσίς σου ἐξ ἐμοῦ, ἐκραταιώθη, οὐ μὴ δύνωμαι πρὸς αὐτήν.
Ποῦ πορευθῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός σου, καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου ποῦ φύγω;
Ἐὰν ἀναβῶ εἰς τὸν οὐρανὸν, σὺ ἐκεῖ εἶ, ἐὰν καταβῶ εἰς τὸν ᾅδην, πάρει.
Ἐὰν ἀναλάβοιμι τὰς πτέρυγάς μου κατ᾽ ὄρθρον, καὶ κατασκηνώσω εἰς τὰ ἔσχατα τῆς θαλάσσης,
Καὶ γὰρ ἐκεῖ ἡ χείρ σου ὁδηγήσει με, καὶ καθέξει με ἡ δεξιά σου.
Καὶ εἶπα, ἄρα σκότος καταπατήσει με, καὶ νὺξ φωτισμὸς ἐν τῇ τρυφῇ μου.
Ὅτι σκότος οὐ σκοτισθήσεται ἀπὸ σοῦ, καὶ νὺξ ὡς ἡμέρα φωτισθήσεται.
Ὡς τὸ σκότος αὐτῆς, οὕτως καὶ τὸ φῶς αὐτῆς.
Ὅτι σὺ ἐκτήσω τοὺς νεφρούς μου κύριε, ἀντελάβου μου ἐκ γαστρὸς μητρός μου.
Ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι φοβερῶς ἐθαυμαστώθης.
Θαυμάσια τὰ ἔργα σου, καὶ ἡ ψυχή μου γινώσκει σφόδρα.
Οὐκ ἐκρύβη τὸ ὀστοῦν μου ἀπὸ σοῦ ὃ ἐποίησας ἐν κρυφῇ, καὶ ἡ ὑπόστασίς μου ἐν τοῖς κατωτάτω τῆς γῆς.
Τὸ ἀκατέργαστόν μου εἴδοσαν οἱ ὀφθαλμοί σου, καὶ ἐπὶ τὸ βιβλίον σου πάντες γραφήσονται.
Ἡμέρας πλασθήσονται καὶ οὐδεὶς ἐν αὐτοῖς.
Ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμήθησαν οἱ φίλοι σου ὁ θεὸς, λίαν ἐκραταιώθησαν αἱ ἀρχαὶ αὐτῶν.
Ἐξαριθμήσομαι αὐτοὺς καὶ ὑπὲρ ἄμμον πληθυνθήσονται.
Ἐξηγέρθην, καὶ ἔτι εἰμὶ μετὰ σοῦ. ἐὰν ἀποκτείνῃς ἁμαρτωλοὺς ὁ θεός.
Ἄνδρες αἱμάτων ἐκκλίνατε ἀπ᾽ ἐμοῦ, ὅτι ἐρεῖς εἰς διαλογισμόν.
Λήψονται εἰς ματαιότητα τὰς πόλεις σου.
Οὐχὶ τοὺς μισοῦντάς σε κύριε ἐμίσησα, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου ἐξετηκόμην;
Τέλειον μῖσος ἐμίσουν αὐτοὺς, εἰς ἐχ-

Digitized by Google

ταιούς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Καὶ τὸν Ὢγ βασιλέα τῆς Βασάν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Κληρονομίαν Ἰσραὴλ δούλῳ αὐτοῦ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ κύριος, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ὁ διδοὺς τροφὴν πάσῃ σαρκί, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ θεῷ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τῷ Δαβὶδ δι' Ἱερεμίου. ρλϛʹ.

Ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος ἐκεῖ ἐκαθίσαμεν, καὶ ἐκλαύσαμεν ἐν τῷ μνησθῆναι ἡμᾶς τῆς Σιών.

Ἐπὶ ταῖς ἰτέαις ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐκρεμάσαμεν τὰ ὄργανα ἡμῶν.

Ὅτι ἐκεῖ ἐπηρώτησαν ἡμᾶς οἱ αἰχμαλωτεύσαντες ἡμᾶς λόγους ᾠδῶν, καὶ οἱ ἀπαγαγόντες ἡμᾶς ὕμνον.

Ἄσατε ἡμῖν ἐκ τῶν ᾠδῶν Σιών. Πῶς ᾄσωμεν τὴν ᾠδὴν κυρίου ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας;

Ἐὰν ἐπιλάθωμαί σου Ἱερουσαλήμ, ἐπιλησθείη ἡ δεξιά μου.

Κολληθείη ἡ γλῶσσά μου τῷ λάρυγγί μου, ἐὰν μή σου μνησθῶ.

Ἐὰν μὴ προανατάξωμαι τὴν Ἱερουσαλὴμ ὡς ἐν ἀρχῇ τῆς εὐφροσύνης μου.

Μνήσθητι κύριε τῶν υἱῶν Ἐδώμ, τὴν ἡμέραν Ἱερουσαλήμ.

Τῶν λεγόντων, ἐκκενοῦτε ἐκκενοῦτε, ἕως τῶν θεμελίων αὐτῆς.

Θυγάτηρ Βαβυλῶνος ἡ ταλαίπωρος,

Μακάριος ὃς ἀνταποδώσει σοι τὸ ἀνταπόδομά σου, ὃ ἀνταπέδωκας ἡμῖν.

Μακάριος ὃς κρατήσει καὶ ἐδαφιεῖ τὰ νήπιά σου πρὸς τὴν πέτραν.

Δόξα.

Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου. ρλζʹ.

Ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ ἐναντίον ἀγγέλων ψαλῶ σοι,

Ὅτι ἤκουσας πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

Προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου, καὶ ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου, ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου.

Ὅτι ἐμεγάλυνας ἐπὶ πᾶν τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν σου. Ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε, ταχὺ ἐπάκουσόν μου.

Πολυωρήσεις με ἐν ψυχῇ μου δυνάμει σου.

Ἐξομολογησάσθωσάν σοι κύριε πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, ὅτι ἤκουσαν πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός σου.

Καὶ ᾀσάτωσαν ἐν ταῖς ὁδοῖς κυρίου, ὅτι μεγάλη ἡ δόξα κυρίου.

Ὅτι ὑψηλὸς κύριος, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορᾷ, καὶ τὰ ὑψηλὰ ἀπὸ μακ-

κρό-

Digitized by Google

πάσας τὰς βασιλείας Χαναάν.
Καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, κληρονομίαν Ισραὴλ λαῷ αὐτοῦ.
Κύριε τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.
Ὅτι κρινεῖ κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται.
Τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων.
Στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσιν, ὀφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ οὐκ ὄψονται.
Ὦτα ἔχουσι καὶ οὐκ ἐνωτισθήσονται, οὐδὲ γάρ ἐστι πνεῦμα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν.
Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτὰ, καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς.
Οἶκος Ισραὴλ εὐλογήσατε τὸν κύριον,
Οἶκος Ααρὼν εὐλογήσατε τὸν κύριον.
Οἶκος Λευὶ εὐλογήσατε τὸν κύριον,
Οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον εὐλογήσατε τὸν κύριον.
Εὐλογητὸς κύριος ἐν Σιὼν, ὁ κατοικῶν Ιερουσαλήμ.

Αλληλούια. ρλε'.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Ἐξομολογεῖσθε τῷ θεῷ τῶν θεῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ τῶν κυρίων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Τῷ ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Τῷ ποιήσαντι φῶτα μεγάλα μόνῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Τὸν ἥλιον εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Τῷ πατάξαντι Αἴγυπτον σὺν τοῖς πρωτοτόκοις αὐτῆς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Καὶ ἐξαγαγόντι τὸν Ισραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Τῷ καταδιελόντι τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς διαιρέσεις, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Καὶ διαγαγόντι τὸν Ισραὴλ διὰ μέσου αὐτῆς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Καὶ ἐκτινάξαντι Φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ εἰς θάλασσαν ἐρυθρὰν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Τῷ πατάξαντι βασιλεῖς μεγάλους, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς κραταιούς,

Digitized by Google

σω, τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων.

Τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὅσιοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται.

Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαβίδ, ἡτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου.

Τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην, ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἐξανθήσει τὸ ἁγίασμά μου.

Ὠιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρλβ΄.

Ἰδοὺ δὴ τί καλὸν, ἢ τί τερπνὸν, ἀλλ᾽ ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό;

Ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα, τὸν πώγωνα τὸν Ἀαρὼν,

Τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὤαν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ.

Ὡς δρόσος Ἀερμὼν ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών.

Ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο κύριος τὴν εὐλογίαν, ζωὴν ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ὠιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρλγ΄.

Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν κύριον πάντες οἱ δοῦλοι κυρίου.

Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου θεοῦ ἡμῶν.

Ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια, καὶ εὐλογεῖτε τὸν κύριον.

Εὐλογήσαι σε κύριος ἐκ Σιὼν, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δόξα.

ΚΑΘΙΣΜΑ. ΙΘ.

Ἀλληλούϊα. ρλδ΄.

Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα κυρίου, αἰνεῖτε δοῦλοι κύριον.

Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ κυρίου ἐν αὐλαῖς οἴκου θεοῦ ἡμῶν.

Αἰνεῖτε τὸν κύριον ὅτι ἀγαθὸς κύριος, ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὅτι καλόν.

Ὅτι τὸν Ἰακὼβ ἐξελέξατο ἑαυτῷ ὁ κύριος, Ἰσραὴλ εἰς περιουσιασμὸν ἑαυτῷ.

Ὅτι ἐγὼ ἔγνωκα, ὅτι μέγας ὁ κύριος, καὶ ὁ κύριος ἡμῶν παρὰ πάντας τοὺς θεούς.

Πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ κύριος ἐποίησεν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ,

Ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσοις.

Ἀνάγων νεφέλας ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς, ἀστραπὰς εἰς ὑετὸν ἐποίησεν.

Ὁ ἐξάγων ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ.

Ὃς ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα Αἰγύπτου, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους.

Ἐξαπέστειλε σημεῖα καὶ τέρατα ἐν μέσῳ σου Αἴγυπτε,

Ἐν Φαραὼ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις αὐτοῦ.

Ὃς ἐπάταξεν ἔθνη πολλὰ, καὶ ἀπέκτεινε βασιλεῖς κραταιούς.

Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων, καὶ τὸν Ὢγ βασιλέα τῆς Βασὰν, καὶ

πάσας

Ὠιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρκθ'.

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι κύριε, κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς κύριε, κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν.

Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς λόγον σου ἤλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν κύριον.

Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτὸς, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν κύριον.

Ὅτι παρὰ τῷ κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ὠιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρλ'.

Κύριε οὐχ ὑψώθη ἡ καρδία μου, οὐδὲ ἐμετεωρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου.

Οὐδὲ ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις, οὐδὲ ἐν θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ.

Εἰ μὴ ἐταπεινοφρόνουν, ἀλλὰ ὕψωσα τὴν ψυχήν μου.

Ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὡς ἀνταποδώσεις ἐπὶ τὴν ψυχήν μου.

Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν κύριον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ὠιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρλα'.

Μνήσθητι κύριε τοῦ Δαβὶδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ.

Ὡς ὤμοσε τῷ κυρίῳ, ηὔξατο τῷ θεῷ Ἰακώβ.

Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκήνωμα οἴκου μου, εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου.

Εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμὸν, καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου.

Ἕως οὗ εὕρω τόπον τῷ κυρίῳ, σκήνωμα τῷ θεῷ Ἰακώβ.

Ἰδοὺ ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Εὐφραθᾷ, εὕρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ.

Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ.

Προσκυνήσομεν εἰς τὸν τόπον οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ.

Ἀνάστηθι κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου.

Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Ἕνεκεν Δαβὶδ τοῦ δούλου σου μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου.

Ὤμοσε κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν.

Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.

Ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοί σου τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα ἃ διδάξω αὐτούς.

Καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος καθιοῦνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.

Ὅτι ἐξελέξατο κύριος τὴν Σιὼν, ἡρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ.

Αὕτη ἡ κατάπαυσίς μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὧδε κατοικήσω ὅτι ᾑρετισάμην αὐτήν.

Τὴν θήραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω,

Digitized by Google

Τότε ἐροῦσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐμεγάλυνε κύριος τοῦ ποιῆσαι μετ' αὐτῶν.

Ἐμεγάλυνε κύριος τοῦ ποιῆσαι μεθ' ἡμῶν, ἐγενήθημεν εὐφραινόμενοι.

Ἐπίστρεψον κύριε τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν ὡς χειμάῤῥοις ἐν τῷ νότῳ.

Οἱ σπείροντες ἐν δάκρυσιν, ἐν ἀγαλλιάσει θεριοῦσι.

Πορευόμενοι ἐπορεύοντο καὶ ἔκλαιον βάλλοντες τὰ σπέρματα αὐτῶν.

Ἐρχόμενοι δὲ ἥξουσιν ἐν ἀγαλλιάσει αἴροντες τὰ δράγματα αὐτῶν.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρκς΄.

Ἐὰν μὴ κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες.

Ἐὰν μὴ κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἠγρύπνησεν ὁ φυλάσσων.

Εἰς μάτην ἡμῖν ἐστι τὸ ὀρθρίζειν.

Ἐγείρεσθε μετὰ τὸ καθῆσθαι, οἱ ἐσθίοντες ἄρτον ὀδύνης, ὅταν δῷ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον.

Ἰδοὺ ἡ κληρονομία κυρίου υἱοί, ὁ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς γαστρός.

Ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων.

Μακάριος ὃς πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν.

Οὐ καταισχυνθήσονται, ὅταν λαλῶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν ἐν πύλαις.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρκζ΄.

Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον, οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ.

Τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεται.

Μακάριος εἶ καὶ καλῶς σοι ἔσται. Ἡ γυνή σου ὡς ἄμπελος εὐθηνοῦσα ἐν τοῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου.

Οἱ υἱοί σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλῳ τῆς τραπέζης σου.

Ἰδοὺ οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν κύριον.

Εὐλογήσαι σε κύριος ἐκ Σιών,

Καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλὴμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου.

Καὶ ἴδοις υἱοὺς τῶν υἱῶν σου. εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρκη΄.

Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ.

Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθησάν μοι.

Ἐπὶ τὸν νῶτόν μου ἐτέκταινον οἱ ἁμαρτωλοί, ἐμάκρυναν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν.

Κύριος δίκαιος συνέκοψεν αὐχένας ἁμαρτωλῶν.

Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω πάντες οἱ μισοῦντες Σιών.

Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χόρτος δωμάτων, ὃς πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐξηράνθη.

Οὗ οὐκ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ θερίζων, καὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα συλλέγων.

Καὶ οὐκ εἶπαν οἱ παράγοντες, εὐλογία κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι κυρίου.

Δόξα.

Digitized by Google

τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι κυρίου.

Ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν, θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαβίδ.

Ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί σε.

Γενηθήτω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσί σου.

Ἕνεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίον μου, ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ.

Ἕνεκα τοῦ οἴκου κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐξεζήτησα ἀγαθά σοι.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρκβ'.

Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ.

Ἰδοὺ ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν. ἕως οὗ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

Ἐλέησον ἡμᾶς κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως.

Ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνοῦσι καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρκγ'.

Εἰ μὴ ὅτι κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ,

εἰ μὴ ὅτι κύριος ἦν ἐν ἡμῖν. ἐν τῷ ἐπαναστῆναι ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς,

Ἄρα ζῶντας ἂν κατέπιον ἡμᾶς. ἐν τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτῶν ἐφ' ἡμᾶς,

Ἄρα τὸ ὕδωρ ἂν κατεπόντισεν ἡμᾶς.

χείμαρρον διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν,

Ἄρα διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον.

Εὐλογητὸς κύριος, ὃς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θήραν τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν.

Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρουθίον ἐρρύσθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων.

Ἡ παγὶς συνετρίβη, καὶ ἡμεῖς ἐρρύσθημεν.

Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Δόξα.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρκδ'.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ κύριον ὡς ὄρος Σιὼν, οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ.

Ὄρη κύκλῳ αὐτῆς, καὶ ὁ κύριος κύκλῳ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ὅτι οὐκ ἀφήσει κύριος τὴν ῥάβδον τῶν ἁμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κλῆρον τῶν δικαίων.

Ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν.

Ἀγάθυνον κύριε τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ.

Τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς στραγγαλιὰς, ἀπάξει κύριος μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρκε'.

Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν Σιὼν, ἐγενήθημεν ὡσεὶ παρακεκλημένοι.

Τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν, καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως.

Τότε

Digitized by Google

κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με.

Εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμά μου ἐνώπιόν σου κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου ῥῦσαί με.

Ἐξερεύξαιντο τὰ χείλη μου ὕμνον, ὅταν διδάξῃς με τὰ δικαιώματά σου.

Φθέγξαιτο ἡ γλῶσσά μου τὰ λόγιά σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου δικαιοσύνη.

Γενέσθω ἡ χείρ σου τοῦ σῶσαί με, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ᾑρετισάμην.

Ἐπεπόθησα τὸ σωτήριόν σου κύριε, καὶ ὁ νόμος σου μελέτη μού ἐστι.

Ζήσεται ἡ ψυχή μου καὶ αἰνέσει σε, καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει μοι.

Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλός, ζήτησον τὸν δοῦλόν σου, ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Δόξα.

ΚΑΘΙΣΜΑ. ιζ'.

Ὠιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ριθ'.

Πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐκέκραξα, καὶ εἰσήκουσέ μου.

Κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ χειλέων ἀδίκων καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας.

Τί δοθείη σοι καὶ τί προστεθείη σοι πρὸς γλῶσσαν δολίαν;

Τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ ἠκονημένα σὺν τοῖς ἄνθραξι τοῖς ἐρημικοῖς.

Οἴμοι ὅτι ἡ παροικία μου ἐμακρύνθη, κατεσκήνωσα μετὰ τῶν σκηνωμάτων Κηδάρ, πολλὰ παρῴκησεν ἡ ψυχή μου.

Μετὰ τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην ἤμην εἰρηνικός.

Ὅταν ἐλάλουν αὐτοῖς, ἐπολέμουν με δωρεάν.

Ὠιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρκ'.

Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἥξει ἡ βοήθειά μου.

Ἡ βοήθειά μου παρὰ κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Μὴ δώῃς εἰς σάλον τὸν πόδα σου, μὴ δὲ νυστάξῃ ὁ φυλάσσων σε.

Ἰδοὺ οὐ νυστάξει οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραήλ.

Κύριος φυλάξοι σε, κύριος σκέπη σου ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σου.

Ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε, οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα.

Κύριος φυλάξοι σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ, φυλάξοι τὴν ψυχήν σου ὁ κύριος.

Κύριος φυλάξοι τὴν εἴσοδόν σου καὶ τὴν ἔξοδόν σου, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ὠιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρκα'.

Εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι, εἰς οἶκον κυρίου πορευσόμεθα.

Ἑστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου Ἱερουσαλήμ.

Ἱερουσαλὴμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις, ἧς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαί, φυλαὶ κυρίου μαρτύριον τοῦ Ἰσραήλ,

Τῷ

Digitized by Google

θοντο τῶν λόγων σου οἱ ἐχθροί μου.

Π επυρωμένον τὸ λόγιόν σου σφόδρα, καὶ ὁ δοῦλός σου ἠγάπησεν αὐτό.

Ν εώτερος ἐγώ εἰμι καὶ ἐξουδενωμένος, τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Η δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια.

Θ λίψεις καὶ ἀνάγκαι εὕροσάν με, ἐντολαί σου μελέτη μου.

Δ ικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα, συνέτισόν με, καὶ ζήσομαι.

Ε κέκραξα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐπάκουσόν μου κύριε, τὰ δικαιώματά σου ἐκζητήσω.

Ε κέκραξά σοι, σῶσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύριά σου.

Π ροέφθασα ἐν ἀωρίᾳ καὶ ἐκέκραξα, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

Π ροέφθασαν οἱ ὀφθαλμοί μου πρὸς ὄρθρον τοῦ μελετᾷν τὰ λόγιά σου.

Τ ῆς φωνῆς μου ἄκουσον κύριε κατὰ τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸ κρίμα σου ζῆσόν με.

Π ροσήγγισαν οἱ καταδιώκοντές με ἀνομίᾳ, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου ἐμακρύνθησαν.

Ε γγὺς εἶ κύριε, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοί σου ἀλήθεια.

Κ ατ' ἀρχὰς ἔγνων τῶν μαρτυρίων σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ι δὲ τὴν ταπείνωσίν μου καὶ ἐξελοῦ με, ὅτι τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Κ ρῖνον τὴν κρίσιν μου καὶ λύτρωσαί με, διὰ τὸν λόγον σου ζῆσόν με.

Μ ακρὰν ἀπὸ ἁμαρτωλῶν σωτηρία, ὅτι τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐξεζήτησαν.

Ο ἱ οἰκτιρμοί σου πολλοὶ κύριε, κατὰ τὸ κρίμα σου ζῆσόν με.

Π ολλοὶ οἱ ἐκδιώκοντές με καὶ θλίβοντές με, ἐκ τῶν μαρτυρίων σου οὐκ ἐξέκλινα.

Ε ἶδον ἀσυνετοῦντας καὶ ἐξετηκόμην, ὅτι τὰ λόγιά σου οὐκ ἐφυλάξαντο.

Ι δὲ ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα, κύριε ἐν τῷ ἐλέει σου ζῆσόν με.

Α ρχὴ τῶν λόγων σου ἀλήθεια, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα πάντα τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Α ρχοντες κατεδίωξάν με δωρεάν, καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου ἐδειλίασεν ἡ καρδία μου.

Α γαλλιάσομαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγιά σου, ὡς ὁ εὑρίσκων σκῦλα πολλά.

Α δικίαν ἐμίσησα καὶ ἐβδελυξάμην, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.

Ε πτάκις τῆς ἡμέρας ᾔνεσά σε ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Ε ἰρήνη πολλὴ τοῖς ἀγαπῶσι τὸν νόμον σου, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς σκάνδαλον.

Π ροσεδόκων τὸ σωτήριόν σου κύριε, καὶ τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα.

Ε φύλαξεν ἡ ψυχή μου τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἠγάπησεν αὐτὰ σφόδρα.

Ε φύλαξα τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ μαρτύριά σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ὁδοί μου ἐναντίον σου κύριε.

Ε γγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου κύριε,

Digitized by Google

Ἐκληρονόμησα τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας μου εἰσίν.

Ἔκλινα τὴν καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα δι' ἀντάμειψιν.

Παρανόμους ἐμίσησα, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.

Βοηθός μου, καὶ ἀντιλήπτωρ μου εἶ σύ, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

Ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ πονηρευόμενοι, καὶ ἐξερευνήσω τὰς ἐντολὰς τοῦ θεοῦ μου.

Ἀντιλαβοῦ μου κατὰ τὸ λόγιόν σου καὶ ζῆσόν με, καὶ μὴ καταισχύνῃς με ἀπὸ τῆς προσδοκίας μου.

Βοήθησόν μοι, καὶ σωθήσομαι, καὶ μελετήσω ἐν τοῖς δικαιώμασί σου διαπαντός.

Ἐξουδένωσας πάντας τοὺς ἀποστατοῦντας ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἄδικον τὸ ἐνθύμημα αὐτῶν.

Παραβαίνοντας ἐλογισάμην πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς, διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰ μαρτύριά σου.

Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας μου, ἀπὸ γὰρ τῶν κριμάτων σου ἐφοβήθην.

Ἐποίησα κρῖμα καὶ δικαιοσύνην, μὴ παραδῷς με τοῖς ἀδικοῦσί με.

Ἔκδεξαι τὸν δοῦλόν σου εἰς ἀγαθόν, μὴ συκοφαντησάτωσάν με ὑπερήφανοι.

Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐξέλιπον εἰς τὸ σωτήριόν σου, καὶ εἰς τὸ λόγιον τῆς δικαιοσύνης σου.

Ποίησον μετὰ τοῦ δούλου σου κατὰ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με.

Δοῦλός σου εἰμὶ ἐγώ, συνέτισόν με, καὶ γνώσομαι τὰ μαρτύριά σου.

Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ κυρίῳ, διεσκέδασαν τὸν νόμον σου.

Διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σου ὑπὲρ χρυσίον καὶ τοπάζιον.

Διὰ τοῦτο πρὸς πάσας τὰς ἐντολάς σου κατωρθούμην, πᾶσαν ὁδὸν ἄδικον ἐμίσησα.

Θαυμαστὰ τὰ μαρτύριά σου, διὰ τοῦτο ἐξηρεύνησεν αὐτὰ ἡ ψυχή μου.

Ἡ δήλωσις τῶν λόγων σου φωτιεῖ, καὶ συνετιεῖ νηπίους.

Τὸ στόμα μου ἤνοιξα, καὶ εἵλκυσα πνεῦμα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐπεπόθουν. Δόξα.

Στάσις. γʹ.

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου.

Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριευσάτω μου πᾶσα ἀνομία.

Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.

Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Διεξόδους ὑδάτων κατέβησαν οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπεὶ οὐκ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου.

Δίκαιος εἶ κύριε, καὶ εὐθεῖς αἱ κρίσεις σου.

Ἐνετείλω δικαιοσύνην τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἀλήθειαν σφόδρα.

Ἐξέτηξέ με ὁ ζῆλός σου, ὅτι ἐπελά-

θοντο

Digitized by Google

χή μου, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

Ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου εἰς τὸ λόγιόν σου, λέγοντες, πότε παρακαλέσεις με;

Ὅτι ἐγενήθην ὡς ἀσκὸς ἐν πάχνῃ, τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου σου, πότε ποιήσεις μοι ἐκ τῶν καταδιωκόντων με κρίσιν;

Διηγήσαντό μοι παράνομοι ἀδολεσχίας, ἀλλ᾽ οὐχ ὡς ὁ νόμος σου κύριε.

Πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια.

Ἀδίκως κατεδίωξάν με, βοήθησόν μοι. παραβραχὺ συνετέλεσάν με ἐν τῇ γῇ,

Ἐγὼ δὲ οὐκ ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολάς σου.

Κατὰ τὸ ἔλεός σου ζῆσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύρια τοῦ στόματός σου.

Εἰς τὸν αἰῶνα κύριε ὁ λόγος σου διαμένει ἐν τῷ οὐρανῷ, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἡ ἀλήθειά σου.

Ἐθεμελίωσας τὴν γῆν καὶ διαμένει, τῇ διατάξει σου διαμένει ἡμέρα, ὅτι τὰ σύμπαντα δοῦλα σά.

Εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστὶ, τότε ἂν ἀπωλόμην ἐν τῇ ταπεινώσει μου.

Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἔζησάς με.

Στάσις. β'.

Σός εἰμι ἐγὼ, σῶσόν με, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα.

Ἐμὲ ὑπέμειναν ἁμαρτωλοὶ τοῦ ἀπολέσαι με, τὰ μαρτύριά σου συνῆκα.

Πάσης συντελείας εἶδον πέρας, πλατεῖα ἡ ἐντολή σου σφόδρα.

Ὡς ἠγάπησα τὸν νόμον σου κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν μελέτη μου ἐστί.

Ὑπὲρ τοὺς ἐχθρούς μου ἐσόφισάς με τὴν ἐντολήν σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐμή ἐστιν.

Ὑπὲρ πάντας τοὺς διδάσκοντάς με συνῆκα, ὅτι τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἐστίν.

Ὑπὲρ πρεσβυτέρους συνῆκα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα.

Ἐκ πάσης ὁδοῦ πονηρᾶς ἐκώλυσα τοὺς πόδας μου, ὅπως ἂν φυλάξω τοὺς λόγους σου.

Ἀπὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα, ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με.

Ὡς γλυκέα τῷ λάρυγγί μου τὰ λόγιά σου, ὑπὲρ μέλι τῷ στόματί μου.

Ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου συνῆκα, διὰ τοῦτο ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας.

Λύχνος τοῖς ποσί μου ὁ νόμος σου, καὶ φῶς ταῖς τρίβοις μου.

Ὤμοσα καὶ ἔστησα τοῦ φυλάξασθαι τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα κύριε, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου.

Τὰ ἑκούσια τοῦ στόματός μου εὐδόκησον δὴ κύριε, καὶ τὰ κρίματά σου δίδαξόν με.

Ἡ ψυχή μου ἐν ταῖς χερσί σου διαπαντὸς, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Ἔθεντο ἁμαρτωλοὶ παγίδα μοι, καὶ ἐκ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἐπλανήθην.

Ἐκλη-

Digitized by Google

τὸν νόμον σου.

Ψαλτὰ ἦσάν μοι τὰ δικαιώματά σου, ἐν τόπῳ παροικίας μου.

Εμνήσθην ἐν νυκτὶ τοῦ ὀνόματός σου κύριε, καὶ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου.

Αὕτη ἐγενήθη μοι, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα.

Μερίς μου εἶ κύριε, εἶπα τοῦ φυλάξασθαι τὸν νόμον σου.

Εδεήθην τοῦ προσώπου σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐλέησόν με κατὰ τὸ λόγιόν σου.

Διελογισάμην τὰς ὁδούς σου, καὶ ἐπέστρεψα τοὺς πόδας μου εἰς τὰ μαρτύριά σου.

Ητοιμάσθην καὶ οὐκ ἐταράχθην, τοῦ φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς σου.

Σχοινία ἁμαρτωλῶν περιεπλάκησάν μοι, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Μεσονύκτιον ἐξεγειρόμην, τοῦ ἐξομολογεῖσθαί σοι ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Μέτοχος ἐγώ εἰμι πάντων τῶν φοβουμένων σε, καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου.

Τοῦ ἐλέους σου κύριε πλήρης ἡ γῆ, τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με:

Χρηστότητα ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου σου κύριε κατὰ τὸν λόγον σου.

Χρηστότητα καὶ παιδείαν καὶ γνῶσιν δίδαξόν με, ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου ἐπίστευσα.

Πρὸ τοῦ με ταπεινωθῆναι, ἐγὼ ἐπλημμέλησα, διὰ τοῦτο τὸν λόγιόν σου ἐφύλαξα.

Χρηστὸς εἶ σὺ κύριε, καὶ ἐν τῇ χρηστότητί σου δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Επληθύνθη ἐπ' ἐμὲ ἀδικία ὑπερηφάνων, ἐγὼ δὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς σου.

Ετυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν, ἐγὼ δὲ τὸν νόμον σου ἐμελέτησα.

Αγαθόν μοι ὅτι ἐταπείνωσάς με, ὅπως ἂν μάθω τὰ δικαιώματά σου.

Αγαθός μοι νόμος τοῦ στόματός σου, ὑπὲρ χιλιάδας χρυσίου καὶ ἀργυρίου.

Δόξα.

Στάσις. α'.

ΑΙ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἔπλασάν με, συνέτισόν με καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου.

Οἱ φοβούμενοί σε ὄψονταί με καὶ εὐφρανθήσονται, ὅτι εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

Εγνων κύριε ὅτι δικαιοσύνη τὰ κρίματά σου, καὶ ἀληθείᾳ ἐταπείνωσάς με.

Γενηθήτω δὴ τὸ ἔλεός σου τοῦ παρακαλέσαι με κατὰ τὸ λόγιόν σου τῷ δούλῳ σου.

Ελθέτωσάν μοι οἱ οἰκτιρμοί σου καὶ ζήσομαι ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μού ἐστιν.

Αἰσχυνθήτωσαν ὑπερήφανοι, ὅτι ἀδίκως ἠνόμησαν εἰς ἐμέ, ἐγὼ δὲ ἀδολεσχήσω ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου.

Επιστρεψάτωσάν με οἱ φοβούμενοί σε, καὶ οἱ γινώσκοντες τὰ μαρτύριά σου.

Γενηθήτω ἡ καρδία μου ἄμωμος ἐν τοῖς δικαιώμασί σου, ὅπως ἂν μὴ αἰσχυνθῶ.

Εκλείπει εἰς τὸ σωτήριόν σου ἡ ψυ-

Digitized by Google

ἐμοῦ κατελάλουν, ὁ δὲ δοῦλός σου ἠδολέσχει ἐν τοῖς δικαιώμασί σου.

Καὶ γὰρ τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἐστὶ, καὶ αἱ συμβουλίαι μου τὰ δικαιώματά σου.

Ἐκολλήθη τῷ ἐδάφει ἡ ψυχή μου, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου.

Τὰς ὁδούς μου ἐξήγγειλα, καὶ ἐπήκουσάς μου, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ὁδὸν δικαιωμάτων σου συνέτισόν με, καὶ ἀδολεσχήσω ἐν τοῖς θαυμασίοις σου.

Ἐνύσταξεν ἡ ψυχή μου ἀπὸ ἀκηδίας, βεβαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου.

Ὁδὸν ἀδικίας ἀπόστησον ἀπ᾽ ἐμοῦ, καὶ τῷ νόμῳ σου ἐλέησόν με.

Ὁδὸν ἀληθείας ᾑρετισάμην, καὶ τὰ κρίματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Ἐκολλήθην τοῖς μαρτυρίοις σου κύριε, μή με καταισχύνῃς.

Ὁδὸν ἐντολῶν σου ἔδραμον, ὅταν ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν μου.

Νομοθέτησόν με κύριε τὴν ὁδὸν τῶν δικαιωμάτων σου, καὶ ἐκζητήσω αὐτὴν διαπαντός.

Συνέτισόν με, καὶ ἐξερευνήσω τὸν νόμον σου, καὶ φυλάξω αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Ὁδήγησόν με ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου, ὅτι αὐτὴν ἠθέλησα.

Κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου, καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν.

Ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς μου τοῦ μὴ ἰδεῖν ματαιότητα, ἐν τῇ ὁδῷ σου ζῆσόν με.

Στῆσον τῷ δούλῳ σου τὸ λόγιόν σου εἰς τὸν φόβον σου.

Περίελε τὸν ὀνειδισμόν μου ὃν ὑπώπτευσα, ὅτι τὰ κρίματά σου χρηστά.

Ἰδοὺ ἐπεθύμησα τὰς ἐντολάς σου, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ζῆσόν με.

Καὶ ἔλθοι ἐπ᾽ ἐμὲ τὸ ἔλεός σου, κύριε, τὸ σωτήριόν σου κατὰ τὸν λόγον σου.

Καὶ ἀποκριθήσομαι τοῖς ὀνειδίζουσί μοι λόγον, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ τοῖς λόγοις σου.

Καὶ μὴ περιέλῃς ἐκ τοῦ στόματός μου λόγον ἀληθείας ἕως σφόδρα, ὅτι ἐπὶ τοῖς κρίμασί σου ἐπήλπισα.

Καὶ φυλάξω τὸν νόμον σου διαπαντὸς, εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καὶ ἐπορευόμην ἐν πλατυσμῷ, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα.

Καὶ ἐλάλουν ἐν τοῖς μαρτυρίοις σου ἐναντίον βασιλέων, καὶ οὐκ ᾐσχυνόμην.

Καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, αἷς ἠγάπησα σφόδρα.

Καὶ ἦρα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς ἐντολάς σου ἃς ἠγάπησα, καὶ ἠδολέσχουν ἐν τοῖς δικαιώμασί σου.

Μνήσθητι τῶν λόγων σου τῷ δούλῳ σου ὧν ἐπήλπισάς με.

Αὕτη με παρεκάλεσεν ἐν τῇ ταπεινώσει μου, ὅτι τὸ λόγιόν σου ἔζησέ με.

Ὑπερήφανοι παρηνόμουν ἕως σφόδρα, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐξέκλινα.

Ἐμνήσθην τῶν κριμάτων σου ἀπ᾽ αἰῶνος κύριε, καὶ παρεκλήθην.

Ἀθυμία κατέσχε με ἀπὸ ἁμαρτωλῶν τῶν ἐγκαταλιμπανόντων

Digitized by Google

σον δή.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου.

Εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐξ οἴκου κυρίου. Θεὸς κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Συστήσασθε ἑορτὴν ἐν τοῖς πυκάζουσιν, ἕως τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου.

Θεός μου εἶ σύ, καὶ ἐξομολογήσομαί σοι, θεός μου εἶ σύ, καὶ ὑψώσω σε.

Ἐξομολογήσομαί σοι, ὅτι ἐπήκουσάς μου, καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Δόξα.

ΚΑΘΙΣΜΑ. ιϛ'.

Ἀλληλούϊα. ριη'.

Μακάριοι ἄμωμοι ἐν ὁδῷ, οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ κυρίου.

Μακάριοι οἱ ἐξερευνῶντες τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐκζητήσουσιν αὐτόν.

Οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἐπορεύθησαν.

Σὺ ἐνετείλω τὰς ἐντολάς σου, τοῦ φυλάξασθαι σφόδρα.

Ὄφελον κατευθυνθείησαν αἱ ὁδοί μου, τοῦ φυλάξασθαι τὰ δικαιώματά σου.

Τότε οὐ μὴ αἰσχυνθῶ, ἐν τῷ με ἐπιβλέπειν ἐπὶ πάσας τὰς ἐντολάς σου.

Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν εὐθύτητι καρδίας, ἐν τῷ μεμαθηκέναι τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Τὰ δικαιώματά σου φυλάξω, μή με ἐγκαταλίπῃς ἕως σφόδρα.

Ἐν τίνι κατορθώσει νεώτερος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ; ἐν τῷ φυλάξασθαι τοὺς λόγους σου.

Ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξεζήτησά σε, μὴ ἀπώσῃ με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.

Ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἔκρυψα τὰ λόγιά σου, ὅπως ἂν μὴ ἁμάρτω σοι.

Εὐλογητὸς εἶ κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ἐν τοῖς χείλεσί μου ἐξήγγειλα πάντα τὰ κρίματα τοῦ στόματός σου, ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σου ἐτέρφθην ὡς ἐπὶ παντὶ πλούτῳ.

Ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεσχήσω, καὶ κατανοήσω τὰς ὁδούς σου.

Ἐν τοῖς δικαιώμασί σου μελετήσω, οὐκ ἐπιλήσομαι τῶν λόγων σου.

Ἀνταπόδος τῷ δούλῳ σου, ζήσομαι καὶ φυλάξω τοὺς λόγους σου.

Ἀποκάλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ κατανοήσω τὰ θαυμάσια ἐκ τοῦ νόμου σου.

Πάροικος ἐγώ εἰμι ἐν τῇ γῇ, μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὰς ἐντολάς σου.

Ἐπεπόθησεν ἡ ψυχή μου τοῦ ἐπιθυμῆσαι τὰ κρίματά σου ἐν παντὶ καιρῷ.

Ἐπετίμησας ὑπερηφάνοις, ἐπικατάρατοι οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.

Περίελε ἀπ' ἐμοῦ ὄνειδος καὶ ἐξουδένωσιν, ὅτι τὰ μαρτύριά σου ἐξεζήτησα.

Καὶ γὰρ ἐκάθισαν ἄρχοντες, καὶ κατ'

ἐμοῦ

Digitized by Google

Σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἐν ὀνόματι κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Τὰς εὐχάς μου τῷ κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ,

Ἐν αὐλαῖς οἴκου κυρίου ἐν μέσῳ σου Ἱερουσαλήμ.

Ἀλληλούϊα. ριϛʹ.

Αἰνεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἀλληλούϊα. ριζʹ.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραήλ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρών, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐκ θλίψεως ἐπεκαλεσάμην τὸν κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου εἰς πλατυσμόν.

Κύριος ἐμοὶ βοηθός, καὶ οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος.

Κύριος ἐμοὶ βοηθός, κἀγὼ ἐπόψομαι τοὺς ἐχθρούς μου.

Ἀγαθὸν πεποιθέναι ἐπὶ κύριον, ἢ πεποιθέναι ἐπ᾽ ἄνθρωπον.

Ἀγαθὸν ἐλπίζειν ἐπὶ κύριον, ἢ ἐλπίζειν ἐπ᾽ ἄρχουσι.

Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Κυκλώσαντες ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ μέλισσαι κηρίον, καὶ ἐξεκαύθησαν ὡς πῦρ ἐν ἀκάνθαις, καὶ τῷ ὀνόματι κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Ὠσθεὶς ἀνετράπην τοῦ πεσεῖν, καὶ ὁ κύριος ἀντελάβετό μου.

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ κύριος, καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν.

Φωνὴ ἀγαλλιάσεως καὶ σωτηρίας ἐν σκηναῖς δικαίων.

Δεξιὰ κυρίου ἐποίησε δύναμιν, δεξιὰ κυρίου ὕψωσέ με.

Δεξιὰ κυρίου ἐποίησε δύναμιν, οὐκ ἀποθανοῦμαι, ἀλλὰ ζήσομαι, καὶ διηγήσομαι τὰ ἔργα κυρίου.

Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ κύριος, καὶ τῷ θανάτῳ οὐ παρέδωκέ με.

Ἀνοίξατέ μοι πύλας δικαιοσύνης, εἰσελθὼν ἐν αὐταῖς ἐξομολογήσομαι τῷ κυρίῳ.

Αὕτη ἡ πύλη τοῦ κυρίου, δίκαιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ.

Ἐξομολογήσομαί σοι, ὅτι ἐπήκουσάς μου καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν.

Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας.

Παρὰ κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ὦ κύριε σῶσον δή, ὦ κύριε εὐόδω-

Digitized by Google

χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων.

Στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσιν, ὀφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ οὐκ ὄψονται.

Ὦτα ἔχουσι καὶ οὐκ ἀκούσονται, ῥῖνας ἔχουσι καὶ οὐκ ὀσφρανθήσονται.

Χεῖρας ἔχουσι καὶ οὐ ψηλαφήσουσι, πόδας ἔχουσι καὶ οὐ περιπατήσουσιν, οὐ φωνήσουσιν ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν.

Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτά, καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ᾽ αὐτοῖς.

Οἶκος Ἰσραὴλ ἤλπισεν ἐπὶ κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν.

Οἶκος Ἀαρὼν ἤλπισεν ἐπὶ κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν.

Οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον ἤλπισαν ἐπὶ κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστι.

Κύριος μνησθεὶς ἡμῶν, εὐλόγησεν ἡμᾶς, εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἰσραήλ, εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἀαρών.

Εὐλόγησε τοὺς φοβουμένους τὸν κύριον, τοὺς μικροὺς μετὰ τῶν μεγάλων.

Προσθείη κύριος ἐφ᾽ ὑμᾶς ἐφ᾽ ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ὑμῶν.

Εὐλογημένοι ἡμεῖς τῷ κυρίῳ τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ τῷ κυρίῳ, τὴν δὲ γῆν ἔδωκε τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

Οὐχ οἱ νεκροὶ αἰνέσουσί σε κύριε, οὐδὲ πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς ᾅδου.

Ἀλλ᾽ ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογήσομεν τὸν κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ἀλλελούϊα. ριδ´.

Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται κύριος τῆς φωνῆς δεήσεώς μου.

Ὅτι ἔκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοί, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι.

Περιέσχόν με ὠδῖνες θανάτου, κίνδυνοι ᾅδου εὕροσάν με.

Θλῖψιν καὶ ὀδύνην εὗρον, καὶ τὸ ὄνομα κυρίου ἐπεκαλεσάμην, ὦ κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου.

Ἐλεήμων ὁ κύριος καὶ δίκαιος, καὶ ὁ θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ, φυλάσσων τὰ νήπια ὁ κύριος, ἐταπεινώθην καὶ ἔσωσέ με.

Ἐπίστρεψον ψυχή μου εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, ὅτι κύριος εὐηργέτησέ σε.

Ὅτι ἐξείλετο τὴν ψυχήν μου ἐκ θανάτου, τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀπὸ δακρύων, καὶ τοὺς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθήματος.

Εὐαρεστήσω ἐνώπιον κυρίου ἐν χώρᾳ ζώντων. Δόξα.

Ἀλληλούϊα. ριε´.

Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα, ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην σφόδρα.

Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου, πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης.

Τί ἀνταποδώσω τῷ κυρίῳ περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι καὶ τὸ ὄνομα κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Τὰς εὐχάς μου τῷ κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Τίμιος ἐναντίον κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ.

Ὦ κύριε ἐγὼ δοῦλος σός, ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου, διέρρηξας τοὺς δεσμούς μου.

Digitized by Google

αὐτοῦ, γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται.

Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσιν ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων καὶ δίκαιος.

Χρηστὸς ἀνὴρ ὁ οἰκτείρων καὶ κιχρῶν, οἰκονομήσει τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐν κρίσει, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα οὐ σαλευθήσεται.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος, ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται.

Ἑτοίμη ἡ καρδία αὐτοῦ ἐλπίζειν ἐπὶ κύριον, ἐστήρικται ἡ καρδία αὐτοῦ, οὐ φοβηθῇ, ἕως οὗ ἐπίδῃ ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.

Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν, ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. τὸ κέρας αὐτοῦ ὑψωθήσεται ἐν δόξῃ.

Ἁμαρτωλὸς ὄψεται καὶ ὀργισθήσεται, τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ βρύξει καὶ τακήσεται. ἐπιθυμία ἁμαρτωλοῦ ἀπολεῖται. Δόξα.

Ἀλληλούϊα. ριβ΄.

Αἰνεῖτε παῖδες κύριον, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα κυρίου.

Εἴη τὸ ὄνομα κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν, αἰνετὸν τὸ ὄνομα κυρίου.

Ὑψηλὸς ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ὁ κύριος, ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ἡ δόξα αὐτοῦ.

Τίς ὡς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν; ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν

Ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐν τῇ γῇ; ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς πτωχὸν, καὶ ἀπὸ κοπρίας ἀνυψῶν πένητα.

Τοῦ καθίσαι αὐτὸν μετὰ ἀρχόντων, μετὰ ἀρχόντων λαοῦ αὐτοῦ.

Ὁ κατοικίζων στεῖραν ἐν οἴκῳ, μητέρα ἐπὶ τέκνοις εὐφραινομένην.

Ἀλληλούϊα. ριγ΄.

Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακὼβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου.

Ἐγενήθη Ἰουδαία ἁγίασμα αὐτοῦ, Ἰσραὴλ ἐξουσία αὐτοῦ.

Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

Τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν ὡσεὶ κριοὶ, καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων.

Τί σοι ἐστὶ θάλασσα ὅτι ἔφυγες; καὶ σὺ Ἰορδάνη ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;

Τὰ ὄρη ὅτι ἐσκιρτήσατε ὡσεὶ κριοὶ, καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων;

Ἀπὸ προσώπου κυρίου ἐσαλεύθη ἡ γῆ, ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ Ἰακώβ.

Τοῦ στρέψαντος τὴν πέτραν εἰς λίμνας ὑδάτων, καὶ τὴν ἀκρότομον εἰς πηγὰς ὑδάτων.

Μὴ ἡμῖν κύριε μὴ ἡμῖν, ἀλλ᾽ ἢ τῷ ὀνόματί σου δὸς δόξαν,

Ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου. μήποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη, ποῦ ἐστιν ὁ θεὸς αὐτῶν;

Ὁ δὲ θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησε.

Τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν, ἀργύριον καὶ χρυ-

Digitized by Google

Ἐξομολογήσομαι τῷ κυρίῳ σφόδρα ἐν τῷ στόματί μου, καὶ ἐν μέσῳ πολλῶν αἰνέσω αὐτόν.

Ὅτι παρέστη ἐκ δεξιῶν πένητος, τοῦ σῶσαι ἐκ τῶν καταδιωκόντων τὴν ψυχήν μου.

Δόξα.

ΚΑΘΙΣΜΑ. ιϛ'.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. ρθ'.

Εἶπεν ὁ κύριος τῷ κυρίῳ μου, κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι κύριος ἐκ Σιών, καὶ κατακυρίευε ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου.

Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου.

Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησά σε. ὤμοσε κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται.

Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Κύριος ἐκ δεξιῶν σου συνέθλασεν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτοῦ βασιλεῖς.

Κρινεῖ ἐν τοῖς ἔθνεσι, πληρώσει πτώματα, συνθλάσει κεφαλὰς ἐπὶ γῆς πολλῶν.

Ἐκ χειμάρρου ἐν ὁδῷ πίεται, διὰ τοῦτο ὑψώσει κεφαλήν.

Ἀλληλούϊα. ρι'.

Ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ.

Μεγάλα τὰ ἔργα κυρίου, ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Μνείαν ἐποιήσατο τῶν θαυμασίων αὐτοῦ,

Ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ὁ κύριος, τροφὴν ἔδωκε τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Μνησθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ. ἰσχὺν ἔργων αὐτοῦ ἀνήγγειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ,

Τοῦ δοῦναι αὐτοῖς κληρονομίαν ἐθνῶν. ἔργα χειρῶν αὐτοῦ, ἀλήθεια καὶ κρίσις.

Πισταὶ πᾶσαι αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ, ἐστηριγμέναι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πεποιημέναι ἐν ἀληθείᾳ καὶ εὐθύτητι.

Λύτρωσιν ἀπέστειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ. ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ, ἅγιον καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Ἀρχὴ σοφίας φόβος κυρίου, σύνεσις δὲ ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιοῦσιν αὐτήν.

Ἡ αἴνεσις αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἀλληλούϊα. ρια'.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ,

Digitized by Google

ἀγαπήσεώς μου.

Κατάστησον ἐπ' αὐτὸν ἁμαρτωλόν, καὶ διάβολος στήτω ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ.

Ἐν τῷ κρίνεσθαι αὐτόν, ἐξέλθοι καταδεδικασμένος, καὶ ἡ προσευχὴ αὐτοῦ γενέσθω εἰς ἁμαρτίαν.

Γενηθήτωσαν αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὀλίγαι, καὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι ἕτερος.

Γενηθήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ὀρφανοί, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ χήρα.

Σαλευόμενοι μεταναστήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ ἐπαιτησάτωσαν, ἐκβληθήτωσαν ἐκ τῶν οἰκοπέδων αὐτῶν.

Ἐξερευνησάτω δανειστὴς πάντα ὅσα ὑπάρχει αὐτῷ, καὶ διαρπασάτωσαν ἀλλότριοι τοὺς πόνους αὐτοῦ.

Μὴ ὑπαρξάτω αὐτῷ ἀντιλήπτωρ, μηδὲ γενηθήτω οἰκτίρμων τοῖς ὀρφανοῖς αὐτοῦ.

Γενηθήτω τὰ τέκνα αὐτοῦ εἰς ἐξολόθρευσιν, ἐν γενεᾷ μιᾷ ἐξαλειφθείη τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Ἀναμνησθείη ἡ ἀνομία τῶν πατέρων αὐτοῦ ἔναντι κυρίου, καὶ ἡ ἁμαρτία τῆς μητρὸς αὐτοῦ μὴ ἐξαλειφθείη.

Γενηθήτωσαν ἐναντίον κυρίου διαπαντός, καὶ ἐξολοθρευθείη ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Ἀνθ' ὧν οὐκ ἐμνήσθη ποιῆσαι ἔλεος, καὶ κατεδίωξεν ἄνθρωπον πένητα καὶ πτωχόν, καὶ κατανενυγμένον τῇ καρδίᾳ τοῦ θανατῶσαι.

Καὶ ἠγάπησε κατάραν καὶ ἥξει αὐτῷ, καὶ οὐκ ἠθέλησεν εὐλογίαν, καὶ μακρυνθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

Καὶ ἐνεδύσατο κατάραν ὡς ἱμάτιον, καὶ εἰσῆλθεν ὡσεὶ ὕδωρ εἰς τὰ ἔγκατα αὐτοῦ, καὶ ὡσεὶ ἔλαιον ἐν τοῖς ὀστέοις αὐτοῦ.

Γενηθήτω αὐτῷ ὡς ἱμάτιον ὃ περιβάλλεται, καὶ ὡσεὶ ζώνη ἣν διαπαντὸς περιζώννυται.

Τοῦτο τὸ ἔργον τῶν ἐνδιαβαλλόντων με παρὰ κυρίου, καὶ τῶν λαλούντων πονηρὰ κατὰ τῆς ψυχῆς μου.

Καὶ σὺ κύριε κύριε ποίησον μετ' ἐμοῦ, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου.

Ῥῦσαί με ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ, καὶ ἡ καρδία μου τετάρακται ἐντός μου.

Ὡσεὶ σκιὰ ἐν τῷ ἐκκλῖναι αὐτὴν ἀντανῃρέθην, ἐξετινάχθην ὡσεὶ ἀκρίδες.

Τὰ γόνατά μου ἠσθένησαν ἀπὸ νηστείας, καὶ ἡ σάρξ μου ἠλλοιώθη δι' ἔλαιον.

Κἀγὼ ἐγενήθην ὄνειδος αὐτοῖς, εἴδοσάν με, ἐσάλευσαν κεφαλὰς αὐτῶν.

Βοήθησόν μοι κύριε ὁ θεός μου, καὶ σῶσόν με κατὰ τὸ ἔλεός σου.

Καὶ γνώτωσαν ὅτι ἡ χείρ σου αὕτη, καὶ σὺ κύριε ἐποίησας αὐτήν.

Καταράσονται αὐτοί, καὶ σὺ εὐλογήσεις.

Οἱ ἐπανιστάμενοί μοι αἰσχυνθήτωσαν, ὁ δὲ δοῦλός σου εὐφρανθήσεται.

Ἐνδυσάσθωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντές με ἐντροπήν, καὶ περιβαλέσθωσαν ὡς διπλοΐδα αἰσχύνην αὐτῶν.

Καὶ κατῴκισεν ἐκεῖ πεινῶντας, καὶ συνεστήσαντο πόλεις κατοικεσίας.

Καὶ ἔσπειραν ἀγρούς, καὶ ἐφύτευσαν ἀμπελῶνας, καὶ ἐποίησαν καρπὸν γεννήματος.

Καὶ εὐλόγησεν αὐτούς, καὶ ἐπληθύνθησαν σφόδρα, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν οὐκ ἐσμίκρυνε.

Καὶ ὠλιγώθησαν καὶ ἐκακώθησαν ἀπὸ θλίψεως κακῶν καὶ ὀδύνης.

Ἐξεχύθη ἐξουδένωσις ἐπ' ἄρχοντας αὐτῶν, καὶ ἐπλάνησεν αὐτοὺς ἐν ἀβάτῳ καὶ οὐχ ὁδῷ.

Καὶ ἐβοήθησε πένητι ἐκ πτωχείας, καὶ ἔθετο ὡς πρόβατα πατριάς.

Ὄψονται εὐθεῖς καὶ εὐφρανθήσονται, καὶ πᾶσα ἀνομία ἐμφράξει τὸ στόμα αὐτῆς.

Τίς σοφὸς καὶ φυλάξει ταῦτα, καὶ συνήσει τὰ ἐλέη τοῦ κυρίου;

Δόξα.

ᾨδὴ ψαλμοῦ τῷ Δαβίδ. ρζ'.

Ἑτοίμη ἡ καρδία μου ὁ θεός, ἑτοίμη ἡ καρδία μου, ᾄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου.

Ἐξεγέρθητι ἡ δόξα μου, ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα, ἐξεγερθήσομαι ὄρθρου.

Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς κύριε, ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν.

Ὅτι μέγα ἐπάνω τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου, καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου.

Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

Ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου, σῶσον τῇ δεξιᾷ σου καὶ ἐπάκουσόν μου.

Ὁ θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ, ὑψωθήσομαι καὶ διαμεριῶ Σίκιμα, καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω.

Ἐμός ἐστι Γαλαὰδ καὶ ἐμός ἐστι Μανασσῆς, καὶ Ἐφραὶμ ἀντίληψις τῆς κεφαλῆς μου.

Ἰούδας βασιλεύς μου, Μωὰβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου.

Ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐπιβαλῶ τὸ ὑπόδημά μου, ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν.

Τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περιοχῆς; ἢ τίς ὁδηγήσει με ἕως τῆς Ἰδουμαίας;

Οὐχὶ σὺ ὁ θεὸς ὁ ἀπωσάμενος ἡμᾶς; καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν;

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως καὶ ματαία σωτηρία ἀνθρώπου.

Ἐν τῷ θεῷ ποιήσωμεν δύναμιν, καὶ αὐτὸς ἐξουδενώσει τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. ρη'.

Ὁ θεὸς τὴν αἴνεσίν μου μὴ παρασιωπήσῃς, ὅτι στόμα ἁμαρτωλοῦ καὶ στόμα δολίου ἐπ' ἐμὲ ἠνοίχθη.

Ἐλάλησαν κατ' ἐμοῦ γλώσσῃ δολίᾳ, καὶ λόγοις μίσους ἐκύκλωσάν με, καὶ ἐπολέμησάν με δωρεάν.

Ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾶν με, ἐνδιέβαλλόν με, ἐγὼ δὲ προσηυχόμην.

Καὶ ἔθεντο κατ' ἐμοῦ κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, καὶ μῖσος ἀντὶ τῆς

ἀγα-

Digitized by Google

Ὅτι ἐχόρτασε ψυχὴν κενὴν, καὶ πεινῶσαν ἐνέπλησεν ἀγαθῶν.

Καθημένους ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου, πεπεδημένους ἐν πτωχείᾳ καὶ σιδήρῳ.

Ὅτι παρεπίκραναν τὰ λόγια τοῦ θεοῦ, καὶ τὴν βουλὴν τοῦ ὑψίστου παρώξυναν.

Καὶ ἐταπεινώθη ἐν κόποις ἡ καρδία αὐτῶν, ἠσθένησαν καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν.

Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτοὺς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς.

Καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ σκότους καὶ σκιᾶς θανάτου, καὶ τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν διέῤῥηξεν.

Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

Ὅτι συνέτριψε πύλας χαλκᾶς, καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς συνέθλασε.

Ἀντελάβετο αὐτῶν ἐξ ὁδοῦ ἀνομίας αὐτῶν, διὰ γὰρ τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐταπεινώθησαν.

Πᾶν βρῶμα ἐβδελύξατο ἡ ψυχὴ αὐτῶν, καὶ ἤγγισαν ἕως τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου.

Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτοὺς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς.

Ἀπέστειλε τὸν λόγον αὐτοῦ, καὶ ἰάσατο αὐτοὺς, καὶ ἐῤῥύσατο αὐτοὺς ἐκ τῶν διαφθορῶν αὐτῶν.

Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

Καὶ θυσάτωσαν αὐτῷ θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἐξαγγειλάτωσαν τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει.

Οἱ καταβαίνοντες εἰς θάλασσαν ἐν πλοίοις, ποιοῦντες ἐργασίαν ἐν ὕδασι πολλοῖς.

Αὐτοὶ εἶδον τὰ ἔργα κυρίου, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἐν τῷ βυθῷ.

Εἶπε, καὶ ἔστη πνεῦμα καταιγίδος, καὶ ὑψώθη τὰ κύματα αὐτῆς.

Ἀναβαίνουσιν ἕως τῶν οὐρανῶν, καὶ καταβαίνουσιν ἕως τῶν ἀβύσσων.

Ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν κακοῖς ἐτήκετο, ἐταράχθησαν, ἐσαλεύθησαν ὡς ὁ μεθύων, καὶ πᾶσα ἡ σοφία αὐτῶν κατεπόθη.

Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτοὺς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐξήγαγεν αὐτούς.

Καὶ ἐπέταξε τῇ καταιγίδι, καὶ ἔστη εἰς αὔραν, καὶ ἐσίγησαν τὰ κύματα αὐτῆς.

Καὶ εὐφράνθησαν, ὅτι ἡσύχασαν, καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐπὶ λιμένα θελήματος αὐτῶν.

Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

Ὑψωσάτωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ, καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων αἰνεσάτωσαν αὐτόν.

Ἔθετο ποταμοὺς εἰς ἔρημον, καὶ διεξόδους ὑδάτων εἰς δίψαν.

Γῆν καρποφόρον εἰς ἅλμην, ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ.

Ἔθετο ἔρημον εἰς λίμνας ὑδάτων, καὶ γῆν ἄνυδρον εἰς διεξόδους ὑδάτων.

Digitized by Google

Ὅτι παρεπίκραναν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ διέστειλεν ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ.

Οὐκ ἐξωλόθρευσαν τὰ ἔθνη ἃ εἶπε κύριος αὐτοῖς, καὶ ἐμίγησαν ἐν τοῖς ἔθνεσι καὶ ἔμαθον τὰ ἔργα αὐτῶν.

Καὶ ἐδούλευσαν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν, καὶ ἐγενήθη αὐτοῖς εἰς σκάνδαλον.

Καὶ ἔθυσαν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν τοῖς δαιμονίοις.

Καὶ ἐξέχεαν αἷμα ἀθῷον, αἷμα υἱῶν αὐτῶν καὶ θυγατέρων, ὧν ἔθυσαν τοῖς γλυπτοῖς Χαναάν.

Καὶ ἐφονοκτονήθη ἡ γῆ ἐν τοῖς αἵμασι, καὶ ἐμιάνθη ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν.

Καὶ ἐπόρνευσαν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν.

Καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐβδελύξατο τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ.

Καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν, καὶ ἐκυρίευσαν αὐτῶν οἱ μισοῦντες αὐτούς.

Καὶ ἔθλιψαν αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν, καὶ ἐταπεινώθησαν ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτῶν.

Πλεονάκις ἐρρύσατο αὐτούς, αὐτοὶ δὲ παρεπίκραναν αὐτὸν ἐν τῇ βουλῇ αὐτῶν.

Καὶ ἐταπεινώθησαν ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν.

Καὶ εἶδε κύριος ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, ἐν τῷ αὐτὸν εἰσακοῦσαι τῆς δεήσεως αὐτῶν.

Καὶ ἐμνήσθη τῆς διαθήκης αὐτοῦ, καὶ μετεμελήθη κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους αὐτοῦ.

Καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς εἰς οἰκτιρμοὺς ἐναντίον πάντων τῶν αἰχμαλωτευσάντων αὐτούς.

Σῶσον ἡμᾶς κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐπισυνάγαγε ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν.

Τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου τῷ ἁγίῳ, τοῦ ἐγκαυχᾶσθαι ἐν τῇ αἰνέσει σου.

Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς Ἰσραήλ, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος, καὶ ἐρεῖ πᾶς ὁ λαός, γένοιτο γένοιτο.

Δόξα.

Ἀλληλούϊα. ρϛʹ.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ, ὅτι χρηστός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ κυρίου, οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ, καὶ ἐκ τῶν χωρῶν συνήγαγεν αὐτούς.

Ἀπὸ ἀνατολῶν, καὶ δυσμῶν, καὶ βορρᾶ, καὶ θαλάσσης, ἐπλανήθησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν ἀνύδρῳ.

Ὁδὸν πόλεως κατοικητηρίου οὐχ εὗρον πεινῶντες καὶ διψῶντες, ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν αὐτοῖς ἐξέλιπε.

Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς.

Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς εἰς ὁδὸν εὐθεῖαν, τοῦ πορευθῆναι εἰς πόλιν κατοικητηρίου.

Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

Ἡμάρτομεν μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν.

Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ οὐ συνῆκαν τὰ θαυμάσιά σου, καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν τοῦ πλήθους τοῦ ἐλέους σου.

Καὶ παρεπίκραναν ἀναβαίνοντες ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ. καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, τοῦ γνωρίσαι τὴν δυναστείαν αὐτοῦ. καὶ ἐπετίμησε τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, καὶ ἐξηράνθη.

Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐν ἀβύσσῳ ὡς ἐν ἐρήμῳ, καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἐκ χειρὸς μισούντων,

Καὶ ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ.

Ἐκάλυψεν ὕδωρ τοὺς θλίβοντας αὐτούς, εἷς ἐξ αὐτῶν οὐχ ὑπελείφθη.

Καὶ ἐπίστευσαν τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ ᾖσαν τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ.

Ἐτάχυναν, ἐπελάθοντο τῶν ἔργων αὐτοῦ, οὐχ ὑπέμειναν τὴν βουλὴν αὐτοῦ.

Καὶ ἐπεθύμησαν ἐπιθυμίαν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐπείρασαν τὸν θεὸν ἐν ἀνύδρῳ.

Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὸ αἴτημα αὐτῶν, καὶ ἐξαπέστειλε πλησμονὴν εἰς τὴν ψυχὴν αὐτῶν.

Καὶ παρώργισαν Μωϋσῆν ἐν τῇ παρεμβολῇ, καὶ Ἀαρὼν τὸν ἅγιον κυρίου.

Ἠνοίχθη ἡ γῆ καὶ κατέπιε Δαθάν, καὶ ἐκάλυψεν ἐπὶ τὴν συναγωγὴν Ἀβειρών.

Καὶ ἐξεκαύθη πῦρ ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν, καὶ φλὸξ κατέφλεξεν ἁμαρτωλούς.

Καὶ ἐποίησαν μόσχον ἐν Χωρήβ, καὶ προσεκύνησαν τῷ γλυπτῷ.

Καὶ ἠλλάξαντο τὴν δόξαν αὐτῶν, ἐν ὁμοιώματι μόσχου ἐσθίοντος χόρτον.

Ἐπελάθοντο τοῦ θεοῦ τοῦ σώζοντος αὐτούς, τοῦ ποιήσαντος μεγάλα ἐν Αἰγύπτῳ,

Θαυμαστὰ ἐν γῇ Χάμ, καὶ φοβερὰ ἐπὶ θαλάσσης ἐρυθρᾶς.

Καὶ εἶπε τοῦ ἐξολοθρεῦσαι αὐτούς, εἰ μὴ Μωϋσῆς ὁ ἐκλεκτὸς αὐτοῦ ἔστη ἐν τῇ θραύσει ἐνώπιον αὐτοῦ, τοῦ ἀποστρέψαι ἀπὸ θυμοῦ ὀργῆς αὐτοῦ, τοῦ μὴ ἐξολοθρεῦσαι.

Καὶ ἐξουδένωσαν γῆν ἐπιθυμητήν, καὶ οὐκ ἐπίστευσαν τῷ λόγῳ αὐτοῦ.

Καὶ ἐγόγγυσαν ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν, οὐκ εἰσήκουσαν τῆς φωνῆς κυρίου.

Καὶ ἐπῆρε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' αὐτούς, τοῦ καταβαλεῖν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ,

Καὶ τοῦ καταβαλεῖν τὸ σπέρμα αὐτῶν ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ διασκορπίσαι αὐτοὺς ἐν ταῖς χώραις.

Καὶ ἐτελέσθησαν τῷ Βεελφεγώρ, καὶ ἔφαγον θυσίας νεκρῶν.

Καὶ παρώξυναν αὐτὸν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν, καὶ ἐπληθύνθη ἐν αὐτοῖς ἡ πτῶσις.

Καὶ ἔστη Φινεὲς καὶ ἐξιλάσατο, καὶ ἐκόπασεν ἡ θραῦσις. καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἕως τοῦ αἰῶνος.

Καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας, καὶ ἐκακώθη Μωϋσῆς δι' αὐτούς.

Ο

Digitized by Google

Ἔθετο ἐν αὐτοῖς τοὺς λόγους τῶν σημείων αὐτοῦ, καὶ τῶν τεράτων ἐν γῇ Χάμ.

Ἐξαπέστειλε σκότος καὶ ἐσκότασε, καὶ παρεπίκραναν τοὺς λόγους αὐτοῦ.

Μετέστρεψε τὰ ὕδατα αὐτῶν εἰς αἷμα, καὶ ἀπέκτεινε τοὺς ἰχθύας αὐτῶν.

Ἐξῆρψεν ἡ γῆ αὐτῶν βατράχους, ἐν τοῖς ταμείοις τῶν βασιλέων αὐτῶν.

Εἶπε καὶ ἦλθε κυνόμυια, καὶ σκνῖπες ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῶν.

Ἔθετο τὰς βροχὰς αὐτῶν χάλαζαν, πῦρ καταφλέγον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν.

Καὶ ἐπάταξε τὰς ἀμπέλους αὐτῶν καὶ τὰς συκᾶς αὐτῶν, καὶ συνέτριψε πᾶν ξύλον ὁρίου αὐτῶν.

Εἶπε καὶ ἦλθεν ἀκρίς, καὶ βροῦχος οὗ οὐκ ἦν ἀριθμός.

Καὶ κατέφαγε πάντα τὸν χόρτον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν, καὶ κατέφαγε πάντα τὸν καρπὸν τῆς γῆς αὐτῶν.

Καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν τῆς γῆς αὐτῶν, ἀπαρχὴν παντὸς πόνου αὐτῶν.

Καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐν ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ, καὶ οὐκ ἦν ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν ὁ ἀσθενῶν.

Εὐφράνθη Αἴγυπτος ἐν τῇ ἐξόδῳ αὐτῶν, ὅτι ἐπέπεσεν ὁ φόβος αὐτῶν ἐπ᾽ αὐτούς.

Διεπέτασε νεφέλην εἰς σκέπην αὐτοῖς, καὶ πῦρ τοῦ φωτίσαι αὐτοῖς τὴν νύκτα.

Ἤτησαν καὶ ἦλθεν ὀρτυγομήτρα, καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἐνέπλησεν αὐτούς.

Διέῤῥηξε πέτραν, καὶ ἐῤῥύησαν ὕδατα, ἐπορεύθησαν ἐν ἀνύδροις ποταμοί.

Ὅτι ἐμνήσθη τοῦ λόγου τοῦ ἁγίου αὐτοῦ, τοῦ πρὸς Ἀβραὰμ τὸν δοῦλον αὐτοῦ.

Καὶ ἐξήγαγε τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει, καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐν εὐφροσύνῃ.

Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς χώρας ἐθνῶν, καὶ πόνους λαῶν ἐκληρονόμησαν.

Ὅπως ἂν φυλάξωσι τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ ἐκζητήσωσιν. Δόξα.

ΚΑΘΙΣΜΑ. ιϛʹ.

Ἀλληλούια. ρεʹ.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι χρηστός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ κυρίου, ἀκουστὰς ποιήσει πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ;

Μακάριοι οἱ φυλάσσοντες κρίσιν, καὶ ποιοῦντες δικαιοσύνην ἐν παντὶ καιρῷ.

Μνήσθητι ἡμῶν κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ τοῦ λαοῦ σου, ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῷ σωτηρίῳ σου.

Τοῦ ἰδεῖν ἐν τῇ χρηστότητι τῶν ἐκλεκτῶν σου, τοῦ εὐφρανθῆναι ἐν τῇ εὐφροσύνῃ τοῦ ἔθνους σου, τοῦ ἐπαινεῖσθαι μετὰ τῆς κληρονομίας σου.

Ἡμάρ-

Digitized by Google

ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ κυρίῳ.

Ἐκλείποισαν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον.

Δόξα. Ἀλληλούϊα ρδ'.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Ἀπαγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔργα αὐτοῦ, ᾄσατε αὐτῷ καὶ ψάλατε αὐτῷ.

Διηγήσασθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, ἐπαινεῖσθε ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ.

Εὐφρανθήτω καρδία ζητούντων τὸν κύριον, ζητήσατε τὸν κύριον καὶ κραταιώθητε.

Ζητήσατε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διαπαντός, μνήσθητε τῶν θαυμασίων αὐτοῦ ὧν ἐποίησε. τὰ τέρατα αὐτοῦ, καὶ τὰ κρίματα τοῦ στόματος αὐτοῦ.

Σπέρμα Ἀβραὰμ δοῦλοι αὐτοῦ, υἱοὶ Ἰακὼβ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ.

Αὐτὸς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν, ἐν πάσῃ τῇ γῇ τὰ κρίματα αὐτοῦ.

Ἐμνήσθη εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ, λόγου οὗ ἐνετείλατο εἰς χιλίας γενεάς.

Ὃν διέθετο τῷ Ἀβραάμ, καὶ τοῦ ὅρκου αὐτοῦ τῷ Ἰσαάκ.

Καὶ ἔστησεν αὐτὸν τῷ Ἰακὼβ εἰς πρόσταγμα, καὶ τῷ Ἰσραὴλ εἰς διαθήκην αἰώνιον.

Λέγων, σοὶ δώσω τὴν γῆν Χαναάν, σχοίνισμα κληρονομίας ὑμῶν.

Ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἀριθμῷ βραχεῖς, ὀλιγοστοὺς καὶ παροίκους ἐν αὐτῇ.

Καὶ διῆλθον ἐξ ἔθνους εἰς ἔθνος, καὶ ἐκ βασιλείας εἰς λαὸν ἕτερον.

Οὐκ ἀφῆκεν ἄνθρωπον ἀδικῆσαι αὐτούς, καὶ ἤλεγξεν ὑπὲρ αὐτῶν βασιλεῖς.

Μὴ ἅψησθε τῶν χριστῶν μου, καὶ ἐν τοῖς προφήταις μου μὴ πονηρεύεσθε.

Καὶ ἐκάλεσε λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν, πᾶν στήριγμα ἄρτου συνέτριψεν.

Ἀπέστειλεν ἔμπροσθεν αὐτῶν ἄνθρωπον, εἰς δοῦλον ἐπράθη Ἰωσήφ.

Ἐταπείνωσαν ἐν πέδαις τοὺς πόδας αὐτοῦ, σίδηρον διῆλθεν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ.

Μέχρι τοῦ ἐλθεῖν τὸν λόγον αὐτοῦ, τὸ λόγιον τοῦ κυρίου ἐπύρωσεν αὐτόν.

Ἀπέστειλε βασιλεὺς καὶ ἔλυσεν αὐτόν, ἄρχων λαῶν καὶ ἀφῆκεν αὐτόν.

Κατέστησεν αὐτὸν κύριον τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ ἄρχοντα πάσης τῆς κτίσεως αὐτοῦ.

Τοῦ παιδεῦσαι τοὺς ἄρχοντας αὐτοῦ ὡς ἑαυτόν, καὶ τοὺς πρεσβυτέρους αὐτοῦ σοφίσαι.

Καὶ εἰσῆλθεν Ἰσραὴλ εἰς Αἴγυπτον, καὶ Ἰακὼβ παρῴκησεν ἐν γῇ Χάμ.

Καὶ ηὔξησε τὸν λαὸν αὐτοῦ σφόδρα, καὶ ἐκραταίωσεν αὐτὸν ὑπὲρ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.

Καὶ μετέστρεψε τὴν καρδίαν αὐτῶν τοῦ μισῆσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ, τοῦ δολιοῦσθαι ἐν τοῖς δούλοις αὐτοῦ.

Ἐξαπέστειλε Μωϋσῆν τὸν δοῦλον αὐτοῦ, Ἀαρὼν ὃν ἐξελέξατο αὐτόν.

Ἔθετο

Digitized by Google

Ὅριον ἔθου ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνὰ μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῴων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσεν.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ οἰκία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἔθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ, ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι ἁρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τοῦ θεοῦ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ συναχθήσονται, καὶ ἐν ταῖς μάνδραις αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου, αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος.

Ἐκεῖ ἑρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῷ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτοῖς εὔκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντος δέ σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος. Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἤτω ἡ δόξα κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα, εὐφρανθήσεται κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου,

ἐγὼ

Digitized by Google

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος.

Οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ. οὐ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱοὺς, ᾠκτείρησε κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν. μνήσθητι ὅτι χοῦς ἐσμέν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοὺς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ, τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν κύριον πάντες ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν κύριον πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ ποιοῦντες τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ, εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον.

Δόξα.

Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου συστάσεως. ργ'.

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον, κύριε ὁ θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω,

Ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν.

Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ, ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ.

Ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων, ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πῦρ φλέγον.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τόπον ὃν ἐθεμελίωσας αὐτοῖς.

Digitized by Google

πέῤῥαξάς με.

Αἱ ἡμέραι μου ὡσεὶ σκιὰ ἐκλίθησαν, κἀγὼ ὡσεὶ χόρτος ἐξηράνθην.

Σὺ δὲ κύριε εἰς τὸν αἰῶνα μένεις, καὶ τὸ μνημόσυνόν σου, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σὺ ἀναστὰς οἰκτειρήσεις τὴν Σιών, ὅτι καιρὸς τοῦ οἰκτειρῆσαι αὐτήν, ὅτι ἥκει καιρός.

Ὅτι εὐδόκησαν οἱ δοῦλοί σου τοὺς λίθους αὐτῆς, καὶ τὸν χοῦν αὐτῆς οἰκτειρήσουσι.

Καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομά σου κύριε, καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τὴν δόξαν σου.

Ὅτι οἰκοδομήσει κύριος τὴν Σιών, καὶ ὀφθήσεται ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ.

Ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν ταπεινῶν, καὶ οὐκ ἐξουδένωσε τὴν δέησιν αὐτῶν.

Γραφήτω αὕτη εἰς γενεὰν ἑτέραν, καὶ λαὸς ὁ κτιζόμενος αἰνέσει τὸν κύριον.

Ὅτι ἐξέκυψεν ἐξ ὕψους ἁγίου αὐτοῦ, κύριος ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψε,

Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων, τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων,

Τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐν Σιὼν τὸ ὄνομα κυρίου, καὶ τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ.

Ἐν τῷ συναχθῆναι λαοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ βασιλεῖς τοῦ δουλεύειν τῷ κυρίῳ.

Ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἰσχύος αὐτοῦ, τὴν ὀλιγότητα τῶν ἡμερῶν μου ἀνάγγειλόν μοι.

Μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμίσει ἡμερῶν μου, ἐν γενεᾷ γενεῶν τὰ ἔτη σου.

Κατ᾽ ἀρχὰς σὺ κύριε τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί.

Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις.

Καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἑλίξεις αὐτοὺς καὶ ἀλλαγήσονται.

Σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν.

Οἱ υἱοὶ τῶν δούλων σου κατασκηνώσουσι, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα κατευθυνθήσεται.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. ρβ.

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐιλατεύοντα πάσαις ταῖς ἀνομίαις σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου,

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς,

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου. ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτί-

Digitized by Google

Ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ὅτι χρηστὸς κύριος, εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ,

Καὶ ἕως γενεᾶς καὶ γενεᾶς ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. ρ'.

Ἔλεος καὶ κρίσιν ᾄσομαί σοι κύριε. ψαλῶ καὶ συνήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ· πότε ἥξεις πρός με;

Διεπορευόμην ἐν ἀκακίᾳ καρδίας μου, ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου.

Οὐ προεθέμην πρὸ ὀφθαλμῶν μου πρᾶγμα παράνομον, ποιοῦντας παραβάσεις ἐμίσησα.

Οὐκ ἐκολλήθη μοι καρδία σκαμβή, ἐκκλίνοντος ἀπ' ἐμοῦ τοῦ πονηροῦ οὐκ ἐγίνωσκον.

Τὸν καταλαλοῦντα λάθρα τοῦ πλησίον αὐτοῦ, τοῦτον ἐξεδίωκον.

Ὑπερηφάνῳ ὀφθαλμῷ καὶ ἀπλήστῳ καρδίᾳ, τούτῳ οὐ συνήσθιον.

Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ τοὺς πιστοὺς τῆς γῆς, τοῦ συγκαθῆσθαι αὐτοὺς μετ' ἐμοῦ.

Πορευόμενος ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ, οὗτός μοι ἐλειτούργει.

Οὐ κατῴκει ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας μου, ποιῶν ὑπερηφανίαν.

Λαλῶν ἄδικα, οὐ κατεύθυνεν ἐναντίον τῶν ὀφθαλμῶν μου.

Εἰς τὰς πρωΐας ἀπέκτενον πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς.

Τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ πόλεως κυρίου πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν.

ΚΑΘΙΣΜΑ. ιγ'.

Προσευχὴ τῷ πτωχῷ, ὅταν ἀκηδιάσῃ, καὶ ἐναντίον κυρίου ἐκχέῃ τὴν δέησιν αὐτοῦ. ρα'.

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καὶ ἡ κραυγή μου πρὸς σὲ ἐλθέτω.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ.

Ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ θλίβομαι, κλῖνον πρός με τὸ οὖς σου. ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε, ταχὺ εἰσάκουσόν μου.

Ὅτι ἐξέλιπον ὡσεὶ καπνὸς αἱ ἡμέραι μου, καὶ τὰ ὀστᾶ μου ὡσεὶ φρύγιον συνεφρύγησαν.

Ἐπλήγην ὡσεὶ χόρτος, καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδία μου, ὅτι ἐπελαθόμην τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου.

Ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου, ἐκολλήθη τὸ ὀστοῦν μου τῇ σαρκί μου.

Ὡμοιώθην πελεκᾶνι ἐρημικῷ, ἐγενήθην ὡσεὶ νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ.

Ἠγρύπνησα, καὶ ἐγενόμην ὡς στρουθίον μονάζον ἐπὶ δώματι.

Ὅλην τὴν ἡμέραν ὠνείδιζόν με οἱ ἐχθροί μου, καὶ οἱ ἐπαινοῦντές με κατ' ἐμοῦ ὤμνυον.

Ὅτι σποδὸν ὡσεὶ ἄρτον ἔφαγον, καὶ τὸ πόμα μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρνων.

Ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου καὶ τοῦ θυμοῦ σου, ὅτι ἐπάρας κα-

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. ϟζ.

Ἄσατε τῷ κυρίῳ ᾆσμα καινόν, ὅτι θαυμαστὰ ἐποίησεν ὁ κύριος.

Ἔσωσεν αὐτῷ ἡ δεξιὰ αὐτοῦ, καὶ ὁ βραχίων ὁ ἅγιος αὐτοῦ.

Ἐγνώρισε κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ, ἐναντίον τῶν ἐθνῶν ἀπεκάλυψε τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ.

Ἐμνήσθη τοῦ ἐλέους αὐτοῦ τῷ Ἰακώβ, καὶ τῆς ἀληθείας αὐτοῦ τῷ οἴκῳ Ἰσραήλ.

Εἴδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ ἡμῶν.

Ἀλαλάξατε τῷ θεῷ πᾶσα ἡ γῆ, ᾄσατε καὶ ἀγαλλιᾶσθε καὶ ψάλατε.

Ψάλατε τῷ κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ, ἐν κιθάρᾳ καὶ φωνῇ ψαλμοῦ, ἐν σάλπιγξιν ἐλαταῖς, καὶ φωνῇ σάλπιγγος κερατίνης.

Ἀλαλάξατε ἐνώπιον τοῦ βασιλέως κυρίου,

Σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη καὶ οἱ κατοικοῦντες αὐτήν.

Ποταμοὶ κροτήσουσι χειρὶ ἐπὶ τὸ αὐτὸ τὰ ὄρη ἀγαλλιάσονται ἀπὸ προσώπου κυρίου, ὅτι ἔρχεται, ὅτι ἥκει κρῖναι τὴν γῆν.

Κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. ϟη.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί. ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χερουβίμ, σαλευθήτω ἡ γῆ.

Κύριος ἐν Σιὼν μέγας, καὶ ὑψηλός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς λαούς.

Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ, ὅτι φοβερὸν καὶ ἅγιόν ἐστι, καὶ τιμὴ βασιλέως κρίσιν ἀγαπᾷ.

Σὺ ἡτοίμασας εὐθύτητας, κρίσιν καὶ δικαιοσύνην ἐν Ἰακὼβ σὺ ἐποίησας.

Ὑψοῦτε κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι.

Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν τοῖς ἱερεῦσιν αὐτοῦ, καὶ Σαμουὴλ ἐν τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Ἐπεκαλοῦντο τὸν κύριον, καὶ αὐτὸς εἰσήκουεν, ἐν στύλῳ νεφέλης ἐλάλει πρὸς αὐτούς.

Ἐφύλασσον τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, καὶ τὰ προστάγματα ἃ ἔδωκεν αὐτοῖς.

Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, σὺ ἐπήκουες αὐτῶν. ὁ θεός, εὐίλατος ἐγίνου αὐτοῖς, καὶ ἐκδικῶν ἐπὶ πάντα τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν.

Ὑψοῦτε κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε εἰς ὄρος ἅγιον αὐτοῦ, ὅτι ἅγιος κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν.

Ψαλμὸς εἰς ἐξομολόγησιν. ϟθ.

Ἀλαλάξατε τῷ κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, δουλεύσατε τῷ κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ.

Εἰσέλθετε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει, γνῶτε ὅτι κύριος αὐτός ἐστιν ὁ θεός.

Αὐτὸς ἐποίησεν ἡμᾶς, καὶ οὐχ ἡμεῖς, λαὸς αὐτοῦ καὶ πρόβατα τῆς νομῆς αὐτοῦ.

Εἰσέλθετε εἰς τὰς πύλας αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει, τὰς αὐλὰς αὐτοῦ ἐν ὕμνοις.

Ἐξομο-

Digitized by Google

Ὅτι μέγας κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, φοβερός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς θεούς.

Ὅτι πάντες οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν δαιμόνια, ὁ δὲ κύριος τοὺς οὐρανοὺς ἐποίησεν.

Ἐξομολόγησις καὶ ὡραιότης ἐνώπιον αὐτοῦ, ἁγιωσύνη καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἁγιάσματι αὐτοῦ.

Ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ δόξαν καὶ τιμήν.

Ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ, ἄρατε θυσίας καὶ εἰσπορεύεσθε εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ.

Προσκυνήσατε τῷ κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ, σαλευθήτω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ.

Εἴπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὁ κύριος ἐβασίλευσε, καὶ γὰρ κατώρθωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται, κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.

Εὐφρανέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ, σαλευθήτω ἡ θάλασσα, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.

Χαρήσεται τὰ πεδία, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. τότε ἀγαλλιάσονται πάντα τὰ ξύλα τοῦ δρυμοῦ πρὸ προσώπου τοῦ κυρίου, ὅτι ἔρχεται, ὅτι ἔρχεται κρῖναι τὴν γῆν.

Κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ λαοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ αὐτοῦ.

Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ ὅτε ἡ γῆ αὐτοῦ καθίσταται, ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις. 55,

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ, εὐφρανθήτωσαν νῆσοι πολλαί.

Νεφέλη καὶ γνόφος κύκλῳ αὐτοῦ, δικαιοσύνη καὶ κρίμα κατόρθωσις τοῦ θρόνου αὐτοῦ.

Πῦρ ἐναντίον αὐτοῦ προπορεύσεται καὶ φλογιεῖ κύκλῳ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.

Ἔφαναν αἱ ἀστραπαὶ αὐτοῦ τῇ οἰκουμένῃ, εἶδε καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ.

Τὰ ὄρη ὡσεὶ κηρὸς ἐτάκησαν ἀπὸ προσώπου κυρίου, ἀπὸ προσώπου κυρίου πάσης τῆς γῆς.

Ἀνήγγειλαν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ εἴδοσαν πάντες οἱ λαοὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ.

Αἰσχυνθήτωσαν πάντες οἱ προσκυνοῦντες τοῖς γλυπτοῖς, οἱ ἐγκαυχώμενοι ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν.

Προσκυνήσατε αὐτῷ πάντες ἄγγελοι αὐτοῦ.

Ἤκουσε καὶ εὐφράνθη Σιὼν, καὶ ἠγαλλιάσαντο αἱ θυγατέρες τῆς Ἰουδαίας, ἕνεκεν τῶν κριμάτων σου κύριε.

Ὅτι σὺ εἶ κύριος ὁ ὕψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, σφόδρα ὑπερυψώθης ὑπὲρ πάντας τοὺς θεούς.

Οἱ ἀγαπῶντες τὸν κύριον, μισεῖτε πονηρόν. φυλάσσει κύριος τὰς ψυχὰς τῶν ὁσίων αὐτοῦ, ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλῶν ῥύσεται αὐτούς.

Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ, καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη.

Εὐφράνθητε δίκαιοι ἐν τῷ κυρίῳ, καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἁγιωσύνης αὐτοῦ.

δόξα

Digitized by Google

σιν, καὶ ἐχόμενοι αὐτῆς πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.
Τίς ἀναστήσεταί μοι ἐπὶ πονηρευομένους, ἢ τίς συμπαραστήσεταί μοι ἐπὶ τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν;
Εἰ μὴ ὅτι κύριος ἐβοήθησέ μοι, παραβραχὺ παρῴκησε τῷ ᾅδῃ ἡ ψυχή μου.
Εἰ ἔλεγον σεσάλευται ὁ πούς μου, τὸ ἔλεός σου κύριε ἐβοήθει μοι.
Κύριε κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ὀδυνῶν μου ἐν τῇ καρδίᾳ μου, αἱ παρακλήσεις σου ηὔφρανάν τὴν ψυχήν μου.
Μὴ συμπροσέσεταί σοι θρόνος ἀνομίας, ὁ πλάσσων κόπον ἐπὶ προστάγματι.
Θηρεύσουσιν ἐπὶ ψυχὴν δικαίου, καὶ αἷμα ἀθῷον καταδικάσονται.
Καὶ ἐγένετό μοι κύριος εἰς καταφυγήν, καὶ ὁ θεός μου εἰς βοηθὸν ἐλπίδος μου.
Καὶ ἀποδώσει αὐτοῖς τὴν ἀνομίαν αὐτῶν, καὶ τὴν πονηρίαν αὐτῶν, ἀφανιεῖ αὐτοὺς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν.
Δόξα.

Αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαβίδ, ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις. ϟδ´.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ θεῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν.
Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ.
Ὅτι θεὸς μέγας κύριος, καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πάντας τοὺς θεούς. ὅτι οὐκ ἀπώσεται κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ,
Ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων αὐτοῦ ἐστιν.
Ὅτι αὐτοῦ ἐστιν ἡ θάλασσα καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτήν, καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἔπλασαν.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, καὶ κλαύσωμεν ἐναντίον κυρίου τοῦ ποιήσαντος ἡμᾶς.
Ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς νομῆς αὐτοῦ, καὶ πρόβατα χειρὸς αὐτοῦ.
Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ.
Κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὗ ἐπείρασάν με οἱ πατέρες ὑμῶν.
Ἐδοκίμασαν, καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου. τεσσαράκοντα ἔτη προσώχθισα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ,
Καὶ εἶπα, ἀεὶ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ, καὶ αὐτοὶ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδούς μου.
Ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου, εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.

Αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαβίδ, ὅτε ὁ οἶκος ᾠκοδόμητο μετὰ τὴν αἰχμαλωσίαν, ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις. ϟε´.

Ἄσατε τῷ κυρίῳ ᾆσμα καινόν, ᾄσατε τῷ κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ,
Ἄισατε τῷ κυρίῳ, εὐλογήσατε τὸ ὄνομα αὐτοῦ,
Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον αὐτοῦ.
Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

Ὅτι

Digitized by Google

ἐν ἐλαίῳ πίονι.

Καὶ ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου, καὶ ἐν τοῖς ἐπανισταμένοις ἐπ' ἐμὲ πονηρευομένοις ἀκούσεται τὸ οὖς μου.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, ὡς ἡ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσι.

Ἔτι πληθυνθήσονται ἐν γήρει πίονι, καὶ εὐπαθοῦντες ἔσονται τοῦ ἀναγγεῖλαι.

Ὅτι εὐθὴς κύριος ὁ θεός μου, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ προσαββάτου, ὅτε κατῴκισται ἡ γῆ, αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαβίδ. ϟβ.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο,

Ἐνεδύσατο κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ἕτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ.

Ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν,

Ἀροῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν, ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν.

Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ κύριος.

Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα. τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ τετράδι σαββάτου. ϟγ.

Θεὸς ἐκδικήσεων κύριος, ὁ θεὸς ἐκδικήσεων ἐπαῤῥησιάσατο.

Ὑψώθητι ὁ κρίνων τὴν γῆν, ἀπόδος ἀνταπόδοσιν τοῖς ὑπερηφάνοις.

Ἕως πότε ἁμαρτωλοὶ κύριε, ἕως πότε ἁμαρτωλοὶ καυχήσονται;

Φθέγξονται καὶ λαλήσουσιν ἀδικίαν, λαλήσουσι πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.

Τὸν λαόν σου κύριε ἐταπείνωσαν, καὶ τὴν κληρονομίαν σου ἐκάκωσαν.

Χήραν καὶ ὀρφανὸν ἀπέκτειναν, καὶ προσήλυτον ἐφόνευσαν.

Καὶ εἶπαν, οὐκ ὄψεται κύριος, οὐδὲ συνήσει ὁ θεὸς τοῦ Ἰακώβ.

Σύνετε δὴ ἄφρονες ἐν τῷ λαῷ, καὶ μωροί, ποτὲ φρονήσατε.

Ὁ φυτεύσας τὸ οὖς, οὐχὶ ἀκούει; ἢ ὁ πλάσας τὸν ὀφθαλμόν, οὐχὶ κατανοεῖ;

Ὁ παιδεύων ἔθνη, οὐχὶ ἐλέγξει; ὁ διδάσκων ἄνθρωπον γνῶσιν;

Κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων, ὅτι εἰσὶ μάταιοι.

Μακάριος ὁ ἄνθρωπος ὃν σὺ παιδεύσῃς κύριε, καὶ ἐκ τοῦ νόμου σου διδάξῃς αὐτόν.

Τοῦ πραῦναι αὐτῷ ἀφ' ἡμερῶν πονηρῶν, ἕως οὗ ὀρυγῇ τῷ ἁμαρτωλῷ βόθρος.

Ὅτι οὐκ ἀπώσεται κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ οὐκ ἐγκαταλείψει.

Ἕως οὗ δικαιοσύνη ἐπιστρέψει εἰς κρί

Digitized by Google

ἐλπιῶ ἐπ᾽ αὐτόν.

Ὅτι αὐτὸς ῥύσεταί σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους.

Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς.

Ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ, οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ,

Ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας, ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ.

Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιὰς, καὶ μυριὰς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ.

Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἁμαρτωλῶν ὄψει.

Ὅτι σὺ κύριε ἡ ἐλπίς μου, τὸν ὕψιστον ἔθου καταφυγήν σου.

Οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακὰ, καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ τῷ σκηνώματί σου.

Ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου.

Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.

Ἐπ᾽ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα.

Ὅτι ἐπ᾽ ἐμὲ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν. σκεπάσω αὐτὸν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου.

Ἐπικαλέσεται πρὸς μὲ, καὶ εἰσακούσομαι αὐτοῦ, μετ᾽ αὐτοῦ εἰμι ἐν θλίψει,

Καὶ ἐξελοῦμαι αὐτὸν, καὶ δοξάσω αὐτόν. μακρότητι ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτὸν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου. Δόξα.

ΚΑΘΙΣΜΑ. ιβ´.

Ψαλμὸς ᾠδῆς εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου. ϟα.

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε.

Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα,

Ἐν δεκαχόρδῳ ψαλτηρίῳ μετ᾽ ᾠδῆς ἐν κιθάρᾳ.

Ὅτι εὔφρανάς με κύριε ἐν τῷ ποιήματί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου κύριε, σφόδρα ἐβαθύνθησαν οἱ διαλογισμοί σου.

Ἀνὴρ ἄφρων οὐ γνώσεται, καὶ ἀσύνετος οὐ συνήσει ταῦτα.

Ἐν τῷ ἀνατεῖλαι τοὺς ἁμαρτωλοὺς ὡσεὶ χόρτον, καὶ διέκυψαν πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.

Ὅπως ἂν ἐξολοθρευθῶσιν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, σὺ δὲ ὕψιστος εἰς τὸν αἰῶνα κύριε.

Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἀπολοῦνται, καὶ διασκορπισθήσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.

Καὶ ὑψωθήσεται ὡς μονοκέρωτος τὸ κέρας μου, καὶ τὸ γῆράς μου ἐν

Digitized by Google

ἐκ ὄψεται θάνατον; ῥύσεται τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ χειρὸς ᾅδου;

Ποῦ ἐστι τὰ ἐλέη σου τὰ ἀρχαῖα κύριε, ἃ ὤμοσας τῷ Δαβὶδ ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου;

Μνήσθητι κύριε τοῦ ὀνειδισμοῦ τῶν δούλων σου, οὗ ὑπέσχον ἐν τῷ κόλπῳ μου πολλῶν ἐθνῶν.

Οὗ ὠνείδισαν οἱ ἐχθροί σου κύριε, οὗ ὠνείδισαν τὸ ἀντάλλαγμα τοῦ Χριστοῦ σου.

Εὐλογητὸς κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, γένοιτο γένοιτο. Δόξα.

Προσευχὴ τοῦ Μωσῆ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ. πθ'.

Κύριε καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Πρὸ τοῦ ὄρη γενηθῆναι καὶ πλασθῆναι τὴν γῆν καὶ τὴν οἰκουμένην, καὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος ἕως τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ.

Μὴ ἀποστρέψῃς ἄνθρωπον εἰς ταπείνωσιν, καὶ εἶπας, ἐπιστρέψατε υἱοὶ ἀνθρώπων;

Ὅτι χίλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς σου, ὡς ἡμέρα ἡ ἐχθὲς ἥτις διῆλθε, καὶ φυλακὴ ἐν νυκτί.

Τὰ ἐξουδενώματα αὐτῶν ἔτη ἔσονται, τὸ πρωῒ ὡσεὶ χλόη παρέλθοι, τὸ πρωῒ ἀνθήσαι καὶ παρέλθοι.

Τὸ ἑσπέρας ἀποπέσοι, σκληρυνθείη καὶ ξηρανθείη.

Ὅτι ἐξελίπομεν ἐν τῇ ὀργῇ σου, καὶ ἐν τῷ θυμῷ σου ἐταράχθημεν.

Ἔθου τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐνώπιόν σου, ὁ αἰὼν ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τοῦ προσώπου σου.

Ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐξέλιπον, καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου ἐξελίπομεν.

Τὰ ἔτη ἡμῶν ὡς ἀράχνη ἐμελέτων, αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν ἡμῶν ἐν αὐτοῖς ἑβδομήκοντα ἔτη,

Ἐὰν δὲ ἐν δυναστείαις, ὀγδοήκοντα ἔτη, καὶ τὸ πλεῖον αὐτῶν κόπος καὶ πόνος.

Ὅτι ἐπῆλθε πραΰτης ἐφ' ἡμᾶς, καὶ παιδευθησόμεθα.

Τίς γινώσκει τὸ κράτος τῆς ὀργῆς σου, καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου τοῦ θυμοῦ σου ἐξαριθμήσασθαι;

Τὴν δεξιάν σου οὕτως γνώρισον, καὶ τοὺς πεπαιδευμένους τῇ καρδίᾳ ἐν σοφίᾳ.

Ἐπίστρεψον κύριε ἕως πότε, καὶ παρακλήθητι ἐπὶ τοῖς δούλοις σου.

Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν.

Ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν ὧν εἴδομεν κακά.

Καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς.

Αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαβὶδ ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις. ϟ'.

Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ ὑψίστου, ἐν σκέπῃ τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται.

Ἐρεῖ τῷ κυρίῳ, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, καὶ καταφυγή μου, ὁ θεός μου.

Digitized by Google

...ακῶσαι αὐτόν.

Καὶ συγκόψω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ, καὶ τοὺς μισοῦντας αὐτὸν τροπώσομαι.

Καὶ ἡ ἀλήθειά μου καὶ τὸ ἔλεός μου μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί μου ὑψωθήσεται τὸ κέρας αὐτοῦ.

Καὶ θήσομαι ἐν θαλάσσῃ χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἐν ποταμοῖς δεξιὰν αὐτοῦ.

Αὐτὸς ἐπικαλέσεταί με, πατήρ μου εἶ σύ, θεός μου καὶ ἀντιλήπτωρ τῆς σωτηρίας μου.

Κἀγὼ πρωτότοκον θήσομαι αὐτόν, ὑψηλὸν παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς.

Εἰς τὸν αἰῶνα φυλάξω αὐτῷ τὸ ἔλεός μου, καὶ ἡ διαθήκη μου πιστὴ αὐτῷ.

Καὶ θήσομαι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος τὸ σπέρμα αὐτοῦ, καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ ὡς τὰς ἡμέρας τοῦ οὐρανοῦ.

Ἐὰν ἐγκαταλίπωσιν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὸν νόμον μου, καὶ τοῖς κρίμασί μου μὴ πορευθῶσιν.

Ἐὰν τὰ δικαιώματά μου βεβηλώσωσι, καὶ τὰς ἐντολάς μου μὴ φυλάξωσιν.

Ἐπισκέψομαι ἐν ῥάβδῳ τὰς ἀνομίας αὐτῶν, καὶ ἐν μάστιξι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.

Τὸ δὲ ἔλεός μου, οὐ μὴ διασκεδάσω ἀπ' αὐτῶν, οὐδὲ μὴ ἀδικήσω ἐν τῇ ἀληθείᾳ μου.

Οὐδὲ μὴ βεβηλώσω τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν χειλέων μου, οὐ μὴ ἀθετήσω.

Ἅπαξ ὤμοσα ἐν τῷ ἁγίῳ μου, εἰ τῷ Δαβὶδ ψεύσομαι.

Τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα μενεῖ, καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος ἐναντίον μου.

Καὶ ὡς ἡ σελήνη κατηρτισμένη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ μάρτυς ἐν οὐρανῷ πιστός.

Σὺ δὲ ἀπώσω καὶ ἐξουδένωσας, ἀνεβάλου τὸν χριστόν σου.

Κατέστρεψας τὴν διαθήκην τοῦ δούλου σου, ἐβεβήλωσας εἰς τὴν γῆν τὸ ἁγίασμα αὐτοῦ.

Καθεῖλες πάντας τοὺς φραγμοὺς αὐτοῦ, ἔθου τὰ ὀχυρώματα αὐτοῦ δειλίαν.

Διήρπασαν αὐτὸν πάντες οἱ διοδεύοντες ὁδόν, ἐγενήθη ὄνειδος τοῖς γείτοσιν αὐτοῦ.

Ὕψωσας τὴν δεξιὰν τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ, εὔφρανας πάντας τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.

Ἀπέστρεψας τὴν βοήθειαν τῆς ῥομφαίας αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἀντελάβου αὐτοῦ ἐν τῷ πολέμῳ.

Κατέλυσας ἀπὸ καθαρισμοῦ αὐτοῦ, τὸν θρόνον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν κατέρραξας.

Ἐσμίκρυνας τὰς ἡμέρας τοῦ θρόνου αὐτοῦ, κατέχεας αὐτοῦ αἰσχύνην.

Ἕως πότε κύριε ἀποστρέψῃ εἰς τέλος, ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ἡ ὀργή σου;

Μνήσθητι τίς ἡ ὑπόστασίς μου, μὴ γὰρ ματαίως ἔκτισας πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων;

Τίς ἐστιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται καὶ

οὐκ

Digitized by Google

οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με· ἐκύκλωσάν με ὡς ὕδωρ.

Ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα, ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας. Δόξα.

Συνέσεως Αἰθὰμ τῷ Ἰσραηλίτῃ. πη.

Τὰ ἐλέη σου κύριε εἰς τὸν αἰῶνα ᾄσομαι, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου.

Ὅτι εἶπας, εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομηθήσεται, ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἑτοιμασθήσεται ἡ ἀλήθειά σου.

Διεθέμην διαθήκην τοῖς ἐκλεκτοῖς μου, ὤμοσα Δαβὶδ τῷ δούλῳ μου. ἕως τοῦ αἰῶνος

Ἑτοιμάσω τὸ σπέρμα σου, καὶ οἰκοδομήσω εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τὸν θρόνον σου.

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου κύριε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων.

Ὅτι τίς ἐν νεφέλαις ἰσωθήσεται τῷ κυρίῳ; καὶ τίς ὁμοιωθήσεται τῷ κυρίῳ ἐν υἱοῖς θεοῦ;

Ὁ θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων, μέγας καὶ φοβερὸς ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλῳ αὐτοῦ.

Κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων, τίς ὅμοιός σοι; δυνατὸς εἶ κύριε, καὶ ἡ ἀλήθειά σου κύκλῳ σου.

Σὺ δεσπόζεις τοῦ κράτους τῆς θαλάσσης, τὸν δὲ σάλον τῶν κυμάτων αὐτῆς σὺ καταπραΰνεις.

Σὺ ἐταπείνωσας ὡς τραυματίαν ὑπερήφανον, ἐν τῷ βραχίονι τῆς δυνάμεώς σου διεσκόρπισας τοὺς ἐχθρούς σου.

Σοί εἰσιν οἱ οὐρανοί, καὶ σή ἐστιν ἡ γῆ, τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας, τὸν βορρᾶν καὶ θάλασσαν σὺ ἔκτισας,

Θαβὼρ καὶ Ἑρμὼν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται, σὸς ὁ βραχίων μετὰ δυναστείας.

Κραταιωθήτω ἡ χείρ σου, ὑψωθήτω ἡ δεξιά σου.

Δικαιοσύνη καὶ κρίμα ἑτοιμασία τοῦ θρόνου σου.

Ἔλεος καὶ ἀλήθεια προπορεύσονται πρὸ προσώπου σου.

Μακάριος ὁ λαὸς ὁ γινώσκων ἀλαλαγμόν.

Κύριε ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου πορεύσονται, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ὑψωθήσονται.

Ὅτι τὸ καύχημα τῆς δυνάμεως αὐτῶν σὺ εἶ, καὶ ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου ὑψωθήσεται τὸ κέρας ἡμῶν.

Ὅτι τοῦ κυρίου ἡ ἀντίληψις, καὶ τοῦ ἁγίου Ἰσραὴλ βασιλέως ἡμῶν.

Τότε ἐλάλησας ἐν ὁράσει τοῖς υἱοῖς σου, καὶ εἶπας, ἐθέμην βοήθειαν ἐπὶ δυνατόν, ὕψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου.

Εὗρον Δαβὶδ τὸν δοῦλόν μου, ἐν ἐλαίῳ ἁγίῳ ἔχρισα αὐτόν.

Ἡ γὰρ χείρ μου συναντιλήψεται αὐτῷ, καὶ ὁ βραχίων μου κατισχύσει αὐτόν.

Οὐκ ὠφελήσει ἐχθρὸς ἐν αὐτῷ, καὶ υἱὸς ἀνομίας οὐ προσθήσει τοῦ κακῶ-

Τοῖς υἱοῖς Κορὲ ψαλμὸς ᾠδῆς. πς.

Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις.

Ἀγαπᾷ κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.

Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ θεοῦ.

Μνησθήσομαι Ῥαὰβ, καὶ Βαβυλῶνος τοῖς γινώσκουσί με.

Καὶ ἰδοὺ ἀλλόφυλοι καὶ Τύρος καὶ λαὸς Αἰθιόπων, οὗτοι ἐγεννήθησαν ἐκεῖ.

Μήτηρ Σιὼν ἐρεῖ ἄνθρωπος, καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ, καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ ὕψιστος.

Κύριος διηγήσεται ἐν γραφῇ λαῶν, καὶ ἀρχόντων τούτων τῶν γεγενημένων ἐν αὐτῇ.

Ὡς εὐφραινομένων πάντων ἡ κατοικία ἐν σοί.

ᾨδὴ ψαλμοῦ τοῖς υἱοῖς Κορὲ, εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ Μαελὲθ τοῦ ἀποκριθῆναι, συνέσεως Αἰμὰν τῷ Ἰσραηλίτῃ. πζ.

Κύριε ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου.

Κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου κύριε, ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον.

Ἐγενήθην ὡς ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματίαι ἐρριμμένοι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Καὶ ἐκέκραξα πρὸς σὲ κύριε ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονταί σοι;

Μὴ διηγήσεταί τις ἐν τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;

Κἀγὼ πρὸς σὲ κύριε ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἵνα τί κύριε ἀπωθεῖς τὴν ψυχήν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγώ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, καὶ

Digitized by Google

τι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας καρδίαν ἐπ' αὐτόν.

Πλὴν ἐγγὺς τῶν φοβουμένων αὐτὸν τὸ σωτήριον αὐτοῦ, τοῦ κατασκηνῶσαι δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν.

Ἔλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν, δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν.

Ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε, καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψε.

Καὶ γὰρ ὁ κύριος δώσει χρηστότητα, καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς.

Δικαιοσύνη ἐναντίον αὐτοῦ προπορεύσεται, καὶ θήσει εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα αὐτοῦ. Δόξα.

ΚΑΘΙΣΜΑ. ια'.

Προσευχὴ τοῦ Δαβίδ. πε'.

Κλῖνον κύριε τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκουσόν μου, ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ.

Φύλαξον τὴν ψυχήν μου ὅτι ὅσιός εἰμι, σῶσον τὸν δοῦλόν σου ὁ θεός, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ.

Ἐλέησόν με κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν.

Εὔφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸς σὲ κύριε ἦρα τὴν ψυχήν μου.

Ὅτι σὺ κύριε χρηστὸς καὶ ἐπιεικής, καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε.

Ἐνώτισαι κύριε τὴν προσευχήν μου, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου.

Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ, ὅτι εἰσήκουσάς μου.

Οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς κύριε, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου.

Πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐποίησας, ἥξουσι, καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου κύριε,

Καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου, ὅτι μέγας εἶ σὺ καὶ ποιῶν θαυμάσια, σὺ εἶ θεὸς μόνος ὁ μέγας.

Ὁδήγησόν με κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου.

Εὐφρανθήτω ἡ καρδία μου τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου.

Ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ὁ θεός μου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχήν μου ἐξ ᾅδου κατωτάτου.

Ὁ θεός, παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμέ, καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν.

Καὶ σὺ κύριε ὁ θεός οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός.

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με, δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου, καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου.

Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ αἰσχυνθήτωσαν.

Ὅτι σὺ κύριε ἐβοήθησάς μοι, καὶ παρεκάλεσάς με.

Τοῖς

Digitized by Google

συνταγμάξεις αὐτῶν.

Πλήρωσον τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀτιμίας, καὶ ζητήσουσι τὸ ὄνομά σου κύριε.

Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ταραχθήτωσαν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, καὶ ἐντραπήτωσαν καὶ ἀπολέσθωσαν.

Καὶ γνώτωσαν ὅτι ὄνομά σοι κύριος, σὺ μόνος ὕψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ληνῶν τοῖς υἱοῖς Κορὲ ψαλμός. πγ΄.

ΩΣ ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου κύριε δυνάμεων.

Ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχή μου εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ κυρίου.

Ἡ καρδία μου καὶ ἡ σάρξ μου ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ θεὸν ζῶντα.

Καὶ γὰρ στρουθίον εὗρεν ἑαυτῷ οἰκίαν, καὶ τρυγὼν νοσσιὰν ἑαυτῇ, οὗ θήσει τὰ νοσσία ἑαυτῆς.

Τὰ θυσιαστήριά σου κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ θεός μου.

Μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰνέσουσί σε.

Μακάριος ἀνὴρ οὗ ἐστιν ἀντίληψις αὐτοῦ παρὰ σοῦ κύριε. ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο.

Εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, εἰς τὸν τόπον ὃν ἔθετο. καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν,

Πορεύσονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν, ὀφθήσεται ὁ θεὸς τῶν θεῶν ἐν Σιών.

Κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι ὁ θεὸς Ἰακώβ.

Ὑπερασπιστὰ ἡμῶν ἴδε ὁ θεός, καὶ ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ σου.

Ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, ὑπὲρ χιλιάδας.

Ἐξελεξάμην παραρριπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ μᾶλλον, ἢ οἰκεῖν με ἐπὶ σκηνώμασιν ἁμαρτωλῶν.

Ὅτι ἔλεος καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ κύριος, ὁ θεὸς χάριν καὶ δόξαν δώσει.

Κύριος οὐχ ὑστερήσει τὰ ἀγαθὰ τοῖς πορευομένοις ἐν ἀκακίᾳ.

Κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων, μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.

Εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς Κορὲ ψαλμός. πδ΄.

ΕΥδόκησας κύριε γῆν σου, ἀπέστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ.

Ἀφῆκας τὰς ἀνομίας τοῦ λαοῦ σου, ἐκάλυψας πάσας τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.

Κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργήν σου, ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου.

Ἐπίστρεψον ἡμᾶς ὁ θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμόν σου ἀφ᾽ ἡμῶν.

Μὴ εἰς τὸν αἰῶνα ὀργισθῇς ἡμῖν; ἢ διατενεῖς τὴν ὀργήν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν;

Ὁ θεός, σὺ ἐπιστρέψας ζωώσεις ἡμᾶς, καὶ ὁ λαός σου εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοί.

Δεῖξον ἡμῖν κύριε τὸ ἔλεός σου, καὶ τὸ σωτήριόν σου δῴης ἡμῖν.

Ἀκούσομαι τί λαλήσει ἐν ἐμοὶ κύριος ὁ θεός,

Digitized by Google

τοῖς ὁδοῖς μου εἰ ἐπορεύθη, ἐν τῷ μηδενὶ ἂν τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν ἐταπείνωσα,

Καὶ ἐπὶ τοὺς θλίβοντας αὐτοὺς ἐπέβαλον ἂν τὴν χεῖρά μου.

Οἱ ἐχθροὶ κυρίου ἐψεύσαντο αὐτῷ, καὶ ἔσται ὁ καιρὸς αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα.

Καὶ ἐψώμισεν αὐτοὺς ἐκ στέατος πυροῦ, καὶ ἐκ πέτρας μέλι ἐχόρτασεν αὐτούς. Δόξα.

Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ. πα'.

Ὁ Θεὸς ἔστη ἐν συναγωγῇ θεῶν, ἐν μέσῳ δὲ θεοὺς διακρινεῖ.

Ἕως πότε κρίνετε ἀδικίαν, καὶ πρόσωπα ἁμαρτωλῶν λαμβάνετε;

Κρίνατε ὀρφανὸν καὶ πτωχόν, ταπεινὸν καὶ πένητα δικαιώσατε.

Ἐξέλεσθε πένητα, καὶ πτωχὸν ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ ῥύσασθε.

Οὐκ ἔγνωσαν οὐδὲ συνῆκαν, ἐν σκότει διαπορεύονται.

Σαλευθήσονται πάντα τὰ θεμέλια τῆς γῆς.

Ἐγὼ εἶπα, θεοί ἐστε, καὶ υἱοὶ ὑψίστου πάντες, ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε, καὶ ὡς εἷς τῶν ἀρχόντων πίπτετε.

Ἀνάστα ὁ Θεὸς, κρῖνον τὴν γῆν, ὅτι σὺ κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν.

Ὠδὴ ψαλμοῦ τῷ Ἀσάφ. πβ'.

Ὁ Θεὸς τίς ὁμοιωθήσεταί σοι; μὴ σιγήσῃς, μὴ δὲ καταπραΰνῃς ὁ Θεός.

Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἤχησαν, καὶ οἱ μισοῦντές σε ἦραν κεφαλήν.

Ἐπὶ τὸν λαόν σου κατεπανουργεύσαντο γνώμην, καὶ ἐβουλεύσαντο κατὰ τῶν ἁγίων σου.

Εἶπαν, δεῦτε καὶ ἐξολοθρεύσωμεν αὐτοὺς ἐξ ἔθνους, καὶ οὐ μὴ μνησθῇ τὸ ὄνομα Ἰσραὴλ ἔτι.

Ὅτι ἐβουλεύσαντο ἐν ὁμονοίᾳ ἐπὶ τὸ αὐτό, κατὰ σοῦ διαθήκην διέθεντο.

Τὰ σκηνώματα τῶν Ἰδουμαίων καὶ οἱ Ἰσμαηλῖται, Μωὰβ καὶ οἱ Ἀγαρηνοί, Γεβὰλ καὶ Ἀμμὼν καὶ Ἀμαλήκ,

Καὶ ἀλλόφυλοι μετὰ τῶν κατοικούντων Τύρον.

Καὶ γὰρ καὶ Ἀσσοὺρ συμπαρεγένετο μετ' αὐτῶν, ἐγενήθησαν εἰς ἀντίληψιν τοῖς υἱοῖς Λώτ.

Ποίησον αὐτοῖς ὡς τῇ Μαδιὰμ καὶ τῷ Σισάρᾳ, ὡς τῷ Ἰαβεὶν ἐν τῷ χειμάρρῳ Κισῶν.

Ἐξωλοθρεύθησαν ἐν Ἀενδώρ, ἐγενήθησαν ὡσεὶ κόπρος τῇ γῇ.

Θοῦ τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν ὡς τὸν Ὠρὴβ καὶ Ζὴβ καὶ Ζεβεὲ καὶ Σαλμανά, πάντας τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν.

Οἵτινες εἶπαν, κληρονομήσωμεν ἑαυτοῖς τὸ θυσιαστήριον τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Θεός μου θοῦ αὐτοὺς ὡς τροχόν, ὡς καλάμην κατὰ πρόσωπον ἀνέμου.

Ὡσεὶ πῦρ ὃ διαφλέξει δρυμόν, ὡσεὶ φλὸξ κατακαύσαι ὄρη.

Οὕτω καταδιώξεις αὐτοὺς ἐν τῇ καταιγίδι σου, καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου

συντα-

Ὠδοποίησας ἔμπροσθεν αὐτῆς, καὶ κατεφύτευσας τὰς ῥίζας αὐτῆς, καὶ ἐπλήσθη ἡ γῆ.

Ἐκάλυψεν ὄρη ἡ σκιὰ αὐτῆς, καὶ αἱ ἀναδενδράδες αὐτῆς τὰς κέδρους τοῦ θεοῦ.

Ἐξέτεινε τὰ κλήματα αὐτῆς ἕως θαλάσσης, καὶ ἕως ποταμοῦ τὰς παραφυάδας αὐτῆς.

Ἵνα τί καθεῖλες τὸν φραγμὸν αὐτῆς, καὶ τρυγῶσιν αὐτὴν πάντες οἱ παραπορευόμενοι τὴν ὁδόν;

Ἐλυμήνατο αὐτὴν σῦς ἐκ δρυμοῦ, καὶ μονιὸς ἄγριος κατενεμήσατο αὐτήν.

Ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπίστρεψον δή, ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἴδε,

Καὶ ἐπίσκεψαι τὴν ἄμπελον ταύτην. καὶ κατάρτισαι αὐτήν, ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιά σου,

Καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῷ.

Ἐμπεπυρισμένη πυρὶ καὶ ἀνεσκαμμένη, ἀπὸ ἐπιτιμήσεως τοῦ προσώπου σου ἀπολοῦνται.

Γενηθήτω ἡ χείρ σου ἐπ' ἄνδρα δεξιᾶς σου, καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου, ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῷ.

Καὶ οὐ μὴ ἀποστῶμεν ἀπὸ σοῦ, ζωώσεις ἡμᾶς, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικαλεσόμεθα.

Κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπίστρεψον ἡμᾶς, καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σωθησόμεθα.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ληνῶν ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ. π

Ἀγαλλιᾶσθε τῷ θεῷ τῷ βοηθῷ ἡμῶν, ἀλαλάξατε τῷ θεῷ Ἰακώβ.

Λάβετε ψαλμὸν καὶ δότε τύμπανον, ψαλτήριον τερπνὸν μετὰ κιθάρας.

Σαλπίσατε ἐν νεομηνίᾳ σάλπιγγι, ἐν εὐσήμῳ ἡμέρᾳ ἑορτῆς ὑμῶν.

Ὅτι πρόσταγμα τῷ Ἰσραὴλ ἐστί, καὶ κρίμα τῷ θεῷ Ἰακώβ.

Μαρτύριον ἐν τῷ Ἰωσὴφ ἔθετο αὐτόν, ἐν τῷ ἐξελθεῖν αὐτὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

Γλῶσσαν ἣν οὐκ ἔγνω ἤκουσεν, ἀπέστησεν ἀπὸ ἄρσεων τὸν νῶτον αὐτοῦ.

Αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐν τῷ κοφίνῳ ἐδούλευσαν, ἐν θλίψει ἐπεκαλέσω με καὶ ἐρρυσάμην σε.

Ἐπήκουσά σου ἐν ἀποκρύφῳ καταιγίδος,

Ἐδοκίμασά σε ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας.

Ἄκουσον λαός μου καὶ λαλήσω σοι, Ἰσραὴλ καὶ διαμαρτύρομαί σοι.

Ἐὰν ἀκούσῃς μου, οὐκ ἔσται ἐν σοὶ θεὸς πρόσφατος, οὐδὲ προσκυνήσεις θεῷ ἀλλοτρίῳ.

Ἐγὼ γάρ εἰμι κύριος ὁ θεός σου, ὁ ἀναγαγών σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου,

Πλάτυνον τὸ στόμα σου. καὶ πληρώσω αὐτό.

Καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ λαός μου τῆς φωνῆς μου, καὶ Ἰσραὴλ οὐ προσέσχε μοι.

Καὶ ἐξαπέστειλα αὐτοὺς κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα τῶν καρδιῶν αὐτῶν, πορεύσονται ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν.

Εἰ ὁ λαός μου ἤκουσέ μου, Ἰσραὴλ

ταῖς

Digitized by Google

λων τὰ βρώματα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ,

τὰς σάρκας τῶν ὁσίων σου τοῖς θηρίοις τῆς γῆς.

Ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὡς ὕδωρ, κύκλῳ Ἱερουσαλὴμ καὶ οὐκ ἦν ὁ θάπτων.

Ἐγενήθημεν εἰς ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, μυκτηρισμὸς καὶ χλευασμὸς τοῖς κύκλῳ ἡμῶν.

Ἕως πότε κύριε ὀργισθήσῃ εἰς τέλος, ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ὁ ζῆλός σου;

Ἔκχεον τὴν ὀργήν σου ἐπὶ ἔθνη τὰ μὴ ἐπεγνωκότα σε, καὶ ἐπὶ βασιλείας αἳ τὸ ὄνομά σου οὐκ ἐπεκαλέσαντο.

Ὅτι κατέφαγον τὸν Ἰακὼβ, καὶ τὸν τόπον αὐτοῦ ἠρήμωσαν.

Μὴ μνησθῇς ἡμῶν ἀνομιῶν ἀρχαίων, ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί σου, ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα.

Βοήθησον ἡμῖν ὁ θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἕνεκα τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου κύριε ῥῦσαι ἡμᾶς,

Καὶ ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Μήποτε εἴπωσιν ἐν τοῖς ἔθνεσι, ποῦ ἐστιν ὁ θεὸς αὐτῶν καὶ γνωσθήτω ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν ἡ ἐκδίκησις τοῦ αἵματος τῶν δούλων σου τοῦ ἐκκεχυμένου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ὁ στεναγμὸς τῶν πεπεδημένων,

Κατὰ τὴν μεγαλωσύνην τοῦ βραχίονός σου, περιποίησαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων.

Ἀπόδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν ἑπταπλάσια εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν, τὸν ὀνειδισμὸν αὐτῶν ὃν ὠνείδισάν σε κύριε.

Ἡμεῖς γὰρ λαός σου καὶ πρόβατα νομῆς σου,

Ἀνθομολογησόμεθά σοι εἰς τὸν αἰῶνα, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἐξαγγελοῦμεν τὴν αἴνεσίν σου.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων μαρτύριον τῷ Ἀσάφ. Ψαλμὸς ὑπὲρ τοῦ Ἀσσυρίου. οθ.

Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ πρόσχες, ὁ ὁδηγῶν ὡσεὶ πρόβατα τὸν Ἰωσήφ.

Ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χερουβὶμ ἐμφάνηθι, ἐναντίον Ἐφραὶμ καὶ Βενιαμὶν καὶ Μανασσῆ,

Ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν σου καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Ὁ θεὸς ἐπίστρεψον ἡμᾶς, καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σωθησόμεθα.

Κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ἕως πότε ὀργίζῃ ἐπὶ τὴν προσευχὴν τοῦ δούλου σου;

Ψωμιεῖς ἡμᾶς ἄρτον δακρύων, καὶ ποτιεῖς ἡμᾶς ἐν δάκρυσιν ἐν μέτρῳ.

Ἔθου ἡμᾶς εἰς ἀντιλογίαν τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, καὶ οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ἐμυκτήρισαν ἡμᾶς

Κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπίστρεψον ἡμᾶς, καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σωθησόμεθα.

Ἄμπελον ἐξ Αἰγύπτου μετῆρας, ἐξέβαλες ἔθνη καὶ κατεφύτευσας αὐτήν.

Ὡδο-

Digitized by Google

τὸν συνέκλεισε.

Καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἀπαρχὴν πόνων αὐτῶν ἐν τοῖς σκηνώμασι Χάμ.

Καὶ ἀπῆρεν ὡς πρόβατα τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἤγαγεν αὐτοὺς ὡσεὶ ποίμνιον ἐν ἐρήμῳ.

Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐν ἐλπίδι, καὶ οὐκ ἐδειλίασαν, καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν ἐκάλυψε θάλασσα.

Καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς εἰς ὄρος ἁγιάσματος αὐτοῦ, ὄρος τοῦτο ὃ ἐκτήσατο ἡ δεξιὰ αὐτοῦ.

Καὶ ἐξέβαλεν ἀπὸ προσώπου αὐτῶν ἔθνη, καὶ ἐκληροδότησεν αὐτοὺς ἐν σχοινίῳ κληροδοσίας, καὶ κατεσκήνωσεν ἐν τοῖ σκηνώμασιν αὐτῶν τὰς φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ.

Καὶ ἐπείρασαν καὶ παρεπίκραναν τὸν Θεὸν τὸν ὕψιστον, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ οὐκ ἐφυλάξαντο.

Καὶ ἀπέστρεψαν, καὶ ἠσυνθέτησαν καθὼς καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν, μετεστράφησαν εἰς τόξον στρεβλόν.

Καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐπὶ τοῖς βουνοῖς αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν παρεζήλωσαν αὐτόν.

Ἤκουσεν ὁ Θεὸς καὶ ὑπερεῖδε, καὶ ἐξουδένωσε σφόδρα τὸν Ἰσραήλ.

Καὶ ἀπώσατο τὴν σκηνὴν Σιλώμ, σκήνωμα αὐτοῦ οὗ κατεσκήνωσεν ἐν ἀνθρώποις.

Καὶ παρέδωκεν εἰς αἰχμαλωσίαν τὴν ἰσχὺν αὐτῶν, καὶ τὴν καλλονὴν αὐτῶν εἰς χεῖρας ἐχθροῦ.

Καὶ συνέκλεισεν εἰς ῥομφαίαν τὸν λαὸν αὐτοῦ· καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ ὑπερεῖδε.

Τοὺς νεανίσκους αὐτῶν κατέφαγε πῦρ, καὶ αἱ παρθένοι αὐτῶν οὐκ ἐπενθήσαν.

Οἱ ἱερεῖς αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἔπεσον, καὶ αἱ χῆραι αὐτῶν οὐ κλαυθήσονται.

Καὶ ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν κύριος, ὡς δυνατὸς κεκραιπαληκὼς ἐξ οἴνου.

Καὶ ἐπάταξε τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω, ὄνειδος αἰώνιον ἔδωκεν αὐτοῖς.

Καὶ ἀπώσατο τὸ σκήνωμα Ἰωσήφ, καὶ τὴν φυλὴν Ἐφραὶμ οὐκ ἐξελέξατο.

Καὶ ἐξελέξατο τὴν φυλὴν Ἰούδα, τὸ ὄρος τὸ Σιὼν ὃ ἠγάπησε.

Καὶ ᾠκοδόμησεν ὡς μονοκερώτων τὸ ἁγίασμα αὐτοῦ, ἐν τῇ γῇ ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.

Καὶ ἐξελέξατο Δαβὶδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ, καὶ ἀνέλαβεν αὐτὸν ἐκ τῶν ποιμνίων τῶν προβάτων.

Ἐξόπισθεν τῶν λοχευομένων ἔλαβεν αὐτόν, ποιμαίνειν Ἰακὼβ τὸν δοῦλον αὐτοῦ, καὶ Ἰσραὴλ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ.

Καὶ ἐποίμανεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἀκακίᾳ τῆς καρδίας αὐτοῦ, καὶ ἐν τῇ συνέσει τῶν χειρῶν αὐτοῦ ὡδήγησεν αὐτούς.

Δόξα.

Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ. οη'.

Ὁ Θεὸς ἤλθοσαν ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σου, ἐμίαναν τὸν ναὸν τὸν ἅγιόν σου.

Ἔθεντο Ἱερουσαλὴμ εἰς ὀπωροφυλάκιον, ἔθεντο τὰ θνησιμαῖα τῶν δού-

λων

Digitized by Google

Καὶ ὡσεὶ ἄμμον θαλασσῶν πετεινὰ πτερωτά.

Καὶ ἐπέπεσον εἰς μέσον τῆς παρεμβολῆς αὐτῶν, κύκλῳ τῶν σκηνωμάτων αὐτῶν.

Καὶ ἔφαγον καὶ ἐνεπλήσθησαν σφόδρα, καὶ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν ἤνεγκεν αὐτοῖς· οὐκ ἐστερήθησαν ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας αὐτῶν.

Ἔτι τῆς βρώσεως αὐτῶν οὔσης ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, καὶ ὀργὴ τοῦ θεοῦ ἀνέβη ἐπ' αὐτούς,

Καὶ ἀπέκτεινεν ἐν τοῖς πίοσιν αὐτῶν, καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ Ἰσραὴλ συνεπόδισεν,

Ἐν πᾶσι τούτοις ἥμαρτον ἔτι, καὶ οὐκ ἐπίστευσαν τοῖς θαυμασίοις αὐτοῦ.

Καὶ ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι αὐτῶν, καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν μετὰ σπουδῆς.

Ὅταν ἀπέκτεινεν αὐτούς, ἐζήτουν αὐτόν, καὶ ἐπέστρεφον καὶ ὤρθριζον πρὸς τὸν θεόν.

Καὶ ἐμνήσθησαν, ὅτι ὁ θεὸς βοηθὸς αὐτῶν ἐστί, καὶ ὁ θεὸς ὁ ὕψιστος λυτρωτὴς αὐτῶν ἐστι.

Καὶ ἠγάπησαν αὐτὸν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, καὶ τῇ γλώσσῃ αὐτῶν ἐψεύσαντο αὐτῷ.

Ἡ δὲ καρδία αὐτῶν οὐκ εὐθεῖα μετ' αὐτοῦ, οὐδὲ ἐπιστώθησαν ἐν τῇ διαθήκῃ αὐτοῦ.

Αὐτὸς δέ ἐστιν οἰκτίρμων καὶ ἱλάσεται ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῶν, καὶ οὐ διαφθερεῖ.

Καὶ πληθυνεῖ τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν αὐτοῦ, καὶ οὐχὶ ἐκκαύσει πᾶσαν τὴν ὀργὴν αὐτοῦ.

Καὶ ἐμνήσθη ὅτι σάρξ εἰσι, πνεῦμα πορευόμενον καὶ οὐκ ἐπιστρέφον.

Ποσάκις παρεπίκραναν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, παρώργισαν αὐτὸν ἐν γῇ ἀνύδρῳ,

Καὶ ἐπέστρεψαν καὶ ἐπείρασαν τὸν θεόν, καὶ τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ παρώξυναν.

Οὐκ ἐμνήσθησαν τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἡμέρας, ἧς ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς θλίβοντος.

Ὡς ἔθετο ἐν Αἰγύπτῳ τὰ σημεῖα αὐτοῦ, καὶ τὰ τέρατα αὐτοῦ ἐν πεδίῳ Τάνεως.

Καὶ μετέστρεψεν εἰς αἷμα τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν, καὶ τὰ ὀμβρήματα αὐτῶν ὅπως μὴ πίωσιν.

Ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτοὺς κυνόμυιαν, καὶ κατέφαγεν αὐτούς, καὶ βάτραχον καὶ διέφθειρεν αὐτούς.

Καὶ ἔδωκε τῇ ἐρυσίβῃ τὸν καρπὸν αὐτῶν, καὶ τοὺς πόνους αὐτῶν τῇ ἀκρίδι.

Ἀπέκτεινεν ἐν χαλάζῃ τὴν ἄμπελον αὐτῶν, καὶ τὰς συκαμίνους αὐτῶν, ἐν τῇ πάχνῃ.

Καὶ παρέδωκεν ἐν χαλάζῃ τὰ κτήνη αὐτῶν, καὶ τὴν ὕπαρξιν αὐτῶν τῷ πυρί.

Ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτοὺς ὀργὴν θυμοῦ αὐτοῦ, θυμὸν καὶ ὀργὴν καὶ θλῖψιν ἀποστολὴν δι' ἀγγέλων πονηρῶν.

Ὡδοποίησε τρίβον τῇ ὀργῇ αὐτοῦ, οὐκ ἐφείσατο ἀπὸ θανάτου τῶν ψυχῶν αὐτῶν,

Καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν εἰς θάνα-

τὰς αἰνέσεις κυρίου καὶ τὰς δυναστείας αὐτοῦ,

Καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἃ ἐποίησε. καὶ ἀνέστησε μαρτύριον ἐν Ιακὼβ, καὶ νόμον ἔθετο ἐν Ισραήλ.

Ὃν ἐνετείλατο τοῖς πατράσιν ἡμῶν, γνωρίσαι αὐτὸν τοῖς υἱοῖς αὐτῶν,

Ὅπως ἂν γνῷ γενεὰ ἑτέρα, υἱοὶ οἱ τεχθησόμενοι, καὶ ἀναστήσονται καὶ ἀπαγγελοῦσιν αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν.

Ἵνα θῶνται ἐπὶ τὸν θεὸν τὴν ἐλπίδα αὐτῶν, καὶ μὴ ἐπιλάθωνται τῶν ἔργων τοῦ θεοῦ.

Καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἐκζητήσωσιν, ἵνα μὴ γένωνται ὡς οἱ πατέρες αὐτῶν, γενεὰ σκολιὰ καὶ παραπικραίνουσα.

Γενεὰ ἥτις οὐ κατεύθυνεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς, καὶ οὐκ ἐπιστώθη μετὰ τοῦ θεοῦ τὸ πνεῦμα αὐτῆς.

Υἱοὶ Ἐφραὶμ ἐντείνοντες καὶ βάλλοντες τόξον, ἐστράφησαν ἐν ἡμέρᾳ πολέμου.

Οὐκ ἐφύλαξαν τὴν διαθήκην τοῦ θεοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ οὐκ ἤθελον πορεύεσθαι.

Καὶ ἐπελάθοντο τῶν εὐεργεσιῶν αὐτοῦ, καὶ τῶν θαυμασίων αὐτοῦ, ὧν ἔδειξεν αὐτοῖς.

Ἐναντίον τῶν πατέρων αὐτῶν ἃ ἐποίησε θαυμάσια, ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἐν πεδίῳ Τάνεως.

Διέρρηξε θάλασσαν καὶ διήγαγεν αὐτοὺς, ἔστησεν ὕδατα ὡσεὶ ἀσκόν.

Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐν νεφέλῃ ἡμέρας, καὶ ὅλην τὴν νύκτα ἐν φωτισμῷ πυρός.

Διέρρηξε πέτραν ἐν ἐρήμῳ, καὶ ἐπότισεν αὐτοὺς ὡς ἐν ἀβύσσῳ πολλῇ.

Καὶ ἐξήγαγεν ὕδωρ ἐκ πέτρας, καὶ κατήγαγεν ὡς ποταμοὺς ὕδατα.

Καὶ προσέθεντο ἔτι τοῦ ἁμαρτάνειν αὐτῷ.

Παρεπίκραναν τὸν ὕψιστον ἐν ἀνύδρῳ, καὶ ἐξεπείρασαν τὸν θεὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν.

Τοῦ αἰτῆσαι βρώματα ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν.

Καὶ κατελάλησαν τοῦ θεοῦ, καὶ εἶπαν, μὴ δυνήσεται ὁ θεὸς ἑτοιμάσαι τράπεζαν ἐν ἐρήμῳ;

Ἐπεὶ ἐπάταξε πέτραν, καὶ ἐρρύησαν ὕδατα, καὶ χείμαρροι κατεκλύσθησαν.

Μὴ καὶ ἄρτον δύνησεται δοῦναι, ἢ ἑτοιμάσαι τράπεζαν τῷ λαῷ αὐτοῦ;

Διὰ τοῦτο ἤκουσε κύριος καὶ ἀνεβάλετο, καὶ πῦρ ἀνήφθη ἐν Ιακὼβ, καὶ ὀργὴ ἀνέβη ἐπὶ τὸν Ισραήλ.

Ὅτι οὐκ ἐπίστευσαν ἐν τῷ θεῷ, οὐδὲ ἤλπισαν ἐπὶ τὸ σωτήριον αὐτοῦ.

Καὶ ἐνετείλατο νεφέλαις ὑπεράνωθεν, καὶ θύρας οὐρανοῦ ἀνέῳξε.

Καὶ ἔβρεξεν αὐτοῖς μάννα φαγεῖν, καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς.

Ἄρτον ἀγγέλων ἔφαγεν ἄνθρωπος, ἐπισιτισμὸν ἀπέστειλεν αὐτοῖς εἰς πλησμονήν.

Ἀπῆρεν νότον ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἐπήγαγεν ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ λίβα.

Καὶ ἔβρεξεν ἐπ᾽ αὐτοὺς ὡσεὶ χοῦν σάρκας,

Καὶ

Digitized by Google

θαυμασίων σου, καὶ μελλετήσω ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου,
Καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασί σου ἀδολεσχήσω. ὁ θεὸς ἐν τῷ ἁγίῳ ἡ ὁδός σου,
Τίς θεὸς μέγας ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν; σὺ εἶ ὁ θεὸς ὁ ποιῶν θαυμάσια,
Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου, ἐλυτρώσω ἐν τῷ βραχίονί σου τὸν λαόν σου, τοὺς υἱοὺς Ιακὼβ καὶ Ιωσήφ.
Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ θεὸς, εἴδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν,
Καὶ ἐταράχθησαν ἄβυσσοι. πλῆθος ἤχους ὑδάτων, φωνὴν ἔδωκαν αἱ νεφέλαι,
Καὶ γὰρ τὰ βέλη σου διαπορεύονται φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἐν τῷ τροχῷ,
Ἔφαναν αἱ ἀστραπαί σου τῇ οἰκουμένῃ, ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ.
Εν τῇ θαλάσσῃ ἡ ὁδός σου, καὶ αἱ τρίβοι σου ἐν ὕδασι πολλοῖς, καὶ τὰ ἴχνη σου οὐ γνωσθήσονται.
Ὡδήγησας ὡς πρόβατα τὸν λαόν σου, ἐν χειρὶ Μωσῆ καὶ Ααρών.
Δόξα.

ΚΑΘΙΣΜΑ. ι.

ΣΤΙΧΟΙ ΕΙΣ ΤΟΝ θεῖον Δαβίδ.

Σίγησον Ορφεῦ ῥίψον Ερμῆ τὴν λύραν,
Τρίποὺς ὁ Δελφοῖς, σίγον εἰς λήθην ἔπι,
Δαβὶδ γὰρ ἡμῖν πνεύματος χρίει λύραν,
Τρανεῖ τὰ κρυπτὰ τοῦ θεοῦ μυστηρίων,
Γλήθων παλαιῶν ἱστορεῖ τεράστιων,
Κινεῖ πρὸς ὕμνον τοῦ κτίσαντος τὴν κτίσιν.
Απαντας σώζων, μυσαγωγεῖ καὶ χάρις.
Αμαρτάνοντας εἰς ἐπιστροφὴν φέρει.
Πολλοῖς σὺν ἄλλοις, καὶ κριτοῦ δηλῶν κρίσιν.
Στενάχειν διδάσκει ψυχικὰς ἁμαρτίας.
Τῷ θεῷ δόξα.

ΑΡΜΟΝΙΗΣ

ΙΕΡΗΣ ΜΕΛΙΗΔΕΑ ῥήματα Δαβὶδ συνέσεως τῷ Ἀσάφ. ος.

Προσέχετε λαός μου τὸν νόμον μου, κλίνατε τὸ οὖς ὑμῶν εἰς τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.
Ανοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου, φθέγξομαι προβλήματα ἀπ᾽ ἀρχῆς.
Ὅσα ἠκούσαμεν καὶ ἔγνωμεν αὐτὰ, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν διηγήσαντο ἡμῖν.
Οὐκ ἐκρύβη ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῶν εἰς γενεὰν ἑτέραν, ἀπαγγέλλοντες

Digitized by Google

τῆς γῆς. ἐγὼ δὲ ἀγαλλιάσομαι εἰς τὸν αἰῶνα, ψαλῶ τῷ θεῷ Ἰακώβ.

Καὶ πάντα τὰ κέρατα τῶν ἁμαρτωλῶν συγκλάσω, καὶ ὑψωθήσεται τὰ κέρατα τοῦ δικαίου.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις, ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ, ᾠδὴ πρὸς τὸν Ἀσσύριον.

Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ θεός, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ, καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών.

Ἐκεῖ συνέτριψε τὰ κράτη τῶν τόξων, ὅπλον καὶ ῥομφαίαν καὶ πόλεμον.

Φωτίζεις σὺ θαυμαστῶς ἀπὸ ὀρέων αἰωνίων, ἐταράχθησαν πάντες οἱ ἀσύνετοι τῇ καρδίᾳ.

Ὕπνωσαν ὕπνον αὐτῶν, καὶ οὐχ εὗρον οὐδὲν, πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ πλούτου ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου ὁ θεὸς Ἰακώβ, ἐνύσταξαν οἱ ἐπιβεβηκότες τοὺς ἵππους.

Σὺ φοβερὸς εἶ, καὶ τίς ἀντιστήσεταί σοι ἀπὸ τῆς ὀργῆς σου; ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἠκούτισας κρίσιν,

Γῆ ἐφοβήθη καὶ ἡσύχασεν, ἐν τῷ ἀναστῆναι εἰς κρίσιν τὸν θεὸν, τοῦ σῶσαι πάντας τοὺς πραεῖς τῇ καρδίᾳ.

Ὅτι ἐνθύμιον ἀνθρώπου ἐξομολογήσεταί σοι, καὶ ἐγκατάλειμμα ἐνθυμίου ἑορτάσει σοι.

Εὔξασθε καὶ ἀπόδοτε κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν, πάντες οἱ κύκλῳ αὐτοῦ οἴσουσι δῶρα.

Τῷ φοβερῷ καὶ ἀφαιρουμένῳ πνεύματα ἀρχόντων, φοβερῷ παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ Ἰδιθοὺμ ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ. ος'.

Φωνῇ μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἡ φωνή μου πρὸς τὸν θεὸν, καὶ προσέσχε μοι.

Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου τὸν θεὸν ἐξεζήτησα, ταῖς χερσί μου νυκτὸς ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠπατήθην.

Ἀπηνήνατο παρακληθῆναι ἡ ψυχή μου, ἐμνήσθην τοῦ θεοῦ, καὶ εὐφράνθην,

Ἠδολέσχησα καὶ ὠλιγοψύχησε τὸ πνεῦμά μου.

Προκατελάβοντο φυλακὰς πάντες οἱ ἐχθροί μου,

Ἐταράχθην καὶ οὐκ ἐλάλησα. διελογισάμην ἡμέρας ἀρχαίας καὶ ἔτη αἰώνια ἐμνήσθην, καὶ ἐμελέτησα,

Νυκτὸς μετὰ τῆς καρδίας μου ἠδολέσχουν, καὶ ἔσκαλλον τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀπώσεται κύριος, καὶ οὐ προσθήσει τοῦ εὐδοκῆσαι ἔτι; ἢ εἰς τέλος ἀποκόψει τὸ ἔλεος ἀπὸ γενεᾶς καὶ γενεᾶς;

Ἢ ἐπιλήσεται τοῦ οἰκτειρῆσαι ὁ θεὸς,

Ἢ συνέξει ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ τοὺς οἰκτιρμοὺς αὐτοῦ;

Καὶ εἶπα, νῦν ἠρξάμην. αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ ὑψίστου, ἐμνήσθην τῶν ἔργων κυρίου,

Ὅτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυ-

Digitized by Google

τῆς γῆς.

Τὰ σημεῖα ἡμῶν οὐκ εἴδομεν, οὐκ ἔστιν ἔτι προφήτης, καὶ ἡμᾶς οὐ γνώσεται ἔτι.

Ἕως πότε ὁ θεὸς, ὀνειδιεῖ ὁ ἐχθρὸς, παροξυνεῖ ὁ ὑπεναντίος τὸ ὄνομά σου εἰς τέλος;

Ἱνατί ἀποστρέφεις τὴν χεῖρά σου, καὶ τὴν δεξιάν σου ἐκ μέσου τοῦ κόλπου σου εἰς τέλος;

Ὁ δὲ θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνος, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Σὺ ἐκραταίωσας ἐν τῇ δυνάμει σου τὴν θάλασσαν, σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἐπὶ τοῦ ὕδατος.

Σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τοῦ δράκοντος, ἔδωκας αὐτὸν βρῶμα λαοῖς τοῖς Αἰθίοψι.

Σὺ διέῤῥηξας πηγὰς καὶ χειμάῤῥους, σὺ ἐξήρανας ποταμοὺς Ἠθάμ.

Σή ἐστιν ἡ ἡμέρα, καὶ σή ἐστιν ἡ νύξ, σὺ κατηρτίσω ἥλιον καὶ σελήνην.

Σὺ ἐποίησας πάντα τὰ ὅρια τῆς γῆς, θέρος καὶ ἔαρ σὺ ἐποίησας, μνήσθητι ταύτης τῆς κτίσεώς σου.

Ἐχθρὸς ὠνείδισε τὸν κύριον, καὶ λαὸς ἄφρων παρώξυνε τὸ ὄνομά σου.

Μὴ παραδῷς τοῖς θηρίοις ψυχὴν ἐξομολογουμένην σοι, τῶν ψυχῶν τῶν πενήτων σου μὴ ἐπιλάθῃ εἰς τέλος.

Ἐπίβλεψον εἰς τὴν διαθήκην σου, ὅτι ἐπληρώθησαν οἱ ἐσκοτισμένοι τῆς γῆς οἴκων ἀνομιῶν.

Μὴ ἀποστραφήτω τεταπεινωμένος καὶ κατῃσχυμμένος, πτωχὸς καὶ πένης αἰνέσουσι τὸ ὄνομά σου.

Ἀνάστα ὁ θεὸς δίκασον τὴν δίκην σου, μνήσθητι τῶν ὀνειδισμῶν σου τῶν ὑπὸ ἄφρονος ὅλην τὴν ἡμέραν.

Μὴ ἐπιλάθῃ τῆς φωνῆς τῶν οἰκετῶν σου, ἡ ὑπερηφανία τῶν μισούντων σε ἀναβαίη διαπαντὸς πρὸς σέ.

Δόξα.

Εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθείρῃς ψαλμὸς ᾠδῆς τῷ Ἀσάφ. οδ΄.

Ἐξομολογησόμεθά σοι ὁ θεὸς, ἐξομολογησόμεθα, καὶ ἐπικαλεσόμεθα τὸ ὄνομά σου.

Διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου. ὅταν λάβω καιρὸν, ἐγὼ εὐθύτητας κρινῶ.

Ἐτάκη ἡ γῆ, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες αὐτὴν,

Ἐγὼ ἐστερέωσα τοὺς στύλους αὐτῆς,

Εἶπα τοῖς παρανομοῦσι, μὴ παρανομεῖν, καὶ τοῖς ἁμαρτάνουσι, μὴ ὑψοῦτε κέρας.

Μὴ ἐπαίρετε εἰς ὕψος τὸ κέρας ὑμῶν, μὴ λαλεῖτε κατὰ τοῦ θεοῦ ἀδικίαν.

Ὅτι οὔτε ἀπὸ ἐξόδων οὔτε ἀπὸ δυσμῶν, οὔτε ἀπὸ ἐρήμων ὀρέων, ὅτι ὁ θεὸς κριτής ἐστι.

Τοῦτον ταπεινοῖ, καὶ τοῦτον ὑψοῖ, ὅτι ποτήριον ἐν χειρὶ κυρίου, οἴνου ἀκράτου πλῆρες κεράσματος.

Καὶ ἔκλινεν ἐκ τούτου εἰς τοῦτο, πλὴν ὁ τρυγίας αὐτοῦ οὐκ ἐξεκενώθη.

Πίονται πάντες οἱ ἁμαρτωλοὶ

Digitized by Google

Ἰδοὺ οὗτοι οἱ ἁμαρτωλοὶ καὶ εὐθηνοῦντες εἰς τὸν αἰῶνα, κατέσχον πλούτου.

Καὶ εἶπα, ἄρα ματαίως ἐδικαίωσα τὴν καρδίαν μου, καὶ ἐνιψάμην ἐν ἀθώοις τὰς χεῖράς μου.

Καὶ ἐγενόμην μεμαστιγωμένος ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ὁ ἔλεγχός μου εἰς τὰς πρωΐας.

Εἰ ἔλεγον, διηγήσομαι οὕτως, ἰδοὺ τῇ γενεᾷ τῶν υἱῶν σου ἠσυνθέτηκα, καὶ ὑπέλαβον τοῦ γνῶναι,

Τοῦτο κόπος ἐστὶν ἐναντίον μου, ἕως εἰσέλθω εἰς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ θεοῦ, συνῶ εἰς τὰ ἔσχατα.

Πλὴν διὰ τὰς δολιότητας, ἔθου αὐτοῖς, κατέβαλες αὐτοὺς ἐν τῷ ἐπαρθῆναι.

Πῶς ἐγένοντο εἰς ἐρήμωσιν; ἐξάπινα ἐξέλιπον, ἀπώλοντο διὰ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν.

Ὡσεὶ ἐνύπνιον ἐξεγειρομένου, κύριε ἐν τῇ πόλει σου τὴν εἰκόνα αὐτῶν ἐξουδενώσεις.

Ὅτι ηὐφράνθη ἡ καρδία μου, καὶ οἱ νεφροί μου ἠλλοιώθησαν.

Κἀγὼ ἐξουδενωμένος, καὶ οὐκ ἔγνων, κτηνώδης ἐγενόμην παρὰ σοί, κἀγὼ διαπαντὸς μετὰ σοῦ.

Ἐκράτησας τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς μου, ἐν τῇ βουλῇ σου ὡδήγησάς με, καὶ μετὰ δόξης προσελάβου με.

Τί γάρ μοι ὑπάρχει ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ παρὰ σοῦ τί ἠθέλησα ἐπὶ τῆς γῆς;

Ἐξέλιπεν ἡ καρδία μου καὶ ἡ σάρξ μου, ὁ θεὸς τῆς καρδίας μου, καὶ ἡ μερίς μου ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὅτι ἰδοὺ οἱ μακρύνοντες ἑαυτοὺς ἀπὸ σοῦ, ἀπολοῦνται, ἐξωλόθρευσας πάντα τὸν πορνεύοντα ἀπὸ σοῦ.

Ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ θεῷ ἀγαθόν ἐστι, τίθεσθαι ἐν τῷ κυρίῳ τὴν ἐλπίδα μου.

Τοῦ ἐξαγγεῖλαι πάσας τὰς αἰνέσεις σου, ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιών.

Συνέσεως τῷ Ἀσάφ. ογ.

Ἱνατί ἀπώσω ὁ θεὸς εἰς τέλος; ὠργίσθη ὁ θυμός σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου;

Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς, ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σου.

Ὄρος Σιὼν τοῦτο ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ, ἔπαρον τὰς χεῖράς σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας αὐτῶν εἰς τέλος.

Ὅσα ἐπονηρεύσατο ὁ ἐχθρὸς ἐν τοῖς ἁγίοις σου, καὶ ἐνεκαυχήσαντο οἱ μισοῦντές σε ἐν μέσῳ τῆς ἑορτῆς σου.

Ἔθεντο τὰ σημεῖα αὐτῶν σημεῖα, καὶ οὐκ ἔγνωσαν, ὡς εἰς τὴν εἴσοδον ὑπεράνω.

Ὡς ἐν δρυμῷ ξύλων ἀξίναις ἐξέκοψαν τὰς θύρας αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό, ἐν πελέκει καὶ λαξευτηρίῳ κατέρραξαν αὐτήν.

Ἐνεπύρισαν ἐν πυρὶ τὸ ἁγιαστήριόν σου εἰς τὴν γῆν, ἐβεβήλωσαν τὸ σκήνωμα τοῦ ὀνόματός σου.

Εἶπαν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, ἡ συγγένεια αὐτῶν ἐπὶ τὸ αὐτὸ δεῦτε, καὶ καταπαύσωμεν τὰς ἑορτὰς κυρίου ἀπὸ

τῆς

Digitized by Google

δικαιοσύνη, καὶ πλῆθος εἰρήνης ἕως οὗ ἀνταναιρεθῇ ἡ σελήνη.

Καὶ κατακυριεύσει ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης, καὶ ἀπὸ ποταμοῦ ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης.

Ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται αἰθίοπες, καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ χοῦν λείξουσι.

Βασιλεῖς Θαρσὶς, καὶ αἱ νῆσοι δῶρα προσοίσουσι, βασιλεῖς Ἀράβων καὶ Σαβὰ δῶρα προσάξουσι.

Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες οἱ βασιλεῖς, πάντα τὰ ἔθνη δουλεύσουσιν αὐτῷ.

Ὅτι ἐρρύσατο πτωχὸν ἐκ δυνάστου, καὶ πένητα ᾧ οὐχ ὑπῆρχε βοηθός.

Φείσεται πτωχοῦ καὶ πένητος, καὶ ψυχὰς πενήτων σώσει.

Ἐκ τόκου καὶ ἐξ ἀδικίας λυτρώσεται τὰς ψυχὰς αὐτῶν, καὶ ἔντιμον τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτοῦ.

Καὶ ζήσεται καὶ δοθήσεται αὐτῷ ἐκ τοῦ χρυσίου τῆς Ἀραβίας, καὶ προσεύξονται περὶ αὐτοῦ διαπαντός.

Ὅλην τὴν ἡμέραν εὐλογήσουσιν αὐτὸν, ἔσαι στήριγμα ἐν τῇ γῇ ἐπ' ἄκρων τῶν ὀρέων.

Ὑπεραρθήσεται ὑπὲρ τὸν Λίβανον ὁ καρπὸς αὐτοῦ, καὶ ἐξανθήσουσιν ἐκ πόλεως ὡσεὶ χόρτος τῆς γῆς.

Ἔσω τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας, πρὸ τοῦ ἡλίου διαμενεῖ τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Καὶ εὐλογηθήσονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, πάντα τὰ ἔθνη μακαριοῦσιν αὐτόν.

Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς τοῦ Ισραὴλ, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος,

Καὶ εὐλογητὸν τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καὶ πληρωθήσεται τῆς δόξης αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ, γένοιτο γένοιτο.

Δόξα.

Ἐξέλιπον οἱ ὕμνοι Δαβὶδ τοῦ υἱοῦ Ἰεσσαί. Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ. οβ΄.

Ὡς ἀγαθὸς ὁ θεὸς τῷ Ἰσραὴλ, τοῖς εὐθέσι καρδίᾳ.

Ἐμοῦ δὲ παραμικρὸν ἐσαλεύθησαν οἱ πόδες, παρ' ὀλίγον ἐξεχύθη τὰ διαβήματά μου.

Ὅτι ἐζήλωσα ἐπὶ τοῖς ἀνόμοις, εἰρήνην ἁμαρτωλῶν θεωρῶν.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνάνευσις ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῶν, καὶ στερέωμα ἐν τῇ μάστιγι αὐτῶν.

Ἐν κόποις ἀνθρώπων οὐκ εἰσὶ, καὶ μετὰ ἀνθρώπων οὐ μαστιγωθήσονται. διὰ τοῦτο ἐκράτησεν αὐτοὺς ἡ ὑπερηφανία,

Περιεβάλοντο ἀδικίαν καὶ ἀσέβειαν ἑαυτῶν. ἐξελεύσεται ὡς ἐκ στέατος ἡ ἀδικία αὐτῶν.

Διῆλθον εἰς διάθεσιν καρδίας, διενοήθησαν, καὶ ἐλάλησαν ἐν πονηρίᾳ, ἀδικίαν εἰς τὸ ὕψος ἐλάλησαν.

Ἔθεντο εἰς οὐρανὸν τὸ στόμα αὐτῶν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν διῆλθεν ἐπὶ τῆς γῆς.

Διὰ τοῦτο ἐπιστρέψει ὁ λαός μου ἐνταῦθα, καὶ ἡμέραι πλήρεις εὑρεθήσονται ἐν αὐτοῖς.

Καὶ εἶπαν, πῶς ἔγνω ὁ θεὸς, καὶ εἰ ἔστι γνῶσις ἐν τῷ ὑψίστῳ;

Digitized by Google

Ὅτι εἶπαν οἱ ἐχθροί μου ἐμοί, καὶ οἱ φυλάσσοντες τὴν ψυχήν μου ἐβουλεύσαντο ἐπὶ τὸ αὐτό,

Λέγοντες, ὁ θεὸς ἐγκατέλιπεν αὐτόν, καταδιώξατε καὶ καταλάβετε αὐτόν, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ ῥυόμενος.

Ὁ θεός μου μὴ μακρύνῃς ἀπ' ἐμοῦ, ὁ θεός μου εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες.

Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐκλιπέτωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντες τὴν ψυχήν μου, περιβαλλέσθωσαν αἰσχύνην καὶ ἐντροπὴν οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι.

Ἐγὼ δὲ διαπαντὸς ἐλπιῶ, καὶ προσθήσω ἐπὶ πᾶσαν τὴν αἴνεσίν σου.

Τὸ στόμα μου ἐξαγγελεῖ τὴν δικαιοσύνην σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν σωτηρίαν σου.

Ὅτι οὐκ ἔγνων πραγματείας, εἰσελεύσομαι ἐν δυναστείᾳ κυρίου, κύριε μνησθήσομαι τῆς δικαιοσύνης σου μόνου.

Ἐδίδαξάς με ὁ θεὸς ἐκ νεότητός μου, καὶ μέχρι τοῦ νῦν ἀπαγγελῶ τὰ θαυμάσιά σου, καὶ ἕως γήρους καὶ πρεσβείου.

Ὁ θεὸς μὴ ἐγκαταλίπῃς με, ἕως ἂν ἀπαγγείλω τὸν βραχίονά σου πάσῃ τῇ γενεᾷ τῇ ἐρχομένῃ.

Τὴν δυναστείαν σου καὶ τὴν δικαιοσύνην σου ὁ θεὸς ἕως ὑψίστων,

Ἃ ἐποίησας μεγαλεῖα, ὁ θεὸς τίς ὅμοιός σοι;

Ὅσας ἔδειξάς μοι θλίψεις πολλὰς καὶ κακάς, καὶ ἐπιστρέψας ἐζωοποίησάς με, καὶ ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς γῆς πάλιν ἀνήγαγές με.

Ἐπλεόνασας τὴν δικαιοσύνην σου, καὶ ἐπιστρέψας παρεκάλεσάς με, καὶ ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς γῆς πάλιν ἀνήγαγές με.

Καὶ γὰρ ἐγὼ ἐξομολογήσομαί σοι ἐν σκεύει ψαλμοῦ τὴν ἀλήθειάν σου ὁ θεός,

Ψαλῶ σοι ἐν κιθάρᾳ ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραήλ.

Ἀγαλλιάσονται τὰ χείλη μου ὅταν ψάλω σοι, καὶ ἡ ψυχή μου ἣν ἐλυτρώσω.

Ἔτι δὲ καὶ ἡ γλῶσσά μου ὅλην τὴν ἡμέραν μελετήσει τὴν δικαιοσύνην σου,

Ὅταν αἰσχυνθῶσι καὶ ἐντραπῶσιν, οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι.

Εἰς Σαλωμών. οα΄.

Ὁ θεὸς τὸ κρίμα σου τῷ βασιλεῖ δός, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως.

Κρίνειν τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ τοὺς πτωχούς σου ἐν κρίσει.

Ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ σου, καὶ οἱ βουνοὶ ἐν δικαιοσύνῃ.

Κρινεῖ τοὺς πτωχοὺς τοῦ λαοῦ, καὶ σώσει τοὺς υἱοὺς τῶν πενήτων.

Καὶ ταπεινώσει συκοφάντην, καὶ συμπαραμενεῖ τῷ ἡλίῳ,

Καὶ πρὸ τῆς σελήνης γενεᾶς γενεῶν.

Καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον, καὶ ὡσεὶ σταγόνες στάζουσαι ἐπὶ τὴν γῆν.

Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ

δικαιο-

Digitized by Google

τὰ ἕρποντα ἐν αὐτοῖς.
Ὅτι ὁ θεὸς σώσει τὴν Σιὼν, καὶ οἰκοδομηθήσονται αἱ πόλεις τῆς Ἰουδαίας,
Καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ, καὶ κληρονομήσουσιν αὐτήν. καὶ τὸ σπέρμα τῶν δούλων σου καθέξουσιν αὐτήν,
Καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομα αὐτοῦ κατασκηνώσουσιν ἐν αὐτῇ.

Εἰς τὸ τέλος τῷ Δαβὶδ εἰς ἀνάμνησιν, εἰς τὸ σῶσαί με κύριον. ξθʹ.

Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες, κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον.
Αἰσχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου.
Ἀποστραφείησαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθείησαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά.
Ἀποστραφείησαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι οἱ λέγοντές μοι εὖγε εὖγε.
Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε.
Καὶ λεγέτωσαν διὰ παντὸς, μεγαλυνθήτω ὁ θεὸς, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.
Ἐγὼ δὲ πτωχὸς καὶ πένης, ὁ θεὸς βοήθησόν μοι. βοηθός μου, καὶ ῥύστης μου εἶ σύ, κύριε μὴ χρονίσῃς.
Δόξα.

ΚΑΘΙΣΜΑ. Ϛʹ

Τῷ Δαβὶδ υἱῶν Ἰωναδὰβ καὶ τῶν πρώτων αἰχμαλωτισθέντων. οʹ.

Ἐπὶ σοὶ κύριε ἤλπισα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα.
Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με,
Κλῖνον πρός με τὸ οὖς σου καὶ σῶσόν με.
Γενοῦ μοι εἰς θεὸν ὑπερασπιστὴν, καὶ εἰς τόπον ὀχυρὸν τοῦ σῶσαί με.
Ὅτι στερέωμά μου καὶ καταφυγή μου εἶ σύ.
Ὁ θεός μου ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ, ἐκ χειρὸς παρανομοῦντος καὶ ἀδικοῦντος.
Ὅτι σὺ εἶ ἡ ὑπομονή μου κύριε, κύριε ἡ ἐλπίς μου ἐκ νεότητός μου.
Ἐπὶ σὲ ἐπεστηρίχθην ἀπὸ γαστρὸς, ἐκ κοιλίας μητρός μου, σύ μου εἶ σκεπαστής.
Ἐν σοὶ ἡ ὕμνησίς μου διὰ παντὸς, ὡσεὶ τέρας ἐγενήθην τοῖς πολλοῖς, καὶ σὺ βοηθός μου κραταιός.
Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεως, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου.
Μὴ ἀποῤῥίψῃς με εἰς καιρὸν γήρως, ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ἰσχύν μου μὴ ἐγκαταλίπῃς με.

Digitized by Google

ψυχήν μου, καὶ ἐγενήθη εἰς ὀνειδισμὸν ἐμοί.

Καὶ ἐθέμην τὸ ἔνδυμά μου σάκκον, καὶ ἐγενόμην αὐτοῖς εἰς παραβολήν.

Κατ᾽ ἐμοῦ ἠδολέσχουν οἱ καθήμενοι ἐν πύλῃ, καὶ εἰς ἐμὲ ἔψαλλον οἱ πίνοντες τὸν οἶνον.

Ἐγὼ δὲ τῇ προσευχῇ μου πρὸς σὲ κύριε, καιρὸς εὐδοκίας.

Ὁ θεὸς ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου ἐπάκουσόν μου, ἐν ἀληθείᾳ τῆς σωτηρίας σου σῶσόν με ἀπὸ πηλοῦ, ἵνα μὴ ἐμπαγῶ.

Ῥυσθείην ἐκ τῶν μισούντων με, καὶ ἐκ βάθους τῶν ὑδάτων.

Μή με καταποντισάτω καταιγὶς ὕδατος, μηδὲ καταπιέτω με βυθός, μηδὲ συσχέτω ἐπ᾽ ἐμὲ φρέαρ τὸ στόμα αὐτοῦ.

Εἰσάκουσόν μου κύριε, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ἐπίβλεψον ἐπ᾽ ἐμέ.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου, ὅτι θλίβομαι, ταχὺ ἐπάκουσόν μου. Πρόσχες τῇ ψυχῇ μου, καὶ λύτρωσαι αὐτήν,

Ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου ῥῦσαί με, σὺ γὰρ γινώσκεις τὸν ὀνειδισμόν μου, καὶ τὴν αἰσχύνην μου, καὶ τὴν ἐντροπήν μου.

Ἐναντίον σου πάντες οἱ θλίβοντές με, ὀνειδισμὸν προσεδόκησεν ἡ ψυχή μου καὶ ταλαιπωρίαν.

Καὶ ὑπέμεινα συλλυπούμενον, καὶ οὐχ ὑπῆρξε, καὶ παρακαλοῦντας, καὶ οὐχ εὗρον.

Καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολήν, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος.

Γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτῶν εἰς παγίδα, καὶ εἰς ἀνταπόδοσιν καὶ εἰς σκάνδαλον.

Σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διαπαντὸς σύγκαμψον.

Ἔκχεον ἐπ᾽ αὐτοὺς τὴν ὀργήν σου, καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς σου καταλάβοι αὐτούς.

Γενηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτῶν ἠρημωμένη, καὶ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν.

Ὅτι ὃν σὺ ἐπάταξας, αὐτοὶ κατεδίωξαν, καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυμάτων μου προσέθηκαν.

Πρόσθες ἀνομίαν ἐπὶ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν, καὶ μὴ εἰσελθέτωσαν ἐν δικαιοσύνῃ σου.

Ἐξαλειφθήτωσαν ἐκ βίβλου ζώντων, καὶ μετὰ δικαίων μὴ γραφήτωσαν.

Πτωχὸς καὶ ἀλγῶν εἰμι ἐγώ, καὶ ἡ σωτηρία τοῦ προσώπου σου, ἀντελάβετό μου.

Αἰνέσω τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ μου μετ᾽ ᾠδῆς, μεγαλυνῶ αὐτὸν ἐν αἰνέσει, καὶ ἀρέσει τῷ θεῷ ὑπὲρ μόσχον νέον κέρατα ἐκφέροντα καὶ ὁπλάς.

Ἰδέτωσαν πτωχοὶ καὶ εὐφρανθήτωσαν, ἐκζητήσατε τὸν θεόν, καὶ ζήσεσθε.

Ὅτι εἰσήκουσε τῶν πενήτων ὁ κύριος, καὶ τοὺς πεπεδημένους αὐτοῦ οὐκ ἐξουδένωσεν.

Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ, θάλασσα καὶ πάντα

Digitized by Google

αἱ πορεῖαι τοῦ θεοῦ μου τοῦ βασιλέως τοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ.

Προέφθασαν ἄρχοντες ἐχόμενοι ψαλλόντων, ἐν μέσῳ νεανίδων τυμπανιστριῶν.

Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν θεόν, τὸν κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ.

Ἐκεῖ Βενιαμὶν νεώτερος ἐν ἐκστάσει, ἄρχοντες Ἰούδα ἡγεμόνες αὐτῶν, ἄρχοντες Ζαβουλών, ἄρχοντες Νεφθαλί.

Ἔντειλαι ὁ θεὸς τῇ δυνάμει σου, δυνάμωσον ὁ θεὸς τοῦτο, ὃ κατηρτίσω ἐν ἡμῖν, ἀπὸ τοῦ ναοῦ σου ἐπὶ Ἱερουσαλήμ.

Σοὶ οἴσουσι βασιλεῖς δῶρα. ἐπιτίμησον τοῖς θηρίοις τοῦ καλάμου.

Ἡ συναγωγὴ τῶν ταύρων ἐν ταῖς δαμάλεσι τῶν λαῶν τοῦ μὴ ἀποκλεισθῆναι τοὺς δεδοκιμασμένους τῷ ἀργυρίῳ.

Διασκόρπισον ἔθνη τὰ τοὺς πολέμους θέλοντα, ἥξουσι πρέσβεις ἐξ Αἰγύπτου, Αἰθιοπία προφθάσει χεῖρα αὐτῆς τῷ θεῷ.

Αἱ βασιλεῖαι τῆς γῆς ᾄσατε τῷ θεῷ, ψάλατε τῷ κυρίῳ.

Ψάλατε τῷ θεῷ τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ τὸν οὐρανὸν τοῦ οὐρανοῦ κατὰ ἀνατολάς,

Ἰδοὺ δώσει ἐν τῇ φωνῇ αὐτοῦ φωνὴν δυνάμεως. δότε δόξαν τῷ θεῷ.

Ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἡ μεγαλοπρέπεια αὐτοῦ, καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐν ταῖς νεφέλαις.

Θαυμαστὸς ὁ θεὸς ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, ὁ θεὸς Ἰσραήλ.

Αὐτὸς δώσει δύναμιν καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ, εὐλογητὸς ὁ θεός. Δόξα.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων τῷ Δαβίδ. ξη'.

Σῶσόν με ὁ θεός, ὅτι εἰσήλθοσαν ὕδατα ἕως ψυχῆς μου.

Ἐνεπάγην εἰς ἰλὺν βυθοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις. ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ καταιγὶς κατεπόντισέ με.

Ἐκοπίασα κράζων, ἐβραγχίασεν ὁ λάρυγξ μου,

Ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου, ἀπὸ τοῦ ἐλπίζειν με ἐπὶ τὸν θεόν μου.

Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου οἱ μισοῦντές με δωρεάν.

Ἐκραταιώθησαν οἱ ἐχθροί μου, οἱ ἐκδιώκοντές με ἀδίκως.

Ἃ οὐχ ἥρπαζον, τότε ἀπετίννυον.

Ὁ θεὸς σὺ ἔγνως τὴν ἀφροσύνην μου, καὶ αἱ πλημμέλειαί μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἐκρύβησαν.

Μὴ αἰσχυνθείησαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ὑπομένοντές σε κύριε τῶν δυνάμεων, μὴ ἐντραπείησαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ζητοῦντές σε ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραήλ.

Ὅτι ἕνεκά σου ὑπήνεγκα ὀνειδισμόν, ἐκάλυψεν ἐντροπὴ τὸ πρόσωπόν μου.

Ἀπηλλοτριωμένος ἐγενήθην τοῖς ἀδελφοῖς μου, καὶ ξένος τοῖς υἱοῖς τῆς μητρός μου.

Ὅτι ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέ με, καὶ οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ.

Καὶ συνέκαμψα ἐν νηστείᾳ τὴν

Digitized by Google

ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλειπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Οὕτως ἀπόλοιντο οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ.

Ἄσατε τῷ θεῷ, ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ· ὁδοποιήσατε τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ δυσμῶν,

Κύριος ὄνομα αὐτῷ, καὶ ἀγαλλιᾶσθε ἐνώπιον αὐτοῦ.

Ταραχθήσονται ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, τοῦ πατρὸς τῶν ὀρφανῶν, καὶ κριτοῦ τῶν χηρῶν, ὁ θεὸς ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ.

Ὁ θεὸς κατοικίζει μονοτρόπους ἐν οἴκῳ, ἐξάγων πεπεδημένους ἐν ἀνδρείᾳ.

Ὁμοίως τοὺς παραπικραίνοντας, τοὺς κατοικοῦντας ἐν τάφοις.

Ὁ θεὸς ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαί σε ἐνώπιον τοῦ λαοῦ σου, ἐν τῷ διαβαίνειν σε τὴν ἔρημον.

Γῆ ἐσείσθη, καὶ γὰρ οἱ οὐρανοὶ ἔσταξαν ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ τοῦ Σινᾶ, ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ Ἰσραήλ.

Βροχὴν ἑκούσιον ἀφοριεῖς ὁ θεὸς τῇ κληρονομίᾳ σου, καὶ ἠσθένησε, σὺ δὲ κατηρτίσω αὐτήν.

Τὰ ζῶα σου κατοικοῦσιν ἐν αὐτῇ, ἡτοίμασας ἐν τῇ χρηστότητί σου τῷ πτωχῷ, ὁ θεός.

Κύριος δώσει ῥῆμα τοῖς εὐαγγελιζομένοις δυνάμει πολλῇ, ὁ βασιλεὺς τῶν δυνάμεων τοῦ ἀγαπητοῦ, καὶ ὡραιότητι τοῦ οἴκου διελέσθαι σκῦλα.

Ἐὰν κοιμηθῆτε ἀνὰ μέσον τῶν κλήρων, πτέρυγες περιστερᾶς περιηργυρωμέναι, καὶ τὰ μετάφρενα αὐτῆς ἐν χλωρότητι χρυσίου.

Ἐν τῷ διαστέλλειν τὸν ἐπουράνιον βασιλεῖς ἐπ' αὐτῆς, χιονωθήσονται ἐν Σελμών.

Ὄρος τοῦ θεοῦ ὄρος πῖον, ὄρος τετυρωμένον, ὄρος πῖον.

Ἵνα τί ὑπολαμβάνετε ὄρη τετυρωμένα; τὸ ὄρος ὃ εὐδόκησεν ὁ θεὸς κατοικεῖν ἐν αὐτῷ.

Καὶ γὰρ ὁ κύριος κατασκηνώσει εἰς τέλος. τὸ ἅρμα τοῦ θεοῦ μυριοπλάσιον, χιλιάδες εὐθηνούντων.

Κύριος ἐν αὐτοῖς ἐν Σινᾶ ἐν τῷ ἁγίῳ. ἀναβὰς εἰς ὕψος, ᾐχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν.

Ἔλαβες δόματα ἐν ἀνθρώποις, καὶ γὰρ ἀπειθοῦντας τοῦ κατασκηνῶσαι.

Κύριος ὁ θεὸς εὐλογητός, εὐλογητὸς κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν.

Καὶ κατευοδώσει ἡμῖν ὁ θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν. ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ θεὸς τοῦ σώζειν, καὶ τοῦ κυρίου αἱ διέξοδοι τοῦ θανάτου.

Πλὴν ὁ θεὸς συνθλάσει κεφαλὰς ἐχθρῶν αὐτοῦ, κορυφὴν τριχὸς διαπορευομένων ἐν πλημμελείαις αὐτῶν.

Εἶπε κύριος ἐκ Βασὰν ἐπιστρέψω, ἐπιστρέψω ἐν βυθοῖς θαλάσσης.

Ὅπως ἂν βαφῇ ὁ πούς σου ἐν αἵματι, ἡ γλῶσσα τῶν κυνῶν σου ἐξ ἐχθρῶν παρ' αὐτοῦ.

Ἐθεωρήθησαν αἱ πορεῖαί σου ὁ θεός,

αἱ πο-

τῷ ὀνόματί σου.

Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ, φοβερὸς ἐν βουλαῖς ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Ὁ μεταστρέφων τὴν θάλασσαν εἰς ξηράν, ἐν ποταμῷ διελεύσονται ποδί.

Ἐκεῖ εὐφρανθησόμεθα ἐπ' αὐτῷ, τῷ δεσπόζοντι ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ τοῦ αἰῶνος.

Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἐπιβλέπουσιν, οἱ παραπικραίνοντες μὴ ὑψούσθωσαν ἐν ἑαυτοῖς.

Εὐλογεῖτε ἔθνη τὸν θεὸν ἡμῶν, καὶ ἀκουτίσατε τὴν φωνὴν τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ.

Τοῦ θεμένου τὴν ψυχήν μου εἰς ζωήν, καὶ μὴ δόντος εἰς σάλον τοὺς πόδας μου. ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς ὁ θεός,

ἐπύρωσας ἡμᾶς ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον. εἰσήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα,

ἔθου θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν, ἐπεβίβασας ἀνθρώπους ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν.

Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος. καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν.

Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου ἐν ὁλοκαυτώμασιν, ἀποδώσω σοι τὰς εὐχάς μου, ἃς διέστειλε τὰ χείλη μου, καὶ ἐλάλησε τὸ στόμα μου ἐν τῇ θλίψει μου.

Ὁλοκαυτώματα μεμυαλωμένα ἀνοίσω σοι μετὰ θυμιάματος καὶ κριῶν, ποιήσω σοι βόας μετὰ χιμάρρων.

Δεῦτε ἀκούσατε, καὶ διηγήσομαι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν θεόν, ὅσα ἐποίησε τῇ ψυχῇ μου.

Πρὸς αὐτὸν τῷ στόματί μου ἐκέκραξα, καὶ ὕψωσα ὑπὸ τὴν γλῶσσάν μου.

Ἀδικίαν εἰ ἐθεώρουν ἐν καρδίᾳ μου, μὴ εἰσακουσάτω κύριος.

Διὰ τοῦτο εἰσήκουσέ μου ὁ θεὸς, προσέσχε τῇ φωνῇ τῆς προσευχῆς μου.

Εὐλογητὸς ὁ θεός, ὃς οὐκ ἀπέστησε τὴν προσευχήν μου, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις ψαλμὸς τῷ δαβίδ. ξϛ.

Ὁ θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς.

Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

Εὐφρανθήτωσαν καὶ ἀγαλλιάσθωσαν ἔθνη, ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτητι, καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῇ ὁδηγήσεις.

Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες, γῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς.

Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ θεὸς ὁ θεὸς ἡμῶν, εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ θεός,

Καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. Δόξα.

Εἰς τὸ τέλος τῷ δαβὶδ ψαλμὸς ᾠδῆς. ξζ.

Ἀναστήτω ὁ θεὸς καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Digitized by Google

γαὶ αὐτῶν, καὶ ἐξουθένησαν αὐτὸν αἱ γλῶσσαι αὐτῶν.

Ἐταράχθησαν πάντες οἱ θεωροῦντες αὐτούς, καὶ ἐφοβήθη πᾶς ἄνθρωπος.

Καὶ ἀνήγγειλαν τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ, καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ συνῆκαν.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ κυρίῳ, καὶ ἐλπιεῖ ἐπ' αὐτόν.

Καὶ ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. Δόξα.

ΚΑΘΙΣΜΑ. θ'.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ ᾠδή. ξδ'.

Σοὶ πρέπει ὕμνος ὁ θεὸς ἐν Σιών, καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχή.

Εἰσάκουσον προσευχῆς μου, πρὸς σὲ πᾶσα σὰρξ ἥξει.

Λόγοι ἀνόμων ὑπερεδυνάμωσαν ἡμᾶς, καὶ ταῖς ἀσεβείαις ἡμῶν σὺ ἱλάσῃ.

Μακάριος ὃν ἐξελέξω καὶ προσελάβου, κατασκηνώσει ἐν ταῖς αὐλαῖς σου.

Πλησθησόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σου, ἅγιος ὁ ναός σου, θαυμαστὸς ἐν δικαιοσύνῃ.

Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν.

Ἑτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχύι σου, περιεζωσμένος ἐν δυναστείᾳ.

Ὁ συνταράσσων τὸ κύτος τῆς θαλάσσης, ἤχους κυμάτων αὐτῆς.

Ταραχθήσονται τὰ ἔθνη καὶ φοβηθήσονται, οἱ κατοικοῦντες τὰ πέρατα ἀπὸ τῶν σημείων σου.

Ἐξόδους πρωΐας καὶ ἑσπέρας τέρψεις. ἐπεσκέψω τὴν γῆν καὶ ἐμέθυσας αὐτήν,

Ἐπλήθυνας τοῦ πλουτίσαι αὐτήν. ὁ ποταμὸς τοῦ θεοῦ ἐπληρώθη ὑδάτων.

Ἡτοίμασας τὴν τροφὴν αὐτῶν, ὅτι οὕτως ἡ ἑτοιμασία. τὰς αὔλακας αὐτῆς μέθυσον,

Πλήθυνον τὰ γεννήματα αὐτῆς, ἐν ταῖς σταγόσιν αὐτῆς εὐφρανθήσεται ἀνατέλλουσα.

Εὐλογήσεις τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, καὶ τὰ πεδία σου πλησθήσονται πιότητος.

Πιανθήσεται τὰ ὄρη τῆς ἐρήμου, καὶ ἀγαλλίασιν οἱ βουνοὶ περιζώσονται.

Ἐνεδύσαντο οἱ κριοὶ τῶν προβάτων, καὶ αἱ κοιλάδες πληθυνοῦσι σῖτον, κεκράξονται, καὶ γὰρ ὑμνήσουσιν.

Εἰς τὸ τέλος ᾠδὴ ψαλμοῦ ἀναστάσεως. ξε'.

Ἀλαλάξατε τῷ θεῷ πᾶσα ἡ γῆ, ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Δότε δόξαν αἰνέσει αὐτοῦ, εἴπατε τῷ θεῷ ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου;

Ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονταί σε οἱ ἐχθροί σου.

Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι, καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν

τῷ

Digitized by Google

ἐκχέετε ἐνώπιον αὐτοῦ τὰς καρδίας ὑμῶν, ὅτι ὁ θεὸς βοηθὸς ἡμῶν.

Πλὴν μάταιοι οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ψευδεῖς οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν ζυγοῖς τοῦ ἀδικῆσαι, αὐτοὶ ἐκ ματαιότητος ἐπὶ τὸ αὐτό.

Μὴ ἐλπίζετε ἐπ' ἀδικίαν, καὶ ἐπὶ ἁρπάγματα μὴ ἐπιποθεῖτε, πλοῦτος ἐὰν ῥέῃ μὴ προστίθεσθε καρδίαν.

Ἅπαξ ἐλάλησεν ὁ θεὸς, δύο ταῦτα ἤκουσα, ὅτι τὸ κράτος τοῦ θεοῦ, καὶ σοῦ κύριε τὸ ἔλεος,

Ὅτι σὺ ἀποδώσεις ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Ψαλμὸς τῷ δαβὶδ ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰδουμαίας. ξβ.

Ὁ θεὸς ὁ θεός μου πρὸς σὲ ὀρθρίζω, ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς ἡ σάρξ μου.

Ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ, οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωὰς, τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου, καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ ὄνομά σου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.

Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ,

Ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ δαβίδ. ξγ.

Εἰσάκουσον ὁ θεὸς τῆς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σὲ, ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ ἐξελοῦ τὴν ψυχήν μου.

Ἐσκέπασάς με ἀπὸ συστροφῆς πονηρευομένων, ἀπὸ πλήθους ἐργαζομένων ἀδικίαν.

Οἵτινες ἠκόνησαν ὡς ῥομφαίαν τὰς γλώσσας αὐτῶν, ἐνέτειναν τόξον πρᾶγμα πικρὸν,

Τοῦ κατατοξεῦσαι ἐν ἀποκρύφοις ἄμωμον, ἐξάπινα κατατοξεύσουσιν αὐτὸν, καὶ οὐ φοβηθήσονται.

Ἐκραταίωσαν ἑαυτοῖς λόγον πονηρὸν, διηγήσαντο τοῦ κρύψαι παγίδας.

Εἶπαν τίς ὄψεται αὐτούς; ἐξηρεύνησαν ἀνομίαν, ἐξέλιπον ἐξερευνῶντες ἐξερευνήσει.

Προσελεύσεται ἄνθρωπος, καὶ καρδία βαθεῖα, καὶ ὑψωθήσεται ὁ θεός.

Βέλος νηπίων ἐγενήθησαν αἱ πλη-

Digitized by Google

Ο θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ, ἀγαλλιάσομαι καὶ διαμεριῶ Σίκιμα, καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω.
Ἐμός ἐστι Γαλαὰδ, καὶ ἐμός ἐστι Μανασσῆ, καὶ Ἐφραὶμ κραταίωσις τῆς κεφαλῆς μου.
Ἰούδας βασιλεύς μου, Μωὰβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου.
Ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐκτενῶ τὸ ὑπόδημά μου, ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν.
Τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περιοχῆς; τίς ὁδηγήσει με ἕως τῆς Ἰδουμαίας;
Οὐχὶ σὺ ὁ θεὸς ὁ ἀπωσάμενος ἡμᾶς; καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν.
Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως, καὶ ματαία σωτηρία ἀνθρώπου.
Ἐν τῷ θεῷ ποιήσομεν δύναμιν, καὶ αὐτὸς ἐξουδενώσει τοὺς θλίβοντας ἡμᾶς.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις τῷ Δαβὶδ ψαλμός. ξ.

Εἰσάκουσον ὁ θεὸς τῆς δεήσεώς μου, πρόσχες τῇ προσευχῇ μου.
Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σὲ ἐκέκραξα, ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὴν καρδίαν μου; ἐν πέτρᾳ ὕψωσάς με.
Ὡδήγησάς με, ὅτι ἐγενήθης ἐλπίς μου, πύργος ἰσχύος ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ.
Παροικήσω ἐν τῷ σκηνώματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας, σκεπασθήσομαι ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων σου.
Ὅτι σὺ ὁ θεὸς εἰσήκουσας τῶν προσευχῶν μου, ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου.
Ἡμέρας ἐφ' ἡμέρας βασιλέως προσθήσεις, τὰ ἔτη αὐτοῦ ἕως ἡμέρας γενεᾶς καὶ γενεᾶς.
Διαμενεῖ εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπιον τοῦ θεοῦ, ἔλεος καὶ ἀλήθειαν αὐτοῦ τίς ἐκζητήσει αὐτῶν;
Οὕτως ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, τοῦ ἀποδοῦναί με τὰς εὐχάς μου ἡμέραν ἐξ ἡμέρας. Δόξα.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ Ἰδιθοὺμ ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. ξα.

Οὐχὶ τῷ θεῷ ὑποταγήσεται ἡ ψυχή μου; παρ' αὐτοῦ γὰρ τὸ σωτήριόν μου.
Καὶ γὰρ αὐτὸς θεός μου καὶ σωτήρ μου, ἀντιλήπτωρ μου, οὐ μὴ σαλευθῶ ἐπὶ πλεῖον.
Ἕως πότε ἐπιτίθεσθε ἐπ' ἄνθρωπον; φονεύετε πάντες ὡς τοίχῳ κεκλιμένῳ καὶ φραγμῷ ὠσμένῳ;
Πλὴν τὴν τιμήν μου ἐβουλεύσαντο ἀπώσασθαι, ἔδραμον ἐν δίψει. Τῷ στόματι αὐτῶν εὐλόγουν, καὶ τῇ καρδίᾳ αὐτῶν κατηρῶντο.
Πλὴν τῷ θεῷ ὑποτάγηθι ἡ ψυχή μου, ὅτι παρ' αὐτοῦ ἡ ὑπομονή μου.
Ὅτι αὐτὸς θεός μου καὶ σωτήρ μου, ἀντιλήπτωρ μου, οὐ μὴ μεταναστεύσω. Ἐπὶ τῷ θεῷ τὸ σωτήριόν μου, καὶ ἡ δόξα μου.
Ὁ θεὸς τῆς βοηθείας μου, καὶ ἡ ἐλπίς μου ἐπὶ τῷ θεῷ, ἐλπίσατε ἐπ' αὐτὸν πᾶσα συναγωγὴ λαοῦ.

ἀνομίαν, καὶ ἐξ ἀνδρῶν αἱμάτων σῶσόν με.

Ὅτι ἰδοὺ ἐθήρευσαν τὴν ψυχήν μου, ἐπέθεντο ἐπ' ἐμὲ κραταιοί.

Οὔτε ἡ ἀνομία μου, οὔτε ἡ ἁμαρτία μου κύριε, ἄνευ ἀνομίας ἔδραμον καὶ κατεύθυνα.

Ἐξεγέρθητι εἰς συνάντησίν μου, καὶ ἴδε, καὶ σὺ κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραήλ.

Πρόσχες τοῦ ἐπισκέψασθαι πάντα τὰ ἔθνη, μὴ οἰκτειρήσῃς πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν.

Ἐπιστρέψουσιν εἰς ἑσπέραν, καὶ λιμώξουσιν ὡς κύων, καὶ κυκλώσουσι πόλιν.

Ἰδοὺ αὐτοὶ ἀποφθέγξονται ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, καὶ ῥομφαία ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτῶν, ὅτι τίς ἤκουσε;

Καὶ σὺ κύριε ἐκγελάσῃ αὐτούς, ἐξουδενώσεις πάντα τὰ ἔθνη.

Τὸ κράτος μου πρὸς σὲ φυλάξω, ὅτι σὺ ὁ θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ.

Ὁ θεός μου, τὸ ἔλεος αὐτοῦ προφθάσει με, ὁ θεός μου δείξει μοι ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου.

Μὴ ἀποκτείνῃς αὐτούς, μήποτε ἐπιλάθωνται τοῦ νόμου σου.

Διασκόρπισον αὐτοὺς ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ κατάγαγε αὐτοὺς ὁ ὑπερασπιστής μου κύριε.

Ἁμαρτίαν στόματος αὐτῶν, λόγον χειλέων αὐτῶν, καὶ συλληφθήτωσαν ἐν τῇ ὑπερηφανίᾳ αὐτῶν.

Καὶ ἐξ ἀρᾶς καὶ ψεύδους διαγγελήσονται συντέλειαι, ἐν ὀργῇ συντελείας, καὶ οὐ μὴ ὑπάρξουσι.

Καὶ γνώσονται, ὅτι ὁ θεὸς τοῦ Ἰακὼβ δεσπόζει τῶν περάτων τῆς γῆς.

Ἐπιστρέψουσιν εἰς ἑσπέραν, καὶ λιμώξουσιν ὡς κύων, καὶ κυκλώσουσι πόλιν.

Αὐτοὶ διασκορπισθήσονται τοῦ φαγεῖν, ἐὰν δὲ μὴ χορτασθῶσι, καὶ γογγύσουσιν.

Ἐγὼ δὲ ᾄσομαι τῇ δυνάμει σου, καὶ ἀγαλλιάσομαι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου.

Ὅτι ἐγενήθης ἀντιλήπτωρ μου καὶ καταφυγή μου ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου.

Βοηθός μου, σοὶ ψαλῶ ὁ θεός μου, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, ὁ θεός μου τὸ ἔλεός μου.

Εἰς τὸ τέλος τοῖς ἀλλοιωθησομένοις ἔτι εἰς στηλογραφίαν τῷ Δαβὶδ εἰς διδαχήν, ὁπότε ἐνεπύρισε τὴν Μεσοποταμίαν Συρίας, καὶ τὴν Συρίαν Σοβάλ, καὶ ἐπέστρεψεν Ἰωάβ, καὶ ἐπάταξε τὴν φάραγγα τῶν ἁλῶν, δώδεκα χιλιάδας. νθ'.

Ὁ θεὸς ἀπώσω ἡμᾶς καὶ καθεῖλες ἡμᾶς, ὠργίσθης καὶ ᾠκτείρησας ἡμᾶς.

Συνέσεισας τὴν γῆν καὶ συνετάραξας αὐτήν, ἴασαι τὰ συντρίμματα αὐτῆς, ὅτι ἐσαλεύθη.

Ἔδειξας τῷ λαῷ σου σκληρά, ἐπότισας ἡμᾶς οἶνον κατανύξεως.

Ἔδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημείωσιν, τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τόξου.

Ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου, σῶσον τῇ δεξιᾷ σου καὶ ἐπάκουσόν μου.

Digitized by Google

Ἐξαπέστειλεν ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἔσωσέ με, ἔδωκεν εἰς ὄνειδος τοὺς καταπατοῦντάς με.

Ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ, καὶ ἐρρύσατο τὴν ψυχήν μου ἐκ μέσου σκύμνων, ἐκοιμήθην τεταραγμένος.

Υἱοὶ ἀνθρώπων, οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὅπλον καὶ βέλη, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν μάχαιρα ὀξεῖα.

Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ θεὸς, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

Παγίδας ἡτοίμασαν τοῖς ποσί μου καὶ κατέκαμψαν τὴν ψυχήν μου.

Ὤρυξαν πρὸ προσώπου μου βόθρον, καὶ ἐνέπεσαν εἰς αὐτόν.

Ἑτοίμη ἡ καρδία μου ὁ θεὸς, ἑτοίμη ἡ καρδία μου, ᾄσομαι καὶ ψαλῶ.

Ἐξεγέρθητι ἡ δόξα μου, ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα, ἐξεγερθήσομαι ὄρθρου.

Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς κύριε, ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν.

Ὅτι ἐμεγαλύνθη ἕως τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου, καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου.

Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ θεὸς, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

Εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθείρῃς τῷ Δαβὶδ εἰς στηλογραφίαν.

Εἰ ἀληθῶς ἄρα δικαιοσύνην λαλεῖτε, εὐθεῖα κρίνετε οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων.

Καὶ γὰρ ἐν καρδίᾳ ἀνομίας ἐργάζεσθε ἐν τῇ γῇ, ἀδικίαν αἱ χεῖρες ὑμῶν συμπλέκουσιν.

Ἀπηλλοτριώθησαν οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ μήτρας, ἐπλανήθησαν ἀπὸ γαστρὸς, ἐλάλησαν ψευδῆ.

Θυμὸς αὐτοῖς κατὰ τὴν ὁμοίωσιν τοῦ ὄφεως, ὡσεὶ ἀσπίδος κωφῆς, καὶ βυούσης τὰ ὦτα αὐτοῖς.

Ἥτις οὐκ εἰσακούσεται φωνὴν ἐπαδόντων, φαρμακοῦται φαρμακευομένου παρὰ σοφοῦ.

Ὁ θεὸς συνέτριψε τοὺς ὀδόντας αὐτῶν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, τὰς μύλας τῶν λεόντων συνέθλασεν ὁ κύριος.

Ἐξουδενωθήσονται ὡς ὕδωρ διαπορευόμενον, ἐντενεῖ τὸ τόξον αὐτοῦ, ἕως οὗ ἀσθενήσουσιν.

Ὡσεὶ κηρὸς ὁ τακεὶς ἀνταναιρεθήσονται, ἐπέπεσε πῦρ, καὶ οὐκ εἶδον τὸν ἥλιον.

Πρὸ τοῦ συνιέναι τὰς ἀκάνθας ὑμῶν τὴν ῥάμνον, ὡσεὶ ζῶντας ὡσεὶ ἐν ὀργῇ καταπίεται ὑμᾶς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος, ὅταν ἴδῃ ἐκδίκησιν ἀσεβῶν, τὰς χεῖρας αὐτοῦ νίψεται ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἁμαρτωλοῦ.

Καὶ ἐρεῖ ἄνθρωπος, εἰ ἄρα ἐστὶ καρπὸς τῷ δικαίῳ, ἄρα ἐστὶν ὁ θεὸς κρίνων αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ.

Δόξα.

Εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθείρῃς τῷ Δαβὶδ εἰς στηλογραφίαν, ὁπότε ἀπέστειλε Σαοὺλ καὶ ἐφύλαξε τὸν οἶκον αὐτοῦ τοῦ θανατῶσαι αὐτόν.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ὁ θεὸς, καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ᾽ ἐμὲ λύτρωσαί με.

Ῥῦσαί με ἐκ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνο-

ἐβεβήλωσαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ,
διεμερίσθησαν ἀπὸ ὀργῆς τοῦ προσώ-
που αὐτοῦ, καὶ ἤγγισεν ἡ καρδία
αὐτοῦ.
Ἡπαλύνθησαν οἱ λόγοι αὐτοῦ ὑπὲρ
ἔλαιον, καὶ αὐτοί εἰσι βολίδες.
Ἐπίρριψον ἐπὶ κύριον τὴν μέριμ-
νάν σου, καὶ αὐτός σε διαθρέψει, οὐ δώ-
σει εἰς τὸν αἰῶνα σάλον τῷ δι-
καίῳ.
Σὺ δὲ ὁ θεὸς κατάξεις αὐτοὺς εἰς
φρέαρ διαφθορᾶς.
Ἄνδρες αἱμάτων καὶ δολιότητος οὐ
μὴ ἡμισεύσωσι τὰς ἡμέρας αὐ-
τῶν, ἐγὼ δὲ κύριε ἐλπιῶ ἐπὶ σὲ
κύριε. Δόξα.

ΚΑΘΙΣΜΑ, ζ.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τοῦ λαοῦ τοῦ ἀπὸ
τῶν ἁγίων μεμακρυμμένου, τῷ
Δαβὶδ εἰς στηλογραφίαν ὁπότε
ἐκράτησαν αὐτὸν οἱ ἀλλόφυλοι
ἐν Γέθ. νε.

Ἐλέησόν με ὁ θεὸς, ὅτι κατε-
πάτησέ με ἄνθρωπος, ὅλην
τὴν ἡμέραν πολεμῶν ἔ-
θλιψέ με.
Κατεπάτησάν με οἱ ἐχθροί μου ὅ-
λην τὴν ἡμέραν ἀπὸ ὕψους ἡμέρας,
ὅτι πολλοὶ οἱ πολεμοῦντές με.
Οὐ φοβηθήσονται, ἐγὼ δὲ ἐλπιῶ
ἐπὶ σοί.
Ἐν τῷ θεῷ ἐπαινέσω τοὺς λόγους
μου, ὅλην τὴν ἡμέραν ἐν τῷ θεῷ
ἤλπισα, οὐ φοβηθήσομαι, τί ποιή-
σει μοι σάρξ.
Ὅλην τὴν ἡμέραν τοὺς λόγους μου
ἐβδελύσσοντο, κατ' ἐμοῦ πάντες οἱ
διαλογισμοὶ αὐτῶν εἰς κακόν.
Παροικήσουσι καὶ κατακρύψουσιν
αὐτοὶ, τὴν πτέρναν μου φυλάξουσι.
Καθάπερ ὑπέμειναν τῇ ψυχῇ μου,
ὑπὲρ τοῦ μηθενὸς σώσεις αὐτοὺς, ἐν
ὀργῇ λαοὺς κατάξεις.
Ὁ θεὸς τὴν ζωήν μου ἐξήγγειλά
σοι, ἔθου τὰ δάκρυά μου ἐνώπιόν σου,
ὡς καὶ ἐν τῇ ἐπαγγελίᾳ σου.
Ἐπιστρέψουσιν οἱ ἐχθροί μου εἰς τὰ ὀ-
πίσω, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί
σε, ἰδοὺ ἔγνων ὅτι θεός μου εἶ σύ.
Ἐπὶ τῷ θεῷ αἰνέσω ῥῆμα, ἐπὶ τῷ
κυρίῳ αἰνέσω λόγον. ἐπὶ τῷ θεῷ
ἤλπισα, οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει
μοι ἄνθρωπος.
Ἐν ἐμοὶ ὁ θεὸς αἱ εὐχαὶ, ἃς ἀπο-
δώσω αἰνέσεώς σου.
Ὅτι ἐρρύσω τὴν ψυχήν μου ἐκ θα-
νάτου, καὶ τοὺς πόδας μου ἐξ ὀλι-
σθήματος,
Τοῦ εὐαρεστῆσαι ἐνώπιον θεοῦ, ἐν φω-
τὶ ζώντων.

Εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθείρῃς τῷ
Δαβὶδ εἰς στηλογραφίαν ἐν τῷ αὐ-
τὸν ἀποδιδράσκειν ἀπὸ προσώπου
Σαοὺλ εἰς τὸ σπήλαιον. νς.

Ἐλέησόν με ὁ θεὸς, ἐλέησόν με,
ὅτι ἐπὶ σοὶ πέποιθεν ἡ ψυχή μου.
Καὶ ἐν τῇ σκιᾷ τῶν πτερύγων σου
ἐλπιῶ, ἕως οὗ παρέλθοι ἡ ἀνομία.
Κεκράξομαι πρὸς τὸν θεὸν τὸν ὕψι-
στον, τὸν θεὸν τὸν εὐεργετήσαντά
με.

Ὅτι ἀλλότριοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμέ, καὶ κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, οὐ προέθεντο τὸν θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν.

Ἰδοὺ γὰρ ὁ θεὸς βοηθεῖ μοι, καὶ ὁ κύριος ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου.

Ἀποστρέψει τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου, ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολόθρευσον αὐτούς.

Ἑκουσίως θύσω σοι, ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου κύριε, ὅτι ἀγαθόν.

Ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐρρύσω με, καὶ ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις συνέσεως τῷ Δαυΐδ. να'.

Ἐνώτισαι ὁ θεὸς τὴν προσευχήν μου, καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν δέησίν μου, πρόσχες μοι, καὶ εἰσάκουσόν μου.

Ἐλυπήθην ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ μου, καὶ ἐταράχθην ἀπὸ φωνῆς ἐχθροῦ, καὶ ἀπὸ θλίψεως ἁμαρτωλοῦ.

Ὅτι ἐξέκλιναν ἐπ' ἐμὲ ἀνομίαν, καὶ ἐν ὀργῇ ἐνεκότουν μοι.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη ἐν ἐμοί, καὶ δειλία θανάτου ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμέ.

Φόβος καὶ τρόμος ἦλθεν ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐκάλυψέ με σκότος.

Καὶ εἶπα, τίς δώσει μοι πτέρυγας ὡσεὶ περιστερᾶς; καὶ πετασθήσομαι καὶ καταπαύσω.

Ἰδοὺ ἐμάκρυνα φυγαδεύων, καὶ ηὐλίσθην ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Προσεδεχόμην τὸν σώζοντά με ἀπὸ ὀλιγοψυχίας, καὶ καταιγίδος.

Καταπόντισον κύριε καὶ καταδίελε τὰς γλώσσας αὐτῶν, ὅτι εἶδον ἀνομίαν καὶ ἀντιλογίαν ἐν τῇ πόλει.

Ἡμέρας καὶ νυκτὸς κυκλώσει αὐτὴν ἐπὶ τὰ τείχη αὐτῆς, ἀνομία καὶ πόνος ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ ἀδικία,

Καὶ οὐκ ἐξέλιπεν ἐκ τῶν πλατειῶν αὐτῆς τόκος καὶ δόλος.

Ὅτι εἰ ὁ ἐχθρὸς ὠνείδισέ με, ὑπήνεγκα ἄν.

Καὶ εἰ ὁ μισῶν με ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρημόνησεν, ἐκρύβην ἂν ἀπ' αὐτοῦ.

Σὺ δὲ ἄνθρωπε ἰσόψυχε, ἡγεμών μου, καὶ γνωστέ μου.

Ὃς ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐγλύκανας ἐδέσματα, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ ἐπορεύθημεν ἐν ὁμονοίᾳ.

Ἐλθέτω θάνατος ἐπ' αὐτούς, καὶ καταβήτωσαν εἰς ᾅδου ζῶντες.

Ὅτι πονηρία ἐν ταῖς παροικίαις αὐτῶν ἐν μέσῳ αὐτῶν.

Ἐγὼ πρὸς τὸν θεὸν ἐκέκραξα, καὶ ὁ κύριος εἰσήκουσέ μου.

Ἑσπέρας καὶ πρωῒ καὶ μεσημβρίας διηγήσομαι, καὶ ἀπαγγελῶ, καὶ εἰσακούσεται τῆς φωνῆς μου.

Λυτρώσεται ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τῶν ἐγγιζόντων μοι, ὅτι ἐν πολλοῖς ἦσαν σὺν ἐμοί.

Εἰσακούσεται ὁ θεὸς καὶ ταπεινώσει αὐτούς, ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων.

Οὐ γάρ ἐστιν αὐτοῖς ἀντάλλαγμα, καὶ οὐκ ἐφοβήθησαν τὸν θεόν, ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ ἀποδιδόναι.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα, τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἰς τὸ τέλος συνέσεως τῷ Δαυίδ, ἐν τῷ ἐλθεῖν Δωὴκ τὸν Ἰδουμαῖον, καὶ ἀναγγεῖλαι τῷ Σαοὺλ, καὶ εἰπεῖν αὐτῷ, ἦλθε Δαυίδ εἰς τὸν οἶκον Ἀβιμέλεχ. να'.

Τί ἐγκαυχᾷ ἐν κακίᾳ ὁ δυνατὸς ἀνομίαν, ὅλην τὴν ἡμέραν ἀδικίαν ἐλογίσατο ἡ γλῶσσά σου.

Ὡσεὶ ξυρὸν ἠκονημένον ἐποίησας δόλον.

Ἠγάπησας κακίαν ὑπὲρ ἀγαθωσύνην, ἀδικίαν ὑπὲρ τὸ λαλῆσαι δικαιοσύνην.

Ἠγάπησας πάντα τὰ ῥήματα καταποντισμοῦ, γλῶσσαν δολίαν.

Διὰ τοῦτο ὁ θεὸς καθελεῖ σε εἰς τέλος, ἐκτίλαι σε καὶ μεταναστεύσαι σε ἀπὸ σκηνώματος, καὶ τὸ ῥίζωμά σου ἐκ γῆς ζώντων.

Καὶ ὄψονται δίκαιοι καὶ φοβηθήσονται, καὶ ἐπ' αὐτὸν γελάσονται καὶ ἐροῦσιν.

Ἰδοὺ ἄνθρωπος, ὃς οὐκ ἔθετο τὸν θεὸν βοηθὸν αὐτοῦ, ἀλλ' ἐπήλπισεν ἐπὶ τὸ πλῆθος τοῦ πλούτου αὐτοῦ, καὶ ἐνεδυναμώθη ἐπὶ τῇ ματαιότητι αὐτοῦ.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ ἐλαία κατάκαρπος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ, ἤλπισα ἐπὶ τὸ ἔλεος τοῦ θεοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἐξομολογήσομαί σοι εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἐποίησας, καὶ ὑπομενῶ τὸ ὄνομά σου, ὅτι χρηστὸν ἐναντίον τῶν ὁσίων σου.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ μαελὲθ συνέσεως τῷ Δαυίδ. νβ'.

Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, οὐκ ἔστι θεός.

Διέφθειραν, καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἀνομίαις, οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθόν.

Ὁ θεὸς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστι συνιῶν, ἢ ἐκζητῶν τὸν θεόν.

Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρειώθησαν, οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθὸν, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός.

Οὐχὶ γνώσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, οἱ κατεσθίοντες τὸν λαόν μου βρώσει ἄρτου;

Τὸν θεὸν οὐκ ἐπεκαλέσαντο, ἐκεῖ ἐφοβήθησαν φόβον, οὗ οὐκ ἦν φόβος.

Ὅτι ὁ θεὸς διεσκόρπισεν ὀστᾶ ἀνθρωπαρέσκων, κατῃσχύνθησαν, ὅτι ὁ θεὸς ἐξουδένωσεν αὐτούς.

Τίς δώσει ἐκ Σιὼν τὸ σωτήριον τοῦ Ἰσραήλ; ἐν τῷ ἀποστρέψαι κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἀγαλλιάσεται Ἰακὼβ, καὶ εὐφρανθήσεται Ἰσραήλ.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις συνέσεως τῷ Δαυίδ, ἐν τῷ ἐλθεῖν τοὺς Ζιφαίους, καὶ εἰπεῖν τῷ Σαοὺλ, οὐκ ἰδοὺ Δαυίδ κέκρυπται παρ' ἡμῖν; νγ'.

Ὁ θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρινόν με.

Ὁ θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

Digitized by Google

Τὸ στόμα σου ἐπλεόνασε κακίαν, καὶ ἡ γλῶσσά σου περιέπλεκε δολιότητα.

Καθήμενος κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ σου κατελάλεις, καὶ κατὰ τοῦ υἱοῦ τῆς μητρός σου ἐτίθεις σκάνδαλον.

Ταῦτα ἐποίησας, καὶ ἐσίγησα, ὑπέλαβες ἀνομίαν, ὅτι ἔσομαί σοι ὅμοιος.

Ἐλέγξω σε, καὶ παραστήσω κατὰ πρόσωπόν σου.

Σύνετε δὴ ταῦτα οἱ ἐπιλανθανόμενοι τοῦ θεοῦ, μήποτε ἁρπάσῃ, καὶ μὴ ᾖ ὁ ῥυόμενος.

Θυσία αἰνέσεως δοξάσει με, καὶ ἐκεῖ ὁδὸς ᾗ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριον θεοῦ.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαβίδ, ἐν τῷ ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν Νάθαν τὸν προφήτην, ἡνίκα εἰσῆλθε πρὸς Βηρσαβεέ. ν.

Ἐλέησόν με ὁ θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπιπλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα.

Ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς με ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὀστᾶ τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιόν σου μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ θεὸς ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν, ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε

Digitized by Google

Ὡς πρόβατα ἐν ᾅδῃ ἔθεντο, θάνατος ποιμανεῖ αὐτούς.

Καὶ κατακυριεύσουσιν αὐτῶν οἱ εὐθεῖς τοπρωῒ, καὶ ἡ βοήθεια αὐτῶν παλαιωθήσεται ἐν τῷ ᾅδῃ ἐκ τῆς δόξης αὐτῶν.

Πλὴν ὁ θεὸς λυτρώσεται τὴν ψυχήν μου ἐκ χειρὸς ᾅδου, ὅταν λαμβάνῃ με.

Μὴ φοβοῦ ὅταν πλουτήσῃ ἄνθρωπος, καὶ ὅταν πληθυνθῇ ἡ δόξα τοῦ οἴκου αὐτοῦ.

Ὅτι οὐκ ἐν τῷ ἀποθνήσκειν αὐτὸν λήψεται τὰ πάντα, οὐδὲ συγκαταβήσεται αὐτῷ ἡ δόξα αὐτοῦ.

Ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ εὐλογηθήσεται, ἐξομολογήσεταί σοι ὅταν ἀγαθύνῃς αὐτῷ.

Εἰσελεύσεται ἕως γενεᾶς πατέρων αὐτοῦ, ἕως αἰῶνος οὐκ ὄψεται φῶς.

Ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὢν οὐ συνῆκε, παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις, καὶ ὡμοιώθη αὐτοῖς.

Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ. μθ'.

Θεὸς θεῶν κύριος ἐλάλησε, καὶ ἐκάλεσε τὴν γῆν.

Ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν, ἐκ Σιὼν ἡ εὐπρέπεια τῆς ὡραιότητος αὐτοῦ.

Ὁ θεὸς ἐμφανῶς ἥξει, ὁ θεὸς ἡμῶν καὶ οὐ παρασιωπήσεται.

Πῦρ ἐναντίον αὐτοῦ καυθήσεται, καὶ κύκλῳ αὐτοῦ καταιγὶς σφόδρα.

Προσκαλέσεται τὸν οὐρανὸν ἄνω, καὶ τὴν γῆν διακρῖναι τὸν λαὸν αὐτοῦ.

Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, τοὺς διατιθεμένους τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἐπὶ θυσίαις.

Καὶ ἀναγγελοῦσιν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, ὅτι θεὸς κριτής ἐστιν.

Ἄκουσον λαός μου καὶ λαλήσω σοι, Ἰσραὴλ καὶ διαμαρτύρομαί σοι, ὁ θεὸς ὁ θεός σου εἰμὶ ἐγώ.

Οὐκ ἐπὶ ταῖς θυσίαις σου ἐλέγξω σε, τὰ δὲ ὁλοκαυτώματά σου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Οὐ δέξομαι ἐκ τοῦ οἴκου σου μόσχους, οὐδὲ ἐκ τῶν ποιμνίων σου χιμάρους.

Ὅτι ἐμά ἐστι πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ, κτήνη ἐν τοῖς ὄρεσι, καὶ βόες.

Ἔγνωκα πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὡραιότης ἀγροῦ μετ' ἐμοῦ ἐστιν.

Ἐὰν πεινάσω, οὐ μή σοι εἴπω, ἐμὴ γάρ ἐστιν ἡ οἰκουμένη καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.

Μὴ φάγομαι κρέα ταύρων, ἢ αἷμα τράγων πίομαι;

Θῦσον τῷ θεῷ θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἀπόδος τῷ ὑψίστῳ τὰς εὐχάς σου.

Καὶ ἐπικάλεσαί με ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, καὶ ἐξελοῦμαί σε, καὶ δοξάσεις με.

Τῷ δὲ ἁμαρτωλῷ εἶπεν ὁ θεὸς, ἵνα τί σὺ διηγῇ τὰ δικαιώματά μου, καὶ ἀναλαμβάνεις τὴν διαθήκην μου διὰ στόματός σου;

Σὺ δὲ ἐμίσησας παιδείαν, καὶ ἐξέβαλες τοὺς λόγους μου εἰς τὰ ὀπίσω.

Εἰ ἐθεώρεις κλέπτην, συνέτρεχες αὐτῷ, καὶ μετὰ μοιχῶν τὴν μερίδα σου ἐτίθεις.

Ὁ θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκεται, ὅταν ἀντιλαμβάνηται αὐτῆς.

Ὅτι ἰδοὺ οἱ βασιλεῖς συνήχθησαν, ἦλθοσαν ἐπὶ τὸ αὐτό.

Αὐτοὶ ἰδόντες οὕτως ἐθαύμασαν, ἐταράχθησαν, ἐσαλεύθησαν, τρόμος ἐπελάβετο αὐτῶν.

Ἐκεῖ ὠδῖνες ὡς τικτούσης, ἐν πνεύματι βιαίῳ συντρίψεις πλοῖα Θαρσίς.

Καθάπερ ἠκούσαμεν, οὕτως καὶ εἴδομεν, ἐν πόλει κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ θεοῦ ἡμῶν.

Ὁ θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα. ὑπελάβομεν ὁ θεὸς τὸ ἔλεός σου ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου.

Κατὰ τὸ ὄνομά σου ὁ θεὸς, οὕτω καὶ ἡ αἴνεσίς σου ἐπὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς, δικαιοσύνης πλήρης ἡ δεξιά σου.

Εὐφρανθήτω τὸ ὄρος Σιὼν ἀγαλλιάσθωσαν αἱ θυγατέρες τῆς Ἰουδαίας ἕνεκα τῶν κριμάτων σου κύριε.

Κυκλώσατε Σιὼν, καὶ περιλάβετε αὐτὴν, διηγήσασθε ἐν τοῖς πύργοις αὐτῆς.

Θέσθε τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς τὴν δύναμιν αὐτῆς, καὶ καταδιέλεσθε τὰς βάρεις αὐτῆς, ὅπως ἂν διηγήσησθε εἰς γενεὰν ἑτέραν.

Ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ θεὸς ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, αὐτὸς ποιμανεῖ ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς Κορὲ ψαλμός. μη.

Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην.

Οἵ τε γηγενεῖς καὶ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ἐπὶ τὸ αὐτὸ πλούσιος καὶ πένης.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου, ἀνοίξω ἐν ψαλτηρίῳ τὸ πρόβλημά μου.

Ἵνα τί φοβοῦμαι ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ; ἡ ἀνομία τῆς πτέρνης μου κυκλώσει με.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ τῇ δυνάμει αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῷ πλήθει τοῦ πλούτου αὐτῶν καυχώμενοι.

Ἀδελφὸς οὐ λυτροῦται, λυτρώσεται ἄνθρωπος; οὐ δώσει τῷ θεῷ ἐξίλασμα ἑαυτοῦ,

Καὶ τὴν τιμὴν τῆς λυτρώσεως τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, καὶ ἐκοπίασεν εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ζήσεται εἰς τέλος.

Ὅτι οὐκ ὄψεται καταφθορὰν, ὅταν ἴδῃ σοφοὺς ἀποθνήσκοντας, ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἄφρων καὶ ἄνους ἀπολοῦνται.

Καὶ καταλείψουσιν ἀλλοτρίοις τὸν πλοῦτον αὐτῶν, καὶ οἱ τάφοι αὐτῶν οἰκίαι αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα,

Σκηνώματα αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν, ἐπεκαλέσαντο τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐπὶ τῶν γαιῶν αὐτῶν.

Καὶ ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὢν, οὐ συνῆκε, παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις, καὶ ὡμοιώθη αὐτοῖς.

Αὕτη ἡ ὁδὸς αὐτῶν, σκάνδαλον αὐτοῖς, καὶ μετὰ ταῦτα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν εὐλογήσουσιν.

Digitized by Google

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν υἱῶν Κορὲ ὑπὲρ τῶν κρυφίων ψαλμός. με.

Ὁ θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις, βοηθὸς ἐν θλίψεσι ταῖς εὑρούσαις ἡμᾶς σφόδρα.

Διὰ τοῦτο οὐ φοβηθησόμεθα ἐν τῷ ταράσσεσθαι τὴν γῆν, καὶ μετατίθεσθαι ὄρη ἐν καρδίαις θαλασσῶν.

Ἤχησαν καὶ ἐταράχθησαν τὰ ὕδατα αὐτῶν, ἐταράχθησαν τὰ ὄρη ἐν τῇ κραταιότητι αὐτοῦ.

Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὁρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ θεοῦ, ἡγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ ὕψιστος.

Ὁ θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς οὐ σαλευθήσεται, βοηθήσει αὐτῇ ὁ θεὸς τὸ πρὸς πρωῒ πρωΐ.

Ἐταράχθησαν ἔθνη, ἔκλιναν βασιλεῖαι, ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ, ἐσαλεύθη ἡ γῆ.

Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ θεὸς Ἰακώβ.

Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ κυρίου, ἃ ἔθετο τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς, ἀνταναιρῶν πολέμους μέχρι τῶν περάτων γῆς γῆς.

Τόξον συντρίψει, καὶ συγκλάσει ὅπλον, καὶ θυρεοὺς κατακαύσει ἐν πυρί.

Σχολάσατε καὶ γνῶτε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ θεός, ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ.

Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ θεὸς Ἰακώβ.

Δόξα.

ΚΑΘΙΣΜΑ. ϛ.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν υἱῶν Κορὲ ψαλμός. μς.

Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως.

Ὅτι κύριος ὕψιστος, φοβερὸς βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Ὑπέταξε λαοὺς ἡμῖν, καὶ ἔθνη ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν.

Ἐξελέξατο ἡμῖν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, τὴν καλλονὴν Ἰακώβ, ἣν ἠγάπησεν.

Ἀνέβη ὁ θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος.

Ψάλατε τῷ θεῷ ἡμῶν ψάλατε, ψάλατε τῷ βασιλεῖ ἡμῶν ψάλατε.

Ὅτι βασιλεὺς πάσης τῆς γῆς ὁ θεός, ψάλατε συνετῶς.

Ἐβασίλευσεν ὁ θεὸς ἐπὶ τὰ ἔθνη, ὁ θεὸς κάθηται ἐπὶ θρόνου ἁγίου αὐτοῦ.

Ἄρχοντες λαῶν συνήχθησαν μετὰ τοῦ θεοῦ Ἀβραάμ, ὅτι τοῦ θεοῦ οἱ κραταιοὶ τῆς γῆς σφόδρα ἐπήρθησαν.

Ψαλμὸς ᾠδῆς τοῖς υἱοῖς Κορὲ δευτέρᾳ σαββάτου. μζ.

Μέγας κύριος, καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ.

Εὐρίζων ἀγαλλιάματι πάσης τῆς γῆς, ὄρη Σιὼν τὰ πλευρὰ τοῦ βορρᾶ, ἡ πόλις τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου.

Ὁ θεὸς

Digitized by Google

ἐξεγέρθητι, ἵνα τί ὑπνοῖς κύριε; ἀνάστηθι, καὶ μὴ ἀπώσῃ εἰς τέλος.

Ἵνα τί τὸ πρόσωπόν σου ἀποστρέφεις; ἐπιλανθάνῃ τῆς πτωχείας ἡμῶν καὶ τῆς θλίψεως ἡμῶν;

Ὅτι ἐταπεινώθη εἰς χοῦν ἡ ψυχὴ ἡμῶν, ἐκολλήθη εἰς γῆν ἡ γαστὴρ ἡμῶν.

Ἀνάστα κύριε βοήθησον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων τοῖς υἱοῖς Κορὲ εἰς σύνεσιν, ᾠδὴ ὑπὲρ τοῦ ἀγαπητοῦ. μδʹ.

Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν, λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ.

Ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου.

Ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, ἐξεχύθη χάρις ἐν χείλεσί σου, διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα.

Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου δυνατέ.

Τῇ ὡραιότητί σου καὶ τῷ κάλλει σου, καὶ ἔντεινον, καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε.

Ἕνεκεν ἀληθείας καὶ πραότητος καὶ δικαιοσύνης, καὶ ὁδηγήσει σε θαυμαστῶς ἡ δεξιά σου.

Τὰ βέλη σου ἠκονημένα δυνατέ, λαοὶ ὑποκάτω σου πεσοῦνται ἐν καρδίᾳ τῶν ἐχθρῶν τοῦ βασιλέως.

Ὁ θρόνος σου ὁ θεὸς εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου.

Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν, διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ θεὸς ὁ θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου.

Σμύρνα καὶ στακτὴ καὶ κασία ἀπὸ τῶν ἱματίων σου, ἀπὸ βάρεων ἐλεφαντίνων, ἐξ ὧν εὔφρανάν σε θυγατέρες βασιλέων ἐν τῇ τιμῇ σου.

Παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου ἐν ἱματισμῷ διαχρύσῳ περιβεβλημένη πεποικιλμένη.

Ἄκουσον θύγατερ καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου.

Ὅτι ἐπεθύμησεν ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου, ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ κύριός σου καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ.

Θυγατέρες Τύρου ἐν δώροις, τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ τῆς γῆς.

Πᾶσα ἡ δόξα αὐτῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως ἔσωθεν, ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη πεποικιλμένη.

Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονταί σοι.

Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει, ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως.

Ἀντὶ τῶν πατέρων σου, ἐγενήθησάν σοι υἱοί, καταστήσεις αὐτοὺς ἄρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Μνησθήσονται τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Διὰ τοῦτο λαοὶ ἐξομολογήσονταί σοι εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Εἰς

Digitized by Google

Ἔλπισον ἐπὶ τὸν θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ, σωτήριον τοῦ προσώπου μου, ὁ θεός μου.

Δόξα.

Εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς Κορὲ εἰς σύνεσιν. Ψαλμὸς μγ.

Ὁ θεὸς ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν, οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν,

Ἔργον ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις.

Ἡ χείρ σου ἔθνη ἐξωλόθρευσε, καὶ κατεφύτευσας αὐτούς, ἐκάκωσας λαούς, καὶ ἐξέβαλες αὐτούς.

Οὐ γὰρ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ αὐτῶν ἐκληρονόμησαν γῆν, καὶ ὁ βραχίων αὐτῶν οὐκ ἔσωσεν αὐτούς.

Ἀλλ' ἡ δεξιά σου καὶ ὁ βραχίων σου, καὶ ὁ φωτισμὸς τοῦ προσώπου σου, ὅτι εὐδόκησας ἐν αὐτοῖς.

Σὺ εἶ αὐτὸς ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ θεός μου, ὁ ἐντελλόμενος τὰς σωτηρίας Ἰακώβ.

Ἐν σοὶ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν κερατιοῦμεν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξουδενώσομεν τοὺς ἐπανισταμένους ἡμῖν.

Οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ τόξῳ μου ἐλπιῶ, καὶ ἡ ῥομφαία μου οὐ σώσει με.

Ἔσωσας γὰρ ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς, καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς κατῄσχυνας.

Ἐν τῷ θεῷ ἐπαινεθησόμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξομολογησόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα.

Νυνὶ δὲ ἀπώσω καὶ κατῄσχυνας ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν.

Ἀπέστρεψας ἡμᾶς εἰς τὰ ὀπίσω παρὰ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν, καὶ οἱ μισοῦντες ἡμᾶς διήρπαζον ἑαυτοῖς.

Ἔδωκας ἡμᾶς ὡς πρόβατα βρώσεως, καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσι διέσπειρας ἡμᾶς.

Ἀπέδου τὸν λαόν σου ἄνευ τιμῆς, καὶ οὐκ ἦν πλῆθος ἐν τοῖς ἀλαλάγμασιν αὐτῶν.

Ἔθου ἡμᾶς ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, μυκτηρισμὸν καὶ καταγέλωτα τοῖς κύκλῳ ἡμῶν.

Ἔθου ἡμᾶς εἰς παραβολὴν ἐν τοῖς ἔθνεσι, κίνησιν κεφαλῆς ἐν τοῖς λαοῖς.

Ὅλην τὴν ἡμέραν ἡ ἐντροπή μου κατεναντίον μού ἐστι, καὶ ἡ αἰσχύνη τοῦ προσώπου μου ἐκάλυψέ με.

Ἀπὸ φωνῆς ὀνειδίζοντος καὶ παραλαλοῦντος, ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ καὶ ἐκδιώκοντος.

Ταῦτα πάντα ἦλθεν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἐπελαθόμεθά σου, καὶ οὐκ ἠδικήσαμεν ἐν διαθήκῃ σου.

Καὶ οὐκ ἀπέστη εἰς τὰ ὀπίσω ἡ καρδία ἡμῶν, καὶ ἐξέκλινας τὰς τρίβους ἡμῶν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου.

Ὅτι ἐταπείνωσας ἡμᾶς ἐν τόπῳ κακώσεως, καὶ ἐπεκάλυψεν ἡμᾶς σκιὰ θανάτου.

Εἰ ἐπελαθόμεθα τοῦ ὀνόματος τοῦ θεοῦ ἡμῶν, καὶ εἰ διεπετάσαμεν χεῖρας ἡμῶν πρὸς θεὸν ἀλλότριον.

Οὐχὶ ὁ θεὸς ἐκζητήσει ταῦτα; αὐτὸς γὰρ γινώσκει τὰ κρύφια τῆς καρδίας.

Ὅτι ἕνεκά σου θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν, ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς.

Digitized by Google

μου δὲ διὰ τὴν ἀκακίαν ἀντελάβου, καὶ ἐβεβαίωσάς με ἐνώπιόν σου εἰς τὸν αἰῶνα.

Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα, γένοιτο, γένοιτο.

Εἰς τὸ τέλος εἰς σύνεσιν τοῖς υἱοῖς Κορέ. μα.

ΟΝ τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, οὕτως ἐπιποθεῖ ἡ ψυχή μου πρὸς σὲ ὁ θεός.

Ἐδίψησεν ἡ ψυχή μου πρὸς τὸν θεὸν, τὸν ζῶντα.

Πότε ἥξω καὶ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ τοῦ θεοῦ;

Ἐγενήθη τὰ δάκρυά μου ἐμοὶ ἄρτος ἡμέρας καὶ νυκτὸς, ἐν τῷ λέγεσθαί μοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ποῦ ἐστιν ὁ θεός σου;

Ταῦτα ἐμνήσθην, καὶ ἐξέχεα ἐπ' ἐμὲ τὴν ψυχήν μου, ὅτι διελεύσομαι ἐν τόπῳ σκηνῆς θαυμαστῆς ἕως τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ.

Ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως καὶ ἐξομολογήσεως ἤχου ἑορταζόντων.

Ἵνα τί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου, καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με;

Ἔλπισον ἐπὶ τὸν θεὸν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ, σωτήριον τοῦ προσώπου μου, ὁ θεός μου.

Πρὸς ἐμαυτὸν ἡ ψυχή μου ἐταράχθη, διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου, καὶ Ἑρμωνιεὶμ ἀπὸ ὄρους μικροῦ.

Ἄβυσσος ἄβυσσον ἐπικαλεῖται εἰς φωνὴν τῶν καταρρακτῶν σου.

Πάντες οἱ μετεωρισμοί σου, καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμὲ διῆλθον.

Ἡμέρας ἐντελεῖται κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ νυκτὸς δηλώσει. παρ' ἐμοὶ

Προσευχὴ τῷ θεῷ τῆς ζωῆς μου· ἐρῶ τῷ θεῷ ἀντιλήπτωρ μου εἶ,

Διὰ τί μου ἐπελάθου; ἵνα τί σκυθρωπάζων πορεύομαι ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν μου;

Ἐν τῷ καταθλᾶσθαι τὰ ὀστᾶ μου, ὠνείδισάν με οἱ θλίβοντές με.

Ἐν τῷ λέγειν αὐτούς μοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ποῦ ἐστιν ὁ θεός σου;

Ἵνα τί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου, καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με;

Ἔλπισον ἐπὶ τὸν θεὸν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ, ἡ σωτηρία τοῦ προσώπου μου καὶ ὁ θεός μου.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. μβ.

ΚΡῖνόν με ὁ θεὸς, καὶ δίκασον τὴν δίκην μου, ἐξ ἔθνους οὐχ ὁσίου, ἀπὸ ἀνθρώπου ἀδίκου καὶ δολίου ῥῦσαί με.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ θεὸς κραταίωμά μου, ἵνα τί ἀπώσω με, καὶ ἵνα τί σκυθρωπάζων πορεύομαι ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν μου;

Ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου, αὐτά με ὡδήγησαν καὶ ἤγαγον εἰς ὄρος ἅγιόν σου καὶ εἰς τὰ σκηνώματά σου.

Καὶ εἰσελεύσομαι πρὸς τὸ θυσιαστήριον τοῦ θεοῦ, πρὸς τὸν θεὸν τὸν εὐφραίνοντα τὴν νεότητά μου.

Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν κιθάρᾳ ὁ θεὸς ὁ θεός μου. ἵνα τί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου, καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με;

Ἐλπι-

Digitized by Google

εὐηγγελισάμην δικαιοσύνην ἐν
ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ, ἰδοὺ τὰ χείλη
μου οὐ μὴ κωλύσω. κύριε σὺ ἔγνως
τὴν δικαιοσύνην μου, οὐκ ἔκρυψα
ἐν τῇ καρδίᾳ μου τὴν ἀλήθειάν
σου, καὶ τὸ σωτήριόν σου εἶπα.
Οὐκ ἔκρυψα τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν
ἀλήθειάν σου ἀπὸ συναγωγῆς πολ
λῆς.
Σὺ δὲ κύριε μὴ μακρυνῇς τοὺς οἰ-
κτιρμούς σου ἀπ' ἐμοῦ, τὸ ἔλεός σου
καὶ ἡ ἀλήθειά σου διὰ παντὸς ἀν-
τελάβοντό μου.
Ὅτι περιέσχον με κακὰ ὧν οὐκ
ἔστιν ἀριθμὸς, κατέλαβόν με αἱ
ἀνομίαι μου, καὶ οὐκ ἠδυνάσθην τοῦ
βλέπειν.
Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς
κεφαλῆς μου, καὶ ἡ καρδία μου
ἐγκατέλιπέ με.
Εὐδόκησον κύριε τοῦ ῥύσασθαί με,
κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι πρόσχες.
Καταισχυνθείησαν καὶ ἐντραπείη
σαν ἅμα οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν
μου, τοῦ ἐξᾶραι αὐτήν.
Ἀποστραφείησαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ
ἐντραπείησαν οἱ θέλοντές μοι κα-
κά.
Κομισάσθωσαν παραχρῆμα αἰσχύ-
νην αὐτῶν, οἱ λέγοντές μοι εὖγε
εὖγε.
Ἀγαλλιάσαιντο καὶ εὐφρανθείη-
σαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε
κύριε,
Καὶ εἰπάτωσαν διὰ παντὸς μεγα
λυνθήτω ὁ κύριος οἱ ἀγαπῶντες
τὸ σωτήριόν σου.
Ἐγὼ δὲ πτωχός καὶ πένης εἰμὶ, κύ-
ριος φροντιεῖ μου.
Βοηθός μου καὶ ὑπερασπιστής μου εἶ
σὺ ὁ θεός μου, μὴ χρονίσῃς. Δόξα.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ
δαβίδ. μ'

ΜΑκάριος ὁ συνιῶν ἐπὶ πτωχὸν
καὶ πένητα, ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ
ῥύσεται αὐτὸν ὁ κύριος.
Κύριος φυλάξαι αὐτὸν καὶ ζή-
σαι αὐτὸν, καὶ μακαρίσαι αὐτὸν
ἐν τῇ γῇ, καὶ μὴ παραδοῖ αὐτὸν
εἰς χεῖρας ἐχθροῦ αὐτοῦ.
Κύριος βοηθήσαι αὐτῷ ἐπὶ κλίνης
ὀδύνης αὐτοῦ, ὅλην τὴν κοίτην αὐ-
τοῦ ἔστρεψας ἐν τῇ ἀῤῥωστίᾳ αὐτοῦ.
Ἐγὼ εἶπα, κύριε ἐλέησόν με, ἴασαι
τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.
Οἱ ἐχθροί μου εἶπαν κακά μοι, πό-
τε ἀποθανεῖται καὶ ἀπολεῖται τὸ ὄνο-
μα αὐτοῦ;
Καὶ εἰσεπορεύετο τοῦ ἰδεῖν, μάτην
ἐλάλει ἡ καρδία αὐτοῦ, συνήγαγεν
ἀνομίαν ἑαυτῷ, ἐξεπορεύετο ἔξω
καὶ ἐλάλει ἐπὶ τὸ αὐτό.
Κατ' ἐμοῦ ἐψιθύριζον πάντες οἱ
ἐχθροί μου, κατ' ἐμοῦ ἐλογίζοντο
κακά μοι.
Λόγον παράνομον κατέθεντο κατ'
ἐμοῦ, μὴ ὁ κοιμώμενος οὐχὶ προσ-
θήσει τοῦ ἀναστῆναι;
Καὶ γὰρ ὁ ἄνθρωπος τῆς εἰρήνης μου
ἐφ' ὃν ἤλπισα, ὁ ἐσθίων ἄρτους μου
ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμὲ πτερνισμόν.
Σὺ δὲ κύριε ἐλέησόν με, καὶ ἀνά-
στησόν με, καὶ ἀνταποδώσω αὐτοῖς.
Ἐν τούτῳ ἔγνων, ὅτι τεθέληκάς με,
ὅτι οὐ μὴ ἐπιχαρῇ ὁ ἐχθρός μου
ἐπ' ἐμέ.

Digitized by Google

Ἐθέμην τῷ στόματί μου φυλακὴν, ἐν τῷ συστῆναι τὸν ἁμαρτωλὸν ἐναντίον μου.

Ἐκωφώθην καὶ ἐταπεινώθην καὶ ἐσίγησα ἐξ ἀγαθῶν, καὶ τὸ ἄλγημά μου ἀνεκαινίσθη.

Ἐθερμάνθη ἡ καρδία μου ἐντός μου, καὶ ἐν τῇ μελέτῃ μου ἐκκαυθήσεται πῦρ.

Ἐλάλησα ἐν γλώσσῃ μου, γνώρισόν μοι κύριε τὸ πέρας μου.

Καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν μου τίς ἐστιν; ἵνα γνῶ τί ὑστερῶ ἐγώ.

Ἰδοὺ παλαιὰς ἔθου τὰς ἡμέρας μου, καὶ ἡ ὑπόστασίς μου ὡσεὶ οὐθὲν ἐνώπιόν σου.

Πλὴν τὰ σύμπαντα ματαιότης, πᾶς ἄνθρωπος ζῶν. μέντοιγε ἐν εἰκόνι διαπορεύεται ἄνθρωπος, πλὴν μάτην ταράσσεται.

Θησαυρίζει, καὶ οὐ γινώσκει τίνι συνάξει αὐτά, καὶ νῦν τίς ἡ ὑπομονή μου; οὐχὶ ὁ κύριος; καὶ ἡ ὑπόστασίς μου παρὰ σοί ἐστιν.

Ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν μου ῥῦσαί με, ὄνειδος ἄφρονι ἔδωκάς με.

Ἐκωφώθην καὶ οὐκ ἤνοιξα τὸ στόμα μου, ὅτι σὺ εἶ ὁ ποιήσας με, ἀπόστησον ἀπ᾽ ἐμοῦ τὰς μάστιγάς σου.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς χειρός σου ἐγὼ ἐξέλιπον, ἐν ἐλεγμοῖς ὑπὲρ ἀνομίας ἐπαίδευσας ἄνθρωπον.

Καὶ ἐξέτηξας ὡς ἀράχνην τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, πλὴν μάτην ταράσσεται πᾶς ἄνθρωπος.

Εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου κύριε καὶ τῆς δεήσεώς μου, ἐνώτισαι τῶν δακρύων μου.

Μὴ παρασιωπήσῃς, ὅτι πάροικος ἐγώ εἰμι ἐν τῇ γῇ καὶ παρεπίδημος, καθὼς πάντες οἱ πατέρες μου.

Ἄνες μοι ἵνα ἀναψύξω πρὸ τοῦ με ἀπελθεῖν, καὶ οὐκέτι μὴ ὑπάρξω.

Εἰς τὸ τέλος τῷ Δαβίδ.
ψαλμὸς λθ´.

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν κύριον, καὶ προσέσχε μοι, καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου.

Καὶ ἀνήγαγέ με ἐκ λάκκου ταλαιπωρίας, καὶ ἀπὸ πηλοῦ ἰλύος.

Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου, καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸ στόμα μου ᾆσμα καινὸν, ὕμνον τῷ θεῷ ἡμῶν.

Ὄψονται πολλοὶ καὶ φοβηθήσονται, καὶ ἐλπιοῦσιν ἐπὶ κύριον.

Μακάριος ἀνὴρ, οὗ ἐστι τὸ ὄνομα κυρίου ἐλπὶς αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐπέβλεψεν εἰς ματαιότητας καὶ μανίας ψευδεῖς.

Πολλὰ ἐποίησας σὺ κύριε ὁ θεός μου τὰ θαυμάσιά σου, καὶ τοῖς διαλογισμοῖς σου οὐκ ἔστι τίς ὁμοιωθήσεταί σοι.

Ἀπήγγειλα καὶ ἐλάλησα, ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ ἀριθμόν.

Θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας, σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι.

Ὁλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ᾔτησας, τότε εἶπον ἰδοὺ ἥκω.

Ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμοῦ, τοῦ ποιῆσαι τὸ θέλημά σου ὁ θεός μου ἠβουλήθην, καὶ τὸν νόμον σου ἐν μέσῳ τῆς καρδίας μου.

Εὐηγ-

Digitized by Google

ΚΑΘΙΣΜΑ. ς

Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ εἰς ἀνάμνησιν περὶ σαββάτου. λζ.

Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν εἰρήνη τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου, ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Καὶ ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν.

Καὶ οἱ ἔγγιστά μου μακρόθεν ἔστησαν, καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου.

Καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

Ὅτι ἐπὶ σοὶ κύριε ἤλπισα, σὺ εἰσακούσῃ κύριε ὁ θεός μου.

Ὅτι εἶπα, μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου, ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρημόνησαν.

Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου διαπαντός.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἀναγγελῶ, καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, ἐνδιέβαλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον δικαιοσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με κύριε ὁ θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Εἰς τὸ τέλος τῷ ἰδιθοὺν ᾠδὴ τῷ Δαβίδ. λη.

Εἶπα, φυλάξω τὰς ὁδούς μου, τοῦ μὴ ἁμαρτάνειν ἐν γλώσσῃ μου.

Ἐθέ-

Οἱ δὲ ἐχθροὶ τοῦ κυρίου ἅμα τῷ δοξασθῆναι αὐτοὺς καὶ ὑψωθῆναι, ἐκλείποντες ὡσεὶ καπνὸς ἐξέλιπον.

Δανείζεται ὁ ἁμαρτωλὸς, καὶ οὐκ ἀποτίσει, ὁ δὲ δίκαιος οἰκτείρει καὶ διδοῖ.

Ὅτι οἱ εὐλογοῦντες αὐτὸν κληρονομήσουσι γῆν, οἱ δὲ καταρώμενοι αὐτὸν, ἐξολοθρευθήσονται.

Παρὰ κυρίου τὰ διαβήματα ἀνθρώπου κατευθύνεται, καὶ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ θελήσει.

Ὅταν πέσῃ οὐ καταραχθήσεται, ὅτι κύριος ἀντιστηρίζει χεῖρα αὐτοῦ.

Νεώτερος ἐγενόμην, καὶ γὰρ ἐγήρασα, καὶ οὐκ εἶδον δίκαιον ἐγκαταλελειμμένον, οὐδὲ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ζητοῦν ἄρτους.

Ὅλην τὴν ἡμέραν ἐλεεῖ καὶ δανείζει, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς εὐλογίαν ἔσται.

Ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποίησον ἀγαθὸν, καὶ κατασκήνου εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Ὅτι κύριος ἀγαπᾷ κρίσιν, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψει τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, εἰς τὸν αἰῶνα φυλαχθήσονται.

Ἄμωμοι ἐκδικηθήσονται, καὶ σπέρμα ἀσεβῶν ἐξολοθρευθήσεται.

Δίκαιοι δὲ κληρονομήσουσι γῆν, καὶ κατασκηνώσουσιν εἰς αἰῶνα αἰῶνος ἐπ' αὐτῆς.

Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν.

Ὁ νόμος τοῦ θεοῦ αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, καὶ οὐχ ὑποσκελισθήσεται τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

Κατανοεῖ ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον, καὶ ζητεῖ τοῦ θανατῶσαι αὐτόν.

Ὁ δὲ κύριος οὐ μὴ ἐγκαταλίπῃ αὐτὸν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, οὐδὲ μὴ καταδικάσαι αὐτὸν, ὅταν κρίνηται αὐτῷ.

Ὑπόμεινον τὸν κύριον, καὶ φύλαξον τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει σε τοῦ κατακληρονομῆσαι τὴν γῆν, ἐν τῷ ἐξολοθρεύεσθαι ἁμαρτωλοὺς ὄψει.

Εἶδον τὸν ἀσεβῆ ὑπερυψούμενον, καὶ ἐπαιρόμενον ὡς τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου.

Καὶ παρῆλθον, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν, καὶ ἐζήτησα αὐτὸν, καὶ οὐχ εὑρέθη ὁ τόπος αὐτοῦ.

Φύλασσε ἀκακίαν καὶ ἴδε εὐθύτητα, ὅτι ἐστὶν ἐγκατάλειμμα ἀνθρώπῳ εἰρηνικῷ.

Οἱ δὲ παράνομοι ἐξολοθρευθήσονται ἐπὶ τὸ αὐτὸ, τὰ ἐγκαταλείμματα τῶν ἀσεβῶν ἐξολοθρευθήσονται.

Σωτηρία δὲ τῶν δικαίων παρὰ κυρίου, καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν, ἐν καιρῷ θλίψεως.

Καὶ βοηθήσει αὐτοῖς κύριος, καὶ ῥύσεται αὐτοὺς, καὶ ἐξελεῖται αὐτοὺς ἐξ ἁμαρτωλῶν, καὶ σώσει αὐτοὺς, ὅτι ἤλπισαν ἐπ' αὐτόν.

Δόξα.

ΚΑΘΗΣ

Ἀνθρώπους καὶ κτήνη σώσεις κύριε, ὡς ἐπλήθυνας τὸ ἔλεός σου ὁ θεός.

Οἱ δὲ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἐλπιοῦσι.

Μεθυσθήσονται ἀπὸ πιότητος οἴκου σου, καὶ τὸν χειμάῤῥουν τῆς τρυφῆς σου ποτιεῖς αὐτούς.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ.

Μὴ ἐλθέτω μοι ποὺς ὑπερηφανίας, καὶ χεὶρ ἁμαρτωλῶν μὴ σαλεύσαι με.

Ἐκεῖ ἔπεσον πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ἐξώσθησαν καὶ οὐ μὴ δύνωνται στῆναι. Δόξα.

Τῷ Δαβίδ. λς.

Μὴ παραζήλου ἐν πονηρευομένοις, μηδὲ ζήλου τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν.

Ὅτι ὡσεὶ χόρτος ταχὺ ἀποξηρανθήσονται, καὶ ὡσεὶ λάχανα χλόης ταχὺ ἀποπεσοῦνται.

Ἔλπισον ἐπὶ κύριον, καὶ ποίει χρηστότητα, καὶ κατασκήνου τὴν γῆν, καὶ ποιμανθήσῃ ἐπὶ τῷ πλούτῳ αὐτῆς.

Κατατρύφησον τοῦ κυρίου, καὶ δώσει σοι τὰ αἰτήματα τῆς καρδίας σου.

Ἀποκάλυψον πρὸς κύριον τὴν ὁδόν σου, καὶ ἔλπισον ἐπ' αὐτόν, καὶ αὐτὸς ποιήσει.

Καὶ ἐξοίσει ὡς φῶς τὴν δικαιοσύνην σου, καὶ τὸ κρίμα σου ὡς μεσημβρίαν. Ὑποτάγηθι τῷ κυρίῳ, καὶ ἱκέτευσον αὐτόν.

Μὴ παραζήλου ἐν τῷ κατευοδουμένῳ ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ, ἐν ἀνθρώπῳ ποιοῦντι παρανομίας.

Παῦσαι ἀπὸ ὀργῆς καὶ ἐγκατάλιπε θυμόν, μὴ παραζήλου ὥστε πονηρεύεσθαι.

Ὅτι οἱ πονηρευόμενοι ἐξολοθρευθήσονται, οἱ δὲ ὑπομένοντες τὸν κύριον, αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Καὶ ἔτι ὀλίγον καὶ οὐ μὴ ὑπάρξῃ ἁμαρτωλός, καὶ ζητήσεις τὸν τόπον αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ εὕρῃς.

Οἱ δὲ πραεῖς κληρονομήσουσι γῆν, καὶ κατατρυφήσουσιν ἐπὶ πλήθει εἰρήνης.

Παρατηρήσεται ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον, καὶ βρύξει ἐπ' αὐτὸν τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ.

Ὁ δὲ κύριος ἐκγελάσεται αὐτόν, ὅτι προβλέπει ὅτι ἥξει ἡ ἡμέρα αὐτοῦ.

Ῥομφαίαν ἐσπάσαντο οἱ ἁμαρτωλοί, ἐνέτειναν τόξον αὐτῶν,

Τοῦ καταβαλεῖν πτωχὸν καὶ πένητα, τοῦ σφάξαι τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Ἡ ῥομφαία αὐτῶν εἰσέλθοι εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν, καὶ τὰ τόξα αὐτῶν συντριβείη.

Κρεῖσσον ὀλίγον τῷ δικαίῳ ὑπὲρ πλοῦτον ἁμαρτωλῶν πολύν.

Ὅτι βραχίονες ἁμαρτωλῶν συντριβήσονται, ὑποστηρίζει δὲ τοὺς δικαίους ὁ κύριος.

Γινώσκει κύριος τὰς ὁδοὺς τῶν ἀμώμων, καὶ ἡ κληρονομία αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται.

Οὐ καταισχυνθήσονται ἐν καιρῷ πονηρῷ, καὶ ἐν ἡμέραις λιμοῦ χορτασθήσονται. ὅτι οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπολοῦνται.

Digitized by Google

ἀναστάντες μάρτυρες ἄδικοι, ἃ οὐκ ἐγίνωσκον, ἐπηρώτων με.

Ἀνταπεδίδοσάν μοι πονηρὰ ἀντὶ καλῶν, καὶ ἀτεκνίαν τῇ ψυχῇ μου.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ αὐτοὺς παρενοχλεῖν μοι, ἐνεδυόμην σάκκον.

Καὶ ἐταπείνουν ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχήν μου, καὶ ἡ προσευχή μου εἰς κόλπον μου ἀποστραφήσεται.

Ὡς πλησίον ὡς ἀδελφὸν ἡμέτερον οὕτως εὐηρέστουν, ὡς πενθῶν καὶ σκυθρωπάζων οὕτως ἐταπεινούμην.

Καὶ κατ' ἐμοῦ εὐφράνθησαν καὶ συνήχθησαν, συνήχθησαν ἐπ' ἐμὲ μάστιγες καὶ οὐκ ἔγνων.

Διεσχίσθησαν καὶ οὐ κατενύγησαν, ἐπείρασάν με, ἐξεμυκτήρισάν με μυκτηρισμὸν, ἔβρυξαν ἐπ' ἐμὲ τοὺς ὀδόντας αὐτῶν.

Κύριε πότε ἐπόψῃ; ἀποκατάστησον τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τῆς κακουργίας αὐτῶν, ἀπὸ λεόντων τὴν μονογενῆ μου.

Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἐκκλησίᾳ πολλῇ, ἐν λαῷ βαρεῖ αἰνέσω σε.

Μὴ ἐπιχαρείησάν μοι οἱ ἐχθραίνοντές μοι ματαίως, οἱ μισοῦντές με δωρεὰν, καὶ διανεύοντες ὀφθαλμοῖς.

Ὅτι ἐμοὶ μὲν εἰρηνικὰ ἐλάλουν, καὶ ἐπ' ὀργῇ δόλους διελογίζοντο.

Καὶ ἐπλάτυναν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν, εἶπαν εὖγε εὖγε, εἴδοσαν οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν.

Εἶδες κύριε, μὴ παρασιωπήσῃς, κύριε μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἐξεγέρθητι κύριε, καὶ πρόσχες τῇ κρίσει μου, ὁ θεός μου, καὶ ὁ κύριός μου εἰς τὴν δίκην μου.

Κρῖνόν με κύριε κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου κύριε ὁ θεός μου, καὶ μὴ ἐπιχαρείησάν μοι.

Μὴ εἴποισαν ἐν καρδίαις αὐτῶν, εὖγε εὖγε τῇ ψυχῇ ἡμῶν, μὴ δὲ εἴποιεν, κατεπίομεν αὐτόν.

Αἰσχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν ἅμα οἱ ἐπιχαίροντες τοῖς κακοῖς μου.

Ἐνδυσάσθωσαν αἰσχύνην καὶ ἐντροπὴν οἱ μεγαλορρημονοῦντες ἐπ' ἐμέ.

Ἀγαλλιάσαιντο καὶ εὐφρανθείησαν, οἱ θέλοντες τὴν δικαιοσύνην μου.

Καὶ εἰπάτωσαν διαπαντὸς μεγαλυνθείη ὁ κύριος, οἱ θέλοντες τὴν εἰρήνην τοῦ δούλου αὐτοῦ.

Καὶ ἡ γλῶσσά μου μελετήσει τὴν δικαιοσύνην σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὸν ἔπαινόν σου.

Εἰς τὸ τέλος τῷ δούλῳ κυρίου τῷ Δαβὶδ [illegible] λε'.

Φησὶν ὁ παράνομος τοῦ ἁμαρτάνειν ἐν ἑαυτῷ, οὐκ ἔστι φόβος θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.

Ὅτι ἐδόλωσεν ἐνώπιον αὐτοῦ, τοῦ εὑρεῖν τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ καὶ μισῆσαι.

Τὰ ῥήματα τοῦ στόματος αὐτοῦ ἀνομία καὶ δόλος, οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι τοῦ ἀγαθῦναι.

Ἀνομίαν ἐλογίσατο ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ, παρέστη πάσῃ ὁδῷ οὐκ ἀγαθῇ, τῇ δὲ κακίᾳ οὐ προσώχθισε.

Κύριε ἐν τῷ οὐρανῷ τὸ ἔλεός σου, καὶ ἡ ἀλήθειά σου ἕως τῶν νεφελῶν.

Ἡ δικαιοσύνη σου ὡς ὄρη θεοῦ, τὰ κρίματά σου ὡσεὶ ἄβυσσος πολλή.

ζει ἐπ' αὐτόν.

Φοβήθητε τὸν κύριον πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν, οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ.

Δεῦτε τέκνα ἀκούσατέ μου, φόβον κυρίου διδάξω ὑμᾶς.

Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωήν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθάς;

Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ, καὶ χείλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον.

Ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποίησον ἀγαθόν, ζήτησον εἰρήνην, καὶ δίωξον αὐτήν.

Ὀφθαλμοὶ κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν.

Πρόσωπον δὲ κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς.

Ἐγγὺς κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει.

Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς ὁ κύριος.

Φυλάσσει πάντα τὰ ὀστᾶ αὐτῶν, ἓν ἐξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται.

Θάνατος ἁμαρτωλῶν πονηρός, καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι.

Λυτρώσεται κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι.

πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

Δόξα.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. λδ.

Δίκασον κύριε τοὺς ἀδικοῦντάς με, πολέμησον τοὺς πολεμοῦντάς με.

Ἐπιλαβοῦ ὅπλου καὶ θυρεοῦ, καὶ ἀνάστηθι εἰς βοήθειάν μοι.

Ἔκχεον ῥομφαίαν, καὶ σύγκλεισον ἐξεναντίας τῶν καταδιωκόντων με, εἰπὸν τῇ ψυχῇ μου, σωτηρία σου ἐγώ εἰμι.

Αἰσχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου,

Ἀποστραφείησαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθείησαν οἱ λογιζόμενοί μοι κακά.

Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χοῦς κατὰ πρόσωπον ἀνέμου, καὶ ἄγγελος κυρίου ἐκθλίβων αὐτούς.

Γενηθήτω ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκότος καὶ ὀλίσθημα, καὶ ἄγγελος κυρίου καταδιώκων αὐτούς.

Ὅτι δωρεὰν ἔκρυψάν μοι διαφθορὰν παγίδος αὐτῶν, μάτην ὠνείδισαν τὴν ψυχήν μου.

Ἐλθέτω αὐτοῖς παγὶς ἣν οὐ γινώσκουσι, καὶ ἡ θήρα ἣν ἔκρυψαν, συλλαβέτω αὐτούς, καὶ ἐν τῇ παγίδι πεσοῦνται ἐν αὐτῇ.

Ἡ δὲ ψυχή μου ἀγαλλιάσεται ἐπὶ τῷ κυρίῳ, τερφθήσεται ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ αὐτοῦ.

Πάντα τὰ ὀστᾶ μου ἐροῦσι, κύριε τίς ὅμοιός σοι;

Ῥυόμενος πτωχὸν ἐκ χειρὸς στερεωτέρων αὐτοῦ, καὶ πτωχὸν καὶ πένητα ἀπὸ τῶν διαρπαζόντων αὐτόν.

Digitized by Google

θησαν, καὶ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν.

Συνάγων ὡσεὶ ἀσκὸν ὕδατα θαλάσσης, τιθεὶς ἐν θησαυροῖς ἀβύσσους.

Φοβηθήτω τὸν κύριον πᾶσα ἡ γῆ, ἀπ' αὐτοῦ δὲ σαλευθήτωσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην.

Ὅτι αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο καὶ ἐκτίσθησαν.

Κύριος διασκεδάζει βουλὰς ἐθνῶν, ἀθετεῖ δὲ λογισμοὺς λαῶν, καὶ ἀθετεῖ βουλὰς ἀρχόντων.

Ἡ δὲ βουλὴ τοῦ κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα μένει, λογισμοὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ ἀπὸ γενεῶν εἰς γενεάς.

Μακάριον τὸ ἔθνος οὗ ἐστι κύριος ὁ θεὸς αὐτοῦ, λαὸς ὃν ἐξελέξατο εἰς κληρονομίαν ἑαυτῷ.

Ἐξ οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν ὁ κύριος, εἶδε πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων,

Ἐξ ἑτοίμου κατοικητηρίου αὐτοῦ ἐπέβλεψεν ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν.

Ὁ πλάσας κατὰ μόνας τὰς καρδίας αὐτῶν, ὁ συνιεὶς πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν.

Οὐ σώζεται βασιλεὺς διὰ πολλὴν δύναμιν, καὶ γίγας οὐ σωθήσεται ἐν πλήθει ἰσχύος αὐτοῦ.

Ψευδὴς ἵππος εἰς σωτηρίαν, ἐν δὲ πλήθει δυνάμεως αὐτοῦ οὐ σωθήσεται.

Ἰδοὺ οἱ ὀφθαλμοὶ κυρίου ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτὸν, τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ῥύσασθαι ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς αὐτῶν, καὶ διαθρέψαι αὐτοὺς ἐν λιμῷ.

Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὑπομένει τῷ κυρίῳ, ὅτι βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς ἡμῶν ἐστιν.

Ὅτι ἐν αὐτῷ εὐφρανθήσεται ἡ καρδία ἡμῶν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ ἠλπίσαμεν.

Γένοιτο κύριε τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Τῷ Δαβίδ, ὁπότε ἠλλοίωσε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐναντίον Ἀβιμέλεχ, καὶ ἀπέλυσεν αὐτὸν, καὶ ἀπῆλθεν.

λγ'.

Εὐλογήσω τὸν κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διαπαντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου,

Ἐν τῷ κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχή μου, ἀκουσάτωσαν πραεῖς καὶ εὐφρανθήτωσαν.

Μεγαλύνατε τὸν κύριον σὺν ἐμοὶ, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ἐξεζήτησα τὸν κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, καὶ ἐκ πασῶν τῶν παροικιῶν μου ἐρρύσατό με.

Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνθῇ.

Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ ὁ κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν.

Παρεμβαλεῖ ἄγγελος κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτὸν, καὶ ῥύσεται αὐτούς.

Γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ κύριος, μακάριος ἀνὴρ ὃς ἐλπί-

ζει

Ἐγὼ δ' εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου ἀπέρριμμαι ἀπὸ προσώπου τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Διὰ τοῦτο εἰσήκουσας κύριε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ.

Ἀγαπήσατε τὸν κύριον πάντες οἱ ὅσιοι αὐτοῦ, ὅτι ἀληθείας ἐκζητεῖ κύριος, καὶ ἀνταποδίδωσι τοῖς περισσῶς ποιοῦσιν ὑπερηφανίαν.

Ἀνδρίζεσθε, καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία ὑμῶν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ κύριον.

Συνέσεως τῷ Δαβίδ. λα'.

Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι, καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι.

Μακάριος ἀνὴρ ᾧ οὐ μὴ λογίσηται κύριος ἁμαρτίαν, οὐδέ ἐστιν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ δόλος.

Ὅτι ἐσίγησα, ἐπαλαιώθη τὰ ὀστᾶ μου, ἀπὸ τοῦ κράζειν με ὅλην τὴν ἡμέραν.

Ὅτι ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐβαρύνθη ἐπ' ἐμὲ ἡ χείρ σου, ἐστράφην εἰς ταλαιπωρίαν ἐν τῷ ἐμπαγῆναι ἄκανθαν.

Τὴν ἁμαρτίαν μου ἐγνώρισα, καὶ τὴν ἀνομίαν μου οὐκ ἐκάλυψα.

Εἶπα, ἐξαγορεύσω κατ' ἐμοῦ τὴν ἀνομίαν μου τῷ κυρίῳ, καὶ σὺ ἀφῆκας τὴν ἀσέβειαν τῆς καρδίας μου.

Ὑπὲρ ταύτης προσεύξεται πρὸς σὲ πᾶς ὅσιος ἐν καιρῷ εὐθέτῳ.

Πλὴν ἐν κατακλυσμῷ ὑδάτων πολλῶν πρὸς αὐτὸν οὐκ ἐγγιοῦσι.

Σύ μου εἶ καταφυγὴ ἀπὸ θλίψεως τῆς περιεχούσης με· τὸ ἀγαλλίαμά μου λύτρωσαί με ἀπὸ τῶν κυκλωσάντων με.

Συνετιῶ σε καὶ συμβιβῶ σε, ἐν ὁδῷ ταύτῃ ᾗ πορεύσῃ, ἐπιστηριῶ ἐπὶ σὲ τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Μὴ γίνεσθε ὡς ἵππος καὶ ἡμίονος, οἷς οὐκ ἔστι σύνεσις.

Ἐν χαλινῷ καὶ κημῷ τὰς σιαγόνας αὐτῶν ἄγξαι, τῶν μὴ ἐγγιζόντων πρὸς σέ.

Πολλαὶ αἱ μάστιγες τοῦ ἁμαρτωλοῦ, τὸν δὲ ἐλπίζοντα ἐπὶ κύριον ἔλεος κυκλώσει.

Εὐφράνθητε ἐπὶ κύριον καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι, καὶ καυχᾶσθε πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Δόξα.

ΚΑΘΙΣΜΑ. δ'.

Τῷ Δαβίδ. λβ'.

Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν τῷ κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ, ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψάλατε αὐτῷ.

Ἄσατε αὐτῷ ᾆσμα καινόν, καλῶς ψάλατε ἐν ἀλαλαγμῷ.

Ὅτι εὐθὺς ὁ λόγος τοῦ κυρίου, καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πίστει.

Ἀγαπᾷ ἐλεημοσύνην καὶ κρίσιν· τοῦ ἐλέους κυρίου πλήρης ἡ γῆ.

Τῷ λόγῳ κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώ-

Digitized by Google

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ δαβίδ ἐκστάσεως. λ.

Ἐπὶ σοὶ κύριε ἤλπισα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με.

Κλῖνον πρός με τὸ οὖς σου, τάχυνον τοῦ ἐξελέσθαι με.

Γενοῦ μοι εἰς θεὸν ὑπερασπιστὴν, καὶ εἰς οἶκον καταφυγῆς τοῦ σῶσαί με.

Ὅτι κραταίωμά μου καὶ καταφυγή μου εἶ σὺ, καὶ ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὁδηγήσεις με, καὶ διαθρέψεις με.

Ἐξάξεις με ἐκ παγίδος ταύτης ἧς ἔκρυψάν μοι, ὅτι σὺ εἶ ὁ ὑπερασπιστής μου κύριε εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου,

Ἐλυτρώσω με κύριε ὁ θεὸς τῆς ἀληθείας.

Ἐμίσησας τοὺς διαφυλάσσοντας ματαιότητας διακενῆς.

Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ κυρίῳ ἤλπισα, ἀγαλλιάσομαι καὶ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ ἐλέει σου.

Ὅτι ἐπεῖδες τὴν ταπείνωσίν μου, ἔσωσας ἐκ τῶν ἀναγκῶν τὴν ψυχήν μου.

Καὶ οὐ συνέκλεισάς με εἰς χεῖρας ἐχθροῦ, ἔστησας ἐν εὐρυχώρῳ τοὺς πόδας μου.

Ἐλέησόν με κύριε, ὅτι θλίβομαι. ἐταράχθη ἐν θυμῷ ὁ ὀφθαλμός μου, ἡ ψυχή μου καὶ ἡ γαστήρ μου.

Ὅτι ἐξέλιπεν ἐν ὀδύνῃ ἡ ζωή μου, καὶ τὰ ἔτη μου ἐν στεναγμοῖς.

Ἠσθένησεν ἐν πτωχείᾳ ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὰ ὀστᾶ μου ἐταράχθησαν.

Παρὰ πάντας τοὺς ἐχθρούς μου ἐγενήθην ὄνειδος, καὶ τοῖς γείτοσί μου σφόδρα, καὶ φόβος τοῖς γνωστοῖς μου.

Οἱ θεωροῦντές με ἔξω ἔφυγον ἀπ' ἐμοῦ, ἐπελήσθην ὡσεὶ νεκρὸς ἀπὸ καρδίας.

Ἐγενήθην ὡσεὶ σκεῦος ἀπολωλὸς, ὅτι ἤκουσα ψόγον πολλῶν παροικούντων κυκλόθεν.

Ἐν τῷ συναχθῆναι αὐτοὺς ἅμα ἐπ' ἐμὲ, τοῦ λαβεῖν τὴν ψυχήν μου ἐβουλεύσαντο.

Ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοὶ ἤλπισα κύριε, εἶπα, σὺ εἶ ὁ θεός μου, ἐν ταῖς χερσί σου οἱ κλῆροί μου.

Ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν μου, καὶ ἐκ τῶν καταδιωκόντων με.

Ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, σῶσόν με ἐν τῷ ἐλέει σου. κύριε μὴ καταισχυνθείην, ὅτι ἐπεκαλεσάμην σε.

Αἰσχυνθείησαν οἱ ἀσεβεῖς, καὶ καταχθείησαν εἰς ᾅδου.

Ἄλαλα γενηθήτω τὰ χείλη τὰ δόλια, τὰ λαλοῦντα κατὰ τοῦ δικαίου ἀνομίαν ἐν ὑπερηφανίᾳ καὶ ἐξουδενώσει.

Ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου κύριε, ἧς ἔκρυψας τοῖς φοβουμένοις σε.

Ἐξειργάσω τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σὲ, ἐναντίον τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων.

Κατακρύψεις αὐτοὺς ἐν ἀποκρύφῳ τοῦ προσώπου σου, ἀπὸ ταραχῆς ἀνθρώπων.

Σκεπάσεις αὐτοὺς ἐν σκηνῇ ἀπὸ ἀντιλογίας γλωσσῶν.

Εὐλογητὸς κύριος, ὅτι ἐθαυμάστωσε τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐν πόλει περιοχῆς.

Ἐγὼ

Σῶσον τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, καὶ ποίμανον αὐτοὺς, καὶ ἔπαρον αὐτοὺς ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ψαλμὸς τῷ δαβίδ, ἐξοδίου σκηνῆς. κη.

Ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ υἱοὶ θεοῦ ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ υἱοὺς κριῶν.

Ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν, ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ, προσκυνήσατε τῷ κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ.

Φωνὴ κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὁ θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησε, κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν.

Φωνὴ κυρίου ἐν ἰσχύϊ, φωνὴ κυρίου ἐν μεγαλοπρεπείᾳ.

Φωνὴ κυρίου συντρίβοντος κέδρους, συντρίψει κύριος τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου.

Καὶ λεπτυνεῖ αὐτὰς ὡς τὸν μόσχον τὸν Λίβανον, καὶ ὁ ἠγαπημένος ὡς υἱὸς μονοκερώτων.

Φωνὴ κυρίου διακόπτοντος φλόγα πυρός.

Φωνὴ κυρίου συσσείοντος ἔρημον, συσσείσει κύριος τὴν ἔρημον κάδης.

Φωνὴ κυρίου καταρτιζομένου ἐλάφους, καὶ ἀποκαλύψει δρυμοὺς, καὶ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ πᾶς τις λέγει δόξαν.

Κύριος τὸν κατακλυσμὸν κατοικιεῖ, καὶ καθίσεται κύριος βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα.

Κύριος ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει, κύριος εὐλογήσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς ᾠδῆς τοῦ ἐγκαινισμοῦ τοῦ οἴκου τοῦ δαβίδ. κθ.

Ὑψώσω σε κύριε, ὅτι ὑπέλαβές με, καὶ οὐκ εὔφρανας τοὺς ἐχθρούς μου ἐπ' ἐμέ.

Κύριε ὁ θεός μου ἐκέκραξα πρός σε, καὶ ἰάσω με.

Κύριε ἀνήγαγες ἐξ ᾅδου τὴν ψυχήν μου, ἔσωσάς με ἀπὸ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον.

Ψάλατε τῷ κυρίῳ οἱ ὅσιοι αὐτοῦ, καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἁγιωσύνης αὐτοῦ.

Ὅτι ὀργὴ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ, καὶ ζωὴ ἐν τῷ θελήματι αὐτοῦ.

Τὸ ἑσπέρας αὐλισθήσεται κλαυθμὸς, καὶ εἰς τὸ πρωῒ ἀγαλλίασις.

Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ εὐθηνίᾳ μου, οὐ μὴ σαλευθῶ εἰς τὸν αἰῶνα.

Κύριε ἐν τῷ θελήματί σου παρέσχου τῷ κάλλει μου δύναμιν.

Ἀπέστρεψας δὲ τὸ πρόσωπόν σου, καὶ ἐγενήθην τεταραγμένος.

Πρὸς σὲ κύριε κεκράξομαι, καὶ πρὸς τὸν θεόν μου δεηθήσομαι.

Τίς ὠφέλεια ἐν τῷ αἵματί μου, ἐν τῷ καταβῆναί με εἰς διαφθοράν;

Μὴ ἐξομολογήσεταί σοι χοῦς; ἢ ἀναγγελεῖ τὴν ἀλήθειάν σου;

Ἤκουσε κύριος, καὶ ἠλέησέ με, κύριος ἐγενήθη βοηθός μου.

Ἔστρεψας τὸν κοπετόν μου εἰς χαρὰν ἐμοὶ, διέῤῥηξας τὸν σάκκον μου, καὶ περιέζωσάς με εὐφροσύνῃ.

Ὅπως ἂν ψάλῃ σοι ἡ δόξα μου, καὶ οὐ μὴ κατανυγῶ,

Κύριε ὁ θεός μου εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογήσομαί σοι. Δόξα.

Digitized by Google

Μίαν ᾐτησάμην παρὰ κυρίου, ταύτην ἐκζητήσω, τοῦ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

Τοῦ θεωρεῖν με τὴν τερπνότητα κυρίου, καὶ ἐπισκέπτεσθαι τὸν ναὸν αὐτοῦ.

Ὅτι ἔκρυψέ με ἐν σκηνῇ αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ κακῶν μου, ἐσκέπασέ με ἐν ἀποκρύφῳ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ.

Ἐν πέτρᾳ ὕψωσέ με, καὶ νῦν ἰδοὺ ὕψωσε τὴν κεφαλήν μου ἐπ' ἐχθρούς μου.

Ἐκύκλωσα καὶ ἔθυσα ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ θυσίαν ἀλαλαγμοῦ, ᾄσομαι καὶ ψαλῶ τῷ κυρίῳ.

Εἰσάκουσον κύριε τῆς φωνῆς μου ἧς ἐκέκραξα, ἐλέησόν με, καὶ εἰσάκουσόν μου.

Σοὶ εἶπεν ἡ καρδία μου, ἐξεζήτησα τὸ πρόσωπόν σου, τὸ πρόσωπόν σου κύριε ζητήσω.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, μὴ ἐκκλίνῃς ἐν ὀργῇ ἀπὸ τοῦ δούλου σου.

Βοηθός μου γενοῦ, μὴ ἐγκαταλίπῃς με, καὶ μὴ ὑπερίδῃς με ὁ θεὸς ὁ σωτήρ μου.

Ὅτι ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου ἐγκατέλιπόν με, ὁ δὲ κύριος προσελάβετό με.

Νομοθέτησόν με κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ ὁδήγησόν με ἐν τρίβῳ εὐθείᾳ ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου.

Μὴ παραδῷς με εἰς ψυχὰς θλιβόντων με, ὅτι ἐπανέστησάν μοι μάρτυρες ἄδικοι, καὶ ἐψεύσατο ἡ ἀδικία ἑαυτῇ.

Πιστεύω τοῦ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ κυρίου, ἐν γῇ ζώντων.

Ὑπόμεινον τὸν κύριον, ἀνδρίζου καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία σου, καὶ ὑπόμεινον τὸν κύριον.

Τοῦ δαβίδ. κζ'.

Πρὸς σὲ κύριε ἐκέκραξα, ὁ θεός μου μὴ παρασιωπήσῃς ἐπ' ἐμοί, μή ποτε παρασιωπήσῃς ἐπ' ἐμοί, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Εἰσάκουσον τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ, ἐν τῷ αἴρειν με χεῖράς μου εἰς ναὸν ἅγιόν σου.

Μὴ συνελκύσῃς με μετὰ ἁμαρτωλῶν τὴν ψυχήν μου, καὶ μετὰ ἐργαζομένων ἀδικίαν μὴ συναπολέσῃς με.

Τῶν λαλούντων εἰρήνην μετὰ τῶν πλησίον αὐτῶν, κακὰ δὲ ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν.

Δὸς αὐτοῖς κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν.

Κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν δὸς αὐτοῖς, ἀπόδος τὸ ἀνταπόδομα αὐτῶν αὐτοῖς.

Ὅτι οὐ συνῆκαν εἰς τὰ ἔργα κυρίου καὶ εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ, καθελεῖς αὐτοὺς καὶ οὐ μὴ οἰκοδομήσεις αὐτούς.

Εὐλογητὸς κύριος, ὅτι εἰσήκουσε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

Κύριος βοηθός μου καὶ ὑπερασπιστής μου, ἐπ' αὐτῷ ἤλπισεν ἡ καρδία μου, καὶ ἐβοηθήθην.

Καὶ ἀνέθαλεν ἡ σάρξ μου, καὶ ἐκ θελήματός μου ἐξομολογήσομαι αὐτῷ.

Κύριος κραταίωμα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ὑπερασπιστὴς τῶν σωτηρίων τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ ἐστι.

Σῶσον

Digitized by Google

αὐτοῦ καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ.

Ἕνεκα τοῦ ὀνόματός σου κύριε, καὶ ἱλάσῃ τῇ ἁμαρτίᾳ μου, πολλὴ γάρ ἐστι.

Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν κύριον; νομοθετήσει αὐτῷ ἐν ὁδῷ ᾗ ᾑρετίσατο.

Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν.

Κραταίωμα κύριος τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ τοῦ δηλῶσαι αὐτοῖς.

Οἱ ὀφθαλμοί μου διαπαντὸς πρὸς τὸν κύριον, ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ παγίδος τοὺς πόδας μου.

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με, ὅτι μονογενὴς καὶ πτωχός εἰμι ἐγώ.

Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπληθύνθησαν, ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ με.

Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου καὶ τὸν κόπον μου, καὶ ἄφες πάσας τὰς ἁμαρτίας μου.

Ἴδε τοὺς ἐχθρούς μου, ὅτι ἐπληθύνθησαν, καὶ μῖσος ἄδικον ἐμίσησάν με.

Φύλαξον τὴν ψυχήν μου καὶ ῥῦσαί με, μὴ καταισχυνθείην, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ.

Ἄκακοι καὶ εὐθεῖς ἐκολλῶντό μοι, ὅτι ὑπέμεινά σε κύριε.

Λύτρωσαι ὁ θεὸς τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ.

Τοῦ Δαβίδ. κε'.

Κρῖνόν με κύριε, ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην, καὶ ἐπὶ τῷ κυρίῳ ἐλπίζων οὐ μὴ ἀσθενήσω.

Δοκίμασόν με κύριε καὶ πείρασόν με, πύρωσον τοὺς νεφρούς μου καὶ τὴν καρδίαν μου.

Ὅτι τὸ ἔλεός σου κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου ἐστί, καὶ εὐηρέστησα ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου.

Οὐκ ἐκάθισα μετὰ συνεδρίου ματαιότητος, καὶ μετὰ παρανομούντων οὐ μὴ εἰσέλθω.

Ἐμίσησα ἐκκλησίαν πονηρευομένων, καὶ μετὰ ἀσεβῶν οὐ μὴ καθίσω.

Νίψομαι ἐν ἀθώοις τὰς χεῖράς μου, καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν σου κύριε.

Τοῦ ἀκοῦσαι φωνῆς αἰνέσεως, καὶ διηγήσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Κύριε ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου, καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου.

Μὴ συναπολέσῃς μετὰ ἀσεβῶν τὴν ψυχήν μου, καὶ μετὰ ἀνδρῶν αἱμάτων τὴν ζωήν μου.

Ὧν ἐν χερσὶν ἀνομίαι, ἡ δεξιὰ αὐτῶν ἐπλήσθη δώρων.

Ἐγὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην, λύτρωσαί με καὶ ἐλέησόν με.

Ὁ πούς μου ἔστη ἐν εὐθύτητι, ἐν ἐκκλησίαις εὐλογήσω σε κύριε.

Τοῦ Δαβίδ, πρὸ τοῦ χρισθῆναι. κς'.

Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου, τίνα φοβηθήσομαι;

Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου, ἀπὸ τίνος δειλιάσω;

Ἐν τῷ ἐγγίζειν ἐπ' ἐμὲ κακοῦντας, τοῦ φαγεῖν τὰς σάρκας μου,

Οἱ θλίβοντές με καὶ οἱ ἐχθροί μου, αὐτοὶ ἠσθένησαν καὶ ἔπεσον.

Ἐὰν παρατάξηται ἐπ' ἐμὲ παρεμβολή, οὐ φοβηθήσεται ἡ καρδία μου.

Ἐὰν ἐπαναστῇ ἐπ' ἐμὲ πόλεμος, ἐν ταύτῃ ἐγὼ ἐλπίζω.

Μίαν

Digitized by Google

της, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου, οὐ φοβηθήσομαι κακά, ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ.

Ἡ ῥάβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου, αὗταί με παρεκάλεσαν.

Ἡτοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν, ἐξεναντίας τῶν θλιβόντων με.

Ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλήν μου, καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον ὡς κράτιστον.

Καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώξεταί με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου,

Καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ κυρίου εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ, τῆς μιᾶς σαββάτου. κγ΄.

Τοῦ κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.

Αὐτὸς ἐπὶ θαλασσῶν ἐθεμελίωσεν αὐτήν, καὶ ἐπὶ ποταμῶν ἡτοίμασεν αὐτήν.

Τίς ἀναβήσεται εἰς τὸ ὄρος τοῦ κυρίου, καὶ τίς στήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ;

Ἀθῷος χερσὶ καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ, ὃς οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ὤμοσεν ἐπὶ δόλῳ τῷ πλησίον αὐτοῦ.

Οὗτος λήψεται εὐλογίαν παρὰ κυρίου, καὶ ἐλεημοσύνην παρὰ θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ.

Αὕτη ἡ γενεὰ ζητούντων αὐτόν, ζητούντων τὸ πρόσωπον τοῦ θεοῦ Ἰακώβ.

Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

Τίς ἐστιν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης; κύριος κραταιὸς καὶ δυνατός, κύριος δυνατὸς ἐν πολέμῳ.

Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

Τίς ἐστιν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης; κύριος τῶν δυνάμεων, αὐτός ἐστιν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

Δόξα. ΚΑΘΙΣΜΑ γ΄.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. κδ΄.

Πρὸς σὲ κύριε ἦρα τὴν ψυχήν μου, ὁ θεός μου ἐπὶ σοὶ πέποιθα, μὴ καταισχυνθείην.

Μηδὲ καταγελασάτωσάν μου οἱ ἐχθροί μου, καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε, οὐ μὴ καταισχυνθῶσιν.

Αἰσχυνθήτωσαν οἱ ἀνομοῦντες διακενῆς.

Τὰς ὁδούς σου κύριε γνώρισόν μοι, καὶ τὰς τρίβους σου δίδαξόν με.

Ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ δίδαξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ θεὸς ὁ σωτήρ μου, καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν.

Μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου κύριε, καὶ τὰ ἐλέη σου, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνός εἰσιν.

Ἁμαρτίας νεότητός μου, καὶ ἀγνοίας μου, μὴ μνησθῇς.

Κατὰ τὸ ἔλεός σου μνήσθητί μου, ἕνεκεν τῆς χρηστότητός σου κύριε.

Χρηστὸς καὶ εὐθὴς ὁ κύριος, διὰ τοῦτο νομοθετήσει ἁμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ.

Ὁδηγήσει πραεῖς ἐν κρίσει, διδάξει πραεῖς ὁδοὺς αὐτοῦ.

Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ κυρίου ἔλεος καὶ ἀλήθεια, τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ.

Digitized by Google

ὅτι θλῖψις ἐγγὺς, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ βοηθῶν.

Περιεκύκλωσάν με μόσχοι πολλοὶ, ταῦροι πίονες περιέσχον με.

Ἤνοιξαν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν, ὡς λέων ὁ ἁρπάζων καὶ ὠρυόμενος.

Ὡσεὶ ὕδωρ ἐξεχύθην, καὶ διεσκορπίσθη πάντα τὰ ὀστᾶ μου.

Ἐγενήθη ἡ καρδία μου ὡσεὶ κηρὸς τηκόμενος ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου.

Ἐξηράνθη ὡσεὶ ὄστρακον ἡ ἰσχύς μου, καὶ ἡ γλῶσσά μου κεκόλληται τῷ λάρυγγί μου, καὶ εἰς χοῦν θανάτου κατήγαγές με.

Ὅτι ἐκύκλωσάν με κύνες πολλοὶ, συναγωγὴ πονηρευομένων περιέσχον με.

Ὤρυξαν χεῖράς μου, καὶ πόδας, ἐξηρίθμησαν πάντα τὰ ὀστᾶ μου, αὐτοὶ δὲ κατενόησαν καὶ ἐπεῖδόν με.

Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον.

Σὺ δὲ κύριε μὴ μακρύνῃς τὴν βοήθειάν σου, εἰς τὴν ἀντίληψίν μου πρόσχες.

Ῥῦσαι ἀπὸ ῥομφαίας τὴν ψυχήν μου, καὶ ἐκ χειρὸς κυνὸς τὴν μονογενῆ μου.

Σῶσόν με ἐκ στόματος λέοντος, καὶ ἀπὸ κεράτων μονοκερώτων τὴν ταπείνωσίν μου.

Διηγήσομαι τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε.

Οἱ φοβούμενοι κύριον αἰνέσατε αὐτὸν, ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰακὼβ δοξάσατε αὐτὸν,

φοβηθήτωσαν αὐτὸν ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰσραήλ.

Ὅτι οὐκ ἐξουδένωσεν οὐδὲ προσώχθισε τῇ δεήσει τοῦ πτωχοῦ.

Οὐδὲ ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτὸν εἰσήκουσέ μου.

Παρὰ σοῦ ὁ ἔπαινός μου, ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ, τὰς εὐχάς μου ἀποδώσω ἐνώπιον τῶν φοβουμένων αὐτόν.

Φάγονται πένητες καὶ ἐμπλησθήσονται, καὶ αἰνέσουσι κύριον οἱ ἐκζητοῦντες αὐτόν.

Ζήσονται αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Μνησθήσονται καὶ ἐπιστραφήσονται πρὸς κύριον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς,

Καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιον αὐτοῦ πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν.

Ὅτι τοῦ κυρίου ἡ βασιλεία, καὶ αὐτὸς δεσπόζει τῶν ἐθνῶν.

Ἔφαγον καὶ προσεκύνησαν πάντες οἱ πίονες τῆς γῆς, ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς τὴν γῆν.

Καὶ ἡ ψυχή μου αὐτῷ ζῇ, καὶ τὸ σπέρμα μου δουλεύσει αὐτῷ.

Ἀναγγελήσεται τῷ κυρίῳ γενεὰ ἡ ἐρχομένη, καὶ ἀναγγελοῦσι τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ λαῷ τῷ τεχθησομένῳ, ὃν ἐποίησεν ὁ κύριος.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. κβʹ.

Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑστερήσει, εἰς τόπον χλόης ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν.

Ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέ με, τὴν ψυχήν μου ἐπέστρεψεν.

Ὡδήγησέ με ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης,

Digitized by Google

δεξιᾶς αὐτοῦ.

Οὗτοι ἐν ἅρμασι καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι κυρίου θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσαν, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν.

Κύριε σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ δαβίδ. κʹ.

Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ, οὐκ ἐστέρησας αὐτόν.

Ὅτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος, ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

Ζωὴν ᾐτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου, δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ᾽ αὐτόν.

Ὅτι δώσεις αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος, εὐφρανεῖς αὐτὸν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.

Ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ κύριον, καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῇ.

Εὑρεθείη ἡ χείρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου, ἡ δεξιά σου εὕροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.

Θήσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυρὸς εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου, κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτοὺς, καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ.

Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ γῆς ἀπολεῖς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων.

Ὅτι ἔκλιναν εἰς σὲ κακὰ, διελογίσαντο βουλὴν ἣν οὐ μὴ δύνωνται στῆσαι.

Ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον ἐν τοῖς περιλοίποις σου, ἑτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.

Ὑψώθητι κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου, ᾄσομεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου. Δόξα.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῆς ἀντιλήψεως τῆς ἑωθινῆς, ψαλμὸς τῷ δαβίδ. καʹ.

Ὁ θεὸς ὁ θεός μου πρόσχες μοι, ἵνατί ἐγκατέλιπές με; μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου.

Ὁ θεός μου κεκράξομαι ἡμέρας πρὸς σὲ καὶ οὐκ εἰσακούσῃ, καὶ νυκτὸς καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἐμοί.

Σὺ δὲ ἐν ἁγίῳ κατοικεῖς ὁ ἔπαινος τοῦ Ἰσραήλ.

Ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν οἱ πατέρες ἡμῶν, ἤλπισαν καὶ ἐρρύσω αὐτούς.

Πρὸς σὲ ἐκέκραξαν καὶ ἐσώθησαν, ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν καὶ οὐ κατῃσχύνθησαν.

Ἐγὼ δέ εἰμι σκώληξ καὶ οὐκ ἄνθρωπος, ὄνειδος ἀνθρώπων καὶ ἐξουδένημα λαοῦ.

Πάντες οἱ θεωροῦντές με ἐξεμυκτήρισάν με, ἐλάλησαν ἐν χείλεσιν, ἐκίνησαν κεφαλήν.

Ἤλπισεν ἐπὶ κύριον, ῥυσάσθω αὐτὸν, σωσάτω αὐτὸν, ὅτι θέλει αὐτόν.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐκσπάσας με ἐκ γαστρὸς, ἡ ἐλπίς μου ἀπὸ μαστῶν τῆς μητρός μου, ἐπὶ σὲ ἐπερρίφην ἐκ μήτρας.

Ἐκ κοιλίας μητρός μου θεός μου εἶ σὺ, μὴ ἀποστῇς ἀπ᾽ ἐμοῦ.

Ὅτι

Digitized by Google

καὶ ὑψωθήτω ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Ὁ θεὸς ὁ διδοὺς ἐκδικήσεις ἐμοί, καὶ ὑποτάξας λαοὺς ὑπ' ἐμέ, ὁ ῥύστης μου ἐξ ἐχθρῶν ὀργίλων.

Ἀπὸ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ ὑψώσεις με, ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥύσῃ με.

Διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἔθνεσι κύριε, καὶ τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ.

Μεγαλύνων τὰς σωτηρίας τοῦ βασιλέως αὐτοῦ, καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ χριστῷ αὐτοῦ τῷ Δαβίδ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. Δόξα.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. ιη'.

Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ῥῆμα, καὶ νὺξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γνῶσιν.

Οὐκ εἰσὶ λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Ἐν τῷ ἡλίῳ ἔθετο τὸ σκήνωμα αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ὡς νυμφίος ἐκπορευόμενος ἐκ παστοῦ αὐτοῦ.

Ἀγαλλιάσεται ὡς γίγας δραμεῖν ὁδὸν αὐτοῦ, ἀπ' ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ ἡ ἔξοδος αὐτοῦ.

Καὶ τὸ κατάντημα αὐτοῦ ἕως ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἀποκρυβήσεται τὴν θέρμην αὐτοῦ.

Ὁ νόμος τοῦ κυρίου ἄμωμος ἐπιστρέφων ψυχάς, ἡ μαρτυρία κυρίου πιστὴ σοφίζουσα νήπια.

Τὰ δικαιώματα κυρίου εὐθεῖα, εὐφραίνοντα καρδίαν, ἡ ἐντολὴ κυρίου τηλαυγὴς φωτίζουσα ὀφθαλμούς.

Ὁ φόβος κυρίου ἁγνὸς διαμένων εἰς αἰῶνα αἰῶνος, τὰ κρίματα κυρίου ἀληθινὰ δεδικαιωμένα ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ἐπιθυμητὰ ὑπὲρ χρυσίον καὶ λίθον τίμιον πολύν, καὶ γλυκύτερα ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον.

Καὶ γὰρ ὁ δοῦλός σου φυλάσσει αὐτά, ἐν τῷ φυλάσσειν αὐτὰ ἀνταπόδοσις πολλή.

Παραπτώματα τίς συνήσει; ἐκ τῶν κρυφίων μου καθάρισόν με, καὶ ἀπὸ ἀλλοτρίων φεῖσαι τοῦ δούλου σου.

Ἐὰν μή μου κατακυριεύσωσι, τότε ἄμωμος ἔσομαι, καὶ καθαρισθήσομαι ἀπὸ ἁμαρτίας μεγάλης.

Καὶ ἔσονται εἰς εὐδοκίαν τὰ λόγια τοῦ στόματός μου, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου ἐνώπιόν σου διὰ παντός.

Κύριε βοηθέ μου, καὶ λυτρωτά μου.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. ιθ'.

Ἐπακούσαι σου κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ Ἰακώβ.

Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιὼν ἀντιλάβοιτό σου.

Μνησθείη πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὁλοκαύτωμά σου πιανάτω.

Δῴη σοι κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι.

Ἀγαλλιασόμεθα ἐν τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

Πληρώσαι κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου, νῦν ἔγνων ὅτι ἔσωσε κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ.

Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ, ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς

δεξιᾶς

Digitized by Google

σιάς μου, καὶ ἐγένετο κύριος ἀντιστήριγμά μου.

Καὶ ἐξήγαγέ με εἰς πλατυσμὸν, ῥύσεταί με, ὅτι ἠθέλησέ με.

Καὶ ἀνταποδώσει μοι κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου ἀνταποδώσει μοι.

Ὅτι ἐφύλαξα τὰς ὁδοὺς κυρίου, καὶ οὐκ ἠσέβησα ἀπὸ τοῦ θεοῦ μου.

Ὅτι πάντα τὰ κρίματα αὐτοῦ ἐνώπιόν μου, καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ οὐκ ἀπέστησαν ἀπ' ἐμοῦ.

Καὶ ἔσομαι ἄμωμος μετ' αὐτοῦ, καὶ φυλάξομαι ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου.

Καὶ ἀνταποδώσει μοι κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου, ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.

Μετὰ ὁσίου ὅσιος ἔσῃ, καὶ μετ' ἀνδρὸς ἀθώου ἀθῶος ἔσῃ.

Καὶ μετ' ἐκλεκτοῦ ἐκλεκτὸς ἔσῃ, καὶ μετ' στρεβλοῦ διαστρέψεις.

Ὅτι σὺ λαὸν ταπεινὸν σώσεις, καὶ ὀφθαλμοὺς ὑπερηφάνων ταπεινώσεις.

Ὅτι σὺ φωτιεῖς λύχνον μου κύριε, ὁ θεός μου φωτιεῖς τὸ σκότος μου.

Ὅτι ἐν σοὶ ῥυσθήσομαι ἀπὸ πειρατηρίου, καὶ ἐν τῷ θεῷ μου ὑπερβήσομαι τεῖχος.

Ὁ θεός μου, ἄμωμος ἡ ὁδὸς αὐτοῦ, τὰ λόγια κυρίου πεπυρωμένα, ὑπερασπιστής ἐστι πάντων τῶν ἐλπιζόντων ἐπ' αὐτόν.

Ὅτι τίς θεὸς πλὴν τοῦ κυρίου, καὶ τίς θεὸς πλὴν τοῦ θεοῦ ἡμῶν;

Ὁ θεὸς ὁ περιζωννύων με δύναμιν, καὶ ἔθετο ἄμωμον τὴν ὁδόν μου.

Ὁ καταρτιζόμενος τοὺς πόδας μου ὡσεὶ ἐλάφου, καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἱστῶν με.

Διδάσκων χεῖράς μου εἰς πόλεμον, καὶ ἔθου τόξον χαλκοῦν τοὺς βραχίονάς μου.

Καὶ ἔδωκάς μοι ὑπερασπισμὸν σωτηρίας μου, καὶ ἡ δεξιά σου ἀντελάβετό μου.

Καὶ ἡ παιδεία σου ἀνώρθωσέ με εἰς τέλος, καὶ ἡ παιδεία σου αὐτή με διδάξει.

Ἐπλάτυνας τὰ διαβήματά μου ὑποκάτω μου, καὶ οὐκ ἠσθένησαν τὰ ἴχνη μου.

Καταδιώξω τοὺς ἐχθρούς μου, καὶ καταλήψομαι αὐτοὺς, καὶ οὐκ ἀποστραφήσομαι, ἕως ἂν ἐκλείπωσιν.

Ἐκθλίψω αὐτοὺς, καὶ οὐ μὴ δύνωνται στῆναι, πεσοῦνται ὑπὸ τοὺς πόδας μου.

Καὶ περιέζωσάς με δύναμιν εἰς πόλεμον, συνεπόδισας πάντας τοὺς ἐπανισταμένους ἐπ' ἐμὲ ὑποκάτω μου.

Καὶ τοὺς ἐχθρούς μου ἔδωκάς μοι νῶτον, καὶ τοὺς μισοῦντάς με ἐξωλόθρευσας.

Ἐκέκραξαν, καὶ οὐκ ἦν ὁ σώζων, πρὸς κύριον, καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν.

Καὶ λεπτυνῶ αὐτοὺς ὡς χοῦν κατὰ πρόσωπον ἀνέμου, ὡς πηλὸν πλατειῶν λεανῶ αὐτούς.

Ῥῦσαί με ἐξ ἀντιλογιῶν λαοῦ, καταστήσεις με εἰς κεφαλὴν ἐθνῶν.

Λαὸς ὃν οὐκ ἔγνων ἐδούλευσέ μοι, εἰς ἀκοὴν ὠτίου ὑπήκουσέ μοι. υἱοὶ ἀλλότριοι ἐψεύσαντό μοι. υἱοὶ ἀλλότριοι ἐπαλαιώθησαν, καὶ ἐχώλαναν ἀπὸ τῶν τρίβων αὐτῶν.

Ζῇ κύριος, καὶ εὐλογητὸς ὁ θεός μου,

καὶ

Ὑπέλαβόν με ὡσεὶ λέων ἕτοιμος εἰς θήραν, καὶ ὡσεὶ σκύμνος οἰκῶν ἐν ἀποκρύφοις.

Ἀνάστηθι κύριε πρόφθασον αὐτούς, καὶ ὑποσκέλισον αὐτούς, ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ ἀσεβοῦς, ῥομφαίαν σου ἀπὸ ἐχθρῶν τῆς χειρός σου.

Κύριε ἀπολύων ἀπὸ γῆς, διαμέρισον αὐτοὺς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν, καὶ τῶν κεκρυμμένων σου ἐπλήσθη ἡ γαστὴρ αὐτῶν.

Ἐχορτάσθησαν υἱῶν, καὶ ἀφῆκαν τὰ κατάλοιπα τοῖς νηπίοις αὐτῶν.

Ἐγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ σου, χορτασθήσομαι ἐν τῷ ὀφθῆναι τὴν δόξαν σου.

Δόξα.

ΚΑΘΙΣΜΑ Γ'.

Εἰς τὸ τέλος τῷ παιδὶ κυρίου τῷ Δαβίδ, ἃ ἐλάλησε τῷ κυρίῳ τοὺς λόγους τῆς ᾠδῆς ταύτης, ἐν ἡμέρᾳ, ἐρρύσατο αὐτὸν ὁ κύριος ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ, καὶ ἐκ χειρὸς Σαούλ, καὶ εἶπε. ιζ'.

Ἀγαπήσω σε κύριε ἰσχύς μου, κύριος στερέωμά μου, καὶ καταφυγή μου, καὶ ῥύστης μου.

Ὁ θεός μου, βοηθός μου, ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν.

Ὑπερασπιστής μου, καὶ κέρας σωτηρίας μου, καὶ ἀντιλήπτωρ μου.

Αἰνῶν ἐπικαλέσομαι κύριον, καὶ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου σωθήσομαι.

Περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου, καὶ χείμαρροι ἀνομίας ἐξετάραξάν με.

Ὠδῖνες ᾅδου περιεκύκλωσάν με, προέφθασάν με παγίδες θανάτου.

Καὶ ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐπεκαλεσάμην τὸν κύριον, καὶ πρὸς τὸν θεόν μου ἐκέκραξα.

Ἤκουσεν ἐκ ναοῦ ἁγίου αὐτοῦ φωνῆς μου, καὶ ἡ κραυγή μου ἐνώπιον αὐτοῦ εἰσελεύσεται εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ.

Καὶ ἐσαλεύθη, καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ, καὶ τὰ θεμέλια τῶν ὀρέων ἐταράχθησαν, καὶ ἐσαλεύθησαν, ὅτι ὠργίσθη αὐτοῖς ὁ θεός.

Ἀνέβη καπνὸς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ, καὶ πῦρ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ κατεφλόγισεν, ἄνθρακες ἀνήφθησαν ἀπ' αὐτοῦ.

Καὶ ἔκλινεν οὐρανόν, καὶ κατέβη, καὶ γνόφος ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ.

Καὶ ἐπέβη ἐπὶ χερουβὶμ καὶ ἐπετάσθη, ἐπετάσθη ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Καὶ ἔθετο σκότος ἀποκρυφὴν αὐτοῦ, κύκλῳ αὐτοῦ ἡ σκηνὴ αὐτοῦ, σκοτεινὸν ὕδωρ ἐν νεφέλαις ἀέρων.

Ἀπὸ τῆς τηλαυγήσεως ἐνώπιον αὐτοῦ αἱ νεφέλαι διῆλθον, χάλαζα καὶ ἄνθρακες πυρός.

Καὶ ἐβρόντησεν ἐξ οὐρανοῦ κύριος, καὶ ὁ ὕψιστος ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ.

Καὶ ἐξαπέστειλε βέλη, καὶ ἐσκόρπισεν αὐτούς, καὶ ἀστραπὰς ἐπλήθυνε, καὶ συνετάραξεν αὐτούς.

Καὶ ὤφθησαν αἱ πηγαὶ τῶν ὑδάτων, καὶ ἀνεκαλύφθη τὰ θεμέλια τῆς οἰκουμένης.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου κύριε, ἀπὸ ἐμπνεύσεως πνεύματος ὀργῆς σου.

Ἐξαπέστειλεν ἐξ ὕψους, καὶ ἔλαβέ με, προσελάβετό με ἐξ ὑδάτων πολλῶν.

Ῥύσεταί με ἐξ ἐχθρῶν μου δυνατῶν, καὶ ἐκ τῶν μισούντων με, ὅτι ἐστερεώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Προέφθασάν με ἐν ἡμέρᾳ κακώ-

σεώς

Ὁ ὀμνύων τῷ πλησίον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἀθετῶν, τὸ ἀργύριον αὐτοῦ οὐκ ἔδωκεν ἐπὶ τόκῳ, καὶ δῶρα ἐπ' ἀθῴοις οὐκ ἔλαβεν.

Ὁ ποιῶν ταῦτα, οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.

Στηλογραφία τῷ Δαβίδ. ιε'.

Φύλαξόν με κύριε, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα. Εἶπα τῷ κυρίῳ, κύριός μου εἶ σύ, ὅτι τῶν ἀγαθῶν μου οὐ χρείαν ἔχεις.

Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν, πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.

Ἐπληθύνθησαν αἱ ἀσθένειαι αὐτῶν, μετὰ ταῦτα ἐτάχυναν.

Οὐ μὴ συναγάγω τὰς συναγωγὰς αὐτῶν ἐξ αἱμάτων, οὐδὲ μὴ μνησθῶ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν διὰ χειλέων μου.

Κύριος μερὶς τῆς κληρονομίας μου καὶ τοῦ ποτηρίου μου, σὺ εἶ ὁ ἀποκαθιστῶν τὴν κληρονομίαν μου ἐμοί.

Σχοινία ἐπέπεσάν μοι ἐν τοῖς κρατίστοις, καὶ γὰρ ἡ κληρονομία μου κρατίστη μοί ἐστιν.

Εὐλογήσω τὸν κύριον τὸν συνετίσαντά με, ἔτι δὲ καὶ ἕως νυκτὸς ἐπαίδευσάν με οἱ νεφροί μου.

Προωρώμην τὸν κύριον ἐνώπιόν μου διαπαντός, ὅτι ἐκ δεξιῶν μού ἐστιν ἵνα μὴ σαλευθῶ.

Διὰ τοῦτο ηὐφράνθη ἡ καρδία μου, καὶ ἠγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μου, ἔτι δὲ καὶ ἡ σάρξ μου κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι.

Ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχήν μου εἰς ᾅδην, οὐδὲ δώσεις τὸν ὅσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν.

Ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς, πληρώσεις με εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου, τερπνότητες ἐν τῇ δεξιᾷ σου εἰς τέλος.

Προσευχὴ τῷ Δαβίδ. ις'.

Εἰσάκουσον κύριε τῆς δικαιοσύνης μου, πρόσχες τῇ δεήσει μου.

Ἐνώτισαι τὴν προσευχήν μου οὐκ ἐν χείλεσι δολίοις.

Ἐκ προσώπου σου τὸ κρίμα μου ἐξέλθοι, οἱ ὀφθαλμοί μου ἰδέτωσαν εὐθύτητας.

Ἐδοκίμασας τὴν καρδίαν μου, ἐπεσκέψω νυκτός, ἐπύρωσάς με, καὶ οὐχ εὑρέθη ἐν ἐμοὶ ἀδικία.

Ὅπως ἂν μὴ λαλήσῃ τὸ στόμα μου τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων, διὰ τοὺς λόγους τῶν χειλέων σου ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς σκληράς.

Κατάρτισαι τὰ διαβήματά μου ἐν ταῖς τρίβοις σου, ἵνα μὴ σαλευθῇ τὰ διαβήματά μου.

Ἐγὼ ἐκέκραξα, ὅτι ἐπήκουσάς μου ὁ θεός, κλῖνον τὸ οὖς σου ἐμοὶ καὶ εἰσάκουσον τῶν ῥημάτων μου.

Θαυμάστωσον τὰ ἐλέη σου ὁ σῴζων τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ.

Ἐκ τῶν ἀνθεστηκότων τῇ δεξιᾷ σου, φύλαξόν με ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ.

Ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων σου σκεπάσεις με, ἀπὸ προσώπου ἀσεβῶν τῶν ταλαιπωρησάντων με.

Οἱ ἐχθροί μου τὴν ψυχήν μου περιέσχον, τὸ στέαρ αὐτῶν συνέκλεισαν, τὸ στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν.

Ἐκβαλόντες με νυνὶ περιεκύκλωσάν με, τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἔθεντο ἐκκλῖναι ἐν τῇ γῇ.

Ὑπέ-

Digitized by Google

Τὰ λόγια κυρίου, λόγια ἁγνά, ἀργύριον πεπυρωμένον, δοκίμιον τῇ γῇ, κεκαθαρισμένον ἑπταπλασίως.

Σὺ κύριε φυλάξεις ἡμᾶς, καὶ διατηρήσεις ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα.

Κύκλῳ οἱ ἀσεβεῖς περιπατοῦσι, κατὰ τὸ ὕψος σου ἐπολυώρησας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ δαβίδ. ιβ'.

Ἕως πότε κύριε ἐπιλήσῃ μου εἰς τέλος, ἕως πότε ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Ἕως τίνος θήσομαι βουλὰς ἐν ψυχῇ μου, ὀδύνας ἐν καρδίᾳ μου ἡμέρας καὶ νυκτός;

Ἕως πότε ὑψωθήσεται ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ; ἐπίβλεψον, εἰσάκουσόν μου κύριε ὁ θεός μου.

Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, μή ποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον, μή ποτε εἴπῃ ὁ ἐχθρός μου, ἴσχυσα πρὸς αὐτόν.

Οἱ θλίβοντές με ἀγαλλιάσονται ἐὰν σαλευθῶ, ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ ἐλέει σου ἤλπισα.

Ἀγαλλιάσεται ἡ καρδία μου ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, ᾄσω τῷ κυρίῳ τῷ εὐεργετήσαντί με, καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ ὑψίστου.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ δαβίδ. ιγ'.

Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, οὐκ ἔστι θεός.

Διέφθειραν καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἐπιτηδεύμασιν, οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός.

Κύριος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστι συνιῶν ἢ ἐκζητῶν τὸν θεόν.

Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρειώθησαν, οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός.

Τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν, ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χείλη αὐτῶν.

Ὧν τὸ στόμα ἀρᾶς καὶ πικρίας γέμει. ὀξεῖς οἱ πόδες αὐτῶν ἐκχέαι αἷμα.

Σύντριμμα καὶ ταλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν, καὶ ὁδὸν εἰρήνης οὐκ ἔγνωσαν, οὐκ ἔστι φόβος θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

Οὐχὶ γνώσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, οἱ κατεσθίοντες τὸν λαόν μου βρώσει ἄρτου;

Τὸν κύριον οὐκ ἐπεκαλέσαντο, ἐκεῖ ἐδειλίασαν φόβῳ, οὗ οὐκ ἦν φόβος.

Ὅτι ὁ θεὸς ἐν γενεᾷ δικαίᾳ, βουλὴν πτωχοῦ κατῃσχύνατε, ὅτι κύριος ἐλπὶς αὐτοῦ ἐστι.

Τίς δώσει ἐκ Σιὼν τὸ σωτήριον τοῦ Ἰσραήλ; ἐν τῷ ἐπιστρέψαι κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἀγαλλιάσεται Ἰακώβ, καὶ εὐφρανθήτω Ἰσραήλ. Δόξα.

Ψαλμὸς τῷ δαβίδ. ιδ'.

Κύριε, τίς παροικήσει ἐν τῷ σκηνώματί σου; καὶ τίς κατασκηνώσει ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ σου;

Πορευόμενος ἄμωμος, καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην.

Λαλῶν ἀλήθειαν ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, ὃς οὐκ ἐδόλωσεν ἐν γλώσσῃ αὐτοῦ.

Οὐδὲ ἐποίησε τῷ πλησίον αὐτοῦ κακόν, καὶ ὀνειδισμὸν οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ τοῖς ἔγγιστα αὐτοῦ.

Ἐξουδένωται ἐνώπιον αὐτοῦ πονηρευόμενος, τοὺς δὲ φοβουμένους κύριον δοξάζει.

Digitized by Google

Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πένητα ἀποβλέπουσιν, ἐνεδρεύει ἐν ἀποκρύφῳ ὡς λέων ἐν τῇ μάνδρᾳ αὐτοῦ.

Ἐνεδρεύει τοῦ ἁρπάσαι πτωχόν, ἁρπάσαι πτωχὸν ἐν τῷ ἑλκύσαι αὐτόν.

Ἐν τῇ παγίδι αὐτοῦ ταπεινώσει αὐτόν, κύψει καὶ πεσεῖται ἐν τῷ αὐτὸν κατακυριεῦσαι τῶν πενήτων.

Εἶπε γὰρ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, ἐπιλέλησται ὁ θεός, ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τοῦ μὴ βλέπειν εἰς τέλος.

Ἀνάστηθι κύριε ὁ θεός, ὑψωθήτω ἡ χείρ σου, μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων.

Ἕνεκεν τίνος παρώξυνεν ὁ ἀσεβὴς τὸν θεόν; εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, οὐκ ἐκζητήσει.

Βλέπεις ὅτι σὺ πόνον καὶ θυμὸν κατανοεῖς, τοῦ παραδοῦναι αὐτοὺς εἰς χεῖράς σου.

Σοὶ ἐγκαταλέλειπται ὁ πτωχός, ὀρφανῷ σὺ ἦσθα βοηθός.

Σύντριψον τὸν βραχίονα τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ πονηροῦ, ζητηθήσεται ἡ ἁμαρτία αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ εὑρεθῇ.

Βασιλεύσει κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, ἀπολεῖσθε ἔθνη ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ.

Τὴν ἐπιθυμίαν τῶν πενήτων εἰσήκουσε κύριος, τὴν ἑτοιμασίαν τῆς καρδίας αὐτῶν προσέσχε τὸ οὖς σου.

Κρῖναι ὀρφανῷ καὶ ταπεινῷ, ἵνα μὴ προσθῇ ἔτι μεγαλαυχεῖν ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ δαβίδ. ι.

Ἐπὶ τῷ κυρίῳ πέποιθα, πῶς ἐρεῖτε τῇ ψυχῇ μου, μεταναστεύου ἐπὶ τὰ ὄρη ὡς στρουθίον;

Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐνέτειναν τόξον, ἡτοίμασαν βέλη εἰς φαρέτραν, τοῦ κατατοξεῦσαι ἐν σκοτομήνῃ τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Ὅτι ἃ σὺ κατηρτίσω καθεῖλον, ὁ δὲ δίκαιος τί ἐποίησε;

Κύριος ἐν ναῷ ἁγίῳ αὐτοῦ, κύριος ἐν οὐρανῷ ὁ θρόνος αὐτοῦ.

Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πένητα ἀποβλέπουσι, τὰ βλέφαρα αὐτοῦ ἐξετάζει τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Κύριος ἐξετάζει τὸν δίκαιον καὶ τὸν ἀσεβῆ, ὁ δὲ ἀγαπῶν ἀδικίαν μισεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν.

Ἐπιβρέξει ἐπὶ ἁμαρτωλοὺς παγίδας, πῦρ καὶ θεῖον καὶ πνεῦμα καταιγίδος ἡ μερὶς τοῦ ποτηρίου αὐτῶν.

Ὅτι δίκαιος κύριος καὶ δικαιοσύνας ἠγάπησεν, εὐθύτητα εἶδε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῆς ὀγδόης, ψαλμὸς τῷ δαβίδ. ια.

Σῶσόν με κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὅσιος, ὅτι ὠλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων.

Μάταια ἐλάλησεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, χείλη δόλια ἐν καρδίᾳ, καὶ ἐν καρδίᾳ ἐλάλησεν.

Ἐξολοθρεύσαι κύριος πάντα τὰ χείλη τὰ δόλια, καὶ γλῶσσαν μεγαλορρήμονα.

Τοὺς εἰπόντας, τὴν γλῶσσαν ἡμῶν μεγαλυνοῦμεν, τὰ χείλη ἡμῶν παρ᾽ ἡμῶν ἐστι, τίς ἡμῶν κύριός ἐστιν;

Ἀπὸ τῆς ταλαιπωρίας τῶν πτωχῶν, καὶ ἀπὸ τοῦ στεναγμοῦ τῶν πενήτων νῦν ἀναστήσομαι λέγει κύριος.

Θήσομαι ἐν σωτηρίῳ, παρρησιάσομαι ἐν αὐτῷ.

Τὰ

Digitized by Google

τοῦ ἀπὸ προσώπου σου.
Ὅτι ἐποίησας τὴν κρίσιν μου καὶ τὴν δίκην μου, ἐκάθισας ἐπὶ θρόνου ὁ κρίνων τὴν δικαιοσύνην.
Ἐπετίμησας ἔθνεσι, καὶ ἀπώλετο ὁ ἀσεβὴς, τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐξήλειψας εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Τοῦ ἐχθροῦ ἐξέλιπον αἱ ῥομφαῖαι εἰς τέλος, καὶ πόλεις καθεῖλες.
Ἀπώλετο τὸ μνημόσυνον αὐτῶν μετ' ἤχου, καὶ ὁ κύριος εἰς τὸν αἰῶνα μένει.
Ἡτοίμασεν ἐν κρίσει τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.
Καὶ ἐγένετο κύριος καταφυγὴ τῷ πένητι, βοηθὸς ἐν εὐκαιρίαις ἐν θλίψει.
Καὶ ἐλπισάτωσαν ἐπὶ σὲ οἱ γινώσκοντες τὸ ὄνομά σου, ὅτι οὐκ ἐγκατέλιπες τοὺς ἐκζητοῦντάς σε κύριε.
Ψάλατε τῷ κυρίῳ τῷ κατοικοῦντι ἐν Σιὼν, ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ.
Ὅτι ἐκζητῶν τὰ αἵματα αὐτῶν ἐμνήσθη, οὐκ ἐπελάθετο τῆς δεήσεως τῶν πενήτων.
Ἐλέησόν με κύριε, ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου.
Ὁ ὑψῶν με ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου, ὅπως ἂν ἐξαγγείλω πάσας τὰς αἰνέσεις σου ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιών.
Ἀγαλλιάσομαι ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, ἐνεπάγησαν ἔθνη ἐν διαφθορᾷ ᾗ ἐποίησαν.
Ἐν παγίδι ταύτῃ ᾗ ἔκρυψαν συνελήφθη ὁ πούς αὐτῶν.
Γινώσκεται κύριος κρίματα ποιῶν, ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτοῦ συνελήφθη ὁ ἁμαρτωλός.
Ἀποστραφήτωσαν οἱ ἁμαρτωλοὶ εἰς τὸν ᾅδην, πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐπιλανθανόμενα τοῦ θεοῦ.
Ὅτι οὐκ εἰς τέλος ἐπιλησθήσεται ὁ πτωχὸς, ἡ ὑπομονὴ τῶν πενήτων οὐκ ἀπολεῖται εἰς τὸν αἰῶνα.
Ἀνάστηθι κύριε, μὴ κραταιούσθω ἄνθρωπος, κριθήτωσαν ἔθνη ἐνώπιόν σου.
Κατάστησον κύριε νομοθέτην ἐπ' αὐτοὺς, γνώτωσαν ἔθνη ὅτι ἄνθρωποί εἰσιν.
Ἱνατί κύριε ἀφέστηκας μακρόθεν, ὑπερορᾷς ἐν εὐκαιρίαις ἐν θλίψει;
Ἐν τῷ ὑπερηφανεύεσθαι τὸν ἀσεβῆ ἐμπυρίζεται ὁ πτωχὸς, συλλαμβάνονται ἐν διαβουλίοις οἷς διαλογίζονται.
Ὅτι ἐπαινεῖται ὁ ἁμαρτωλὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, καὶ ὁ ἀδικῶν ἐνευλογεῖται.
Παρώξυνε τὸν κύριον ὁ ἁμαρτωλὸς, κατὰ τὸ πλῆθος τῆς ὀργῆς αὐτοῦ οὐκ ἐκζητήσει.
Οὐκ ἔστιν ὁ θεὸς ἐνώπιον αὐτοῦ, βεβηλοῦνται αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ ἐν παντὶ καιρῷ.
Ἀνταναιρεῖται τὰ κρίματά σου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ κατακυριεύσει.
Εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, οὐ μὴ σαλευθῶ ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν ἄνευ κακοῦ.
Οὗ ἀρᾶς τὸ στόμα αὐτοῦ γέμει καὶ πικρίας καὶ δόλου, ὑπὸ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ κόπος καὶ πόνος.
Ἐγκάθηται ἐνέδρᾳ μετὰ πλουσίων ἐν ἀποκρύφοις, τοῦ ἀποκτεῖναι ἀθῶον.

Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου καὶ καταλάβοι, καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωήν μου, καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι.

Ἀνάστηθι κύριε ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν μου.

Ἐξεγέρθητι κύριε ὁ θεός μου ἐν προστάγματι ᾧ ἐνετείλω, καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε.

Καὶ ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον, κύριος κρινεῖ λαούς.

Κρῖνόν με κύριε κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ᾽ ἐμοί.

Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἁμαρτωλῶν, καὶ κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ νεφροὺς ὁ θεός.

Δικαία ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ θεοῦ τοῦ σώζοντος τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Ὁ θεὸς κριτὴς δίκαιος, καὶ ἰσχυρὸς, καὶ μακρόθυμος, μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν;

Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ στιλβώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἡτοίμασεν αὐτό.

Καὶ ἐν αὐτῷ ἡτοίμασε σκεύη θανάτου, τὰ βέλη αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.

Ἰδοὺ ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν ἀνομίαν.

Λάκκον ὤρυξε καὶ ἀνέσκαψεν αὐτὸν, καὶ ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον ὃν εἰργάσατο.

Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

Ἐξομολογήσομαι κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, ψαλῶ τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ ὑψίστου.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ληνῶν ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. η.

Κύριε ὁ κύριος ἡμῶν ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ;

Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον.

Ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν σου τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητήν.

Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν δακτύλων σου, σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃ σὺ ἐθεμελίωσας.

Τί ἐστιν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκῃ αὐτοῦ, ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτῃ αὐτόν;

Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ᾽ ἀγγέλους, δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτὸν, καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ, πρόβατα καὶ βόας πάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου.

Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν.

Κύριε ὁ κύριος ἡμῶν ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ; Δόξα.

Κάθισμα α.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν κρυφίων τοῦ υἱοῦ, ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. θ.

Ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοὶ, ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε.

Ἐν τῷ ἀποστραφῆναι τὸν ἐχθρόν μου εἰς τὰ ὀπίσω, ἀσθενήσουσι καὶ ἀπολοῦν-

Digitized by Google

Ἐμίσησας κύριε πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν, ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.

Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται κύριος. ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου

Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου.

Κύριε ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια, ἡ καρδία αὐτῶν ματαία.

Τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν· κρῖνον αὐτοὺς ὁ θεός.

Ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε κύριε.

Καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ, εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς.

Καὶ καυχήσονται ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου, ὅτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον. κύριε,

Ὡς ὅπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις ὑπὲρ τῆς ὀγδόης ψαλμὸς τῷ δαβίδ. ϛʹ.

ΚΥριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

Ἐλέησόν με κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι, ἴασαί με κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστᾶ μου.

Καὶ ἡ ψυχή μου ἐταράχθη σφόδρα, καὶ σὺ κύριε ἕως πότε; ἐπίστρεψον κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου.

Σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου, ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου, ἐν δὲ τῷ ᾅδῃ τίς ἐξομολογήσεταί σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ᾽ ἑκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνήν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ᾽ ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

Εἰσήκουσε κύριος τῆς δεήσεώς μου, κύριος τὴν προσευχήν μου προσεδέξατο.

Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἐπιστραφείησαν καὶ αἰσχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους. Δόξα.

Ψαλμὸς τῷ δαβίδ, ὃν ᾖσε τῷ κυρίῳ ὑπὲρ τῶν λόγων χουσὶ υἱοῦ ἰεμενεί. ζʹ.

ΚΥριε ὁ θεός μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με.

Μήποτε ἁρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχήν μου, μὴ ὄντος λυτρουμένου, μηδὲ σῴζοντος.

Κύριε ὁ θεός μου εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσί μου,

Εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδοῦσί μοι κακά, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός.

Digitized by Google

Δουλεύσατε τῷ κυρίῳ ἐν φόβῳ, καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῇ κύριος, καὶ ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας.

Ὅταν ἐκκαυθῇ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

Ψαλμὸς τῷ δαβίδ. ὁπότε ἀπεδίδρασκεν ἀπὸ προσώπου ἀβεσσαλὼμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. γ'.

Κύριε τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ, πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου, οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δὲ κύριε ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.

Φωνῇ μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα, ἐξηγέρθην, ὅτι κύριος ἀντιλήψεταί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλῳ ἐπιτιθεμένων μοι. ἀνάστα κύριε, σῶσόν με ὁ θεός μου.

Ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας. τοῦ κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Δόξα πατρὶ, καὶ υἱῷ, καὶ ἁγίῳ πνεύματι.

Νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ψαλμοῖς ᾠδὴ τῷ δαβίδ. δ'.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με, εἰσήκουσέ μου ὁ θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς μοι. οἰκτείρησόν με, καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνα τί ἀγαπᾶτε ματαιότητα, καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;

Καὶ γνῶτε ὅτι ἐθαυμάστωσε κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ, κύριος εἰσακούσεταί μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν.

Ὀργίζεσθε καὶ μὴ ἁμαρτάνετε, ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν κατανύγητε.

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης, καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ κύριον. πολλοὶ λέγουσι, τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθά;

Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου κύριε. ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου.

Ἀπὸ καρποῦ σίτου καὶ οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι, καὶ ὑπνώσω.

Ὅτι σὺ κύριε κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατῴκισάς με.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῆς κληρονομούσης ψαλμὸς τῷ δαβίδ. ε'.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι κύριε, σύνες τῆς κραυγῆς μου.

Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ θεός μου.

Ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι κύριε, τὸ πρωὶ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου.

Τὸ πρωὶ παραστήσομαί σοι, καὶ ἐπόψομαι. ὅτι οὐχὶ θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ.

Οὐδὲ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐδὲ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Ἐμί-

ΨΑΛΤΗΡΙΟΝ ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΟΥ ΔΑΥΙΔ.

α'.

Μακάριος ἀνήρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν, καὶ ἐν ὁδῷ ἁμαρτωλῶν οὐκ ἔστη, καὶ ἐπὶ καθέδρᾳ λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.

Ἀλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσει ἡμέρας καὶ νυκτός.

Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει, ἐν καιρῷ αὐτοῦ.

Καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀποῤῥυήσεται, καὶ πάντα ὅσα ἂν ποιῇ κατευοδωθήσεται.

Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἢ ὡς ὁ χνοῦς ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.

Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται οἱ ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων.

Ὅτι γινώσκει κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

β'.

Ἱνατί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;

Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ κυρίου, καὶ κατὰ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ.

Διαῤῥήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν, καὶ ἀποῤῥίψωμεν ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτοῖς, καὶ ὁ κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτοῖς.

Τότε λαλήσει πρὸς αὐτοὺς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς.

Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιὼν ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ, διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα κυρίου.

Κύριος εἶπε πρός με, υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.

Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου, καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Ποιμανεῖς αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς σκεῦος κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.

Καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε, παιδεύθητε πάντες οἱ κρίνοντες τὴν γῆν.

Digitized by Google

Τροπάριον τοῦ ὁσίου Σιλβέστρου τοῦ νέου. ἦχος πλάγιος α΄. τὸν συνάναρχον λόγον.

Τον προστάτην Τραΐνης τὸν ἀπροσμάχητον, τὸν διώκτην πνευμάτων καὶ ἀσθενούντων ἰατρὸν, τὸν ῥυόμενον ἡμᾶς ἐκ παντοίων πειρασμῶν, Σίλβεστρε σὲ τιμῶμεν, περιπτυξάμενοι πόθῳ τὸ θαυματόβρυτόν σου λείψανον.

Τὸ αὐτοῦ συναξάριον ἐγράφη εἰς τ΄. β΄. τοῦ Μαΐου μηνός. ζήτει φύλ. υγ΄. ὅπερ καὶ τῇ β΄. τοῦ Ιανουαρίου ἀναγινώσκεται εἰς τὸ αὐτοῦ μηνιαῖον. Κοντάκιον. ἦχος γ΄. ἡ παρθένος σήμερον.

Ο Σίλβεστρος σήμερον τὰ ἐπὶ γῆς καταλείψας, στεφηφόρος ἄνεισιν εἰς τὴν οὐράνιον δόξαν. ἄγγελοι μετὰ λαμπάδων δορυφοροῦσιν, ἄνθρωποι μετὰ τῶν ὕμνων προϋπαντῶσιν ἐκβοῶντες. ὦ χαίροις πάτερ Τραΐνης κλέος ὁμοῦ καὶ καύχημα.

Διόρθωσις τοῦ τελευταίου τῶν κανονικῶν κεφαλαίου κατὰ τὴν τάξιν τοῦ τυπικοῦ τῆς κρυπτοφέῤῥης τηρουμένην ὑπὸ τῶν μοναχῶν τοῦ μεγάλου βασιλείου.

Σημείωσαι, ὅτι οἱ αὐτοὶ μοναχοὶ τοῦ ἁγίου μεγάλου βασιλείου ἀπὸ τῆς β΄. τῆς κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ, μέχρι τῶν ἁγίων πάντων. εἰς τὸν ἑσπερινὸν ψάλλουσιν εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ γ΄. τῆς ἑορτῆς, καὶ γ΄. τοῦ τυχόντος ἁγίου. εἰς τ. στίχον, στιχηρὸν ἀναστάσιμον ἕν, κατανυκτικὸν ἕν, μαρτυρικὸν ἕν, καὶ τῇ γ΄. καὶ ε΄. ἑσπέρα ἀντὶ τοῦ κατανυκτικοῦ σταυρώσιμον, τῇ δὲ δ΄. ἑσπέρᾳ ἀποστολικόν. ὁμοίως εἰς τὸν ὄρθρον τὸν κανόνα πρῶτον τῆς ἑορτῆς, καὶ ἔπειτα τοῦ ἁγίου εἰς τ. αἴνους στιχηρὸν ἀναστάσιμον, καὶ ἔπειτα κατανυκτικὸν, ἢ σταυρώσιμον, ἢ ἀποστολικὸν, καὶ μαρτυρικὸν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος. τῇ δὲ κυριακῇ εἰς τὸ μεσονυκτικὸν ψάλλουσι τὸν κανόνα τοῦ τυχόντος ἁγίου.

Digitized by Google

ποινα, καὶ ζώωσον φαρμάκοις θείοις, Χριστὸς τῶν προσταγμάτων πρεσβεῦσαι δυνάμεις, παῦσον πολέμους ἀοράτους, τοὺς ἐμὲ πολεμοῦντας καὶ ὁδήγησον πρὸς τρίβους θείας, τῆς αἰωνίου σωτηρίας, καὶ καταπαύσεως δέομαι, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. Δάκρυα ἐκ φύλλων, ὡς ἐκ βλεφάρων, ῥανάτωσαν τὰ ὄρνεά μοι πάντα, τὸν ξένον γινόμενον θεοῦ δι' ἁμαρτίαν, πάντα τὰ ζῶα, καὶ τὰ ξύλα, ἀλαλάξατε θρηνοῦν, πάντων ἐστέρημαι ἀθλίως, καὶ θεοῦ καὶ ἀγγέλων, ἀλλὰ δέξαι με μετανοοῦντα, ὡς ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος κύριος διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Στιχηρὰ τῆς θεοτόκου ἦχος βαρύς. Πρὸς τὸν ἐπὶ καλο.

Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου θεοτόκε, ἐπληθύνθησαν, σύ με ἐκ πειρῶν καὶ ἐν τάχει τούτων με λύτρωσαι.

Ἱλάσθητι καὶ σῶσόν με θεοτόκε, σὲ γὰρ κέκτημαι ἀκαταίσχυντον προστασίαν, μόνη πανύμνητε.

Τὸν μόνον ἀναμάρτητον ἡ τεκοῦσα, συγχωρήσεως, ὧν ἐν βίῳ ἥμαρτον ἔχρεωσα.

Στιχηρὰ τῆς Θεοτόκου ἦχος πλάγιος δ'. Πρὸς ὑψώθης ἐν σταυρῷ.

Παρθένε, Θεοτόκε ἄχραντε, ἱκέτευε τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, τοῦ ἐλεῆσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὑμνοῦμεν, τὴν πρεσβείαν σου διάσωσον, τοὺς ὑμνοῦντάς σε κόρη, καὶ ἐκ πυρὸς ἡμᾶς ἐξάρπασον.

Διάσωσον, παναγία δέσποινα, τὴν ποίμνην σου, ἐξ ἐχθρῶν ὁρωμένων, καὶ ἀοράτων ἵνα δοξάζωσι.

Τρο-

Digitized by Google

[illegible] τοῦ βήματος [illegible] καὶ [illegible] σφοδρῶς ἠχού-
σης, τί ποιήσω ὁ ἄθλιος, ἐλεγχόμενος ὑπὸ τῆς συνειδήσεως, καὶ κατακαιόμενος εἰς φλόγα τὴν ἄσβεστον, δέομαί σου πρὸ τοῦ τέλους λύσιν εὑρεῖν τῶν πλημμελημάτων μου, ταῖς σαῖς μεσιτείαις ὅπως σου τὴν [illegible] δοξάζω πάναγνε.

Ἵλεώς μοι [illegible], καὶ ἐξελοῦ τῆς [illegible] παγίδος, καὶ [illegible] δακρύων, καὶ τὰ πρὶν [illegible], καὶ [illegible] πάναγνε, [illegible]. Ὁ [illegible] σὺ γὰρ θεὸν τὸν ὕψιστον ἀρρήτως ἐκύησας [illegible] ἵνα ὑψώσῃ τὸν ἄνθρωπον, ὃν νῦν ἐκδυσώπει ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δωρηθῆναι τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος. Ὁ [illegible] ἀγγέλους ἁγνὴ [illegible] καὶ [illegible] ἀκήρατον ἑορταζόντων, [illegible] μετὰ τῶν δικαίων [illegible] ὑμνῶ σου συμπάθειαν, καὶ τὸ ἔλεος τὸν [illegible] χνίας τὴν ἄβυσσον, Χριστὸν μεγαλύνω τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχηρὸν τῆς θεοτόκου [illegible] Πρὸς [illegible]

Τίς ἐμὲ μὴ κλαύσῃ, τὸν παραβάντα, ἐντολὴν ὑψίστου δι' ἀκρασίαν, καὶ ἄθλιον [illegible], αὐτίκα παραδείσου, βρῶσις γλυκέων μοι φανεῖσα, εἰς χολὴν δὲ [illegible] ξένος τῆς δόξης σου οἰκτίρμων, καὶ ἀγγέλων ἐδείχθην [illegible] δέξαι με μετανοοῦντα, ὡς ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος [illegible] διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. Ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου [illegible] θανάτου, τὸν τῆς ἁμαρτίας, καὶ τοῦ θανάτου [illegible]

ἄποινα.

ψυχῆς τὸ ἄλγος, καρδίας τε τὴν κάκωσιν. ἐπισκέψεως ἀξίωσόν με θείας, θεοτόκε καὶ σῶσόν με τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ.

Στιχηρὸν τῆς θεοτόκου ἦχος δ΄. Πρὸς ἔδωκας σημείωσιν.

Τὸν κρότον δεινῶς μεῖζον, τῆς ἁμαρτίας μου δέσποινα, θεοτόκε [illegible] καὶ πάντα τὰ τραύματα, καὶ τὰ ἄλγη πάντα, τὰ ἐξ ἁμαρτίας, ἃ ἀποκάθαρον ἁγνή. καὶ τοῦ νοός μου σμῆξον τῷ ἀστέκτῳ τρόπῳ τῆς δυναστείας σου, καὶ τὴν μεγίστην ἀντίληψιν παράσχου [illegible], ὁ ἄθλιος καὶ ἀχρεῖος ἱκέτης σου.

Τὸ χαῖρε καὶ ἔκλαυσε, παρθενομήτορ [illegible] τῆς ψυχῆς μου μετάβαλε, εἰς ῥῶσιν καρδίας μου, τοῦ φόβου καὶ πάθους [illegible] καὶ [illegible] τὸν [illegible] Χριστοῦ. ὅπως ἐκφύγω τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον, καὶ κλῆρον τὸν οὐράνιον, καὶ τὴν ζωὴν τὴν ἀθάνατον [illegible] ἀπολήψομαι εὐφραινόμενος [illegible].

Ζόφος φοβερώτατος. ὁ τοῦ θανάτου [illegible] τὴν ψυχὴν καταβρύχει μου. τὸ δὲ λογοθέσιον, ἐξιστᾷν καὶ τρέμειν, [illegible] ἐξ ὧν με ῥῦσαι τῇ δυναστείᾳ σου, καὶ πρὸς λιμένα ἴθυνον, τῆς σωτηρίας πανάμωμε, καὶ [illegible] φῶς [illegible] γεραίρω σε αἰεί.

Στιχηρὸν τῆς θεοτόκου ἦχος [illegible]. Πρὸς χαίροις ἀσκητικῶν [illegible].

Βιβλίων ἀνοιγομένων ἁγνή, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς φρικτῆς παρουσίας Χριστοῦ. καὶ πάντων παρεστηκότων τῷ φοβερῷ δικαστῇ, καὶ ἀποβλεπόντων τὴν ἀπόφασιν. πυρὸς

πρὸ

[illegible]

Digitized by Google

Στιχηρὰ τῆς Θεοτόκου ἦχος β΄. Πρὸς ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς.

Μόνη τὸν ἀχώρητον Θεὸν, ἀστενοχωρήτως ἐν μήτρᾳ ἐγκυοφορήσασα. ἄνθρωπον γενόμενον δι᾽ ἀγαθότητα. Παναγία Θεόνυμφε. διὸ δυσωπῶ σε, τῶν στενοχωρούντων με κακῶν ἀπάλλαξον. ὅπως, τὴν στενὴν διαπόρως τρίβον διοδεύσας πρὸς πλάτος. φθάσω τῆς ἐκεῖ μακαριότητος. Θλίψεις, καὶ δεινῶν ἐπαγωγαί. πάθη τε ποικίλα χειμάζει τὴν ταπεινήν μου ψυχήν. Κόρη ἀντιλαβοῦ μου, μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. κυβερνήτης μοι φάνηθι ἐν τῷ κλύδωνι τοῦ βίου, καὶ τὸν ἐπικείμενον. πράϋνον κλύδωνα. ὅρμῳ γαληνῷ μετανοίας καὶ ἀναψυχῆς σοῦ [illegible] τῇ θείᾳ σκέπῃ σου προστρέχοντα. Σῶσον, Θεοτόκε ἁγνὴ, τοὺς ὑπὸ τὴν σκέπην τὴν θείαν, σοῦ καταφυγόντας. πλήθη γὰρ ἐκύκλωσαν τὴν ταπεινήν μου ψυχήν. πειρασμῶν τε καὶ θλίψεων. παθῶν καὶ κινδύνων. καὶ δεινῶς τὰ τραύματα [illegible] βαθύνονται, [illegible] σον, πρὸ τοῦ φθάσαι τὸ τέλος. ῥῦσαι τυραννίδος δαιμόνων καὶ τῆς αἰωνίου κατακρίσεως.

Στιχηρὰ τῆς Θεοτόκου ἦχος γ΄. Πρὸς μεγάλη τοῦ σταυροῦ σου.

Ἡ πάντων [illegible], τῶν περιφανῶν ἄχραντε. δεινῶς κυκλωθεῖσαν τοῖς πάθεσι Θεόνυμφε, τὴν ψυχήν μου ἐλευθέρωσον ἐν τάχει, φαρμάκῳ σῆς πρεσβείας, καὶ δούλωσον τῷ υἱῷ καὶ Θεῷ σου. Ῥομφαίᾳ, τετρωμένον με, τοῦ ἀρχεκάκου ὄφεως ἡμιθανῆ τε Κόρη ἐν κλίνῃ κατακείμενον. ἀπογνώσεως θεράπευσον ἐν τάχει. φαρμάκῳ σῆς πρεσβείας, καὶ σῶσόν με ἡ ἐλπίς μου, καὶ σκέπη. Νόσοις, τὴν ἀσθένειαν τοῦ ταπεινοῦ μου σώματος. ἐκ τῆς

ψυχῆς

ἐν θαλάσσῃ μακρὰν· καὶ ῥῦσαι Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν τὴν μονὴν ἡμῶν ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν, χριστιανῶν ἀπὸ λοιμοῦ, λιμοῦ, καὶ σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρὸς, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, καὶ ἐμφυλίου πολέμου· καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν. Κύριε ἐλέησον ιβ΄. Ὁ ἱερεύς. Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ. Δόξα σοι Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν ἡ ἐλπὶς πάντων ἡμῶν δόξα σοι. Δόξα καὶ νῦν. Ὁ εὔσπλαγχνος καὶ ἐλεήμων, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς θεὸς ἡμῶν πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ μητρὸς δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ πάντων τῶν ἁγίων προσδέξαιτο τὴν προσευχὴν τῆς παρακλήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν εὐχαῖς τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ διαφυλάξῃ πάντας ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος. Ἀμήν.

Στιχηρὰ τῆς θεοτόκου τοῦ παρακλητικοῦ. ἦχος α΄. Πρὸς πᾶν δ.Φ.

Ναόν σε ἐγνώκαμεν, κιβωτὸν καὶ τερπνὸν παλάτιον, καὶ θρόνον καθαρὸν εὐλογημένη, παρθένε πάναγνε, ὅθεν δυσωποῦμεν, τὴν ψυχὴν ἡμῶν πάθεσι, πολλοῖς μεμολυσμένην καθάρισον, καὶ οἰκητήριον τοῦ ἁγίου δεῖξον πνεύματος, ἵνα πίστει σε πόθῳ δοξάζωσιν. Ἐλέησον πάναγνε, ψυχὴν τοὺς σὲ ὑμνολογοῦντας, καὶ τὴν θερμήν σου ἀντίληψιν, ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐπικαλουμένων, καὶ τοὺς πολεμοῦντάς με, κατάβαλε ἐχθροὺς τῇ δυνάμει σου, ἵνα δοξάζωσιν, ἵνα πόθῳ μεγαλύνωσιν, θεοτόκε ἐλπὶς ἁπάντων τε. Ἰδοὺ δοῦλος προσέρχομαι, ἱκέτης καὶ βοῶ, ἱλάσθητι, μὴ ἀποστρέψῃς τὸν δοῦλόν σου, παρθένε παναγία κατατετραυματισμένον, εὐχαῖς γὰρ ἐκτενέσιν ὑπήκοος ταῖς σαῖς παρακλήσεσιν ὁ υἱός σου, ἱκέτευε δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸν ἱλασμὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

λων σου, καὶ στέφανος τῶν πιστῶν· ὁ μεγαλυνάσας τὴν μητέρα τὴν τεκοῦσάν σε. Χαῖρε ἡ πύλη τοῦ θεοῦ, χαῖρε παναχράντε παρθένε ἁγνή, χαῖρε δέσποινα καὶ προστασία τοῦ κόσμου, χαῖρε τεῖχος καὶ καταφυγὴ καὶ σκέπη τοῦ γένους ἡμῶν. Χ πρὸς τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν καταφεύγομεν θεοτόκε· τὰς ἡμῶν ἱκεσίας μὴ παρίδῃς ἐν περιστάσει· ἀλλ' ἐκ κινδύνων ῥῦσαι ἡμᾶς μόνη ἁγνὴ μόνη εὐλογημένη. Η ἐλπὶς τῶν ἀπηλπισμένων, ἡ ζωὴ τῶν ἀπεγνωσμένων, ἡ ἀντίληψις τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, ἀξία δέσποινα θεοτόκε τὴν βοήθειάν σου κατάπεμψον ἡμῖν. Σὲ δυσωποῦμεν ὡς θεοῦ μητέρα εὐλογημένη, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὸ τρισάγιον, τὸ παναγία τριάς, τὸ πάτερ ἡμῶν, ὅτι σοῦ ἐστιν, καὶ τὸ προκείμενον.

Θεοτόκε ὁ κόσμος εἰς σὲ ἐλπίζει, καὶ πρὸς σὲ καταφεύγει ἐν ταῖς ἀνάγκαις ἡμῶν. Ἀφορμὴν σε ἔχει ὁ κόσμος, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον κεκτημένη τοὺς ἐν ζάλη διασώζεις, τοὺς ἐν ἀνάγκαις λυτρωτὴς, τοῖς ἐν θλίψεσι χαρὰ καὶ παραμυθία θεοτόκε ὁ κόσμος εἰς σὲ ἐλπίζει. Εἶτα ὁ ἱερεὺς λέγει. Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον. Ὑπὲρ τοῦ ἐλέους δεομένη, καὶ ἀνεξικάκου θεοῦ τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλάνθρωπον θεὸν ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς. Ὑπὲρ τῶν προσκαρπούντων καὶ ἀφιερωσάντων τῶν προσευχομένων καὶ ἐντειλαμένων ἡμῖν εὔχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν δεηθῶμεν. Ὑπὲρ μνήμης κοιμήσεως καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως πάντων τῶν κεκοιμημένων χριστιανῶν πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν ἐνθάδε καὶ πανταχοῦ κεκοιμημένων, κοιμήσεως, αἰνέσεως καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως αὐτῶν δεηθῶμεν. Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν

ἐν θα-

Digitized by Google

πάντων βοηθὸν, καὶ θεὸν ἀεὶ ἐνδυναμοῦντα.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν κύριον.

Ἐν πυρὶ φλογερὸς περὶ σὲ ἱστάμενοι χερουβὶμ, σεραφὶμ κύριε, καὶ πᾶσα κτίσις ὕμνον ᾄδει σοι τερπνὸν ὑμνεῖτε, καὶ εὐλογεῖτε λαοὶ φυλαὶ καὶ γλῶσσαι τὸν ὄντως ὄντα θεὸν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Σὲ τὴν θεοτόκον τὴν μητέρα τοῦ φωτός. Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον. ζήτει φύλ. ριε'. εἶτα ᾠδὴ θ'.

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. ὅτι θεὸς ἐλέους οἰκτιρμῶν ὑπάρχεις χριστὲ οἰκτείρησόν με μόνε ἀγαθὲ καὶ σῶσόν με τῶν πειρασμῶν ἐπερχομένων φθονερῶς [illegible] καὶ σῶσόν με.

Πολλοὶ οἱ πολεμοῦντες ἀπὸ ὕψους με δυσμενῶς. πολλοὶ δὲ καὶ ἐν γῇ φθονερῶς ἐπεμβαίνοντες ἀεὶ τῇ ἀσθενείᾳ μου, ἐξ ὧν παρθένε καὶ σῶσόν με. Δόξα. Ἐλέησόν με μόνε ἐλεῆμον τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου. καὶ δίδου μοι χριστὲ ἀποκοπὴν καὶ ἀνθρώπων βλασφήμων [illegible] κακοποιεῖν ἐπιζητούντων με. Καὶ νῦν. Ὑμνῶ σε θεοτόκε διὰ σοῦ γὰρ [illegible] καὶ βοῶσι ἐκ τῆς τῆς ἀσθενείας μου [illegible] βοηθός.

Καὶ εὐθὺς ὁ κανών. ἦχος πλάγιος δ'.

Τὸν πολεμοῦντά με ἐχθρὸν πολέμησον λόγε, ὁ ἀφορίσας [illegible] μου θεοῦ τῷ πανοικτίρμονι. Λύτρωσαί με [illegible] μαστιγοῦντάς με δι' ἐξουσίας [illegible] τῇ ἐμῇ [illegible] καὶ [illegible] τῇ πίστει τῇ ἁγίᾳ, ὅμως ἀκήκοας ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας βοήσω πρὸς τὸν κύριον. Ὁ τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν θεὸς εὐλογητὸς εἶ [illegible] εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε. Τὴν θεομήτορα μακαρίζομεν [illegible] πάντες τὴν φιλανθρωπίαν τοῦ κυρίου [illegible] δόξαν τῶν θαυμαστῶν

λων

λύτρωσαι τῆς προσδοκίας αὐτῶν, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Τὴν ψυχήν μου τὴν πολλαῖς ἐσκοτισμένην ἀπάταις, ἁγνὴ τοῦ βίου φώτισον δέσποινα, φῶς τὸ θεῖον ἀποτεκοῦσα· τοῦ πνεῦσαι φθονερῶς δοκιμάζοντας ἐχθροὺς ἀπράκτους ἀπέργασαι, καὶ σῶσόν με ἀγαθὴ τὸν πεποιθότα. Δόξα. Τὰς ὁδούς σου ὁ θεὸς ὡς ἀγαθὸς δίδαξόν με χριστὲ τὰς τρίβους σου, καὶ μὴ ἐάσῃς με προσαθλῆσαι ὑπὸ ἀνθρώπων πονηρῶν καὶ δαιμόνων δυσμενῶν, ἀλλὰ τῇ σῇ με σκέπῃ, κραταιοτάτῃ χειρὶ ἐκδυσωποῦσα ἀεί. Καὶ νῦν. Ἐπὶ σὲ τὴν κραταιὰν χεῖρας ἐκτείνω ῥυπώσας, εἰδώς σου κόρη σαφῶς τὸ εὔσπλαγχνον, μὴ ὑπερίδῃς τὴν δέησίν μου, ἀλλὰ τεῖχος ἄχειρον ἀπὸ προσώπου δυσμενῶν, γενοῦ μοι ἀγχίστευε τῆς προσδοκίας αὐτῶν ἀπολυτρουμένη.

Ὠδὴ η'. Ἐν παρεφλογίαις παρέστακται.

Ὡς διέσωσας φιλάνθρωπε τὸν πιστόν σου Δαβίδ, πάντων πειρατηρίων ἐρχομένων ἐπ' αὐτὸν, κἀμὲ τὸν σὸν οἰκέτην, τῶν ἐπισυμβαινόντων ἐξάρπασον κινδύνων, ὅπως ὑμνολογῶ σε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς κακίας ἀπεκόπησαν ἀναιρέσαι με ἐξουσίαν, ἂν μὴ δυσωπῇς ὡς υἱόν σου καὶ θελκτηρίας με ἀνθρώπων, καὶ βλάβης τῶν δαιμόνων λυτρώσασθαι σὲ τὴν κραταιὰν δοξολογοῦντα σκέπην.

Εὐλογοῦμεν πατέρα, υἱὸν καὶ ἅγιον πνεῦμα τὸν κύριον.

Μανασσῆν πάλαι ὡς ἔσωσας εὐεργέτα χριστὲ, δέσμιον κατειλημμένον, καὶ βοήσαντα θερμῶς κἀμὲ τῆς προσδοκίας τῶν ἐχθραινόντων σῶσον, καὶ δεῖξόν με τῆς τούτων ὁρμῆς ὑπέρτερον βοῶντα. Καὶ νῦν. Ἡ ψυχή μου τετραυματισμένη βλαβεραῖς ἡδοναῖς δέσποινα, οἱ θλίβοντές με ἐπληθύνθησαν ἐχθροί, βοήθησόν μοι μόνη ἐλπὶς ἀπηλπισμένων τὸν

πάν-

ψυχῆς μου θεοτόκε τὰς ὀδύνας καὶ πάθη τοῦ σώματος ἰατρεῦσαι δυσωπῶ σε, καὶ τῇ σῇ μεσιτείᾳ πρὸς θεὸν παντὸς ἐπερχομένου πειρασμοῦ κινδύνων σῶσον σωτήριον. Δόξα.

Κύριε ὁ τοὺς παῖδας ἐν καμίνῳ ἀβλαβεῖς ῥυσάμενος κἀμὲ τὸν δοῦλον σου ῥῦσαι ἀβλαβῆ ἀπὸ πάσης πονηρᾶς βουλῆς καὶ ἐπηρείας τῶν φθονερῶς ἐχθραινόντων μοι. Καὶ νῦν.

Τέτοκας ὑπὲρ φύσιν τὸν προόντα πρὸ τῶν αἰώνων ἱκέτευε, θεογεννῆτορ παρθένε τὴν ψυχήν μου φυλάξαι ἀβλαβῆ κινδύνων ἀοράτων ἐπερχομένων ἑκάστοτε. Ἔτι καὶ ἔτι. Ἀντιλαβοῦ σῶσον. Τῆς παναγίας ἀχράντου. Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, καὶ σοὶ τὴν δόξαν. Κοντάκιον ἦχος δ΄.

Προστασία ἄμαχε τῶν θλιβομένων, καὶ θερμὴ ἀντίληψις τῶν προστρεχόντων ἐπὶ σοί, ἐκ τῶν κινδύνων μελλόντων σῶσαί με, μή με παρίδῃς ἡ πάντων βοήθεια. Ὁ οἶκος.

Δέξαι τὴν δέησιν ἡμῶν δέσποινα τοῦ κόσμου, ὡς δάκρυα τῆς πόρνης καὶ πίστιν Χαναναίας, καὶ τοῦ τελώνου στεναγμόν, μετάνοιαν τοῦ Πέτρου, καὶ τῆς χήρας τὰ λεπτὰ ὁ σὸς υἱὸς ἐδέξατο. ὡσαύτως παναγία θρόνε νύμφε, δέξαι δυσωποῦντας, μὴ παρίδῃς μὴ ἀπόστῃς σκεπάζουσα τοὺς πιστοὺς οἰκέτας τὸν κείμενον κἀμὲ βαρβάρῳ τῶν ἔργων μου. καὶ τοῖς χρῄζουσι τῆς σῆς νῦν βοηθείας ὄρεξον ἁγνὴ τὴν χεῖρα τῆς σωτηρίας, μή με παρίδῃς ἡ πάντων βοήθεια. ᾨδὴ ζ΄.

Τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ μὴ προσκυνήσαντες παῖδες Ἀβραμιαῖοι, ἐδοκιμάζοντο, ὥσπερ χρυσὸς ἐν χωνευτηρίῳ, ἐν καμίνῳ δὲ πυρὸς, ὡς ἐν θαλάμῳ φωτινῷ ἐχόρευον βοῶντες, εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἐν βουλαῖς ὁ φοβερὸς τὰ διαβούλια πάντα, τὰ τῆς ψυχῆς μου πρὸς σε κατεύθυνον, τοὺς κατ᾽ ἐμοῦ βουλομένους μὴ ἐάσῃς ἀγαθέ κακοποιῆσαί με ποτέ, ἀλλ᾽ ὅλον με

κυρῶσαι πᾶσαν βούλησιν ἐναντίαν κατ' ἐμοῦ τοῦ δούλου σου, καὶ σώζεσθαί με ἀβλαβῆ, ἀκίνδυνον. Δόξα. Πρὸς σὲ μου τὸν νοῦν ἀνάγω πρὸς σὲ μου τὰ ὄμματα, καὶ τὴν καρδίαν ἀνατείνω παντοδύναμε. ὡς ῥυσθείης ῥῦσαι ἐκ παγίδων παντὸς θηρευτοῦ, καὶ τοῦ ἐνεδρεύοντος. Καὶ νῦν. Τὸν δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ κυήσασα πανάμωμε τὸ ἀσθενές μου ἰσχυρῶς δυνάμωσον. καὶ δολίας ῥῦσαι δυναστείας με ἀνθρώπων δεινῶν, καὶ δαιμόνων ἄχραντε. Ὠδὴ ε΄.

Ἀνάτειλόν μοι κύριε, τὸ φῶς τῶν προσταγμάτων σου. ὅτι πρὸς σὲ χριστὲ τὸ πνεῦμά μου ὀρθρίζει καὶ ὑμνεῖ σε. σὺ γὰρ εἶ θεὸς ἡμῶν, καὶ πρὸς σὲ κατέφυγον τῆς εἰρήνης βασιλεῦ.

Ἐκ θλίψεως βοήθησον, τῷ δούλῳ σου φιλάνθρωπε, καὶ φανερῶς τοὺς ἐπεμβαίνοντας θλίβοντάς με μάτην· ἀσθενεῖς ἀπόδειξον καὶ τῆς τούτων ῥῦσαί με προσδοκίας ἀγαθέ.

Κυβέρνησόν με δέσποινα, πελάγει παλαίοντα. καὶ κοσμικῶν σκανδάλων ἄχραντε, καὶ ῥῦσαι με δαιμόνων ἐπιβουλῆς. δέομαι πονηρῶν ἀνθρώπων τε καὶ κινδύνων καὶ φθορᾶς. Δόξα.

Ματαίωσον τοὺς μάτην με, πρεσβείᾳ δοκιμάζοντας· καὶ μὴ ποιήσῃς με ἐπίχαρμα ἀνθρώπων τῶν φθονούντων. τὴν ἀθυμερίαν μου, ὁ εἰδὼς μου κύριε Ἰησοῦ τὸ ἀσθενές. Καὶ νῦν.

Νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ σε παρθένε, εἰς βοήθειαν ἐπικαλοῦμαι ὁ οἰκέτης σου. μή με ἐξουδενώσῃς, μηδὲ καταισχύνῃς με ἐκ τῆς προσδοκίας, ἧς περ κέκτημαι εἰς σέ. Ὠδὴ ς΄.

Ζάλη με λογισμῶν καταλαβοῦσα εἰς βυθὸν ἀπέρριψεν, ἀμέτρων ἁμαρτημάτων, ἀλλὰ σὺ κυβερνῆτα ἀγαθὲ προφθάσας διάσωσον, ὡς τὸν προφήτην καὶ σῶσόν με.

Ζάλης με καὶ κινδύνων, καὶ σκανδάλων τοῦ βίου διάσωσον. σκέπασόν με τῇ χειρί σου ἀοράτων ἐχθρῶν καὶ ὁρατῶν, ἀδίκου ἐπηρείας ἵνα ὑμνῶ σε φιλάνθρωπε.

Ψυχῆς

Digitized by Google

ἵνα ὑμνῶσί σε εἰλικρινῶς καὶ ποιῶ τὸ θέλημά σου, ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ Δανιὴλ ἐκ στομάτων λεόντων ῥυσάμενος, ἀπήμονα κἀμὲ τὸν δοῦλόν σου ἀγαθὲ ῥῦσαι στόματος ἀδίκου, καὶ ἀπὸ γλώσσης κύριε δολίας, ὡς εὔσπλαγχνος. Ἐν τῷ πρός σε παρθένε κεκραγέναι με εἰσάκουσον τὸν δοῦλόν σου, καὶ τῶν ἐν βίῳ πάντων κακῶν περιφρούρησόν με σῶον. ἐκδυσωποῦσα κύριον τὸν μόνον φιλάνθρωπον. Δόξα.

Τὰ ἐν κρυφῇ χερσὶ ἐμοῦ πεπραγμένα μὴ φανερώσῃς πλάσματι· τοὺς ἐνεδρεύοντας κατ' ἐμοῦ, καὶ τὴν ψυχήν μου ζητοῦντας, ὡς ἀγαθὸς ματαίωσον, καὶ σῶσόν με τὸν δοῦλόν σου. Καὶ νῦν.

Ἡ θαυμαστὴ λογία κεκτημένη νῦν ἐπ' ἐμὲ θαυμάστωσον τὰ σὰ ἐλέη καὶ οἰκτιρμοὺς τοὺς πλουσίους σου παρθένε, καὶ ἐκ παντοίων ῥῦσαί με παγίδων τοῦ ὄφεως. Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ. Ἀντιλαβοῦ σῶσον. Τῆς παναγίας. Ὅτι ηὐλόγηται, καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ προσπέσωμεν ἐν μετανοίᾳ κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· δέσποινα βοήθησον ἐφ' ἡμᾶς σπλαγχνισθεῖσα· σπεῦσον ἀπολλύμεθα ὑπὸ πλήθους πταισμάτων· μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα. Ὠδὴ δ΄.

Ἀκήκοεν ὁ προφήτης τὴν ἔλευσίν σου κύριε καὶ ἐφοβήθη. κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐξέστην, δόξα τῇ δυνάμει σου δόξα χριστὲ τῇ συγκαταβάσει σου.

Τὰ ῥήματά μου κύριε ἐνώτισαι καὶ πρόσδεξαι τὸν στεναγμόν μου, καὶ τῇ σκέπῃ σου με σκέπασον τῇ ἁγίᾳ, ὅπως ἀνεμποδίστως ἐχθροῖς φθονεροῖς δέσποτα γενήσωμαι. Ἡ βασιλὶς καὶ κυρία τὸν βασιλέα κύριον, ἀεὶ δυσώπει ὑπὲρ

Digitized by Google

χορήγησον αὐτοῖς τὴν ἐπουράνιον νίκην. διότι ἔτεκες θεόν, μόνη εὐλογημένη. Δόξα καὶ νῦν.

Η νοητὴ πύλη τῆς ζωῆς ἡμῶν ἄχραντε θεοτόκε. τοὺς προστρέχοντάς σοι πιστῶς, λύτρωσαι τῶν κινδύνων. ἵνα δοξάζωμεν τὸν πανάγιον τόκον σου, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Καὶ εὐθύς. Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ἐνώτισαι.

ψαλ. ρμβ΄. εἰς τὸ τέλος, τοῦ ψαλ. Θεὸς κύριος. Ως εἴρηται ἐν τῷ ὄρθρῳ, καὶ εὐθέως τὰ τροπάρια ἦχος δ΄. Τεῖχος ἀκαταμάχητον, κ. Η κυρίως καὶ ἀληθῶς θεοτόκος. ἅπερ ζήτει εἰς τ. μικρὸν ἀπόδ. Επὶ τα. Κανὼν παράκλη. εἰς τ. κύριον ἡμῶν Ιησοῦν χριστὸν, καὶ εἰς τ. ἄχραντον αὐτοῦ μητέρα.

ἦχος δ΄. Ωδὴ α΄.

ΤΩ ὁδηγήσαντι πάλαι τὸν Ισραὴλ φεύγοντα ἐκ τῆς δουλείας Φαραὼ, καὶ ἐν θαλάσσῃ σώσαντι, καὶ ἐν ἐρήμῳ θρέψαντι ᾄσωμεν τῷ λυτρωτῇ ἡμῶν θεῷ, ὅτι δεδόξασται. Σὲ τὸν πανάγαθον λόγον ἐνδυσωπῶ κύριε, ὡς ποιητήν μου καὶ θεόν. καὶ τῇ σῇ με σκέπασον χάριτι, καὶ ἐξ ἐχθρῶν ὁρομένων με λύτρωσαι. καὶ ἀοράτων τῆς αὐτῶν βλάβης ἐξάρπασον. Καταφυγὴ θλιβομένων μήτηρ θεοῦ πάναγνε, ὑπὸ τὴν σκέπην σου. πιστῶς ὁ σὸς ἱκέτης κατέφυγον, παντὸς κακοῦ με συντήρησον ἄχραντον ἐνδυσωποῦσα χριστὸν ὃν ἐπεκύησας. Δόξα. Απὸ ἀνθρώπων ἀδίκων καὶ πονηρῶν ῥῦσαί με καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας. ὁ ἐπιστάμενος κύριε τὴν ἀνθρωπίνην ἀσθένειαν. ὅπως σε ὡς [illegible] ὑμνῶ ἀεί με σκέπασον. Καὶ νῦν. Οἱ ἐπιχαίροντες μάτην μήτηρ θεοῦ πάναγνε τοῖς ἐμοῖς [illegible] κακοῖς. φθόνῳ δεινῷ συντυχόμενοι κατεσχύνθησαν ἄχραντε βλέποντες, τῇ σῇ με σκέπῃ κραταιᾷ περιφρουρούμενον. Ωδὴ γ΄.

Ο στερεῶν βροντὴν, καὶ κτίζων πνεῦμα στερέωσον τὸν δοῦλον σου,

ἵνα

Δόξα τοῦ [illegible] τῆς ἁγίας μ΄. ἑσπερ. ἦχος πλαγίου β΄.

Ἀπόστολοι, προφῆται, καὶ μάρτυρες, ὅσοι δυσωπήσατε, οἱ ἱεράρχαι, ἀσκητῶν ὁ χορὸς ἱκετεύσατε, πρὸς τὸν σωτῆρα καὶ θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἁγιάσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. καὶ νῦν θ΄.

[illegible]

Ἀρχὴ τῆς παρακλήσεως, ἤτοι τῆς πρεσβείας τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου ψαλλομ. καθ' ἑκάστην ἐν τῇ προσευχῇ, ἀντὶ τοῦ ἀποδείπνου χωρὶς τῶν ἐπισήμων ἑορτῶν ψαλλομένη ὑπὸ τῶν μοναχῶν τοῦ ἁγίου Βασιλείου.

Εὐλογημένη βασίλεια τοῦ πατρός. καὶ μετὰ πάντων τῶν [illegible] δεήσεων. ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα τιμὴ καὶ προσκύνησις τῷ πατρί, καὶ τῷ υἱῷ. καὶ. Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα [illegible] ἀρχὴν φύλαξον [illegible]. δόξα καὶ νῦν. Θεῖος γινομένη. ζήτει εἰς γ΄. [illegible] Ἐκτενὴ καὶ ἔστι. Ἀντιλαβοῦ σῶσον. Τῆς παναγίας ἀχράντου. Ὅτι σὺ [illegible].

Ἐν τῷ ναῷ ἑστῶτες τῆς δόξης σου ἐν οὐρανῷ ἑστάναι νομίζομεν. θεοτόκε πύλη ἐπουράνιε, ἄνοιξον ἡμῖν τὴν θύραν τοῦ ἐλέους σου. [illegible] Δόξα καὶ νῦν.

Ἐλπὶς [illegible] ἀγαθή [illegible] παρθένε [illegible] σπλαγχνίσθητι, εἰς ἀπελπισμένον λαόν. δυσώπησον τὸν ἐλεήμονα θεὸν ῥυσθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἐκ πάσης ἀπειλῆς μόνη εὐλογημένη. Ἐκτενὴ καὶ ἔστι. Ἀντιλαβοῦ. Τῆς παναγίας ἀχράντου. Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος θεὸς ὑπάρχεις.

Προστασία [illegible], μὴ παρίδῃς ἀγαθὴ τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, [illegible] θεοτόκε στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν. καὶ

Digitized by Google

Ἰάκωβε υἱοὶ τοῦ Ζεβεδαίου, Βαρθολομαῖε, Φίλιππε, Θωμᾶ, μετὰ Ματθαίου. χαίροις Ματθία ἔνδοξε καὶ Σίμων κανανῖτα, ὦ Θαδδαῖε σοφώτατε. Ἰάκωβε Ἀλφαίου. χαίροις Παῦλε παμφίλτατε, λύρα τῆς ἐκκλησίας. χαίρετε ἀεισέβαστοι μαθηταὶ τοῦ σωτῆρος. δωδεκάχορδον ὄργανον, τὸ θεοποίητον μέλος· σὺν τοῖς ἑβδομήκοντα σὺν τῇ μητρὶ τοῦ λόγου. πρεσβεύσατε πρὸς κύριον, ὅπως ἡμεῖς σωθῶμεν. καὶ νῦν θ'.

Τῇ ε'. ἑσπέρας δόξα καὶ νῦν ἦχος α'.

Ὁ συμμαχήσας κύριε, τῷ πραοτάτῳ Δαβὶδ ὑποτάξαι τὸν ἀλλόφυλον. τῷ πιστῷ ἡμῶν βασιλεῖ, συμπολέμησον, καὶ τῷ κραταιῷ σου σταυρῷ καταβάλλε τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν. δεῖξον δέσποτα λόγε εἰς ἡμᾶς τὰ ἀρχαῖα ἐλέη σου, καὶ γνώτωσαν ἀληθῶς ὅτι σὺ εἶ ὁ θεός, καὶ ἐν σοὶ πεποιθότες νικῶμεν πρεσβευούσης συνήθως τῆς ἀχράντου σου μητρὸς τοῦ δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τῇ ς'. ἑσπέρας δόξα ἦχος πλάγιος β'. Σὺ εἶ ὁ θεὸς ἡμῶν· ζήτει εἰς τὸ ὡρολόγιον. εἰς τὴν ἀκολουθίαν τοῦ σαββ. φ. μβ.

Τῷ σαββάτῳ πρωῒ δόξα ἦχος πλάγιος δ'.

Ἀνάπαυσον σωτὴρ ἡμῶν, τὰς ψυχάς, ἃς μετέστησας, ἐκ τῶν προσκαίρων διδοὺς αὐταῖς τὴν ἄφεσιν, ὧν περ ἔπραξαν ἐν βίῳ. εἰς σὲ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ θεῷ. καὶ νῦν. Παρθένε ἀπειρόγαμε ἡ τεκοῦσα τὸν κύριον, εὐλογημένη, τοὺς δούλους σου φύλαξον, ἐκ πάσης περιστάσεως. εἰς σὲ γὰρ θεοτόκε ἐλπίζομεν τὴν ὑψηλοτέραν τῶν χερουβίμ.

Δόξα ἀνάπα. ἦχος β'.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου κύριε, ὅπου πάντες οἱ ἅγιοί σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον καὶ τοὺς δούλους σου. ὅτι μόνος ὑπάρχεις φιλάνθρωπος. καὶ νῦν θ'.

Δό-

Digitized by Google

Αἱ δόξαι τῆς ὅλης ἑβδομάδος λέγ. εἰς τ. στίχον. τῇ κυριακῇ ἑσπέρας ἦχος πλαγίου α΄.

Ὅπου ἐπισκιάσει, ἡ χάρις σου ἀρχάγγελε, ἐκεῖθεν τοῦ διαβόλου, διώκεται ἡ δύναμις, οὐ φέρει γὰρ τῷ φωτί σου προσμένειν, ὁ πεσὼν ἑωσφόρος. διὸ αἰτοῦμέν σε. τὰ πυρφόρα αὐτοῦ βέλη, τὰ καθ᾽ ἡμῶν κινούμενα ἀπόσβεσον, τῇ μεσιτείᾳ σου λυτρούμενος ἡμᾶς, ἐκ τῶν σκανδάλων αὐτοῦ. ἀξιύμνητε Μιχαὴλ ἀρχάγγελε.

Τῇ β΄. ἑσπέρα δόξα ἦχος πλαγίου δ΄.

Βλέπε τὴν Ἐλισάβετ, πρὸς τὴν παρθένον Μαρίαν διαλεγομένην. τί παραγέγονας πρός με ἡ μήτηρ τοῦ κυρίου μου; σὺ βασιλέα βαστάζεις, κἀγὼ στρατιώτην. σὺ τὸν νομοδότην, κἀγὼ τὸν νομοθέτην. σὺ τὸν λόγον, κἀγὼ τὴν φωνήν. τὴν κηρύξασαν τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

Τῇ γ΄. ἑσπέρα δόξα καὶ νῦν ἦχος γ΄.

Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν. ὁ τὴν ἑκούσιόν σου σταύρωσιν. εἰς κοινὴν ἐξανάστασιν, τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων καταδεξάμενος. καὶ τῷ καλάμῳ τοῦ σταυροῦ. βαφαῖς ἐρυθραῖς τοὺς ἑαυτοῦ δακτύλους αἱματώσας τοῖς ἀφεσίμοις ἡμῖν βασιλικῶς ὑπογράψαι φιλανθρωπευσάμενος. μὴ παρίδῃς ἡμᾶς κινδυνεύοντας. καὶ πάλιν τὴν ἀπό σου διάστασιν. ἀλλ᾽ οἰκτείρησον, μόνε μακρόθυμε τὸν ἐν περιστάσει λαόν σου, καὶ ἀνάστηθι πολέμησον, τοὺς πολεμοῦντας ἡμᾶς ὡς παντοδύναμος.

Τῇ δ΄. ἑσπέρα δόξα ἦχος πλαγίου δ΄.

Τῶν ἀποστόλων τὸν χορὸν ἀνυμνήσωμεν πάντες. ὡς δι᾽ αὐτῶν ἐλπίζοντες τὴν λύσιν τῶν πλασμάτων, ἐκ τοῦ χειρὸς γὰρ ἔλαβον χάριν καὶ ἐξουσίαν, πατεῖν ἐπάνω ὄφεων, τοῦ δεσμεῖν καὶ λύειν. δεῦτε λοιπὸν φιλέορτοι. βοῶμεν εὐχαρίστως. χαίροις Πέτρε ἀπόστολε. σὺν τῷ σεπτῷ Ἀνδρέα, Ἰωάννη,

Digitized by Google

Μὴν Ἰούλιος ἔχει ἡμέρας λα΄. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιδ΄. καὶ ἡ νὺξ ι΄.

α΄.	ψαλ. ρλβ.
β΄.	ψαλ. μδ΄. με΄. ρλα΄.
γ΄.	ψαλ. ιη΄.
δ΄.	ψαλ. ιθ΄.
ε΄.	ψαλ. κ΄.
ϛ΄.	ψαλ. ιη΄. ιθ΄. κ΄.
ζ΄.	κάθισμα.
η΄.	ψαλ. ϟα΄.
θ΄.	κάθισμα.
ι΄.	κάθισμα.
ια΄.	ψαλ. [illegible]
ιβ΄.	κάθισμα.
ιγ΄.	ψαλ. μγ΄.
ιδ΄.	κάθισμα.
ιε΄.	ψαλ. ιε΄.
ιϛ΄.	κάθισμα.
ιζ΄.	ψαλ. λθ΄.
ιη΄.	κάθισμα.
ιθ΄.	κάθισμα.
κ΄.	ψαλ. ϟϛ΄.
κα΄.	κάθισμα.
κβ΄.	ψαλ. ιη΄.
κγ΄.	κάθισμα.
κδ΄.	κάθισμα.
κε΄.	κάθισμα.
κϛ΄.	κάθισμα.
κζ΄.	ψαλ. ιε΄. ιδ΄. ϟα΄.
κη΄.	} κάθισμα.
κθ΄.	}
λ΄.	}
λα΄.	}

Μὴν Αὔγουστος ἔχει ἡμέρας λα΄. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιγ΄. ἡ νὺξ ια΄.

α΄.	ψαλ. οη΄.
β΄.	ψαλ. ιη΄.
γ΄.	κάθισμα.
δ΄.	κάθισμα.
ε΄.	κάθισμα.
ϛ΄.	ψαλ. πη΄. ϟη΄. ρμη΄.
ζ΄.	ψαλ. πη΄.
η΄.	ψαλ. ϟη΄.
θ΄.	ψαλ. ρμη΄.
ι΄.	ψαλ. πη΄.
ια΄.	ψαλ. ϟη΄.
ιβ΄.	ψαλ. ρμη΄.
ιγ΄.	ψαλ. πη΄.
ιδ΄.	ψαλ. μδ΄.
ιε΄.	ψαλ. ρλδ΄. με΄. ρλα΄.
ιϛ΄.	ψαλ. μδ΄. με΄. ρλα΄.
ιζ΄.	ψαλ. ρλδ΄.
ιη΄.	ψαλ. με΄.
ιθ΄.	ψαλ. ρλα΄.
κ΄.	ψαλ. ρλδ΄.
κα΄.	ψαλ. με΄.
κβ΄.	ψαλ. ρλα΄.
κγ΄.	ψαλ. ρλδ΄. με΄. ρλα΄.
κδ΄.	κάθισμα.
κε΄.	ψαλ. ιη΄. ιθ΄. κ΄.
κϛ΄.	ψαλ. ιε΄. λγ΄. ξε΄.
κζ΄.	κάθισμα.
κη΄.	κάθισμα.
κθ΄.	ψαλ. ϟα΄. ρια΄. ιδ΄.
λ΄.	ψαλ. ιδ΄.
λα΄.	ψαλ. μδ΄.

Digitized by Google

Μὴν Μάϊος ἔχει ἡμέρας λα΄. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιδ΄. καὶ ἡ νὺξ ι΄.

α΄.	κάθισμα.
β΄.	
γ΄.	
δ΄.	
ε΄.	
ϛ΄.	
ζ΄.	
η΄.	ψαλ. ρβ΄. ιη΄. ρια΄.
θ΄.	κάθισμα.
ι΄.	
ια΄.	
ιβ΄.	
ιγ΄.	
ιδ΄.	
ιε΄.	
ιϛ΄.	
ιζ΄.	
ιη΄.	
ιθ΄.	
κ΄.	
κα΄.	
κβ΄.	
κγ΄.	
κδ΄.	
κε΄.	
κϛ΄.	
κζ΄.	
κη΄.	
κθ΄.	
λ΄.	
λα΄.	

Μὴν Ἰούνιος ἔχει ἡμέρας λ΄. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιε΄. καὶ ἡ νὺξ θ΄.

α΄.	κάθισμα.
β΄.	
γ΄.	
δ΄.	
ε΄.	
ϛ΄.	
ζ΄.	
η΄.	
θ΄.	
ι΄.	
ια΄.	ψαλ. ιη΄. ιθ΄. κ΄.
ιβ΄.	κάθισμα.
ιγ΄.	
ιδ΄.	
ιε΄.	
ιϛ΄.	
ιζ΄.	
ιη΄.	
ιθ΄.	
κ΄.	
κα΄.	
κβ΄.	
κγ΄.	
κδ΄.	ψαλ. ϛς΄. ιδ΄. ρια΄.
κε΄.	ψαλ. ρλα΄.
κϛ΄.	κάθισμα.
κζ΄.	κάθισμα.
κη΄.	κάθισμα.
κθ΄.	ψαλ. ιη΄. ιθ΄. κ΄.
λ΄.	ψαλ. ιη΄. ιθ΄. κ΄.

Digitized by Google

Μὴν Μάρτιος ἔχει ἡμέρας λα'. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιβ'. καὶ ἡ νὺξ ιβ'.

α'. β'. γ'. δ'. ε'. ϛ'. ζ'. η'. θ'.
κάθισμα.

ι'. ψαλ. ιδ'. ξηροφαγία.

ια'. ιβ'. ιγ'. ιδ'. ιε'. ιϛ'. ιζ'. ιη'. ιθ'. κ'. κα'. κβ'. κγ'. κδ'.
κάθισμα.

κε'. ψαλ. οα'.

κϛ'. κζ'. κη'. κθ'. λ'. λα'.
κάθισμα.

Μὴν Ἀπρίλιος ἔχει ἡμέρας λ'. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιγ'. ἡ νὺξ ια'.

α'. β'. γ'. δ'. ε'. ϛ'. ζ'. η'. θ'. ι'. ια'. ιβ'. ιγ'. ιδ'. ιε'. ιϛ'. ιζ'. ιη'. ιθ'. κ'. κα'. κβ'.
κάθισμα.

ψαλ. ιδ'.
κάθισμα.
ψαλ. ιη'.

κγ'. κδ'. κε'. κϛ'. κζ'. κη'. κθ'. λ'.
κάθισμα.

Μὴν

Digitized by Google

Μὴν Ἰανουάριος ἔχει ἡμέρας λα΄. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ι΄. καὶ ἡ νὺξ ιδ΄.

α΄.	ψαλ. ξϛ΄. ρια΄. ρλα΄.
β΄.	ψαλ. ρλα΄.
γ΄.	κάθισμα.
δ΄.	κάθισμα.
ε΄.	κάθισμα.
ϛ΄.	ψαλ. κη΄. ριγ΄. ρμη΄.
ζ΄.	ψαλ. κη΄. ριγ΄. ϟϛ΄.
η΄.	ψαλ. ιη΄.
θ΄.	ψαλ. ριγ΄.
ι΄.	ψαλ. ϟϛ΄.
ια΄.	ψαλ. κη΄.
ιβ΄.	ψαλ. ριγ΄.
ιγ΄.	ψαλ. κη΄. οϛ΄. ριγ΄.
ιδ΄.	κάθισμα.
ιε΄.	κάθισμα.
ιϛ΄.	ψαλ. ιη΄.
ιζ΄.	ψαλ. ρια΄.
ιη΄.	ψαλ. ρλα΄.
ιθ΄.	
κ΄.	
κα΄.	
κβ΄.	κάθισμα.
κγ΄.	
κδ΄.	
κε΄.	ψαλ. ρια΄.
κϛ΄.	κάθισμα.
κζ΄.	ψαλ. ρλα΄.
κη΄.	κάθισμα.
κθ΄.	κάθισμα.
λ΄.	κάθισμα.
λα΄.	ψαλ. ιε΄.

Μὴν Φεβρουάριος ἔχει ἡμέρας κη΄. ὅτε δὲ ἐστὶ βίσεκτος κθ΄. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ια΄. καὶ ἡ νὺξ ιγ΄.

α΄.	ψαλ. με΄.
β΄.	ψαλ. με΄. ϟζ΄. ρμα΄.
γ΄.	ψαλ. ϟζ΄. [illegible]
δ΄.	ψαλ. με΄.
ε΄.	ψαλ. ϟζ΄.
ϛ΄.	ψαλ. ρμα΄.
ζ΄.	ψαλ. με΄.
η΄.	ψαλ. [illegible]
θ΄.	ψαλ. με΄. ϟζ΄. ρμα΄.
ι΄.	κάθισμα.
ια΄.	ψαλ. ρλα΄.
ιβ΄.	
ιγ΄.	
ιδ΄.	
ιε΄.	
ιϛ΄.	
ιζ΄.	
ιη΄.	
ιθ΄.	
κ΄.	κάθισμα.
κα΄.	
κβ΄.	
κγ΄.	
κδ΄.	
κε΄.	
κϛ΄.	
κζ΄.	
κη΄.	
κθ΄.	

Μὴν

Μὴν Νοέμβειος ἔχει ἡμέρας λ'. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ι'. καὶ ἡ νὺξ ιδ'.

α'.	ψαλ. ιε'. λγ'. ϱλβ'.
β'.	
γ'.	
δ'.	
ε'.	κάθισμα.
ϛ'.	
ζ'.	
η'.	ψαλ. ϱλδ'. ϱβ'. ϱμη'.
θ'.	κάθισμα. ἢ ϱϛ'.
ι'.	κάθισμα. ἢ ια'.
ια'.	ψαλ. ιδ'. μα'. ϟα'.
ιβ'.	ψαλ. ϱια'.
ιγ'.	ψαλ. ιδ'. ϱια'. ϱλα'.
ιδ'.	ψαλ. ιη'.
ιε'.	κάθισμα. ἢ κδ'.
ιϛ'.	ψαλ. ιη'.
ιζ'.	ψαλ. ιδ'.
ιη'.	ψαλ. ιδ'. ϱια'. ϱλα'.
ιθ'.	κάθισμα.
κ'.	ψαλ. μδ'.
κα'.	ψαλ. μδ'. με'. ϱκζ'.
κβ'.	ψαλ. μδ'.
κγ'.	κάθισμα ἢ με'.
κδ'.	ψαλ. μδ'. με'. ϱκζ'.
κε'.	ψαλ. λγ'.
κϛ'.	κάθισμα.
κζ'.	κάθισμα.
κη'.	κάθισμα.
κθ'.	κάθισμα.
λ'.	ψαλ. ιη'. ιθ'. [illegible]

Μὴν Δεκέμβειος ἔχει ἡμέρας λα'. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας θ'. καὶ ἡ νὺξ ιε'.

α'.	κάθισμα.
β'.	κάθισμα.
γ'.	κάθισμα.
δ'.	κάθισμα ἢ ψαλ. μδ'.
ε'.	κάθισμα ἢ ψαλ. ϱλα'.
ϛ'.	ψαλ. ϟα'. ϱια'. ϱλα'.
ζ'.	ψαλ. ϱλα'.
η'.	κάθισμα.
θ'.	ψαλ. μδ'.
ι'.	κάθισμα.
ια'.	κάθισμα.
ιβ'.	κάθισμα.
ιγ'.	ψαλ. λγ'.
ιδ'.	κάθισμα.
ιε'.	κάθισμα.
ιϛ'.	ψαλ. με'.
ιζ'.	ψαλ. ξδ'. με'. ϟβ'.
ιη'.	ψαλ. με'.
ιθ'.	ψαλ. ξδ'. με'. ϟ3'.
κ'.	
κα'.	
κβ'.	κάθισμα.
κγ'.	
κδ'.	
κε'.	ψαλ. ϱλδ'. ϱθ'. πϛ'.
κϛ'.	ψαλ. ϱθ'. ϱι'. β'.
κζ'.	ψαλ. ϱλδ'. ἢ ιη'.
κη'.	ψαλ. πϛ'.
κθ'.	ψαλ. ϱιδ'.
λ'.	ψαλ. ϱθ'.
λα'.	ψαλ. ϱθ'. ϱι'. β'.

Digitized by Google

Τάξις τῆς στιχολ. τοῦ ψαλτ. τηρουμένη ὑπὸ τῶν μοναχῶν τοῦ ἁγίου μεγάλου Βασιλείου ἐν τοῖς ὄρθροις ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ κατὰ τὸ τυπικὸν τῆς κρυπτοφέρρης.

Μὴν Σεπτέμβριος ἔχει ἡμέρας λ'. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιβ'. καὶ ἡ νὺξ ιβ'.

α'. στιχολ. ψαλ. ξδ'. ρια'. ρμη'.
β'. ψαλμ. ξδ'.
γ'. κάθισμα.
δ'. κάθισμα.
ε'. κάθισμα.
ς'. ψαλ. ρβ'. ρκα'. ρμη'.
ζ'. ψαλ. μδ'.
η'. ψαλ. μδ'. με'. ρκζ'.
θ'. ψαλ. με'. ξζ'. ρκζ'.
ι'. ψαλ. με'.
ια'. ψαλ. ξ'.
ιβ'. ψαλ. ρκζ'.
ιγ'. ψαλ. με'. μζ'. ρλα'.
ιδ'. ψαλ. ογ'. ϙη'. ρμη'.
ιε'. ψαλ. β'. δ'. ϙη'.
ις'. ψαλ. ς'. ἢ τῆς ἀγάπης λθ'.
ιζ'. ψαλ. ογ'.
ιη'. ψαλ. ϙη'.
ιθ'. ψαλ. ρμη'.
κ'. ψαλ. ιε'.
κα'. ψαλ. ογ'. ϙη'. ρμη'.
κβ'. κάθισμα.
κγ'. κάθισμα.
κδ'. ψαλ. λθ'.
κε'. ψαλ. ιη'.
κς'. ψαλ. ιδ'. ρια'. ϙα'.
κζ'. ψαλ. ιδ'.
κη'. ψαλ. ρια'.
κθ'. ψαλ. ϙα'.
λ'. ψαλ. ιδ'.

Μὴν Οκτώβριος ἔχει ἡμέρας λα'. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ια'. καὶ ἡ νὺξ ιγ'.

α'. ψαλ. ιη'.
β'. ψαλ. ιδ'.
γ'. ψαλ. ιδ'. ρια'. ϙα'.
δ'. κάθισμα.
ε'. κάθισμα.
ς'. ψαλ. ιη'.
ζ'. κάθισμα.
η'. κάθισμα.
θ'. ψαλ. ιη'.
ι'. κάθισμα.
ια'. ψαλ. ιε'.
ιβ'. ιγ'. ιδ'. ιε'. ις'. ιζ'. } κάθισμα.
ιη'. ἢ ιη'.
ιθ'. κ'. κα'. κβ'. κγ'. κδ'. κε'. } κάθισμα.
κς'. ψαλ. ζ'. ρια'. ϙα'.
κζ'. κάθισμα ἢ ϙα'.
κη'. κθ'. λ'. λα'. } κάθισμα.

Μὴν

εδομικὴν τυπικοῦ τάξιν τέτακται ψάλλεσθαι τοὺς ιβ΄. ψαλμοὺς ἀπὸ τοῦ ὑψώσατε κύριε. μέχρι τοῦ κύριε εἰσάκουσον. τοῦτο μὲν ποιεῖται ἐν τοῖς μοναστηρίοις. οἱ δὲ κοσμικοὶ ἱερεῖς ..., καὶ μονάζοντες ὁδοιποροῦντες καταλιμπάνουσι τοὺς προειρημένους ιβ΄. ψαλτήριον δὲ λοιπὴν ἅπασαν ἀκολουθίαν τοῦ μεγάλου ἀποδείπνου ἀνελλιπῶς κατὰ τὴν αὐτοῦ τάξιν λέγομεν.

Κεφάλαιον λ΄. περὶ τῆς στιχολογίας τοῦ ὄρθρου.

Σημείωσαι ὅτι ἐν τοῖς ὄρθροις, ὅλῳ τῷ χρόνῳ στιχολογοῦμεν ποτὲ μὲν ἓν κάθ. ποτὲ δύο, ἢ γ΄. εἰ μὴ τύχῃ δεσποτικὴ ἑορτὴ καὶ τῆς θεοτόκου καὶ τινῶν ἁγίων ἐπισήμων, ὡς ἐν τῷ ἰδίῳ εὑρήσεις τόπῳ. τοῦτο μὲν ὅτε ἐν ταῖς ἐκκλησίαις καὶ μοναστηρίοις ἐσμὲν ποιοῦμεν. ὁδοιποροῦντες δὲ ἀντὶ τῆς στιχολογίας τοῦ καθίσματος. μόνον τοὺς τρεῖς ψαλμοὺς τοῦ τυχόντος ἁγίου ψάλλομεν.

Κεφάλαια τῆς τάξεως τοῦ τυπικοῦ τῆς κρυπτοφέρρης τηρουμένης παρὰ τῶν μοναχῶν τοῦ ἁγίου μεγάλου Βασιλείου.

Σημείωσαι, ὅτι οἱ αὐτοὶ μοναχοὶ ἐν τοῖς κανόσι τοῦ ἀποδ. δι᾽ ὅλης ἑβδομάδος τὸν κανόνα τῆς θεοτόκου ψάλλουσι.

Σημείωσαι, ὅτι ἐν τῇ μεγάλῃ κυριακῇ τοῦ πάσχα, οἱ αὐτοὶ μοναχοὶ κατὰ τὴν τοῦ τυπικοῦ αὐτῶν τάξιν τῷ κανόνι διπλασιάζουσι τὰ τροπάρια, οὐδὲ τὰς ἀρχὰς λέγουσι. ἔτι δὲ καὶ οἱ αὐτοὶ μοναχοὶ ἀπὸ τῆς κυριακῆς τοῦ θωμᾶ, μέχρι τῶν ἁγίων πάντων εἰσί. ἑσπερινὸν ἐν τῷ στίχῳ ἀντὶ τῶν στιχηρῶν τοῦ ἀλφαβήτου, ψάλλουσι τὰ γ΄. στιχηρὰ τοῦ τυχόντος ἁγίου, ἃ ἡμεῖς ψάλλομεν ἐν τῷ κύριε ἐκέκραξα, καὶ εἰς τὸν ὄρθρον τὸν κανόνα μόνον τοῦ τριῳδίου, καὶ ὅταν τύχῃ ἑορτὴ ἁγίου οὐχ ἑορτασίμου, οἱ προρηθέντες μοναχοὶ εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, ψάλλουσι τὰ στιχηρὰ τοῦ ἁγίου γ΄. καὶ γ΄. τῆς θεοτόκου κατὰ τὸν ἦχον.

Digitized by Google

λοιπὰ καὶ ἀπόλ. Αὕτη ἡ ἀκολουθία γίνεται εἰς ἀποστόλους, καὶ ὁσίους, καὶ μάρτυρας ἀνελλιπῶς. εἴς τε τὸν ἑσπερινὸν καὶ τὸν ὄρθρον, αὐτὰ τῶν στίχων τοῦ ἑσπερινοῦ καὶ τῆς στιχολογίας τοῦ ὄρθρου. ἄλλους γὰρ στίχους λέγομεν τότε καὶ ἄλλους ψαλμούς. Εἰς μὲν ὁσίους λέγομεν στίχους εἰς τὸ ἑσπερινὸν τούσδε. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν κύριον. Στίχος. Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην. λέγεται δὲ καὶ εἰς ἱεράρχας. εἰς δὲ τὸν ὄρθρον λέγομεν ψαλμοὺς τούσδε. ψαλ. λβ΄. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν κυρίῳ φ. λ. ιδ΄ καὶ ψαλ. ϟα. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ κυρίῳ φ. ξϛ. τὸ γ. ἢ τὸν πολυέλεον ψαλ. ρλε. φ. ϟϛ΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ἢ ψαλ. ρια΄. φ. πζ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν κύριον. συνάπτομεν δὲ καὶ τὸ αἰνεῖτε τὸν θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. Εἰς δὲ μάρτυρας λέγομεν εἰς τὸν στίχον τοῦ ἑσπερινοῦ τούσδε τοὺς στίχους. Θαυμαστὸς ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις. Στίχος. Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ, καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ, καὶ ψάλλομεν εἰς τὸν ὄρθρον τούσδε ψαλμούς. Ὁ θεὸς ἤλθοσαν ἔθνη. ψαλ. οη΄. φ. νϛ΄. καὶ ψαλ. λβ΄. φ. ιθ΄. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι. καὶ τὸ Αἰνεῖτε τὸν κύριον. ψαλ. ρμη. φ. ϟε΄. Εἰς δὲ προφήτας. ψαλ. ϟα΄. φ. ξϛ΄. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι. καὶ ψαλ. ριε. καὶ ρις. ὁμοῦ. Ἐπίστευσα. φ. πδ΄. καὶ Αἰνεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ ἔθνη. φ. πε΄. καὶ οἱ αἶνοι. Εἰς ἱεράρχας. ψαλ. ρλϛ. φ. ϟϛ΄. Ἰδοὺ δὴ τί καλόν. καὶ ψαλ. ϙα΄. φ. μη΄. Ὁ θεὸς τὰ κρίματά σου καὶ ψαλ. ρλε΄. ἢ ρια΄.

Εἰς δὲ ἁγίας γυναῖκας. εἰς τὸν στίχον τοῦ ἑσπερινοῦ τούσδε τοὺς στίχους. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν κύριον. Στίχος β΄. Προσεφερόμην τὸν κύριον. Εἰς τὸν ὄρθρον τούσδε ψαλμούς. ψαλ. μδ΄. φ. λ΄. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου καὶ ψαλ. λθ΄. φ. κϛ΄. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν κύριον. καὶ ψαλ. ξγ΄. φ. μα΄. Εἰσάκουσον ὁ θεὸς τῆς. Εἰς δὲ τὴν θεοτόκον καὶ τοὺς ἀσωμάτους, καὶ τὸν πρόδρομον εὑρήσεις γεγραμμένας ἐκεῖσε καὶ τοὺς στίχους, καὶ τοὺς ψαλμοὺς καὶ ὅλην τὴν ἀκολουθίαν ὡς χρή. Αὕτη ἡ ἀκολουθία τελεῖται εἰς πάντα ἅγιον, εἰ μὴ λάχῃ ἐν κυριακῇ. τότε γὰρ διαφέρει. ζήτει εἰς τὰ κεφάλαια.

Κεφάλαιον κη΄. περὶ τῆς τάξεως τῶν ὡρῶν τῆς μεγάλης τεσσαρακοστῆς. καὶ μ. τῶν ἁγίων ἀποστόλων. καὶ τοῦ ἁγίου Φιλίππου.

Σημείωσαι, ὅτι κατὰ τὴν τάξιν τοῦ παλαιοῦ τυπικοῦ τῶν κασουλῶν. τῇ μεγάλῃ τεσσαρακοστῇ, εἰς τὴν α΄. γ΄. ϛ΄. καὶ θ΄. ὥραν κάθισμα ἓν καθ' ἑκάστην ὥραν ἐκ τοῦ ψαλτηρίου στιχολ. ἐν ταῖς ἐκκλησίαις καὶ μοναστηρίοις οἱ μοναχοί. ὅτε δὲ ὁδοιποροῦμεν μόνον ψάλλομεν τοὺς ψαλμοὺς τῶν ὡρῶν καὶ τῶν μεσωρίων μετὰ τῶν τροπαρίων αὐτῶν τῶν ὡρῶν καὶ τὰς εὐχάς. τοῦτο μὲν διὰ τὸν κόπον τῆς ὁδοιπορίας.

Κεφ. κθ΄. περὶ τῆς ἀποδ. τῆς μ.

Σημείωσαι, ὅτι ἐν τοῖς ἀποδ. τῆς μεγάλης μ. κἂν κατὰ τὴν τοῦ

καθο-

τὸ δόξα ἐν ὑψίστοις, καὶ τὸ βιοσάγιον. Τὸ δ' αὐτὸ ποιοῦμεν καὶ πάσας τὰς κυριακὰς, ἤγουν τὰ σάββατα ὀψὲ καὶ πᾶσαν ἑβδομάδα τῆς τυρινῆς καὶ πάντα τὰ ὀκταήμερα.

Εἶτα πάλιν μετὰ τὸ δωδεκαήμερον καὶ τὰ ὀκταήμερα τῶν φώτων, ἀναλαμβάνομεν τὴν ἀκολουθίαν τὴν ἀπὸ τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἕως τοῦ ἁγίου Φιλίππου, καὶ ἕως τῆς κυριακῆς τῆς ἀποκρέου ποιοῦντες ἐν τῷ τέλει μετανοίας ιβ. ὅταν ἔχομεν ἀλληλούϊα.

Κεφάλαιον κε΄. περὶ τῶν ἀντιφώνων τῆς λειτουργίας.

Ιστέον ὡς ἀπὸ τῆς νέας κυριακῆς ἕως τῶν ἁγίων πάντων ἀντίφωνα ψάλλει ἡ ἐκκλησία, καὶ οὐ τυπικά. ὁμοίως καὶ τὸ δωδεκαήμερον καὶ ταῖς δεσποτικαῖς ἑορταῖς καὶ εἰς τὰς μνήμας τῶν ἁγίων, ἃς ἑορτάζομεν, τὰ ἀντίφωνα ψάλλομεν. τὰς δὲ λοιπὰς πάσας κυριακὰς τοῦ χρόνου ψάλλομεν τυπικά.

Κεφάλαιον κϛ΄. περὶ τῆς στιχολογίας τοῦ ἀμώμου.

Δεῖ εἰδέναι ὅτι τῷ σαββάτῳ ἡ στιχολογία τοῦ ἀμώμου οὕτω γίνεται, εἰ μὲν ἐστὶ μνήμη ἁγίου ἑορτασίμου, οὗ τὸ προπάτειον ψάλλομεν εἰς τὸ θεὸς κύριος, ψάλλομεν τὸν ἄμωμον μετὰ τοῦ ἀλληλούϊα εἰς ἦχον πλάγιον α΄. καὶ λέγομεν καθίσματα μαρτυρικά. δύο. καὶ εἰς τὴν δ΄. τοῦ μνημείου καὶ εἰσὶ. ζ΄. μαρτυρικὸν καὶ ἀναπαύσιμον. Εἰ δ' ἐστὶν ὀκταήμερος ψάλλομεν καθ. τῆς ἑορτῆς, καὶ εἰς τὴν δ΄ ᾠδὴν τοῦ μνημείου καὶ εἰς τὴν ϛ΄. τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Εἰ δ' οὐκ ἐστὶ μνήμη ἁγίου, ἣν ἑορτάζομεν, ἢ ὀκταήμερον, ψάλλεται ὁ ἄμωμος εἰς ἦχον πλάγιον α΄. καὶ μετὰ, τὰ εὐλογητάρια καὶ πᾶσαν ἀκολουθ. καθὼς εὑρήσεις ἐν τῷ ὡρολογίῳ. φύλ. ρκθ΄.

Κεφάλαιον κζ΄. περὶ εἰς ἀποστόλους.

Οταν μὲν γίνηται πάνδημος ἑορτὴ εἰς ἀπόστολον. ἑσπέρας, εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, ποιοῦμεν τὰ στιχηρὰ αὐτοῦ, ἐξ, δόξα ἰδιόμ. καὶ νῦν θ΄. εἰς δὲ τὸν στίχον στιχηρὰ προσόμοια τοῦ ἁγίου. στίχοις δὲ λέγε τούτοις. Στίχος α΄. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν. Στίχ. β΄. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν θεοῦ. δόξα ἰδιόμ. τοῦ ἁγίου καὶ νῦν θ΄. τὰ κατὰ καὶ ἀπολ. Εἰς δὲ τὸν ὄρθρον μετὰ τὸ θεὸς κύριος καὶ τὸ τροπ. στιχολογοῦμεν ψαλ. ιη΄. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται. φύλ. ια΄. καὶ ψαλ. ιθ΄. Επακούσαι σου κύριος φύλ. ια΄. καὶ ψαλ. κ΄. Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου φύλ. ιβ΄. Εἶτα καθ. ἡ ἀνάγνωσις. οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ δ΄ ἤχου, τὸ πᾶσα πνοή. προκείμενον ἦχος δ΄. Ο θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων. Στίχος. Τὰ ἐλέη σου κύριε εἰς τὸν αἰῶνα ᾄσομαι. τὸ αὐτὸ προκείμενον λέγε καὶ εἰς μάρτυρας. Εἰς δὲ ὁσίους λέγε. Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην. Στίχος. Μνήσθητι κύριε τοῦ Δαβὶδ καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ. Εἶτα τὸ εὐαγγέλιον. ὁ ν΄. ὁ κανὼν, ἀπὸ γ΄. καθ. ἀπὸ ϛ΄. κοντάκ. ἀπὸ θ΄. ἐξαποστ. Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ τοῦ ἁγίου δ΄. δόξα ἰδιόμ. καὶ νῦν θ΄. τὰ λοιπὰ

Digitized by Google

Τῇ παρασκευῇ σαυρώσιμον καὶ τοῦ μηναίου.
Τῷ σαββάτῳ, τοῦ μηναίου πρῶτον, καὶ ἀναπαύσιμον.
Κεφάλαιον κα΄. περὶ τῶν κανόνων. οὓς ψάλλομεν εἰς τὸ ἀπόδ.

Τῇ κυριακῇ εἰς τὸ ἀπόδειπνον, ψάλλομεν κανόνα τῶν ἀσωμάτων κατὰ τὴν ἀκολ. Θεοφάνους τῆς η΄. ἤχου.
Τῇ β΄. τοῦ προδρόμου κατὰ τὸν ἦχον. Θεοφάνους.
Τῇ γ΄. τῆς θεοτόκου κατὰ τὸν ἦχον, Θεοφάνους.
Τῇ δ΄. παρακλητικὸν τοῦ ἁγίου Νικολάου.
Τῇ ε΄. τῆς θεοτόκου κατὰ τὸν ἦχον.
Τῇ παρασκευῇ παρακλητικὸν τῆς θεοτόκου.
Τῷ σαββάτῳ τῆς θεοτόκου κατὰ τὸν ἦχον.
Τὰ δὲ τριῴδια τῆς τριηνῆς εἰς τὰ ἀπόδειπνα ψάλλονται ἕκαστον εἰς τὴν ἡμέραν αὐτοῦ.
Κεφάλαιον κβ΄. περὶ τοῦ ἑσπερινοῦ τῆς παρασκευῆς.

Χρὴ γινώσκειν ὅτι τῇ παρασκευῇ ἑσπέρας, ἐὰν οὐκ ἔστι δεσποτικὴ ἑορτή, ἢ τῆς θεοτόκου, ἢ ὀκταήμερον. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν πρῶτον τὰ γ΄. μαρτυρικὰ τῆς ὀκτωήχου. καὶ γ΄. τοῦ μηναίου. εἰς δὲ τὸ καταξίωσον κύριε τὸ μαρτυρικὸν τοῦ στίχου πρῶτον, καὶ δύο ἀναπαύσιμα καὶ θεοτοκίον. Εἰ δὲ ἐστὶ μνήμη ἁγίου, ὃν ἑορτάζομεν, ἢ ἀποστόλου αὐτοῦ τὰ στιχηρὰ πρῶτον ψάλλομεν εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα καὶ οὕτω τὰ μαρτυρικά.
Κεφάλαιον κγ΄. περὶ τοῦ ὄρθρου τοῦ σαββάτου.

Ὁμοίως καὶ εἰς τὸν ὄρθρον τοῦ σαββάτου. τὰ δ΄. μαρτυρικὰ καὶ εἰς τὸν στίχον τὰ προσόμοια νεκρώσιμα τοῦ κυρίου Θεοφάνους. τὴν δὲ λιτὴν ἀκολ. τοῦ σαββάτου ζήτει εἰς τὸ ὡρολόγιον. φύλ. ρκθ΄.
Κεφάλαιον κδ΄. περὶ τῶν ἀποδειπνίων.

Τὰ ἀπόδειπνα ποιοῦμεν οὕτως, ἀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ σαββάτου τῆς διακαινησίμου, ψάλλομεν τὸ κατὰ σύνηθες ἑξάψαλμον, καὶ τὸ μεθ' ἡμῶν ὁ θεός, καὶ τὸν ν΄. καὶ τὸ τριῴδιον τῆς ἡμέρας, καὶ γοῦν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ν΄. εἰς τὰ ἀπόδ. τὰ τριῴδια ψάλλομεν μέχρι τῶν ἁγίων πάντων. μὴ ποιοῦντες μετανοίας. ὁμοίως καὶ τὴν ἑβδομάδα τῆς τριηνῆς εἰς τὰ ἀπόδ. τὰ τριῴδια ψάλλομεν.
Ἀπὸ δὲ τῆς ἀρχῆς τῆς τεσσαρακοστῆς τῶν ἁγίων πάντων, ψάλλομεν τὰ προλεχθέντα καὶ τὸ δόξα ἐν ὑψίστοις, καὶ τὸ κύριε παντοκράτωρ, καὶ ἐν τῷ τέλει στάσιν μίαν, μετανοίας ιβ΄. ἐὰν οὐκ ἔχομεν ἑορτὴν διὰ μέσου ταύτης τῆς μ΄. τὸν αὐτὸν τύπον ποιοῦμεν καὶ τὴν μ΄. τοῦ ἁγίου Φιλίππου. μετὰ δὲ τὸ διελθεῖν τὴν μ΄. τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἕως τοῦ ἁγίου Φιλίππου ψάλλομεν ἀπὸ τοῦ κανόνος τὸ δόξα ἐν ὑψίστοις, καὶ τὸ κύριε παντοκράτορ.
Εἰς δὲ τὸ δωδεκαήμερον, ἀναλαμβάνομεν πάλιν τὴν ἀκολ. ἣν ποιοῦμεν μετὰ τὸ πάσχα ἕως τῶν ἁγίων πάντων λέγοντες μετὰ τὰ τριῴδια.

γρῶνται πάντα τὰ ἀναστάσιμα, εἶτα τοῦ ἁγίου, εἰς τὸ δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. ὁμοίως καὶ εἰς τὸν στίχον τὸ ἀναστάσιμον πρῶτον, εἶτα τῆς ἑορτῆς, καὶ εἰς τὸ δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτ. τὸ τροπ. τῆς ἑορτῆς καὶ ἀπολ.

Ὁμοίως, καὶ εἰς τὸν ὄρθρον τῆς κυριακῆς, πρῶτον τὸν ἀναστάσιμον κανόνα, καὶ ἔπειτα τῆς ἑορτῆς, καὶ ὕστερον τοῦ ἁγίου. ὁ γὰρ σταυροαναστάσιμος κανὼν ἀφίεται. Εἰς δὲ τοὺς αἴνους τὰ ἀναστάσιμα στιχηρὰ πάντα, εἰς τὸ δόξα καὶ νῦν στιχηρὸν τῆς ἑορτῆς τὸ συνημμένον μετὰ τοῦ δόξα ἐν ὑψίστοις.

Κεφάλαιον ιζ΄. περὶ τῆς ἀποδόσεως τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν.

Ὅτε δὲ ἀποδίδονται αἱ δεσποτικαὶ ἑορταὶ καὶ τῆς θεοτόκου, οὐδ' ὅλως ψάλλομεν ἁγίου στιχηρὰ ἢ κανόνα, ἀλλὰ μόνον εἰς τὸ ἀπόδ. τὸν κανόνα τοῦ ἁγίου. καὶ εἰς τὴν ἀπόδοσιν τοῦ σταυροῦ καὶ τῆς ὑπαπαντῆς μόνον ψάλλομεν τὸν κανόνα τοῦ ἁγίου εἰς τὸν ὄρθρον καθὼς ἐξ ἀρχῆς παρελάβομεν.

Κεφάλαιον ιη΄. περὶ τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν καὶ τῆς θεοτόκου, ἐὰν τύχωσιν ἐν κυριακῇ.

Ἐὰν ἐν κυριακῇ τύχῃ ἡ ὕψωσις τοῦ τιμίου σταυροῦ, ἢ ἡ τῶν χριστουγέννων, ἢ τῶν φώτων, ἢ τῆς μεταμορφώσεως, ἢ ὑπαπαντῆς ἑορτή. προτιμᾶται ἡ ἑορτὴ ὑπὲρ τὴν κυριακήν, καὶ ψάλλομεν πάντα τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ ἀναστάσιμα ἀφίεμεν. ὁμοίως καὶ τὸ ἑωθινὸν εὐαγγέλιον καὶ τὸ τῆς λειτουργίας.

Εἰ δὲ τύχῃ ἡ γέννησις, ἢ ἡ κοίμησις τῆς θεοτόκου, ἢ τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, προτιμῶμεν τὰ ἀναστάσιμα στιχηρά, εἶθ' οὕτω τῆς θεοτόκου.

Κεφάλαιον ιθ΄. περὶ στίχων τῶν ᾠδῶν πόσους στίχους ἱστῶμεν εἰς τὸν ὄρθρον καθ' ἑκάστην ἡμέραν.

Χρὴ γινώσκειν, ὅτι εἰς ἕκαστον ὄρθρον, δέκα στίχους ἱστῶμεν μετὰ τοῦ εἱρμοῦ καὶ τοῦ δόξα καὶ νῦν, ἀρχόμενοι ἀπὸ τῆς νέας κυριακῆς τοῦ ἀντιπάσχα μέχρι τῶν ἁγίων πάντων, ποιοῦντες τὸν κανόνα τῆς κυριακῆς, εἴτε τῆς μεσοπεντηκοστῆς, εἴτε τῆς ἀναλήψεως, εἴτε τῆς ν΄. καὶ πάντων τῶν ὀκταημέρων προσ. ς΄ μετὰ τοῦ εἱρμοῦ, τοῦ δὲ μηναίου δ΄. μετὰ τοῦ δόξα καὶ νῦν.

Ὁμοίως καὶ ἀπὸ τῶν ἁγίων πάντων δέκα στίχους ἱστῶμεν εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τοῦ δόξα καὶ νῦν. καὶ ταῦτα μὲν ἐν ταῖς καθημεριναῖς μέχρι τῆς κυριακῆς. Ἐν δὲ ταῖς δεσποτικαῖς ἑορταῖς ὡς εἴρηται ἔμπροσθεν ἐκτεθειμένως, ὡς ἐν μιᾷ ἑκάστῃ τελοῦμεν.

Κεφάλαιον κ΄. περὶ τῶν κανόνων τῆς ὅλης ἑβδομάδος.

Ὅτι οἱ εἰσὶν οἱ κανόνες, οὓς ψάλλομεν δι' ὅλης τῆς ἑβδομάδος ἀπὸ τῶν ἁγίων πάντων μέχρι τῆς κυριακῆς, ἀνευ τῶν κυριακῶν, καὶ τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν καὶ τῶν ὀκταημέρων.

Τῇ β΄. κανόνας δύο. κατανυκτικὸν τῆς η. ἤχου. καὶ τοῦ μηναίου.

Τῇ γ΄. κατανυκτικὸν τῆς η. ἤχου καὶ τοῦ μηναίου.

Τῇ δ΄. σταυρώσιμον, καὶ τοῦ μηναίου.

Τῇ ε΄. τῶν ἀποστόλων καὶ τοῦ μηναίου.

Τῇ

Digitized by Google

ὑψίστοις θεῷ καὶ ποιοῦμεν μετανοίας γ΄. καὶ μετὰ τὸ δόξα ἐν ὑψίστοις ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκτενῆ, καὶ τὰς αἰτήσεις, καὶ ψάλλομεν τὰ στιχηρά. εἶτα λέγομεν Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολ. καὶ ἀθέως τὸ τρισάγιον, τὸ παναγία τριάς, τὸ πάτερ ἡμῶν, τὸ κύριε ἐλέησον γ΄. καὶ γίνονται μετανοίαι γ΄. μεγάλαι, καὶ ἄρχεται ὁ προεστὼς ἠρέμα. δεῦτε προσκυνήσωμεν γ΄. μετανοίας γ΄. καὶ εἰς τὸ πλήρωμα τῶν ψαλμῶν τῆς α΄. ὥρας μετανοίας γ΄. ὁ ψάλτης πλαγίου β΄. Τὸ πρωῒ εἰσάκουσον. δόξα καὶ νῦν. Τίσε καλέσωμεν, εἶτα τὰ διαβήματά μου γ΄. ἀργόν, οὐ ποιοῦμεν δὲ μετανοίας, ἀλλ᾽ εἰς τὸ ἅγιος ὁ θεὸς μετανοίας γ΄. εἶτα κύριε ἐλέησον μ΄. καὶ γίνονται μετανοίαι μεγάλαι γ΄. καὶ ἄλλαι ιβ΄. ἀργαί, εἶτα ὁ ἱερεὺς ἀπολύει.

Ὅτε δὲ τύχῃ ἁγίου, ὃν ἑορτάζομεν, εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα προσόμοια τοῦ ἁγίου ς΄. καὶ θεοτοκίον. μετὰ δὲ τὸ προκείμ. τὰ στιχηρὰ τῆς η. ἤχου. εἰς τὸ δόξα ἰδιομ. τοῦ ἁγίου, καὶ νῦν θ΄. κατὰ τὸν ἦχον τοῦ ἰδιομ. τὸ τροπ. τοῦ ἁγίου καὶ ἀπολ.

Ὅτε δ᾽ οὖν τύχῃ ἁγίου, ὃν οὐχ ἑορτάζομεν, εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα προσόμοια τοῦ ἁγίου δ΄. καὶ θ΄. μετὰ δὲ τὸ προκείμ. τὰ στιχηρὰ τῆς η. ἤχου. εἰς τὸ δόξα ἰδιομ. τοῦ ἁγίου. καὶ νῦν θ΄. τὸ τροπ. τοῦ ἁγίου καὶ ἀπολ.

Εἰς δὲ τὸν ὄρθρον ἑνὸς ἑκάστου ἁγίου ἑορτῆς ἔμπροσθεν, οὗ τὰ τροπάρια τοῦ κανόνος διπλοῦμεν ποιοῦντες ἀυτὰ ἐξ. μετὰ τοῦ δόξα καὶ νῦν. ὁμοίως καὶ εἰς τοὺς αἴνους ἐὰν ἔχῃ στιχηρὰ προσόμοια, ψάλλομεν αὐτὰ πρὸς ἅπαξ, καὶ γίνονται δ΄. καὶ εἰς τὸν στίχον τῆς η. ἤχου, εἰς τὸ δόξα ἰδιομ. τοῦ ἁγίου καὶ νῦν θ΄. κατὰ τὸν ἦχον τοῦ ἰδιομ. εἶτα τὸ ἀγαθὸν τὸ ἐξομολ. καὶ μετὰ τὸ τρισάγιον τὸ τροπ. τοῦ ἁγίου ἡ ἐκτενής, αἱ αἰτήσεις καὶ ἀπολ.

Κεφάλαιον ιε΄. περὶ τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι εἰς τὰς δεσποτικὰς ἑορτὰς τῇ παραμονῇ, ἱστῶμεν στίχοις η΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς γ΄. τὰ δύο ἐκ τρίτου τὸ δὲ ἓν ἐκ δευτέρου. εἰς τὸ δόξα καὶ νῦν ἰδιομ. καὶ τὴν λοιπὴν ἅπασαν ἀκολουθίαν εὑρήσεις εἰς τὴν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς τρανώτερον, καὶ λεπτότερον.

Κεφάλαιον ις΄. περὶ τῶν ὀκταημέρων τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν καὶ τῆς θεοτόκου.

Τὰ δὲ ὀκταήμερα τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν καὶ τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου, εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα κρατοῦμεν στίχοις ς΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ γ΄. τῆς ἑορτῆς. καὶ τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν ἁγίου γ΄. δόξα καὶ νῦν θ΄. μετὰ δὲ τὸ προκείμ. στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς πάλιν, εἰς τὸ δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς ἰδιομ. τὸ τροπ. τῆς ἑορτῆς. ἡ ἐκτενὴς αἱ αἰτήσεις καὶ ἀπολ.

Εἰς δὲ τὸν ὄρθρον τῶν ὀκταημέρων δύο κανόνας ψάλλομεν. τὸν τῆς ἑορτῆς πρὸς ς΄. μετὰ τοῦ εἱρμοῦ, καὶ τοῦ τυχόντος ἁγίου δ΄. μετὰ τοῦ δόξα καὶ νῦν. τῆς δὲ ὀκτωήχου οὐδὲν ψάλλομεν. μόνον τὰς κυριακὰς ψάλλομεν τὰ ἀναστάσιμα καὶ τοῦ ἁγ... Εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα προσ-

…ρίναις. πληρουμένων δὲ τῶν κανόνων, ὁ ἱερεὺς τὴν συναπτήν. καὶ ψάλλομεν κατὰ τὸν ἦχον. ἅγιος κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν. εἶτα τοὺς αἴνους. κρατοῦμεν δὲ στίχους η΄. ἀπὸ τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν, καὶ ψάλλομεν στιχ. δ΄. τὰ ἀρχαῖα καὶ δ΄. ἀνατολικά. εἰς τὸ δόξα. τὸ ἑωθινὸν στιχηρόν, καὶ νῦν ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις. καὶ τούτου πληρουμένου, ἐκφωνεῖ ὁ ἱερεύς, ἢ ὁ ψάλτης. Δόξα ἐν ὑψίστοις καὶ γίνεται καθεξῆς ἐκτενὴς καὶ συναπτὴ τῶν αἰτήσεων καὶ ἀπολύει.

Κεφάλαιον ιβ΄. περὶ τοῦ ὄρθρου τῆς κυριακῆς, ἐν ᾗ μνήμην ἁγίου ἐπιτελοῦμεν.

Εἰ δὲ καὶ μνήμην ἁγίου ἐπιτελοῦμεν, εἰς τὸ θεὸς κύριος ψάλλομεν τὸ ἀναστάσιμον τροπ. δίς. καὶ εἰς τὸ δόξα τοῦ ἁγίου. εἰς τὸ καὶ νῦν θεοτοκίον, κατὰ τὸν ἦχον τοῦ ἁγίου. οἷον, εἰ μὲν ἐστὶ πρῶτος. τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου, εἰ δὲ β΄. πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν. καὶ οὕτω καθεξῆς ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς προγέγραπται. εἰς δὲ τοὺς κανόνας καταλιμπάνομεν τὰ δύο τροπάρια τοῦ δευτέρου κανόνος τοῦ σταυροαναστασίμου, καὶ ποιοῦμεν τοῦ ἁγίου τὸν κανόνα τροπ. ς΄. μετὰ τοῦ δόξα καὶ νῦν. περὶ δὲ τῶν καθισμάτων πρῶτον μετὰ τὴν στιχολογίαν ψάλλεται ἡ ὑπακοή, καὶ τὸ ἀναστάσιμον κάθισμα ἀπὸ γ΄. ᾠδ. τοῦ ἁγίου, ἀπὸ ς΄. τὸ κοντάκιον τὸ ἀναστάσιμον καὶ τοῦ ἁγίου, ἀπὸ τοῦ ἅγιος κύριος, τὸ ἐξαποστειλάριον τοῦ ἁγίου ἐν δευτέρῳ καὶ θ΄. εἰς τοὺς αἴνους ὡς προγέγραπται, εἰς τὸ δόξα, ἰδιόμ. τοῦ ἁγίου. εἰς τὸ καὶ νῦν. ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις.

Κεφάλαιον ιγ΄. περὶ τῶν στιχηρῶν τῶν καθημερινῶν ἑσπερινῶν τοῦ ὅλου χρόνου πόσοις στίχοις ἱστῶμεν.

Δεῖ γινώσκειν, ὅτι καθ' ἕκαστον ἑσπερινὸν τοῦ ὅλου χρόνου ἓξ στίχοις ἱστῶμεν. δίχα τοῦ ὀψὲ σαββάτου καὶ τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν, καὶ τῶν ἁγίων, ὧν τὰς ἑορτὰς ἑορτάζομεν, τῷ γὰρ σαββάτῳ ἑσπέρας, καὶ ταῖς δεσποτικαῖς ἑορταῖς η΄. στίχοις κρατοῦμεν. ταῖς δὲ ἑορταῖς ἃς οὐχ ἑορτάζομεν κρατοῦμεν ἓξ στίχοις διαδόντες τῶν ἁγίων τὰ στιχηρά, καὶ μετὰ τὸ προκείμ. τῆς ἡμέρας. εἰς τὸν στίχον δύο κατανυκτικά. καὶ ἓν μαρτ. τῇ κυριακῇ καὶ τῇ β΄. ἑσπέρας. τῇ δὲ γ΄ καὶ ε΄. ἑσπέρας δύο σταυρώσιμα, καὶ ἓν μαρτ. τῇ μὲν δ΄. ἑσπέρας δύο ἀποστολικά. καὶ τῶν μαρτ. εἰς τὸ δόξα καὶ νῦν θεοτοκίον.

Κεφάλαιον ιδ΄. περὶ τοῦ ὄρθρου.

Εἰς δὲ τὸν ὄρθρον ὅτε τὸ θεὸς κύριος οὐ ψάλλεται, ἀλλὰ τὸ ἀλληλούϊα καὶ τὰ τριαδικά. εὐλογεῖ ὁ ἱερεὺς λέγων. Εὐλογητὸς ὁ θεὸς ἡμῶν πάντοτε. καὶ ἀρχόμεθα τὸ τρισάγιον, τὸ παναγία τριάς, τὸ πάτερ ἡμῶν. ὅτι σοῦ, εἶτα δόξα ἐν ὑψίστοις γ΄. καὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ ἑξαψάλμου ἡ κατὰ συνήθειαν συναπτή, καὶ δίδεται ἀλληλούϊα κατὰ τὸν ἦχον τῶν τριαδικῶν. εἶτα ἡ στιχολογία, πληρουμένης δὲ αὐτῆς, ἡ ἀνάγνωσις. εἶτα οἱ κανόνες. εἶτα τὸ φωταγωγικὸν τῆς ἡμέρας. Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ οὐ ψάλλομεν ἀλλὰ μετὰ τὸ δόξα καὶ νῦν λέγομεν. σοὶ δόξα πρέπει κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν σοὶ δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ πατρί, καὶ τῷ υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι. Δόξα ἐν

ὑψί-

Digitized by Google

Κεφάλαιον θ΄. περὶ τοῦ πόσοις στίχοις ἱστῶμεν τῷ σαββάτῳ ἑσπέρας.

Δεῖ γινώσκειν, ὅτι τῷ σαββάτῳ ἑσπέρας εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχους ί. ἀπὸ τοῦ ἐκ βαθέων ἐκέκραξα, καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ τρία ἀναστάσιμα τὰ ἀρχαῖα καὶ δύο ἀνατολικὰ καὶ γ΄. τοῦ μηναίου. δόξα τοῦ ἁγίου εἰ μὲν ἔχει, εἰ δ' οὐχὶ λέγομεν δόξα καὶ νῦν θεοτοκίον ἐκ τῶν ἀρχαίων τὸ πρῶτον τοῦ ἤχου, οὗ ψάλλει. οἷον, Ὁ διὰ σὲ θεοπάτορ. ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν. μετὰ δὲ τὸ προκείμενον ἡ ἐκτενὴς, καὶ αἱ αἰτήσεις, καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν συνάγονται οἱ δύο χοροὶ εἰς ἓν, καὶ ψάλλουσι πρῶτον τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν τοῦ ἤχου, εἶτα τοῦ ἀλφαβήτου Ἰωάννου μοναχοῦ. εἰς τὸ δόξα καὶ νῦν θεοτοκίον ἐκ τοῦ ἀλφαβήτου, ἀπολυτίκιον θεοτόκε παρθένε γ΄.

Κεφάλαιον ι΄. περὶ τοῦ ἑσπερινοῦ τοῦ σαββάτου, ἐν ᾧ καὶ μνήμην ἁγίου ἐπιτελοῦμεν.

Εἰ δὲ καὶ μνήμην ἁγίου ἐπιτελοῦμεν τῇ κυριακῇ, ψάλλομεν πάντα τὰ στιχηρὰ ὡς προγέγραπται εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, μετὰ δὲ τὸ προκείμενον, καὶ τὴν ἐκτενῆ καὶ τὰς αἰτήσεις τὸ στιχηρὸν τοῦ ἤχου, καὶ τὸ α΄. β΄. καὶ τὰ μὲν τὰ στιχηρὰ τοῦ ἀλφαβήτου λέγομεν τοὺς δὲ τοὺς στίχους. Στίχος α΄. Ὁ κύριος ἐβασίλευσεν εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο. Στίχος β΄. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην. Εἰς δὲ τὸ ἰδιόμελον τοῦ ἁγίου εἰ μὲν ἐστὶν ἀπόστολος, λέγε στίχον. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. Εἰ δὲ μάρτυς. Εὐφρανθήσεται δίκαιος. Εἰ δὲ ἱεράρχης. Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται. Εἰ δὲ ὅσιος. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν κύριον. Εἰ δὲ ἁγία μάρτυς. Ὑπομένουσα ὑπέμεινα τὸν κύριον καὶ προσέσχε μοι. Δόξα τοῦ ἁγίου. καὶ νῦν θ΄. ἐκ τοῦ ἀλφαβήτου κατὰ τὸν ἦχον ἰδιόμελον. καὶ ἐν τῷ τέλει τὴν καταβασίαν τοῦ ἁγίου, καὶ οὐ λέγομεν τὸ θεοτόκε παρθένε, οὔτε τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον. ἀλλὰ τὸ τροπάριον τοῦ ἁγίου καὶ ἀπολύει.

Κεφάλαιον ια΄. περὶ τοῦ ὄρθρου τῆς κυριακῆς, ἐν ᾗ οὐκ ἐπιτελοῦμεν μνήμην ἁγίου.

Τῇ δὲ κυριακῇ εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὸ ἑξάψαλμον καὶ τὴν συναπτὴν ψάλλεται τὸ θεὸς κύριος κατὰ τὸν ἦχον τοῦ ἀναστασίμου τροπαρίου. καὶ ψάλλεται τὸ τροπάριον δίς. δόξα καὶ νῦν θεοτοκίον. εἶτα γίνεται στιχολογία κατὰ τὸν ἦχον, καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν ἡ ὑπακοὴ ἀναστάσιμος, ἡ ἀνάγνωσις. οἱ ἀναβαθμοί, καὶ τὸ προκείμενον. τὸ πᾶσα πνοή, καὶ τὸ εὐαγγέλιον. εἶτα ἀνάστασιν χριστοῦ, ὁ ν΄. καὶ τούτου λεγομένου, ὁ ἱερεὺς ἵσταται ἔξω τῶν ἁγίων θυρῶν κρατῶν τὸ εὐαγγέλιον καὶ ἀσπάζονται αὐτὸ πάντες οἱ ἀδελφοί. πληρωθέντος δὲ τοῦ ν΄. ἐκφωνεῖ ὁ ἱερεύς. Ἐλέει καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου υἱοῦ. καὶ ἄρχονται οἱ κανόνες, τῷ κυρίῳ ᾄσωμεν κατὰ τὸν ἦχον τῆς κυριακῆς. κρατοῦμεν δὲ στίχους ιβ΄ μετὰ τοῦ εἱρμοῦ καὶ τοῦ δόξα καὶ νῦν. καὶ ψάλλομεν τοὺς δύο ἀναστασίμους κανόνας πρὸς η΄. καὶ τοῦ μηναίου δ΄. ἀπὸ γ΄. ᾠδῆς κάθισμα ἀναστάσιμον, ἀπὸς. τοῦ

Κεφάλαιον γ΄. περὶ ἑσπερινῆς στιχολογίας τοῦ σαββάτου.

ΑΡχόμεθα στιχολογεῖν τοῖς Σάββασιν ἑσπέρας ἀπὸ τοῦ Σαββάτου τῆς διακαινησίμου τὸ μακάριος ἀνὴρ κατὰ σάββατον, χωρὶς τοῦ μεγάλου σαββάτου, καὶ τοῦ σαββάτου τῆς πεντηκοστῆς.

Κεφάλαιον δ΄. περὶ στιχολογίας τῶν προσκυνείων.

ΑΡχόμεθα στιχολογεῖν τὰς ἑσπέρας τὰ προσκύνεια ἀπὸ τῶν ἁγίων πάντων, καθ᾽ ἑκάστην ἑβδομάδα δεύτερον, ἢ γ΄. ὅλου τοῦ χρόνου, εἰ μὴ περικόψει δεσποτικὴ ἑορτὴ μετὰ τῶν ὀκταημέρων αὐτῶν, καὶ μνήμας ἁγίων, ἃς ἑορτάζομεν. ὁμοίως καὶ τῇ ἑβδομάδι τῆς τυρινῆς, καὶ τὸ δωδεκαήμερον οὐ στιχολογοῦμεν τὰ προσκύνεια.

Κεφάλαιον ε΄. περὶ τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν καὶ τῆς θεοτόκου.

ΕΝ ταῖς παραμοναῖς τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν καὶ τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου εἰς τὸν ἑσπερινὸν οὐ στιχολογοῦμεν. κἂν ἐν κυριακῇ λάχῃ ἡ δεσποτικὴ ἑορτὴ καὶ τῆς θεοτόκου, οὐδὲ τῇ ἐπαύριον τὸ μεθέορτον εἰς τὸν ὄρθρον. ἡ γὰρ δεσποτικὴ ἑορτὴ καὶ τῆς θεοτόκου ἰδίαν στιχολογίαν ἔχει, τὴν παρακατιὼν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς εὑρήσεις ἑκάστης, ποῖα ἀντίφωνα καὶ ποίοις ψαλμοῖς ὀφείλεις στιχολογεῖν.

Κεφάλαιον ϛ΄. περὶ τῶν μετανοιῶν.

ΙΣτέον, ὅτι ἀπὸ τοῦ πάσχα, μέχρι τῶν ἁγίων πάντων, μετανοίας οὐ βάλλομεν. ἀπὸ δὲ τῆς ἀρχῆς τῆς μ΄. τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἀρχόμεθα βάλλειν μετανοίας ὅλον τὸν χρόνον χωρὶς τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν καὶ τῆς θεοτόκου σὺν τοῖς ὀκταημέροις, καὶ τῶν ἁγίων, ὧν τὰς μνήμας ἑορτάζομεν, καὶ τὸ δωδεκαήμερον.

Περὶ τῆς πρώτης ὥρας.

Η δὲ πρώτη ὥρα συνάπτεται μετὰ τοῦ ὄρθρου πάντοτε, εἰ μὴ περικόψει μεγάλη δοξολογία, ποιοῦντες ἐν τῷ τέλει στάσιν μίαν. μετανοίας δώδεκα. Ὁμοίως καὶ εἰς τὸ λυχνικὸν ιβ΄. καὶ εἰς τὸ ἀπόδειπνον.

Κεφάλαιον ζ΄. περὶ τῆς τεσσαρακοστῆς τῶν ἁγίων ἀποστόλων.

ΤΗ τεσσαρακοστῇ τῶν ἁγίων ἀποστόλων, τὰς δύο ὥρας τὴν τρίτην, καὶ τὴν ἕκτην, μετὰ στιχολογίας ψάλλομεν, τὴν δὲ πρώτην καὶ ἐννάτην οὐχί.

Κεφάλαιον η΄. Περὶ τῶν Νηστίμων ἡμερῶν καὶ ἑορτῶν.

ΤΑς δὲ νηστίμους ἡμέρας, ἤγουν δ΄. καὶ ϛ΄. ξηροφαγοῦμεν κατὰ τὴν τῶν θείων πατέρων παράδοσιν. δίχα ἀρρωστίας. ἐὰν δὲ λάχῃ ἐν αὐταῖς ἑορτὴ ἑνὸς τῶν ιβ΄. ἀποστόλων, ἢ τῶν ἀσωμάτων, ἢ τὸ γενέθλιον τοῦ προδρόμου, ἢ ἡ ἀποτομὴ αὐτοῦ, ἢ τῶν ἑορτῶν τῆς θεοτόκου, ἢ τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν, καὶ τὰ αὐτῶν ὀκταήμερα καταλύομεν τὴν νηστείαν, ἁγίας δὲ αὐτὰς τηροῦμεν. Τῶν δὲ λοιπῶν ἁγίων, εἰ καὶ τὸ θεὸς κύριος ψάλλομεν, ἀλλ᾽ ὅμως τὴν νηστείαν τῶν τετράδος παρασκευῶν αὐτῶν ἀκριβῶς φυλάττομεν, κατὰ τὴν τῶν θείων ἀποστόλων διάταξιν.

Digitized by Google

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΚΑΘΟΛΙΚΑ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΔΟΣΙΝ τῶν ἁγίων πατέρων τοῦ τυπικοῦ τοῦ ἁγίου Σάβα καὶ τοῦ Στουδίτου, καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ ἁγίου ὄρους, οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ μέρος τῆς παραδόσεως τοῦ ὁσιωτάτου πατρὸς ἡμῶν Ἰωσὴφ τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Νικολάου τῶν Κασούλων.

Ὅπερ τυπικὸν συνέχει τὴν ἐκκλησιαστικὴν κατάστασιν ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ. Καὶ πρῶτον μὲν ἐν κεφαλαίοις ποιὴν ἐν ἐπιτομῇ προδηλοῦν, ἔπειτα δὲ τρανωτέρως κατὰ τάξιν ἐν τῷ ἰδίῳ καὶ προσφόρῳ τόπῳ καὶ καιρῷ διαλαμβάνον.

Κεφάλαιον πρῶτον.

Ἰστέον, ὅτι τὸ Θεὸς κύριος πάντοτε ἱστάμενοι ψάλλομεν, καὶ τοῦ ἀποστόλου ἱστάμενοι ἀκροώμεθα, ὡς καὶ τοῦ εὐαγγελίου. Καὶ ὅτε ψάλλομεν τὸ Θεὸς κύριος. εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἑσπερινοῦ μετὰ τὸ εὐλογῆσαι τὸν ἱερέα εὐθέως λέγομεν. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ. τρίς. Ὁμοίως καὶ εἰς τὸν ὄρθρον. Δόξα ἐν ὑψίστοις. τρίς. ἀλλ' οὐδὲ μετανοίας ποιοῦμεν, ὅτε δὲ οὐκ ἔστι μνήμη ἁγίου ἐπισήμου, οὐχ ἑορτάζομεν, οὐδὲ Θεὸς κύριος ψάλλομεν, ἀλλ' ἀντὶ τούτου ψάλλομεν τὸ, ἀλληλούϊα κατὰ τὸν ἦχον τῶν τριαδικῶν τροπαρίων, ποιοῦντες καὶ τὰς συνήθεις μετανοίας. καὶ εἰς τὸν ἑσπερινὸν ὡσαύτως λέγομεν τὰ τροπάρια ταῦτα. Θεοτόκε παρθένε. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ. Ὑπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν ζήτει εἰς τὸ ὡρολόγιον, φύλ. ρμ.

Κεφάλαιον β΄. περὶ τῆς στιχολογίας τοῦ ὄρθρου.

Ἰστέον, ὅτι στιχολογοῦμεν εἰς τὸν ὄρθρον. παρεκτὸς τῶν μετὰ τὰς δεσποτικὰς ἑορτὰς τελουμένων τῇ ἐπαύριον μεθεόρτων.

Ἀρχόμεθα δὲ ἀπὸ τῆς νέας κυριακῆς στιχολογεῖν καθ' ἑκάστην νύκτα κάθισμα ἕν, μέχρι τῆς κβ΄. τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς, ἀπὸ γὰρ ταύτης τῆς ἡμέρας. ἀρχόμεθα στιχολογεῖν καθίσματα δύο, μέχρι τῆς παρασκευῆς τῆς ἀποκρέου. ἡμεῖς δὲ οἱ τῆς μονῆς τῶν Κακούλων μέχρι καὶ αὐτῆς τῆς παρασκευῆς τῆς τυρινῆς ἓν κάθισμα στιχολογοῦμεν, τά τε Σάββατα καὶ τὰς κυριακὰς πάσας ὁμοίως πρὸς ἓν κάθισμα στιχολογοῦμεν, καὶ αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα ὅλην τῆς τυρινῆς, καὶ τὸ δωδεκαήμερον ἓν κάθισμα.

Digitized by Google

Κανὼν κατανυκτικὸς εἰς τὸν ὄρθρον τῇ β΄. καὶ τῇ τρίτῃ.	ρνε΄.
Τῇ γ΄. ἑσπέρας ἀκολουθία.	ρξ΄.
Τῇ δ΄. πρωῒ ἀκολουθία.	ρξα΄.
Κανὼν σταυρώσιμος τῇ δ΄. εἰς τὸν ὄρθρον.	ρξα΄.
Τῇ δ΄. ἑσπέρας ἀκολουθία.	ρξε΄.
Τῇ ε΄. πρωῒ ἀκολουθία.	ρξζ΄.
Τῇ ε΄. ἑσπέρας ἀκολουθία.	ρο΄.
Τῇ ς΄. πρωῒ ἀκολουθία.	ρο΄.
Τῇ ς΄. ἑσπέρας ἀκολουθία.	ρο΄.
Τῷ σαββάτῳ εἰς τὸν ὄρθρον κανὼν ἀναπαύσιμος. καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολ.	ροβ΄.
Κανὼν παρακλητικὸς τῆς θεοτόκου.	ροε΄.
Ἀκολουθία τῆς ἀναστασίμου η. ἤχου ἦχος πρῶτος.	ροθ΄.
ἦχος β΄. ἀναστάσιμος.	ρπη΄.
ἦχος γ΄. ἀναστάσιμος.	ρϟε΄.
ἦχος δ΄. ἀναστάσιμος.	σδ΄.
ἦχος πλαγίου α΄. ἀναστάσιμος.	σια΄.
ἦχος πλαγίου β΄. ἀναστάσιμος.	σιθ΄.
ἦχος βαρὺς ἀναστάσιμος.	σκζ΄.
ἦχος πλαγίου δ΄. ἀναστάσιμος.	σλδ΄.
Ἐξαποστειλάρια. καὶ στιχηρὰ ἑωθινὰ ἀναστάσιμα.	σμβ΄.
Εὐαγγέλια ἑωθινὰ ἀναστάσιμα.	σμς΄.
Πεντηκοσταρίου ἀκολουθία.	σνγ΄.
Ἀκολουθία τῆς μεγάλης κυριακῆς τοῦ πάσχα.	σνγ΄.
Ἀκολουθία τῆς κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ. καὶ ὅλης τῆς ἑβδομάδος.	σξζ΄.
Κυριακῆς τῶν μυροφόρων ἀκολουθία καὶ ὅλης τῆς ἑβδομάδος.	σοε΄.
Κυριακῆς τοῦ παραλύτου καὶ ὅλης τῆς ἑβδομάδος ἀκολουθία.	σπγ΄.
Τῇ δ΄. τῆς μεσοπεντηκοστῆς.	σπθ΄.
Κυριακῆς τῆς σαμαρείτιδος καὶ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος ἀκολουθία.	σϟδ΄.
Κυριακῆς τοῦ τυφλοῦ. καὶ τῆς αὐτῆς ἑβδομ. ἀκολουθία.	τβ΄.
Τῇ παραμονῇ τῆς ἀναλήψεως.	τθ΄.
Κυριακῆς τῶν ἁγίων τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ θεοφόρων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ ἀκολουθία.	τιη΄.
Ἀκολουθία τῶν κοιμηθέντων.	τκζ΄.
Ἀκολουθία τῆς ἁγίας πεντηκοστῆς.	τλζ΄.
Ἀκολουθία τῆς γονυκλισίας.	τμη΄.
Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου πνεύματος.	τνς΄.
Κυριακὴ τῶν ἁγίων πάντων.	τξγ΄.
Ἀκολουθία τοῦ τιμίου σώματος καὶ αἵματος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ.	τοα΄.
Μεσονύκτιον ψαλλόμενον ὑπὸ τῶν μοναχῶν τοῦ ἁγίου Βασιλείου.	τπ΄.

ΤΕΛΟΣ.

Digitized by Google

Υ

Ὑψώσωσε κύριε.	ψαλ. κθ'.	φύλ. ιζ'.
Ὑπομένων ὑπέμεινα.	ψ. λθ'.	φ. κς'.
Ὑψώσωσε ὁ θεός μου.	ψ. ρμδ'.	φ. ργ'.

Φ

Φύλαξόν με κύριε. ὅτι.	ψ. ιϛ'.	φ. η'.
Φησὶν ὁ παράνομος.	ψ. λε'.	φ. κβ'.
Φωνῇ μου πρὸς κύριον.	ψ. οϛ'.	φ. νβ'.
Φωνῇ μου πρὸς κύριον.	ψ. ρμα'.	φ. ρα'.

Ω

Ὡς ἀγαθὸς ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραήλ.	ψ. οβ'.	φ. μθ'.
Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου.	ψ. πγ'.	φ. ξ'.

Αἱ ᾠδαὶ τοῦ ψαλτηρίου.

Ὠδὴ α'.	Ἄσωμεν τῷ κυρίῳ.	φύλ. ρϛ'.
β'.	Πρόσεχε οὐρανέ.	ρζ'.
γ'.	Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.	ρι'.
δ'.	Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.	ρι'.
ε'.	Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει.	ρια'.
ϛ'.	Ἐβόησα ἐν θλίψει.	ριβ'.
ζ'.	Εὐλογητὸς εἶ κύριε.	ριβ'.
η'.	Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα.	ριδ'.
θ'.	Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον.	ριε'.
ι'.	Εὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ θεός.	ριε'.

Ὡρολογίου ἀκολουθία.	ριζ'.
Σαββάτου ἀκολουθία.	ρκθ'.
Ὥρα πρώτη.	ρλβ'.
Ὥρα τρίτη.	ρλγ'.
Ὥρα ἕκτη.	ρλδ'.
Ὥρα ἐννάτη.	ρλϛ'.
Τοῦ ἑσπερινοῦ ἀκολουθία.	ρλζ'.
Τοῦ μεγάλου ἀποδείπνου.	ρμα'.
Τοῦ μικροῦ ἀποδείπνου.	ρμζ'.
Στιχηρὰ θεοτοκία τῶν η. ἤχων.	ρν'.
Καθίσματα θεοτοκία τῶν η. ἤχων.	ρν'.
Ἀκολ. τῆς ὅλης ἑβδομάδος ψαλλομένη ἀντὶ τῆς παρακλητικῆς.	ρνβ'.
Κανὼν τῶν ἀσωμάτων.	ρνγ'.
Τοῦ ὄρθρου τῆς β'. ἀκολουθία.	ρνε'.

Digitized by Google

Ὁ θεὸς ὁ θεός μου πρόσχες.	ψαλ. κα΄.	φύλ. ιβ΄.
Ὁ θεὸς ἡμῶν καταφυγή.	ψ. με΄.	φ. λα΄.
Ὁ θεὸς ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν.	ψ. μγ΄.	φ. κθ΄.
Ὃν τρόπον ἐπιποθεῖ.	ψ. μα΄.	φ. κη΄.
Ὁ θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσον.	ψ. νγ΄.	φ. λε΄.
Ὁ θεὸς ἀπώσω ἡμᾶς.	ψ. νθ΄.	φ. λθ΄.
Οὐχὶ τῷ θεῷ ὑποτ.	ψ. ξα΄.	φ. μ΄.
Ὁ θεὸς ὁ θεός μου πρὸς σὲ ὀρ.	ψ. ξβ΄.	φ. μα΄.
Ὁ θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.	ψ. ξς΄.	φ. μγ΄.
Ὁ θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου.	ψ. ξθ΄.	φ. μζ΄.
Ὁ θεὸς τὸ κρῖμά σου.	ψ. οα΄.	φ. μη΄.
Ὁ θεὸς ἤλθοσαν ἔθνη.	ψ. οη΄.	φ. νς΄.
Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραήλ.	ψ. οθ΄.	φ. νζ΄.
Ὁ θεὸς ἔστη ἐν συναγωγῇ.	ψ. πα΄.	φ. νθ΄.
Ὁ θεὸς τίς ὁμοιωθήσεταί σοι.	ψ. πβ΄.	φ. νθ΄.
Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ.	ψ. πς΄.	φ. ξβ΄.
Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ.	ψ. ϟ΄.	φ. ξε΄.
Ὁ κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέ.	ψ. ϟβ΄.	φ. ξζ΄.
Ὁ κύριος ἐβασίλευσεν ὀργιζέ.	ψ. ϟη΄.	φ. ο΄.
Ὁ θεὸς τὴν αἴνεσίν μου μή.	ψ. ρη΄.	φ. π΄.
Ὁ κύριος ἐβασίλευσεν ἀγαλλιάσθω.	ψ. ϟς΄.	φ. ξθ΄.
Π		
Πρὸς σὲ κύριε ἦρα τὴν.	ψ. κδ΄.	φ. ιδ΄.
Πρὸς σὲ κύριε ἐκέκραξα.	ψ. κζ΄.	φ. ις΄.
Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε.	ψ. μς΄.	φ. λα΄.
Προσέχετε λαός μου.	ψ. οζ΄.	φ. νγ΄.
Πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με.	ψ. ριθ΄.	φ. ϟβ΄.
Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου.	ψ. ρκβ΄.	φ. ϟγ΄.
Πλεονάκις ἐπολέμησάν με.	ψ. ρκη΄.	φ. ϟδ΄.
Σ		
Σῶσόν με κύριε.	ψ. ια΄.	φ. ς΄.
Σοὶ πρέπει ὕμνος.	ψ. ξδ΄.	φ. μβ΄.
Σῶσόν με ὁ θεός.	ψ. ξη΄.	φ. με΄.
Τ		
Τὰ ῥήματά μου ἐνώτι.	ψ. ε΄.	φ. β΄.
Τοῦ κυρίου ἡ γῆ καὶ.	ψ. κγ΄.	φ. ιδ΄.
Τί ἐγκαυχᾷ ἐν κακίᾳ.	ψ. να΄.	φ. λε΄.
Τὰ ἐλέη σου κύριε εἰς τόν.	ψ. πη΄.	φ. ξγ΄.

Ὑψώ

Digitized by Google

Θεὸς θεῶν κύριος.	ψαλ. μθ΄.	φύλ. λγ΄.
Θεὸς ἐκδικήσεων.	ψ. ϟγ΄.	φ. ξζ΄.
I		
Ἱνατί ἐφρύαξαν ἔθνη.	ψ. β΄.	φ. α΄.
Ἱνατί ἀπώσω.	ψ. ογ΄.	φ. ν΄.
Ἰδοὺ δὴ τί καλὸν, ἤ.	ψ. ρλβ΄.	φ. ϟς΄.
Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τόν.	ψ. ρλγ΄.	φ. ϟς΄.
K		
Κύριε τί ἐπληθύνθησαν.	ψ. γ΄.	φ. β΄.
Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου.	ψ. ς΄.	φ. γ΄.
Κύριε ὁ θεός μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.	ψ. ζ΄.	φ. γ΄.
Κύριε ὁ κύριος ἡμῶν ὡς.	ψ. η΄.	φ. δ΄.
Κύριε τίς παροικήσει ἐν τῷ.	ψ. ιδ΄.	φ. ζ΄.
Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου.	ψ. κ΄.	φ. ιβ΄.
Κύριος ποιμαίνει με.	ψ. κβ΄.	φ. ιγ΄.
Κρῖνόν με κύριε. ὅτι.	ψ. κε΄.	φ. ιε΄.
Κύριος φωτισμός μου.	ψ. κς΄.	φ. ιε΄.
Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου.	ψ. λζ΄.	φ. κε΄.
Κρῖνον ὁ θεός. καί.	ψ. μβ΄.	φ. κη΄.
Κλῖνον κύριε τὸ οὖς σου.	ψ. πε΄.	φ. ξα΄.
Κύριε ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας μου.	ψ. πζ΄.	φ. ξβ΄.
Κύριε καταφυγὴ ἐγενήθης.	ψ. πθ΄.	φ. ξε΄.
Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσ.	ψ. ρα΄.	φ. οα΄.
Κύριε οὐχ ὑψώθη.	ψ. ρλ΄.	φ. ϟε΄.
Κύριε ἐδοκίμασάς με.	ψ. ρλη΄.	φ. ϟθ΄.
Κύριε ἐκέκραξα.	ψ. ρμ΄.	φ. ρ΄.
Κύριε εἰσάκουσον.	ψ. ρμβ΄.	φ. ρα΄.
M		
Μακάριος ἀνὴρ ὃς οὐκ ἐπορεύθη.	ψ. α΄.	φ. α΄.
Μέγας κύριος. καὶ αἰνετός.	ψ. μζ΄.	φ. λα΄.
Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν.	ψ. λα΄.	φ. ιθ΄.
Μὴ παραζήλου ἐν.	ψ. λς΄.	φ. κγ΄.
Μακάριος ὁ συνιῶν.	ψ. μ΄.	φ. κζ΄.
Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος.	ψ. ρια΄.	φ. πβ΄.
Μακάριοι ἄμωμοι ἐν ὁδῷ.	ψ. ριη΄.	φ. πς΄.
Μνήσθητι κύριε Δαβίδ, καί.	ψ. ρλα΄.	φ. ϟε΄.
Μακάριοι πάντες οἱ φοβού.	ψ. ρκζ΄.	φ. ϟδ΄.
O		
Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν.	ψ. ιη΄.	φ. ια΄.

Ὁ θεὸς

Digitized by Google

Εἶπα φυλάξω, ταῖς.	ψαλ.λη'.	φύλ. κε'.
Ἐλέησόν με ὁ θεὸς κατὰ τό.	ψαλ.ν'.	φ. λδ'.
Εἶπεν ἄφρων ἐν τῇ.	ψαλ.νβ'.	φ. λε'.
Ἐνώτισαι ὁ θεός.	ψαλ.νδ'.	φ. λϛ'.
Ἐλέησόν με ὁ θεὸς, ὅτι.	ψαλ.νε'.	φ. λζ'.
Ἐλέησόν με ὁ θεὸς ἐλέησόν με.	ψαλ.νϛ'.	φ. λζ'.
Εἰ ἀληθῶς ἄρα δίκαιος.	ψαλ.νζ'.	φ. λη'.
Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου.	ψαλ.νη'.	φ. λη'.
Εἰσάκουσον ὁ θεὸς τῆς δεή.	ψαλ.ξ'.	φ. μ'.
Εἰσάκουσον ὁ θεὸς τῆς φωνῆς.	ψαλ.ξγ'.	φ. μα'.
Ἐπὶ σοὶ κύριε ἤλπισα.	ψαλ.ο'.	φ. μζ'.
Ἐξομολογησόμεθά σοι ὁ θεός.	ψαλ.οδ'.	φ. να'.
Εὐδόκησας κύριε τήν.	ψαλ.πδ'.	φ. ξ'.
Ἔλεος καὶ κρίσιν.	ψαλ.ρ'.	φ. οα'.
Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον καί.	ψαλ.ρβ'.	φ. οβ'.
Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον κύριε ὁ θεός.	ψαλ.ργ'.	φ. ογ'.
Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ.	ψαλ.ρδ'.	φ. οε'.
Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ.	ψαλ.ρε'.	φ. οϛ'.
Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ.	ψαλ.ρϛ'.	φ. οη'.
Ἑτοίμη ἡ καρδία μου.	ψαλ.ρζ'.	φ. π'.
Εἶπεν ὁ κύριος τῷ κυρίῳ μου.	ψαλ.ρθ'.	φ. πβ'.
Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραήλ.	ψαλ.ριγ'.	φ. πγ'.
Ἐξομολογήσομαί σοι κύριε.	ψαλ.ρι'.	φ. πβ'.
Ἐπίστευσα διὸ ἐλάλησα.	ψαλ.ριε'.	φ. πδ'.
Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ.	ψαλ.ριζ'.	φ. πε'.
Εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς.	ψαλ.ρκα'.	φ. ϟβ'.
Εἰ μὴ ὅτι κύριος ἦν ἐν.	ψαλ.ρκγ'.	φ. ϟγ'.
Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι κύριον.	ψαλ.ρκε'.	φ. ϟγ'.
Ἐκ βαθέων ἐκέκραξα.	ψαλ.ρκθ'.	φ. ϟε'.
Ἐὰν μὴ κύριος οἰκοδομήσῃ.	ψαλ.ρκϛ'.	φ. ϟδ'.
Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι.	ψαλ.ρλε'.	φ. ϟζ'.
Ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος.	ψαλ.ρλϛ'.	φ. ϟη'.
Ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ἐν ὅλῃ.	ψαλ.ρλζ'.	φ. ϟη'.
Ἐξελοῦ με κύριε ἐξ ἀνθρώπου.	ψαλ.ρλθ'.	φ. ρ'.
Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεός μου.	ψαλ.ρμγ'.	φ. ρβ'.
Ἐπαίνει Ἱερουσαλήμ.	ψαλ.ρμζ'.	φ.

H

Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου.	ψαλ.ρκ'.	φ. ϟβ'.
Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακού.	ψαλ.ριδ'.	φ. πδ'.

Θεὸς

Digitized by Google

Πίναξ περιέχουσα τὰς ἀκολουθίας ἀπὸ τοῦ ψαλτηρίου μέχρι τῆς ἑορτῆς τοῦ ἁγίου σώματος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀγαπήσωσε κύριε ἰσχύς μου.	ψαλμ. ιζ΄.	φύλ. θ΄.
Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι.	ψαλ. λβ΄.	φ. ιθ΄.
Ἀκούσατε ταῦτα πάντα.	ψαλ. μη΄.	φ. λβ΄.
Ἀναστήτω ὁ θεὸς καί.	ψαλ. ξζ΄.	φ. μγ΄.
Ἀλαλάξατε τῷ θεῷ.	ψαλ. ξε΄.	φ. μβ΄.
Ἀγαλλιᾶσθε τῷ θεῷ.	ψαλ. π΄.	φ. νη΄.
Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι.	ψαλ. ϟα΄.	φ. ξϛ΄.
Ἄσατε τῷ κυρίῳ ᾆσμα καινόν.	ψαλ. ϟζ΄.	φ. ο΄.
Ἀλαλάξατε τῷ κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.	ψαλ. ϟθ΄.	φ. ο΄.
Αἰνεῖτε παῖδες κύριον.	ψαλ. ριβ΄.	φ. πγ΄.
Αἰνεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ.	ψαλ. ρις΄.	φ. πε΄.
Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με.	ψαλ. ριη΄.	φ. πη΄.
Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα κυρίου.	ψαλ. ρλδ΄.	φ. ϟϛ΄.
Αἴνει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον.	ψαλ. ρμε΄.	φ. ργ΄.
Αἰνεῖτε τὸν κύριον ὅτι ἀγαθόν.	ψαλ. ρμϛ΄.	φ. ρδ΄.
Αἰνεῖτε τὸν κύριον ἐκ τῶν.	ψαλ. ρμη΄.	φ. ρε΄.
Ἄσατε τῷ κυρίῳ ᾆσμα καινόν.	ψαλ. ρμθ΄.	φ. ρε΄.
Αἰνεῖτε τὸν θεὸν ἐν τοῖς.	ψαλ. ρν΄.	φ. ρϛ΄.
Ἄσατε τῷ κυρίῳ ᾆσμα καινόν.	ψαλ. ϟε΄.	φ. ξη΄.
Γ		
Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ.	ψαλ. οε΄.	φ. νβ΄.
Δ		
Δίκασον κύριε τοὺς ἀ.	ψαλ. λδ΄.	φ. κα΄.
Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα.	ψαλ. ϟδ΄.	φ. ξη΄.
Ε		
Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με.	ψαλ. δ΄.	φ. β΄.
Ἐξομολογήσομαί σοι.	ψαλ. θ΄.	φ. δ΄.
Ἐπὶ σοὶ πέποιθα, πῶς.	ψαλ. ι΄.	φ. ϛ΄.
Ἕως πότε κύριε ἐπιλή.	ψαλ. ιβ΄.	φ. ζ΄.
Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ.	ψαλ. ιγ΄.	φ. ζ΄.
Εἰσάκουσον κύριε τῆς.	ψαλ. ις΄.	φ. η΄.
Ἐπακούσαι σου κύριος ἐν.	ψαλ. ιθ΄.	φ. ια΄.
Ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ.	ψαλ. κη΄.	φ. ιζ΄.
Ἐπὶ σοὶ κύριε ἤλπισα.	ψαλ. λ΄.	φ. ιη΄.
Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου.	ψαλ. μδ΄.	φ. λ΄.
Εὐλογήσω τὸν κύριον.	ψαλ. λγ΄.	φ. κ΄.

Εἶπε

Digitized by Google

nore præsentium concedimus, & similiter indulgemus. Inhibentes propterea vniuersis, & singulis vtriusque sexus Christifidelibus præsertim Typographis & librorum Impressoribus & Bibliopolis, sub indignationis nostræ, & in ditione nostra Ecclesiastica consistentibus etiam sub quingentorũ ducatorum auri de Camera, pro vna Cameræ Apostolicæ, pro alia accusatori, & reliqua tertijs partibus eidem Antonio applicanda, & eo ipso incurrenda pœna, ne opus seu Breuiarium prædictum sine nostra, & dictæ Sedis, ac Antonij prædicti licentia specialiter in scriptis obtenta, imprimere, aut impressum vendere, seu venale habere, vel exponere audeant, vel præsumant. Non obstan. quibusuis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis cæterisque contrarijs quibuscunque. Datum Ferrariæ sub Annulo Piscatoris, die xxx. Iulij, M.D.XCVIII. Pontificatus Nostri Anno Septimo.

M. Vestrius Barbianus.

Digitized by Google

ret: cuius rei conficiendæ onus aggressus, di-
ctum opus, seu Breuiarium absoluit. Cùm
autem huiusmodi Breuiarium à nonnullis
Episcopis atque alijs præstantibus viris non
minus vtriusque linguæ Græcæ, & Latinæ
peritis, quàm in ritibus, & ceremonijs Græ-
corum versatis, recognitum, dignum iudica-
uerimus, quòd ad communem Græcorum vti-
litatem, & commoditatem typis mandetur:
Motu proprio, & ex certa scientia, ac matu-
ra deliberatione nostris, indulgemus Græcis
prædictis, vt qui horas Canonicas recitare
tenentur, iter agentes: seù peregrè profici-
scentes, ægrotantes, vel alias legitimè impe-
diti, choro interesse nequeunt, eo liberè, &
licitè vti possint, & valeant extra chorum:
nec non eidem Antonio, vt prædictum Bre-
uiarium nomine, & auctoritate nostris typis
cudi facere, & nemo ad decennium, à data
præsentium computandum, in Vrbe, & toto
nostro Statu Ecclesiastico, sine nostra & Se-
dis Apostolicæ ac eiusdem Antonij licentia
speciali in scriptis facta, imprimere, seu im-
primi facere possit, Apostolica auctoritate te-
nore

agerent, vel peregrè proficiscerentur tot volumina secum deferre; quiue morbo detinentur, vel alia iusta de causa choro interesse impediebantur illa euoluère minimè valerent; & ideò munus suum interdum non rectè obire, nec ei competenter satisfacere possent; à quindecim fermè annis Venerabilis frater noster Iulius Antonius Episcopus Prænestinus Cardinalis Sanctæ Seuerinæ nuncupatus, & Maior noster Pœnitentiarius, ac Nationis Græcorum, & Monachorum Ordinis Sancti Basilij Protector de consensu, & voluntate tunc existentium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium super Reformatione Græcorum deputatorum, mandauit, & specialiter dilecto filio Antonio Arcudio Archipresbytero Terræ Soleti Hydruntin. Diœcesis commisit, vt pro iter agentibus, & impeditis, atque choro interesse non valentibus, siue Monachis, siue Clericis secularibus, Græco ritu viuentibus, diuinum officium nocturnum, & diurnum, ac horas Canonicas ex voluminibus prædictis in Breuiarium, seu compendium redige-

ret,

CLEMENS PAPA VIII.

AD PERPETVAM rei memoriam. Romanus Pontifex Caput, & Pastor omnium Ecclesiarum, & populorum Christianorum, non minorem Græcorum, quàm Latinorum curam suscipit, ac pro eorum animarum salute, & spirituali profectu semper inuigilat. Nuper siquidem accepimus, quòd cùm ordo à Sanctis Græcorum Patribus ad diuinum officium celebrandum, sacras preces laudesque Deo de more persoluendas, institutus, viginti ferè voluminibus contineretur, quo fiebat, vt Presbyteri, vel Monachi Græci, qui ritu Græco viuunt, & diuinum officium persoluere tenentur, cùm iter

Digitized by Google

LITERAE

S.MI D. N. DOMINI CLEMENTIS DIVINA PROVIDENTIA PAPAE VIII.

Super

Indulto, vt Clerici vel monachi Græci, qui diuinum officium persoluere tenentur, iter agentes, vel ægrotantes, vel aliàs legitimè impediti, hoc Breuiario vti possint:

Et super

Priuilegio, ne illud ad decennium ab alijs imprimatur.

Digitized by Google

Digitized by Google

χέως διαπραχθέντος, καὶ τῇ ἁγιωσύνῃ παρὰ τοῦ αὐτοῦ λαμπροτάτου Καρδινάλεως ἀπαγγελθέντος, οὐ μόνον ἀξίαν τήνδε βίβλον νομίσας τοῦ εἰς τὴν τῶν γραικῶν κοινὴν ὠφέλειάν τε καὶ ἐπιτηδειότητα τετυπῶσθαι, ἀλλὰ καὶ ἐλευθέρως τε καὶ μεγαλοπρεπῶς εἰς ταὐτὸ τὴν δαπάνην ἐδωρήσω. διότι δέκα καὶ ὀκτὼ μῆνας ἐν τῇ Ῥώμῃ διατρίψαντός μου, καταλιπόντος πάντα τὰ τῆς οἰκίας μου, ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς ἀναγράψαντος, καὶ τὰς τετυπωμένας σελίδας διορθώσαντος, τέλος σὺν τῇ τῆς ἁγιωσύνης σου ἰδίᾳ βοηθείᾳ καὶ τῇ τοῦ θεοῦ χάριτι τῷ ἔργῳ ἐπετέθη. ὥστε ἀληθῶς ἔξεστι πάσῃ τῇ ἑλλάδι ἀγαλλιᾶσθαι τῇ τε ἁγιωσύνῃ σου μεγίστας χάριτας ἔχειν, ὥσπερ γὰρ εἶ ποιμὴν πάντων τῶν χριστιανῶν καὶ κεφαλὴ πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν οὕτω τῶν λατίνων τε καὶ γραικῶν ἴσως ἐπιμελῇ, καὶ διὰ τὴν τῶν ψυχῶν σωτηρίαν, καὶ πνευματικὴν τροφὴν, μή τε ἀργυρίων φείδῃ, μή τε μόχθων, μή τε δαπανῶν. ἐγὼ μέντοι τοὺς πόδας τῆς μακαριότητός σου εὐλαβέστατα καταφιλήσας, τοῦ θεοῦ μεγίστου τε καὶ βελτίστου συνεχῶς δεηθήσομαι, ὥστε σε τῇ αὐτοῦ ἁγίᾳ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ, μακρόβιον, ἀβλαβῆ καὶ εὐτυχῆ, διασώζειν τε καὶ συντηρεῖν. ἐν τῇ Ῥώμῃ Ἰουνίου μηνὸς πρώτῃ ᾳ. φ΄. λη΄.

Τῆς μακαριότητός σου

Ταπεινότατός τε καὶ προθυμότατος δοῦλος
Ἀντώνιος Ἀρκούδιος ὁ τοῦ Σωλεντοῦ ἀρχιπρεσβύτερος.

LITE-

Digitized by Google

Χριστοῦ, καὶ τὴν τῶν κοιμηθέντων ἀκολουθίαν, τὰ τῶν κοινῶν ἁγίων στιχηρὰ, δόξας, καθίσματα, καὶ κανόνας, καὶ τὰ αὐτῶν ἴδια συναξάρια, ὧν τὰς πλείστας ἑορτάζομεν, τὰς τοῦ κυρίου, τῆς τε ὑπεραγίας θεοτόκου Μαρίας, τέλος δὲ καὶ πάντων τῶν ἄλλων ἐπισήμων ἁγίων τοῦ ἐνιαυτοῦ ὁλοτελεῖς ἀκολουθίας, ἀντὶ δὲ τῶν ἰδίων κανόνων τῶν ἁπλῶν καὶ οὐχ ἑορταζομένων ἁγίων τὰ κοινὰ συμφωνοῦντα προσηρμώσαμεν. ἀπαξαπλῶς δὲ περιέχει οὐσιωδῶς πάσας τὰς ἐν τοῖς ἑκκαίδεκα βίβλοις περιεχομένας ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀκολουθίας. τριῶν γὰρ τούτων ἐτῶν διηνεκῶς μετὰ πολλοῦ μόχθου καὶ πόνου ἀπεργασάμενος, καὶ εἰς τὸ τοιούτου δράματος ποθεινότατον τέλος τῇ τοῦ θεοῦ χάριτι παραγινόμενος, μηδὲν περὶ πλείονος ἡγησάμην τοῦ πρὸς τὴν ἱερὰν ταύτην πόλιν ἀφικέσθαι καὶ τῷ προειρημένῳ λαμπροτάτῳ κυρίῳ Καρδινάλει τῆς ἁγίας Σεβερινῆς αὐτὸ προσφέρειν, ἵνα ἴδῃ τε καὶ ἀναγνώσῃ αὐτὸ, τῇ τε ἁγιωσύνῃ σου ἐπιδείξῃ. ἀλλ' αὐτὸς μὲν ὢν ἀκριβέστατος πρῶτον μὲν ἤθελεν ἀναγινώσκεσθαι, καὶ ἐξετάζεσθαι ὑπὸ δύο ἐπισκόπων γραικῶν καὶ ἄλλων τῆς τῶν γραικῶν διαλέκτου τε καὶ θρησκείας ἐμπείρων, ἔπειτα δὲ καὶ αὐτὸς ἐπιμελῶς ἐπισκεψάμενος καὶ τῇ αὐτοῦ γνώμῃ συνεπαινέσας, ταῦτα τῇ ἁγιωσύνῃ σου προσήνεγκεν, ὥστε τῇ σαυτοῦ κρατίστῃ καὶ ὑπερτάτῃ ἐξουσίᾳ τε καὶ αὐθεντίᾳ βεβαιωμένον εἰς φῶς ἐκδίδοσθαι. ἀρεστὸς ἔτυχε τῇ ἁγιωσύνῃ σου ὁ πόνος οὗτος. καὶ τῷ αὐτῷ Καρδινάλει ἐνετείλω ἐπιμελεῖσθαι ὅπως ὑπό τινων ἐπισκόπων τε καὶ ἄλλων τῶν ἐν ταῖς τῶν γραικῶν θρησκείαις ἠσκημένων, καὶ ἀμφοτέρων τῶν γλωττῶν ἐμπείρων ἀναγινώσκοιτο. τούτου δὲ ἐπιμελῶς τε καὶ ταχέως

καὶ προείλετο δεῖν ἐκ τῶν τῆς θείας γραφῆς βιβλίων ἀνθολόγιον, τὰς ἀναγκαίας πάσας ἀκολουθίας συνέχον συνταχθῆναι, καὶ ταύτης μὲν συντάξεως ἔργον ἐμοὶ ὑπ᾽ αὐτῆς τῆς συνόδου ὡς καὶ πρότερον παρὰ τοῦ προειρημένου λαμπροτάτου καὶ αἰδεσιμωτάτου κυρίου. ΙΟΥΛΙΟΥ ΑΝΤΩΝΙΟΥ Καρδινάλεως τῆς ἁγίας Σεβερίνης ὑπερασπιστοῦ προσανέχθη· καὶ πρῶτον μὲν αὐτοῦ συμβουλῇ τε καὶ βοηθείᾳ σαφρόνων τε καὶ ἀγαθῶν πρεσβυτέρων ἡδέως ἐδεξάμην καὶ ἀνυστοῦ ἅπαξ ἐπιχειρησάμην, ἔπειτα δὲ πρὸς τὸ διαπράξασθαι καὶ ἐπιτελέσαι ὁ ῥηθεὶς ΙΟΥΛΙΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ Καρδινάλιος τῆς ἁγίας Σεβερίνης, ὑπερασπιστὴς τοῦ ἐθνικῶν τῶν ἐπανελθόντα με εἰς Ῥώμην προσποιῶν μάλα προσετάξατο, καίπερ ἀδυνατοῦντι, καὶ παρακληθέντα με ὑπὸ τοῦ κυρίου Μαρκέλλου Λιγουαστῶν νῦν δὲ καὶ διέχει ἐπισκόπου τοῦ Σεβαστοῦ· γεγηρακὼς ἤδη ποτὲ μετὰ τοσούτους μόχθους τε καὶ πόνους δεκάτους ἄγων ἐτῶν, σὺν θεῷ, οὔ τινος εἰς τιμήν τε καὶ δόξαν προθύμως τοῦτο τὸ ἔργον προσαδεξάμην, οὕτω καὶ τέλος ἐπέθηκα τὴν βραχύτητα τῶν δεομένων ἀκολουθῶ κατὰ τοὺς τῶν θείων παλαιῶν πατέρων κανόνας τε καὶ θεσμοὺς κατὰ δύναμιν μίξας. Τοῦτο μὲν οὖν τὸ ἀνθολόγιον συνέχει τὰ τοῦ παλαιοῦ τυπικοῦ καθολικὰ κεφάλαια, τὸ ψαλτήριον μετὰ τῶν ᾠδῶν κατὰ τοὺς ἑβδομήκοντα τῆς νέας διορθώσεως, τὸ ὡρολόγιον, τὴν τῆς ἑβδομάδος ἀκολουθίαν, ψαλλομένην αὐτὴν τῆς παρακλητικῆς, τὴν ἀναστάσιμον ὀκτώηχον μετὰ τῶν ἕνδεκα ἑωθινῶν εὐαγγελίων τε καὶ ἐξαποστειλαρίων ἀναστασίμων, τὸ πεντηκοστάριον μετὰ τῶν τριῳδίων ἐν τοῖς ἀποδείπνοις ψαλλομένων, τὴν τοῦ ἁγίου σώματος καὶ αἵματος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Digitized by Google

καὶ τὰ τελειότερα, πρὸς δὲ τούτοις οὐ μόνον οἱ πλεῖστοι αὐτῶν
ἐνδεεῖς τοιούτου πλήθους βίβλων οὐκ εὐποροῦνται, ἀλλὰ
καὶ συχνῶς ἀποροῦνται, καὶ διὰ τοῦτο ἄλλο τι μὲν οὐκ ὀρ-
θῶς τὰ καθήκοντα ἀποτελεῖν, ἄλλο τι δὲ καὶ παντελῶς
τὴν ὑμνῳδίαν τε, καὶ ἀκολουθίαν ἅπασαν καταλιπεῖν ἀναγ-
κάζονται, χωρὶς μιᾶς τῆς τοῦ ὡρολογίου, ὃ παρ' ἡμῖν ὡς
καθημερινὸν ἐγχειρίδιόν ἐστι καὶ εὐχερῶς περιφέρεται. ὥστε
πρὸ πέντε καὶ δέκα ἐτῶν μιᾷ γνώμῃ καὶ βουλήματι τῶν
λαμπροτάτων καὶ αἰδεσιμωτάτων κυρίων τῆς ἁγίας
Ρωμαϊκῆς ἐκκλησίας Καρδηναλέων ἐπὶ τῇ τῶν γραικῶν
ἐπανορθώσει καθεσταμένων τῶν αὐτοῦ συγκοινωνῶν, ὁ λαμ-
πρότατος καὶ αἰδεσιμώτατος ΙΟΥΛΙΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ
ΣΑΝΤΟΡΙΟΣ, τότε μὲν πρεσβύτης Καρδηνάλις τοῦ
τοῦ ἁγίου Βαρθολομαίου ἐν νήσῳ ἐπιγραφῆς, νῦν δὲ Πραι-
νεστίνης ἐπίσκοπος τῆς ἁγίας Σεβερίνης λεγόμενος, καὶ τῆς
ἁγιωσύνης σου μέγιστος ἐξομολογητής, ὁ ἐπὶ τῶν γραικῶν γένους,
καὶ τῶν τοῦ ἁγίου μεγάλου Βασιλείου μοναχῶν ὑπερασπιστής
παρώτρυνε καὶ ἰδίαις μετεκάλεσε δι' ὁδοιπόρους τε καὶ κε-
κωλυσμένους εἴτε μοναχοὺς, εἴτε ἄλλους κοσμικοὺς κλη-
ρικοὺς τοὺς ὑπὸ τὴν τάξιν τῶν γραικῶν ὄντας, τὰς καθη-
μερινὰς θείας ἀκολουθίας καὶ κανονικὰς δεήσεις ἐκ τούτων
τῶν βιβλίων, ἀνθολόγιον συντόμως συλλέξασθαι, ὥσπερ καὶ
οἱ λατινικοὶ καίπερ ἀτελὲς τὸ ἀνθολόγιον ἔχουσι, τοῦτο
μὲν οὖν αὐτὸ κάλλιστον(?) εὐσεβέσι πρεσβυτέροις τοῖς ἐν Σα-
λεντίνᾳ ἐκδόσιν ἐπιτήδειόν τε, καὶ ἀναγκαῖον ἔδοξεν. ὅθεν
Πέτρος ὁ Κοδέρος ὁ τοῦ Ὑδροῦντος ἀρχιεπίσκοπος τὴν τῆς
αὐτοῦ διοικήσεως ἐπὶ τούτῳ σύνοδον συναθροίσας διακο-
σίων γραικῶν ἤδη πρεσβυτέρων συμπαρόντων, ἐψηφίσατο

καὶ

Digitized by Google

ΤΩ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΩ

ΚΑΙ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΩ ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ ΠΑΤΡΙ ΚΑΙ ΚΥΡΙΩ ΗΜΩΝ

ΚΥΡΙΩ ΚΛΗΜΕΝΤΙ

ΠΑΠΑ ΟΓΔΟΩ

ΑΚΡΩ ΑΡΧΙΕΡΕΙ.

ΑΚριβέστατοι μὲν οἱ τῆς ἁγίας ἀνατολικῆς ἐκκλησίας θεοφόροι πατέρες τὴν ἀνήκουσαν κατὰ τὸ εἰωθὸς εἰς τὸ θεῖον θρησκείαν τὰς νυχθημέρους ἱερὰς δεήσεις τε καὶ κανονικὰς τῷ θεῷ ἀποδοθησομένας, καὶ ἀναγνωσθησομένας ὥρας, τοσοῦτον δὲ διακεχυμένας τε, καὶ ἐκτεταμένας τὰς ἀκολουθίας συντάξασθαι ἔδοξαν Μακαριώτατε Πάτερ, ὥστε εἴκοσι βίβλοις αὐτάς που συνέχεσθαι. τοῖς δώδεκα δηλαδὴ μηνολογίοις, τῷ ψαλτηρίῳ, τῷ ὡρολογίῳ, τῇ παρακλητικῇ, τῇ ἀναστασίμῳ ὀκτωήχῳ, τῷ πεντηκοσταρίῳ, τῷ τριῳδίῳ, τῷ στιχηραρίῳ, καὶ τῷ τυπικῷ. ὅθεν τοὺς μέντοι τῶν γραικῶν πρεσβυτέρους τε καὶ μοναχούς, τοὺς τὰς καθημερινὰς ἀκολουθίας ἀναγινώσκειν ὀφειλομένους, ὁδοιποροῦντας καὶ μακρὰν ἀπόντας μεθ᾽ ἑαυτῶν οὐχ οἷόν τε ἦν τοσαῦτα βιβλία βαστάζειν, οὐδὲ τοὺς νόσῳ συσχεθέντας, ἢ δι᾽ ἄλλην τινὰ αἰτίαν ἐν τῷ χορῷ μηδαμῶς παρεῖναι δυναμένους

αὐτὰ

Digitized by Google

ſtis gratiæ fauore iam abſoluto, merito eſt quod gaudeat vniuerſa Græcia, Beatitudiniq. Veſtræ immenſas agat gratias, quod quemadmodum caput & paſtor eſt omnium Eccleſiarum & populorum Chriſtianorum, ita non minorem Græcorum quàm Latinorum curam ſuſcipiat, ac pro eorum animarum ſalute & ſpirituali profectu nullis vigilijs, nullis laboribus nullis denique ſumptibus parcat. Ego vero poſt humillima Beatitudinis Veſtræ pedum oſcula, Deum Opt. Max. aſſiduè precor, vt eam Eccleſiæ ſuæ Catholicæ diutiſſimè ſeruet incolumem. Romæ Kal. Iunij CIↃ. IↃ. XCVIII.

Beatitudinis Veſtræ

Humillimus & deditiſſimus ſeruus
Antonius Arcudius Archipresbyter Soleti.

Digitized by Google

dem Illustrissimo domino Cardinali sanctæ Seuerinæ offerre, vt videret, legeret, & Sanctitati Vestræ exhiberet: sed is, vt est accuratissimus, antea illud recognosci & examinari voluit à duobus Episcopis Græcis, ac alijs rituum & cærimoniarum Græcorum peritis, eoq. diligenter considerato atque eorum iudicio comprobato, illud ipsum Sanctitati Vestræ exhibuit, vt suprema eius auctoritate confirmatum in lucem ederetur. Gratus extitit Beatitudini Vestræ labor; mandauitq. eidem domino Cardinali vt opus à nonnullis dominis Episcopis atque alijs præstantibus viris non minus in sermone vtriusque linguę Græcæ & Latinę, quàm in ritibus & cærimonijs Græcorum versatis, denuo recognosci curaret. Quod cùm tam sedula ac diligenti quàm celeri eorum opera effectum esset, & Sanctitati Vestræ ab eodem Illustrissimo domino Cardinali relatum, dignum illud iudicauit, quod ad communem Græcorum vtilitatem & commoditatem typis mandaretur, in eamq. rem sumptum liberaliter atque munifice contulit. Eo autem post anni curriculum, quo in Vrbe, posthabita omni familiæ meæ & rerum domesticarum cura, rescribendis in dies & typographis tradendis operis folijs, excusisq. corrigendis, commoratus sum, Sanctitatis Vestræ singulari ope, ac cæle-

à veterum ſanctorum Patrum ordine & præſcripto recederem. Complectitur autem hoc Breuiarium, Rubricas generales; Pſalterium cum Canticis iuxta LXX. Interpretes ex noua veteris Teſtamenti recognitione & editione; Horologium, Officium feriale, Officium τῆς ἀναστασίμου ὀκτωήχου μετὰ τῶν ἕνδεκα ἑωθινῶν εὐαγγελίων τε καὶ ἐξαποστειλαρίων ἀναστασίμων, Pentecoſtarium, Officium Corporis Chriſti, Officium defunctorum στιχηρὰ, δόξας, καθίσματα, atque lectiones ſanctorum communium ſimplicium, ac propria eorum συναξάρια ſeu geſta, quorum apud nos dies feſti celebrantur. Domini ſolennitatum, ſanctiſſimæq. Dei genitricis Mariæ, ceterorumq. inſignium tum duplicium, tum ſemiduplicium feſtorum dierum Sanctorum integra per annum officia. Simplicium verò feſtorum canones ſeu lectiones proprias ob operis magnitudinem vitandam non ponimus, ſed communes Sanctorum lectiones congruentes aſſignamus. Denique quicquid omnino in viginti illis voluminibus ſparſim fuſeq. continebatur, id totum breuius collectum hoc libro vno perſtringitur. Quocirca cùm tot annorum aſſiduo labore perfunctus, huius operis exoptatum finem, diuina opitulante gratia conſequutus eſſem, nihil mihi prius fuit, quàm ad hanc almam Vrbem illico me conferre, illudq. eidem

dem

Digitized by Google

Orientales Græci Antologion habent, licet imperfectum: idq. nonnullis presbyteris Græcis pijs viris ex nostratibus, qui in Salentinis degunt, expedire etiam visum esset, bo. me. Petrus Coderos Archiepiscopus Hydruntinus, ad illud coacta Synodo Diœcesana ducentorum presbyterorum Græcorum, decreuit vt ex sacris diuinorum officiorum libris Breuiarium, quod in manibus facilè haberi posset, ad preces & horas canonicas recitandas conficeretur & ederetur. Cuius rei conficiendæ cùm mihi ab eadem Synodo, sicut antea à dicto Illustrissimo & Reuerendissimo domino Iulio Antonio Cardinali S. Seuerinæ Protectore onus esset impositum, adiutus ope & consilio prudentium & proborum presbyterorum eam libenter aggressus sum & opus componere cœpi: ad quod prosequendum & perficiendum idem Iulius Antonius Card. S. Seuerinæ Protector, iam septimus agitur annus cùm Romam à me delatum perspexisset, vehementer hortatus est: Demum etiam accesserunt domini Marcelli Aquauiuæ Archiepiscopi Hydruntini assiduæ cohortationes. Tandem verò post quattuordecim annorum labores, Deo benè iuuante, pro cuius cultu & honore munus hoc alacri animo susceperam, ita opus absolui, vt æquè breuitati ac precantium commoditati prospicerem, non tamen

Digitized by Google

choro interesse impediuntur, illa euoluere minime valeant: præterquam quòd tanta multitudine codicum non modò non abundent, sed frequenter etiam careant, & ideo munus suum interdum non rectè obire, neç ei competenter satisfacere possunt; interdum etiam omninò omittere coguntur, excepta vnius Horologij, quod apud eos tanquam diurnum est, & deferri facile potest, recitatione. Quare cùm à xv. & amplius annis, consensu & voluntate Illustrissimorum & Reuerendissimorum Dominorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium super reformatione Græcorum deputatorum Collegarum suorum, Illustrissimus & Reuerendissimus dominus Iulius Antonius Sanctorius, tunc presbyter Cardinalis tituli sancti Bartholomæi in Insula, nunc Episcopus Prænestinus, sanctæ Seuerinæ vocatus, & Sanctitatis Vestræ maior Pœnitentiarius, nationis Græcorum & Monachorum ordinis sancti Magni Basilij Protector, mandauisset & specialiter mihi commisisset, vt pro iter agentibus & impeditis, atque choro interesse non valentibus, siue Monachis, siue Clericis secularibus, Græco ritu viuentibus, diuinum officium nocturnum & diurnum, ac horas canonicas ex his libris seu voluminibus in Breuiarium seu compendium redigerem, quemadmodum &

Orien-

Digitized by Google

SANCTISSIMO ET BEATISS.MO

IN CHRISTO PATRI

ET DOMINO NOSTRO

DOMINO CLEMENTI

PAPAE OCTAVO

PONT. OPT. MAX.

QVI à ſanctis Græcorum Patribus ad diuinum officium celebrandum, ſacras preces, laudesq. Deo de more perſoluendas ordo inſtitutus eſt, Beatiſſime Pater, is quidem accuratus & pius, ſed diffuſus itidem ac prolixus, quippe qui viginti fere voluminibus, hoc eſt Pſalterio, Horologio, Paracletico, Octoico Anaſtaſimo, Pentecoſtario, Triodio, duodecim Menologijs, Typico, & Sticherario continetur. Quo fit, vt presbyteri vel Monachi Græci, qui ritu Græco viuunt, & diuinum officium perſoluere tenentur, cum iter agunt, vel peregrè proficiſcuntur, tot volumina ſecum deferre; quive morbo detinentur, vel alia iuſta de cauſa

Digitized by Google

ΝΕΟΝ ΑΝΘΟΛΟΓΙΟΝ
ΠΛΗΡΕΣΤΑΤΟΝ ΤΕ
ΚΑΙ ΑΚΡΙΒΕΣΤΑΤΟΝ

ΕΙΣ ΤΟ ΤΑΣ ΝΥΧΘΗΜΕΡΟΥΣ
κανονικὰς ὥρας τε, καὶ δεήσεις ἀναγινώσκειν,

ΣΥΝΤΕΘΕΝ ΚΑΙ ΣΥΛΛΕΧΘΕΝ, ΚΑΤΑ
τὴν τάξιν τοῦ παλαιοῦ καὶ καθολικοῦ τυπικοῦ τῆς παραδόσεως τῶν ἁγίων πατέρων, τοῦ τε ἁγίου Σάβα, καὶ τοῦ Στουδίτου καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ ἁγίου ὄρους, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ μέρος τῆς παραδόσεως τοῦ ὁσιωτάτου πατρὸς ἡμῶν Ἰωσὴφ τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Νικολάου τῶν Κασούλων.

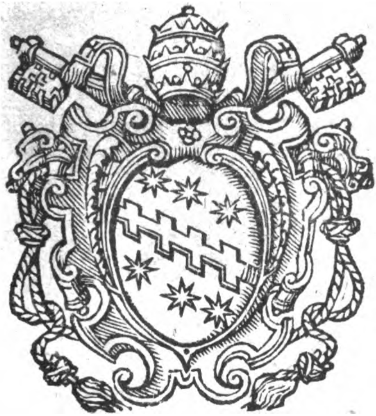

Ἐτυπώθη ἐν ΡΩΜΗ. ͵α. φ. ϟη.

Ἐκ τῆς Βατικανῆς Τυπογραφίας.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Th. 2354.

Digitized by Google

Digitized by Google

UN GENT
29
Digitized by Google

Digitized by Google